

ПРОЗРІННЯ ВІЙНОЮ

I

ПЕТРО МИРОНЕНКО

*Нотатки із щоденника політолога
(24.02.2022 – 24.08.2022)*

*Вищий суд – наші нащадки, заради яких
ми маємо творити добро на землі.*

Доктор Мироненко

ПЕТРО МИРОНЕНКО

ПРОЗРІННЯ ВІЙНОЮ

Нотатки із щоденника політолога

ТОМ I

24.02.2022 – 24.08.2022

Видавництво Політія
Київ – 2025

УДК 323.1:355.4(477)

М64

Петро Мироненко

М64 Прозріння війною. Нотатки із щоденника політолога. Том перший.
Київ. Видавництво Політія, 2025. 604 с.

ISBN 978-617-8166-02-1

Нередаговані нотатки із щоденника політолога, доктора політичних наук, президента Академії політико-правових наук України Петра Мироненка подаються для розуміння ментальності російського населення та форми державного правління держави-агресора росії, яка розв'язала Третю світову війну на території України та вчиняє геноцид Українського Народу, без чого неможливо зрозуміти наміри ворога, що приймає стратегічні рішення в умовах воєнно-політичного протистояння. Автор намагається пояснити суспільству агресивну сутність як держави росія, так і російського населення, яке успадкувало ментальність народів Орди, що заснувала Московське князівство. Через свої знання і досвід, здобуті протягом двадцяти п'яти років проживання на росії серед російського населення, автор доносить свої спостереження, що, на його переконання, варті уваги в умовах війни.

В книзі багато уваги приділено суспільно-політичній ситуації в Україні.

Автор вводить нові наукові терміни і поняття та пропонує приєднатися до демократичного цивілізованого світу через впровадження в Україні моделі державно-суспільного устрою «Правова демократія».

*Нотатки із щоденника політолога адресовані
широкому колу читачів, кому не байдужа доля України.*

УДК 323.1:355.4(477)
ISBN 978-617-8166-02-1

© Петро Мироненко, 2025
© Видавництво Політія, 2025

*Присвячую моїм синам –
Віталію і Сергію.*

*Мої сини Віталій і Сергій разом захищають Україну
від терористичної росії: Сергій на фронті,
а Віталій забезпечує його підрозділ.*

**АКАДЕМІЯ
ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ**

З В Е Р Н Е Н Н Я

СВІТОВА ВІЙНА І ВЧЕНІ УКРАЇНИ

Повномасштабна війна, яку розв'язала 24-го лютого 2022 року збочена росія на території України, трактується як війна між росією і Україною, що є стратегічною воєнно-політичною помилкою та може призвести до викривлення понятійного апарату, як це часто бувало в історії.

На території України йде війна цивілізацій: західної демократії на чолі зі Сполученими Штатами Америки і тоталітаризму на чолі зі збоченою росією.

США і союзники політично, економічно, воєнно-технічно, інформаційно вступили у Світову війну на етапі підготовки вторгнення росії в Україну.

Всім нам треба навчитись тлумачити історичні події такими, якими вони є, а не як вигідно політикам.

Тому пропоную Колегам прийняти мою пропозицію щодо тлумачення війни як Світова війна, де головним агресором є терористична росія.

Безхребетність українських вчених вже має трагічні наслідки щодо суспільно-державного розвитку. Майже 32 роки ми знаходимось у постійному стані реформування і перебудови замість державного будівництва на новому ідеологічному фундаменті.

Поки Україна за формою правління є радянською, а Конституція України є декларацією намірів, що неприпустимо після 32 років декларування розвитку, ми не зможемо рухатись в сторону демократичного світу.

Рік тому в США опубліковано «Лист тридцяти» видатних політичних, дипломатичних і воєнних діячів у відставці, які вимагали

від Білого Дому вжити надзвичайних заходів щодо сприяння Україні скорої перемоги у війні і повалення росії.

Тим, хто хитається у питанні нашої перемоги над збоченою росією, пораджу приборкати свої настрої і зайнятись корисними справами: зі зброєю в руках боронити Україну.

Тим, хто сховався за законами та бронею, не відкривати свого рота до закінчення війни, бо можна отримати проблему від тих, хто боронить.

Звертаюся до Колег – викладачів суспільних наук, які ще й досі живуть у парадигмі наукового комунізму та вважають російське народонаселення братами. Краще Вам покинути кафедри і зайнятися огородами, якщо не вистачає сірої речовини в голові зрозуміти свою роль у вихованні молодого покоління вільної від збоченої росії України.

Сьогодні ідеологічна безхребетність вчених і викладачів має прирівнюватись до державної зради, бо ця категорія громадян за рахунок платників податків має боронити Український Народ на своєму робочому місці, в інформаційній війні проти збоченої росії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Академік-засновник АППН України,
доктор політичних наук

Петро Мироненко

25-го травня 2023 року

МИРОНЕНКО ПЕТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ

Народився 10 липня 1951 року у селі Петрівка Слов'янського району Донецької області, громадянин України з жовтня 1992 року, позапартійний

Освіта:

1. Закінчив Ленінградське вище військово-політичне училище військ протиповітряної оборони, за спеціальністю – військово-політична військ ППО.

2. Закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка, філософський факультет за спеціальністю – політологія, з відзнакою.

3. Доктор політичних наук. Дисертація: «Еволюція форми державного правління в умовах перехідного суспільно-політичного розвитку».

4. Академік-засновник Академії політико-правових наук України.

Трудова діяльність:

- 1968-1969 – токар механічного цеху № 2 НКМЗ (м.Краматорськ).
- 1969-1971 – строкова служба у військах ППО Збройних Сил СРСР.

- 1971-1975 – курсант Ленінградського вищого військово-політичного училища ППО.

- 1975-1983 – партійно-політична робота у військах ППО Збройних Сил СРСР.

- 1983-1994 – помічник директора Сахалінського НДІ нафти і газу, керівник науково-дослідного підрозділу Далекосхідної морської інженерно-геологічної експедиції, віце-мер з соціальних питань міста Оха Сахалінської області.

З 1994 року – в Україні.

- 1994-1997 – керівник інформаційно-аналітичної групи НДІ ГУР МО України.

Герб Мироненка Петра Володимировича.
Реставрований з родинного герба XVII-го століття.
Отримано Свідоцтво про авторське право.

- 1997-2000 – головний консультант Головного управління внутрішньої політики Адміністрації Президента України, куратор Збройних Сил та інших військових формувань України з гуманітарних питань.
- 2000-2003 – заступник начальника Головного управління виховної роботи Міністерства оборони України з питань взаємодії з органами державної влади.
- 2003-2005 – керівник управління суспільно-політичних питань Адміністрації Президента України, куратор Збройних Сил та інших військових формувань України з гуманітарних питань.
- 2006 рік – утворив та очолив Громадську організацію «Міжнародний інститут гуманітарних технологій».
- 2009-2013 – доцент кафедри парламентаризму та політичного менеджменту, радник президента НАДУ при Президентові України.
- 2013-2014 – начальник комплексу військової та спеціалізованої освіти НТУУ «КПІ».
- 2014-2015 – в.о. заступника директора Інституту всесвітньої історії НАН України.
- 3 2015 року – директор Громадської організації «Міжнародний інститут гуманітарних технологій», головний редактор наукового журналу «Суспільно-політичні процеси».
- 10 травня 2016 року обраний президентом Академії політико-правових наук України.
- 1 серпня 2023 року – Генеральний директор Наукової установи «Академія «Українська Політія».

Автор наукових праць з питань прийняття політичних рішень, державного управління, внутрішньої політики, воєнно-політичних конфліктів, монографій, книг.

Родина Мироненків:

Ганна Іванівна та Петро Володимирович, 1951 р.н., у шлюбі з 6-го лютого 1974 року.

Родина старшого сина: Генрієтта Андріївна, 1976 р.н., та Віталій Петрович Мироненки, 1974 р.н., у шлюбі з 19-го жовтня 1996 року, Євген Віталійович Мироненко, 1997 р.н., аспірант, Діана Віталіївна Мироненко, 2005 р.н., студентка освітньої програми «Політична аналітика».

Родина молодшого сина: Анна Анатоліївна, 1977 р.н., та Сергій Петрович Мироненки, 1977 р.н., у шлюбі з 18-го серпня 2001 року, Максим Сергійович Мироненко, 2005 р.н., студент освітньої програми «Штучний інтелект».

ЗМІСТ

ВІД АВТОРА	13
Володимир Горбатенко. Голос нескореної нації. <i>Передмова</i>	15
Всі росіяни винні за війну	19
Ідеологія як стратегія формування державної політики	21
ПЕРШІ ЗВЕРНЕННЯ ВОЄННОГО ЧАСУ	38
ЧАСТИНА I (24 лютого – 24 квітня 2022 р.)	43
ЧАСТИНА II (25 квітня – 24 червня 2022 р.)	171
ЧАСТИНА III (25 червня – 22 липня 2022 р.)	301
ЧАСТИНА IV (23 липня – 24 серпня 2022 р.)	413

ДОДАТКИ

Конституція Пилипа Орлика	510
Універсал Української Центральної Ради	524
Другий Універсал Української Центральної Ради	528
Третій Універсал Української Центральної Ради	531

Четвертий Універсал Української Центральної Ради	535
Акт відновлення Української Держави після 23 років неволі	539
Декалог українського націоналіста	540
Декларація про Державний Суверенітет України	541
Акт проголошення Незалежності України	546

НАУКОВІ СТАТТІ П.В. МИРОНЕНКА

Російсько-українська війна: витоки, парадокси, політичні наслідки	548
Наш спільний біль	554
Форма державного правління як концептуальна і практична проблема: досвід України	593

ВІД АВТОРА

Світова війна, яку розв'язало збочене російське народонаселення ординського походження проти цивілізованого світу на території України, де вчиняє геноцид Українського народу, увійшла у завершальну стадію, коли Україна, США і союзники мають прийняти стратегічні рішення щодо подальшої долі терористичної росії.

Довгі дні і ночі нестерпною болю і горя.

Довгі дні і ночі рашисти на чолі з міжнародним воєнним злочинцем путіним вбивають, гвалтують, знищують міста і села, а «цивілізований» світ у цей час закrywся своїми статтями і статутами замість того, щоб з перших днів дати відсіч агресору за порушення Будапештського меморандуму від 5 грудня 1994 року, який у 1995 році був ратифікований в ООН і набув статусу Міжнародного документа.

Держави-підписанти Меморандуму – США, Велика Британія, Китай і Франція – не зупинили профашистське керівництво росії і не запобігли чисельних людських жертв.

Розвідки провідних держав світу виявились неспроможними спрогнозувати плани і дії ординської росії щодо України, бо не знали росію, не вивчали російське народонаселення на рівні генетики і ментальності.

Розвідки провідних держав світу не знали і нас, Український Народ, який за свої Родини і свою Землю, здатний знищувати ворога і боронити Батьківщину.

Тому у своїх неретрагованих нотатках із щоденника я намагався донести Українському Героїчному Народові правду про росію і її населення, бо в Україні майже ніхто не знав справжніх росіян-ординців і все ще вірили у братні стосунки, а «брати» виявились заклятими ворогами.

В книзі є повтори задля переконливого донесення своїх поглядів про ворога з метою повного прозріння, бо політична сліпота привела нас до війни і величезних жертв.

Здавалось, що я все сказав і написав про московитів-росіян ординського походження, які вчиняють геноцид Українського народу вже декілька століть.

Після війни історики, політологи, правники і психіатри мають дати відповідь на запитання: як може все народонаселення московії-росії ординського походження масово хворіти на шизофренію в стадії пандемії, про що я писав понад десяти років тому?

Ідеологічна машина росії професійно пройшлася катком від Балтики до Курил і перетворила народонаселення на зомбовану масу, яка з пелюшок вчилася ходити, говорити, пити брагу і матюкатись одночасно.

Цією масою можна управляти так, як вигідно кремлівським помазанникам Бога. Саме так себе вважають керманичі кремля, не розуміючи того, що це є комплексом неповноцінності, що загання вождів у нереальний світ, із якого вони не здатні вибратись самі і затягують все народонаселення за собою.

Деградація кремлівців дійшла свого піку, бо вже заявляють публічно про те, що без росії їм світ не потрібний.

Світ рухається в сторону цифрової цивілізації, а московія-росія ординського походження – в сторону кам'яного віку.

Тим, хто не сприймає мої зауваження щодо масового захворювання московитів-ординців на шизофренію, раджу придивитись уважно до цих творінь, які вбивають, гвалтують і спалюють все на своєму шляху заради забави, як і багато століть тому робили ординці. Генетика – це наука і її треба добре вивчати, а не вірити пропаганді кремля про братні народи.

Цей «братній» народ постійно мріє про знищення всього українського і українців лише за те, що ми вільні і бажаємо жити серед вільних, бо ми не раби.

Ворога треба добре знати. Хто не знає ворога, той не здатний протистояти йому.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

З повагою до кожного із Вас

доктор Мироненко

25 серпня 2023 року.

ГОЛОС НЕСКОРЕНОЇ НАЦІЇ

24 лютого 2023 року Україна перейшла рубікон, за яким позаду лишився найважчий рік у її новітній історії від часів завершення Другої світової війни. Цей рік був настільки насиченим трагічними й героїчними подіями, що відкрити плівку назад з тим, щоб відслідкувати їхню хроніку, дуже непросто. Хоча в кожній нації неодмінно знайдеться особистість літописця, здатного тверезо, ретельно й неповторно зафіксувати те, що згодом стане надбанням історії.

Саме таким літописцем постав у важкі дні випробувань українського народу на міцність і здатність до опору знаний український політолог, фундатор і президент Академії політико-правових наук України Петро Мироненко. Ще до початку широкомасштабної війни, що її 24 лютого 2022 року розв'язала агресивна, імперська Росія проти України, він чітко усвідомив для себе, що життя поточною кон'юктурою, надмірна гонитва за матеріальними благами, неналежне ставлення до уроків історії та змін, що відбулися в останні десятиліття на нашій планеті, означають поглиблення прірви між реальним життям людства і покликанням людини розумної як невід'ємної частини природи до органічного буття на Землі. Зрозумів, що майбутнє людини і людства залежить від реалістичності осмислення теперішнього й розуміння викликів, з якими зіштовхнулася наша планета у XXI столітті. Цей лейтмотив супроводжує хроніку подій, вражень, висловлювань, які дослідник щоденно нотував, оприлюднював і які склали основу його нової книги-щоденника під назвою «Біль нескореного серця. Роздуми про війну і суспільство» у двох томах.

Ідею видання такої книги автору підказала сувора реальність. З першого ж дня цієї злочинної війни Петро Мироненко, як досвідчений військовий і політичний аналітик, долучився до широкого дискурсу щодо повсякденних трагічних подій, що розгорнувся в соціальних мережах. Відтак повернемось до зафіксованого вченим у перший день війни у своєму зверненні до співвітчизників: «У цей трагічний час для Українського Народу тримаймось разом, підтримуймо один одного і не піддаємось необґрунтованій паніці. Цивілізований світ розуміє, що в Україні сьогодні вирішується доля демократії, проти якої

постала Росія (Четвертий Рейх). Кожний має підготувати документи та необхідні речі на випадок евакуації. Вдома рекомендую застатись водою і харчами. Цей тяжкий іспит Україна гідно пройде разом з демократичним світом і вийде іншою, міцною державою. Росія (Четвертий Рейх) стала на шлях самознищення. Російське народонаселення має заплатити високу ціну за своїх вождів». Сьогодні, перечитуючи ці слова, хочеться вигукнути: «Звідки він усе те знав?» Бо хто міг тоді знати як розгорнуться події після вторгнення в Україну «другої армії світу»? Саме так оцінював себе агресор та й багато хто в цивілізованому світі.

На наше переконання, передбачити майбутні події П. Мироненку дозволили інтуїція аналітика, життєвий досвід, політичні знання і віра у свій народ. Так чи інакше глибокий розум і самодисципліна колишнього військового та державного діяча спонукали П. Мироненка до повсякденного ретельного відслідковування та оцінки мінливої реальності. Зрештою все це склалося у своєрідну безперервну хроніку, яка дозволяє прослідкувати події, колізії і приховані мотиви воєнно-політичного протистояння України агресивній зовнішній експансії.

В основу пропонованої книги покладено дві основні думки, які дотепер залишаються контраверсійними. Перша з них означає те, що розв'язана Росією проти України широкомасштабна війна є продовженням на іншому рівні гібридної війни, розпочатої у 2014 році. Йдеться, зокрема, про погрози голодом, міграційною кризою, а також про енергетичний і ядерний шантаж. Водночас для всього світу вона означає початок Третьої світової війни. Аргументуючи цю позицію, автор зазначає, що розпочата війна не є звичайним конфліктом між двома державами. Це війна всесвітнього масштабу між рабськи покірними та вільними людьми, принципова боротьба за остаточне утвердження у світі свободи і демократії. Відповідно «український народ захищає собою цивілізований світ, який не зрозумів того, що сокира війни вийшла за межі України».

Друга думка означає те, що провина за війну лежить не лише на кремлівській владі на чолі з диктатором Путіним, а й на всьому російському народові, який за своєю природою є нездатним до демократії з її нормами, принципами, процедурами. Це означає, що Україна воює з російським народонаселенням («колективним путіним»), яке живе у «парадигмі минулого часу», оскільки з часів Орди «не змінилось ментально». Цей підхід різко контрастує з підходами російських

опозиційних інтелектуалів та частини українського політикуму, які провину за війну покладають суто на кремлівську владу. Гостро полемізуючи з тими, в кого ще лишались ілюзії щодо зміни поведінки росіян, він, зокрема, пише: «Нічого вони не знають ні про росію, ні про росіян, бо це окрема популяція людиноподібних істот, які здатні вбивати жінок, стариків, дітей просто заради забави. ...Росіяни всі однаково психічно хворі і це треба добре розуміти. Вони одягли костюми і краватки на гниле тіло і хвору душу. ...Український народ має зрозуміти, нарешті, що росіянин на нашій землі повинен бути або мертвам, або вигнаним на росію».

Означену хроніку варто вважати не лише відслідковуванням подій та намаганням дати їм оцінку, а й своєрідною стратегією асинхронного інформаційного спротиву агресивній політиці країни з колосальними ресурсами. Заглиблення в емоційно забарвлену матерію цієї хроніки дозволяє зафіксувати широку палітру зосередженої довкола важливої проблеми думки окремо взятого небайдужого інтелектуала. Посеред цієї палітри можна виокремити: поради керівництву держави, яка протистоїть агресії, щодо неприпустимості політичних компромісів у принципових питаннях захисту державного суверенітету і забезпечення демократичних цінностей; нагадування лідерам демократичних держав про відповідальність за невинуваті поступки та змову з агресором; попередження щодо небезпеки, що її несе опозиція до держави, основу якої складають представники політичних сил, що сприяли і продовжують сприяти російським окупантам; виявлення за давніх «хвороб» українського суспільства, таких як політичний розбрат, корупція, войовнича некомпетентність у системі державного управління. Характерним і цілком виправданим є апелювання автора до правової демократії, як «стійкої соціально-політичної згоди соціуму і влади»; здатності права до системного «регулювання взаємодії суб'єктів політики» та його потенційної можливості утверджувати «рівність усіх членів суспільства перед законом (верховенство права)».

Спираючись на багаторічний життєвий досвід, зокрема служби в лавах Радянської армії на території росії, Петро Мироненко стверджує, що тільки ліквідація спільними зусиллями нинішньої російської імперії зможе убезпечити світ від катастрофи – тепер і в майбутньому. Відповідно в День незалежності України 24 серпня 2022 року він підтвердить написане в перший день війни: «Вчинений збоченими росіянами геноцид Українського Народу обов'язково відіб'ється

бумерангом всьому російському народонаселенню до сьомого покоління. На росії увійшов у систему ефект лінзи: кругом вже горить і вибухає. У вухах російського народонаселення постійно відчувається шум хлопків. До зайвої хромосоми російське народонаселення війною проти цивілізованого світу в Україні отримає генетичний страх перед вогнем і Українцями».

Все, що написано в цій унікальній книзі, зафіксоване людиною небайдужою. Щодо цього слід нагадати, що особливістю української культури і української ментальності є «філософія серця», глибоко обґрунтована у вченні Григорія Сковороди. Він вважає сонячним серце кожної людини, бо саме в ньому під покровом буденності приховане істинне єство. Справжня людина, подібно до сонця, випромінює своїм серцем світло. Таким є істинний українець Петро Мироненко. Перенесений ним інфаркт міокарда 16-го лютого 2023 року розділив його життя на «до» і «після». Ніби виправдовуючись перед самим собою і перед однодумцями, в один із днів після операції він напише: «Я так наполегливо поспішав здійснити свої плани, що не розрахував фізичні і психологічні можливості організму, який суворо наказав зупинитись і переналаштувати свою роботу на інший режим і графік. Війна, поранення сина на фронті, горе і біль Українського Народу пройшли через моє серце і залишили рубці».

Та це не зупинило нашого літописця. Він знову в строю і наполегливо та послідовно продовжує свою боротьбу, додаючи свій внесок до нашої спільної звитяги, що означає перемогу світла над темрявою. Підтвердженням цього є його нова книга, яку зобов'язаний читати і перечитувати кожен, хто вірить у нашу спільну перемогу, в майбутнє наших дітей, внуків і правнуків.

*Доктор політичних наук, професор,
віце-президент Академії політико-правових наук України
Володимир Горбатенко*

ВСІ РОСІЯНИ ВИННІ ЗА ВІЙНУ

Сьогодні послухав лідерів, політиків, політологів, журналістів, які намагалися пояснити Українському народові, що це не населення росії воює, а російська влада.

Наші лідери кажуть, що знають росію і ментальність росіян.

Не маю бажання ображати лідерів, політиків, політологів і журналістів, які «знають» росію і росіян, але зазначу таке:

1. Нічого вони не знають ні про росію, ні про росіян, бо це окрема популяція людиноподібних істот, які здатні вбивати жінок, стариків, дітей просто заради забави.

2. Путін надав наказ змінити владу в Україні. А хто сьогодні вбиває Український народ? Вбивають військові, які вчора були простими громадянами, а сьогодні заради забави за гроші звіряче вбивають Український народ.

3. Росіяни всі однаково психічно хворі і це треба добре розуміти. Вони одягли костюми і краватки на гниле тіло і хвору душу.

4. Росію і росіян можуть знати ті, хто десятки років жив поруч з ними і розуміє їхню психологію, їхню ментальність, яка не змінилась з часів заснування Ордою московського князівства.

5. Український народ має зрозуміти, нарешті, що росіянин на нашій землі повинен бути або мертвим, або вигнаним на росію.

6. Український народ має зрозуміти, нарешті, що в Україні є опозиція до нашої держави і ця опозиція має бути ліквідована. Вичистити всю проросійську гидоту, бо наша толерантність вже довела державу до краю, за яким лише прірва.

7. Під крилом політичної влади діють проросійські партії і російська церква, які мають бути заборонені. Наша слабкість породила війну проти нас.

8. Нас не навчили Майдани 2004 і 2014 років. Нам обов'язково треба було дочекатись війни, щоб прокинутись і зрозуміти те, що вже давно відомо: росія – наш вічний ворог і ніколи не була нашим другом, а тим більше одним народом.

9. Наш Український народ генетично сильний, але за 300 років поневолення забув про це.

10. Сьогодні ми прокинулись остаточно і добре б не заснути знову після війни, яку ми обов'язково подолаємо. Подолаємо зі значними жертвами.

11. Вже сьогодні треба думати про майбутній державний устрій і політичний режим, бо й досі живемо за радянськими кальками і з радянською, ментально, владою.

12. Український Народ гідний жити разом з цивілізованим світом, але для цього треба назавжди скинути радянські кайдани з ніг, з рук і з мізків.

Перемога буде на нами!

Слава Україні!

Героям Слава!

Доктор Мироненко

*3-го березня 2022 року.
20.20 за Київським часом.*

ІДЕОЛОГІЯ ЯК СТРАТЕГІЯ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ

*Україна – 2024:
поради майбутньому президентові-державнику*

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Держава, котра не дбає про розвиток гуманітарної освіти і науки, втрачає шанс сформувати громадянське суспільство та врешті отримує індиферентну масу, якій все одно де жити, на кого працювати, кому служити. У кінцевому підсумку держава втрачає саму себе – припиняє своє існування.

Відсутність Національної Ідеї – це очевидна ознака кризи національної ідентичності і навіть нестачі національної гідності.

Війна висвітила всі прогалини в гуманітарній сфері державного будівництва. 31 рік ми займались реформуванням та перебудовою гнилої радянської системи управління, що нічого спільного з державотворенням немає.

Маргарет Тетчер зауважила: «Багатство країни не обов'язково будеться на власних природних ресурсах, воно може бути досягнуто навіть при їх повній відсутності. Найголовнішим ресурсом є людина. Державі лише потрібно створити основу для розквіту таланту людей».

I. Позиція в ідеологічній сфері має бути:

1. Виразно позиційованою.

Ця вимога хоч і є універсальною (тобто стосується всіх сфер життєдіяльності сучасного українського суспільства), проте значущість її для ідеологічної сфери додатково аналізується ще й тією обставиною, що правління президентів України відрізнялися якраз невизначеністю, аморфністю і розмитістю ідеологічних позицій, концептуально-стратегічних пріоритетів, світоглядних акцентів та ініціатив. За відсутності ж «горизонту майбутнього» суспільний Праксин сьогодення деградує, спримітизовується, зводиться до «стратегії временщиків», коли основним принципом індивідуальної і суспільної життєдіяльності виявляється афоризм Людовика XVI: після нас – хоч потоп.

Симптоматичною особливістю, практичним супроводом такої безвідповідальної позиції політичної влади, власне, і є щось на кшталт потопу: *розмиваються фундаментальні етичні, ціннісні, цілепокладаючі основи суспільного та індивідуального життя, розпадається мозаїка суспільного (себто гомогенного, спільного для відносно автономних соціальних об'єктів) ціле покладання, розпрошується смисл усього і вся – взаємоповаги, співпричетності до минулого і сьогодення, суспільства і держави. Більше того: латентно й непомітно, проте неситно зникає доцільність існування самої держави як суспільної форми життя. А це – вкрай небезпечна і потенційно деструктивна тенденція як для окремого члена суспільства, так і для соціума в цілому.*

Відтак, чітка й аргументована позиційованість президента в ідеологічній (ідейно-теоретичній, ціннісній, цілепокладаючій і т.п.) сфері є не просто бажаною, а вкрай необхідною з точки зору потреб суспільства і держави, а також надзвичайно актуальною, запитаною широким суспільним загалом, оскільки саме виразна ідеологічна пропозиційність дозволить переступити той «поріг очікування», який виник у масовій свідомості України в результаті ідейно-світоглядного вакууму попередніх понад 30 років незалежності.

2. Оригінальною.

Оскільки амбітні і знакові політичні сили з огляду на минулі вибори з високою вірогідністю також захочуть рельєфно виокремити свою позицію в ідеологічній сфері на тлі концептуально-пропозиційної невинності влади протягом останніх років, остільки необхідно, щоб позиція майбутнього проукраїнського президента-державника істотно відрізнялася ще й від позиції основних політичних суперників. Якщо ж мета структуризації оригінальної ідеологічної концептуалістики основними політичними опонентами президента-державника не буде поставлена або ж буде поставлена, однак не буде виконана, то оригінальність ідеологічного кредо президента-державника виявиться тим більше переконливим, незаперечним, впливовим на суспільну думку України.

3. Суспільно-концептуально, солідаризаційною.

Завдання – виробити надійні солідаритети, тобто ті ціннісні орієнтири суспільного життя, довкола яких соціум солідаризується, усвідомлює себе єдиним і гармонійним авторитетом. Таким консолідую-

чим чинником може і повинна нарешті стати Національна Ідея. Між іншим, у роботі «Про диференціацію суспільної праці» Еміль Дюркгейм інтерпретував поняття соціальної солідарності саме як *«стан колективної ідеологічної інтеграції»*.

Об'єднуюче начало в ідеологічному позиціюванні президента має домінувати над роз'єднуючим. Воно – не лише запорука досягнення суспільної злагоди і недопущення розбрату, а й необхідна передумова досягнення президентом-державником вкрай необхідного *статусу загальнонаціонального лідера*. З різних причин цю мету було неможливо досягти раніше, тому тепер слід подбати про нарощування та вирівнювання електоральної підтримки.

4. Мотиваційно-спонукальною.

Привабливість Національної Ідеї для України впливає з її трагічної історії, з невдач державницьких поривань. Великий народ, який упродовж віків був позбавлений державності, пов'язує з Національною Ідеєю очевидні сподівання на вихід з глухого цивілізаційного кута. Йдеться про піднесення, як писав Хосе Ортега-і-Гассет, «життєвого тону нації, про пошуки і визначення тих стимулів і зусиль, які спонукали б націю до енергійного само здійснення.» Це своєрідний план на майбутнє, який Олег Ольжич влучно охрестив «хотінням бути». Не змарнувати такі інтенції, не обманути очікування народу – це не лише закономірне завдання президента-державника, а й реальна можливість істотно наростити свій спонукально-харизматичний потенціал. Такий шанс випадає не часто, тож нехтувати ним не слід.

Понад 2500 років тому Піфагор рекомендував своїм учням: допомагайте людині у піднятті ваги, а не в ухиленні від неї. Функція запропонованої президентом-державником ідеологічної моделі має бути аналогічною рекомендації Піфагора. Не зайве звернутися й до висновку Гюйо про те, що час заборонив би доступ до себе тій людині, яка нічого не бажає і нічого не прагне, адже *майбутнє – це не те, що йде на зустріч нам, а те, до чого прямуємо ми*.

На додаток варто пригадати повчальну афористичну пересторогу Фрідріха Ніцше: *лікарю не бажано затримуватися в дорозі, інакше його пережене трунар*. За умови ж своєчасного і вмілого впровадження ідеологія виявляється надзвичайно ефективним лікарем багатьох суспільних хвороб, збудником, каталізатором і генератором суспільних перетворень з позицій свідомого і цілеспрямованого ціле покладання.

5. Аргументовано-переконливою.

Національна Ідея має аргументовано і переконливо орієнтувати, акцентувати увагу не на ідолах, до яких належить підлещуватись, а на ідеалах, яких слід прагнути, які слід втілювати в соціальному та індивідуальному житті, їй має біти притаманна пластичність і гнучкість про позиційної частини і водночас послідовність, категоризм і неухильність нормативного впровадження.

Як зазначив Сенека, людині інколи важче усвідомити мету, аніж її досягти. Справді, інколи вибір шляху буває важливішим, відповідальнішим та важчим, ніж сам шлях. До того, щоб вибір став зрозумілим і неухильним, його слід переконливо про аргументувати, переконати суспільство в його очевидній, неухильній необхідності.

Як і будь-яке суспільно значуще явище, ідеологія може відігравати не лише культуротворчу, а й варваризуючу роль, підтвердженням чого є війна збоченої росії проти цивілізованого світу в Україні. І тільки від самого суспільства, від його пильності і мудрості залежить, чим насправді виявиться ідеологія. Тому слід потурбуватися не лише про сутнісні параметри ідеологічного проекту, а й про форми його оприлюднення, маніфестування на рівні людського сприйняття.

Вдало сформульована і успішно здійснена Національна Ідея істотно додає сил, підносить його духовно-вольовий потенціал. Відсутність же Національної Ідеї гальмує національний розвиток, підтинає духовне коріння народу – і цю ваду не вдається компенсувати ні релігійністю, ні працьовитістю, ні правами людини, ні аморфними «загальнолюдськими цінностями»: такий народ посяде найнижчі шаблі в цивілізаційній піраміді людства або взагалі зійде зі сторінок історії.

6. Суспільно відповідальною.

У галузі Національної Ідеї Україна досі має суцільні експромти і водночас – ніякої нормативістики, ніяких правил, ніяких закономірностей. Що цей симптом означає з точки зору наукової діагностики? Принаймні те, що такий стан справ ставить себе поза наукою, адже фундаментальний постулат соціальної науки твердить: *важливо, щоб кожен член суспільства усвідомлював не лише свої інтереси і права, а й також обмеження, табу, відповідальність і обов'язки.*

Між іншим, одним з найбільших внесків давньогрецької демократії в загальнолюдську скарбницю цивілізації було сформульоване і обґрунтоване нею поняття «елевтерія», тобто *свобода як результат взаємних обмежень.* Саме такий тип соціальності вважається самоо-

чевидним і оптимальним ось уже впродовж двох з половиною тисяч років.

Національна Ідея – це та Архімедові точка опори, яка дозволяє здійснити кардинальні, тектонічні перетворення в галузі соціальної дійсності, це надзвичайно ефективний інструмент (зрозуміло, за умов вмілого користування ним) для досягнення максимальної мети мінімальними засобами. Отже, чим мінімальнішими засобами досягається мета, тим ефективнішою є Національна Ідея. Однак слід мати на увазі, що досягти мету не вживаючи жодних засобів, не залучаючи жодного суспільного інструменту і не поступаючись жодним елементом індивідуального чи суспільного конформізму неможливо в принципі, тому не слід повторювати помилки попередників, які «відмовлялися від користування сірниками, щоб не спалити хату»: як наслідок – хоч хата і не згоріла, проте життя в хаті, в якій нема сірників, виявилася нестерпним (це опосередковано довели самі факти Помаранчевої і Революції Гідності).

Квінтесенція окресленого сегменту ідеологічного позиціювання президента-державника має бути така: рівновеликими дробами свободи та необхідності можна ефективно оперувати лише в тому випадку, якщо засобом громадянської відповідальності їх звести до спільного знаменника суспільного оптимуму.

7. Акцентованою на творення української політичної нації крізь призму цивілізаційного критерію.

В'ячеслав Липинський дав мудру пораду: «Маючи в своїй нації і Схід, і Захід, мусимо ці два напрями під гаслом єдності на нашої національної індивідуальності весь час в собі гармонізувати. Без такої гармонізації ми гинемо як нація: не завойовані ніколи чужою зброєю, а завжди власним внутрішнім розкладом підпадаємо під впливи то східної Москви, то західної Польщі». [1] Місія України, таким чином, полягає в синтезуванні західного та східного цивілізаційних атрибутів. У «Листах до братів-хліборобів» Липинський дав цьому завданню назву «український месіанізм».

Проте, сформулювати мету і дати їй спонукально-ентузіастичну назву завжди значно легше, аніж утілити задумане у сфері соціальної дійсності. Адже, як слушно зауважував І.Мірчук, «щоби навіть полки і росіяни з походження служили вірно цій державі, мусить ця держава мати оригінальні моральні цінності, якусь притягальну силу.» [2] Іншими словами, окреслити в загальних рисах претензійну мету – це

навіть не пів-справи, а лише її зародкова фаза, яка має бути доповнена органічними й максимально ефективними засобами по досягненню такої мети, а також оптимальною інтенсивністю, динамікою актуалізації цілепокладаючого потенціалу. Недотримання зазначених вимог робить мету поверховою, прожектерською, нежиттєздатною.

Не слід цуратися ідеї повернення до власних витоків, до національних джерел; варто якомога скрупульозніше врахувати уроки українського державотворення, відновити престиж національних цінностей. Саме з реалізацією таких завдань пов'язана надія на оздоровлення суспільства, його згуртування, повернення в європейську сім'ю народів.

Потрібно відродити й модернізувати кращі національні традиції та цінності, визначити ієрархію національних інтересів та завдань, виробити адекватну викликам сучасності загальнонаціональну ідеологію, яка виявиться консолідуючим началом, консенсусом щодо напрямів і способів еволюціонування українського суспільства.

Інтенсивне становлення української державності, динамічний розвиток громадянського суспільства і оптимізація еволюційних процесів на рівні суспільної свідомості потребують рішучого розблокування тих чисельних табу, якими ідеологічна проблематика в Україні закидана по всьому периметру свого існування. Загальноцивілізаційний досвід засвідчує: так звана «профілактика» у формі татуйованих, вилучених із полемічного поля сфер, є не лише невдалою, а й узагалі однією з найгірших суспільних стратегій, оскільки вона заганяє світоглядні проблеми вглиб суспільного організму, робить ідеологічні різнотлумачення перспектив та мети хронічними, унеможливує розблокування ідеологічних непорозумінь.

II. Ідеологічні чинники функціонування українського суспільства

Ідеологічний вимір, критерій і чинник становлення української державності спонукає до неухильного визнання: світоглядно-ідеологічна і ціннісно-цілепокладаюча лихоманка 80-х – початку 90-х років ХХ століття довела свою суспільну неефективність. Спазматичні спроби президентів України рухатися в діаметрально-протилежному напрямку (тобто, спробувати жити за принципом: нема ідеології – нема проблеми) призвели не лише до нульового показника суспільного руху, а й узагалі знесли, знекровили суспільно-державний

організм, зробили перспективи поступального розвитку України примарними, ілюзійними.

Катастрофічний дефіцит перспективних ідей загальнонаціонального формату доповнився ерозією, девальвацією, розмиттям, дискредитацією, профанацією і т.п. фундаментальних цінностей українського народу. Як наслідок – настав суспільний стан анемії, за якого для значної частини членів суспільства втрачена значущість, обов'язковість і моральний авторитет соціальних норм, обов'язків і регламентацій.

Коли отрута ідейно-світоглядної байдужості проникає в організм суцїуму, тоді народ зазнає хворобливих мутацій і вироджується в натовп. Якщо бракує наочних українських прикладів, то можна звернутися до ілюстрації цієї тези у творах Гюстава Лебона, Вільфредо Парето, Зігмунда Фрейда, Сержа Московічі та інших дослідників, які виразно змалювали таку похмуру трансформацію.

Духовно-ідеологічна криза, що охопила широкі верстви української масової свідомості, виявляється в двох основних формах: по-перше, в кризі національної ідентичності, втраті почуття історичної перспективи і пониженні рівня самооцінки нації; по-друге, в розірваності єдиного духовного простору та ерозії національного консенсусу з приводу базових цінностей, які за відсутності «ідеологічного магніту» втратили статус абсолютних орієнтирів, стали предметом низькопробних полемічних перепалок.

Власне, сам по собі інструмент полеміки не викликає заперечень; просто полеміку не слід перетворювати на мету ідеологічного дискурсу, адже вона лише засіб досягнення мети суспільної консолідації з нагоди консенсусних параметрів суспільно бажаного, належного, оптимального.

За всіма канонами демократичного суспільства глибинні проблеми сучасного українського соціуму віддзеркалює не ідеологічний монолог, а саме ідеологічний діалог, обмін думками, аргументами, порівняння доказових баз тощо. Однак ідеологічний діалог – аж ніяк не самоціль, не кінцева мета і не над завдання українського соціуму, а лише механізм досягнення суспільної мати – ідейно-теоретичного (ідеологічного) консенсусу щодо уявлень про сутнісні аспекти минулого, сучасного і майбутнього України, який є необхідним і достатнім для оптимального розвитку держави. Тож нам належить нарешті подолати полемічне перехрестя і вийти на формування Національної Ідеї.

Впевнений, що війна прискорить розуміння цього важливого для державотворення питання.

Сучасній Україні, висловлюючись метафорою першохристиян, бракує «вина і хліба» – тобто як уявлень про реальний стан у суспільстві, так і перспективізму, мотиваційної спонуки зробити зусилля над собою, щоб подолати недосконалість.

Саме в умовах перехідного суспільства нам може зарадити національно-державницька ідея, ідеологія державництва, функція якої полягає в досягненні й послідовному втіленні в життя державницького інтересу в його конкретно-історичному вимірі, в забезпеченні інтеграції розколотого суспільства. Така ідеологія має запропонувати переконливу інтерпретацію здатності суспільства о подолання невідповідності між традиційними цінностями масової свідомості та реальними суспільними відносинами.

За умови подальшої самоідентифікації українського суспільства Національна Ідея сприятиме збігові інтересів, традицій і світоглядних орієнтацій населення різних регіонів України, допомагатиме владним структурам долати кризові явища, відстань між ідеалами незалежності та труднощами трансформаційного періоду.

Гіпноз заколисуючої демагогії і популізму попереднього тридцятиріччя поволі розвіявся: зневажливе ставлення до ідеології виявився вочевидь неконструктивним, що стало однією із причин формування в Україні опозиції до держави, яка сприяла просуванню «руського мира» задля наступної окупації України російською імперією. З'ясувалося, що нігілістичне відношення до формування Національної ідеї на практиці найчастіше призводить до підміни загальнонаціональних інтересів інтересами груповими, клановими або до зведення цих інтересів до голого політичного розрахунку, тобто до політиканства.

Деідеологізовані суспільства історії невідомі. Скоріше за все, в оглядовому майбутньому таких суспільств також не з'явиться, оскільки людина не може жити без ідей, намірів, планів. Це – її родова особливість, і вона може зникнути лише із загибеллю самої людини, людства. А що стосується розвитку економіки, культури і політики, то без відповідного ідеологічного забезпечення він також виявляється неможливим.

Відсутність Національної Ідеї – це очевидна ознака кризи національної ідентичності і навіть нестачі національної гідності. Якщо державницький світогляд не сформований (не сформульо-

ваний і не інкорпорований у масову свідомість), то суспільство виявляється неспроможним само організовуватися належним чином, тобто зробити це настільки переконливо, щоб виявитися здатним гідно відповісти на виклики сьогодення і майбуття.

Заперечення суспільної функції ідеології на тій підставі, що за певних умов вона може набути ознак негуманних і тоталітарних, методологічно є рівнозначним спробам ввести заборону на фундаментальні наукові дослідження, мотивуючи таке рішення історичними ілюстраціями жахів атомних бомбардувань, глобальною шкодою природному довкіллю, небезпекою фатальних кліматичних змін на планеті тощо. З цього приводу Альберт Ейнштейн слушно зауважив: людину вбиває не зброя – людину вбиває людина.

Насправді ідеологія є дієвим і гнучким інструментом управління, який забезпечує державі притік соціальної енергії, схиляє до необхідності підтримки спільного блага відтворюючою діяльністю. Ідеологія вберігає розколоту державність від краху, забезпечує основу для ідейно-світоглядної орієнтації. Настільки така орієнтацій на база адекватна – це вже інша справа: тут все залежить від того, чи стане ідеологія предметом науки і чи виявиться наука елементом ідеології. Ці обидва елементи мають слугувати розв'язанню завдань державного управління.

Порушення ідеалів і системи цінностей радянського періоду, вакуум конструктивної державницької ідеології за відсутності соціальних передумов розвитку демократичної особистості (яка мала б внутрішні потреби в державності і переймалася б певним ступенем відповідальності за неї) – все це, безумовно, свідчить про нагальну потребу суспільства в новій ідеології як дієвому, століттями перевіреному засобі уникнення суспільної дезінтеграції.

Звертання в кризові періоди історії саме до Національної Ідеї (часто навіть всупереч універсальним гуманістичним цінностям) пояснюється тією обставиною, що Національна Ідея є найпростішою, найдоступнішою і найефективнішою формою суспільної ідентичності. Саме Національна Ідея створює сприятливі умови для національної ідентичності як почуття спільного минулого то сучасного, як формування в масовій свідомості феномену «ми».

З огляду на викладене необхідно сконцентрувати зусилля в напрямку вироблення консенсусу щодо фундаментальних питань розвитку країни на новій моделі державно-суспільного устрою «Правова демократія». Як зазначав Хосе Ортега-і-Гассет, нація, яка не об'єднана

спільним проектом майбутнього, втрачає життєздатність, і навпаки – запліднення Національною Ідеєю надає національному життю перспективу, актуалізує потенціал національних цінностей. Як зазначив Еміль Дюркгейм, вагомість Національної Ідеї полягає в тому, що вона творить деяке стійке колективне уявлення про визначальні фактори життєдіяльності суспільства; одного разу народившись, вона має велетенську силу історичної зарядженості і спадкоємності, відтворюючись згідно із законом соціалізації наступними поколіннями соціуму.

Основні принципи ідеологічного позиціювання політичної влади України пропонується викласти засобом такого кредо:

по-перше, мислити в категоріях Українських національних інтересів,

по-друге, мислити і діяти стратегічно, глобально і перспективно.

Акцентований подібним чином концептуалізм в ідеологічній сфері вигідно відрізнятиме президента-державника як від дотеперішніх «сліпих поводитирів» від влади, так і від популістичної демагогії опозиції до держави.

Хоча Україна впродовж попередніх років і досягала господарчо-економічних успіхів, проте ці досягнення є результатом значною мірою кон'юктурних і тактичних кроків; про стратегічне ж забезпечення майбутнього України ніхто з українського політикуму ще не вів мову в аргументованих і прикладних термінах. Тут варто навести повчальний вислів Ніколо Макіавеллі: «Всім мудрим князям слід мати на увазі не лише теперішні труднощі, а й труднощі майбутні, енергійно вживаючи ефективні заходи проти останніх. Адже якщо передбачити їх, то неважко буде з ними боротися; якщо ж пасивно дочекатися їхнього наближення, то лікування виявиться невдалим з огляду на несвоєчасність і невиліковність хвороби». [3] Яскравим і трагічним підтвердженням цих слів є «неочікуване» повномасштабне вторгнення російського народонаселення в Україну 24 лютого 2022 року. Як додавав з цього приводу Фрідріх Ніцше, той, хто довго вагається з прийняттям важливого рішення обирає рішення найгірше з можливих.

Кожен принцип і концепт, завдяки яким здійснюватиметься структуризація ідеологічної сфери України, доцільно подавати крізь призму: а) мети, б) факторів (чинників) її як потенціювання (посилення), так і обмеження. Чіткий, прозорий та аргументаційно переконливий аналіз наявних альтернатив (факторів «за» та «проти») доз-

волить запропонованій політичній владі (президентові-державнику) ідеологічній концептуалісти ці за короткий час заручитися підтримкою лівової частки масової свідомості України – незалежно від політичних, національних, регіональних, конфесійних та інших відмінностей, притаманних структурі суспільної думки сучасної України.

Загальні положення, які доцільно враховувати під час формулювання конкретно-пропозиційної частини позиції першої особи держави в ідеологічній сфері.

Як зауважив Енріко Феррі, «в результаті поєднання справжніх особистостей ніколи не буває суми, рівної числу її одиниць.» [4] З аналогічним принципом функціонування ми маємо справу і у випадку з ідеями: ефект їхньої взаємодії завжди виявляється істотно відмінним від арифметичної суми потенціалів окремих ідей. З огляду на цю обставину поєднання ідей перетворюється на мистецтво творчого взаємopotенціювання та взаємо обмеження різних ідейних факторів, аспектів і пріоритетів.

Багато ідей, які поодиноці є соціально ефективними, поєднуючись у ту чи іншу ієрархічну систему або послідовність, втрачають свою ефективність, виявляються недієздатними. І навпаки – креативно незначним, проте вміло поєднаним і вмонтованим в соціальну сферу ідеям, цілком під силу істотно підвищити загальносуспільну мотивацію і вольову енергетику, забезпечити стійкий приріст у всіх сегментах суспільного життя. Таким чином, методи і принципи синтезування, систематизування ідейно-теоретичних пріоритетів набувають у сучасному суспільстві ознак чи не вирішального фактору розвитку.

Як зауважував Джузеппе Мадзіні, держава – це не просто певна територія; держава в субстаційному сенсі – це певна Ідея. Зрештою, яке б визначення держави не взяти – Аристотеля чи Руссо, Макіавеллі чи Гббса, Спінози чи Гегеля, Маркса чи Вебера – скрізь ми наштовхуємося на по постулат, згідно з яким держава – **це першочергово втілення певної ідеї.**

Якщо держава – це розум народу, а культура – його рух, то ідеологія – своєрідний місток, спроба поєднання і синхронізації зусиль духу і розуму.

Ідеологія – це завжди експлуатація певної ідеї. Питання полягає лише в тому, яка саме ідея піддається експлуатації.

Кожне соціальне явище – це також результат здійснення певних ідей, адже спочатку будь-яке соціальне явище існує на рівні ідеї. Лише

реалізація їх на практиці надає явищу ознак соціального факту. Таким чином, будь-який недосконалий соціальний феномен – це наслідок або недосконалих ідей, або недосконалого утілення їх на практиці. Якщо ми намагаємося досягти суспільної досконалості, то маємо потурбуватися про досконалий ідейний (ідеологічний) супровід цієї мети.

Будь-яка ідеологія базується на уявленні про досконале (досконаліше) суспільство. Потреба в ідеологічному супроводі суспільної практики актуалізує аспект високих суспільних цінностей, необхідних людині так само, як вітаміни і любов: у результаті їхньої відсутності люди хоч і не вмирають, проте з усією очевидністю стають пригніченими. І в цілому функціонально неповноцінними.

Величні, переконливі ідеї мають надзвичайну суспільну силу, вплив і значення, сумірне найвизначнішим зразкам матеріальної культури. В ідеалі ідеологія, за влучним висловом Джона Гелбрейта, має бути гармонійним поєднанням святого, судді і вченого. Вміле і гармонійне застосування саме цих функціональних особливостей максимально підвищує ставки ідеології на рівні масової свідомості.

Ідеологія (ідеологічне забезпечення, ідеологічна складова функціонування суспільства) є необхідною умовою і невід'ємним атрибутом кожного процесу державотворення. Відмовитися від ідеологічного чинника, знехтувати ним означає не просто поставити під сумнів успішність державотворення, а й фактично перекреслити перспективи державного будівництва.

Напрошується висновок: якщо чогось неможливо уникнути, то чому б не надати цьому належного значення, чому б не заплатити такому фактору суспільного життя необхідну і достатню данину? Історичний досвід застерігає: спроба економити на десятині зазвичай призводить до втрати всього. Принагідно зауважимо, що ідеологічної сфери така історична й соціальна аналогія стосується в повній мірі.

Ефективна ідеологія – найбільш прийнятна ціна за успіх державотворення, яка відома світовій історії. Зрештою, і без допомоги всесвітньої історії очевидно: вигідніше й доцільніше заплатити саме цю ціну, щоб перебіг суспільної еволюції не поставив перед необхідністю платити іншу – істотно вищу – ціну.

Німецька мудрість твердить: найбільшу рибу розпізнати легко – вона завжди зривається з гачка. Ідеологічна проблематика в Україні схожа на оту велику рибу – схожа вже тим, що постійно зривається з гачка суспільного аналізу, вислизає із розставлених демагогією і фор-

мальною логікою пасток. Ідеологія в Україні – як посмішка чеширського кота: така ж невловима й непідвладна бажанню заземлити, формалізувати її понятійно-аргументаційними засобами. Відтак, важливим суспільним завданням в оглядовому майбутньому буде втримання на надійному суспільному гачку найбільшої ідеологічної риби – тих факторів і аспектів, що визначають становлення української державності за всіма азимутами.

Поняття Національної Ідеї стало своєрідним каменем спотикання світоглядних, ідеологічних, соціальних, політологічних засад молодій державності України. Незважаючи на велику кількість публікацій, її зміст досі залишається нез'ясованим. Національна Ідея – це, по-перше, своєрідний національний ідеал, по-друге, ставлення людини до такого ідеалу, по-третє, орієнтація на досягнення певної інтегрованості, солідаризму соціуму (власне цим і виправдовується сенс суспільної форми буття).

Ідеологічна стратегія державної політики неможлива за відсутності політичного аналізу ідеалу – ціннісного й світоглядного відображення, впорядкування соціально-політичних реалій у вигляді мети, образів, уявлень про майбутнє, взірця досконалості, який виступає для суб'єктів політики і широких верств населення моделлю бажаного, критерієм оцінки діяльності з позицій стратегічної мети.

Що ж стосується Національної Ідеї, то в ідеалі вона містить в узагальненому вигляді відповіді на такі запитання: заради чого живе нація, яким ціннісним орієнтирам віддає перевагу, яким чином реалізує свій творчий потенціал серед інших спільнот? Національна Ідея спроможна виконувати найрізноманітніші функції: мобілізаційно-спонукальну, ферментативно-вольову, етнотворчу, інтегруючу, ідентифікуючу, аксіологічну, державотворчу, футурологічну тощо.

Спроби знайти універсальну формулу української Національної Ідеї розбилася відтоді, як українська еліта усвідомила свій суспільно консолідуючий і виховний потенціал. Проте вироблення власної моделі національної самоорганізації виявилось надто складним завданням для нації, яка впродовж століть була бездержавною і розчленованою сусідами. Остаточно не розв'язана ця проблема й сьогодні з огляду на дію нових ускладнюючих чинників – високого рівня поляризації українського суспільства, суперечності цінностей і різноспрямованості зовнішньополітичних орієнтацій. Саме через це ми виявились слабкими перед агресією росії з 2014 року.

Втім, на буденному й побутовому рівні Українська Ідея віддавна

існувала як уособлення національного духу, як виразне прагнення до свободи самовиявлення, як етнокультурний міф. Значно чіткіших обрисів вона набула в політичній думці – як ідея самобутності українства, як віддзеркалення прагнення до самовизначення і самоствердження. Про оформлення української Національної Ідеї можна говорити з кінця XI століття, коли суспільна еліта виробила стереотип спадкоємності княжої Русі і усвідомила наявність «народу політичного», готового боронити свої права й привілеї.

З'ясуванню функціонально-інструментальних можливостей ідеології, виявленню справжнього потенціалу ідеологічної буттєвості істотно допомагає приклад порівняння Гераклітом лука та ліри. Ці обидва знаряддя хоча й функціонують за тотожним принципом дії, проте їхні функції діаметрально протилежні або, принаймні, доволі відрізняються одна від одної. Ідеологія є саме таким діалектичним поєднанням в одному феномені протилежних або істотно різних функціональних потенціалів (на кшталт ліри та лука). Пріоритетний розвиток того чи іншого потенціалу мотивується самим соціумом, тому нарікання на ідеологічний негатив, за великим рахунком, безпідставні: вони нагадують нарікання на дзеркало, в якому індивідові не сподобалося те, що він побачив. Насправді ж дзеркало не винне – і щоб довести це, зовсім не обов'язково вдаватися до глибокоешелонованої аргументації.

Сутнісні ознаки ідеології полягають у таких функціонально-інструментальних аспектах: об'єднання (солідаризація), уніфікація, орієнтація на спільні дії, акціонізм, раціоналізація способу життя і мети, легітимація, універсалізація.

У функціонально-інструментальному розумінні ідеологія – це першочергове:

а) процес вироблення ідей, переконань і цінностей соціального життя;

б) ідеї та переконання, які символізують умови існування та життєвий досвід соціальних груп, класів і прошарків;

в) різновид колективного символічного самовираження;

г) легітимація на концептуально-цілепокладаючому рівні соціальних інтересів того чи іншого сегмента соціальної сфери.

Національна Ідея – це:

- утвердження політичної нації в духовній єдності та моральній відповідальності за будівництво ефективної держави і демократичного суспільства;

- вироблення обґрунтованих орієнтирів цивілізаційного розвитку, креативних ідейно-методологічних засад культурної і освітнянської діяльності, дійових принципів формування громадсько-політичних структур і стосунків;
- структуризація засадничих форм і принципів консолідації українського суспільства;
- форма самоусвідомлення народу за принципом: спільна історія у минулому і спільний ідеал у майбутньому;
- не боротьба всіх проти всіх, не джерело конфліктів та протистоянь, не конфронтація і не руйнація, а конструктивне творення з метою забезпечення міжнаціональної злагоди, громадського єднання, політичної стабільності;
- національний ідеал, сенс економічного, політичного та духовного життя нації;
- ідейно цементуюча основа суспільства;
- ідейний засіб, спосіб, форма реалізації національної (загальнодержавної) мети;
- відповідь на нагальні й суспільно значущі запитання;
- задоволення деякої істотної суспільної потреби;
- приборкувач суспільного хаотизму й непередбачуваності;
- механізм цілепокладаючої структуризації духовного життя суспільства;
- еквівалент політичної зрілості нації.

Головне в Національній Ідеї – чітке розуміння реалій і формування адекватних завдань, спроможних інтегрувати суспільство на шляху до спільної мети.

Функціонально Національна Ідея – це перш за все формулювання соціально прийнятної мети. В цілому ж Національна Ідея є фундаментальним чинником державотворення, яка покликана творити і відтворювати (регенерувати) визначальні для життя суспільства ідейні пріоритети. Головна функція ідеології державотворення – досягнення максимуму загальнодержавного блага.

Національна Ідея – це завжди засіб, паливо двигуна трансформації намірів державотворення у практичні дії по втіленню їх у життя; це спільність історичної долі і мети. Отже, питання формулюється у такий спосіб: чи усвідомлюємо ми спільність історичної долі і мети? І якщо усвідомлюємо, то якої модифікації (конкретно-історичного формату Національної Ідеї) такої спільної історичної долі і мети дотримуємося?

Ідеологія оволодіває суспільною свідомістю засобом поширення й домінування власних критеріїв оцінки минулого, сучасного й майбутнього, методом створення позитивного образу запропонованих нею завдань і мети розвитку суспільства.

Міра ефективності ідеології зумовлює міру ефективності державотворення. Саме ідеологічний формат, ефективність сформульованої і впровадженої Національної Ідеї визначає міру розквіту або занепаду держави.

Національна Ідея – це філософія цілепокладання нації в її основних, визначальних аспектах. Такі аспекти стосуються життя у найрізноманітніших площинах. Одне залишається незмінним: з точки зору аргументації вони мають формулювати переконливий стрижень національного само здійснення.

Національна Ідея повинна враховувати всесвітні, глобальні тенденції і уявлення щодо ідеологічної сфери. Проте запозичення чужого досвіду ніколи не робило Національну Ідею досконалою і оригінальною: таке завдання досягалося засобом, який у категоричній формі виклав Тарас Шевченко: «В своїй хаті своя й правда, і сила, і воля!»

Інкубаційний період державотворення не може тривати століттями – це було б навіть не трагікомічне, а неприродно, неможливо. Зазначена обставина загострює потребу звільнення ідеологічного супроводу державотворення від намулу евфемізмів і політичних спекуляцій з метою формулювання чіткої ієрархії ідейно-світоглядних, ціннісних і загалом сенсожиттєвих пріоритетів загальнонаціонального значення.

Український народ спроможний витворити величну Національну Ідею, яка виявиться переконливою відповіддю на виклики сучасності й майбуття. Це – питання не амбіцій чи політичного честолюбства лідера держави, а нагальної життєвої потреби великої європейської держави, яка намагається вибороти собі гідне місце в сучасному і майбутньому світі. Історія ж бо невблаганна: лише ті народи, які мали величну Національну Ідею, виявилися здатними не лише поставити перед собою великі цілі, а й переконливо досягти їх.

В цілому ж значущість ідеологічно-інтегриських чинників для функціонування держави і суспільства можна переконливо проілюструвати висловом президента Фінляндської Республіки Маннергейма: «Я хочу, щоб у свідомості майбутніх поколінь закарбувалося лише одне повчання: розбрат у власних шеренгах смертоносніший, аніж

ворожі мечі, а внутрішні розбіжності завжди відкривають двері іноземним загарбникам».

Світова війна, яку розв'язало російське збочене народонаселення на чолі з воєнним злочинцем путіним проти цивілізованого світу на території України, де вчиняє геноцид Українського Героїчного Народу лише за те, що ми вільні, дійшла останньої фази і має завершитись перемогою України з підтримки США і союзників.

Війна висвітила всі недоліки державотворення і партійного будівництва, де сформована опозиція до держави, що має бути ліквідована у політико-правовий спосіб негайно, бо подальше її існування нанесе шкоду поступу України до ЄС і НАТО.

Пропоную приступити до будівництва в Україні моделі державно-суспільного устрою «Правова демократія», за якою верховенство права і природні права людини мають стати головними за Конституцією – Основним Законом України. Це і може стати Національної ідеєю.

З політичною доцільністю, що фактично замінила Конституцію, час попроситися і назавжди.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Література:

1. Липинський В. Релігія і Церква в історії України. Філадельфія. 1925. С.54
2. Мірчук І. Месіанізм Липинського. Ужгород. 1931. С.43.
3. Макиавелли Н. Государ. М., 1990. С.74.
4. Сигея Сципион. Преступная толпа. Опыт коллективной психологии. М., 1998. С.14.

ПЕРШІ ЗВЕРНЕННЯ ВОЄННОГО ЧАСУ

24 лютого 2022 року

ЗВЕРНЕННЯ

Шановні Друзі, Колеги!

Росія (Четвертий Рейх) почала «спеціальну воєнну операцію» проти України шляхом обстрілу військових об'єктів.

У цей трагічний час для Українського Народу тримаймося разом, підтримуймо один одного і не піддамося необґрунтованій паніці.

Цивілізований світ розуміє, що в Україні сьогодні вирішується доля демократії, проти якої постала Росія (Четвертий Рейх). Кожний має підготувати документи та необхідні речі на випадок евакуації. Вдома рекомендую запаситись водою і харчами. Цей тяжкий іспит Україна гідно пройде разом з демократичним світом і вийде іншою, міцною державою.

Росія (Четвертий Рейх) стала на шлях самознищення. Російське народонаселення має заплатити високу ціну за своїх вождів.

Слава Україні! Слава Українському Народові!

Петро Мироненко,
доктор політичних наук,
президент Академії політичних наук України

26 лютого 2022 року

Україна, Київ, Професору Мироненку

ЗАКЛИК ЛАТВІЙСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК ПРИПИНИТИ АГРЕСІЮ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Ми, Латвійська академія наук, як усі, для кого безмежне право народів на самовизначення, свободу і життя не є пустою фразою, категорично засуджуємо безпрецедентну військову агресію Російської Федерації проти України. Україна не вчиняла жодних ворожих дій проти території Російської Федерації, ані проти її військових об'єктів чи її цивільної інфраструктури, ані проти свого народу, що могло б стати формальним приводом для військової агресії з боку Російської Федерації.

Навпаки, це триваюче протягом багатьох років втручання Російської Федерації у внутрішні справи України, її військова та економічна підтримка сепаратистів, анексія Криму та явне порушення Мінських домовленостей, а також визнання відокремлених регіонів України як незалежних держав, які грубо порушують міжнародне право Російською Федерацією.

Коли в 1994 році Росія, США та Великобританія переконали Україну, яка тоді володіла третім за величиною ядерним арсеналом у світі, приєднатися до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї як неядерну державу в обмін на Будапешт Меморандум про гарантії безпеки, підписаний Російською Федерацією, Сполученими Штатами та Великобританією, який набув чинності з моменту його підписання і який передбачав передачу Україною своєї ядерної зброї Російській Федерації, а сторони, що підписали, у відповідь зобов'язуються гарантувати Незалежність і територіальну цілісність України. Пізніше Франція взяла подібне письмове зобов'язання. 4 грудня 1994 року уряд Китайської Народної Республіки оприлюднив заяву про те, що він завжди виступатиме гарантом України для забезпечення дотримання інтересів України за умови відмови від ядерної зброї.

Сьогодні Російська Федерація пригрозила світові ядерною війною, якщо хтось втрутиться в її агресію проти України. Це також спонукало Республіку Білорусь до участі в цій війні, яка являє собою масову ескалацію військових дій і яка становить пряму військову загрозу іншим сусіднім країнам і може призвести до Третьої світової війни.

Латвійська академія наук висловлює повну підтримку Україні як країні та її волелюбному народу в боротьбі з агресором. Ми закликаємо всі уряди світу вжити негайних та ефективних заходів для припинення російської агресії та відновлення суверенних прав України на її територію, як це було до анексії Криму та початку бойових дій підтримуваних Росією сепаратистів на Донбасі, регіон.

Ми також закликаємо Російську академію наук дати об'єктивну оцінку вторгненню в Україну Армії Російської Федерації та зробити все можливе для недопущення кровопролиття цих збройних сил на території суверенної та незалежної держави Україна.

Ми з вами, народе України!

Президія Латвійської Академії Наук.

26 лютого 2022 р.

ЗВЕРНЕННЯ

Цивілізований світ об'єднався навколо України проти Четвертого Рейху – Росії.

Світ лише сьогодні зрозумів справжні наміри Кремля у глобальній політиці, які не відрізняються від намірів Орди.

Я вже багато років пишу про те, що Росія – це Орда і ніколи ця терористична держава не стане іншою, бо ментально живе у далекому минулому.

Кремлівська влада ніколи не розуміла прагнення цивілізованого світу до демократичного майбутнього.

Пропоную від сьогодні Росію іменувати Четвертим Рейхом, бо всі інші найменування не відображають внутрішній зміст політичного режиму.

Протягом всього періоду російсько-української війни я переконував політичних радників посольств провідних європейських держав в Україні у тому, що Росія не є слов'янською державою, а лише слов'яномовною. Росіяни одягли на себе європейські костюми і краватки, а ментально залишились ординцями з патологічним набором мутованих генів, що перетворило їх у терористів у стані наркозалежності. Це людиноподібні істоти, які здатні лише знищувати людство, на що цивілізований світ не звернув уваги, а коли звернув, то прийшов у стан психологічного штопору.

Такою є гірка правда про нашого сусіда, який у ці хвилини вбиває Український народ і загрожує світові атомною зброєю.

Історикам, філософам та іншим науковцям треба ретельно розібратися з психотипом народонаселення Четвертого Рейху, бо від цього залежить розуміння руху цивілізаційних процесів у майбутньому. Ворога треба знати на рівні генетики, а не оцінювати за його словами, що нічого спільного з реальністю не мають.

ШАНОВНІ ДРУЗИ, КОЛЕГИ!

Я прожив з родиною 25 років на території Четвертого Рейху і дуже добре вивчив психологію народонаселення цієї країни. Не звертайте уваги на протести у містах Четвертого Рейху, бо ті події не мають ніякого значення, вони порожні по суті й за змістом. найбільший демократ там є великодержавним шовіністом. Не довіряйте нікому з Орди.

Відкриваємо широко очі на свого сусіда, що тепер зветься Четвертим Рейхом, і даємо сильну відсіч кожному мешканцю тієї держави, вояки якої прийшли на нашу землю. З ворогом говорити не можна на своїй землі – ворога треба знищувати.

Слава Українському Народові! Слава Україні! Героям Слава!

*Петро Мироненко,
доктор політичних наук,
президент Академії політичних наук України*

28 лютого 2022 року.

ОБРАЩЕНИЕ к гражданам Российской Федерации

Граждане соседней, для многих украинцев вчера еще дружественной, страны!

24 февраля 2022 года руководство вашей страны в 4 часа утра без объявления, подло развязало гнусную войну против украинского народа. Баллистическими ракетами, а также из самолетов и артиллерийского оружия был нанесен удар по спящим мирным украинским городам.

Границу суверенного государства нарушили ваши многочисленные войска, тяжелая техника. Сегодня идут тяжелые бои в Киеве, Хер-

соне, Николаеве, Сумах и других украинских городах. Гибнут наши солдаты, гибнут старики, женщины и дети.

Если вам, русским людям, не жаль нас, пожалейте хотя бы своих людей – мужей, отцов, детей. И поскольку вам никогда не расскажут этого по вашему телевизору (зомбоящику), сообщаем вам потери российской армии только за два дня войны: около 4000 погибших военнослужащих РФ, более 200 сдались в плен, сбито 15 самолетов, уничтожено около 1000 тяжелой техники и танков.

Если же вы и дальше будете распространять лживую информацию о какой-то мифической локальной военной операции, мы вас будем считать сообщниками международных преступников – Путина, Шойгу, Лаврова и остальных ваших вождей. Наши дети и внуки вас проклянут на веки вечные.

Призываем вас – остановите эту безумную бойню хотя бы сейчас, если не смогли сделать этого раньше.

От имени Общественной научной организации – «Академия политических наук Украины – АПН Украины»

*доктор политических наук,
президент АПН Украины
П. В. Мироненко*

*доктор политических наук,
вице-президент АПН Украины
В. П. Горбатенко*

НОТАТКИ ІЗ ЩОДЕННИКА ПОЛІТОЛОГА

*Частина I**

(24 лютого – 24 квітня 2022 р.)

* Друкується за виданням: Петро Мироненко / Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога. *Частина I*. Видання Академії політичних наук України. Київ. Видавництво Політія, 2022. 208 с.

НОТАТКИ ІЗ ЩОДЕННИКА ПОЛІТОЛОГА

1995 рік

ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ ВОЄННО-ПОЛІТИЧНОЇ СИТУАЦІЇ НАВКОЛО УКРАЇНИ

Мироненко П.В.

Старший науковий співробітник – керівник інформаційно-аналітичної групи Науково-дослідного центру Головного управління розвідки МО України

(скорочена версія)

Розвиток воєнно-політичної ситуації на близьку та середньо-термінову перспективу будуть визначати такі основні тенденції:

1. Збереження до 2000-2005 рр. у Центральній та Східній Європі «вакууму» безпеки. ... Така тенденція створює сприятливі умови для подальшого існування зон напруженості, зон потенційних та існуючих збройних регіональних і локальних конфліктів поблизу кордонів України.

2. Намагання країн НАТО заповнити цей «вакуум» безпеки, що обумовлює процес поширення Альянсу на Схід протягом найближчих 10 років.

3. Протистояння процесу розширення НАТО з боку росії, яка прагне встановити своє панування над європейськими країнами колишнього СРСР та відновити воєнно-політичний вплив на Центральну Європу. Така тенденція призводить до відродження біполярної воєнно-політичної конфронтації між росією і Заходом на регіональному рівні.

4. Зародження (після розпаду біполярної системи протистояння) нових регіональних центрів сили в Європі, насамперед Німеччини і Туреччини.

5. Вживання росією політичних заходів щодо морської блокади та намагання встановлення військового контролю над Кримом та морськими комунікаціями України.

6. Стимулювання сепаратистських рухів в Криму та східних регіонів України з метою корекції її внутрішньополітичної та зовнішньої політики відповідно до інтересів росії.

Зазначені тенденції створюють можливість виникнення воєнно-політичних конфліктів на геополітичному просторі, де знаходиться Україна. Але при всіх варіантах збігу цих тенденцій воєнно-політичні конфлікти можуть мати лише локальний та регіональний характер.

Спрямованість розвитку воєнно-політичної ситуації навколо України поряд із загальними тенденціями будуть визначати хід глобальних процесів.

На східному напрямку в період розширення НАТО можливе зростання напруженості між Альянсом і росією з приводу сфер впливу, що призведе до посилення тиску з боку останньої на Україну.

Реалізація стратегічного курсу росії, основою якого є націоналізм і зовнішня експансія, призведе до спроби воєнно-силової інтеграції України в лоно російської державності.

Це може призвести до формування умов виникнення регіонального воєнно-політичного конфлікту між росією і Україною, або між росією і НАТО, де територія України може опинитись в якості театру бойових дій.

P.S. від сьогодні:

Аналітична служба ГУР МО України постійно надавала об'єктивну інформацію щодо планів росії, але воєнно-політичне керівництво України, яке від президента до президента змінювало зовнішньополітичний курс держави, призвело до повного розмивання зовнішньої політики, що стало причиною двох Майданів і, врешті, російсько-української війни.

Український Народ вистоїть у цій жахливій війні, але попереду мають бути зроблені висновки щодо політичної конструкції держави і її воєнно-політичного керівництва на перспективу.

**Аналітична довідка
щодо діяльності проросійських
неурядових організацій в Україні**

(станом на 1 грудня 2015 року)

У березні 2014 року Російська Федерація окупувала та анексувала український Крим і фактично одразу ж вторглась в український Донбас, намагаючись реалізувати проект створення «Новоросії». Ці плани не виникли спонтанно, що навіть визнав президент Росії Володимир путін, їм передували довгі роки підготовчої роботи.

Одним із напрямів діяльності росії з підготовки агресії проти України стала робота з населенням України для створення підґрунтя і сприятливого для РФ середовища серед українських громадян. Ця діяльність реалізовувалася в рамках концепції «русский мир», яка серед іншого передбачала створення і розвиток широкої мережі проросійських неурядових та політичних організацій.

У 2008–2009 роках МГО «Міжнародний інститут гуманітарних технологій» провів дослідження таких організацій, яке вказало на загрозу для державної безпеки України, яка виходила від таких організацій. Результати дослідження були представлені в РНБОУ.

На території України діє широка мережа проросійських неурядових організацій, як зареєстрованих в Україні, так і українських представництв російських громадських організацій. Велика кількість цих організацій припинила або призупинила свою роботу за причин досягнення своєї мети або вжиття відповідних заходів протидії з боку державних органів України та української громадськості. Частина ж продовжують існувати й до сьогодні.

**ОСНОВНІ ПРОРОСІЙСЬКІ
НЕУРЯДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ:**

А) російські громадські організації:

Всеукраїнська громадська організація «Російський Рух України»
(голова – Свистунов Олександр Григорович);

Всеукраїнська громадська організація «Союз російського народу»
(голова – Дубровін Олександр);

Асоціація вчителів російської мови і літератури України (м. Київ, вул. Прорізна 19, голова – Корсаков Володимир Олексійович);

Всеукраїнська громадська наукова організація «Українська Академія русистики» (м. Київ, вул. Артема, 55-в, президент – Олейников Олександр Олексійович);

Всеукраїнська громадська організація «Національно-культурний творчий союз російських журналістів і літераторів» (голова – Проваторов Сергій Германович);

Всеукраїнська громадсько-педагогічна організація «Російська школа» (м. Київ, вул. Прирічна, б. 37, кв. 143, голова – Кондраков Олександр Миколайович);

Всеукраїнський союз громадських організацій «Об'єднання організацій співвітчизників «Російське співтовариство» (голова – Коновалов Сергій Миколайович);

Всеукраїнська громадська організація «Правозахисний громадський рух «Російськомовна Україна» (м. Київ, вул. Срібнокільська 24, кв. 244, голова – Колесніченко Вадим Васильович);

Всеукраїнське громадське об'єднання «За Україну, Білорусь і росію» (ЗУБР, м. Київ, вул. Ревуцького, 44-б, кв. 68, голова – Мазур Олена Анатоліївна);

Всеукраїнська громадська організація «Російсько-український інтеграційний форум» (м. Київ, вул. Бортницька, 45, голова – Яковлев В. Т.);

Всеукраїнське об'єднання «Спадкоємці Богдана Хмельницького» (м. Київ, вул. Ревуцького, буд. 44 б, кв. 21, голова – Грач Леонід Іванович);

Громадська організація «Російська община України» (голова – Шуров Костянтин Вікторович);

Громадська організація «Союз вірних козаків» (Отаман СВК – Селіванов Олексій Сергійович);

Міжнародна Козацька Спілка «Всевелике Військо Донське» (м. Донецьк, пр. Офіцерський, 69-г, голова – Постолак О. В.);

Громадське об'єднання «Культурно-мовне рівноправ'я», м. Харків (голова – Геннадій Макаров);

Донецька обласна громадська організація «Донбаська Русь» (лідер – Білоцерківська Наталія Михайлівна);

Конгрес Російських організацій України (голова – Базиліук Олександр Філімонович);

Міжнародний Євразійський Рух (голова – Дугін Олександр Гельєвич);

Євразійський Союз Молоді (лідер – Валерій Коровін);

Національне культурно-просвітницьке товариство «Російське зібрання» (м. Київ, бул. Перова, 36, голова – Потапова Алла В'ячеславівна);

Міжнародна громадська організація «Всесвітній Російський Собор» (м. Київ, вул. Драгоманова 5, кв. 354, голова – Одинцов М. П.);

Українське товариство російської культури «Русь» (м. Київ, вул. Р. Люксембург, 16, голова – Єрмолова Валентина Іванівна);

Слов'янський комітет України (м. Київ, бул. Лесі Українки, 21а, кім. 7, голова – Лавриненко Микола Федорович);

Український філіал Інституту країн СНД (м. Київ, вул. Саксаганського 119, директор – Денисов Денис Олегович).

Б) Російські православні об'єднання:

Союз православних братств України (м. Київ, вул. Січневого повстання 25, голова – Лукияник Валентин Борисович);

Всеукраїнське громадське об'єднання «Православний вибір» (м. Київ, вул. Метрологічна 14, корп. 3, кв. 234, голова – Лукияник Валентин Борисович);

Православне братство Олександра Невського (голова – Єгоров Юрій Миколайович);

Союз православних громадян України (голова – Кауров Валерій Володимирович).

В) Політичні партії:

Партія «Союз» (м. Київ, вул. Почайнинська, 28-а, голова – Миримський Лев Юрійович);

Партія «Російсько-Український союз» (РУСЬ, голова – Симоненко Іван Петрович);

Слов'янська партія (м. Донецьк, вул. Постишева 70, голова – Лузан Олександр);

Основне офіційно задеклароване спрямування діяльності проросійських неурядових організацій: – захист прав і свобод російськомовного населення України;

– сприяння зміцненню і розвитку російської мови на території України;

– розвиток в Україні російської культури та російського православ'я;

– інформування населення України про стан і перспективи розвитку україно-російських відносин. В дійсності, проросійські громад-

ські організації, прямо і опосередковано, **сприяли захисту національних інтересів російської федерації в Україні.**

В цьому напрямку вони **виконували ряд завдань**: – інформування громадськості України про зовнішньополітичні пріоритети російської федерації на пострадянському просторі, нав'язування проросійських поглядів;

- пропагування ідей єдності східнослов'янських народів, з використанням історичних засобів, для просування російських пріоритетів зовнішньої політики;

- поширення серед російськомовного населення України атмосфери невдоволеності українською державною політикою та створення, таким чином, передумов для нестабільності в регіонах його компактного проживання;

- формування суспільної думки в інтересах росії та негативного відношення до інтеграції України в світові структури, в першу чергу в НАТО і ЄС;

- перешкоджання реалізації державних програм і планів, спрямованих на європейську і євроатлантичну інтеграцію України, в тому числі й проведенням громадських акцій;

- демонстрація росії в образі світового центру сили, держави-заступниці російськомовного населення України, гаранта стабільності і безпеки;

- розширення кола російськомовних ЗМІ та інших друкованих видань;

- вивчення соціально-політичного стану українського населення, особливо російськомовного, з метою інформування російських політичних кіл.

Часто, з метою більш аргументованого переконання російськомовного населення України, проросійські організації вдавались до маніпулювання поняттям «русский», яке в українській мові має два переклади у відповідності до двох його значень: «руський» – той, що взяв свій початок з часів існування Русі; «російський» – тобто російського походження. В першу чергу це стосується мови і національності. Використовуючи виключно російську мову, проросійські організації органічно поєднують ідеї і прагнення росії з історичним походженням від Русі.

Характеристика провідних проросійських організацій в Україні

Всеукраїнський союз громадських організацій «Об'єднання організацій співвітчизників «Російське співтовариство»

Всеукраїнське об'єднання «Російське співтовариство» було зареєстроване Міністерством юстиції України 8 червня 2007 року і отримало свідоцтво №2701, підписане міністром юстиції України Олександром Лавриновичем.

Створення «Російського співтовариства» стало можливим завдяки зусиллям ряду російських організацій України, для яких таке об'єднання стало життєво необхідним. «Російське співтовариство» об'єднало діючі самостійні регіональні організації співвітчизників. На момент проведення установчої конференції, яка відбулася в Києві 11 лютого 2007 року, рішення про участь прийняли 32 організації із більшості областей України.

Головою Вищої Ради «Російського співтовариства» був обраний Коновалов Сергій Миколайович (Харків), головою Правління – Проваторов Сергій Германович (Київ). Засідання Вищої Ради «Російського співтовариства» проводиться не рідше одного разу на півроку.

Головним принципом діяльності «Російського співтовариства» є повна відкритість його роботи, колегіальність управління і співробітництво з усіма діючими в Україні республіканськими, регіональними і місцевими організаціями російських співвітчизників, а також із державними інститутами України і росії, яка покликана захищати національно-культурні цінності і права росіян України і всього російсько-культурного співтовариства.

Головні ідеї і принципи в діяльності «Російського співтовариства»:

- українська держава не поважає права росіян України,
- протистояння «втягуванню України в НАТО наперекір здоровому глузду і волі більшості народу України»,
- єдиним союзником російських співвітчизників є російська держава,
- коли керівництво росії, захищаючи інтереси свого народу і своїх співвітчизників закордоном висловлюється твердо і з критикою від-

носно внутрішньої і зовнішньої політики України, «Російське співтовариство» підтримує таку позицію,

- якщо російське керівництво буде не тільки попереджати про можливу «симетричну відповідь», але й на практиці здійснювати це, тоді українській адміністрації доведеться коректувати свою внутрішню і зовнішню політику в сторону розвитку конструктивної східнослов'янської взаємодії,

- в умовах порушення прав російсько-культурного співтовариства в Україні, «коли ми стоїмо на порозі розгортання на землі Київської Русі сценаріїв, подібних до югославського і косівського, коли Україна може стати в арсеналі НАТО зброєю, спрямованою проти росії, вона повинна не тільки на словах, але й на ділі адекватно реагувати.

Організації, які входять до складу «Російського співтовариства» здійснюють свою діяльність в Києві, Севастополі, Криму і 20 областях України. Голова Вищої Ради Сергій Коновалов заявив, що «Російське співтовариство» – це об'єднання рівних заради вирішення спільних завдань, що є заявкою на лідерство в російському об'єднувальному русі. За станом на 11 травня 2008 року до складу «Російського співтовариства» входило 55 організацій. П'ятдесят п'ятою організацією стала російська община Дніпропетровська.

Український філіал Інституту країн СНД

Інститут країн СНД (Інститут діаспори і інтеграції) є автономною некомерційною організацією, яка була заснована 11 квітня 1996 року в Москві. Засновниками виступили Інститут уряду Москви, інститут російської академії наук, МГІМО МЗС РФ, Московський державний університет.

Органами керівництва Інституту є Спостережна Рада і Колегія. Безпосереднє керівництво Інститутом здійснює його директор Затулін Костянтин Федорович, депутат державної думи росії, перший заступник голови Комітету думи із справ СНД і по зв'язкам із співвітчизниками. *Директором Української філії Інституту країн СНД є Денисов Денис Олегович.*

В штаті Інституту на постійній основі працюють близько 20 спеціалістів-експертів. В Інституті працюють відділи України і Криму, Білорусі, Казахстану і Середньої Азії, Кавказу, економічної інтеграції

країн СНД, воєнних і оборонних проблем СНД, порівняльного вивчення законодавства країн СНД, російської діаспори і зв'язків із співвітчизниками.

Головною метою діяльності Інституту є визначення і наукове забезпечення російських інтересів на території колишнього СРСР.

Напрями діяльності Інституту:

- комплексне вивчення процесів, які відбуваються в колишніх союзних республіках,
- прогнозування їх внутрішньої і зовнішньої політики,
- розробка моделей економічної, політичної, воєнної і культурної інтеграції на пострадянському просторі,
- правозахисна діяльність на території країн СНД, підтримка російської мови, російської культури і російського населення для чого здійснюється збір і обробка інформації про стан співвітчизників в близькому зарубіжжі;
- підтримання зв'язків з російською діаспорою і еміграцією за кордоном;
- моніторинг етнічносоціальних і воєнно-політичних конфліктів на території колишнього СРСР та вироблення рекомендацій по їх вирішенню і попередженню.

Користувачі інформацією Інституту:

- дослідницькі центри російської академії наук,
- неакадемічні державні інститути,
- аналітичні організації,
- департаменти уряду Москви,
- комітети Державної Думи і Ради Федеральних Зборів РФ,
- міністерство закордонних справ Росії,
- Урядова комісія із справ співвітчизників за кордоном,
- комерційні і банківські структури.

Інститут підтримує в режимі online інформаційно-аналітичний Інтернет – портал «Материк» (www.materik.ru).

Центральний офіс Інституту в Москві знаходиться за адресою: 119180, Москва, вул. Б. Полянка, д. 7/10, буд. 3 (Старомонетний пер., б. 10). Телефон: (495) 959-34-51, 959-34-52, факс: (495) 959-34-49, URL: www.zatulin.ru, e-mail: institute@materik.ru, institute@zatulin.ru.

Філіал в Києві: тел./факс: (+38-044) 206-69-87, 206-69-88, e-mail: dendenole@mail.ru, institu.te.stransng@mail.ru.

Філіал у Севастополі: e-mail: sevastopol_55@mail.ru.

Останнім часом діяльність Інституту в Україні була практично скорочена і зводиться до надання новин на сайті Української філії.

Міжнародний Євразійський Рух

Міжнародний громадський рух «Євразійський Рух» був заснований в 2003 році.

Згідно статуту Євразійського Руху, затвердженого 20 листопада 2003 року, місце знаходженням організації є місто Москва, але його діяльність активно поширюється на території України.

Цілі Євразійського Руху:

- сприяти діалогу народів, культур, цивілізацій і конфесій Євразійського континенту,
- сприяти зближенню між собою європейських і азіатських країн в активному економічному співробітництві,
- сприяти активізації економічних, соціальних, політичних, конфесійних і інших контактів між народами Європи і Азії,
- сприяти захисту прав народів на збереження і розвиток своєї культури;
- сприяти вирішенню соціальних проблем проти порушення прав і свобод громадян, проти бідності, соціальної несправедливості, ущемлень за етнічною ознакою,
- сприяти побудові загальної системи безпеки на всьому просторі Євразійського континенту,
- сприяти протидії всім формам диктатури, расизму, нетерпимості, ксенофобії, переслідувань за релігійні, соціальні, політичні і філософські переконання,
- сприяти підготовці основи для подальшого об'єднання Євразійського материка в єдиний відкритий простір.

Основні напрямки діяльності Євразійського Руху:

- розробка і реалізація міжнародних, федеральних, регіональних освітніх і культурних програм, а також програм захисту економічних, соціальних, національних і правових інтересів громадян і народів багатонаціональної росії, російських громадян закордоном і вимушених переселенців,
- сприяння розробці і реалізації програм розвитку територій і регіонів росії,
- організує, проводить і фінансує вивчення громадської думки, соціологічні дослідження і опитування, масові заходи за своєю тематикою.

В своєму складі Євразійський Рух має:

- Керівництво – Дугін Олександр Гельевич, лідер;

– Вищу Раду, до якої, зокрема, входять міністр культури росії Соколов А. С., віце-спікер Ради Федерацій РФ Торшин А. П., Помічник президента РФ Аслаханов А. А., лідер української партії «Братство» Корчинський Д. А., лідер Прогресивної Соціалістичної партії України Вітренко Н. М.;

Євразійський Комітет – виконавчий орган Європейського Руху, голова – Дугін О. Г.

Євразійський Союз Молоді (ЄСМ) є радикальною молодіжною громадською організацією екстремістського типу, головною метою діяльності якої є створення Євразійської імперії. Ця мета для Євразійського Союзу Молоді має імплементуватись через відродження Російської імперії, Великої росії. ЄСМ був створений як молодіжна структура в рамках Міжнародного Євразійського Руху 21 вересня 2005 року.

Євразійський Союз Молоді просуває ідею «Великої Чистки», яка передбачає створення «армії Євразії» і проведення Євразійської Революції. Завданнями ЄСМ є:

Радикалізм Союзу відображається в заклику: «Наша етика – смерть краще позору. Не можеш бути сильним, краще не будь взагалі... Країні потрібні нові люди, нові кадри, нові діти, нові сили. Веселі і безжалісні. Це ескадрони Євразійської Революції».

ЄСМ є мережевою організацією. Загальне керівництво ЄСМ здійснює Федеральна Мережева Ставка. Лідером Євразійського Союзу Молоді є Валерій Коровін, заступник голови Міжнародного Євразійського руху.

Вищий адміністративний суд України постановою від 9 листопада 2011 примусово розпустив (ліквідував) організацію Євразійський союз молоді (ЄСМ) за антиукраїнську діяльність.

Всеукраїнське громадське об'єднання «За Україну, Білорусь і росію» (ЗУБР)

Роботи із створення організації ЗУБР розпочались в 2000 році, одночасно із створенням міжпарламентського об'єднання «ЗУБР». Всеукраїнська громадська організація ЗУБР була зареєстрована Міністерством юстиції України 23 квітня 2001 року за №1621.

Організація ЗУБР бореться на возз'єднання трьох слов'янських держав росії, України і Білорусі, «відновлення Заходом політичних, економічних, культурних зв'язків трьох братських країн, відроджен-

ня православної і слов'янської культури на противагу Західній ідеології і культурі». Очолює ЗУБР Мазур Олена Анатоліївна.

3 вересня 2001 року ЗУБР займається проблемами українців в Придністров'ї, створенням українського консульства в Тирасполі. Організація виступила співзасновницею газет «Браття славяне» і «ЗаЗУБрина». 9 травня 2014 року у Києві представники «ЗУБР», які вийшли на заходи із вшанування Перемоги у ВВВ разом з Комуністичною партією України, носили георгіївські стрічки.

Всеукраїнська громадська організація «Російський Рух України»

Всеукраїнська громадська організація «Російський Рух України» зареєстроване 7 вересня 1999 року. Воно було створене львівським підприємцем Свистуновим Олександром Григоровичем, який є його головою. В даний час російський Рух України нараховує 46 тисяч членів і має свої філіали у всіх регіонах України.

Завдання Руху – розгортання в масштабах України потужного руху, який включає всі складові російського етносу.

Характерною ознакою Руху є відмова від боротьби на президентських виборах і перенесення політичної боротьби в область парламентських виборів.

Мартинюк В., Мироненко В. Аналітична довідка щодо діяльності проросійських неурядових організацій в Україні 91

Російський Рух України надає перевагу східному вектору розвитку держави. Рух вважає, що об'єктивно сфера економічних, політичних, культурних і інших інтересів України знаходиться на східному напрямку: «Майбутнє України – в тісному міждержавному союзі Білорусі, України і Росії».

В своєму складі російський Рух України мав потужну організацію – Російський Рух Криму.

Слов'янський комітет України

Слов'янський комітет України (СКУ) зареєстрований Міністерством юстиції України 23.09.1999 року за № 1227 як громадська організація. Ініціатором створення став Кирпель І.І., ідею підтримали Комуністична партія України, Соціалістична партія України, Селянська партія України та представники інших партій і безпартійні громадяни. Організація видає журнал «Славянская нива» і газету «Славянський вектор».

Метою діяльності організації є сприяння зміцненню дружби між близькими за походженням і культурі народами, які мають слов'янські корені, боротьба проти американізації суспільства, яка «псує молоде покоління, позбавляє його майбутнього, розпалює міжнаціональні і міжнародні протиріччя».

Завдання Слов'янського комітету України:

- сприяння миру та співробітництву між всіма народами;
- пропаганда культурних та моральних цінностей слов'янства, в тому числі й української етнопедагогіки;
- участь у встановленому у здійсненні освітніх заходів серед населення та навчанні членів СКУ;
- надання безоплатних консультаційних послуг для членів СКУ;
- сприяння розвитку різнобічних зв'язків та відносин між слов'янськими народами та їх діаспорами в різних країнах світу;
- сприяння інтеграційним процесам в економіці, політиці та інших сферах життєдіяльності слов'янських країн як на державному рівні, так і методами народної дипломатії.

В резолюції V-го з'їзду СКУ від 19 листопада 2014 року серед іншого сказано, що *«за очевидного втручання держдепу США і високих чиновників Євросоюзу в країні (Україні) здійснені збройний переворот і знущення над Комуністичною партією України. Офіційно оголошено курс на знищення всього, що пов'язано із радянським періодом, в першу чергу символів і пам'ятників. Вандалізм крокує по всій Україні за згоди перших осіб держави». Фраза із резолюції, що «в країні будуть пропагуватися русофобні настрої, притискатися російська мова і обіднятися українська культура за причини орієнтування її на західні зразки і стандарти»* взагалі відповідає ключовим тезам проросійської пропаганди.

Донецька обласна громадська організація «Донбаська Русь»

Мета діяльності організації «Донбаська Русь» – відновлення і збереження руських, Донбаських принципів: православність, руська культура від докиївської Русі до цього часу, російська мова як мова спілкування і культурного життя, економічна справедливість відносно прибутків регіону, «захист інтересів нашої Батьківщини – Донбасу – всюди і завжди», Донбас – назавжди руський, Донбас – назавжди наш.

Організація «Донбаська Русь» проголошує наступні ідеї:

– всі сучасні вектори економічної, культурної, мовної, релігійної політики держави України спрямовані проти Донбасу;

– спроби політичного від'єднання Донбасу сьогодні ні до чого не приведуть;

– Донбас, також як Крим, включений до складу Української РСР виключно із адміністративних, а не з історичних і культурних міркувань. Це не означає претензій до України, а просто факт. Донбас – руський край, не стільки в плані «великоросійському», скільки в плані Стародавньої Русі;

– не дивлячись на риторику «багатонаціональності» України, сьогодні саме російське населення країни цілеспрямовано і насильно інтегрується в українську культуру – саме через викорчовування історичної пам'яті, через заміну мови, через культурну фальсифікацію;

– ми не «п'ята колона» Російської Федерації в Україні. Наш патріотизм не «оплачений», він є органічним, корінним, місцевим. Бути руськими – бути самими собою, а не входити до складу РФ.

Останнім часом діяльність організації практично припинилась.

Громадська організація «Союз вірних козаків»

Громадська організація «Союз вірних козаків», з якої виросло Міжнародне об'єднання «Вірне козацтво», була створена у 2004 році, а зареєстрована у 2005 році. Отаман «Вірного козацтва» – Олексій Селіванов. Входить до складу Союзу козацьких військ росії і закордоння.

Головною метою діяльності організації декларуються: захист православної віри, в дійсності – інтересів Російської православної церкви; патріотично-православне виховання молоді; «відновлення історичної правди».

В Україні організація діє на території Донецької, Луганської, Харківської і Дніпропетровської областей. В складі організації існує група швидкого реагування – для захисту церков від переходу до УПЦ (КП). Активно агітують громадян України уникати мобілізації.

Союз православних громадян України

Союз православних громадян України (СПГУ) був створений 10 вересня 2005 року, про що засвідчує протокол його першого засідання. Зареєстровано Всеукраїнську громадську організацію «Союз православних громадян України» 9 грудня 2005 року, реєстраційний № 144.

Адреса Організації: Україна, м, Київ, вул. Кіквідзе, 34, кв. 77.

Основна мета діяльності СПГУ – це об'єднання осіб для здійснення та захисту своїх прав і свобод, задоволення духовних, історичних, культурних, патріотичних, політичних, економічних, соціальних та інших інтересів, сприяння відродженню духовності громадян України на основі православної моралі, етики, та світогляду.

Свою діяльність СПГУ, згідно статуту, здійснює у відповідності до Священного Передання, Священного Писання, Канонів, Постанов Вселенських соборів, Освячених Архієрейських Соборів Руської Православної Церкви, Основ соціальної концепції Руської Православної церкви, затвердженої Освяченим Архієрейським Собором 15 серпня 2000 р., Конституції України, діючого законодавства України, Статуту та Програми.

Завдання СПГУ:

- сприяння збереженню канонічного Православ'я в Україні, духовній єдності зі Вселенським Православ'ям;
- відродження і збереження духовної, історичної, культурної самосвідомості, самотутності населення України;
- відродження і розповсюдження православних традицій, духовної, історичної пам'яті народу України.

Форми діяльності СПГУ:

- співпраця з Українською Православною Церквою з питань відродження і розповсюдження православних традицій, духовної, історичної пам'яті народу України, його катехизації;
- хресні ходи, пікети, мітинги та інші заходи для здійснення своїх статутних завдань;
- лекції, виставки, симпозіуми, конференції, концерти, наради, семінари та інші заходи;
- розвиток зв'язків з будь-якими особами й організаціями;
- видавнича діяльність, видання методичної, довідково-інформаційної та іншої друкованої продукції, сприяння вихованню дітей та підлітків в православній традиції;
- надання практичної організаційної і методичної допомоги школам, дитячим дошкільним закладам, вищим навчальним закладам, організація недільних шкіл;
- забезпечення правового та соціального захисту інтересів своїх членів;

- представництво інтересів своїх членів перед державою, її органами, організаціями, підприємствами та іншими особами;
- створення фондів для фінансування спеціальних програм.

СПГУ, офіційно, не діє від імені Церкви, але активно просуває ідеї Української православної церкви Московського патріархату.

Керівником СПГУ є Кауров Валерій Володимирович, який 18 червня 2007 року був нагороджений орденом святого благовірного князя Данила Московського III ступеня. Грамоту про нагородження підписав Патріарх Московський і всієї Русі Олексій II.

Слов'янська партія

Слов'янська партія була створена 18 серпня 1998 року із Громадянського Конгресу України, який був зареєстрований 10 червня 1993 року. В результаті Слов'янська партія об'єднала в своєму складі Республіканську Партію Криму і Громадянський Конгрес України. Головою Слов'янської партії є Олександр Базилюк. Партія нараховує до 8 тисяч членів.

Мета діяльності Слов'янської партії – консолідація демократичних сил з метою побудови в Україні громадянського суспільства, відновлення зруйнованих в наслідок розвалу СРСР економічних, культурних, інформаційних і інших зв'язків між колишніми республіками СРСР, перетворення СНД в механізм об'єднання незалежних держав та інтеграція України разом з іншими державами СНД в світове економічне співтовариство.

Висновки

1. В Україні діяла розгалужена мережа проросійських неурядових організацій, які сприяли просуванню проросійської ідеології, направленої на знищення Української держави.

2. Діяльність ряду проросійських неурядових організацій завдали шкоди національним інтересам України і реалізації стратегічних напрямів її зовнішньої політики.

ПЕРЕДВОЄННІ ХРОНІКИ

17 листопада 2017 року

Із виступу на Конференції «Україна – НАТО»

Головні загрози для України.

1. Корупція.

2. Диверсійно-підривна діяльність російських спецслужб в Україні, що направлена на дестабілізацію суспільно-політичної ситуації до стану громадянської війни, використовуючи проросійське населення і телеканали проросійських депутатів.

3. Воєнно-політична агресія росії.

Що робити?

Вводити в Україні зовнішнє управління з боку США через підписання договору про стратегічне партнерство поза НАТО.

Якщо цього не зрозуміти, то в Україну прийде російське зовнішнє управління з повною втратою державності.

17 лютого 2018 року

ЩОДО ПОЛІТИЧНОЇ ЕЛІТИ УКРАЇНИ

У мене була надія, що в Україні повільно, але формується політична еліта, здатна вивести державу із політичної і економічної кризи у період суспільно-державної нестабільності та російської агресії.

Помилявся. Політична еліта не сформована, бо політика як державна, так і суспільна виробляється людьми, не здатними взяти на себе політичну відповідальність, а якщо ще відвертіше, то ми маємо справу з політичними авантюристами, які не люблять Україну.

Як не прикро, але змушений повторити думку, яку я висловлював ще декілька років тому: владні кабінети займають люди не здорові на психіку і діють безкарно по відношенню до Українського народу, що вкрай небезпечно.

Конституція України і закони України не діють у повному обсязі для органів державної влади, бо їхні дії не завжди відповідають здоровому глузду. Прийшовши до влади на крові Українського народу, чиновники по вуха поринули в особисте збагачення при тотальному збідненні населення.

Висновок.

1. Український народ і влада живуть у різних вимірах і не перетинаються у просторі.
2. Інформаційна сфера держави потребує надзвичайного стану для захисту інформаційного українського простору від засилля російського.
3. Прибрати з України все, що є російським і проросійським.
4. Президенту України слід позбавитись сумнівного оточення та спрямувати всі наявні сили і засоби на боротьбу з корупцією на шляху до Європи.
5. У іншому випадку – знову революція, а то і війна з росією.

11 лютого 2019 року

ЧИ ПОТРЕБУЄ УКРАЇНА ЗОВНІШНЬОГО УПРАВЛІННЯ?

*(Із доповіді на Конгресі
Академії політичних наук України)*

Процес модернізації вже сприймають не як спонтанний процес імманентного розвитку чи часткових запозичень, а як модель цілеспрямованого втягування певних країн у систему, коли одна чи кілька держав ініціюють і беруть на себе повноту відповідальності за модернізаційні процеси на підопічних територіях. Іншими словами, деякі держави у кризових ситуаціях потребують зовнішнього управління. Так було в Японії, Німеччині, Південній Кореї тощо.

Чи потребує Україна сьогодні зовнішнього управління, чи ми самі впораємось? Питання надзвичайно складне та потребує наукового аналізу і політичної відповідальності керівництва держави і громадянського суспільства.

Попередній аналіз показує, що в умовах воєнно-політичного конфлікту з російською федерацією, яка намагається знищити державну незалежність України як ззовні, так і з середини шляхом розхитування суспільно-політичної ситуації з метою провокування громадянської непокори та врешті доведення до ознак громадянської війни, сама Україна не зможе впоратись з існуючими викликами.

І справа не лише у агресії росії проти України, а й у внутрішньополітичних процесах, які загнані політичною і економічною корупцією у глухий кут, із якого нам самим вже не вибратись. Тому слід чесно

визнати, що Україна потребує зовнішнього управління. І чим скоріше це буде визнано нашим політичним керівництвом, тим скоріше Україна почне рух до цивілізованого демократичного світу від радянського минулого, яке сидить у нас майже на генному рівні від рядового українця до Президента.

Гірко про це говорити, але краще сказати гірку правду зараз, ніж дозволити росії знищити нас як державу і націю. Іншого шансу і іншого часу для України може не бути.

9 березня 2021 року

КУДИ РУХАЄМОСЬ?

Україна рухається колом, не виходячи за периметр минулого часу, бо майже всі високопосадовці ялові і неспроможні продукувати концепції руху вперед.

Така ситуація виникла через відсутність кадрового потенціалу, здатного до стратегічного мислення і моделювання відповідних політичних рішень задля розбудови держави на вимогу часу.

Світ увійшов у цифрову цивілізацію, а Україна застрягла в обіймах радянської системи управління, де керівники розповідають про державу у смартфоні, коли бідність перевалила за 50% населення, а чиновники жирують за рахунок платників податків.

Два паралельні світи, інтереси яких не перетинаються у просторі.

Впевнений, що надія залишається лише на США, де розуміють ціну нашому керівництву і «політичній еліті», що завела Україну у прірву.

Чекаємо сантехніків із-за океану, бо самі вже по вуха у корупційному багні, чим вдало скористається росія.

15 березня 2020 року

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНЦІВ, ЯКИМ НЕБАЙДУЖА УКРАЇНА

Багато хто навипередки пишуть про наближення миру з росією і закінчення війни на базі Мінських угод.

Я прожив на росії 25 років (навчався, служив, працював, ростив синів) і впевнено можу говорити, що мир сьогодні може бути лише на умовах росії або війна.

Хто говорить інакше, той не розуміє росію, грає на полі росії, а таких в Україні більше третини і всі вони активні захисники «руського мира».

Причини:

1. Україна за майже 30 років ментально залишається радянською республікою і набула лише формальних ознак державної незалежності.

2. Конституція України (Основний Закон) є декларацією намірів і визначає лише повноваження інститутів влади за рахунок Українського народу, який не став фактичним джерелом влади в Україні.

3. Президент України de-facto не є гарантом додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

4. Відсутність Української Політичної Еліти не сприяє виробленню стратегії державотворення на базі української ментальності, історії, культури, традицій, української мови.

5. Українська влада через свою неосвіченість і небажання вчитись не розуміє справжні наміри росії – нащадка Золотої Орди зі слов'яномовним населенням, яке постійно живе минулим та спотворює свою історію за рахунок історії України. Величі росії без України не існує.

6. Відсутність комплексної Концепції розвитку держави не дозволяє Главі держави і Кабінету Міністрів України рівнозначно приділяти увагу всім секторам державотворення, наслідком чого є значні перекоси, чим повною мірою користуються олігархи і прихильники наживи за рахунок платників податків.

7. Прогресивної науки і освіти в Україні не існує і це на сьогодні є головним гальмом розвитку держави.

8. Україну врятує лише Український Народ, який сПримає владу як злякiсну пухлину і не асоціює її з державою, яку треба борони.

Рекомендація владі:

Терміново заключити Договір про особливе партнерство зі Сполученими Штатами Америки поза НАТО і de-jure оформити пряме зовнішнє управління на період до 25 років (період підготовки нового покоління для управління державою).

14 січня 2022 року

ПЛАНЕТОЮ КРОКУЄ МОСКОВИТСЬКИЙ НАЦИЗМ

Промосковським силам, що діють в інших країнах з метою провокування громадянського конфлікту та захоплення влади, треба дати

визначення «Московитський нацизм» і закріпити у політико-правовому просторі держав і міжнародних організацій.

Досить миритися з наступом московитів, хворих на шизофренію в стадії пандемії, що вражає здорові організми молодих демократій з мовчазної згоди цивілізованого світу.

Є надія, що Конгрес США у повній мірі розуміє небезпеку від імперії зла – росії та пояснить світові наслідки їхнього занепокоєння.

Імперія зла – росія, яка знищила більше народу, у тому числі і свого, ніж всі інші країни за все існування людства, має бути ізольована.

Прокидайтесь, пані та панове вчені, і починайте просвітницьку діяльність задля майбутніх поколінь.

Мовчазна поведінка перед загрозою московитського нацизму дорого коштуватиме наших нащадкам.

В Україні відкрито діє в інтересах московитського нацизму опозиція до держави, що має бути ліквідована як клас.

30 січня 2022 року

ЕРЕФІЯ ДІЄ ЗА СТАРОЮ КАЛЬКОЮ

У вересні 2005 року РФ ввела в дію операцію «Прес-конференція», після чого Віктор Янукович став прем'єр-міністром, а згодом і президентом.

Наступний крок РФ за калькою операції «Прес-конференція»: у серпні 2019 року введено в дію операцію «Сліпий дилетант» з метою її реалізації у жовтні 2021 року. Але тут вийшло непорозуміння з діагнозом: у «сліпого дилетанта» не вийшли зуби мудрості.

Для РФ залишався останній шанс для захоплення влади в Україні з наступним поглинанням держави: внутрішньополітичний конфлікт до стану громадянської війни з використанням проросійських сил в структурах влади і церкви.

І знову непорозуміння з діагнозом у кремлівських вождів: прогресує запалення мозку, що не дозволило передбачити того, що США і держави НАТО стануть на захист України.

Тому, шановні Друзі, Колеги, будьмо пильними, бо попереду важкі часи протистояння з державою-агресором росією.

31 січня 2022 року

**УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД І ПОЛІТИЧНЕ
КЕРІВНИЦТВО УКРАЇНИ НЕ ТОТОЖНІ**

Сьогодні мав нелегку розмову з представниками Академії політичних наук України за кордоном (США, Латвія, Туреччина), а також з нашими друзями в інших державах.

США, НАТО і ЄС доклали багато зусиль для вироблення єдиної воєнно-політичної позиції щодо протидії агресивній політиці росії по відношенню до України, результатом чого сьогодні ми спостерігаємо як неймовірний за масштабами тиск на росію, так і воєнно-технічну допомогу Україні.

США підписали з Україною Договір про стратегічне партнерство, де прямо записано про агресію росії.

Велика Британія і Польща днями підпишуть з Україною Договір про утворення Союзу з Україною поза НАТО, що посилить захист України від агресії росії.

Держави НАТО підключились до надання воєнно-технічної допомоги Україні.

Конгрес США, парламенти і уряди держав-партнерів України щодня посилюють нашу обороноздатність і політичну підтримку на фоні зростаючої агресії росії.

Разом з тим, наше політичне керівництво не усвідомлює свою відповідальність перед Українським народом та поводить себе неадекватно ситуації, що може послабити міжнародну підтримку з боку США, НАТО і ЄС.

Такий стан можливий тоді, коли політичне керівництво через неосвіченість у воєнно-політичних питаннях Примає непродумані рішення, але це можна компенсувати досвідом радників. Гірше, якщо ці рішення продумані і грають на руку росії. Наші друзі за кордоном занепокоєні цим.

Я намагався переконати наших друзів у тому, що Український народ і політичне керівництво, яке найняте на роботу народом, не завжди тотожно розуміють ризики від агресії росії.

Просив наших друзів, які займають високі посади у своїх країнах, донести думку наукової спільноти щодо важливості підтримки США, НАТО і ЄС для України. Керівники України змінюються, а Український народ залишається.

1 лютого 2022 року

**ВЕСЬ СВІТ РЯТУЄ УКРАЇНУ ВІД АГРЕСИВНОЇ РОСІЇ,
А НАШЕ ВОЄННО-ПОЛІТИЧНЕ КЕРІВНИЦТВО ЧЕКАЄ
500 ТИСЯЧ РОСІЙСЬКИХ ВІЙСЬК НА УКРАЇНСЬКОМУ КОРДОНІ**

Уважно послухав виступи Голови Верховної Ради України і Президента України під час відкриття сьомої сесії Верховної Ради України.

Щира вдячність Голові Верховної Ради України за висвітлення реального стану і ролі України у глобальній політиці під час агресії росії.

Президент України на восьмому році війни не вивчив слова «російська агресія» і не зміг промовити їх протягом всього виступу, а зупинився лише на тому, за що відповідає Кабінет Міністрів України.

Враховуючи те, що промови Президента України готує Офіс Президента, можна зробити висновок: Офіс не здатний до забезпечення виконання конституційних обов'язків Президента України в ситуації наближення повномасштабної війни з росією.

Можна констатувати, що в Україні починається старт виборчого процесу, але зарано сценаристи почали писати нездійснені плани, бо попереду інша реальність – протистояння з росією на театрі воєнних дій.

3 лютого 2022 року

**ОПОЗИЦІЯ ДО ДЕРЖАВИ МАЄ ЗНИКНУТИ
З ПОЛІТИКО-ПРАВОВОГО ПОЛЯ УКРАЇНИ**

Галас через закриття деяких телеканалів та інші санкції щодо фізичних та юридичних осіб нагадує банку на плиті з ядовитими комахами.

Мушу нагадати деяким «юристам» і «правникам», що не треба плутати порушення прав та свобод людини і громадянина з припиненням діяльності держави-агресора на території України через російські неурядові організації.

Закрити ворожі телеканали і антиукраїнські неурядові організації треба було ще у 2014 році.

Є опозиція до влади і це нормально у демократичній правовій державі, а є опозиція до держави в умовах воєнної агресії росії проти України.

Сьогодні опозиція до держави діє в інтересах держави-агресора росії, а це є державний злочин.

Саме час ввести надзвичайний стан в інформаційній сфері і навести порядок на фоні гібридної війни росії проти України.

Україна не може дозволити державі-агресору росії діяти в Україні як у себе вдома.

А прихильникам «свободи слова» мушу нагадати, що Україна воює, а в цей час опозиція до держави в Україні розхитує суспільно-політичну ситуацію на угоду росії.

Опозицію до держави треба знищити.

12 лютого 2022 року

ЧИ БУДЕ ВІЙНА?

Аналіз інформації останніх днів засвідчує тривогу цивілізованого світу щодо стрімкої підготовки росії до захоплення України.

Називається дата початку війни – 16 лютого 2022 року.

Росія може об'явити війну Україні лише в одному випадку: ця війна буде проти НАТО на території України, про я писав ще у 1995 році. Збочена росія мріє показати світові свою міфічну «велич», бо живе у віртуальному світі.

Що робити?

Нічого нового в системі управління державою немає: треба навести елементарний правовий порядок і будувати державу, а не займатися постійним процесом реформування, що розрушає і державу, і суспільство.

Україна повинна бути готовою до війни з росією.

Висновок: у випадку повномасштабного нападу на Україну росія фактично розв'яже Третю світову війну, у яку прямо або опосередковано вступлять США і країни НАТО шляхом економічної і воєнної допомоги.

15 лютого 2022 року

І ЗНОВУ ПРО РОСІЮ

1. Росія на чолі з «колективним путіним» є центром світового тероризму.

2. Путінізм – це фашизм у сучасній квазідемократичній обгортці.

3. Ці визначення треба ввести у понятійно-категоріальний апарат політичної науки для адекватного розуміння держави, що провокує людство на самознищення через патологічне несприйняття цивілізаційного розвитку.

4. Путін через неспроможність до стратегічного мислення здатний лише на знищення свого народу, як і всі його попередники.

5. Росія – це територія, де живе збочене слов'яномовне народонаселення, яке мріє знищити всіх, хто бажає жити вільними серед вільних.

6. Самий «великий» демократ на росії є великодержавним шовіністом і не треба чекати від цього народу позитивних змін.

18 лютого 2022 року

Аналізую воєнно-політичні події навколо України.

Маю довести Вам основну тезу: США, які стали на захист України, доводять світові здатність захистити свою демократію і її цінності.

Йде інформаційна війна між двома світами: демократією і тоталітаризмом.

Демократія на чолі зі США, нарешті, зрозуміла внутрішній світ росії і здатна до адекватного реагування на її дії.

Основним полем битви є Україна, яка ще не стала на демократичний шлях розвитку через глибокі радянські ментальні корені.

Тому треба очікувати ближчим часом підписання прямих договорів стратегічного співробітництва поза НАТО, після чого бажано терміново ввести зовнішнє управління задля збереження держави на тлі внутрішньополітичного розбрату і суцільної корупції.

Воєнно-політична напруга, що спровокована росією, буде подолана, але Сполучені Штати Америки мають зробити висновки щодо своєї зовнішньої політики по відношенню до росії.

Росія має розділитись на дрібні держави, бо інакше ця клята територія буде тримати весь світ у напрузі.

19 лютого 2022 року

МІЙ РІДНИЙ ДОНБАС

В Донецькій області моя пуповина і могили мої рідних.

Окуповані частини Донецької і Луганської областей перетворюються у територію випаленої землі, що є наслідком політики росії, яка протягом століть поводить себе як орда, бо нічого іншого робити не здатна. Знищує і вбиває. Знищує і вбиває. Така патологічна риса російського народу і не треба чекати від нього цивілізованих рухів, на що не здатна за визначенням.

Як не цинічно буде виглядати, але треба негайно і надійно відгородитись від окупованих територій і дати можливість населенню анклавів зрозуміти наслідки російської політики. Кожна людина має вибір, то хай обирають між концтабором і волею.

Мінські протоколи від 2015 року не підписувались на сім років, а тому треба визнати їх як такими, що втратили свою актуальність, і повернутись до Будапештського Меморандуму від 5 грудня 1994 року між США, росією, Великою Британією і Україною з пізнішим підписом Франції і Китаю.

На сьогодні Будапештський Меморандум є єдиним міжнародним документом, що зафіксований в ООН у 1995 році і повинен стати основою для переговорного процесу між державами-підписантами. Все інше є політичною демагогією.

20 лютого 2022 року

РОСІЯ ВСТУПАЄ У ХОЛОДНУ ПСИХОЛОГІЧНУ ВІЙНУ ПРОТИ ЦИВІЛІЗОВАНОГО СВІТУ З ГАРЯЧИМИ НАСЛІДКАМИ

Холодна психологічна війна у різних її формах і методах ведеться постійно між протилежними ідеологіями і політичними режимами.

У нацистській Німеччині вживався термін «психологічне шкідництво», основними завданнями якого були: розкол ворожої держави, викликання незадоволення серед населення ворожої держави політикою власного уряду, ізоляція ворожої держави від її союзників, різних перешкод в її підготовці до війни, створення опозиції.

Ідеології нацизму і комунізму, про що я писав ще у березні 1983 року, є ідентичними. І як писала Майя Плісецька у своїй біографічній

книзі: «Про нацизм знали всі, а комуністи робили те саме, але про них мовчали».

Сьогодні росія є ідеологічним послідовником нацистської Німеччини по суті і це треба всім розуміти. Більше за росію (СРСР) ніяка інша держава не знищила свого народу за всю історію людства. Це декілька сотень млн. населення.

Нещодавно я запитав свого товариша із росії: «Ти ніколи не думав про те, чому на росії кількість населення сьогодні дорівнює кількості населення Японії, а ВВП росії дорівнює ВВП одного штату США». Товариш відповів: «Ні я, ні хто інший з мого оточення так не думаємо».

Звичайно, що на росії так не думають, бо раби думають іншими категоріями.

Росія веде психологічну війну проти України з 1991 року і це не є великої таємницею. Постійно просуваються проросійські керівники вищого рівня. Сьогодні, як казав мій добрий знайомий, на вищих щаблях влади кожний третій проросійський представник.

Минулого року я запропонував вживати термін «опозиція до держави» замість розмитих понять «п'ята колона» тощо. Терміни мають бути зрозумілими і точними по суті.

Отже, психологічна війна росії проти цивілізованого світу в цілому і проти України зокрема за особливим агресивним планом досягла такого рівня, за яким немає зворотного шляху для самої росії. Іншими словами, росія потрапила у прірву, яку сама для себе і викопала. Це не означає, що воєнно-політичне керівництво росії дурне, а те, що росія діє за калькою минулого у той час, коли світ увійшов у цифрову цивілізацію з іншим рівнем стратегічного мислення.

Минуле не може перемогти, бо воно минуле.

Психологічна війна росії фактично розвернулася проти самої росії. Така доля керівництва з минулого часу.

Україні терміново треба рухатись під зовнішнє управління США і не вигадувати байки про свій шлях, бо «свій шлях» – це постійний внутрішньополітичний розбрат, який може призвести до втрати державності, чого щодня прагне росія.

21 лютого 2022 року

З 22-го лютого 2022 року цивілізований світ здаватиме іспит на зрілість демократії і її цінностей.

Треба дякувати США, ЄС і НАТО за підтримку України у період російської агресії. Без їхньої підтримки Україна вже була б під п'ятою імперської росії і це незаперечний факт.

Разом з тим, завтра настає не менш відповідальний час для подальших дій США, ЄС і НАТО по відношенню до агресивної росії, яка вже de-jure окупувала частину Донецької і Луганської областей України.

Одна справа обіцяти жорсткі санкції, а інша справа вводити жорсткі санкції проти росії. Маю надію, що США і союзники стануть на захист територіальної цілісності України на ділі, бо інакше демократичний світ зазнає великих ідеологічних втрат з дуже важкими наслідками у майбутньому.

Саме сьогодні демократичні цінності світу захищаються в Україні.

Як відомо, горе і радість є дві сторони життєдіяльності людини.

Уважно передивився трансляцію засідання Радбезу РФ з питання визнання незалежними державами окупованих територій Донецької і Луганської областей.

Путін заявив, що сьогодні прийме остаточне рішення з цього питання, тобто підпише відповідний указ.

Шукаю інформацію щодо рішення путіна. Знаходжу. Відкриваю сторінку і бачу фото мавпи з гранатою у цирку. Без коментарів.

Звернення путіна на сайті президента РФ вже почало з'являтися. Це розлоге пояснення того, що росія весь час дарувала землі іншим народам. Не буду коментувати дурниці, бо нічого спільного з історичними артефактами це немає. Таке враження, що вождь росії ніколи не вчився в школі і не має елементарних здібностей щодо аналізу історії.

Але це є пропагандою заради пояснення своїх злочинних дій по відношенню до Українського народу. Так діяли всі диктатори, так діє і путін.

Дивився уважно на членів Радбезу РФ під час трансляції. Маю зазначити, що всі, без виключення, учасники цього дійства почували себе як перед стратою. І не дивно, бо путін сьогодні переклав на них відповідальність за «своє» рішення щодо України.

Що мене засмутило? Міністр внутрішніх справ РФ зазначив, що треба визнавати незалежними державами у кордонах Донецької і Луганської областей станом на березень 2014 року.

Указ про визнання підписано.

Що це означає? Можливе введення сил ОДКБ на окуповані території, а можливі і спроби захоплення територій двох областей повністю, що означатиме наступ на територію України, про що останні дні говорять в США, ЄС і НАТО.

Висновок: є ознаки об'явлення повномасштабної війни проти України, або росія спробує максимально наблизитись до Криму сухо-долом через Маріуполь.

Чекаємо на реакцію цивілізованого світу.

22 лютого 2022 року

РОСІЯ ЩОДНЯ ПОРУШУЄ МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Думаю, що за таких умов зустріч Байдена з путіним маловірогідна.

Замість дипломатії працюватимуть юристи і фінансисти над списком санкцій для росії.

Холодна війна вступила в стадію з високою температурою.

Народ росії має заплатити за дії свого керівництва. Іншого методу приборкання росії не існує.

Чекаємо результату колективних дій цивілізованого світу, що вже почалися.

Указами президента РФ від 21 лютого 2022 року офіційно введено війська на території окупованих частин Донецької і Луганської областей, що визнані росією незалежними державами.

З огляду на глобальні політичні події, що відбуваються навколо України, визнання російською федерацією незалежними державами окуповані території України є спокійнішим варіантом для України порівняно з війною, але не виключає її ближчими днями.

Разом з тим, нам важливо оцінити дії США, ЄС і НАТО у зв'язку з подіями, що відбулися на міжнародному правовому полі вчора.

Якщо США, ЄС і НАТО приймуть спокійно факт юридичної окупації частини України, то демократичний світ дав глибоку тріщину з наступними тяжкими ідеологічними проблемами у міжнародних стосунках.

Думаю, що росію до кінця мало хто розуміє, бо оцінюють за краватками і костюмами, а не за ментальності кремлівців, які протягом

століть діють за однією калькою, калькою терористичної держави, якою росія була завжди, з часу її заснування Ордою.

Чекаємо на реакцію світу, що називає себе демократичним.

У КРЕМЛІВСЬКОГО КАРЛИКА ВЛАДІМІРА ПУТІНА ЗНЕСЛО ДАХ

Карликова вівця владімір путін після виступу представника МЗС Китаю з того, що отруєння Навального є внутрішньою справою росії, уявив себе слоном у крамниці і віддав наказ Генеральному штабу почати операцію зі знищення військових частин України в кордонах Донецької і Луганської областей України.

Висновки:

Росія і її воєнно-політичне керівництво заблукали в історії та зрозуміли заяви Китаю буквально, а тому стали на шлях розвалу РФ значно швидше, ніж прогнозувалось аналітиками.

Росія, як і СРСР, загнала себе у повну міжнародну ізоляцію і прямує до самознищення. Перші воєнні дії з перетину лінії розмежування окупованого Донбасу або знищення військових частин ЗС України стануть початком кінця існування РФ.

Рекомендації:

Воєнно-політичному керівництву України треба негайно перервати дипломатичні відносини з РФ, ввести воєнний стан в державі, закрити всі кордони з РФ, заблокувати інформаційне поле України від будь-якої російської чи проросійської пропаганди.

Звернутися до США щодо воєнної підтримки України та впровадження зовнішнього управління до повного завершення воєнної агресії росії в Україні та приведення політичного і економічного стану держави до норм міжнародного права.

Діяльність проросійської опозиції до держави в Україні заблокувати, а її учасників заарештувати.

Час на роздуми минув.

23 лютого 2022 року

**103 РОКИ ФАШИЗМУ У ЄВРОПІ
І НА ГОРИЗОНТІ З'ЯВИВСЯ ЧЕТВЕРТИЙ РЕЙХ (РОСІЯ)**

У 1919 Муссоліні заснував у Мілані Італійський союз боротьби, у багатьох містах були створені місцеві відділення (фашії). Муссоліні дотримувався лівих поглядів, що не завадило фашистам ворогувати з соціалістами, з обох сторін створювалися воєнізовані угруповання, періодично відбувалися сутички з пораненими і вбитими.

Організованим політичним рухом фашизм став 23 березня 1919 року, коли в Мілані пройшла зустріч фашистської партії «Італійський союз боротьби». Ця дата вважається днем народження італійського фашистського руху, хоча фактична дата заснування – 23 лютого 1919 року.

Путінська росія впроваджує ідеологію фашизму. Можна сміливо додавати до назви «Росія» – «Четвертий Рейх» і це відповідатиме фактичному державному устрою Росії.

24 лютого 2022 року

ТРЕТЯ СВІТОВА ВІЙНА

Російське збочене народонаселення під керівництвом цинічного холоднокровного «колективного путіна» розв'язало Третю світову війну на території України проти західних демократій. Темрява пішла війною проти світла.

Р О З П О Ч И Н А Ю Х Р О Н І К И В І Й Н И

1-й день війни.

1. Ерефія військами пішла на Україну задля встановлення свого режиму в Києві, який за задумом кремлівців має підкорятися Четвертому Рейху – Росії.
2. Збройні Сили України мужньо відбивають окупантів.
3. Ерефія втратила сім літаків, два гелікоптера, масу танків і особового складу.
4. Прохід для окупантів з Криму виявився незахищеним.
5. Бійці острова Зміїного наодинці відбивають окупантів.
6. Уроки 2014 року не вивчені.
7. Один бувший екс-голова СБУ у Москві радить, інший екс-голова СБУ радить у Києві.
8. Надія на Збройні Сили України і на союзників.
9. Яловій владі саме час проявити здатність виконати Присягу на вірність Українському Народові.

25 лютого 2022 року. 2-й день війни.

**РОСІЯ (ЧЕТВЕРТИЙ РЕЙХ)
ПОТРАПИТЬ НА «НЮРНБЕРЗЬКИЙ ПРОЦЕС-2»
ЯК ТЕРОРИСТИЧНА ДЕРЖАВА**

26 лютого 2022 року. 3-й день війни.

**НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ НА РОСІЇ:
«ВІД ТРЕТЬОГО РИМУ ДО ЧЕТВЕРТОГО РЕЙХУ»**

Короткі підсумки:

1. У перші три дні Четвертий Рейх провів тестування України військовими частинами з гарматним м'ясом.
 2. Згодом можуть бути задіяні війська спеціального призначення з досвідом бойових дій. Допускаю, що прибудуть смертники з Чечні.
 3. Українському Народові і Державі треба вжити всіх заходів щодо готовності зустріти справжнього противника.
 4. Всім нам раджу взяти себе в руки і діяти з холодною головою, без паніки, з думкою про свої родини і Україну.
 5. За моєю інформацією до травня має бути розв'язка завдяки готовності США, ЄС і НАТО, які вживатимуть невідкладних заходів щодо захисту цивілізованого світу Четвертого Рейху.
 6. Україна разом із союзниками переможуть, але на цей раз із значними людськими жертвами, які могли б жити і творити на користь своїх родин і України.
- Бажаю всім нам пережити це горе.

27 лютого 2022 року. 4-й день війни.

НАСТАВ ЧАС НЕПОВЕРНЕННЯ

США і Китай вже мають терміново вступити в діалог щодо подальшої долі Четвертого Рейху, який вийшов з під контролю та став небезпечним для цивілізованого світу.

Ребус: Запорізька АЕС – путін у бункері на Уралі. Треба швидко розгадати.

ЗВЕРНЕННЯ

ШАНОВНІ ДОБРОДІЇ!

Науковці АПН України другий рік пропонують ввести в обіг поняття «Опозиція до держави» до тих, хто виступає проти України в Україні і «Четвертий Рейх» – до держави-агресора. Вказані поняття відображають стан об'єктів, до яких це вживається, бо інші поняття є розмитими.

Час вживати жорсткі і виправдані поняття по відношенню до ворога як зовнішнього, так і внутрішнього.

Слава Україні!

28 лютого 2022 року. 5-й день війни.

ВІД РОСІЯНИНА

Alexey Nozdrin
Petro Myronenko

Я чисто по человечески могу понять, когда Вы обвиняете в злодействе вообще всех жителей РФ (за исключением небольшого списка действительно уважаемых людей), такая точка зрения сейчас не редкость.

Но мне действительно трудно представить себе как Вы, доктор политических наук, совершенно искренне верите в то, что сейчас в РФ можно выходом на улицу хоть что-то изменить. Причем на мой взгляд здесь целых два абсурда:

1) выход на улицу и 2) что-то изменить.

Если у Вас есть конструктивные аргументы, я был бы признателен.

ВІДПОВІДЬ РОСІЯНИНУ

Petro Myronenko
Alexey Nozdrin.

В 2014 году мы вышли на Майдан. Нас убивали, но мы стояли. На Донбассе нас убили 15 тысяч, но мы не сдались. Мой младший сын воевал три года и я верил в него. Старший сын подвозил все для фронта. Я гордился своими синовьями. Нас сейчас бомбят по всем городам и селам, но мы верим в свою победу. Сегодня со своего дома я слышу взрывы от Ваших ракет, но ракеты Ваши скоро закончатся.

Вас запугали до состояния раба и Вы не верите в себя и это есть разница между нами. Кто не прыгает в воду – тот никогда не будет плавать. Вас отключили от всего мира, а Вы молчите.

Завтра Вас закопают в землю, а Вы с этим согласитесь? Вам нужны аргументы? За четыре дня войны Вашего российского народа убито около 5000 человек. Техники уничтожено немеряно.

Маршал Жуков говорил, что русские бабы нарожают. Скоро русские бабы будут рожать желтых детей, потому как русских мужиков на России почти не осталось.

Подумайте об этом. А Вы про аргументы. Все аргументы у Ваших головах и никто не вставит Вам свои мозги. Думайте и думайте быстро, ибо завтра Вашей страны может не быть.

1 березня 2022 року. 6-й день війни.

**МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИСТ ПУТІН
ПІДЛЯГАЄ ТЕРМІНОВІЙ ЛІКВІДАЦІЇ**

За навмисні злочинні дії, що загрожують міжнародній безпеці та поставили весь світ на межу ядерної війни, президент росії владімір путін підлягає терміновій ліквідації.

2 березня 2022 року. 7-й день війни.

**ЗВЕРНЕННЯ
ДО КОЛЕГ, ЯКІ МАЮТЬ ПОГОНИ
З ВЕЛИКИМИ ЗІРКАМИ,
АЛЕ ЗАРАЗ У ЗАПАСІ АБО У ВІДСТАВЦІ**

Багато років я мав честь курувати гуманітарну сферу Збройних Сил та інших військових формувань України (1997-2005). Було впроваджено три Концепції розвитку гуманітарної сфери і багато іншого.

З 2010 року наші зусилля поклали під сукно керівники Збройних Сил та інших військових формувань України, якими стали громадяни ворожої вже на той час держави.

З 2012 року міністр оборони, голова СБУ, міністр внутрішніх справ, керівники розвідок, особистої охорони президента вже були люди з паспортами РФ. Не бачив цього лише сліпий.

Сьогодні Україна потребує досвіду людей, які мають спеціальну освіту і здатні працювати на ідеологічному і інформаційному фронті щодня.

Намагаюсь спілкуватись з колишніми колегами, але багато із них обрали бункери біля спідниць своїх дружин.

Пояснюю популярно:

Ви маєте спеціальні знання і навички, що сьогодні потрібні Українському народові під час війни з Четвертим Рейхом.

Мені шкода тих моїх колишніх колег, які обрали спокій у бункері. Присяга на вірність Українському Народові не Примається на період служби, а довічно.

Знайдіть своє місце на ідеологічному і інформаційному фронті та починайте працювати: пояснювати людям те, що інші не можуть робити через брак знань і досвіду.

Об'єднуйтесь, бо тіло і мозок мають постійно працювати.

За нами наші нащадки і наше майбутнє.

Панове генерали і офіцери у відставці і запасі!

Відставки і запасу не існує під час війни.

Гуртуйтесь і швидко вступайте в ідеологічний і інформаційний бій проти ворога.

3 березня 2022 року. 8-й день війни.

РОСІЙСЬКЕ НАРОДОНАСЕЛЕННЯ – НЕЛЮДИ

Сьогодні послухав лідерів, політиків, політологів, журналістів, які намагались пояснити Українському народові, що це не населення російі воює, а російська влада.

Наші лідери кажуть, що знають росію і ментальність росіян.

Не маю бажання ображати лідерів, політиків, політологів і журналістів, які «знають» росію і росіян, але зазначу таке:

1. Нічого вони не знають ні про росію, ні про росіян, бо це окрема популяція людиноподібних істот, які здатні гвалтувати жінок, вбивати стариків, дітей просто заради забави.

2. Путін надав наказ змінити владу в Україні, а хто сьогодні вбиває Український народ? Вбивають військові, які вчора були простими громадянами, а сьогодні заради забави за гроші звіряче вбивають Український народ.

3. Росіяни всі однаково психічно хворі і це треба добре розуміти. Вони одягли костюми і краватки на гниле тіло і хвору душу.

4. Росію і росіян можуть знати ті, хто десятки років жив поруч з ними і розуміє їхню психологію, їхню ментальність, яка не змінилась з часів заснування Ордою московського князівства.

5. Український народ має зрозуміти, нарешті, що росіянин на нашій землі повинен бути або мертвим, або вигнаним на росію.

6. Український народ має зрозуміти, нарешті, що в Україні є опозиція до нашої держави і ця опозиція має бути ліквідована. Вичистити всю проросійську гидоту, бо наша толерантність вже довела державу до краю, за яким лише прірва.

7. Під крилом політичної влади діють проросійські партії і російська церква, які мають бути заборонені. Наша слабкість породила війну проти нас.

8. Нас не навчили Майдани 2004 і 2014 років. Нам обов'язково треба було дочекатись війни, щоб прокинутись і зрозуміти те, що вже давно відомо: росія – наш вічний ворог і ніколи не була нашим другом, а тим більше одним народом.

9. Наш Український народ генетично сильний, але за 300 років поневолення забув про це.

10. Сьогодні ми прокинулись остаточно і добре б не заснути знову

після війни, яку ми обов'язково подолаємо. Подолаємо зі значними жертвами.

11. Вже сьогодні треба думати про майбутній державний устрій і політичний режим, бо й досі живемо за радянськими кальками і з радянською, ментально, владою.

12. Український Народ гідний жити разом з цивілізованим світом, але для цього треба назавжди скинути радянські кайдани з ніг, з рук і з мозку.

Перемога буде на нами!

**ВІЙНУ, ЯКУ РОЗВ'ЯЗАВ ПРОТИ НАС
ЧЕТВЕРТИЙ РЕЙХ – РОСІЯ, МИ ПОДОЛАЄМО.
АЛЕ ТРЕБА НАПОЛЕГЛИВО ПОЧАТИ
БУДУВАТИ СВОЮ ДЕРЖАВУ.
БУДУВАТИ, А НЕ РЕФОРМУВАТИ ЧИ ПЕРЕБУДОВУВАТИ.
БУДУВАТИ НА ПРИНЦИПАХ ПРАВОВОЇ ДЕМОКРАТІЇ
ДЛЯ НОВИХ ПОКОЛІНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.**

4 березня 2022 року. 9-й день війни.

Перед війною я писав про ребус: путін – Урал – Запорізька АЕС. Просив нашу владу прочитати цей ребус.

Замість прочитання цього ребуса кримський перешийок виявився чистим для проходу ворога.

Але про це після війни.

=====

Скликається екстрене засідання Ради безпеки ООН щодо ситуації навколо Запорізької АЕС.

Сьогодні о 04:53

**СВІТ ЩЕ НЕ ДО КІНЦЯ ЗРОЗУМІВ РОСІЮ
І НЕ ПРОКИНУВСЯ ВІД ЛЕТАРГІЧНОГО СНУ**

Лідери держав ЄС і США на колінах мають стояти перед Україною і перед мужнім Українським народом, який захищає світ від диких варварів на чолі з путіним.

Війна в Україні на совісті цивілізованого світу.

5 березня 2022 року. 10-й день війни.

ПЕРЕМОВИНИ ЩОДО РОСІЇ

На погляд людини, яка добре знає росію і росіян, має військову та іншу спеціальну освіту, перемовини щодо припинення війни мають вести США і Китай.

Всі інші пропозиції і варіанти є чистої води політичною демагогією.

Досить марити про бажання подивитися в очі путіну. В очах путіна глибока пустота.

Ні Туреччина, ні ОАЕ, ні інші посередники нічого не змінять.

Лише США і Китай здатні припинити війну.

Хто цього не розуміє, тому треба вчити воєнне мистецтво і історію війн, бо нічого нового під Сонцем не відбувається.

**ПРОТИ УКРАЇНИ ВОЮЄ ЗБОЧЕНЕ РОСІЙСЬКЕ
НАРОДОНАСЕЛЕННЯ, А НЕ ОСОБИСТО ПУТІН.
СТРІЛЯЮТЬ КОНКРЕТНІ ВИКОНАВЦІ.**

ЗРОЗУМІЙТЕ ЦЕ

Майже вся інформація щодо війни Четвертого Рейху – росії проти України крутиться навколо божевільного путіна, який Примає одноосібні рішення.

Дивна логіка.

Путін дійсно має повноваження Примати воєнно-політичні рішення, але ці рішення затверджують і виконують декілька інстанцій до того, як почне стріляти автомат солдата.

Проти України воює збочене російське народонаселення, яким керують хворі на психіку політичні керівники і військові командири, про що я пишу вже не один рік.

Тому прошу це зрозуміти і не шукати виправдання для народонаселення, яке нібито не відає що робить.

Все воно, народонаселення, знає і розуміє те, що вбиває Український Народ заради забави.

Саме в цьому полягає правда війни, що переживає Український мирний Народ, який бажає у мирі і злагоді народжувати дітей і будувати свій дім для нащадків.

Слава Україні!

ІСТОРИЧНИЙ ФАКТ

24-го лютого 2022 року росія оголосила про закінчення існування своєї держави за власним бажанням і повну ізоляцію від цивілізованого світу.

24-го лютого 2022 року цивілізований світ почав прозрівати щодо стану росії, яка за умови нищівних санкцій не здатна існувати самостійно.

24-го лютого 2022 року УКРАЇНА постала центральне місце у світі та прийняла на себе головний удар від божевільної росії, де народонаселення є рабами.

Сьогодні держави «ядерного клубу» мають вжити невідкладних заходів щодо приборкання росії та її ядерної зброї.

Слава Україні!

6 березня 2022 року. 11-й день війни.

ДОЛЯ УКРАЇНИ

Війна між цивілізованим світом і тоталітаризмом на території України.

Ми виявились у центрі, де вирішується доля світу.

Це наша доля – нести світло через горе Українського Народу.

Інші народи виявились не здатними на таку жертву.

Росія має бути поваленою завдяки нашій жертвовності.

Слава Україні!

7 березня 2022 року. 12-й день війни.

КРЕМЛІВСЬКИЙ БЛІЦКРИГ

Ще нікому і ніколи не вдавалось так вдало і швидко оточити себе ненавистю всього світу та загнати свою державу і народонаселення в економічну прірву, як це вдалось московитам на чолі з «колективним путіним».

З болота вийшли, в болота і повертаються.

Кремлівці завжди вважали себе помазаниками Бога, а тут Україна поставила руки у боки і сказала: «Помазання відмінено, всім у пекло».

8 березня 2022 року. 13-й день війни.

Переглядаю новини. Переважна більшість стосується оцінкам дій Четвертого Рейху – росії в Україні і стану психічного здоров'я путіна.

Я неодноразово наголошував на тому, що Україна воює з російським народонаселенням на чолі з «колективним путіним».

Але від «колективного путіна» до солдата чи офіцера, які вбивають Український Народ, є декілька інстанцій, що погоджують і затверджують дії солдата чи офіцера.

Ми маємо справу з народонаселенням, яке з часів Орди не змінилось ментально: нападає на слабших зі спини і покидає поле бою, знищивши все на своєму шляху.

Путін, вождь тоталітарного режиму з кріпосницьким народонаселенням, видає себе за лідера світового рівня, яким не є за рівнем інтелекту і здатності до сприйняття реальності.

Путін живе у парадигмі минулого часу, коли вже світ вступив у цифрову цивілізацію, чого не помітили на росії. Це є наслідком довгого перебування на вершині влади.

Мій добрий товариш з росії нещодавно казав, що путін маніакально мріє пересидіти у кріслі Сталіна (1924-1953). Дуже схоже на правду.

Вчора у Конгресі США відбулось відкрите слухання щодо подій в Україні. Виступали представники розвідок. Говорили і про психічний стан путіна.

Шкода: розвідки США не розуміють, що від путіна до солдата, який вбиває Український Народ, Примаються рішення цивільними високопосадовцями і генералами, які точно знають і розуміють про наслідки своїх злочинних наказів і рішень.

Висновки:

1. В Україну з війною прийшло збочене російське народонаселення з хворою психікою, про що я писав неодноразово. Росіяни – людиноподібні істоти і це треба всім нам добре уявити, бо ворога треба знати на генетичному рівні.

2. Путін мріє до свого 70-річчя завоювати Україну і в цьому бажанні йому потурає все воєнно-політичне керівництво держави, що має ВВП менший за ВВП одного штату США, а населення дорівнює населенню Японії.

3. Я і до цього писав про народонаселення росії, як про людей із зайвою хромосомою, про що, до речі, говорив і міністр культури росії, а після варварського нападу на Україну мої оцінки щодо ординців змінились на порядок в гіршу сторону.

4. Аналітикам і політикам треба зрозуміти, що ми маємо справу з російським божевільним народонаселенням. І не важливо хто у них вождь. Помре путін від рук власної охорони, що є традицією на московії, то прийде другий путін, а росія не стане іншою, бо не можна змінити те, що само не бажає жити у цивілізованому світі.

5. І вкотре повторюю для розуміння: на росії самий великий демократ є великодержавним шовіністом і не слід очікувати навальних чи інших вальних, бо всі вони у Кремлі прищеплюють собі інфекцію, через вплив якої втрачають зв'язок з реальністю.

6. Раджу нашим керівникам не шукати зустрічі з путіним, бо це бажання принижує Україну і не матиме позитивного результату.

7. Долю росії і путіна мають вирішувати США і Китай під тиском США. Інші гравці на глобальній політичній шахівниці не спроможні змінити ситуацію.

8. Український Народ обраний часом принести жертву заради знищення міжнародного терориста – р о с і ю.

Героїчному Українському Народові Слава у віках!

9 березня 2022 року. 14-й день війни.

НА РОСІЇ ГОТУЄТЬСЯ АРЕШТ ПУТІНА

Читаю останні новини щодо підготовки арешту путіна ближнім оточенням.

Це давно не новина, бо путіну за останні вісім років вдавалось уникати арешту через розбіжності в групах впливу.

Сьогодні стан економіки росії дійшов стану, за яким життя путіна вже не коштує цента, а тому можна погодитись з прогнозами щодо скорого усунення путіна від влади і арешту.

Але у цього сценарію є недолік для подальшого розвитку світу:

1. Згуртований, але зморений цивілізований світ сприйме позитивно сценарій з відстороненням та арештом путіна.

2. Політична еліта росії покладе всю відповідальність за агресію проти України на путіна.

3. Цивілізований світ може погодитись з таким сценарієм заради припинення війни в Україні і це буде стратегічною помилкою.

4. Росія не одноразово потрапляла в історичну прірву, але завдяки зовнішній допомозі виходила не покараною за свої злочинні дії проти людства.

5. Цивілізованому світові саме час зрозуміти те, що росія є державою з ментальністю Орди, яка заснувала московію і наділила її своїми рисами: нападати зі спини на слабшого, знищувати все за собою до стану випаленої землі.

6. Росія має бути ізольована від цивілізованого світу до того часу, коли ця терористична держава розпадеться на протекторати інших держав. Інший шлях є глухим кутом для цивілізованого демократичного світу.

Я продовжую вірити у колективний розум західних демократій, який адекватно підготується до розпаду росії і не допустить нового відродження варварської держави.

10 березня 2022 року. 15-й день війни.

Ранок 15-го дня війни Четвертого Рейху – росії проти Українського Народу.

Щойно прочитав текст листівок від окупантів мешканцям Мелітополя і Маріуполя.

У молоді роки я перечитав сім томів Документів Нюрнберзького процесу над німецькими воєнними злочинцями.

Листівки путінських окупантів переписані з листівок Геббельса. Це говорить про те, що на росії з інтелектом великі проблеми. Хворе народонаселення.

Україна з Українським Народом переможе за підтримки цивілізованого світу, але після війни ми маємо зробити остаточні історичні, ментальні і культурні висновки щодо народонаселення Четвертого Рейху – росії.

Будь-які відносини з цим народонаселенням і державою в цілому треба перервати на віки, бо знову буде халепа, як і до цього через нашу толерантність. Це варвари і мають бути ізольовані від цивілізованого світу.

11 березня 2022 року. 16-й день війни.

Ранок 16-го дня війни Четвертого Рейху – росії проти Українського Народу.

Тримаємось разом, бо разом ми сильні.

Телефонує вчора мій аспірант і запитує: «У Вас все є, можливо щось підвезти?»

Відповідаю: «Борщу наварив, пиріжки напик і вже пороздавав. Одна проблема є: папір для випічки закінчився.»

Війна – це горе і сльози, але й великий досвід для суспільства і держави.

Громадянське суспільство України, нарешті, має зрозуміти ментальність російського народонаселення. Це народ із далекого минулого і нічого доброго не може запропонувати світові, крім горя і сліз.

Але таке ж народонаселення є і в Україні, що мріє про входження до російської імперії. Це опозиція до Української Держави, яку треба негайно політично знищити і позбавити громадянських прав.

Серед цього ворожого народонаселення України є і доктори наук. Впевнений, що після війни гниди з дипломами доктора наук пройдуть наукову люстрацію і не лише наукову.

Толерантність Українського народу дозволила прорости на нашій землі гнидам, які довгий час готувались до приходу Четвертого Рейху – росії з метою захоплення України і знищення Українського Народу.

Досвід, який отримав Український Народ через два Майдани і Революції, через жажливу визвольну війну, має вивести нашу державу у цивілізовані світи подалі від російської імперії, яка повинна зникнути з мапи Землі.

Слава Україні!

ПРАЦЮЮ НАД ІНФОРМАЦІЄЮ, ЩО ОТРИМУЮ ІЗ РІЗНИХ ДжЕРЕЛ

Глобальні зміни відбуваються з космічною швидкістю завдяки Україні і мужності Українського Народу у війні з Четвертим Рейхом – росією.

Наш Тризуб протаранив голови населенню всього цивілізованого світу. Шкода, що ціною життів мирного Українського Народу, але розвиток людства має свої закони і свій час для прозріння.

Слава Україні!

СПОКІЙНО ПРО МАЙБУТНЄ, БО ЗАВТРА НАСТАНЕ МИР

Знаю багато людей різної вікової категорії з різними планами і бажаннями щодо майбутнього. Людина вступає у ту вікову категорію, у якій їй комфортно, а не скільки їй років.

Є і у 33 вже нічого не треба, а є в 70 горять новими ідеями і вчинками. Все дуже індивідуально.

Раджу всім здати з себе нафталін, не жаліти себе і ставити великі задачі на багато років.

Війна, як і все інше, завершується і треба планувати своє життя у нових реаліях, які ще вчора нам були не відомі через війну Четвертого Рейху – росії проти Українського Народу.

Мозок має працювати на позитив, бо негатив розрушає організм і свідомість.

Все у нас буде добре. Московити підуть геть у минуле, а ми до цивілізованого світу.

12 березня 2022 року

17-й день війни Четвертого Рейху – росії проти Українського Народу.

31-й рік росія марить захопити Україну і знищити Український Народ, як і віками до цього.

22-й рік карликова вівця у кремлі путін марить із себе помазаником Бога на Землі і сьогодні тримає весь цивілізований світ у заручниках через те, що цей цивілізований світ не знає ні історії росії, ні ментальність збоченого російського народонаселення, про що я пишу декілька років поспіль ще до війни 2014 року.

Керівники і політики України продовжують звертатися до російського народонаселення і вважають, що достукаються до їхніх «сердець». Наївна і непродуктивна мета, бо там, де живе російське народонаселення, ніхто цього не почує. Питання: до кого направлені звернення? Виходить, що для картинки на ТБ. Сумно, що ми й досі не знаємо свого сусіда, який ніколи не полишить наміри знищення Українського Народу.

Шановні ДРУЗІ, КОЛЕГИ!

Приступаємо до планування повоєнного часу, бо після війни треба будувати державу з фундаменту, а не знову займатися реформуванням та перебудовою на гнилому радянському фундаменті.

Панове Науковці!

Зберіть свої знання і досвід у міцний кулак і підготуйте свої пропозиції щодо державного будівництва після війни. Мозок має працювати на позитив і майбутнє. Ми маємо взяти на себе важку роботу будівельників ідеологічного напрямку.

Все у нас буде добре!

Війна – це наш гіркий іспит.

Слава Україні!

13 березня 2022 року. 18-й день війни.

ДЕМОКРАТІЇ ОТРИМАЛИ СИСТЕМНИЙ НОКАУТ

Український героїчний Народ 18-й день захищає цивілізований світ від агресії Четвертого Рейху – російського нацизму.

Демократія (політичний режим і ліберальна ідеологія) отримала системний нокаут і потребує термінових фундаментальних і прикладних корекцій щодо політичної конструкції держав з демократичними цінностями.

У 2020 році я наполегливо впроваджував науковий термін «Правова демократія». Сьогодні вже зрозуміло, що класична демократія часів Солона і Аристотеля потребує уточнення, бо світ за понад 2000 років змінився.

Демократія потребує правового захисту задля протистояння тоталітарним режимам, що за своєю природою є руйнівними і без моральних цінностей.

Демократія декларує повновладдя народу, а виявилась не здатною оперативно і достатньо міцно протистояти тоталітарному режиму, що має за мету знищення демократичного правопорядку і встановлення воєнної диктатури.

Історія німецького нацизму не навчила прогресивне людство протистояти злу. Повновладдя народу виявилось мильною бульбашкою для пропаганди, а не для реального життя в умовах протистояння політичних систем і режимів.

Нещодавно я задав собі питання: «Чому неандертальці жили поруч з Homo Sapiens і зникли як підвид?» Відповідь лежала на поверхні, але ми цього не помітили. Homo Sapiens виявились агресивнішими за близьких родичів і знищили їх. Еволюція сучасної людини так

і не дійшла до рівня мирного співіснування з природою. Номо Sapiens почали деградувати.

Нічого нового не відбувається і Номо Sapiens продовжують знищувати навколо себе все, що слабкіше. Агресія людини не має меж, а тому треба виставити червоні прапорці і паркани з колючого дроту для тієї частини Номо Sapiens, що марить підкорити цивілізований світ.

В Африці дослідили одну групу горил, яких 10 років тому було 150, а за рахунок захоплення територій і знищення інших груп горил їх стало біля 350. Генетика – це наука.

Зрозуміло намагання срср протистояти цій науці, а згодом і логіку прибрали із середніх навчальних закладів.

Цивілізація потребує корекції спільної життєдіяльності груп населення з різним рівнем розвитку. А тому саме тепер, під час війни, треба вибудувати правовідносини між державами і суспільствами. Інакше ми станемо горилами і почнемо знищувати собі подібних за території і їжу, де мозок і свідомість не матимуть домінуючого значення.

Правова демократія має упорядкувати співіснування Номо Sapiens, бо не вистачить паперу для написання на ньому пустопорожніх Будапештських Меморандумів, виконувати які горили і не збирались, бо вони горили.

Панове Науковці! Починайте гуртуватись, бо саме нас горили з'їдять першими за нашу толерантність. Так вже було не одноразово в історії, але це нас, науковців, нічому не навчило, бо горили сильніші і агресивніші, а ми толерантні.

ЗАЛІЗНИЙ ПАРКАН ОПУСТИВСЯ НАД ЧЕТВЕРТИМ РЕЙХОМ – РОСІЙСЬКИМ НАЦИЗМОМ

12 березня 2022 року США, ЄС, НАТО і їхні стратегічні союзники прийняли остаточне рішення щодо повної ізоляції росії від цивілізованого світу.

Росія стала головним ворогом демократії.

Китай, який вважався стратегічним супротивником США, переходить до розряду можливих партнерів.

Україна і Український Народ відкрив очі цивілізованому світові на генетично агресивну сутність збоченого російського народонаселення на чолі з божевільними вождями.

Український Народ заклав собою демократичний світ, бо іншому народу це виявилось не під силу.

Слава Українському Народові!

МІЖНАРОДНЕ ГУМАНІТАРНЕ ПРАВО

Деякі офіційні особи держави намагаються говорити про те, що Четвертий Рейх – російський нацизм діє в Україні всупереч Міжнародного гуманітарного права.

Четвертий Рейх – російський нацизм не знає таких правових норм і законів, бо є варварською терористичною державою і ніколи не виконувала цивілізовані правові норми війни і миру.

Тому я постійно наголошую, що нам треба терміново долучити до перемовин щодо війни і миру США і Китай. Будь-які домовленості з росією без держав-гарантів і посередників не матимуть позитивних наслідків для України і будуть вважатися сепаратними.

ЦІКАВІ НОВИНИ

Щойно прочитав у британських ЗМІ повідомлення з посиланням на «Британську розвідку» таке: «.... 69-річний путін хворий на смертельну хворобу, яка супроводжується психічними розладами, що впливає на прийняття рішень.....».

Мій висновок:

1. Вкид цієї інформації здійснено з метою підготовки громадської думки до наближення природної смерті путіна і тим самим надати операції «ліквідація» зелене світло.

2. Цивілізований світ прагне вийти сухим із світової воєнно-політичної кризи, створеної через постійне задоволення капризів путіна на геополітичній шахівниці, що призвело до російсько-української війни.

3. «Природна» смерть путіна з наступним списанням на нього всіх проблем, що пов'язані з російською агресією в Україні з 2014 року під мовчазним оком демократичного світу, дозволить завершити війну.

4. Цивілізований світ не розуміє росію і тому в черговий раз допускає стратегічну помилку. Росію треба відгородити від світу залізним парканом назавжди, бо ця держава ніколи не стане на демократичний шлях розвитку. Після путіна прийде інший путін, але росія залишиться варварською терористичною державою, а народонаселення – рабами.

14 березня 2022 року. 19-й день війни.

РОСІЯНИ – ЛЮДИ ЧИ НЕЛЮДИ?

Деякі Колеги і Друзі дорікають мені щодо жорсткої позиції по відношенню всього російського населення і особливо щодо його психічного стану.

Думаю, що мої Колеги і Друзі сьогодні мають вже інше розуміння щодо психічного стану збоченого російського народонаселення.

Я намагався ще делікатно висловлювати свою думку щодо характеристики народонаселення росії, серед якого прожив 25 років.

Війна є продовженням політики і дуже добре висвітлює «людські» якості російського народонаселення від кухарки лєніна до президента терористичної держави.

Хто вважає поодиноких людей на росії порядними людьми, то це велика помилка через брак інформації і розуміння того, що відбувається на росії та хто ті мешканці, які живуть на території росії.

Масовий психоз, що від надмірного вживання алкоголю переходить в стадію психічного розладу, наклав всю росію і це помічають вже в усьому світі.

Українці є толерантним народом і не можуть зрозуміти збочене народонаселення росії, яке вбиває Український Народ без всякої причини, через забаганки кремлівців, яких очолює цинічний холоднокривний убивця.

Сьогодні читаю деякі коментарі щодо недотримання росіянами Міжнародного гуманітарного права в Україні. Коментувати важко такі коментарі, бо вони є наслідком того, що росіян українці не знають. Це інші істоти, які нічого спільного з людьми не мають.

Чим скоріше Український Народ це зрозуміє, тим скоріше прозріємо і повернемо свої землі. Люди так не вчиняють з миролюбним народом, як це робить збочене народонаселення росії на території України.

Слава Україні!

15 березня 2022 року. 20-й день війни.

20-та доба війни з Четвертим Рейхом – російським нацизмом.

25 лютого 2022 року виникла думка написати статтю «Десять діб, що змінили світ», але я виявився великий оптимістом і ідеалістом.

Попри те, що добре знаю менталітет збоченого російського народонаселення, а військового особливо, була невелика надія на освічених російських генералів, які точно знають про плани та наслідки своїх агресивних дій. Але після того, як прочитав про російські танки з табуретками і без внутрішнього обладнання забезпечення, зрозумів, що генерали перші причетні до планового знищення Українського Народу, що вкладається у мою концепцію щодо пандемії психічної хвороби всього російського народонаселення.

Дехто зауважить, що я занадто захопився цією тематикою і без розбору вішаю ярлики на російське народонаселення. Іноді і мені приходила така хибна думка в голову, але я швидко її виганяв, бо розумів наслідки іншого ставлення до ворога України.

Ворога треба знати на генетичному рівні, на рівні тієї науки, що в срср заборонялась разом з логікою для середніх навчальних закладів.

Ворога треба знищувати його ж ідеологічною зброєю, до чого він не готовий і вдається до паніки та самознищення, що і відбувається зараз на полях битви і у кремлі.

Наш непереможний моральний дух – наша головна зброя, бо це наш генетичний код і нікому не під силу змінити його.

Тому тема статті «Десять діб, що змінили світ» піде поки під сукно, а на її місце потрапить щоденник з Хроніками війни.

Нікому, крім нас – Українському Народові – не під силу змінити хід цивілізації і широко відкрити очі світові на генетично збочене російське народонаселення, яке знищує Український Народ лише за те, що ми вільні і нескорені.

Слава Україні!

ЗБЕРІГАЙТЕ РОЗУМНИЙ СПОКІЙ

Зберігайте розумний спокій і намагайтесь керувати собою, хоча це буває нестерпно важко у воєнний час.

Сьогодні вночі о 3.45 пролунала сирена попередження.

Формальна логіка підказувала: «Терміново до укриття».

Мозок, який звик працювати в умовах постійного навантаження, підказує: «Спокійно. Умийся, поголишся, прийми душ, одягнись, перед дзеркалом поправ краватку, поснідай і йди з песиком гуляти».

Знаю свій мозок давно, а тому довіряю йому повністю. Так і зробив.

Згадав семінарські заняття в Інституті мозку (1972-1975), де мав честь бути представленим Бехтеревій Наталі Петрівні, яка підписала мені постійну перепустку.

Саме в Інституті мозку я багато чого зрозумів про роботу «сірої речовини», що управляє нами. Мозок Примає рішення за долі секунд до того, як повідомляє нам про прийняте нами рішення. З тих пір я довіряю своїй «сірій речовині», що управляє мною і знає про мене значно більше, ніж «я». Хто із нас є «я» – велике питання.

Зберігайте розумний спокій, бо паніка шкодить прийняттю адекватного рішення в екстремальних умовах.

16 березня 2022 року. 21-й день війни.

ОСТАННІ НОВИНИ

«Настає найнебезпечніша фаза війни України з росією, Захід має показати силу», – говорить Курт Волкер.

Далі досвідчений дипломат Курт Волкер пише таке: «Ключем до виживання України є стримування російських військ досить довго, щоб санкції проти росії вплинули, а інші патріотичні лідери в Москві усвідомили економічні та військові руйнування, які путін завдає їх батьківщині, і зупинили їх».

І саме тут зарита собака, про яку цивілізований світ не бажає дізнатись, бо живе в інших вимірах розуміння глобальних політичних процесів.

США не знають росію, бо судять про ту терористичну державу з божевільними керманичами за костюмами і краватками, що одягнуті на гниле тіло і пугу душу.

На росії немає патріотичних сил, а є біомаса. А це, як кажуть в Одесі, велика різниця. Піде до пеклу путін, прийде другий путін, а росія залишиться без змін.

Продовжуємо рухатись до перемоги над Четвертим Рейхом – росією, поки цивілізований світ прокидається і доїдає свої бутерброди, від яких мозок покритий смальцем.

Слава Українському Народові!

РІЗНІ СВІТИ

Вчора біля 22.00 мав переписку через Skype з однокурсником по ЛВВПУ ППО (1971-1975), який понад 35 років мешкає у Литві.

Емоції залишу за дужками.

Висновок однокурсника: «Путіна оточують хапуги, які привели до війни з нациками в Україні».

Мої аргументи щодо психічного здоров'я народонаселення росії не подіяли на людину, яка має достатню освіту для розуміння глобальних політичних процесів, хоча серед інших виділявся прогресивним мисленням. Росіяни не міняються від міста проживання, бо генетика має свої закони.

Тому мої формули «на росії самий великий демократ є великодержавним шовіністом» та «росіянин всюди залишається росіянином і діє однаково агресивно» залишаються у моїй свідомості назавжди.

Російське народонаселення не здатне за своєю природою і генетикою адекватно сприймати реальний світ, у якому живе людська цивілізація.

Росія наполегливо і стрімко рухається у далеке минуле, де її очікує залізний паркан, бо терористичну державу не можна впускати до пристойного товариства цивілізованих країн.

Ім'я однокурсника видалив з усіх засобів комунікацій і попросив більше зі мною не зв'язуватись.

Україна – не росія.

Росія зі своїм народонаселенням є вічним ворогом України.

Рухаємось вперед до перемоги над Четвертим Рейхом – росією, бо за нами цивілізований світ, що виявився не здатним протистояти терористичній державі, де у керма знаходиться військовий злочинець.

Слава Українському Народові, який мужньо змінює хід цивілізації!

УПЦ МП МАЄ БУТИ ЛІКВІДОВАНА ЯК ЮРИДИЧНА ОСОБА І СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ РПЦ В УКРАЇНІ

УПЦ МП несе повну відповідальність за розв'язану війну росії проти України і геноцид Українського Народу.

Тому влада має негайно припинити діяльність юридичних осіб, прямо або опосередковано пов'язані з УПЦ Московського патріархату, а на їхніх керівників накласти самі суворі персональні санкції.

До таких санкцій мають бути включені і керівники Московського патріархату (Кіріл і весь Синод РПЦ).

Толерантність Українського Народу немає меж, але сьогодні війна і треба діяти відповідно до ситуації, без зайвих емоцій і жалю.

Слава Україні!

17 березня 2022 року. 22-й день війни.

ВОРОГА ТРЕБА РОЗУМІТИ НА РІВНІ КЛІТИНИ МОЗКУ

Вчора колега, який виїхав з Києва, запитує: «Тобі не страшно в Києві та ще й займатися інформаційною і ідеологічною протидією?»

Відповідаю: «Страшно, але треба допомога тим, хто захищає нас на фронті, бо їм значно важче і у них немає можливості і часу боятися, бо перед ними ворог».

Кожний із нас на війні має робити ту справу, яку знає краще за інших.

Зранку відправив аналітику і пропозиції своїм колегам за кордоном і нашим в органах влади.

Закінчив переглядати домашній архів і тихо здивувався матеріалам, яким майже 30 років. Нічого не змінилось у поведінці росіян, а ми все вірили і надіялись, що минеться. Не минулось, бо наша українська толерантність довела нас до того, що маємо.

Наші президенти від одного до іншого вертіли вектором зовнішньої політики, як хотіла росія і довертілись.

У 1995 році я мав честь бути в групі підготовки відкриття Інформаційного Центру НАТО в Україні, що був відкритий у 1996 році. Першим керівником Центру був Богдан Ліщинський (громадянин Канади

українського походження), з яким у мене склалися дружні відносини. Богдан загинув на дорогах України і, думаю, не випадково.

Після війни спробую систематизувати аналітику, до якої був причетний наприкінці 90-х років. Це цікаві матеріали, бо були перші спроби зрозуміти наміри росії. Зрозуміли, але воєнно-політичне керівництво держави не завжди керувалось українськими інтересами, що сьогодні вже зрозуміло і пересічному громадянину.

У свої 70 років можу писати і говорити відверто, бо вже не маю часу обходити гострі кути.

За своє життя мав честь отримати фундаментальні знання з політичної аналітики у різних навчальних закладах, у тому числі і в спеціальних, де викладали майстри аналітики високого класу. В Інституті мозку мав можливість спілкуватись з видатними вченими, які навчили мене розуміти поведінку людини у нестандартних ситуаціях.

Події на росії треба сприймати з позиції історії психічної хвороби, бо інакше важко пояснити групову поведінку генералітету росії у плануванні війни проти України і геноциду Українського Народу без вагомих на те причин.

Можна допустити, що вождь неадекватно сприймає реальність, але важко зрозуміти поведінку освіченого і досвідченого оточення, яке повинно не лише доповідати об'єктивну картину світу, а й піклуватись про самозбереження, що притаманно адекватній людині.

Якщо цього не спостерігається, то висновок на поверхні: масове психічне захворювання, бо адекватні люди так себе не поведуть.

Я не вірю в шаманів навколо путіна, але знаю про спеціальні військові медичні лабораторії, що працюють над процедурою зомбування особистості. За умови нестійкої психіки путіна можна припустити, що оточення вождя піддавалось медичному спеціальному впливу на кшталт гіпнозу або примусового щеплення. Тому путіну вдається маніпулювати освіченими і досвідченими високопосадовцями, які поводити себе на раді безпеки росії, як загнані у передсмертну клітку криси.

Ми маємо знати і розуміти ворога на рівні клітини мозку задля об'єктивного аналізу і прогнозування його поведінки. Росія – ворог незвичайний і його ментальність можуть зрозуміти лише ті, хто багато років був серед них.

Тому я постійно раджу політикам, політологам, журналістам тощо намагатись робити висновки щодо поведінки ворога дуже зважено, бо помилки дорого коштують на війні.

Віртуозний і по-звірячому хитрий ворог намагається обдурити Україну на перемовинах і вигадує нереальні вимоги задля вирішення суто своїх геополітичних питань. Тиск шалений, але нам не слід йти на поступки, бо наша незалежність може дати тріщину з тяжкими наслідками для майбутніх поколінь Українського Народу, що сьогодні є самим важливим.

Росія не навчилась воювати системно, бо завжди воювала тілами свого народу, але ординська ментальність керує воєнно-політичним керівництвом і тому має переваги з точки зору неадекватної сили.

Цивілізований світ мислить логічно, а Орда неадекватно. Розуміти цю різницю дуже важливо, бо незнання ворога призводить до поразки.

Історія нас вчить, але не так швидко, як того вимагає час.

Україна має пройти свій історичний шлях і вийти у світи сильною, бо іншого шляху не існує.

Слава Українському Народові!

РОСІЙСЬКИЙ КОМУНОФАШИЗМ

17 березня 1983 року

На Стару площу, 6 у Москві (ЦК КПРС) надійшов лист від заступника командира військової частини 34558 з політичної роботи Мироненка Петра Володимировича.

До листа додавався особистий квиток члена КПРС.

У листі викладено порівняльний аналіз комуністичної і фашистської ідеології та пропозиція до ЦК КПРС вжити невідкладних заходів щодо зміни політичного устрою держави у бік демократизації.

На завершення заява щодо виходу із КПРС.

Що було далі? Далі було пекло, про що краще не згадувати, із якого я вийшов іншою і сильною людиною з вірою в себе.

Про цю подію відомо тим, хто є поруч зі мною протягом багатьох років.

Маю зазначити, що мені вдалося відокремити систему від конкретних людей системи, на яких не залишив образи і пробачив їм за ту біль, що завдали мені після звільнення з армії та відмови від членства в КПРС.

Вже в Україні (з лютого 1994 року) мені випала честь курувати

гуманітарну сферу Збройних Сил та інших військових формувань України (1997-2005) і я з великим натхненням вживав заходів щодо покращення справ через підготовку та прийняття ряд концепцій, що впроваджувались. Тепер я пишаюсь тими роками.

Сьогодні мене не дивують наміри росії, бо вони нічим не відрізняються від комунофашистських намірів СРСР, спадкоємцем якого стала фашистська росія на чолі з цинічним путіним.

Путін не має фундаментальних знань і підготовки, а тому не розуміє закономірностей глобальних процесів, що і стало причиною його падіння.

Як спортсмен в університеті він ходив мимо професорів, а його залікову книжку супроводжували працівники КДБ, які й рекомендували після випуску до Ленінградського управління КДБ. Думаю, що особисті неадекватні якості майбутнього вождя російського народонаселення стали приводом для висунання на вищі посади протягом короткого часу з надією використання путіна для задоволення потреб корумпованого оточення.

Але вийшла промашка: путін виявився настільки неадекватним, що люди системи не впорались з ним і стали його заручниками. Думаю, що це відбулося із залученням спеціальних методів і засобів впливу на психіку, бо інакше важко пояснити масові зміни в поведінці оточення путіна.

Цей феномен можна описати такою фразою: пацієнт спеціалізованої клініки переграв консилиум лікарів. Думаю, що у майбутньому науковці вивчать детально ситуацію, що склалася на росії наприкінці 90-х років 20-го століття і посивіють від своїх висновків.

=====

17 березня 2022 року.

Рухаємось далі до повної Перемоги над російським фашизмом, а після війни збудуємо міцну КВІТУЧУ УКРАЇНУ!

18 березня 2022 року. 23-й день війни.

**З АГРЕСОРОМ НЕ МОЖНА ВЕСТИ
ПРЯМІ ПЕРЕМОВИНИ.
ТАК САМО НЕ ТРЕБА МАРИТИ ПРО ОЧІ ПУТІНА,
БО ТАМ ПУСТОТА.
США І КИТАЙ МАЮТЬ СТАТИ ПОСЕРЕДНИКАМИ
І ПРИМУСИТИ РОСІЮ ВИВЕСТИ ВІЙСЬКА
З УКРАЇНИ БЕЗ ВСЯКИХ УМОВ.**

Кремлівці хочуть під ядерним гачком на очах цивілізованого світу примусити Україну до фактичної капітуляції.

Щось мені це нагадує події 1686 року, коли Московія «отримала» грамоту на патріархат від Вселенського Патріарха, який був з кайда-нами на ногах.

**ЧИТАЮ БРЕДНІ ПРО ПУТІНА,
ЯКИЙ РОЗВ'ЯЗАВ ВІЙНУ ПРОТИ УКРАЇНИ**

Війну проти України розв'язало збочене російське народонаселення на чолі з «колективним путіним».

Ніколи народонаселення росії не змиє прокляття Українського Народу за цю війну проти нашої волі і нашої мови.

На росії самий великий демократ є великодержавним шовіністом і хай не видають сьогодні із себе святош. У того народу завжди винен цар, бо «народ» нічого не знав. Ці казки Український Народ чує вже багато століть.

Нам треба цвяхами забити в голову тезу «Народонаселення Четвертого Рейху – росії є ворогом Українському Народові на віки».

Слава Україні!

ЗАПІЗНО ПИТИ БОРЖОМІ

Дипломатичні відносини з державою-агресором треба було розірвати після прийняття Постанови Верховної Ради України щодо визнання росії агресором у квітні 2015 року.

Сьогодні, після чергової агресії треба не лише розірвати диплома-

тичні відносини, а й наглухо закрити всі кордони з РФ (державний і адміністративний з окупованими територіями).

Також заборонити громадянам РФ і громадянам держав, що підтримують РФ в агресивних діях проти України, в'їзд на територію України.

Росія за часи свого існування від Московського улусу до сьогодні завжди діяла однаково: бреше і нападає зі спини. Нічого іншого очікувати від цієї варварської держави не слід, а тим більше допомагати їй.

19 березня 2022 року. 24-й день війни.

США І КИТАЙ ВИСТУПИЛИ НА БОЦІ УКРАЇНИ З МЕТОЮ ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ

Лідери США і Китаю, якщо прибрати всі дипломатичні реверанси на перемовинах 18 березня 2022 року, домовились примусити росію вивести війська з України та закінчити війну.

Аналіз зусиль світових лідерів на воєнно-політичному та дипломатичному фронтах щодо підтримки України у війні з росією показує, що війна вступила у завершальну стадію.

Сьогодні від наслідків російсько-української війни залежить майбутнє світового порядку і це, нарешті, стало зрозуміло всім, і навіть кульгавій Європі, яка довгий час перебувала у летаргійному сні.

Війна, нарешті, відкрила очі всьому Українському Народові і цивілізованому світові на те, що уявляє із себе росія. А це є терористична країна з неофашистською ідеологією, де мешкає народонаселення з ментальністю Орди, яка і заснувала державу варварів.

Шкода, що Український Народ зрозумів це лише через війну, горе і людські втрати. Міста і села можна відбудувати або збудувати на нових місцях, але загиблих повернути вже не можна. Вічна їм пам'ять.

Вже сьогодні маємо думати про завтрашній мирний день, думати з любов'ю один до одного. Моя онука вчора написала картину, а на ній слова «ЛЮДИ МИ ТІЛЬКИ ТОДІ, ЯК ДУЖЕ СИЛЬНО ЛЮБИМО». Це має стати головною тезою майбутніх поколінь Українського Народу, який переживає трагічні часи своєї історії. І все це називається уроками, що ми маємо засвоїти і, бажано, добре.

Слава Україні!

ПУТІН, ПУТІН, ПУТІН

24-й день війни фашистської росії проти Українського Народу.

На шпальтах газет та електронних носіях інформації звинувачення за війну в Україні покладають тільки на путіна.

Путін – воєнний злочинець і, скоріше за все, психічно хворий. Але ж накази бомбити мирні міста і села та вчиняти геноцид мирного Українського Народу виконують конкретні військовослужбовці – громадяни росії.

Кожний військовослужбовець, від солдата до генерала, складав присягу і знає, що злочинні накази відповідно до військових статутів має право не виконувати.

Тому нам треба, нарешті, зрозуміти правду: проти нас воює збочене російське народонаселення. І не важливо те, цей народ у військовій формі чи вдома погоджується з геноцидом мирного населення.

Путін – воєнний злочинець і його подальшу долю буде згодом визначено. Але поруч з ним на лаві підсудних буде велика кількість цивільних російських високопосадовців, які Примали рішення щодо знищення Українського Народу, і керівного складу Збройних Сил РФ.

Це буде «Нюрнберг-2» з палатами, залежно від рангу підсудних.

Висновок з цього: росія є терористичною державою з неофашистською ідеологією і підлягає ізоляції від цивілізованого світу без права мати свої збройні формування, як це було у 1945 році по відношенню до держав, що підтримали нацистську Німеччину.

Україна переможе і закриє собою Європу від російського фашизму ціною життів Українського Народу.

Збочене російське народонаселення має стояти на колінах перед Українським Народом віками, поки не затягнуться генетичні рани на душах людей України.

Слава Україні!

ЧИТАЄМО ІСТОРІЮ

(До Другої світової війни залишалось декілька місяців.)

XVIII з'їзд ВКП (б) – 10-21 березня 1939 року, Москва.

Стенограма (російською мовою).

Заседание первое (10 марта 1939 г., вечернее).

5 часів 15 минут вечера.

Пропускаю бурні овації вождям ВКП (б) протягом тривалого часу. Молотов (председательствующий).

Товарищи!

К настоящему съезду партия пришла с победами исторической важности.

На месте старой, отсталой даже в капиталистическом отношении, страны создан новый строй, – социализм в основном построен.

=====

С радостными чувствами встречают наш съезд трудящихся Советского Союза. Эти чувства нам близки и понятны. Эти чувства рождены великими боями и сложившимся у нас морально-политическим единством. Они созданы великой дружбой народов Союза Советских Социалистических Республик, сплочённых в великую армию коммунизма, готовую к новым боям под знаменем Ленина – Сталина. (Аплодисменты. Все встают.)

Мы закончили еще один исторический этап коммунистической революции в СССР. Мы завершили в основном целую эпоху строительной работы, эпоху постепенного перехода от социализма к коммунизму.

=====

Посилання: XVIII съезд Всесоюзной коммунистической партии (б). Стенографический отчет. ОГИЗ. Государственное издательство политической литературы. 1939. 690 с. (Книга із особистого архіву).

=====

P.S. від сьогодні.

Можна було і не коментувати таке.

Але молодому поколінню треба знати, що все описане відбувалось над власним народом, який знищувався десятками мільйонів. Брежньє щодо комунізму вбивалась в голови населення іржавими цвяхами через страх і смерть.

Весь світ розвивався, а СРСР жив боями з власним народом.

Про це слід пам'ятати і тим, хто й досі жалкує за СРСР, і знати молоді задля розуміння історії, яку пережили не одне покоління духовно скалічених людей.

УКРАЇНЬСКА ПОЛІТИЧНА НАЦІЯ СТАЛАСЯ

На 31-му році незалежності, у трагічні часи української визвольної війни проти російського агресора народжується Українська політична нація.

Український Народ об'єднався не лише спільною назвою держави, а й історичною спільною пам'яттю, політичних цінностей і, нарешті, національною самосвідомістю, ідентичністю.

Ми стали політичною нацією, здатною боронити свою землю, свою історію і культуру, свою ідентичність задля майбутніх поколінь Українського Народу.

Перехідний період державотворення, де Україна знаходилась з 1991 року, завершився. Ми приступаємо до будівництва України, де вже є політична нація.

Ніяких реформувань і перебудов. Будівництво нової України із найкращого, що є у цивілізованому світі. Весь радянський нафталін треба залишити історикам для дослідження і рухатись у майбутнє.

Слава Україні!

20 березня 2022 року. 25-й день війни.

Воєнно-політичне керівництво України почало діяти стратегічно та на перспективу і це добре. Час вичистити Україну від всього російського непотребу, що роз'їдає громадянське суспільство із середини.

Медведчуки, бойки, львовочкини, рабіновичі, мураєви та інші гниди мають політично відійти назавжди, а їхню діяльність в Україні заборонено.

РНБО, нарешті, почала розуміти, що не лише діяльність персон, а й політичні та інші неурядові проросійські організації, мають бути заборонені.

У 2008 році до РНБО, СБУ і Мінюсту тощо було направлено аналітичну довідку від Міжнародного інституту гуманітарних технологій щодо ворожої діяльності понад ста проросійських неурядових організацій в Україні, які мають державну реєстрацію у мінюсті. (Журнал «Політичні інститути та процеси», № 1 – сайт – aps-ua.org – науковий журнал – архів).

У 2015 році ця оновлена аналітична довідка була направлена повторно тим самим адресатам.

У 2017 році представники СБУ цікавились зазначеною аналітичною довідкою, але більшість організацій, що вказані, діють і досі.

Росія готувалась до окупації України з 1995 року, про що йшлося в довідці Інформаційно-аналітичної групи ГУР МО України, яку я мав честь очолювати.

Громадянському суспільству України треба остаточно відкрити очі на свого довічного ворога – збочене російське народонаселення, яке ніколи не змириться з нашою свободою і волею до незалежності.

Шкода, що очі нам відкрила війна фашистської росії проти України та геноцид Українського Народу. Але політичні нації зріють саме через горе, біль і людські жертви, на превеликий жаль.

Ми пройдемо свої уроки і вийдемо міцною нацією вільних людей.
Слава Україні!

* * * * *

Україна переживає трагічні часи національно-визвольної війни з російською терористичною державою, яка з грубим порушенням Міжнародного права з 20 лютого 2014 року здійснила анексію Криму та окупацію частини Донецької і Луганської областей, 24 лютого 2022 року повномасштабною війною пішла на мирну Україну і вчиняє геноцид Українського Народу.

Цивілізований світ, який з 2014 року знаходився у стані летаргійного сну, почав розуміти дійсні наміри фашистської росії.

США, держави ЄС, НАТО та інші країни стали на захист України, бо саме в Україні сьогодні вирішується доля майбутньої цивілізації людства.

Україна ціною життя свого народу захищає цивілізований світ від російського фашизму, бо іншим народам і державам це виявилось не по зубах і духовних силах. Саме дух і героїзм Українського Народу став на заваді просування російського фашизму світом.

Історики опишуть російсько-українську війну (2014-2022), політологи дадуть наукове визначення цій національно-визвольній війні, яка має завершити процес формування Української політичної нації і закрити назавжди просування «руського мира» в Україну. А для цього нам треба побороти в собі радянську ментальність та вичистити з громадянського суспільства всіх проросійських гнид.

Перемога за нами, бо за нами Правда!

Слава Україні!

РОСІЙСЬКИЙ ФАШИЗМ КРОКУЄ УКРАЇНОЮ НА ОЧАХ «ЦИВІЛІЗОВАНОГО» СВІТУ

Вже багато років пишу про те, що збочене російське народонаселення інфіковане психічною невиліковною хворобою в стадії постійного загострення (пандемії).

Мої колеги і друзі намагались переконати мене у тому, що я помиляюсь і що там лише путін та його оточення не здорові на психіку, а інший народ у нормі.

Сьогодні збочене російське народонаселення пішло повномасштабною війною на Український мирний народ і холоднокрівно вчиняє геноцид Українського Народу.

Не путін знищує міста і села разом з нашим населенням, а російське збочене народонаселення, яке поводить себе ганебніше за гітлерівських нацистів.

Читаю інформацію з окупованих міст і сіл: масове ґвалтування наших жінок, убивства старих і малих, мародерство, знищення шкіл, лікарень, житлових будинків тощо.

Померлих людей не дають хоронити. Що це?

Це геноцид у ХХІ-му столітті на очах «цивілізованого» світу, що має бути предметом ретельного розгляду у Міжнародному Суді ООН в Гаазі.

За даними ООН понад десять мільйонів громадян України покинули свої домівки і шукають місце порятунку: хто за кордоном, а хто в інших регіонах України.

Чому це сталося на нашій Українській землі?

Після Перемоги у національно-визвольній війні Українським Народом буде надана правова і політична оцінка всім винним у цій жахливій трагедії як на росії, так і в Україні, і в «цивілізованому» мовчазному світі.

Понад тридцять років Незалежна Україна рухалась немов судно в океані під постійним дев'ятибальним валом. Нас кидало з кожним президентом у різні сторони і викинуло в лапи терористичної росії.

Якщо не надати правової і політичної оцінки цій війні, то ми не збудуємо нову Україну з морально стійким громадянським суспільством. На кожному етапі розвитку держави треба підводити підсумки і рухатись у майбутнє, бо інакше трагедії і війни ходитимуть за нами постійно.

Ми сильні, бо наш генетичний код гартувався віками!
Перемога за нами, бо за нами Правда!
Слава Україні!

ГЕНОЦИД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

25-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривного воєнного злочинця з умовним іменем «колективний путін» та вчинив геноцид Українського Народу.

Цивілізований демократичний світ відкрив очі на варварство росії у XXI-му столітті і прийшов у стан психологічного штопору.

Український Народ собою закryw західні демократії, що довгі роки перебували у летаргійному сні на фоні формування на росії фашистської ідеології і планів щодо відновлення СРСР.

21 березня 2022 року. 26-й день війни.

26 день національно-визвольної війни Українського Народу проти російського фашизму на нашій рідній землі.

Телефоную своїм учням, аспірантам, докторантам.

Питання одне: «Як справи? Як рідні?»

– Максиме! Вдалось вивезти Маму з Маріуполя?

– Мама відмовилася їхати.

– Юрію! Де Твої батьки?

– В селі під окупантами. У батька відмовили ноги. Помер. Фашисти не дали поховати на цвинтарі. Поховали біля будинку.

– Вікторе! Як Твоя Бабуся?

– У селі біля Баришівки. Дуже важко, але залишилась там.

– Олю! Де Ти зараз?

– Навколо будинку все випалено. З родиною виїхала в західний регіон України. Люди нас прийняли привітливо, але душа горить від болю.

=====

І так кожна телефонна розмова. Біль і горе, біль і горе.

Це розмови лише з одного мого телефону.

По всій Україні люди описують страшне горе кожної родини.

Нестерпна біль і випалені війною душі.

Ці рани не затягнуться до п'ятого покоління, бо генетична пам'ять не здатна викреслити трагічні події минулого.

Так сталося у 20-му столітті, але притомній людині у страшному сні не могло й привидітись таке горе людське на нашій мирній Українській землі, куди прийшов російський фашизм вчиняти геноцид Українського Народу.

А у цей час «цивілізований» світ надсилає співчуття і гуманітарну допомогу. Це добре, але завтра російський фашизм на чолі з «колективним путіним» прийде і на землі «цивілізованого» світу і прийде-ся відкрити широко очі на те, чого не хотіли помічати в Україні, де гинуть тисячі мирних людей, де вчиняється геноцид мирного Українського Народу.

«Цивілізований» світ закрився від України папірцями і статтями своїх договорів. Але війна повинна відставляти в сторону всі папірці і статті договорів, бо інакше світ повернеться до стріл і печер.

Біль і горе, біль і горе.

Слава незламному Українському Народові!

КОЛИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА?

Лише тоді, коли російська фашистська армія буде розбита, а росія повалена.

Іншого варіанту вже не існує, бо російське збочене народонаселення на чолі з «колективним путіним» марить захопити всю Україну і підкорити вільний Український Народ.

Якщо цього ще не зрозумів «цивілізований» світ, то землян очікують знову печери і стріли для добування їжі.

22 березня 2022 року. 27-й день війни.

27-й день Національно-визвольної війти Українського Народу проти російського фашизму.

27-й день здійснюється геноцид Українського народу під занепокоєним оком «цивілізованого» світу.

27-й день «цивілізований» світ спостерігає за масовим знищенням мирного вільного народу.

27-й день ми звикаємо до вибухів бомб, гулу сирен, новин про масові вбивства, до смерті як такої.

27-й день ми прокидаємось живими, коли тисячі мирних вільних Українських людей вже не прокинулись і не зустріли схід сонця, бо їх вбив російський фашист.

За неповний місяць Український Народ пережив стільки горя і болі, що не переживала кульгава стара Європа за останні 80 років.

За неповний місяць Український Народ прожив ціле життя і змінив своє ставлення до всього і до всіх.

За неповний місяць Український Народ засвоїв уроки своєї історії і знає тепер ціну свого вибору за гречку протягом тридцяти років незалежності.

За неповний місяць Український Народ зрозумів те, що у мирний час доходить віками.

Але тепер кругом тільки горе і біль, спалені душі і могили, могили, могили.

Понад тридцять років ми довіряли тим, кого «обирали» і дійсно обирали. Обирали президентів, які вели Україну на свій розсуд: хто куди хотів і куди веліла росія.

Ми не знали росію, яка є терористичною державою зі збоченим народонаселенням, яким керує «колективний путін».

Ми вважали російське народонаселення слов'янським, бо не бажали розуміти справжнє коріння і історію народонаселення, яке є лише слов'яномовним з ментальністю Орди, яка і породила цей збочений народ і заснувала їхню терористичну державу.

Ми, нарешті, через горе і біль, через випалені війною душі зрозуміли і побачили справжнє нутро російського народонаселення, яке за своєю природою є збоченим.

Це збочене народонаселення поводить себе в Україні як скажені істоти, що, як стверджує історія, вимерли декілька мільйонів років тому.

Не вимерли, а вижили на території сучасної росії, бо агресивні звірі виживають, поїдаючи слабших. Так було завжди на Землі.

Виникає справедливе питання: хто є Homo Sapiens у природі сьогодні? Відповідь буде не на користь людини, яка знищує природу і все живе навколо себе.

Сьогодні Україна з мирним вільним Українським Народом закрила своїми тілами стару кульгаву Європу і весь «цивілізований» світ від російського фашизму, бо іншому народові це виявилось не по зубам і не за моральними переконаннями щодо любові до ближнього.

«ЛЮДИ МИ ТІЛЬКИ ТОДІ, ЯК ДУЖЕ СИЛЬНО ЛЮБИМО»

Так написала моя онука на своїй картині під час війни з російським фашизмом.

27-й день війни, яку побачили і відчували вже і наші онуки.

Горе і біль, і випалені душі. Кругом могили, могили, могили.

Мирний і вільний Український Народ закрит сьобом і дав зрозуміти цьому світові, що він напівмертвий, бо живі так себе не поведуть поруч з мирним і вільним Народом.

Слава Українському Народові!

Слава Україні!

ТРЕТЯ СВІТОВА ВІЙНА

Цивілізований світ вважає, що війна іде між росією та Україною і у цьому є стратегічна помилка.

Почалась Третя світова війна між різними світами на території України, де Український Народ захищає собою цивілізований світ, який не зрозумів того, що сокира війни вийшла за межі України і нависає над світом, що дозволив росії напасти на мирний Український Народ лише за те, що ми вільні люди і бажаємо жити серед вільних, а не під російським фашизмом.

Український Народ подолає російський фашизм, але цивілізований світ має зробити з цієї трагедії остаточні висновки щодо подальшого існування росії та її збройних сил.

Не вирішення російського питання поставить під сумнів саме існування демократії як моделі державного устрою і політичного режиму.

Російський фашизм вчинив геноцид Українського Народу і за це росія та збочене російське народонаселення мають понести політичну і кримінальну відповідальність без терміну давнини.

Третя світова війна, яку розв'язала росія, має бути терміново локалізована і завершена, бо війна може знищити значну кількість Українського Народу під занепокоєним оком цивілізованого світу.

Час на роздуми і поради закінчився, час термінових стратегічних рішень, бо сокира Третьої світової війни вже летить на Європу.

КОРОНИ І КОРОНАВІРУС

У 1966 році я брав участь в обласній олімпіаді з математики і отримав до призу книгу «Мати» Максима Горького, яка й досі зберігається у моїй бібліотеці.

Я не про книгу, а про математику, яка дозволяє мені все життя розв'язувати складні логічні задачі.

Схоже, що сьогодні знання математики мають допомогти людству вийти із глобальної воєнно-політичної кризи і психологічної депресії під назвою «коронавірус», бо назвати цей вірус чисто медичною проблемою з математичної точки зору не можна.

Тепер до дійсних причин проголошення пандемії.

Прихильники гібридної війни на росії вирішили, що світова корона знаходиться саме в Кремлі і через хронічну психічну хворобу не здатні оцінити своє дійсне місце у сьогоднішньому світі за економічними і воєнними показниками. Про це я писав ще після Першого Майдану 2004 року.

Почалась «холодна» війна між США і РФ на території України.

3 грудня 2012 року росія замінила всіх керівників силового блоку України на громадян РФ і завела Януковича вузьким політичним проходом до росії, але скористатися відсутністю воєнно-політичного керівництва України, яке зникло разом з Януковичем, через нездатність оцінити реальний суспільно-політичний стан як в Україні, так і у світі, на свою користь не змогла, бо не зрозуміла, що сама росія потрапила у капкан на території України, із якого виходу вже не існує.

Залишилось показати світові недієздатність вождів Кремля. Для цього треба повністю ізолювати РФ від світових глобальних процесів з подальшим розділенням території РФ між іншими державами.

В цій воєнно-політичній багатоходівці не вистачало медичного компоненту, який стане ізолятором для росії. Пандемія штучного вірусу підходить краще за інші методи. От і вся казка про «велику» росію, яка весь час вагітна минулим і не здатна будувати майбутнє для свого народонаселення.

Україна взяла на себе самий тяжкий тягар у цій жахливій міжцивілізаційній війні, де загинули наші крапці сини і доньки.

Після пандемії світ стане іншим і деякі корони на головах керівників держав злетять разом з головами.

Все буде добре!

Вчіть математику.

23 березня 2022 року. 28-й день війни.

СПОГАДИ, ПРОГНОЗИ І РОЗДУМИ

Частина Перша: спогади.

19 серпня 1991 року я перебував в Японії.

20 серпня 1991 року мої друзі з Японії запропонували політичний притулок з наступним виїздом до Канади.

Я відмовився і пояснив це тим, що мої плани на майбутнє лежать через Україну, де могили моїх пращурів, де чекають мого досвіду.

23 серпня 1991 року японські друзі привітали мене з перемогою демократії в СРСР, але свою пропозицію залишили в силі.

2-го жовтня 1992 року вилетів в Україну, прийняв громадянство України (тоді ставили штамп у паспорті громадянина СРСР), та повернувся на Сахалін, де мене чекала робота з японцями до 1994 року.

Оскільки не звик змінювати свої плани, то допрацював до початку 1994 року і 5-го лютого вилетів в Україну, де мене вже чекала моя родина, яка виїхала раніше.

З 6-го лютого 1994 року я на Батьківщині і жодного разу не пошкодував про своє рішення.

Минуло з того часу 28 років, але пролетіли ці роки швидко і долетіли до війни з росією, серед народонаселення якої я прожив 25 років.

Чи прогнозував я цю страшну війну?

У попередніх спогадах згадував свою аналітичну довідку від 1995 року, в якій прогнозував воєнно-політичний конфлікт на території України, де сторонами будуть росія і НАТО. На превеликий жаль цей прогноз підтвердився.

У 1995 році мої колеги скептично поставились до такої думки, хоча це була не моя суб'єктивна оцінка, а доведена інформація щодо підготовки росії до відновлення срср.

Великодержавний шовінізм від срср перейшов у націонал-шовінізм на росії і це було помітно на рівні експертної оцінки, хоча весь цивілізований світ захоплювався демократичними змінами на росії.

Але це вже інша історія, що пов'язана з нерозумінням ментальності збоченого російського народонаселення, який успадкував ментальність Орди, так само і форму правління з усіма диктаторськими правилами у державотворенні.

Росія продовжувала жити минулим і не вживала заходів щодо демократизації суспільства і держави, а тому очікування західних держав виявились марними, але це стало зрозумілим лише на початку нового тисячоліття, коли до влади на росії прийшов кримінально-деспотичний клан, основою якого стали ментально збочені працівники ФСБ (КДБ), що захопили владу шляхом шантажу.

Протидії не могло бути, бо на росії цар завжди був і є від Бога, а раби залишаються рабами. Тому чекати сьогодні ментальних змін на росії не доводиться. Самий великий російський демократ на росії є великодержавним шовіністом. Хто цього не розуміє, той не знає реального стану російського укладу життя.

Частина друга: прогнози і роздуми.

Є гарне прислів'я: не сміши Бога своїми планами.

Прогнозування – процес передбачення майбутнього стану предмета чи явища на основі аналізу його минулого і сучасного, систематично оцінювана інформація про якісні й кількісні характеристики розвитку обраного предмета чи явища в перспективі.

Результатом прогнозування є прогноз – знання про майбутнє і про ймовірний розвиток сьогочасних тенденцій конкретного явища-об'єкту в подальшому існуванні.

З урахування цього наукового визначення спробую щось розумне, як мені видається, написати.

Прогнозувати поведінку політиків і діячів влади держави-агресора справа невдячна, але треба аналізувати і бути готовими до тих чи інших наслідків поведінки політиків і діячів влади держави-агресора, у яких за наявною інформацією є ознаки нестійкої психіки, що потребує спеціального аналізу.

Дії держави-агресора росії повністю залежать від емоційного і психічного стану керівника країни, який на сьогодні є автором війни, що розв'язала росія проти України і здійснює геноцид Українського Народу.

Причини розв'язання війни описувати немає сенсу, бо неодноразово про це писав.

Зупинюсь на прогнозах.

Прогнозувати дії росії без урахування глобальних політичних процесів неможливо.

Тому треба уважно проаналізувати політичні процеси, що відбуваються за межами України і росії.

З початку війни росії проти України у 2014 році я писав, що війна почалася між США і росією на території України. Тоді я ще не вживав словосполучення «Третя світова війна», але сьогодні треба визнати, що саме у 2014 році почалась Третя світова війна між двома світами на території України.

Впевнений, що науковці у майбутньому саме так опишуть початок Третьої світової війни.

Чи рівні сторони політичного світового конфлікту? Зрозуміло, що ні. ВВП росії дорівнює ВВП одного штату США, а населення росії дорівнює населенню Японії. Інші показники відомі.

Економіка росії залежна від світової економіки настільки, що суцільні санкції здатні покласти економіку росії за півроку до стану за нападу, після чого можна приступати до закриття проекту «росія», що треба було здійснити у 1917 році, коли до влади прийшли політичні авантюристи, яким цивілізований світ допоміг створити державу-агресора, від чого сьогодні цей самий цивілізований світ і страждає від ядерного шантажу.

Чому США постійно допомагала росії вибиратися з економічної прірви, а тепер самі ж і потерпають?

Відповідь на поверхні, чого не помітили, або ж не бажали помічати США. І відповідь виявилась простою: росія ментально і за державним устроєм залишилась незмінною з часів її засновника Орди.

Росія є слов'яномовною державою з ординською ментальністю. І це є аксіомою. На росії європейські костюми і краватки одягнуті на гниле тіло зі збоченою психікою. Але, як показала нам сьогодні війна, зрозуміло це далеко не всім, бо світ не розгледів під європейським костюмами і краватками дикого варвара, здатного знищувати все навколо себе, бо на інше не здатний.

Багато років поспіль пишу і говорю про масове захворювання на психічну хворобу всього народонаселення росії, а мені дорікали колеги, що це не можливо. У майбутньому психіатри опишуть історію пандемії, що накрила збочене російське народонаселення.

Сьогодні, на війні, російське збочене народонаселення поводить себе в Україні гірше за німецьких нацистів Другої світової війни. Не має потреби описувати їхню поведінку, бо все вже відомо всьому світові.

Недооцінка цього фактора призвела до хибного уявлення про росію і ментальність російського народонаселення.

Світові експерти намагаються звинуватити у світовій воєнно-політичній кризі одного путіна. Це є стратегічною помилкою, що матиме політичні наслідки у майбутньому.

Путін є породженням політичного режиму і державного устрою росії. Наприкінці ХХ-го століття не міг прийти до влади інший правитель, бо політико-кримінальне угруповання навколо Єльцина знайшло саме такого, неадекватного «тихого» кедебіста, яким планували управляти.

Але пацієнт спеціальної клініки виявився настільки неадекватним і спритним, що обійшов консилиум лікарів. Тепер у консилиуму проблема щодо ліквідації Шарікова, якого самі і породили.

Про Шарікова майже все сказано і тепер слід перейти до України, бо саме тут знаходяться причини і наслідки воєнно-політичної ситуації, що склалася.

Україна.

Україна до 2014 року ментально і за формою правління залишалась радянською і у цьому провина лежить на політичній еліті, яка вважала себе такою з 1991 року.

1. Всі, без винятку, президенти були породженням радянської системи і прихожанами російської православної церкви (Кравчук, Кучма, Ющенко, Янукович, Порошенко), що пояснює постійні намагання діяти у фарватері росії і її імперської політики великодержавного шовінізму.

2. З 2008 року було зрозуміло наміри росії щодо захоплення територій бувшого срср і це не стало таємницею ні для України, ні для цивілізованого світу, але належних воєнно-політичних запобіжних заходів вжито не було.

3. У 2012 році в Україні замінено керівництво силового блоку і охорону президента Януковича на громадян росії, що не помітив лише сліпий. Далі – за списком подій.

4. У 2014 році сталося те, що сталося. Дії воєнно-політичного керівництва України і еліт були деморалізовані і паралізовані до стану недієздатності. Майдан пройшов, а до влади знову повернулись політичні авантюристи, для яких бізнес на крові є святою справою.

5. У 2022 році «несподівано» для воєнно-політичного керівництва держави ми отримали повномасштабну війну і геноцид Українського Народу.

6. Війна стала можливою через відсутність державницької національної політики керівництва України протягом 30 років незалежності під пильним занепокоєним оком цивілізованого світу.

7. Війна стала можливою через незрілість громадянського суспільства, яке не позбулось радянських кайданів на головах, де зашита рабська поведінка. Ми не навчилися обирати політичну еліту, ми лише голосуємо за політичних авантюристів.

8. Національно-визвольна війна України проти російського фашизму скинула кайдани з мозку Українського Народу, але я не впевнений у тому, що так відбулося і з політичною елітою.

9. Український Народ заклав собою цивілізований світ від російського фашизму, бо іншим народам це виявилось не по зубам і моральним уявленням про гідність, а тому тепер слово за цивілізованим світом.

Цивілізований світ.

1. Вже зупинявся неодноразово на тому, що США і Китай мають взяти на себе політичну відповідальність за дії росії та розв'язання нею війни проти України і геноцид Українського Народу.

2. США і Китай терміново мають стати гарантами завершення війни і вирішити вже остаточно подальшу долю терористичної росії та її збройних сил.

3. США і Китай у разі підтягування росії, втратять і себе, і світ, що допустити, я впевнений, вони не зможуть, бо інстинкти самозбереження на цей раз їм підкажуть єдиний вірний вихід.

4. Щодо кульгавої Європи, то вона не варта того, щоб марнувати час на оцінку її поведінки. Час виставить Європі свої рахунки. Лише Велика Британія і Польща міцно стали на захист України.

І на завершення:

1. Чекаємо 25 березня 2022 року, коли цивілізований світ на чолі зі США прийме рішення щодо термінового завершення війни росії проти України і спланує процедуру закриття проекту «росія», бо на інші рішення історичного часу вже немає.

2. Український Народ подолає російський фашизм ціною життів своїх синів і доньок, які закривають собою весь цивілізований світ заради майбутнього людства.

3. Україна сьогодні є центром геополітичних процесів, від яких залежить майбутнє не лише цивілізованого світу, а і людства в цілому.

4. Лише Український Народ виявився здатним зупинити російський фашизм і російське збочене народонаселення, на чолі якого постав «колективний путін».

Слава Україні!

Перемога за нами, бо за нами Правда!

ЗАХІДНІ ДЕМОКРАТІЇ

Я не мав можливості бувати у країнах західної демократії, окрім країн Балтії (Литва і Латвія), але багато читав про державний устрій і політичні режими держав, які вважають себе демократичними і пишуться своїми моральними та культурними цінностями.

Велика кількість населення з пострадянських країн навчається у країнах західної демократії і вважають таку освіту престижною для майбутнього.

Все це відомо майже кожному, хто вміє читати.

Водночас треба звернути увагу на кризу в країнах західної демократії, що підняла рівень бюрократії вище моралі і культурних цінностей.

У мирний час я про це не писав би, бо є межі, за які я не можу зайти у мирний час.

Сьогодні в Україні війна, росія вчинила геноцид Українського Народу, а країни західної демократії занепокоєні і можуть надати лише допомогу зброєю та прийняти наших біженців.

Дякуємо їм за це, але в Україні війна і гинуть люди, а країни західної демократії занепокоєні, бо у них є стаття 5, що гарантує захист лише державам НАТО.

З Вікіпедії:

Відповідно до статутних документів Альянсу, головна роль НАТО полягає у забезпеченні свободи і безпеки країн-членів з використанням політичних і військових засобів. НАТО дотримується спільних для Альянсу цінностей демократії, індивідуальної свободи, верховенства права та мирного розв'язання суперечок та підтримує ці цінності в усьому євроатлантичному регіоні.

Засадицим принципом Альянсу є спільність поглядів між північноамериканськими та європейськими членами НАТО, що поділяють однакові цінності та інтереси і віддані справі збереження демократичних принципів, що робить нероздільною безпеку Європи і Північної Америки.

Альянс стоїть на захисті своїх країн-членів від загрози агресії: головним військово-політичним принципом організації є система колективної безпеки, тобто спільних організованих дій всіх її членів у відповідь на напад ззовні.

Що це за демократичні цінності, які дозволяють членам Альянсу (США, Велика Британія і Франція) підписувати Будапештський Меморандум від 5 грудня 1994 року щодо захисту територіальної цілісності України після здачі ядерної зброї і не виконати свій обов'язок перед Україною під час нападу росії на Україну?

Західні демократії закрились бюрократією від моральної і політичної відповідальності за підписаний Меморандум вищого рівня, що був ратифікований в ООН у 1995 році.

Західні демократії занепокоєні геноцидом Українського Народу у той час, коли Український Народ заклав собою західні демократії від російського фашизму.

Що це за сусіди західної демократії, що лише можуть спостерігати за тим, як по звірчому вбивають їхнього сусіда.

Висновок із цієї моралі:

1. Настала системна криза західної демократії, яка виявилась неспроможною до адекватного реагування на глобальні виклики.

2. Цінності демократичного світу виявились порожніми за змістом перед реальною загрозою знищення народу, який став надійним сусідом країн західної демократії і на заваді агресору.

3. Демократія отримала глибоку пробоїну під час перевірки на міцність своїх цінностей.

4. Західним демократіям треба переосмислити свої моральні і культурні цінності та перейти до іншої моделі суспільно-державного устрою, де слово держави повинно бути вищим законом, де підпис глави держави на Будапештському Меморандумі не означав би підпис персони, яка ні за що не відповідає і за геноцид Українського Народу у тому числі.

5. Західна демократія має довести Українському Народові, який собою захищає цінності цієї демократії, право на існування як моделі суспільно-державного устрою.

6. 25 березня 2022 року західні демократії мають останню можливість для прийняття стратегічного рішення щодо приборкання терористичної росії, що вчинила геноцид Українського Народу лише за те, що ми вільні і бажаємо жити серед вільних, а не під російським фашизмом.

Часу залишилось обмаль, бо Український Героїчний Народ матиме право на правду про моральні і культурні цінності західної демократії, що не захистила демократичні цінності надійного сусіда.

24 березня 2022 року. 29-й день війни.

ТРЕТЯ СВІТОВА ВІЙНА І ПОЛІТИЧНА ШАХІВНИЦЯ

29-й день Третьої світової війни, яку на території України розв'язало збочене російське народонаселення під керівництвом «колективного путіна», розгортається за правилами політичної шахівниці.

В політиці реальних кроків, як і в шахах, більше, ніж здається. Питання лише у рівні стратегічної підготовки лідерів, які Примають політичні рішення. А рівень підготовки лідерів залежить від команди навколо самих лідерів.

Георг Вільгельм Фрідріх Гегель, якого я поважаю, писав: «Якщо істина абстрактна, то вона – не істина. Здоровий людський глузд прагне конкретного».

Збочене російське народонаселення на чолі з «колективним путіним» не в ладах зі здоровим людським глуздом і не здатне розуміти закономірності, за якими розвивається цивілізований світ.

Росія розв'язала війну проти України, якій принесла горе, біль і геноцид Українського Народу, широко відкрила шлях на самолівідацію, а це вже є наслідком проблем з психікою не лише збоченого російського народонаселення, а й «колективного путіна», про що я постійно пишу багато років.

В глобальній політиці, як у шахах, треба знати правила гри, без чого виграти бій неможливо.

Хоча цивілізований світ не бажав знати дійсні корені ментальності збоченого російського народонаселення, через що постійно потрапляв у кризові ситуації протягом останнього століття, вже збагнув, нарешті, і почав враховувати збочений характер як народонаселення росії в цілому, так і його керівництва зокрема, що важливо для розвитку подій на театрі воєнному дій.

У травні 2020 року у розлозі інтерв'ю Сергію Панасюку говорив: «При президентові Володимирі Зеленському ми вступимо до НАТО і він стане самим проєвропейським президентом, бо опинився в ситуації, коли Україною воюють два світи».

Ці два світи мають різне уявлення про людяність, моральні і культурні цінності. Саме різне уявлення про розвиток людської цивілізації і довело російське збочене народонаселення на чолі з «колективним путіним» до війни проти майбутнього, коли сама росія вперто рухається у минуле, де їй завжди було ментально комфортно.

Правила гри на політичній шахівниці вимагають високого рівня знань з логіки, математики, філософії, історії тощо задля вміння своєчасного застосування математичного моделювання політичних процесів у конкретній воєнно-політичній ситуації.

Конкретна воєнно-політична ситуація, що має ознаки Третьої світової війни, вимагає не лише надзвичайних знань, а й стійкої психіки керівництва держави, яке Примає стратегічні рішення у воєнний час.

В Україні всюди біль і горе людське, що не можливо спримати спокійно, а тому бажаю нашому воєнно-політичному керівництву витримки і з холодною головою щодня бути готовими до викликів, що надсилає нам «братнє» збочене російське народонаселення.

Сьогодні, 24 березня 2022 року, рівно через місяць від початку війни, на світовій політичній шахівниці проходить ряд заходів, від яких залежить майбутнє цивілізованого світу.

Це саміти НАТО, G-7 і ЄС.

Саме сьогодні цивілізований світ має прийняти рішення щодо приборкання збоченої росії, бо іншого історичного часу вже може не бути.

Я переконаний у тому, що цивілізований світ приборкає збочену росію і спланує процедуру її роззброєння, бо далі вже прірва для людства в цілому, про що, нарешті, цивілізований світ здогадався і зрозумів після тривалого летаргійного сну.

На політичній шахівниці Третьої світової війни білі виграють, бо у чорних чорні задуми, яким місця у цивілізованому світі немає.

Правда на стороні білих помислів.

Правда за нами, бо ми вільні і бажаємо жити серед вільних!

Слава Українському Народові!

24 березня 2022 року

СПОГАДИ ПРО МАЙБУТНЄ

15.04.2022.

Мені подобаються знакові дати.

У ніч на 15 квітня 1912 року затонув «Титанік».

Мають бути гарні новини на 50-й день війни.

За дев'ять днів до Великодня треба навести порядок у своєму домі, прибрати сміття після окупантів та посадити городи.

Все буде добре!

25 березня 2022 року. 30-й день війни.

30-й день повномасштабної війни збаченого російського народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривного убивці з умовним іменем «колективний путін» проти цивілізованого світу на території України.

Час підбити попередні політичні підсумки.

Розв'язана росією війна не є суто російсько-українською. Це є міжцивілізаційний воєнно-політичний конфлікт.

І хоча за економічними показниками росія далеко не є світовим лідером, але за ментальністю азіатсько-деспотичного типу і скривленим уявленням свого місця і ролі у глобальних політичних процесах є реальною загрозою світового порядку, що склався після Другою світовою війни.

Тому ворога треба добре розуміти, бо інакше можна програти битву.

Далі тезами.

Московія заснована Ордою і це є головним фактором для розуміння поведінки ворога, форма державного правління і ментальність народонаселення якого так і не змінилися за століття.

З початку XVI-го століття московія об'явила себе «Третім Римом» і центром Православного світу – «Другим Константинополем». Ідеологія цієї доктрини набула ознак неспроможності до сприйняття реального світу. Московія опинилась у парадигмі вигаданого нею віртуального світу, де перебуває дотепер. Зазначена ідеологема стала системоутворюючою для суспільно-політичної думки і державотворення.

Згодом константою філософської думки стає антиєвропеїзм. Хоча саме європейці доклали зусиль до формування проєвропейських зовнішніх ознак російської державності, їм так і не вдалося зрозуміти ментальність російського народонаселення і корені форми державного правління.

На московії-росії усі реформації закінчувались перемогою реакційних сил. Не виключенням були реформації часів Горбачова і Єльцина.

Тому ми маємо справу з ворогом, який успадкував антиправову державу і наповнив її пристрасною люттю до всього прогресивного. На росії є безправне збочене народонаселення під керівництвом «колективного путіна».

Щодо формули «божевільний путін». Це є інформаційне кліше, що вигідне як противникам путіна, так і його оточенню.

Цивілізований світ не може «заглянути» в голову «божевільного путіна» без особистого психіатра самого путіна і прогнозувати його дії в конкретних умовах воєнно-політичного конфлікту росії з державами західної демократії на території України.

Пропоную змінити парадигму: путін не божевільний, а цинічний холоднокровний убивця і воєнний злочинець, який завдяки мафіозним політичним кланам росії посів вищу керівну посаду в державі.

Тоді виникає закономірне питання до воєнного керівництва і діячів законодавчої гілки влади росії, які холоднокровно і цинічно влаштували геноцид Українського Народу. Відповідь виходить жахливою: воєнне і політичне керівництво росії ментально збочене і заради «веліччя» росії готове покласти на плаху народи цивілізованого світу лише за бажання бути вільними.

Висновок: все російське народонаселення є збоченим з ментальністю азіатсько-деспотичного типу, а президент росії і все воєнне і політичне керівництво держави – воєнними злочинцями.

За таких умов цивілізований світ має діяти спокійно, жорстко та моделювати дії ворога класично, з урахуванням ментальності збоченого воєнно-політичного керівництва росії.

Але цей цинічний холоднокровний ворог має одну ваду: панічний страх перед сильнішим противником.

Тому західні демократичні держави на чолі зі США, які за всіма показниками значно сильніші за росію, сприятимуть перемозі Українського Героїчного Народу у війні, що розв'язана збоченою росією.

Росія, як терористична держава, має зникнути з мапи Землі, а путін і все воєнно-політичне керівництво держави-агресора притягнуті до кримінальної відповідальності Міжнародним Судом ООН у Гаазі за воєнні злочини проти людства.

І один абзац про Китай, бо на більше не заслуговує: ця держава дійшла стану системної ідеологічної і економічної кризи. Позиція очікування з боку ніколи добром не закінчувалась. Керівники Китаю виявились нікудишніми учнями мудрих філософів своєї країни.

=====

Український Народ закрив собою держави західної демократії, які мають вже оговтатись та стати на захист вільних Українців.

Україна – не росія. Ми інший Народ і ми за свою землю готові знищити збочене російське народонаселення, яке прийшло до нас з війною.

Ми вільний Український Народ!

Політичний підсумок: ми переможемо, бо за нами Правда і цивілізований світ.

26 березня 2022 року. 31-й день війни.

31-й день війни, яку розв'язало проти України збочене російське народонаселення, на чолі якого стоїть цинічний холоднокровний убивця з умовним іменем «колективний путін».

Вчора спробував поглянути на путіна іншими очима, очима людини, яка навчалась у Ленінграді, ходила між бібліотечними книжковими полицями, між якими мав би ходити у той самий час путін у Ленінградському державному університеті на Васильєвському острові.

Але путін не знав дороги до бібліотеки університету, бо займався спортом під наглядом кураторів із КДБ, які супроводжували його до самих до окраїн, до Палати № 6 Кремля.

У бібліотеці університету, що займала друге місце за фондами після Бібліотеки імені Салтикова-Щедріна, де у мене теж був абонемент, я читав книги з філософії, історії, міжнародного права, психології тощо.

Путін мав можливість читати такі ж книги і пізнавати світ, але він обрав спорт і образ життя «вишибали», бо на інше інтелекту не вистачило.

Путін не читав твори Платона, Фрідріха Гегеля, Нікколо Макіавеллі та багато інших творів видатних мислителів, які намагались передати людству свої знання і погляди на розвиток цивілізації.

Путіна більше цікавив кримінальний світ, де він проходив «університети» з іншими правилами людської поведінки, бо саме там він був своїм.

«Університети» путіна виховали з нього істоту, яку потребувала на той час радянська система, що наприкінці 70-х вже отримала смертельну пробоїну через перенавантаження психіки вже збоченого народонаселення під керівництвом профашистської партії, яка вдало маскувалась за «комуністичною ідеологією».

10 березня 1983 року, у 31 рік від народження, я наївно намагався звернути увагу на можливість демократичних реформ у державі і

суспільно-політичному житті, але після моєї аналітичної записки до ЦК КПРС, до якої доклав свій партійний квиток на знак протесту проти тоталітарного політичного режиму, відчув всю силу вже вмираючої системи за повним списком процедур того часу.

Вже вмираюча тоталітарна система з «комуністичною ідеологією» істерично шукала шляхи до виживання, бо інстинкти самозбереження вимагали неординарних кроків, і у першу чергу через кадровий підбір.

На початку 80-х «комуністична» держава почала маскувати свої дії «демократичними» реформами.

Наймолодший член політбюро ЦК КПРС Михайло Горбачов (54 роки на час обрання Генеральним секретарем), який закінчив Московський університет і отримав «червоний» диплом юриста, не розумів того, що всі реформації на росії закінчувались перемогою реакційних сил, бо тоталітарна система з формою державного правління азіатсько-деспотичного типу не допускала прогресивних змін ні в державі, ні у суспільстві.

Реформації Горбачова, а пізніше і Єльцина, не мали жодного шансу переорієнтувати радянську тоталітарну систему з формою державного правління азіатсько-деспотичного типу на демократичний лад.

Саме у той історичний час, на зламі епох, росія під маскою «демократії» потребувала лідера із моральними якостями кримінального світу.

Саме такого лідера заздалегідь виховала кримінальна мафія КДБ, яка фактично управляла державою з часів Андропова.

Реакційні сили знову, як до цього багато віків на росії, перемогли, бо інакше не могло бути в державі з формою правління азіатсько-деспотичного типу.

Путін, якого готували саме для придушення демократичних паростків у суспільстві, що не мали шансів пробитися через залізний настил, виявився в Палаті № 6 Кремля вчасно, бо цього потребувала система.

Демократичний цивілізований світ у 80-х роках сприйняв реформи Михайла Горбачова з надією на прогресивні зрушення в срср, не розуміючи історичних коренів самої системи влади і ментальності народонаселення території, де править Орда.

Демократичний цивілізований світ не розгледів за європейським костюмами і краватками гнилі тіла з пустими душами, що генетично не здатні бути іншими.

Демократичний цивілізований світ не зрозумів, що має справу не зі слов'янським народом християнського світу, а з слов'яномовним збоченим народонаселенням, який вміє добре пиячити і знищувати все навколо себе.

Демократичний цивілізований світ не забажав знати того, що росія знищила свого народонаселення стільки, скільки не вбито за період всіх світових війн.

Лише зараз, коли на кону стоїть доля людської цивілізації через неадекватні дії терористичної держави з формою правління азіатсько-деспотичного типу зі збоченим народонаселенням, демократичний цивілізований світ широко відкрив очі і помітив Український Народ, який наодинці став на захист демократичного цивілізованого світу, бо лише Українському Народові достеменно відомо все про ментальність збоченого російського народонаселення, на чолі якого стоїть цинічний холоднокровний убивця з умовним іменем «колективний путін».

Намагаюсь писати з середини 80-х про російське збочене народонаселення, а сьогодні вже стукаю в усі можливі двері і вікна з тим, щоб мене почули.

Можливо вже і почули, але ціна нерозуміння демократичним цивілізованим світом ментальності збоченого російського народонаселення стала надмірно високою для нашого Українського Народу, якому збочена росія вчинила геноцид лише за бажання бути вільними серед вільних.

Слава Українському Героїчному Народові!

27 березня 2022 року. 32-й день війни.

32-й день війни, яку розв'язало проти України збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холоднокровного убивці з умовним іменем «колективний путін».

32-й день геноциду Українського Народу.

32-й день героїчного спротиву збоченому слов'яномовному російському народонаселенню, що прийшло на нашу землю з війною.

Але вже час мріяти про мирне життя і розбудову Нової України без російського збоченого духу.

Сьогодні спробую обережно торкнутися теми «Опір матеріалів».

Тривалий час безуспішно намагався поєднати зусилля фізиків і ліриків задля математичного моделювання політичних процесів.

Фізики не бажають займатись політикою, а лірики не розуміють фізичних процесів. У підсумку політика займається і фізиками, і ліриками, але тепер вже на рівні воєнного мистецтва, де діють ракети і танки.

У 1995 році у Науковому Центрі ГУР МО України було відкрито наукову тему «Алгоритми прийняття воєнно-політичних рішень». Відповідальним виконавцем призначено мене, старшого наукового співробітника – керівника інформаційно-аналітичної групи.

Робота була цікавою і перспективною. Вивчено досвід провідних держав світу, здійснено аналіз стану прийняття стратегічних рішень в Україні та запропоновано алгоритми прийняття рішень вищим воєнно-політичним керівництвом України в рамках Ситуативного Центру Президента України.

Пропонувалось впровадження математичного моделювання процесів при виробленні та прийнятті політичних рішень держави. Наводились приклади застосування зазначеної методики інших держав, чий досвід ми ретельно вивчили.

Роботу завершено у вересні 1996 року та передано на погодження до Адміністрації Президента України, де главою був Дмитро Табачник. Якщо опустити емоції, то роботу не прийнято через небажання вводити алгоритми математичного моделювання для вироблення і прийняття стратегічних рішень Президентом України.

Ручне управління державою, що переважало і, на превеликий жаль, переважає дотепер, виявилось реакційно стійкішим.

Наукову роботу спрямовано під сукно, а глави та розділи стали основою для дисертаційних досліджень науковцями центру.

Так діє «опір матеріалів», так діє ручне управління державою і суспільно-політичними процесами. Радянська командна система не бажала сприймати прогресивні методи управління. Радянська командна система ще й досі діє в Україні на ментальному рівні.

В Японії, де я мав можливість познайомитись з методикою прийняття стратегічних рішень, жодне рішення на всіх рівнях життєдіяльності держави і суспільства не приймається без моделювання результату наданого проекту чи рішення.

Саме такий підхід запропоновано воєнно-політичному керівництву України у 1996 році вченими Наукового Центру ГУР МО України.

У 1995 році, про я вже писав, аналіз воєнно-політичної ситуації навколо України показав, що росія піде шляхом відновлення СРСР за рахунок України у першу чергу.

Шкода, що ця «перша черга» виявилась «несподіваною» для керівництва держави, бо ручне управління не дозволяє вийти за межі особистого суб'єктивного сприйняття процесів, де ліва нога при ручному управлінні державою завжди має перевагу над логікою.

У 2020 році приступив до розробки Концепції під робочою назвою «Український Гарвард» з метою підготовки національної еліти – постановників задач, без чого неможливо будувати сучасну державу.

Концепція готова і 11-го лютого 2022 року підписано Меморандум з компаніями Туреччини і США щодо проектування та будівництва «Українського Гарварду».

Але 24-го лютого збочене російське народонаселення вчинило геноцид Українського Народу і тепер створення «Українського Гарварду» набуло іншого статусу – «Терміново», бо без національної еліти – постановників задач наш рух у бік демократичних цивілізованих держав неможливий. Ручне управління довело державу до краю, за яким немає майбутнього.

Тому пропоную філософам, політологам, правникам і психологам терміново запропонувати методику розрахунку на міцність, жорсткість і стійкість суспільства і людини та виробити алгоритми прийняття рішень з урахуванням «опору людського матеріалу» за умови максимального виключення ручного управління процесами із нашої життєдіяльності.

Опір матеріалів – це наука про розрахунок стійкості не лише фізичних об'єктів, а й людської психіки. Шкода, що фізики і лірики не вживають спільних дієвих заходів щодо руху Української держави і суспільства до вершин розвитку, як це прийнято у цивілізованому світі.

Фізики і лірики, як два полюси Землі, що не перетинаються у просторі, а лише міняються містами через мільйони років.

У людства немає мільйонів років і тому «Опір матеріалів» треба застосувати як методику розрахунку стійкості психіки людини, яка Примає стратегічні рішення, за наслідками чого можливі воєнно-політичні конфлікти до рівня геноциду народу, що сьогодні відбувається в Україні через дії збоченого російського народонаселення.

Сьогодні науковий термін «Опір матеріалів» діє на рівні опору людської психіки на полях воєнних дій в Україні.

Український Народ генетично міцний та має надмірно стійку психіку і здатність до опору збоченому російському народонаселенню, який прийшов на нашу землю з війною.

Слава Українському Народові!

27 березня 2022 року, 21.50

Сьогодні отримав декілька запитань щодо моєї реакції на виступ Президента США Байдена у Варшаві 26.02.2022.

Спробую публічно надати відповідь.

Протягом багатьох років намагався донести експертну думку щодо розвитку держави і суспільно-політичних процесів на території, що зветься росією.

Росія впевнено рухається за калькою срср до розпаду.

Чи могла держава з формою правління азіатсько-деспотичного типу, в основі якої лежить ідеологія тероризму, рухатись у напрямку розвитку?

Не могла, бо ментальність як народонаселення, так і керівництва не змінилися з часів Орди, яка заснувала московію, про що я наголошував неодноразово.

Цивілізований демократичний світ не зрозумів збочену росію, бо не знав корені ментальності народонаселення, яке здатне лише знищувати все навколо себе.

Впевнений, що геноцид Українського Народу відкрив очі США і союзникам на варварську державу і деспотичним керівництвом.

Тому я повністю підтримую програмний виступ Президента США Байдена, який твердо визначив позицію всього західного світу.

Друзі і Колеги мають пам'ятати про мої давні (з 2015 року) висновки щодо воєнно-політичного конфлікту з росією і намагання визначити єдиний шлях до порятунку України від війни – зовнішнє управління з боку США на основі стратегічного договору поза НАТО.

Час втрачено і ми опинилися наодинці з вічним ворогом, якого багато хто вважав добрим сусідом, що було стратегічним прорахунком воєнно-політичного керівництва України, яке від президента до президента кидало державу під океанські хвилі у дванадцять балів.

Сьогодні в Україні війна і геноцид Українського народу з усіма правовими і моральними наслідками.

Лише США здатні зупинити збочену росію, подальшу долю якої буде визначено значно швидше, чим вважають самі великі оптимісти.

Шкода втраченого часу і можливостей.

Попереду багато роботи з розбудови України з новою національною елітою, яка повинна взяти на себе відповідальність за майбутній демократичний розвиток.

Закликаю Друзів і Колег до важкої роботи.

28 березня 2022 року. 33-й день війни.

33-й день війни, що розв'язало проти Українського Народу збачене російське народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривного убивці з умовним іменем «колективний путін».

У 2014 році зі Слов'янська почалась окупація Сходу України з метою захоплення родовищ сланцевого газу під виглядом спасіння російськозалежного народу.

Минули довгі роки війни збаченого російського народонаселення проти Українського Народу і театр воєнних дій почав зміщатись в сторону Слов'янська, до родовищ сланцевого газу.

Така логіка розвитку воєнних дій може бути лише у політиків, у яких відсутня мораль і збачене уявлення про людську цивілізацію на Землі.

Це я для прихильників дружби з російським народонаселенням, де всі поголовно є істотами, що здатні вбивати всіх навколо себе лише за те, що бажають бути вільними серед вільних.

Зруйновано Харків, Маріуполь, Чернігів, Охтирка, Ізюм і багато сіл і містечок, де мирно жив Український народ з мрією про успішне майбутнє.

Не можу не зачепити і наших політиків, які підтягували збачений росії протягом 30 років і не мріяли разом з Українським Народом будувати своє майбутнє в Україні, бо всі статки накопичували не у Україні.

Гидко і соромно за наших політиків, яких самі ж ми і обирали за гречку.

Вірю у світле майбутнє України і героїчного Українського Народу, але вже без популістів і гнид, які наживались на війні.

Героїчний Український Народ на цей раз не допустить політичних авантюристів до влади, що вдало користувались довірливим народом після Майданів.

Політична конструкція нашої держави має вивести Український Народ на демократичний шлях розвитку, де основним постулатом стане Верховенство права в умовах Правової демократії.

Жодний майбутній президент не матиме права кидати Україну на свій розсуд під дванадцятибальні хвилі світового океану.

Український Народ з носієм влади, а не слугою влади.

Владу треба наймати на роботу і контролювати кожний її крок, бо

це така популяція, що здатна заради наживи на будь які кроки, до божевільних включно.

Будьмо пильними.

Слава Героїчному Українському Народові!

МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ В УКРАЇНСЬКИХ ЛАВРАХ

1992 рік: Український народ вимагає від Кравчука забрати Києво-Печерську Лавру. Кравчук побоявся (за його словами) спецназу росії.

2003 рік: Український народ вимагає від Кучми забрати Лавру. Кучма погоджує створення Святогірської лаври для УПЦ Московського патріархату.

2014 рік: Український народ вимагає забрати три Українські Лаври з під Московського патріархату...

Відповідь: всі наші президенти підтримували Московський патріархат в Україні.

А Український народ все ще вимагає

Кому служили президенти, якщо сьогодні війна?

29 березня 2022 року. 34-й день війни

ТРЕТЯ СВІТОВА ВІЙНА

ХОЧУ ГОЛОСНО ЗАПИТАТИ: де тепер «видатні» аналітики західного світу, які заздалегідь не прогнозували таку поведінку збоченої росії з формою державного правління азіатсько-деспотичного типу?

«Видатні» аналітики західного світу у своїх теплих коритах не зрозуміли імперські наміри мешканців Палати № 6 Кремля, бо далі свого ситого кендюха не заглядали.

«Видатні» аналітики західного світу протягом десятиліть противились очевидному: перехід на альтернативні види енергетики – спасіння для цивілізації і кінець російської імперії.

«Видатні» аналітики західного світу надавали політикам неправдиву інформацію про росію, наслідком чого стала можлива Третя світова війна на території України, де збочена росія вчинила геноцид Українського Народу.

Політики західного світу збагнули лише тоді, коли Європа стала на коліна перед росією та її енергоресурсами. Шантаж росії відкрив очі західному світові, що були закритими за власним бажанням політичних егоїстів.

Газове і нафтове лобі поставило світ на межу виживання, а «видатні» аналітики, які перебували у штатному розкладі газових і нафтових лобі, дурили світ і стали de-facto співучасниками злочину проти людства.

Політики західного світу прикрились «видатними» аналітиками і прогавили збочену росію.

Західний цивілізований світ протягом століття вирощував кривавого монстра, який сьогодні тероризує людство. Кривавий монстр «росія» діє завжди однаково з часів заснування московії Ордою, бо на інше не здатний.

Кривавий монстр «росія» знищує все навколо себе лише за те, що інші народи бажають жити вільними серед вільних.

Український Героїчний Народ заклав собою західний цивілізований світ від збоченого російського народонаселення під керівництвом цинічного холонокровного убивці з умовним іменем «колективний путін», бо іншому народові це виявилось не по зубах.

Західний цивілізований світ має стати на коліна перед Українським Героїчним Народом за свою ялову політику піддзявкування збоченій росії з формою державного правління азіатського-деспотичного типу.

США, ЄС і НАТО мають вжити заходів щодо приборкання збоченої росії і закриття назавжди проекту «росія».

США, ЄС і НАТО мають просити Україну вступити до їхніх союзів, бо провину перед Українським Народом треба замолювати швидко і наполегливо, поки ще не запізно.

Третя світова війна між цивілізаціями на території України має, нарешті, навчити світ діяти в інтересах людства, а не ялових політиків, що стояли на боці газового і нафтового лобі.

Лобі сьогодні у людства одне: придушення темних сил заради світла на Землі.

Український Героїчний Народ відкрив світові очі на збочену росію, яка має зникнути з мапи Землі назавжди, бо місце злу і темним силам у пеклі.

Слава Українському Героїчному Народові!

30 березня 2022 року. 35-й день війни.

35-й день війни, що розв'язало проти Українського Народу збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холодно-кровного убивці з умовним іменем «колективний путін».

Сьогодні планував завершити главу для журналу «Суспільно-політичні процеси», але після перегляду матеріалів ЗМІ щодо поведінки збоченого російського народонаселення в Україні, де ці істоти масово гвалтують наших жінок на очах у дітей, не зміг привести свій психологічний стан до працездатного.

Раніше я іноді думав, що занадто жорстко оцінюю збочене російське народонаселення. Треба оцінювати саме так, як воно, це збочене народонаселення, заслуговує.

Немає прощення цій війні.

Немає прощення збоченому російському народонаселенню на ментальному сприйнятті нашими нащадками на сотні років.

Хай буде прокляте на віки це збочене російське народонаселення, з мовчазної згоди якого вчиняється геноцид Українського Народу.

Ми разом з цивілізованим світом подолаємо ординську збочену росію, після чого треба вжити невідкладних жорстких політико-правових заходів щодо припинення і недопущення діяльності будь чого проросійського або російського в Україні.

Український народ переможе, бо за нами Правда!

31 березня 2022 року. 36-й день війни.

Є НАТЯКИ НА «МИРНИЙ ДОГОВІР» З ВОРОГОМ.

«МИРНИЙ ДОГОВІР» зі збоченою росією, яка вчинила геноцид Українського Народу лише за те, що ми бажаємо жити вільними серед вільних?!

Договір може бути лише між Україною і державами-гарантами з конкретними вимогами до держави-агресора відповідно до Міжнародного права та висновків Міжнародного Суду в Гаазі.

А поки може бути протокол щодо припинення вогню і виведення російських військ з території України, але обов'язково у присутності посередників США і Туреччини, як мінімум.

Якщо влада допустить підписання «Мирного договору» з державою-агресором без держав-гарантів, то в Україні станеться суспільно-політичний конфлікт зі знесенням влади.

Після геноциду Українського Народу, що влаштувало російське збочене народонаселення, ні про який «мирний договір» не може бути й мови.

Гратися у «мирні договори» з державою-агресором Український Народ не дозволить і це буде дуже небезпечно для влади.

Перший день квітня 2022 року. 37-й день війни.

37-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холонокровного убивці з умовним іменем «колективний путін».

Саме час зрозуміти наміри ворога та спрогнозувати його наступні дії. Перше.

Вважати російські збройні сили недієздатними недалекоглядно і небезпечно в ході війни.

О 17-й годині 24 лютого 2022 року я написав, що росія тестує Збройні Сили України своїм гарматним м'ясом та зброєю і технікою, що приведені у неробочий стан через корупцію. До сьогодні саме так і відбувалося, але не впевнений у тому, що так буде завтра.

При всіх зовнішніх ознаках дезорганізації армії і «розбірках» серед вищого воєнно-політичного керівництва РФ та заспокійливої інформації щодо відходу військ ворога від Києва і Чернігова, не можна вважати ситуацію виграшною для України. Зарано.

Друге.

Помилково вважати цинічного холонокровного убивцю путіна божевільним з точки зору медичного діагнозу, про що я вже писав.

Також не можна вважати щоденні коментарі у ЗМІ щодо істерики путіна достовірними.

Путін навчений професійно керувати своїм психологічним станом і це я знаю не від преси, бо теж навчений керувати своїм станом у критичній ситуації.

Тому сПримати інформацію щодо «божевільного» і «істеричного» путіна, як достовірну, не раджу, бо це не більше, ніж інформаційне кліше, використання якого вигідне ворогам путіна, його оточенню і навіть самому путіну.

Якщо це сприйняти за доведений факт, то ближчим часом можна очікувати загострення воєнно-політичної ситуації на всіх фронтах із залученням передових сил ППО і авіації, бо сухопутні сили за класикою війни мають вводиться після повітряного бою, а саме цьому навчені генерали РФ в військових академіях.

Третє.

Проведення перемовин з державою-агресором росією в період воєнних дій є стратегічно помилково, бо мають характер постійно діючого процесу без результату, що вкрай не бажано.

Перемовини з державою-агресором можна вести лише на театрі військових дій з підтримки держав-союзників.

Після знищення багатьох міст і сіл зі значними людськими втратами пройдено межу, за якою не можна вести мирні перемовини з ворогом.

Висновок:

Україні треба готуватись до важкого бою з державою-агресором росією, яка вчинила геноцид Українського Народу, бо зовні «заспокійливі» дії ворога на фронті не дають підстав думати про перемогу ближчим часом. Принаймні ще протягом місяця, коли ідеологічна складова цієї воєнної авантюри дійде логічного кінця, за задумом ворога.

Бажаю нашому воєнно-політичному керівництву мудрості під час вироблення стратегічних воєнно-політичних рішень, де фундаментом будуть інтереси Українського Народу, який закритий собою західні демократії від російського збоченого народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривного убивці з умовним іменем «колективний путін».

Така формальна логіка, вивчення якої займає значний час у спеціальних навчальних закладах, де готують фахівців з управління своїм психологічним станом, і не лише своїм, у надзвичайних ситуаціях.

2-го квітня 2022 року. 38-й день війни.

38-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривного убивці з умовним іменем «колективний путін» на території України та вчинило геноцид Українського Народу.

ХОЛОДИЛЬНИК І ДУША

Вчора мав розмову з товаришем, якого знаю з 1971 року, понад 50-ти років. Обережно намагаюсь розповісти про свою роботу над випуском наукового журналу «Суспільно-політичні процеси», де переважно йдеться про війну. Прошу допомогти коштами для друку.

Відповідь товариша, якого знаю понад 50 років: «Петро! Зараз війна, про який журнал ти говориш. Я допомагаю людям виживати: постачаю харчі, ліки, одягу тощо».

Подякував товаришу за порозуміння та допомогу нашим біженцям, а сам подумав: «Холодильник – це добре, але завтра буде мир, а душі Українського Народу випалені війною і треба вже сьогодні піклуватись про майбутній стан громадянського суспільства».

Журнал, де переважно хроніки війни, надійде до друку за графіком. Я і моя родина завжди пам'ятаємо про горе на війні, бо самі знаходимось не осторонь, а є учасниками цього жаху у ХХІ-му столітті, але рятування випалених війною душ скоро виявиться важливішим за холодильник.

Закликаю Колег і Друзів вже сьогодні дбати про випалені війною душі, бо завтра настане мир і треба розбудовувати нашу рідну Україну майже з нуля, бо до цього 30 років наші керманичі водили Український Народ по радянському колу, а до демократичного державотворення так і не дійшли, бо мріяли про свої хатинки та інше добро за межами України.

3-го квітня 2022 року. 39-й день війни.

39-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривного убивці з умовним іменем «колективний путін» на території України та вчиняє геноцид Українського Народу.

=====

Путін хоче захопити схід України до 9 травня та провести там «парад» – ЗМІ.

=====

Відносна тиша навколо Києва і підготовка збоченого російського народонаселення до захоплення Донецької і Луганської областей, а також утримання ворогом суходолу до Криму південними областями.

Це суха констатація, за якою горе вже мільйонів людей України і випалені війною душі мирного Українського Народу.

«Русский мир» прийшов на нашу мирну землю з жахливою війною, якій не було ніяких причин, а була лише забаганка збоченої росії відновити «велікій» радянський союз, що знищив свого населення більше, ніж Друга світова війна.

Російське збочене народонаселення хотіло пройти Хрещатиком з парадом перемоги, а проїхали з України чисельними колонами з «грузом-200» гарматного м'яса, що народили у п'яному утарі «русские бабы», які не спроможні народити притомних дітей, бо мають зайву хромосому з часів Орди, що заснувала збочену росію і наділила її формою державного правління азіатсько-деспотичного типу.

Масове ґвалтування наших жінок на очах у дітей, мародерство, знищення міст і сіл – це облік «русского мира», це характеристика всього російського народонаселення, який вже не має права жити на Землі, бо зло не повинно мати майбутнього у цивілізованому світі, якщо цей світ цивілізований.

=====

Пройшов саміт ЄС – Китай.

Китай, який економічно залежний від Європи і США, повільно, але змінює дипломатичну риторику на користь України, бо відчуває наближення ідеологічної і економічної кризи, що допустило своєю недальновидною політикою комуністично-деспотичне керівництво КНР.

За все треба платити і бажано по всіх рахункам.

=====

Героїчний Український Народ заклав собою західні демократії від збоченої росії, бо іншому народові це виявилось не по зубах.

Україна постала центральне місце у розбудові нового світового порядку і цивілізації з новими правилами відносин, де потребуються інші моральні якості політиків і керівників держав.

Ми вступаємо в нову епоху розвитку людської цивілізації і стратегічні рішення демократичного світу мають бути виключно на користь правової демократії з жорсткими умовами відносин з тоталітарними державами, бо інакше вже бути не може, бо інакше світ дійде до кам'яної могили з малюнками мамонтів.

Український Народ має вичистити, нарешті, все російське і проросійське багно з України, про що я пишу вже багато років.

Саме російське і проросійське багно в Україні накликало війну на нашу мирну землю з мовчазної згоди політичного керівництва дер-

жави і політичної еліти, що протягом 31 року підтягували збоченій росії і збагачувались за рахунок платників податків, які толерантно відносились до всієї цієї нечисті у своїй державі, де ні Конституція, ні закони не діють для «політичної еліти».

Соромно визнати, що Український Народ з такою сильною генетикою до виживання і зберігання своєї мови, традицій і культури допустив до керівництва державою і суспільством протягом 31 року проросійське багно, яке ходило до російської церкви в Україні і молилось московсько-ординським правителям.

Історія нас ніяк не навчить тому, що себе треба захищатись жорстко і наймати собі на роботу порядних керманчів, які здатні на розбудову України, а не лише на особисте збагачення.

Майдани і війна мають покласти кінець свавіллю влади, що діє лише у власних інтересах.

Правова демократія має затвердитись в Україні і на рівні Конституції, і на рівні свідомості громадянського суспільства, бо по іншому буде знову біда, біда з повною втратою державності.

Слава Українському Героїчному Народові!

Смерть російському збоченому народонаселенню, який прийшов до нас з війною та вчинив геноцид Українського мирного Народу.

4 квітня 2022 року. 40-й день війни.

40-й день Третьої світової війни, яку розв'язало психічно збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холодно-кровного убивці з умовним іменем «колективний путін» та вчинило геноцид Українського Народу.

Протягом доби весь світ обговорює психічно збочену росію, яка вчиняє геноцид мирного Українського Народу.

=====

Минула доба стала переломною у розумінні рівня психічного стану збоченого російського народонаселення, яке за своїм розвитком відстає на 5000 років від іншого цивілізованого світу. На скелях Кам'яної могили 5000 років тому наші далекі пращури залишали нащадкам пам'ятні знаки і малюнки.

Психічно збочене російське народонаселення у XXI-му столітті залишає глибокі рани на випалених душах мирного Українського Народу, який бажає жити вільним серед вільних і подалі від «русского мира», що виявився ганебнішим явищем за гітлерівський фашизм.

Багато років поспіль я намагаюсь донести Українському Народові свої переконання щодо характеристики збоченого російського народонаселення, серед якого я прожив двадцять п'ять років (1969-1994).

До 24 лютого 2022 року навіть мої друзі і колеги скептично читали і слухали те, що я писав і говорив про психічно збочене російське народонаселення.

Впевнений, що прозріння, нарешті, прийшло після того, як побачили збочене російське народонаселення в Україні під час війни. Масові гвалтування українських жінок на очах у дітей, вбивства мирного населення заради забави, мародерства і багато чого такого, що притомні люди не можуть навіть уявити, бо така поведінка не піддається поясненню.

Думаю, що вчені медичної галузі науки опишуть стан психіки збоченого російського народонаселення, яке протягом багатьох століть, з часів Орди, не змінилось, бо за рівнем розвитку не здатне сприйняти цивілізаційний розвиток людства.

Міжнародний Кримінальний Суд ООН в Гаазі вже приступив до розслідування воєнних злочинів росії в Україні.

Героїчний Український Народ заклав собою західні демократії від психічно збоченого російського народонаселення, що здатне лише вбивати людей заради забави.

Треба цвяхами забити в голови людям цивілізованого світу знання про психічно збочене російське народонаселення так, щоб протягом наступних століть ніхто не зміг ці знання виправити.

Світ прозріває у той час, коли випаляються війною душі Українського Народу.

5 квітня 2022 року. 41-й день війни.

41-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривого воєнного злочинця з умовним іменем «колективний путін».

Терористична держава-агресор Росія вчиняє геноцид Українського Народу.

=====

Моя рідна Донеччина. Сухі і холодні факти.

Вчора останні із молодшого покоління моїх родичів виїхали із Краматорська та Слов'янського району у небезпечні райони України.

Залишилися похилі, яким за станом здоров'я важко пересуватись і починати життя на новому місці.

Ніч на сьогодні біля Слов'янська була дуже важкою, бо ворог намагається з Ізюму пробитися з боями до Слов'янська.

Постійно гуділи сирени і вибухали бомби. Сестра після відправки дітей і онуків спала і вже нічого не чула, бо нервова система включила самозахист.

Сирени, вибухи і випалені війною душі.

Горе і сухі очі, бо сльози вже витекли.

Дитина у сім років написала на своєму малюнку «Слава Україні! Смерть москалям».

Наші онуки вже проходять через війну, де Український Народ захищає весь демократичний світ від збоченого російського народонаселення.

6 квітня 2022 року. 42-й день війни

42-й день Третьої світової війни, яку розв'язало психічно збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холоднокрівного воєнного злочинця з умовним іменем «колективний путін» на території України та вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Переглядаю воєнні хроніки у ЗМІ.

Більшість публікацій і коментарів стосуються воєнного злочинця путіна, що є наслідком нерозуміння росії.

Вкотре, протягом багатьох років, звертаю Вашу увагу на те, що на росії ВСЕ народонаселення є психічно збочене і самий великий демократ є великодержавним російським шовіністом з неофашистською ідеологією в голові, де має бути мозок Homo Sapiens.

Дорогі мої Друзі, Колеги, Учні!

Багато років Ви не звертали увагу на моральний і психологічний облік нашого сусіда, який називає себе росіянином.

Багато років Ви не помічали у росіянина під європейським костюмом і краваткою гниле тіло істоти з пустою душею, що здатна вбивати та гвалтувати українських жінок на очах у дітей заради забави, бо така його сутність.

Ми не помічали диких істот, що живуть і серед нас та закликають «русский мир» рятувати російськозалежне слов'яномовне населен-

ня, що прийшло на нашу землю замість виселених і знищених українців у часи більшовицько-ординського іґа.

Цей жах треба всім усвідомити з холодною головою, бо попереду важка праця щодо розбудови України і Українського громадянського суспільства на концептуально нових засадах державотворення, де на першому місці має бути людина в умовах суспільно-державної моделі «Правова демократія».

Українське громадянське суспільство має назавжди покинути радянський устрій, де людина була рабом, а чиновник господарем. Чиновники від сільського старости до президента мають найматись на роботу і контролюватись суспільством, як це має бути в умовах Правової демократії.

Час відкрити очі на опозицію до держави, що складається з проросійських представників в Україні і які після війни знову полізуть до влади, чого допустити не можна ні за яких умов: люстрація має відбутися жорстко і з політико-правовими наслідками.

З надією на розбудову демократичного громадянського суспільства в Україні.

ЗБОЧЕНА РОСІЯ НІКОЛИ НЕ СТАНЕ ІНШОЮ

87% збоченого російського народонаселення підтримало путіна і війну проти України та геноцид Українського Народу.

Адекватній людині це не зрозуміти, бо логіки в діях людиноподібних істот на росії немає, бо то нелюди.

Це народонаселення за своїм розвитком знаходиться у третьому тисячолітті до нашої ери, за 5000 років від нашого часу, коли на Кам'яній могилі наші далекі пращури залишали нам малюнки мамонтів.

ЩОДО ЗВЕРНЕННЯ ДО РОСІЯН

З маніакальною настирністю наші керманичі звертаються до російського народонаселення з поясненнями щодо ганебної поведінки їхніх збоченців в Україні. Ці звернення націлені не далі, як до мікрофона, бо на росії ніхто не почує, а якщо почує, то не зрозуміє, а якщо зрозуміє, то не повірить, бо вірить виключно путіну і своїм змі.

Нашим керманичам треба уважно вивчити історію орди – московії – росії і не займатися пустими справами у той час, коли їхньої уваги потребує Український Народ.

Після воєнних злочинів збоченого російського народонаселення в Українських містах і селах немає чого говорити з росією на прямих перемовинах. Треба видати Міжнародне доручення третій державі для ведення переговорного процесу з росією, а Україні ретельно готувати матеріали для Міжнародного кримінального Суду ООН в Гаазі щодо геноциду Українського Народу.

Поведінка збоченого російського народонаселення ніколи не стане іншою ні зараз, ні після путіна, ніколи.

«ДЕУКРАЇНІЗАЦІЯ УКРАЇНИ»

Третю добу у ЗМІ спостерігаю галас щодо статті Тімофея Сергійцева в РІА Новини про наміри росії знищити Український Народ.

Для кого це є новиною?

Московія – росія знищує все Українське протягом 400 років?

Поговорити перед камерою? А сенс?

Нам своє робити: знищувати збочене російське народонаселення, що прийшло на нашу землю з війною та вчиняє геноцид Українського Народу.

Задовго до війни я пропонував нашим органам влади, що бувають і не нашими органами влади, вилучити з усього Українського інформаційного простору все російське і проросійське, а на мапі Землі на місці росії має бути біла пляма.

І це не мої особисті забаганки, це правила жорстокої інформаційної війни проти головного ворога, що воює проти всього Українського 400 років.

Наша влада вже почала витирати соплі і діяти адекватно ситуації на війні. За підготовку до війни прийдеться ще відповідати. Але про це після війни.

Наші ІТ-ішники і хакери мають цілодобово «класти» все інформаційне поле росії, а в Україні у подальшому вже не може бути будь-де і будь-чого російського: винищити каленим залізом.

7-го квітня 2022 року. 43-й день війни.

43-й день Третьої світової війни, яку розв'язало психічно збочене російське народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривного воєнного злочинця з умовним іменем «колективний путін», та вчиняє геноцид Українського Народу.

Сьогодні про НАТО:
час збирати своє каміння і роздавати всім своє.

ЯЛОВИЙ АЛЬЯНС НАТО

НАТО не знає росію, а намагається щось навіть говорити.

Україна мала прагнення щодо вступу в НАТО, а воно виявилось паперовим об'єднанням, котре не здатне прийняти рішення всередині самого себе, а видає за безпекову міжнародну організацію.

НАТО – це США, які утримують на своєму балансі стару беззубу Європу, де на чолі майже скрізь стоять політичні повії, які готові підтяжувати росії за кусок мила із нафти.

Тому, вкотре наголошую, треба негайно йти на підписання договору зі США щодо стратегічного партнерства поза НАТО.

Ще не запізно пити боржомі.

СЬОГОДНІ НАПРАВИВ СВОЄМУ ТОВАРИШУ ВИСОКОГО РАНГУ З ПЕНТАГОНУ

«Дорогий друже Марку! Прошу передати своїм у Пентагоні: хай закриють рота щодо тривалості війни з росією роками. Вони не знають ні росію, ні Україну. Україна переможе у цьому році і не повинно бути сумніву».

РОСІЙСЬКА М'ЯСОРУБКА

Спогади

У великій родині Мироненків старша донька Дідуся і Бабусі моя рідна тітка Ганна у 1928 році взяла шлюб з німцем Іоганом, який жив у селищі Близнюки Харківської області, де проживало на той час багато німецьких родин.

У часи більшовицьких масових репресій родину моєї тітки Ганни вислали за Урал, потім через Алтай до Іркутська, де і осіли.

У німця і українки народилось дві доньки (Валентина і Анна) у Близнюках, а шестеро дітей у засланні (Урал, Алтай), із яких ніхто не вижив на шляху до Іркутська, де народилась ще одна донька Олена.

У німця і українки вирости своє доньок, які за паспортом вважались рускими, а за ідеологічними поглядами великодержавними російськими шовіністами.

У німця і українки доньки, які вже померли, виростили дітей і онуків з паспортами росіян, з якими сьогодні не можливо говорити про війну в Україні.

Російсько-ординська ідеологічна м'ясорубка перетворює все народонаселення на істот без імені і родинної пам'яті.

Коментувати це масове явище треба вже психіатрам.

8-го квітня 2022 року

44-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України де вчиняє геноцид Українського Народу.

Вчора переглядав коментарі щодо подій в Бучі, Бородянці, Маріуполі, Харкові і багатьох містах і селах, де збочене російське народонаселення вчиняє військовий злочин проти людяності заради забави.

Багато відомих аналітиків говорять про те, що росіяни стали збоченими за час правління путіна.

У 2010 році один слухач Національної академії державного управління при Президентові України запитав мене: «Чи правдиво описані події про військову розвідку у книзі Віктора Суворова «Акваріум»?

Моя відповідь: «Події такі могли бути, але описані через призму особистої образи і помсти, а тому не можуть слугувати правдивими».

Більшість коментарів висловлюють позицію без урахування ментальності і генетики російського народонаселення.

Із мемуарів учасників Першої і Другої світових війн та інших описів війн, що відбувались за участю ординців-московитів-росіян, впливає те, що народонаселення з території орди-московії-росії поводило себе завжди однаково збоченим, бо це істоти з певним набором мутованих генів, пращурами яких були ординці – засновники терористичної держави під назвою «московське князівство Орди».

Нічого нового за століття у поведінці ординців-московитів-росіян не відбулося. Вони завжди налітали на своїх вигаданих ворогів з єдиним бажанням: захопити, зґвалтувати, викрасти дітей і багато ще чого, що цивілізованій адекватній людині не зрозуміти.

Багато років я намагаюсь донести думку до суспільства про те, що на росії ідеологія завжди була важливішою за економіку. Тому саме на тій території прижився марксизм-ленінізм, що доведений до абсолюту: зомбування народонаселення до стану неадекватності.

Цю тему вже час досліджувати не лише історикам і психологам, а й психіатрам, бо після масового зомбування народонаселення не повертається до адекватного стану. Швидше за все умовний «25-й кадр» змінює генотип особистості, результатом чого і є масова неадекватна поведінка народонаселення не лише в екстремальних умовах війни, а і у мирний час.

Раджу коментаторам подій, що відбуваються сьогодні на війні, де неадекватно поводить російське збочене народонаселення, вивчати уважно історію ординців-московитів-росіян, які ніколи не були цивілізованими і поводити себе завжди однаково збоченими.

Але тут слід звернути увагу ще на важливий «нюанс»: адекватні люди, які приїзять на росію з інших держав, під впливом умовного «25-го кадру» стають також неадекватними до стану збочення. Багато українців, що проживають сьогодні на росії, стали агресивними великодержавними російськими шовіністами без родинної пам'яті.

=====

15 листопада 1969 році я востаннє спілкувався зі своїм Дідусем, Мироненком Михайлом Івановичем 1885 року народження, бо наступного дня був призваний до лав радянської армії, а Дідусь того ж дня помер, про що я дізнався 21 грудня з листа рідних.

Останні слова мого Дідуса, який виховував мене від народження: «Не довіряй москалям. Одружуйся тільки з україночкою. Навчись керувати собою. Ніколи не сПрймай світ через особисту образу чи помсту, бо це зруйнує тебе із середини. Ти впертий і все буде добре». Це був заповіт мого Дідуса.

Сьогодні намагаюсь передати заповіт свого Дідуса своїм синам і онукам, а також учням, до становлення яких причетний.

Шановні мої Друзі, Колеги, Учні!

Не довіряйте москалям.

Вони не є людьми, а лише неадекватні істоти.

=====

Сьогодні на моїй рідній Донеччині розвертаються трагічні воєнні події, після чого буде зрозумілим подальший хід війни, або її завершення.

Враховуючи ментальність російського збоченого народонаселення під керівництвом цинічного холоднокровного воєнного злочинці з умовним іменем «колективний путін», можна передбачити події на Донбасі як підготовкою до захоплення Києва, або операцією відволікання з тією ж метою: нанесення масованого ракетно-бомбового удару.

Не довіряйте москалям.

9-го квітня 2022 року

45-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення проти цивілізованого світу на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

8-го квітня 2022 року збочена росія бомбила вокзал Краматорська, де готувались до евакуації понад 4000 мирних людей.

Немає сенсу описувати нелюдське ставлення збоченої росії до мирного населення України, бо задовго до війни я вже описував психічний стан всього народонаселення терористичної країни з азійсько-деспотичною формою державного правління, що не змінилась з часів Орди.

Багато хто із політиків, державних діячів намагаються звернути-ся до російського народонаселення з призовами щодо закінчення війни. Ці політики і державні діячі звертаються до мікрофонів, що перед ними, бо далі ця інформація не доходить і не сПримається, бо далі мікрофону пустота.

Нашим політикам і державним діячам треба нарешті зрозуміти закони сучасної війни і виключити все російське і проросійське з інформаційного простору України, без виключення. Вже час вийти із дитячої пісочниці і виконувати функції державних діячів, які повинні відповідати за життя Українського Народу у період війни.

З ворогом-росією можна говорити лише на полі битви, бо все інше від лукавого. 87% російського народонаселення підтримало війну проти України і це є переконливим аргументом на користь виключення всього російського з інформаційного простору України. Цього не розуміють лише ті, хто не знає росію і російське збочене народонаселення.

Гуманітарне право на цій війні не діє, бо росія і Гуманітарне право не сумісні за визначенням. Збочена росія розуміє лише силу і цю силу показують сьогодні наші Збройні Сили, яким честь і слава.

Чому не згадав «колективного путіна»? Його вже немає для України і Українського Народу .

10-го квітня 2022 року

46-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Висновок політолога, який прожив на росії 25 років:

ДЕРЖАВНЕ УТВОРЕННЯ «РОСІЯ» МАЄ БУТИ ЗРУЙНОВАНЕ

Поки це не зрозуміють цивілізовані держави, миру на планеті Земля не буде.

У США, нарешті, вже є розуміння, бо тричі за останні сто років ставали на граблі своєю наївною політикою щодо росії.

Всякі міфічні уявлення про якісь паростки демократії на росії нічого спільного з реальністю не мають, бо самий великий демократ на росії є великодержавним російським шовіністом.

Сьогодні ми маємо справу не з цивілізованою державою під назвою «росія», а з православно-деспотичним залишком Московського улусу Орди, бо росія з тих часів не змінилась ні ментально, ні за формою правління. Є цивілізований костюм з краваткою, під якими суцільний фальш і гнила біомаса.

11-го квітня 2022 року

47-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України та вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

ДЛЯ ПРОЗРІННЯ: ПЕРЕМОГА НАД ЗБОЧЕНОЮ РОСІЄЮ ЦЕ ТІЛЬКИ ПЕРШИЙ КРОК ДО ПОВНОЇ ПЕРЕМОГИ.

Без допомоги США, Великої Британії, Польщі та союзників в Україні була б суцільна Буча.

Героїчний Український Народ зі зброєю наших союзників обов'язково переможе нацистську росію.

Після війни зі збоченою росією ще триватиме війна з нашими гнидами, яких значно більше, ніж можна собі уявити.

Війна висвітлила гнилість проросійського народонаселення в Україні, які бажали смерті Українського Народу.

Щури і кроти повилазять з усіх щілин і побіжать займати владні крісла, як це було після Майданів.

Вірю у повну Перемогу і над ордою – росією, і над внутрішніми гнидами.

Героїчному Українському Народові Слава!

Перемога буде за нами!

12-го квітня 2022 року

48-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України та вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

ЛЮДИНОПОДІБНІ ІСТОТИ

Ординці – московити – росіяни з віками стають все більш скаженими по відношенню до Homo Sapiens, бо самі залишились на рівні людиноподібних істот.

І хай мені не кажуть мої колеги, що це не науково і не коректно по відношенню до тих, хто на росії має інші позиції і стан розвитку.

Народонаселення, яке допустило варварську війну проти мирного народу без всякої причини, не є сучасними людьми, а істотами, яких треба ізолювати від цивілізованого світу.

Вчора прочитав про війни, що вели ординці у 13-15 віках. Нічого нового росія не вигадала: заходили до інших народів, вбивали, катували, гвалтували, а з черепів вбитих і закатованих будували піраміди.

Цивілізований світ мріяв про наукові винаходи і краще майбутнє, а ординці – московити – росіяни про застосування своїх збочених якостей: вбити, закатувати, згвалтувати у п'яному угарі, спалити заживо мирне населення і піти далі у своє минуле.

Дорогі мої Колеги, Друзі, Учні!

Прозрівайте швидше!

Ординці – московити – росіяни іншими не були і ніколи не стануть. А саме приkre те, що прийшли люди на території росії інфікуються тими ж якостями і стають скаженими істотами.

Наполягаю на тому, що існують інфекційні психічні хвороби, бо інакше важко пояснити феномен суцільного зараження цілого народонаселення до стану масової шизофренії.

Можливо методика зомбування, у тому числі і через умовний «25-й кадр», ще не вивчена і має незворотні наслідки для психіки.

Після війни зі збоченим російським народонаселенням треба поставити жирну крапку у відносинах з територією, що називається сьогодні росією, а все російське і проросійське має бути випалено каленим залізом з Української землі назавжди, як чума.

Ворога треба знати на рівні генетики, бо можна потрапити у пастку ілюзій, у яку ми потрапили сьогодні, повіривши у те, що збочене російське народонаселення є з виду *Homo Sapiens*.

Прозрівайте скоріше.

13-го квітня 2022 року.

49-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України та вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Рік тому. 13 квітня 2021 р.

Друзі!

**Я – УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІСТ,
ЯКИЙ СПОВІДУЄ ПРАВОВУ ДЕМОКРАТІЮ**

Після пандемії коронавірусу, а можливо вже після придушення агресії росії проти України, почнеться розподіл політичних сил по ідеологічним квартирам.

Якщо у влади вистачить розуму, то саме час провести інвентаризацію політичних партій, яких в Україні біля 400.

Треба перевірити дотримання Закону України «Про політичні партії в Україні», після чого залишиться біля 20 політичних партій.

Політичні партії, що є опозицією до держави, мають бути заборонені, бо це вороги України.

Де я бачу себе у політичній палітрі громадянського суспільства?

Відповідь однозначна: я – український націоналіст, який сповідує правову демократію, і тому прошу поважати мій вибір, бо відбувся цей вибір не сьогодні, а у далекому 1983 році після виходу з лав КПРС.

З повагою П.В. Мироненко

ЛІКБЕЗ

Український націоналізм – політична ідеологія, а також громадсько-політичний рух, що ставить на меті створення і розвиток української самостійної національної держави та/або захист національної самобутності. Націоналізм вимагає в першу чергу національної самосвідомості, усвідомлення національної спільності групи людей.

Термін «націоналізм» був запропонований Йоганном Готфрідом Гердером (nationalismus) наприкінці 1770-х років. Його розвиток тісно пов'язаний із розпадом станового поділу суспільства, який існував в історичну епоху між раннім Феодалізмом та Індустріалізацією.

НАУКОВЕ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНА «ПРАВОВА ДЕМОКРАТІЯ»

Автор – Мироненко П.В.

Правова демократія (грец. – νομική δημοκρατία, англ. – legal democracy) – модель державно-суспільного устрою, згідно з якою:

1) засади функціонування державності ґрунтуються на стійкій соціально-політичній згоді соціуму і влади, що передбачає правління більшості при забезпеченні прав меншості;

2) право системно забезпечує регулювання взаємодії суб'єктів політики та рівність усіх членів суспільства перед законом (верховенство права).

Правова демократія, як форма співіснування соціуму і влади, мінімізує головну суперечність демократії між ідеєю повновладдя народу і неможливістю її всеосяжного втілення.

14-го квітня 2022 року.

50-й день Третньої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України та вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

ТРИ ПОКОЛІННЯ ЗАХИЩАЮТЬ ЦИВІЛІЗОВАНИЙ СВІТ ВІД РОСІЙСЬКОГО НАЦИЗМУ

Мій Дідусь, Мироненко Михайло Іванович, 1885 року народження, пройшов не одну війну.

На моє запитання: «Як там було на війні?» завжди відповідав: «Краще тобі цього не знати. Це біль, горе і спалені душі. Твоє покоління повинно мріяти про мирне життя і вчитись кращому, що створено у світі».

Багато років поспіль говорю своїм синам, онукам і учням: «Вчитись кращому, що створено у світі», але ніколи не думав, що у моїй родині сьогодні три покоління чоловіків протистоїть російському нацизму на нашій мирній землі: хто на фронті, хто у теробороні, а я на інформаційному полі битви.

Вчора підписав до друку новий випуск журналу «Суспільно-політичні процеси», де є глава «Третя світова війна». Ці слова писати жахливо, а ще жахливіше усвідомити: що коїться у Маріуполі, де наші бійці наодинці з ворогом; у Бучі і Бородянці, де збочені росіяни вчиняли геноцид Українського мирного Народу; і так по всій Україні маємо випалені душі і десятки тисяч смертей мирного населення.

Знадобиться час для усвідомлення цього жаху.

Україна виявилась центром протистояння двох світів: демократії і тоталітаризму. Іншій країні і іншому народові це виявилось не по зубам і моральним якостям.

Президент Франції Макрон заявив, що не може визнати дії росії в Україні геноцидом, «бо українці і росіяни є братніми народами».

Президент Франції ще молодий і дурний.

То хай спитає у своїх однолітків в Україні про те, як «брати» росіяни масово гвалтують жінок, дівчат і малюків, спалюють тіла вбитих і вчиняють мародерство.

То хай спитає у наших дітей про те, як на їхніх очах гвалтують матерів, а потім убивають заради забави, як це робили їхні пращури ординці віками.

Президент Франції заради політичного рейтингу на виборах готовий облитися багном, не розуміючи того, що біль і горе не може бути чужим для цивілізованої людини.

І так поводить себе майже вся ялова Європа, за винятком деяких країн. Європа, яку сьогодні захищає Україна від російського нацизму.

Біль і горе на мирній землі, де збочена росія вчиняє геноцид Українського Народу.

Біль, горе і спалені війною душі.

Український Героїчний Народ переможе, бо за нами правда.

Вічне прокляття збоченому російському народонаселенню, що прийшло з війною в Україну.

Слава Україні!

15 квітня 2021 року. За рік до війни.

ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ

Багато століть під гнітом російської і не лише російської імперії перетворили Український народ у народонаселення, яке змушене було терпіти насилля заради виживання нащадків. Іншими словами: інстинкт самозбереження подавив волю до громадянського самоутвердження.

За цих умов ми втратили навички до державотворення і опинились на межі втрати національної ідентичності.

Сьогодні Український народ робить перші невпевнені кроки на шляху утворення національної держави і ці кроки виявляються дуже важкими, з російськими кайданами на ногах і на самосвідомості.

Державотворення ускладнюється ще і тим, що росія переселила велику кількість свого населення задля агресивного засилля російської мови і процесу подавлення української і це, треба чесно визнати, їй вдалося.

Російськозалежне населення України роз'їдає тіло України через слабкість громадянського суспільства і безкінечно бездарну владу, що ми з вами обираємо то за гречку, то за ілюзорні блага.

Який рецепт можна дати нам всім, Українському народові?

Кожному наполегливо будувати Україну в собі і навколо себе.

На етапі, коли Україні загрожує держава-агресор росія, доцільно ввести зовнішнє управління з боку США, про що я стверджую вже більше десяти років поспіль.

Закрити державний кордон з російською федерацією і адміністративний кордон з окупованими Росією українськими територіями.

Перервати дипломатичні відносини з державою-агресором росією.

Корупцію і опозицію до держави прирівняти до державної зради.
Лише сильне громадянське суспільство може збудувати сильну державу для своїх нащадків.

15-го квітня 2022 року

51-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

РОЗДУМИ.

Багато вже написано про загнаного у глухий кут путіна, який може вдатися до застосування ядерної зброї проти України, або проти однієї із держав НАТО.

Теорія «ранений ведмідь» стратегічно помилкова.

Путін і його оточення – це оборотні, які бояться власної тіні.

При всіх зовнішніх ознаках неадекватності та нездатності до реальної оцінки глобальних політичних процесів, що відбуваються у світі, політичне керівництво росії не втратило інстинкти самозбереження.

Це впливає з того, що і сам путін, і його оточення надмірно піклуються про своє життя і майно. Тому і путін, і виконавці його волі, на моє переконання, не застосують ядерну зброю, що може стати причиною власної смерті.

ЦРУ та інші розвідки світу переоцінили здатності путіна і росії щодо захоплення України за тиждень, а тому їм треба переглянути свою концепцію аналізу і прогнозування дій противника з урахуванням ментальності, яку росіяни успадкували від ординців, що ніякого відношення до слов'янських народів немає, бо росіяни – це слов'яномовні ординці, або як їх тепер кличуть – «орки».

Українському воєнно-політичному керівництву треба негайно посилити свою контррозвідку та вичистити все російське і проросійське із землі нашої, бо без цього не буде ладу в Україні.

Ілюзії і марення щодо миру з росією треба подолати назавжди і Українському Народові, і керманичам України.

Україна і росія – це різні світи.

15 квітня 2021 року. За рік до війни.

РНБО УКРАЇНИ

Сьогодні чергове засідання.

Поки всі рішення є мильними бульбашками задля демонстрації руху проти корупції та зрадників.

Вагомими рішеннями РНБО України могли бути:

1. Розірвати договори оренди з Московським патріархатом в Україні на всі три Лаври, на території яких дійсно діють ворожі сили проти України.

2. Перервати дипломатичні відносини з державою-агресором, що є прописною істиною для любого студента міжнародного факультету.

3. Закрити державні кордони з росією і адміністративні з окупованими територіями.

Все інше – це видимість діяльності РНБО, про що вже зрозуміли і за океаном, за мою достовірною інформацією.

16-го квітня 2022 року

52-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

ПЕРЕНАВАНТАЖЕННЯ ВЖЕ ПОТРЕБУЄ ДОПОМОГИ КЛАСИКІВ

Напередодні читав книгу Платона «Держава» у перекладі з давньогрецької Дзвінки Коваль.

Автор книги «Історія політичної думки» Джордж Себайн так писав про книгу «Держава» Платона:

«Справжня романтика «Держави» – це романтика вільного розуму, не обмеженого звичаями, не скутого людською глупотою й свавіллям, здатного спрямувати навіть сили самих звичаїв і глупоти по шляху раціонального творення. «Держава» буде вічно живим голосом вченого, проповіддю віри мислячої людини, яка вбачає у знаннях і просвіті основу суспільного прогресу».

У важкі часи звертаюсь до «Логіка» Арістотеля, «Філософія релігії» Гегеля, «Державець» Макіавеллі і «Держава» Платона. І кожного разу знаходжу нові поради у цих великих людей.

«Логіка» Арістотеля ставить на місце не лише мозок, а й систему мислення, після чого відчуваю свіже повітря серед попелу на війні.

«Філософія релігії» Гегеля вчить сПримати Бога як вищий розум, що накопичений людством за все своє існування.

«Державець» Макеавеллі пояснює складне у державотворенні майже на пальцях, що може зрозуміти і студент першого курсу.

«Держава» Платона – це вищий пілотаж, до якого намагаюсь дотягнутись. Платон довів мене до розуміння поняття «Правова демократія». Хоча саме поняття «Демократія» описали Солон і Арістотель, але саме Платон у заснованій ним Платонівській Академії пояснив людству закони державотворення.

Платонівська академія виникла у 385 році до н.е., де, як задумав сам Платон, мали б виховувати істинних мудреців, призначення яких – керувати державою. Учні Академії навчались невідомих раніше наук: діалектики, аналітики, методології, філософії, індуктивних і дедуктивних методів пізнання.

Вже багато років мрію створити Український Гарвард, де мають навчатись і виховуватись наші майбутні мудреці, які здатні будуть керувати державою на принципах Правової демократії.

До війни для цього вже дещо зроблено і, впевнений, моя мрія здійснена, бо вона жива.

Читайте книги мудрих людей, бо вони спонукають до гарних вчинків.

Час думати про мирне життя, бо Український Народ переможе збочену росію.

16 квітня 2021 року. За рік до війни.

НЕПРИТОМНА НЕЗМІНЮВАНІСТЬ

Днями завітав до однієї наукової установи, де з порога почув: «Ви бажаєте залишити нас без роботи?»

Понад 10 років намагаюсь достукатись до керманичів держави щодо реформування науки за зразками цивілізованих держав світу.

Нещодавно моє звернення Президентові України В. О. Зелен-

ському щодо зазначеного питання направлено до Кабінету Міністрів України і дали по вертикалі (як вчили в часи КПРС).

Вертикаль наголосила: «НАНУ була, є і буде завжди».

Впевненість керівництва НАНУ вражає на тлі середнього віку академіків, де президентові за 70 років і він із молодшої групи, «наявності» лауреатів Міжнародних премій, наукових шкіл світового рівня тощо.

Наші чиновники верхньої ланки кажуть: «Не на часі, НАНУ не готова до фундаментальних змін».

Два роки тому чув таке твердження від тих же чиновників верхньої ланки: «Не можна чіпати НАНУ, бо Патон не витримає».

Патон відійшов в інші світи, але знову знаходяться «вагомі» причини не торкатися до НАНУ.

Про святу корову я чув, але про святий нафталін ще ні.

За час правління НАНУ Патону вдалося фактично відсторонити державу від управління Академією, як такої, що заснована на державній власності.

А державна власність виявилась святою коровою. Не наука, а власність. Ларчик відкривався просто. Державу постійно трясє то рясє, то далеке від народу керівництво, а в цей час свята корова «НАНУ» поводить себе як неприємна незмінюваність.

У світі, де люди вільні, передова наука і освіта діють за одним алгоритмом: заради кращого життя.

Цікаво: скільки років знадобиться для розуміння того, що Україна має починатись з освіти і науки, а не з декларацій на кшталт: «Ми зробимо все, щоб Український народ жив краще».

У 1945 році Японія почала будувати державу майже з «0» саме завдяки науці і освіті.

Нам миліші свої граблі, на які Україна наступає постійно.

Неприємну незмінюваність треба розібрати методично на атоми і почати будувати з найкращого світового досвіду.

А поки йде листування з глухими і сліпими.

16 квітня 2018 року. За чотири роки до війни.

На Донбасі прогнозують пряме вторгнення російських військ.

Так. Може статися масштабна військова агресія з великою кількістю загиблих і поранених, якщо у Кремлівських керманічів проблема з головою.

При цьому слід зауважити, що російська федерація прямим вторгненням в Україну поставить свою державу за межі міжнародного права з наступним зникненням з мапи Землі.

Складається враження, що росія не розуміє, що вона сама себе заганняє у глухий історичний кут, із якого виходу не існує.

16 квітня 2022 року. Продовження.

МОЛОДИМ КЕРІВНИКАМ ДЕРЖАВИ БРАКУЄ ЗНАНЬ З ФОРМАЛЬНОЇ ЛОГІКИ

*«Мирний договір із росією може
складатися з двох документів» – Зеленський.*

Словосполучення «Мирний договір із росією» на сьогодні не має права на існування до повного відновлення всього, що знищено збоченою росією в Україні та виплат контрибуцій.

Це не моє бачення проблеми, а закони Міжнародного права, де визначено права і обов'язки сторін: агресора і жертви.

Панові президентів України не треба діяти за межами своїх повноважень, що наділені Українським Народом.

«Мирний договір із росією» може бути підписаний і через 25 років після повного виведення військ із України та повернення окупованих територій, а також виплати контрибуцій.

Контрибуції можуть бути і територією, що закріє вихід росії до Чорного моря, до кордону з Грузією. Час з росією говорити у правовому полі, а не виконувати її забаганки.

Найменші поступки росії будуть мати трагічні наслідки для України у майбутньому.

Раджу воєнно-політичному керівництву України вчити уважно Міжнародне право, Історію і Філософію політики, бо права рука з лівими радниками можуть завести у глухий кут, на що Український Народ дозволу не давав.

На сьогодні можна підписати «Протокол намірів» з конкретним визначенням терміну виведення російських військ з території України і повернення окупованих територій, де будуть підписи держав-гарантів.

Все інше не матиме ніякого значення, окрім кольору паперу, на якому будуть написані букви. Це ми вже проходили з росією неодноразово.

17 квітня 2022 року

53-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, та вчиняє геноцид Українського Народу.

Ми голосно вимагаємо від цивілізованих країн світу допомогу Україні у боротьбі зі збоченою росією, яка без оголошення війни знищує Український мирний Народ.

А чи зробила Україна все для підготовки держави до війни, що не стала неочікуваною, як це може здатися? Збочена росія готувалась до захоплення України з 1995 року, а з 2012 року підготовка набула активної фази, про що не знали лише наші керманичі, які грабували Україну, та наші спецслужби, що відмахувались від аналітичних довідок українських експертів з воєнно-політичних питань.

За 31 рік незалежності наші керманичі не займались державотворенням, а марили про свій особистий добробут. Ця тема вже стерта, але пам'ятати «героїв» треба, бо безкарність завжди породжує те, що ми маємо сьогодні.

За рік до війни.

ЩОДО ЗАЯВИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО від 16 квітня 2021 року.

1. Підтримую обома руками заяви пана Президента України щодо прискорення прийому України до НАТО і ЄС.

2. Для прискорення прийому України до НАТО і ЄС Президентіві України треба негайно зупинити імітацію реформ і вичистити органи влади від корупціонерів, а олігархів поставити в умови, рівними з іншими громадянами з введенням для них прогресивної шкали податків на прибуток, як це є у цивілізованому світі.

3. Президентіві України треба опиратись на досвідчених професійних державників, а не на друзів зі спільної пісочниці, які можуть написати лише сценарій до слабенької вистави на кшталт рішень РНБО.

4. Президентів України треба згадати про міжнародні правила ведення війни: закрити кордони з державою-агресором і перервати дипломатичні і економічні відносини з росією.

Досить гратися з Українським народом.

Час діяти державницькими методами управління.

=====

І так 30 років до цього: імітація і бутафорія з реформ.

У далекі 80-ті роки японці запитували мене: «Що ви там постійно реформуєте? Починайте вже будувати державу».

Й досі це питання актуальне.

Після Перемоги Український Народ вже не дозволить владі гратися у реформи.

Час будувати Державу УКРАЇНА для майбутніх поколінь.

18 квітня 2022 року.

54-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України та вчиняє геноцид Українського миролюбного Народу.

СПОГАДИ І РОЗДУМИ

У грудні 2018 року я мав честь отримати від Джека Девайна його книгу «Вдале полювання. Історія головного шпигуна Америки».

Джек Девайн – ветеран ЦРУ із 32-річним стажем роботи. Його послужний список вражає: переворот у Чилі; операція «Циклон» в Афганістані; викриття О.Еймса і Р.Ганссеса, які шпигували на користь росії; полювання на наркоторговців і багато іншого.

Із книги Джека Девайна:

«Спостерігаючи за подіями Майдану 2013-2014 років, мене вразило його значення не лише для України, а й для всієї Європи та Заходу після закінчення холодної війни. В цих протестах Україна фактично стала початком найновішого протистояння між Москвою та Заходом. Подальші кібератаки, втручання у вибори, фальшиві новини і, врешті-решт, анексія Криму й інтервенція до Східної України яскраво демонструють те, що росія продовжуватиме намагатися знищити демократичний процес в Україні....

Росія путіна, по-суті, реалізує стратегію «холодної війни».

Досвідчені фахівці у світі і в Україні спостерігали за намірами росії і надавали свої аналітичні висновки установам і органам, що відповідають за безпеку.

Шкода, що установи і органи виявились не тими органами і установами, що дбали про державу.

У 2012 році всі ці органи і установи в Україні вже очолювали громадяни росії, що було ознакою скорої окупації.

Після війни громадянському суспільству буде над чим працювати і у першу чергу перервати постійнодіючий процес реформування, та почати будівництво держави з власного фундаменту.

19 квітня 2022 року

55-й день Третньої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид миролюбного Українського Народу.

Вчора збочена росія почала наступ на Донбасі: бомблять мирні міста і села, знищують інфраструктуру, намагаються зайняти території у межах Донецької і Луганської областей.

Міста і села майже порожні: гуляє вітер, бродять неприкаяні собаки, коти і корови: ніби після Чорнобильської аварії.

У Краматорську очікується тяжка ситуація, бо містоутворюючий завод НКМЗ належить прихильникам росії і з інформації, що надходить від моїх земляків, ці містоутворюючі «Скударь і Ко» готові підняти руки, про що я попереджав задовго до боїв. У Слов'янську ситуація не краща.

За вісім років після Майдану-2 нічого не змінилось у ментальності населення Донецької і Луганської областей. Не маю бажання навішувати ярликів на своїх земляків, але і сьогодні вони поводять себе не краще по відношенню до України.

Немало переселенців з Донбасу сьогодні вимагають говорити з ними російською і відверто виказують ненависть до всього Українського. Ненависть виказують, а захищати себе і свої родини їдуть до тих, кого ненавидять. Дивна ситуація і не зрозуміла з погляду адекватної людини.

Наслідки фактичного керування Донецькою областю кримінальною групою «А» протягом багатьох років має свої наслідки і сьогодні, і ще багато років буде мати. «Україна не чує Донбас». Ці слова стоять

у вухах відтоді, коли здавали Донецьк московитам наші політичні гниди.

У червні 2020 року я виказав думку щодо наявності в Україні декількох Україн, як мінімум три. І ці України ментально роздирають нашу державу, від чого кровоточить все суспільство.

Боляче спостерігати за тим, як наші політики за 30 з гаком років не спромоглися відмовитись від радянщини і збудувати квітучу Україну. Не спромоглися чи не хотіли і виконували волю кремлівців за неمالі хабарі? Це велике питання, але відповідь лежить на поверхні.

І знову повертають до років співпраці з японцями (1983-1994), коли я отримав великий досвід з державотворення. Мої колеги з Японії ніяк не могли зрозуміти чому ми постійно реформуємо старе і майже мертво, а не будуємо нове для майбутніх поколінь.

Відповідь на це питання я спостерігаю постійно в Україні, де форма правління і ментальність політиків ще радянські. Чому реформуємо мертво, а не будуємо нове? Системна політична корупція дійшла того рівня, коли державні органи покрились іржею до такого стану, що чиновники вже не здатні мислити творчо задля Українського Народу.

Роздуми на цю тему важкі, а тим більше сьогодні, під час війни зі збоченою росією, яка так ненавидить все Українське, що готова потопити нас у крові лише за те, що ми бажаємо жити вільними серед вільних.

Збочену росію ми разом із цивілізованим світом переможемо, але попереду нас очікує не менш важка війна з нашими політичними гнидами, які протягом 30 з гаком років доводили Україну до стану війни.

Український Народ переможе, бо за нами Правда і рідна земля!

19 квітня 2022 року

СПОГАДИ ДЛЯ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ

Добігав кінця квітень 1968 року.

Мій 10 клас Привільської середньої школи Слов'янського району Донецької області готувався до випускних екзаменів.

На комсомольських зборах я склав обов'язки секретаря комсомольської організації школи, які виконував два роки.

Всім класом фотографувались для альбому на пам'ять про шкільні роки.

Кожний із нас мріяв про світле мирне майбутнє через навчання у вищих або середніх навчальних закладах, де мали отримати наступну освіту.

Особисто я мріяв стати хірургом, але не сталося, про що шкодую й досі. Доля повернула мене в сторону військової освіти, але вже після строкової служби у військах ППО в Кара-Кумах на кордоні з Афганістаном (1969-1971).

Чи треба мріяти про нездійснення?

Велика мрія спонукає до самоорганізації, а це вже позитив. На шляху до мрії можуть бути різні дороги, крокуючи якими ми набираємось сил і досвіду.

Без великої мрії людина втрачає часто і саму себе, випалюється із середини мілкими справами, що видаються важливими на той час.

Мій Дідусь вчив мене з дитинства керувати собою і завжди казав: «Навчися керувати собою, все інше подолаєш». Так і сталося: подолав все, що було темним на моєму шляху, бо завжди йшов до світла.

Шлях до світла зберігає душу і продовжує дієдатне життя. Тому тепер я раджу своїм синам, онукам, колегам, друзям, учням діяти зі світлими помислами заради добра, бо лише світло і добро мають право на життя.

Мрійте, молоді мої друзі, і не бійтесь мріяти про велике і нездійснення, бо лише велика мрія виведе Вас на дорогу, де ви почуватимете себе гідно і вільно.

Багато хто із Вас, хто читає це, скаже: «Ідеаліст ви, Петре Володимировичу». Пройде багато років і Ви зрозумієте те, що тут написано, але роки повернути не можна. Мрійте зараз і про велике.

У моєму віці настав час збирати каміння.

Мрію створити Український Гарвард, де будуть навчатись майбутні керівники держави, яким не байдужа Україна і Український Народ.

Мрія має бути великою.

20-го квітня 2022 року.

56-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за те, що ми бажаємо жити вільними серед вільних.

З лиця землі майже стерто десятки міст і сіл України, де пройшла нога російських збоченців, де пройшов «русский мир» з нацистським мозком в головах солдат і офіцерів, яких послало кремлівське воєнно-політичне керівництво.

=====

Сьогодні день народження Адольфа Гітлера (20 квітня 1889 – 30 квітня 1945) – кумира владіміра путіна. Напевне в бункері путіна велике свято.

Кремлівський правитель путін вже пережив свого кумира на 13 років. Час завершувати своє життя так само, як завершив Адольф Гітлер 30 квітня 1945 року у своєму бункері.

=====

Історія Орди – московії – росії свідчить про те, що на її території завжди проживало збочене народонаселення, здатне лише знищувати світле навколо себе, та нести зло всім, хто бажає жити цивілізовано.

Сьогодні наші Воїни – Воїни Добра знищують російську нечисть на Сході України, де вирішується подальша доля збоченої росії.

А доля імперії зла може бути лише одна:

С М Е Р Т Ь.

СЛОН ВЖЕ ПОМЕР, АЛЕ ВІН ПРО ЦЕ ЩЕ НЕ ЗНАЄ

Росія у передсмертних судорогах намагається подати ознаки оскалу, як натяк на силу, але вже здихає, бо зло роз'їло збочену країну із середини, а її народонаселення перетворено у людиноподібних істот, які спроможні лише пиячити, вбивати мирне населення, гвалтувати жінок і малих дітей, бо на інше генетично не здатне.

Держава, що стоїть на фундаменті зла і ненависті до всього прогресивного, не здатна конкурувати з силами добра.

Цьому утворенню, що зве себе росією, треба дати можливість померти. На уламках терористичної держави постануть інші країни в значно менших кордонах.

І можливо через сотню років там проростуть у людиноподібних істот якості сучасної людини. А поки хай живуть у повній ізоляції.

«Слон вже помер, але він про це ще не знає, бо дуже великий», – це про росію.

21-го квітня 2022 року

57-й день Третньої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за те, що ми бажаємо жити вільними серед вільних.

Під шквальним вогнем місто Краматорськ.

У Краматорську на Металургійному заводі, що збудований німцями на початку 20-го століття, працювати мої рідні чотирьох поколінь.

У Краматорську, де після школи працював на НКМЗ, мене призвали до лав радянської армії у 1969 році, а повернувся лише у 1994 році після 25 років служби і роботи за межами України.

Сьогодні на моїй малій Батьківщині вирішується доля України і глобального світового порядку, на який посягнула росія під керівництвом цинічного холоднокровного воєнного злочинця путіна.

У січні 2022 року у мене тепліла невелика надія на те, що воєнне керівництво росії виявиться адекватнішим за політичне і не стане на злочинний шлях війни та не вчинить геноцид Українського Народу.

Переоцінив військових генералів: на росії всі однаково збочені і не здатні сприймати реальний світ, у якому живуть цивілізовані люди. Росія не змогла вийти за межі свого далекого минулого часів Орди, що заснувала московію-росію, і сьогодні тероризує світ.

Вже багато років поспіль звертаю Вашу увагу на те, що станом російського суспільства час зайнятись вченим із психіатрії, бо важко пояснити масове збочення цілого народонаселення, яке підтримало війну без причини і воєнного злочинця путіна. На сьогодні таких понад 87 %. Генетика – це наука. Орда залишилась Ордою і ніколи не стане іншою ні ментально, ні за формою правління.

Ілюзії щодо мирного співіснування зі збоченим російським народонаселенням та марення щодо мирного договору з терористичною росією треба викинути з голови як Українського Народу, так і політичного керівництва держави.

Країни живуть і без мирних договорів. Головне: у чергове не піддатись обіцянкам рашистів, які ніколи не дотримувались міжнародного права.

Україна постійно стає заручником своєї толерантності щодо російського народонаселення та їхніх представників в Україні, що відверто є опозицією до держави і діють в інтересах росії протягом тридцяти років незалежності.

Проросійські гниди в Україні страшніші за російського ворога, а тому мають бути політично знищені, а фізично засуджені за державну зраду, про що я намагаюсь говорити і писати понад десяти років.

Мирне гідне життя досягається суворими правилами співіснування, а не слабкими рішеннями, що призводять до громадянських конфліктів і війни.

Саме тому я виписав у 2020 році науковий термін «Правова демократія», де суспільство і держава співіснують за умови верховенства права. Ніхто не повинен виходити у своїх діях за межі закону.

Україна, моя рідна Батьківщина, де могили моїх пращурів, де живуть мої діти і онуки, які сьогодні змушені захищати свою землю від рашистів.

Україна і Український Народ існували до московії-росії. Україна і Український Народ будуть існувати вічно, а московія-росія закінчує свій земний шлях, бо злу немає місця на Землі.

Український Народ переможе російську нечисть, бо за нами Правда!

Слава Україні!

21 квітня 2017 року. За п'ять років до війни.

РОСІЙСЬКИЙ ІДЕОЛОГІЧНИЙ КАТОК ПРОЙШОВСЯ ПО УКРАЇНІ

Російська ідеологічна машина пройшлись катком по Україні. Схоже, що перемога на цьому фронті буде важчою за перемогу військову.

Ми забуваємо головний постулат дипломатичних відносин: дзеркальна дипломатія. Скільки українського на росії, скільки ж російського має бути в Україні. І тут ні про що говорити. Ми сперечаємось з приводу як угодити російській мові.

Що зробили окупанти в Криму або на Донбасі з українською мовою? Хіба ми цього не знаємо? УПЦ (МП) відкрито діє проти України з мовчазної згоди керівництва держави. Тільки дзеркальне відношення до всього російського нас виведе з прірви.

22-го квітня 2022 року.

58-й день Третньої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за те, що ми бажаємо жити вільними серед вільних.

ВИПАЛЕНІ ДУШІ

Переглядав хроніки війни з різних куточків нашої України. Знищені міста і села, тисячі вбитих і закатованих мирних людей. Серце стискається до нестерпності і біль проникає так глибоко, що кожна клітина перетворюється у сталеву міць, що здатна розщепити ворога на атоми.

Розумію свого Дідуса, який заповідав мені не довіряти москалям, бо обдурять і встромлять ножа у спину. Саме так діє російське народонаселення в Україні: воює з мирним населенням, бо в бою не здатне воювати.

З перших днів війни я запропонував вважати путіна цинічним холоднокривним воєнним злочинцем, який здатний розв'язати війну заради забави. На божевільного він не схожий, хоча ця формула вигідна і самому путіну.

Після війни вчені-психіатри світу вивчать феномен мого збочення російського народонаселення, яке готове гарматним м'ясом йти на війну та вчиняти геноцид народу за інші погляди, за волю до цивілізованого життя.

Нам треба зібратися у єдиний міцний організм заради перемоги, бо іншого шляху не існує, бо інший шлях у радянське імперське минуле разом зі збоченою росією, що для Українського Народу не прийнятно.

Якщо у червні 2020 року я говорив про три України всередині України, то сьогодні є всі підстави вважати Україну ментально єдиною державою з народженою у боях Політичною нацією.

Після війни зі збоченою росією ми станемо міцнішими духом і почнемо, нарешті, будувати свою державу на рідному фундаменті, де до цього проростало радянське лайно, що підживлювалось ордою-московією-росією з метою повного поглинання України і знищення Українського Народу.

Шкода, що шлях до розуміння себе і свого пролягає через війну і випалені душі. Але лише Українському Народові випала доля

прийняти бій збоченої росії, що пішла війною проти цивілізованого світу.

Лише Українському Народові за підтримки цивілізованого світу під силу знищити терористичну росію, бо ми воїни із сильним нездоланим генетичним кодом.

Росія – це держава на глиняних ногах з міфічною історією. За століття російське народонаселення не спромоглося ментально змінитися з часів Орди і досі живе минулим часом, що свідчить про їхній низький рівень розвитку.

Випалені душі покриваються міцними рубцями і здобувають фундаментальні знання щодо «братнього» російського народонаселення, яке здатне лише вбивати, гвалтувати і знищувати чужі міста і села, вчиняти геноцид нашого мирного Народу.

Але поруч з нами є ще проросійські гниди, що привели війну на нашу землю. Це опозиція до держави, до України, до всього Українського. Без політичного знищення цього ганебного явища нам не вдасться збудувати незалежну правову державу.

Опозиція до держави має бути ліквідована політично, а її проросійські представники засуджені за державну зраду. Толерантність у цьому питанні призведе до чергової біди. Два Майдани і війна мають навчити Український Народ бути жорсткими з ворогами України.

Випалені душі прозрівають швидко і назавжди.

Український Народ переможе збочену росію, бо за нами сьогодні весь цивілізований світ.

23-го квітня 2022 року

59-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на чолі з цинічним холоднокрівним воєнним злочинцем путіним.

ЗБОЧЕНА РОСІЯ

Під таким заголовком завтра передаю свої щоденники до друку. Не судіть суворо. ХРОНІКИ ВІЙНИ я писав щодня, пропускаючи біль Українського Народу через своє серце і душу.

Український Героїчний Народ захищає свою землю і цивілізований світ від ординців-московитів-росіян, що за віки не спромоглися дійти до рівня Homo Sapiens.

Росія має бути повністю ізольована від цивілізованого світу як така, що несе загрозу людству на генетичному рівні.

Дівчинка, на очах якої гвалтували її матір, сказала: «Орки – це скажені істоти». Дитина на рівні підсвідомості дала вірну оцінку російському народонаселенню, що прийшло з війною на нашу землю та вчиняє геноцид Українського Народу.

Ми маємо передати нашим нащадкам до сьомого покоління знання щодо народонаселення з терористичної держави-агресора росії, які є скаженими істотами.

Випалені душі, нестерпна серцева біль, але незламна воля: це стан нашого Народу сьогодні, який завтра переможе російську нечисть.

Рідний Слов'янський район, де я народився, бігав по росі, навчався мудрості у своїх Дідуся і Бабусі, які виховали мене від народження, потерпає від війни.

Вчора у моєму селі орки розгромили корівник і пташник: літало пір'я і частини невинних тварин. Це так воюють скажені істоти, що здатні лише встромити ножа у спину мирному народові, про що попереджав мій Дідусь перед смертю.

Колеги вчора зауважили, що я надаю визначення цій війні як Третьої світової. Пройде час і колеги зрозуміють, що ця війна є Третьою світовою, бо на Українській землі вирішується доля цивілізації, а це вже не війна двох держав, це війна цивілізацій.

Людство вступило у Третю світову війну проти збоченої росії.

24-го квітня 2022 року

60-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

На цьому завершую ХРОНІКИ ВІЙНИ у своєму щоденнику. Сподіваюсь, що мені вдалося без дипломатичних оборотів описати своє відчуття перших двох місяців війни. Разом з Українським Народом я випалив себе із середини, бо інакше не виходить на інформаційному фронті. Кожний громадянин України сьогодні воює проти збоченої росії і скаженого російського народонаселення.

Двадцять п'ять років я з родиною прожив серед російського народонаселення і маю Вас запевнити, що Україна – не росія. Ми існуємо у різних цивілізаціях і живемо з різними моральними цінностями. Ро-

сійське народонаселення не здатне до розвитку, а тому постійно живе минулим.

Один мій знайомий з росії написав під час війни: «Вийти на протест – це два нереальних дієслова: «вийти» і «на протест». Народонаселення росії живе в умовах казарми, де діють тюремні закони, що встановлені кремлівськими пацієнтами Палати № 6.

Цивілізований світ неодноразово сподівався на демократичні зміни на росії. Надсилав допомогу, будував заводи і фабрики, а у підсумку росія оголосила цьому цивілізованому світові війну.

Сьогодні росія воює не з Україною, а з демократичними цінностями всього світу. Україна захищає людську цивілізацію життями своїх синів і доньок. Український Героїчний Народ показав світові як треба боронити свою землю, свої родини.

Цивілізований світ, який перебував довгі роки у летаргійному сні, отямився і зрозумів, що росія – це саме велике зло, яке треба знищити як державу, а до того ізолювати.

Нещодавно я сказав молодшому синові, який захищає Україну на фронті: «З помстою у бій не йди. Тільки з холодною головою, але дуже жорстко знищуй російську нечисть, що прийшла на нашу землю і вчиняє геноцид Українського Народу».

ЗБОЧЕНА РОСІЯ має зникнути з мапи Землі.

Український Героїчний Народ здобуде перемогу над державою-агресором росією.

ВИСНОВКИ

Війна прийшла не зненацька

Ознаки насування жахливої біди наші експерти спостерігали з 1995 року, а з 2012 року підготовка до окупації України з боку росії увійшла у завершальну фазу, коли все керівництво силового блоку держави було замінено на громадян росії, що не могло статися за прибутного президента України.

Україна із тридцяти років незалежності втратила тридцять років, коли наші керівники кидали державу і суспільство у 12-ти бальні шторми та змінювали зовнішньополітичний курс як заманеться

правій нозі з лівими радниками, які здебільшого працювали не на Україну.

Всі президенти України (Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Віктор Ющенко, Віктор Янукович, Петро Порошенко) були прихожанами УПЦ МП, а це означає пряму залежність від кремля. Присутність в Україні УПЦ МП є великою проблемою для державотворення і національної безпеки, що проявляється протягом всіх років незалежності.

Тому наполягаю, що війна прийшла не лише через імперські амбіції цинічного холоднокривного воєнного злочинця путіна з його малоосвіченим оточенням, а й через брак державників, які дбали б про Україну.

Зволікання зі вступом до НАТО і ЄС і постійнодіючий процес реформування мертвої радянської системи правління довели Україну і Український Народ до стану війни, що сьогодні забирає десятки тисяч наших синів і доньок.

Не можу не зазначити, що цивілізований західний світ має взяти на себе значну долю вини за багаторічне потурання росії у її непомірних бажаннях на політичній шахівниці. Але це вина не наша. Сьогодні США і союзники достатньо вживають заходів щодо ізоляції росії і рятування України, бо без цього нам було б тяжко.

Моральна відповідальність Громадянина України за свою державу

Кожному Громадянину України треба знайти в собі сили запитати про моральну відповідальність перед країною і перед своєю родиною за те, що відбувається навколо.

Переважна більшість відповість: «Від мене нічого не залежить, хай вирішують ті, кого ми обрали до влади». Це є наслідком радянського мислення, що закладалось міцно у свідомість народонаселення, яке ще не стало громадянським суспільством і не спроможне взяти на себе відповідальність за країну.

Багато років поспіль пишу публічно і говорю своїм учням: «Будуймо Україну в собі і навколо себе». Іншого рецепту збудувати квітучу Україну не існує.

Байдужість завжди має трагічні наслідки як для самої людини, так і для країни в цілому.

**Війна проявила в людях все:
і світле, і темне**

Біда згуртувала Український Героїчний Народ, який показав не-ймовірну мужність, за що низький уклін кожному солдату та офіцеру і вічна пам'ять загиблим на війні, що розв'язало збочене російське народонаселення на чолі з воєнним злочинцем путіним, якого чекає смертна кара.

Мій син висловив думку: «Після війни гниди, що втекли за кордон, повернуться і знову почнуть розхитувати суспільство».

На жаль наші гниди страшніші за ворога. Тому я запропонував на законодавчому рівні виокремити опозицію до держави, що діє в інтересах росії. Опозиція до держави має бути політично ліквідована, а її представники засуджені за державну зраду, бо інакше буде рух по колу, що не припустимо.

Війна і геноцид Українського Народу примусять нас зробити висновки відносно «Політичної еліти», що створила біля чотирьохсот політичних бізнес-клубів замість політичних партій та гальмувала процес становлення громадянського суспільства в Україні.

Час наводити елементарний правовий порядок і почати, нарешті, будувати державу.

Попереду багато роботи, але ми впораємось і з зовнішнім ворогом, і з нашими внутрішніми гнидами.

Це були нотатки – ХРОНІКИ ВІЙНИ – із щоденника політолога Петра Мироненка – батька воїнів.

НОТАТКИ ІЗ ЩОДЕННИКА ПОЛІТОЛОГА

*Частина II**

(25 квітня – 24 червня 2022 р.)

* Друкується за виданням: Петро Мироненко / Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога. *Частина II*. Видання Академії політичних наук України. Київ. Видавництво Політія, 2022. 302 с.

ВИСТУП
на Конгресі 30 травня 2017 року
Президента АПН доктора політичних наук,
Мироненка Петра Володимировича
«ІДЕОЛОГІЯ ЯК СТРАТЕГІЯ
ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ»

Шановні члени Академії політичних наук, поважні гості!

У котре починаю свій виступ зі слів, які є головною тезою до нашого наукового журналу «Суспільно-політичні процеси» зокрема і діяльності Академії політичних наук в цілому.

«Держава, котра не дбає про розвиток гуманітарної освіти і науки, втрачає шанс сформувати громадянське суспільство та врешті отримує індіферентну масу, якій все одно де жити, на кого працювати, кому служити. У кінцевому підсумку держава втрачає саму себе – припиняє своє існування».

Можна було б на цьому і обмежити вступне слово, але ситуація у гуманітарній сфері національної безпеки України складається таким чином, що Академія політичних наук бере на себе сміливість подати дружню руку допомоги Президентові України і запропонувати наше бачення у зазначеній темі.

Відсутність державницької ідеології позначилось на основах розвитку України як демократичної, соціальної, правової держави, яка має слугувати у першу чергу громадянину і особистості.

Маргарет Тетчер сказала знамениті слова, які я маю навести.

«Багатство країни не обов'язково будується на власних природних ресурсах, воно може бути досягнуто навіть при їх повній відсутності. Найголовнішим ресурсом є людина. Державі лише потрібно створити основу для розквіту таланту людей».

Якою має бути позиція держави в ідеологічній сфері?

1. Виразно позиційованою.

Ця вимога хоч і є універсальною, проте значущість її для ідеологічної сфери додатково акцентується ще й тією обставиною, що державне правління на сучасному етапі розвитку відрізняється якраз

невизначеністю ідеологічних позицій, концептуально-стратегічних пріоритетів, світоглядних акцентів та ініціатив. За відсутності ж «горизонту майбутнього» розвиток громадянського суспільства зводиться до «стратегії временщиків», коли основним принципом індивідуальної і суспільної життєдіяльності виявляється афоризм Людовика XVI: «після нас – хоч потоп».

Симптоматичною особливістю, практичним супроводом такої безвідповідальної позиції попередньої влади, власне, і є щось на кшталт потопу. Більше того: латентно й непомітно, проте несхитно майже зникає доцільність існування самої держави як суспільної форми життя. А це – вкрай небезпечна і потенційно деструктивна тенденція як для окремого члена суспільства, так і для соціуму в цілому.

Революція Гідності показала, що громадянське суспільство випереджає у своєму цивілізаційному розвитку державні інститути влади.

Відтак, чітка й аргументована позиційованість керівництва держави в ідеологічній сфері є не просто бажаною, а вкрай необхідною з точки зору потреб суспільства і держави, а також надзвичайно актуальною, запитаною широким суспільним загалом, оскільки саме виразна ідеологічна позиційність дозволить переступити «поріг очікування», який виник у масовій свідомості України в результаті ідейно-світоглядного вакууму попередніх 25 років незалежності.

2. Оригінальною.

Оскільки амбітні політичні конкуренти президента з огляду на минулі вибори з високою вірогідністю також захочуть рельєфно виокремити свій погляд на ідеологічну сферу, тому необхідно, щоб позиція президента істотно відрізнялася ще й від позиції основних політичних суперників. Якщо ж мета структуризації оригінальної ідеологічної концептуалістики основними політичними опонентами не буде поставлена або ж буде поставлена, однак не буде виконана, то оригінальність ідеологічного кредо виявиться тим більше переконливим, незаперечним, впливовим на суспільну думку.

3. Суспільно-концептуальною

Завдання – виробити надійні ціннісні орієнтири суспільного життя, довкола яких соціум солідаризується, усвідомлює себе єдиним і гармонійним авторитетом. Таким консолідуючим чинником може і повинна стати Національна Ідея. А інтерпретувати поняття соціальної солідарності саме як стан колективної ідеологічної інтеграції.

Об'єднуюча позиція в ідеологічній сфері має домінувати над роз'єднуючим. Це є не лише запорука досягнення суспільної злагоди і недопущення розбрату, а й необхідна передумова досягнення вкрай необхідного статусу загальнонаціонального лідера. З різних причин цю мету було неможливо досягти за умов агресії росії проти нашої держави, тому тепер, коли є відносний стан тиші, слід подбати про нарощування та вирівнювання електоральної підтримки.

4. Мотиваційно-спонукальною.

Привабливість Національної Ідеї для України впливає з її трагічної історії, з невдач державницьких поривань. Великий народ, який упродовж віків був позбавлений державності, пов'язує з Національною Ідеєю очевидні сподівання на вихід з глухого цивілізаційного кута. Йдеться про піднесення життєвого тону нації, про пошуки і визначення тих стимулів і зусиль, які спонукали б націю до енергійного самоздійснення. Це своєрідний план на майбутнє. Не змарнувати такі інтенції, не обманути очікування народу – це не лише законмірне завдання влади, а й реальна можливість істотно наростити свій спонукально-харизматичний потенціал. Такий шанс випадає не часто, тож нехтувати ним не слід.

2500 років тому Піфагор рекомендував своїм учням: допомагайте людині у піднятті ваги, а не в ухиленні від неї. Функція запропонованої ідеологічної моделі має бути аналогічною рекомендації Піфагора. Не зайве звернутися й до висновку Гюго про те, що час заборонив би доступ до себе тій людині, яка нічого не бажає і нічого не прагне, адже майбутнє – це не те, що йде на зустріч нам, а те, до чого прямуємо ми.

На додаток варто пригадати повчальну афористичну пересторогу Ніцше: лікарю не бажано затримуватися в дорозі, інакше його пережене трунар. За умови ж своєчасного і вмілого впровадження ідеологія виявляється надзвичайно ефективним лікарем багатьох суспільних хвороб, збудником, каталізатором і генератором суспільних перетворень з позицій свідомого цілепокладання.

5. Аргументовано-переконливою.

Національна Ідея має аргументовано і переконливо орієнтувати, акцентувати увагу не на ідолах, до яких належить підлещуватись, а на ідеалах, до яких слід прагнути, які слід втілювати в соціальному та індивідуальному житті, їй має бути притаманна пластичність і гнучкість пропозиційної частини і водночас послідовність, категоризм і неухильність нормативного впровадження.

Як зазначив Сенека, людині інколи важче усвідомити мету, аніж її досягти. Справді, інколи вибір шляху буває важливішим, відповідальнішим та важчим, ніж сам шлях. До того, щоб вибір став зрозумілим і неухильним, слід переконливо аргументувати, переконати суспільство в його очевидній, неухильній необхідності.

Як і будь-яке суспільно значуще явище, ідеологія може відігравати не лише культуротворчу, а й згубну роль. І тільки від самого суспільства, від його пильності і мудрості залежить, чим насправді виявиться ідеологія. Тому слід потурбуватися не лише про сутнісні параметри ідеологічного проекту, а й про форми його оприлюднення на рівні людського сприйняття.

Вдало сформульована і успішно здійснена Національна Ідея істотно додає сил, підносить його духовно-вольовий потенціал. Відсутність же Національної Ідеї гальмує національний розвиток, підтинає духовне коріння народу – і цю ваду не вдається компенсувати ні релігійністю, ні працьовитістю, ні правами людини, ні аморфними «загальнолюдськими цінностями»: такий народ посяде найнижчі шаблі в цивілізаційній піраміді людства або взагалі зійде зі сторінок історії.

У цьому сенсі слід зазначити, що Академія політичних наук спільно з Київським Патріархатом Української Православної Церкви і Українською Греко-Католицькою Церквою, предстоятелі яких є почесними нашими академіками, мають спільну позицію щодо вироблення Національної Ідеї.

6. Суспільно відповідальною.

У питанні Національної Ідеї Україна й досі має суцільні експромти і водночас – ніякої нормативістики, ніяких правил, ніяких закономірностей. Що цей симптом означає з точки зору наукової діагностики? Принаймні те, що такий стан справ ставить себе поза наукою, адже фундаментальний постулат соціальної науки твердить: важливо, щоб кожен член суспільства усвідомлював не лише свої інтереси і права, а й також обмеження, табу, відповідальність і обов'язки.

Між іншим, одним з найбільших внесків давньогрецької демократії в загальнолюдську скарбницю цивілізації було сформульоване і обґрунтоване нею поняттям «елефтерія», тобто свобода як результат взаємних обмежень. Саме такий тип соціальності вважається самоочевидним і оптимальним ось уже впродовж двох з половиною тисяч років.

Національна Ідея – це та Архімедова точка опори, яка дозволяє здійснити кардинальні, тектонічні перетворення в галузі соціальної

дійсності, це надзвичайно ефективний інструмент для досягнення максимальної мети мінімальними засобами. Отже, чим мінімальнішими засобами досягається мета, тим ефективнішою є Національна Ідея. Однак слід мати на увазі, що досягти мету не вживаючи жодних засобів, не залучаючи жодного суспільного інструменту і не поступаючись жодним елементом індивідуального чи суспільного конформізму неможливо в принципі, тому не слід повторювати помилки попередніх поколінь, які «відмовлялися від користування сірниками, щоб не спалити хату»: як наслідок – хоч хата і не згоріла, проте життя в хаті, в якій нема сірників, виявилось нестерпним (це опосередковано довів сам факт Помаранчевої революції та Революції Гідності).

Квінтесенція окресленого сегменту ідеологічного позиціонування політичного керівництва має бути, на нашу думку, такою: рівновеликими дробами свободи та необхідності можна ефективно оперувати лише в тому випадку, якщо засобом громадянської відповідальності звести їх до спільного знаменника суспільного оптимуму.

7. Акцентованою.

В'ячеслав Липинський дав мудру пораду: «Маючи в своїй нації і Схід, і Захід, мусимо ці два напрями під гаслом єдності нашої національної індивідуальності весь час в собі гармонізувати. Без такої гармонізації ми гинемо як нація: не завойовані ніколи чужою зброєю, а завжди власним внутрішнім розкладом підпадаємо під впливи то східної Москви, то західної Польщі». Місія України, таким чином, полягає в синтезуванні західного та східного цивілізаційних атрибутів. У «Листах до братів-хліборобів» Липинський дав цьому завданню назву «український месіанізм».

Проте, сформулювати мету і дати їй спонукальну назву завжди значно легше, аніж утілити задумане у сфері соціальної дійсності. Іншими словами, окреслити в загальних рисах претензійну мету – це навіть не пів справи, а лише її зародкова фаза, яка має бути доповнена органічними й максимально ефективними засобами по досягненню такої мети, а також оптимальною інтенсивністю, динамікою актуалізації цілепокладаючого потенціалу. Недотримання зазначених вимог робить мету поверховою, прожектерською, нежиттєздатною.

Не слід цуратися ідеї повернення до власних витоків, до національних джерел, варто якомога скрупульозніше врахувати уроки українського державотворення, відновити престиж національних цінностей. Саме з реалізацією таких завдань пов'язана надія на оздо-

ровлення суспільства, його згуртування, повернення у європейську сім'ю народів.

Потрібно відродити й модернізувати кращі національні традиції та цінності, визначити ієрархію національних інтересів та завдань, виробити адекватну викликам сучасності загальнонаціональну ідеологію, яка виявиться консенсусом щодо напрямів і способів еволюціонування українського суспільства.

Сьогодні, коли росія перейшла у відкритий наступ по всьому ідеологічному фронту проти України задля розхитування громадянського суспільства і доведення до протистояння регіонів з метою знищення української державності, нам всім слід докласти не малих зусиль до нейтралізації таких спроб і це може стати об'єднуючим фактором.

На завершення дозвольте навести слова одного закордонного українця: «У мене завжди була мрія «Україна». Я подумки мріяв і готувався до того, щоб приїхавши додому, до України, передати свій досвід заради дітей і онуків». Таку мрію мають мільйони українців, які живуть за її межами.

Європейська Україна – це наша мрія і всім нам треба багато працювати задля втілення мрії багатьох поколінь.

Дякую за увагу!

**СПОГАДИ
керівника інформаційно-аналітичної групи
Наукового Центру ГУР МО України.**

Газета «Дзеркало тижня», 1996 рік, № 12.

Павел Шувалов*

ТРИ СОСТАВНЫЕ ВОЕННОЙ РЕФОРМЫ

По данным «ЗН», на будущей неделе на коллегии МО будет рассмотрен вопрос о сокращении военной разведки почти наполовину. По этому поводу – мнение военного эксперта.

Последнее время в средствах массовой информации разворачивается дискуссия вокруг переустройства Вооруженных Сил Украины.

Желание высказать свое отношение к происходящему возникло после ряда публикаций.

Провозглашая государственный суверенитет, Украина приняла на себя обязанности защиты территориальной целостности государства и своих граждан.

Это обстоятельство предусматривает иметь вооруженные силы, способные выполнять задачи по защите государства.

Имеем ли мы на пятом году независимости Вооруженные Силы, о которых говорится в Военной доктрине и Концепции обороны и строительства Вооруженных Сил Украины?

Не имеем. И не потому, что у государства плохое военно-политическое руководство. Все гораздо сложнее.

В наследство от бывшего Советского Союза Украина получила часть Вооруженных Сил СССР, предназначенных не для решения задач по защите государства, а лишь части СССР. Поэтому следует говорить не о Вооруженных Силах Украины, а о группировке войск, на

** Павел Шувалов – псевдонім Петра Мироненка.*

базе которых они строятся. А это, уверяю, задача более сложная, чем строить вооруженные силы заново.

Именно эта сложная задача на сегодня не решена и вокруг нее разгораятся разного рода споры, а часто и спекуляции.

Кто из высшего военно-политического руководства определил роль армии в государстве и какие вооруженные силы нам необходимы? Судя по происходящему в последнее время вокруг Министерства обороны, этого не сделано.

Военная доктрина Украины и Концепция обороны и строительства Вооруженных Сил Украины финансово не были обеспечены, а следовательно, и не доведены до состояния действующих законодательных актов. Государство не может содержать нынешние вооруженные силы по экономическим причинам и обязано принять незамедлительные меры к их реорганизации.

Что делать? Определить – какие войска необходимы для решения задач по защите государства. То есть, следует иметь подготовленный оборонительный потенциал, способный принять минимально необходимые меры противодействия возможной агрессии, которая может проводиться с применением различных типов обычных вооружений.

В нынешних экономических условиях страна может позволить иметь вооруженные силы, предназначенные не столько для непосредственного противодействия военной угрозе, сколько для того, чтобы их отсутствие не стало источником нестабильности в регионе.

Следовательно, мы можем себе позволить:

- пограничные войска, включая военно-морские силы;
- войска воздушной обороны;
- наземные войска быстрого реагирования.

Какими принципами при переустройстве войск следует руководствоваться? Любому образованному человеку, знакомому с военным искусством, ясно, что войска должны быть боеспособны, мобильны, сбалансированны в целом и подчинены единому центру.

Что я под этим понимаю?

Войска, которые несут непосредственную нагрузку по защите государства, должны быть подчинены министру обороны и превратиться в наукоемкую, техноемкую организацию, способную на должном уровне выполнять задачи.

Части же, которые на сегодня являются балластом, вывести за штат для дальнейшего упразднения.

За счет чего в нынешней сложной ситуации возможно обеспечить защиту государства минимальным количеством войск?

На мой взгляд, следует отметить три момента:

1) Сокращение войск за счет внедрения современной техники; повышения эффективности оборонительных сил за счет переобучения.

2) Усиление роли научных и учебных учреждений в дальнейшем переходе армии на профоснову.

3) Укрепление учреждений военной разведки.

В развитых странах мира (США, Великобритании, Франции, Японии, Израиле и др.) после распада СССР наметилась тенденция сокращения вооруженных сил за счет повышения наукоемкости и техноемкости структур и усиления роли военной разведки.

Так, в США и Великобритании приняты решения парламентов о реорганизации военно-разведывательных учреждений, а в Японии создана с 1 января 1996 года принципиально новая структура военной разведки.

Любопытно подчеркнуть, что в США Конгрессом принято постановление, не допускающее сокращения учреждений военной разведки при возможных реорганизациях вооруженных сил, а из бюджета, предназначенного для разведывательного сообщества (в 1995 году – 28 млрд. долл.), на военную разведку выделено 80 ф%, т.е. 23.7 млрд. долл.

Над этим фактом нашему военно-политическому руководству следует серьезно поразмыслить и проанализировать свои действия по отношению к органам военной разведки.

Уважающий себя министр обороны не может позволить, чтобы у него под носом сокращали численность еще не окрепшей военной разведки. В странах Запада, на которые мы якобы равняемся, военная разведка подчинена верховному главнокомандующему через министра обороны. Хотелось бы знать, наш Главнокомандующий знаком с состоянием дел в учреждениях военной разведки?

Печально, что пока Президент Украины занят внутривойсковой борьбой, уходит драгоценное время, увольняются из Вооруженных Сил высококлассные специалисты.

Не пора ли министру обороны нажать кнопку «тревога»?

20 липня 2021 року
№ 01-543

КОНГРЕСУ
СПОЛУЧНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ
ПОСЛАННЯ

Високоповажні Представники Американського Народу!

Вельмишановні Великі Друзі Українського Народу!

Сполучені Штати Америки є гарантом миру на планеті Земля і головним захисником від тоталітарних режимів, що знищують свободу.

Україна підписала Будапештський Меморандум 1994 року щодо ліквідації ядерної зброї, розраховуючи на братній захист Американського народу від тоталітарної росії, яка з дня підписання не збиралась виконувати взяті зобов'язання із захисту територіальної цілісності України і марила про анексію України.

Всі президенти України, на превеликий жаль, були проросійські ментально і підтримували Московську церкву в Україні, яка стала оплотом опозиції до держави і містом підготовки проросійських сил в Україні на випадок агресивного наступу росії на Україну, про що знали в США, але вірили у підписаний Будапештський Меморандум 1994 року і Великий Договір про дружбу між росією і Україною 1998 року.

Росія ніколи не виконувала договори по відношенню до України, бо мріяла про захват всієї території суверенної держави, народ якої вистраждав свою свободу і незалежність від російського 300-річного поневолення.

Росія, якщо не знає Американський Народ, знищила свого народу більше, ніж світові війни разом взяті. І це, на жаль, не зрозуміли в США.

У 2008 році на Бухарестському Саміті прийнято рішення про перспективу Грузії і України в НАТО, але не надано ПДЧ, що спровокувало росію на воєнні дії проти Грузії, а у 2014 році – проти України.

Конгрес США має взяти на себе відповідальність за невиконання Будапештського Меморандуму 1994 року, який був ратифікова-

ний ООН у 1995 році і набув статусу офіційного Міжнародного документу щодо захисту територіальної цілісності і суверенітету України.

У цивілізованому світі помилково сприймають росію сучасною державою слов'янської культури і християнської віри, що будує демократичне суспільство.

Росія і російський народ є лише слов'яномовною країною деспотичної форми правління, що не змінилась з часів панування Золотої Орди. Цей народ має європейський одяг, але залишився ментально у феодальній історичній порі і здатний лише вбивати і знищувати все навколо себе і свій народ.

Ще не запізно це зрозуміти Конгресу США і Американському Народові, який завжди стояв на стороні України.

Тому звертаємо Вашу увагу, як гаранта миру на планеті Земля, на викладене вище та підписати з Україною Договір про стратегічне особливе партнерство поза НАТО і взяти Україну під повний політичний і воєнний захист від тоталітарної росії.

Політична влада України не здатна діяти адекватно по відношенню росії, бо є ментально проросійською і на боці Московської церкви, що не відповідає намірам Українського народу щодо розбудови суверенної правової держави для своїх нащадків, які мають право вільно жити у своїй державі.

Остання надія Українського Народу на Американський Народ, Конгрес США, який розуміє важливість захисту України від держави-терориста росії.

Бажаємо Вам миру і добра на благо Американського Народу!

З глибокою повагою

за дорученням Президії Академії
політичних наук України,
академік-засновник АПН України,
доктор політичних наук

Петро Мироненко

July 20, 2021

№ 01-543

CONGRESS UNITED STATES OF AMERICA

LETTER

Distinguished Representatives of the American People!

Dear Great Friends of the Ukrainian People!

The United States of America is the guarantor of peace on planet Earth and the main defender of totalitarian regimes that destroy freedom. Ukraine signed the 1994 Budapest Memorandum on the Elimination of Nuclear Weapons, counting on the fraternal protection of the American people from totalitarian Russia, which from the date of signing was not going to fulfill its commitments to protect Ukraine's territorial integrity and dreamed of annexing Ukraine.

All Ukrainian presidents, unfortunately, were pro-Russian mentally and supported the Moscow Church in Ukraine, which became a stronghold of opposition to the state and a training ground for pro-Russian forces in Ukraine in the event of an aggressive Russian attack on Ukraine, which was known in the United States but believed in Budapest The 1994 Memorandum and the Great Russia-Ukraine Treaty of 1998.

Russia has never fulfilled its treaties with Ukraine because it dreamed of seizing the entire territory of a sovereign state whose people have suffered their freedom and independence from Russia's 300-year enslavement.

Russia, if it does not know the American people, has destroyed its people more than the world wars combined. And this, unfortunately, is not understood in the United States. In 2008, the Bucharest Summit decided on the prospects of Georgia and Ukraine in NATO, but did not provide a MAP, which provoked Russia to take military action against Georgia, and in 2014 – against Ukraine.

The US Congress is to take responsibility for non-compliance with the 1994 Budapest Memorandum, which was ratified by the UN in 1995 and has become an official international instrument for the protection of Ukraine's territorial integrity and sovereignty. In the civilized world,

Russia is mistaken for a modern state of Slavic culture and the Christian faith, building a democratic society.

Russia and the Russian people are only a Slavic-speaking country of despotic rule, which has not changed since the reign of the Golden Horde.

This people has European clothes, but remained mentally in the feudal historical period and is only able to kill and destroy everything around them and their people. It is not too late to understand this to the US Congress and the American People, who have always sided with Ukraine.

Therefore, we draw your attention, as a guarantor of peace on the planet Earth, to the above and sign a Strategic Partnership Agreement with Ukraine outside NATO and take Ukraine under full political and military protection from totalitarian Russia.

The political power of Ukraine is not able to act adequately towards Russia, because it is mentally pro-Russian and on the side of the Moscow Church, which does not meet the intentions of the Ukrainian people to build a sovereign rule of law for their descendants who have the right to live freely in their state.

The last hope of the Ukrainian people for the American people, the US Congress, which understands the importance of protecting Ukraine from the terrorist state of Russia. We wish you peace and good for the good of the American people!

With deep respect on behalf
of the Presidium of the Academy of Political Sciences of Ukraine,

Academician-founder of the Academy
of Political Sciences of Ukraine,
Doctor of Political Sciences

Petro Myronenko

19 червня 2022 року

СПОГАДИ

**Вибори Президента України
2019 року.**

Пан Порошенко П.О. з командою, яка співала шефу дифірамби, не спромоглися проаналізувати та спрогнозувати результат виборів, що на початок виборчої кампанії був очевидним і не на користь діючого тоді Президента.

Оприлюднюю листа до Президента України Порошенка П.О. від 5-го березня 2019 року.

АКАДЕМІЯ ПОЛІТИЧНИХ НАУК

Academy of Political Science

Громадська організація – суб'єкт наукової і науково-технічної діяльності

Ідентифікаційний код юридичної особи 40482070

місто Київ

5 березня 2019 року

ЗВЕРНЕННЯ

до Президента України Петра Порошенка

Високоповажний пане Президенте України!

Вельмишановний Петре Олексійовичу!

Суспільно-політична ситуація в Україні на фоні гібридної російсько-української війни є нестабільною і загрозливою.

Аналіз внутрішньополітичних кризових явищ дає підстави прогнозувати за певних умов втрату керованості як в цілому, так і в окремих сферах, про що Академія політичних наук неодноразово звертала увагу суспільства на своїх Конгресах та в публікаціях відповідних матеріалів у друкованих та електронних засобах масової інформації.

Головною проблемою на сьогодні є відсутність стратегії розвитку гуманітарної сфери держави, як складової національної безпеки у період воєнно-політичного конфлікту з Російською Федерацією.

Держава, котра не дбає про розвиток гуманітарної освіти і науки, втрачає шанс сформувати громадянське суспільство та врешті отримує індиферентну масу, якій все одно де жити, на кого працювати, кому служити. У кінцевому підсумку держава втрачає саму себе – припиняє своє існування.

Відсутність ідеології як стратегії формування державної політики позначилось на основах розвитку України як демократичної, соціальної, правової держави, що має слугувати у першу чергу громадянину і особистості.

У зв'язку з цим я, Петро Мироненко, доктор політичних наук, академік-засновник Академії політичних наук, керуючись виключно інтересами держави, відповідно до Статуту Академії політичних наук як постійно діючий виконавчий орган Академії, звертаюсь до Вас, шановний Петре Олексійовичу, та наголошую на такому.

Ви, високоповажний пане Президенте, за час своєї каденції з 2014 року дотепер вжили неймовірних сил та заходів щодо порятунку України від повномасштабного наступу військ держави-агресора Російської Федерації, укріплення обороноздатності держави, завершення процедури надання Томосу про автокефалію Православній церкві України, забезпечення Євроатлантичного зовнішньо-політичного курсу та відкрили громадянам України шлях до вільного пересування країнами світу. Це все Ваша заслуга. Ви чесно намагались виконувати свої обов'язки.

Не вдалося Вам у повній мірі стати гарантом прав і свобод людини і громадянина, як того вимагає від Вас Конституція України.

Сьогодні є нагальна потреба фундаментальних системних змін у державному будівництві, виведенні держави на якісно новий рівень розвитку, на що у Вас, шановний пане Президенте, вже не вистачає ані сил, ані здоров'я.

Тому, переконливо прошу Вас віднайти в собі сили заради Українського народу, якому Ви присягали служити, відмовитись від балотування на другий термін і зняти з реєстрації свою кандидатуру на пост Президента України.

Цим вчинком Ви залишитися в історії Президентом України, який зупинив російського агресора, зберіг незалежність України, сприяв об'єднанню Помісної Православної церкви України та утвердив позитивну тенденцію добровільної передачі влади.

Аналіз виборчого процесу свідчить про розпорошення демократичних сил і до влади можуть прийти проросійські сили (на це Російська Федерація кидає всю свою міць), що стане початком розпаду України та втрати державної незалежності. Допустити цього ніяк не можна.

Від Вашої, шановний Петре Олексійовичу, мудрої, державницької позиції і волі, за умови об'єктивного розуміння суспільно-політичної ситуації в державі та глобальних процесів у світі, залежить майбутнє України і доля Українського народу.

Прошу Вас звернутися до Українського народу з проханням віддати свої голоси за кандидата у Президенти України Смешка Ігоря Петровича, доктора технічних наук, професора, віце-президента Академії політичних наук, єдиного претендента на вищу посаду держави, який здатний без підготовки виконувати обов'язки Президента України і Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України у період російської агресії та приступити до державотворчих процесів.

Новий Президент України повинен виступити ініціатором системних змін щодо урівноваження гілок державної влади, гарантуючи повне виконання Конституції і законів України однаково всіма і кожним.

Певнений, що Ви відете як державний діяч в інтересах Українського народу, який у непрості буремні часи довірив Вам пост Президента України.

З повагою до Вас і найкращими побажаннями Вам і Вашій родині

Президент і засновник Академії політичних наук,
доктор політичних наук

Петро Мироненко

ЛИСТ
ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
ВОЛОДИМИРУ ОЛЕКСАНДРОВИЧУ ЗЕЛЕНЬСЬКОМУ

27 квітня 2020 року

Президентіві України
В.О. ЗЕЛЕНЬСЬКОМУ

*Високоповажний пане Президенте!
Вельмишановний Володимире Олександровичу!*

Через небажання керівництва Офісу Президента України протягом тривалого часу прямого спілкування змушує публічно звернути Вашу увагу на таке (стишло).

1. Глобальні політичні процеси, що відбуваються на фоні пандемії коронавірусу COVID-19, дають підстави прогнозувати значні зміни міжнародних відносин через послаблення впливу одних держав і посилення інших. Після пандемії світ стане іншим як економічно, так і ментально. А саме: наш ближчий сусід - агресор Російська Федерація декларує відновлення Радянського Союзу, а фактично через нездатність її керівництва сприймати реальність стала на шлях самоліквідації, наслідком чого на території РФ з другої половини 2020 року почнуться незворотні суспільно-політичні процеси, що мають привернути Вашу увагу як Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України. З метою недопущення впливу подій в РФ на Україну треба терміново підготувати план дій щодо повного припинення дипломатичних, економічних стосунків з Росією та посилення і закриття російсько-українського державного кордону і фактичного кордону з окупованими територіями Донецької і Луганської областей та Автономної Республіки Крим. З липня 2020 року може виникнути ситуація, що потребуватиме введення надзвичайного стану з метою приведення Збройних Сил та інших військових формувань України у повну бойову готовність та проведення довгострокових військових навчань за участю держав НАТО на території України. Це надасть гарантії захисту територіальної цілісності України на період некерованих воєнно-політичних подій в Російській Федерації. Політики і радники, які пропонують відновити російсько-українські відносини, не далекоглядні і не розуміють наміри Росії, або працюють на РФ.

2. Привертаю Вашу увагу на кадрову політику, що здійснюється вкрай не професійно і наносить шкоду авторитету Глави держави і Україні. Кадри стратегічного рівня державного управління мають бути високоосвіченими з практичним досвідом роботи. Сьогодні Офіс Президента України нагадує пожежну команду, яка не бачила вогню, і не здатна до аналізу та прогнозування процесів на перспективу. НАДУ, що підпорядкована Президентіві України, готує чиновників вчорашнього дня, а повинна випускати фахівців, вже здатних до підготовки політичних рішень у кризових умовах.

Керівництво держави самоусунулось, і Ви не перший, від вирішення проблем науки і освіти, що впливає на розвиток як держави в цілому, так і окремих секторів економіки та суспільних відносин зокрема. Професорсько-викладацький склад вищих навчальних закладів і науковці НАНУ та галузевих національних академій наук потребують негайного захисту їхніх прав і свобод. Для негайного виправлення такої ситуації пропоную ввести посаду Повноважного представника Президента України з питань науки і освіти. Також звертаю Вашу увагу на встановлення граничного віку для керівників у сфері науки і освіти та проведення термінової суцільної перекваліфікації всіх керівників вищих навчальних закладів та наукових організацій і установ, що засновані на державній власності. Такий крок додасть позитиву у Вашій діяльності і зміцнить роль працівників науки і освіти, від яких прямо залежить підготовка молодого покоління.

Прошу Вас утворити Інститут Держави, який перебере на себе наукові установи НАНУ і галузевих національних академій наук суспільно-політичного і гуманітарного напрямку, що сприятиме науковому обґрунтуванню розвитку держави і суспільства. За НАНУ, до складу якої включити галузеві національні академії наук, залишити фундаментальні природничі науки. Інститут Держави має підпорядковуватись Президентіві України перші п'ять років до повного становлення. Цей напрям може курувати Повноважний представник Президента з питань науки і освіти. Інститут Держави здатний буде підготувати Концепцію нової Конституції України до кінця 2020 року.

3. З особистого досвіду роботи протягом 15 років з японськими фахівцями державного рівня: в Японії не розуміють слів «реформування» та «перебудова», бо будують на досвіді кращого, що є у світі на час будівництва.

Бажаю Вам, пане Президенте України, миру і добра!

З глибокою повагою
доктор політичних наук, засновник Академії політичних наук України

Петро Мироненко

27 травня 2019 року,
вих. № 01/27

**Президентові України
В.О.ЗЕЛЕНЬКОМУ**

Високоповажний пане Президенте України!

**Вельмишановний
Володимире Олександровичу!**

Академія політичних наук на 7-му Конгресі від 24 травня 2019 року розглянула тему: «Україна в пошуку ідеології: лібералізм чи консерватизм».

Засідання пройшло в рамках вивчення нових наукових доробок, співзвучні з курсом щодо необхідних змін в державі та її управлінні, про який Ви наголосили. В обговоренні теми взяли участь відомі вчені суспільних та гуманітарних наук.

Науковці виказали Вам, пане Президенте України, свою підтримку і пропонують співпрацю у сфері розвитку держави і суспільства.

Президентові Академії політичних наук доручено подати Вам на розгляд та прийняття рішення пакет документів щодо реформування наукової діяльності задля успішного просування України до Європейського Союзу.

Бажаємо Вам сформувати команду високопрофесійних фахівців, здатних виконати Вашу Програму щодо покращення життя Українського народу та зміцнення Української Держави.

Академія політичних наук готова долучитись до плідної співпраці.

До складу Академії входять 63 доктори наук і 18 докторів філософії. Середній вік членів Академії складає 42 роки.

Прошу знайти час для особистої зустрічі з Вами для обговорення зазначеного.

З глибокою повагою

Президент АПН,
доктор політичних наук

Петро Мироненко

26 квітня 2021 року

**ЗВЕРНЕННЯ ДО КОЛЕГ І ДРУЗІВ.
«ВІЙНА» ПРОТИ КОРУПЦІЇ І ЩО РОБИТИ?**

До війни проти корупції нам ще далеко. Є наміри та точкові дії, і то задля замилювання очей суспільству і міжнародній спільноті.

Має працювати антикорупційна система на благо людини і економіки держави. А поки людина, малий і середній бізнес скрізь стикаються з хабарництвом на державному рівні по всій вертикалі влади.

Вільно почуває себе лише багатій, який має всі можливості обходити законодавство задля особистого збагачення, за що платить хабарі владі.

Тому це не війна проти корупції, а хибні уявлення про державотворення та захист конституційних прав і свобод людини і громадянина.

В Україні республіканська форма правління за Конституцією, а de facto Конституція є лише декларацією намірів щодо демократії, прав і свобод. Верховенство права навіть не стало ще на порядок денний, а мало б бути основним постулатом державного будівництва.

Наукова спільнота не може бути осторонь політичних процесів, що відбуваються в нашій країні.

Закликаю об'єднатися в політичну партію демократичного спрямування з Концепцією «Правова демократія», де панує верховенство права заради більшості.

Все ще чекаю Вашої реакції та підтримки.

Для реєстру Установчих зборів потрібно: прізвище, ім'я та по батькові, дані паспорту, ідентифікаційний код, домашня адреса і тел. для зв'язку.

Підписанти Реєстру не є членами партії. Членство буде визначено після державної реєстрації і особистої заяви кожного.

Email: aps-m@ukr.net

25 квітня 2022 року

НАШ ВИБІР – ПРАВОВА ДЕМОКРАТІЯ

ВІТАЮ ВАС,
ШАНОВНІ КОЛЕГИ, ДРУЗІ, УЧНІ!

На сайті АПН України (aps-ua.org – науковий журнал – архів – Збрана росія....) розміщено мої щоденникові нотатки за 60 днів війни та деякі спогади

Один мій колега вчора несподівано насмішив. Говорить: «А що скаже Скобеева про деякі ваші нотатки щодо негативної характеристики росіян?»

Менше всього мене турбує оцінка росіян, бо моєю метою було донести Українському суспільству думку про справжнє обличчя збоченого російського народонаселення, яке вчиняє геноцид Українського Народу.

Знання психологічного портрету ворога дають перевагу у війні. Саме це я намагаюсь донести у своїх нотатках. Думаю, що маю на це моральне право, бо прожив серед збоченого російського народонаселення 25 років (ходив у москалі, як раніше говорили).

Після війни Україна стане іншою, а громадянське суспільство, яке обирало собі владу за гречку і популізм, прозріє остаточно. Ми маємо стати на шлях будівництва своєї держави на принципах Правової демократії, де жорстко і справедливо діє верховенство права, а не політична корупція, що роз'їла державу і суспільство до фундаменту.

Час змінити політичну конструкцію держави, що є ще радянською за формою правління. Є лише бутафорія з ознаками демократії без змістовного наповнення конкретними важелями впливу суспільства на владу і запобіжників від політичних негідників і опозиції до держави, про що я писав неодноразово протягом багатьох років.

Попереду багато фундаментальної і прикладної роботи, наслідком чого Україна вийде у світі процвітаючою і сильною правовою державою, але для цього треба дуже наполегливо працювати: будувати Україну в собі і навколо себе.

Слава Українському Героїчному Народові!

3 травня 2022 року

**КРЕМЛІВСЬКОГО ДИКТАТОРА
ГОТУЮТЬ ДО ОПЕРАЦІЇ ЧЕРЕЗ РАК**

На росії є гарна традиція: після хірургічного втручання не всі повертаються живими.

У ФСБ є унікальна можливість списати все на померлого путіна.

Але цивілізований світ має розуміти, що путін – це російська матрешка, за якою стоїть система подавлення народонаселення і паталогічного збагачення кремлівського оточення.

Ларчик, як завжди, відкривається просто: одним хлопком долоні.

=====

У далекі 80-ті роки минулого століття я купив в Японії молодшому сину машинку, що рухалась від хлопка долоні. Долоні довго мали червоний вигляд.

=====

Кремлівському оточенню саме час хлопати долонями до повної розрядки акумуляторів, що між вухами, бо замість мозку там чіпи зомбованих істот.

Перед повномасштабним вторгненням в Україну у мене була крихка надія на інтелект воєнного керівництва росії, але я помилився: інтелекту в скажених істот не може бути за визначенням.

3 травня 2022 року

**ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ
ЦИВІЛІЗОВАНОГО СВІТУ.**

Світ увійшов у цифрову цивілізацію, а знищити головного терориста не здатний, бо цивілізований світ довгий час перебував у стані летаргійного сну.

Прокинувся і увійшов у психологічний штопор від того, як сам, цей цивілізований світ, створив ядерного монстра після 1917, 1945, 1991 років, бо вірив у демократичні перетворення на росії, а це було стратегічною помилкою, за що зараз страждає Український Народ,

який постав проти збоченої росії, захищаючи собою демократичні цінності світу.

Є надія на те, що західні демократії зроблять правильні висновки і не зупиняться на пів шляху до повної ізоляції росії та доведення її до розпаду на мілкі протекторати.

4 травня 2022 року

70-й день Третьої світової війни, що розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Цинічний холоднокривний воєнний злочинець путін, який очолює помираючу імперію, готується до зустрічі з пеклом, про що мріяв з 31 грудня 1999 року, коли Борис Єльцин у п'яному утарі та під впливом оточення представив збоченому російському народонаселенню нового керманіча гнилої держави, що зветься з 1721 року Росією.

Багато вчених навипередки пишуть про те, що московський цар Петро вкрав у нас назву держави і назвав свою «Russia». Ця «теорія» так міцно увійшла у свідомість населення імперії, що стала майже аксіомою.

Насправді, цар Петро привіз з Європи, де навчався наукам і ремеслу, три значні для держави речі: будівництво кораблів, прапор і назву держави. Якщо з кораблями все зрозуміло і з прапором теж (змінений від голландського), то назва «Russia» – від «Prussia». Відомо, що з царем Петром з Європи приїхало багато німецьких вчених, які згодом і написали на свій лад «історію» Russia, що нічого спільного зі справжньою історією немає.

Нашим історикам за 30 років незалежності не вистачило мужності і гідності написати Українську Історію без російських міфів на кшталт «Київська Русь».

Впевнений, що після Перемоги над збоченою росією ми створимо справжню історію Героїчного Українського Народу виключно на артефактах.

70-й день війни проти збоченої російської імперії, що за 301 рік (від травня 1721 року) свого існування не спромоглася стати на шлях цивілізованого розвитку та залишилась Ордою як ментально, так і за формою правління.

70-й день війни проти країни, що займає територію, де проживає народонаселення за кількістю населення Японії, а ВВП дорівнює ВВП

одного штату США. Ця «великая» Росія довела свою «велич» до повного абсурду і сама в неї повірила.

Українському Героїчному Народові випала честь поховати «велич» Росії, яка виявилась гнилою настільки, що цивілізований світ на початку війни увійшов у психологічний штопор та змушений був прокинутись від летаргійного сну, у якому перебував занадто довго, що пропустив 2008 і 2014 роки, коли Росія випробувала західні демократії захопленням частини Грузії і України.

3-го травня 2022 року Прем'єр-міністр Великої Британії Олександр Борис де Пфєффель Джонсон визнав те, що цивілізований світ винен перед Україною за 2014 рік, коли не зупинив Росію. Це добре, хоча і запізно, що коштувало Україні десятків тисяч життів синів і доньок.

Український Героїчний Народ остаточно зрозумів ціну своєму одвічному сусідові і головному ворогові, після чого настає час нашого Національного розквіту і руху в сторону демократичного світу, який сьогодні став поруч з нами проти збоченої Росії.

Слава Українському Героїчному Народові!

5 травня 2022 року

ЩО ОЧІКУВАТИ ВІД ЕРЕФІЇ 9 ТРАВНЯ?

Перечитав багато прогнозів щодо задумів ерефії на 9-е травня:

1. Об'явлення війни з Україною.
2. Анексія окупованих територій України.
3. Застосування ядерної зброї проти України.

Звичайно, що кожна із версій має право на існування, бо росія в істерії може увійти у стан повного збочення та застосувати всі три варіанти для задоволення своїх хворобливих амбіцій.

Але ще залишається крихка надія на прозріння воєнно-політичного керівництва росії під неймовірним тиском США та їхніх союзників.

У цьому випадку є ще один варіант:

Завершення «спеціальної військової операції» в Україні.

Складно буде з правовими наслідками такого рішення після геноциду Українського Народу за час «операції», але це вже інша історія.

Чекаємо понеділка і бажаємо Героїчним Збройним Силам України перемоги на полі битви зі збоченою росією.

6 травня 2021 року

ГОЛОВНА НАША ПРОБЛЕМА

Поверхові знання, а часто і повна їх відсутність, доводять алгоритм прийняття важливих політичних рішень до абсурду, а наслідки таких рішень – до незворотніх процесів в економіці і політиці.

Заговорили про кадровий голод і кадровий резерв. Це добре, але починати треба з Національної академії державного управління при Президентові України, яку викинули на небезпечне узбіччя, а мали б перетворити в Український Гарвард для підготовки фахівців стратегічного рівня.

Про академічну і університетську науку, де мали б пропонувати модель розвитку держави і суспільства за зразком передових держав світу з урахуванням нашої історії, ментальності і традицій, говорити позитивно не виходить. Рівень науки визначається результатом і визнанням у світі, а не кількістю академіків похилого віку.

Цивілізований світ відпрацював алгоритми прийняття і реалізації рішень стратегічного рівня і не треба вигадувати щось нове.

Нам слід навчитись будувати із найкращого, що є у світі, а не займатись постійним реформуванням, що ніколи не матиме позитивного результату.

До влади приходять дилетанти, які жодним чином не налаштовані працювати задля добробуту Українського народу і це є головною нашою проблемою.

9 травня 2022 року

ПАРАЛЕЛІ І МЕРИДІАНИ

Сьогодні у війні збоченої росії проти України порівнюють військові операції німецьких нацистів і кремлівських рашистів.

Хочу нагадати нашим керманичам і інші військові операції Другої світової війни, що вплинули на хід історії того часу.

Чому саме сьогодні нагадую?

У Чорному морі з дві бази флоту збоченої росії – Севастополь і Новоросійськ, з територій яких орки готові нанести ракетні удари по Україні і вже наносять.

Чому не скористатися досвідом Японії?

Відповідь цивілізованого світу за дії збоченій росії має бути дзеркальною, якщо не спромоглися запобігти війні.

=====

ДОВІДКА ДЛЯ ТИХ, ХТО ВМІЄ ЧИТАТИ ТА ВИКОРИСТОВУВАТИ ДОСВІД, А НЕ ЛИШЕ ЗАЙМАТИСЯ ПОЛІТИКАНСТВОМ

Напад на Перл-Гарбор або Гавайська морська операція – раптовий комбінований напад японської палубної авіації авіаносного об'єднання віце-адмірала Наґумо Тюїті та японських карликових підводних човнів, що були доставлені до місця нападу підводними човнами Японського імператорського флоту, на американські військово-морську та повітряну бази, розташовані в околицях Перл-Гарбора на острові Оаху, Гавайські острови. Напад був здійснений рано-вранці 7 грудня 1941 року за місцевим часом і став початком війни на Тихому океані між Японією та США. Мета нападу на Перл-Гарбор – нейтралізація тихоокеанського флоту США для забезпечення свободи дій японської армії і флоту в Південно-Східній Азії.

=====

Війна вимагає неординарних ходів заради безпеки держави і Українського Народу.

9 травня 2022 року

75-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Сьогодні цивілізований світ святкує 77-у річницю Перемоги в Європі над нацизмом.

Сьогодні цивілізований світ схиляє голови над могилами загиблих у Другій світовій війні.

Сьогодні цивілізований світ схиляє голови над могилами загиблих і закатованих громадян України у війні зі збоченою росією, яка безпричинно знищує Український мирний Народ.

Український Народ загартовується у страшній війні з багатотисячними людськими жертвами.

У 75-й день війни є необхідність звернути увагу на ту частину нашого громадянського суспільства, яка ментально не вважає себе українцями і пішла на співпрацю з рашистами, які вбивають, гвалтують і катують Український Народ.

Задовго до війни, а точніше за декілька років до цієї жахливої війни, я наполягав на тому, що треба відокремити опозицію до держави від опозиції до влади та вжити термінових заходів щодо позбавлення опозиції до держави громадянських прав.

«Демократи» налетіли на мене з політикантськими закидами щодо порушення фундаментальних основ Конституції України.

Сьогодні час нагадати цим політиканам про те, що саме опозиція до держави з мовчазної згоди політичного керівництва України привела війська в Крим і в частину Донбасу у 2014 році і так само сьогодні закликала скажених істот зі збоченої росії на нашу землю, де вчиняють геноцид Українського Народу.

Саме опозиція до держави сьогодні зраджує Україну і Український Народ та передає збоченій росії списки громадян України для знищення, показує шляхи до об'єктів критичної інфраструктури, співпрацює з рашистами на окупованих територіях тощо.

Багато років поспіль наші аналітики звертали увагу на системне розхитування суспільнополітичної ситуації в Україні, але до 24-го лютого 2022 року на це не зверталось достатньої уваги тими, хто відповідає за безпеку держави.

Політичному керівництву України треба було побачити Бучу, Ірпінь, Перемогу, Маріуполь, Харків, Охтирку і багато міст та сіл, де пройшлися ординці своїми брудними чоботами і збоченими намірами, щоб зрозуміти справжню росію, з якою мали справи наші керманичі і не припускали повномасштабного наступу на нашу землю.

Шкода, що прозріння керманичів відбувається через горе Українського Народу і чисельні людські жертви.

Вкотре наголошую про те, що вести прямі перемовини зі збоченою росією без представників держав-посередників чи підписувати з цією державою двосторонні договори не припустимо, бо такі дії політичного керівництва України означатимуть зраду Українського Народу.

Збочена росія є терористичною державою і відносини після війни з цією країною з боку України мають стати не можливими за визначенням.

Україна за підтримки цивілізованого світу на чолі зі Сполученими Штатами Америки має стати на шлях державного будівництва на

принципах Правової демократії, де діє виключно верховенство закону однаково для всіх громадян України.

Після війни нам треба вичистити політичне сміття з України: опозицію до держави, де провідну роль грає російська церква в Україні, що підтримується владою всі 30 років.

Громадянське суспільство має остаточно зрозуміти, що владу в Україні треба обирати за політичними і діловими якостями, а не за гречку і політиканство.

Досить ризикувати життями людей.

Сьогодні, у день 77-ї річниці Перемоги в Європі над нацизмом, ми маємо зрозуміти, що саме цінне є життя людини, а не міфічні вигадки на кшталт історії збоченої росії, заради якої кремлівці намагаються знищити Україну і Український Народ за бажання жити вільними у вільній державі.

Український Народ обрав ВОЛЮ і ніколи не поступиться збоченій росії.

Слава Героїчному Українському Народові!

10 травня 2022 року

76-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Вчора Президент США Джо Байден увів в дію Закон про ленд-ліз для України, що свідчить про переломний момент у війні на користь України, за якою стоїть увесь цивілізований світ.

24-го лютого 2022 року у щоденнику я записав: «Почалась Третя світова війна».

9-го травня 2022 року США de-facto і de-jure вступили у війну, яку розв'язало збочене російське народонаселення на чолі з цинічним холоднокрівним воєнним злочинцем путіним.

Це відповідь моїм колегам, які заперечували моєму тлумаченню війни як «Третя світова».

Як корабель назвеш – так він піде морями, океанами.

Так і з тлумаченням політико-правових та воєнно-політичних термінів.

Декілька років поспіль пропоную виокремити опозицію до держави в Україні, до якої вжити політичних і правових заходів щодо обмеження або заборони діяльності.

На превеликий жаль ми увійшли у стан війни з опозицією до держави, яка відкрито готувала прихід російських військ і дотепер сприяє збоченій росії на окупованих територіях і не лише на окупованих, за що несе політичну відповідальність РНБО України, як куратор силового блоку держави.

Державні органи влади, діяльність яких сплачується платниками податків – Українським Народом, мають виконувати покладені на них функціональні обов'язки відповідно до законодавства України і Присяги, що склав кожний державний службовець перед вступом на посаду.

Практика показує, що переважна більшість високопосадовців на державній службі забувають про Присягу на вірність Українському Народові наступного дня після її складення, що не повинно бути у правовій державі.

Тому у 2020 році я виписав науковий термін «Правова демократія» з метою уточнення поняття «Демократія», бо з часу його введення давньогрецькими філософами Солоном і Арістотелем політики знівели лювали авторське поняття.

НАГАДУЮ: НАУКОВЕ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНА «ПРАВОВА ДЕМОКРАТІЯ»

Автор:

Мироненко Петро Володимирович,
доктор політичних наук

=====

Правова демократія (грец. – νομική δημοκρατία, англ. – legal democracy) – модель державно-суспільного устрою, згідно з якою:

1) Засади функціонування державності ґрунтуються на стійкій соціально-політичній згоді соціуму і влади, що передбачає правління більшості при забезпеченні прав меншості;

2) Право системно забезпечує регулювання взаємодії суб'єктів політики та рівність усіх членів суспільства перед законом (верховенство права).

Правова демократія, як форма співіснування соціуму і влади, мінімізує головну суперечність демократії між ідеєю повновладдя народу і неможливістю її всеосяжного втілення.

ПІСЛЯ ВІЙНИ

Громадянському суспільству України треба ретельно відпрацювати політичну конструкцію держави, де вичистити все радянське і проросійське, що тримає Україну як кайдани.

Третя світова війна на територію України прийшла не лише тому, що збочена росія цього забажала, а й тому, що Україна виявилась слабкою внутрішньополітично і економічно через системну політичну і економічну корупцію протягом 30 років.

Всі президенти кидали Україну у 12-бальний шторм від демократичного до тоталітарного берегів та грали у піддавки зі збоченою росією, що стратегічно знищувало основи державотворення, на заміну чого прийшов постійнодіючий процес реформування, що вкрай небезпечно для будь-якої форми правління і економічної моделі.

Науковцям час зайнятись своїми прямими обов'язками щодо наукового обґрунтування післявоєнного державного будівництва з урахуванням досвіду провідних демократій світу.

Особливу увагу треба приділити освіті, яка потребує фундаментального корегування у бік демократизації підготовки високопрофесійних фахівців.

Держава, котра не дбає про розвиток освіти і науки, втрачає шанс сформувати громадянське суспільство та врешті отримує індиферентну масу, якій вже все одно де жити, на кого працювати, кому служити. У кінцевому підсумку держава втрачає саму себе – припиняє своє існування.

Український Героїчний Народ заслуговує мати демократичну правову державу з високим рівнем життя. А для цього треба виховати гідну Політичну еліту, якої ми досі не маємо.

10 травня 2022 року. 24.00 за Київським часом.

Сьогодні важкий день для моєї родини: в бою біля Білогорівки поранено молодшого сина Сергія – лейтенанта Збройних Сил України. З перших днів добровільно пішов на війну, яку розв'язало збочене російське народонаселення.

Ніколи не вірив у містику.

Пообіди розбив кришталевий бокал, якому 46 років. Телефоную старшому синові Віталію і прошу знайти молодшого. Через деякий

час Віталій повідомляє про те, що Сергія поранено і знаходиться у шпиталі Бахмута. Деталі вияснити не вдалося. Телефоную давньому товаришу з Головного шпиталю полковнику Головку Сергію Вікторовичу, доктору медичних наук, професору, та прошу з'ясувати ступінь поранення сина. За півгодини Сергій Вікторович повідомив, що поранено в руку, ногу і брюшину, завдяки бронежилету залишився живим. О 22.00 сина і ще одного важкопораненого воїна вивезли з Бахмута до Дніпра.

У 2014-2017 роках Сергій так само добровільно наприкінці серпня 2014 року пішов захищати свою малу Батьківщину (Краматорськ), де він народився у 1977 році. Примає участь у виведенні поранених із котлів, що утворені ворогом завдяки безголовим рішенням військово-політичного керівництва України.

Описувати події війни важко, але можна. Переживати трагічні події у своїй родині нестерпно. Душа поступово випалюється і стає кремніевою.

12 травня 2022 року

78-й день Третньої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

НОВИНИ:

«США створили внутрішнє керівництво з обміну розвідданими з Києвом, щоб уникнути напруженості з рф».

=====

Білий Дім знову припускається стратегічної помилки щодо росії, яку не бажає провокувати.

На одні й ті самі граблі наступають лише недальновидні політики, до яких не можна віднести командну Білого Дому.

На території росії час відкривати декілька протекторатів і боятись цього не треба, бо у скаженої істоти неадекватне агресиване ставлення до тих, хто боїться. Про це слід знати і йти спокійно за планом без різких поворотів.

13 травня 2022 року

79-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

АНАЛІЗ СПРИЙНЯТТЯ РОЗВІДКАМИ СВІТУ ПУТІНА І РОСІЇ ПІСЛЯ ПУТІНА

Була надія на те, що війна і геноцид Українського Народу приведуть до адекватного стану мізки розвідкам цивілізованого світу. Помилувся.

У 1917 році США і союзники надіялись на демократичні перетворення на росії з відповідною допомогою Заходу.

Допомогли, отримали поруч з гітлерівською Німеччиною радянську диктатуру. На фоні більшого зла допомогли радянській диктатурі і отримали некеровану диктатуру з ядерною зброєю.

У 1991 році Захід знову понадіявся на демократичні перетворення на росії, де Єльцин кожного дня прокидався і думав про те, як «допомогти» Україні.

США і союзники виявились наївними і неосвіченими у питаннях ментальності російського народонаселення і форми правління, що успадковані від Орди.

США і союзники не розгледіли під європейськими костюмами на керманичах росії ординську збочену сутність, що здатна лише обдурювати, вбивати, гвалтувати і з черепів жертв будувати піраміди. Так було на орді-московії-росії споконвіку і іншим це народонаселення не стало, бо ментально знаходилося у минулому часі, де не перетиналось з цивілізованим світом.

І сьогодні, після повного оголення намірів керманичів росії, США і союзники вірять у те, що після путіна може з'явитися лідер нового типу і відбудуться позитивні зрушення у бік демократії.

США і союзники, схоже, довгі роки перебували в іншій реальності, де не вивчали поведінку скажених істот на кшталт російського народонаселення з їхнім керівництвом, що інфіковано на великодержавний шовінізм з ознаками шизофренії з перших щаблів сходження кар'єрою до самих до вершин кремлівської Палати № 6.

США і союзникам саме час відкрити широко очі на реальний стан речей на росії, де спотворено все, що стосується державотворення і суспільного життя.

Якщо США і союзники дійсно мріють про демократичні зрушення на території, де сьогодні існує росія, то треба через масштабні санкції добитись повної ізоляції та повалення росії з розділенням її території на мілкі протекторати. Лише так можна перетворити росію на територію добра через 50 років після розділення і зовнішнього управління.

30 грудня 1922 року у кремлі без волі народу, як завжди і дотепер, об'явлено про утворення СРСР.

До 100-річчя треба влаштувати росії нестерпні умови за війну, яку розв'язала ця збочена держава та вчинила геноцид Українського Народу.

Ми толерантний народ, але не пробачимо до сьомого покоління наших нащадків того, що утворило збочене російське народонаселення на нашій землі під пильним оком цивілізованого світу, який ще перебуває у летаргійному сну, на жаль.

ХРОНІКИ ВІЙНИ щодня надсилаю Повноважному представнику АПН України у США, який має можливість донести це до відповідних структур, що впливають на політику держави.

Після путіна прийде інший путін і так буде до того часу, поки росія існує.

Проект «Росія» має бути закритим назавжди, бо місце збоченій державі зі скаженими істотами при владі у пеклі.

Маю надію, що цивілізований світ прокинеться до того, як скажені істоти в кремлі перейдуть «червону лінію».

ПРОЗРІННЯ СЕНАТУ США

79-й день війни.

У Сенаті США заблокували законопроект про \$40 млрд для України.

«Ви не повинні викидати всі 40 мільярдів доларів без будь-якого нагляду. І маючи спеціального генерального інспектора, ми зробили це в Афганістані – це не зупинило всі розтрати – це принаймні змушує злодіїв двічі подумати перед тим, як вкрати гроші», – сказав Сенатор Ренд Пол.

Сенат США почав розуміти реальний стан корупції в Україні і вимагає жорсткого контролю за американськими коштами платників податків в Україні.

Хоча секретар РНБО пан Данілов нещодавно назвав фейками інформацію щодо розкрадання гуманітарної допомоги для України з усього світу та затримки військової допомоги від перетину кордону до військової частини на фронті, факти говорять про інше. Тому пану Данілову треба не накидатись на інформаторів, а вживати жорстких заходів до корупціонерів в Україні.

ЗОВНІШНЄ УПРАВЛІННЯ

13 травня 2022 року

Мирний час після війни

Про зовнішнє управління пишу вже понад 10 років і лише зараз у суспільстві є ознаки розуміння того, що самі ми не здатні побороти політичну і економічну корупцію.

Конституція не стала Основним Законом України прямої дії, а тому треба рухатись до цивілізованого демократчного світу через процедуру зовнішнього управління, бо наші антикорупційні органи можуть лише проїдати кошти платників податків, що можна використати на більш корисні для держави і суспільства речі.

Через зовнішнє управління проходило декілька держав, економіки яких на сьогодні є провідними.

Тому час думати про мирний час після війни і будувати державу на принципах Правової демократії, де верховенство права для всіх громадян України є однаковим, без виключення.

14 травня 2022 року

80-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Наші безпогонні керманічі розповсюджують тезу про затяжний характер війни.

А чи запитали безпогонні керманічі у військових Збройних Сил і суспільства їхню думку щодо затяжного терпіння збоченої росії на наших землях?

Державне управління у період війни – це тяжка праця і не менш тяжка для освоєння наука, а тому треба чесно виконувати свої обов'язки, а не займатись політиканством.

За вісім років фактичної війни зі збоченою росією вже час вивчити воєнне мистецтво і характер поведінки орків, що не змінився з часів заснування московського князівства Ордою.

Сьогодні Збройні Сили України здатні вигнати всі військові і не лише військові формування ерефії з України за умови, якщо безпосередні керманічі не заважатимуть.

На війні не лише гинуть військові і страждають цивільні, а ще й заробляють ті, хто сьогодні проповідує затяжний характер війни. Про це суспільство має знати, бо ознаки заробляння вже помітили не лише у нас, що може коштувати Україні міжнародного авторитету, що вкрай небезпечно.

Україна повільно, але рухається від радянської тоталітарної системи до Правової демократії, де верховенство права діє однаково для всіх громадян України, без виключення.

Впевнений, що після війни Громадянське суспільство не повторить помилки Майданів, коли після революцій до влади приходили політичні авантюристи з метою особистого збагачення на крові Українського Народу.

Війна – це найважчий іспит на зрілість і ми маємо скласти його гідно, бо інакше знову все піде по колу арени під куполом, де після Майданів ділили посади і кошти платників податків ті, хто довів державу до Майданів і війни протягом 30 років незалежності.

Війну треба закінчувати швидко за підтримки цивілізованого світу і дуже швидко починати будувати державу, що не робилось 30 років.

15 травня 2022 року

81-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за те, що ми бажано жити вільними серед вільних.

24 квітня 2022 року я закінчив «ХРОНІКИ ВІЙНИ» на сторінці «60-й день війни», а 25 квітня вже передав щоденник до друку під назвою «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога» (текст на сайті АПН України: aps-ua.org – науковий журнал – архів).

Але 3-го травня зрозумів, що треба продовжити «ХРОНІКИ».

Із щоденника:

27-го лютого 2022 року. 4-й день війни.

Настав час неповернення.

США і Китай вже мають терміново вступити в діалог щодо подальшої долі Четвертого Рейху, який вийшов з під контролю та став небезпечним для цивілізованого світу.

27-го лютого 2022 року розвідки цивілізованого світу очікували повної окупації України з боку терористичної росії і не могли собі уявити міць характеру нескореного Українського Народу.

Не уявляли цього і наші керманичі і не вірили у повномасштабну війну та не готувались належним чином, як виявилось у перші дні проходження ворога з боку Криму, про що я написав 24-го лютого. Але про наших керманичів після війни.

Сьогодні про Перемогу над збоченою росією.

Цивілізований світ протягом тижнів виходив із стану психологічного штопору і летаргійного сну, після чого зрозумів, що лише Україна здатна повалити збочену росію за підтримки США і союзників по НАТО.

Зараз ми є свідками зміни картини світу, де центром і каталізатором постав Український Героїчний Народ.

Після Перемоги США і Європа мають прийняти Україну до ЄС і НАТО без всяких умов, бо Україна врятувала цивілізований світ від збоченої росії, яка тримала західні демократії у постійному стані напруги.

Хоча є одна умова для України від Українського Героїчного Народу: збудувати державу на принципах Правової демократії, де верховенство права є обов'язковим для кожного громадянина України, без винятку.

І ця умова нашим керманичам, які 30 років тримали Українців за дурнів, стане самою складною для виконання.

Після Майданів Український Народ вірив «новим» керівникам, які виявились політичними авантюристами за класикою: революції здійснюють романтики, а її плодами користуються негідники.

Впевнений, що після війни Український Героїчний Народ подолає і своїх негідників, які збагачувались на крові протягом 30 років.

Повернись до США і Китаю.

Третя світова війна на території України, яку розв'язала збочена росія, показала цивілізованому світові дійсне обличчя тоталітарної моделі суспільно-державного устрою, що може розсипатись за мить.

Китай перед війною, на яку благословив росію, розраховував на перемогу росії і планував захоплення Тайваню до 2024 року. Але вийшла промашка з Українським Героїчним Народом, який поставив руки в боки, а козацький капелюх на бік та промовив тоталітарним керманичам: «Всім стояти! Україна прокинулась назавжди».

Китай прорахував наслідки захоплення Тайваню для своєї економіки після жорстких санкцій США і Європи та присів у своїх бажаннях, бо Україна подала команду «Всім стояти!»

Україна розбудила цивілізований світ і показала місце тоталітарним режимам. Але це не означає, що режими присіли назавжди.

Після 1917 року цивілізований світ мав надію на демократизацію росії – срср, а сталося зворотнє: цивілізований світ породив монстра з ядерною зброєю.

Хочу вірити, що цей самий цивілізований світ, нарешті, зрозуміє, що змінити росію можна лише через її повне повалення та утворення на її території мілких протекторатів під зовнішнім управлінням на декілька поколінь для проростання демократії.

США і Китай мають приборкати збочену росію, бо більш важливого для глобальної політики сьогодні не існує. Інше, у тому числі і непорозуміння між собою, почекає.

Український Героїчний Народ став центром цивілізованого світу, але чи зможе Народ приборкати свою владу до стану дотримання нею Конституції України щодо будівництва правової, соціальної, демократичної держави, де права громадянина і людини мають стати найважливішими?

На це питання лише Український Народ має дати відповідь, враховуючи трагічний досвід Майданів і війни.

ДРІБНІ ПОЛІТИКИ НЕ БУДУЮТЬ ДЕРЖАВУ, А ЛИШЕ КОМОРУ ДЛЯ СЕБЕ

(Із особистого щоденника)

20 серпня 2019 року
(з дописом щодо зміни керівництва).

Служба зовнішньої розвідки України

Днями була зустріч з керівництвом СЗР з приводу обрання Голови Верховної Ради України та ризики у зв'язку з цим для майбутнього України.

Навожу аргументи щодо недоцільності обрання головою Верховної Ради України пана Дмитра Разумкова: політик не самостійний, за ним стоять особи, що мріють повернути Україну в лоно Росії через імпичмент Президента, тимчасове виконання обов'язків Президента і технології, що дозволять обрати Президентом пана Разумкова.

Зустріч тривала протягом двох годин і здалося, що мене почули, але згодом керівника СЗР було звільнено.

Таку ж аналітичну довідку надав керівництву Служби безпеки України, де інформація залишилась на столі керівника у червоній папці без реакції, як завжди.

Такі дії служб, що мають дбати про безпеку держави, у тому числі і політичну, мене не здивували, бо і раніше реакція на політичні прогнози була неадекватною, наслідком чого і стала можлива агресія Росії проти України.

4 жовтня 2021 року

Минуло більше двох років і стало зрозуміло, що обрання пана Разумкова головою ВР було стратегічною помилкою, як і багато інших в кадровій політиці Президента Володимира Зеленського.

Неодноразово говорив і писав, що друзі з пісочниці можуть бути на особистій кухні, а на державній службі повинні працювати висококваліфіковані фахівці, які здатні служити Україні так, як записано в Присязі на вірність Українському народові. Але переважна біль-

шість високопосадовців забувають про складену Присягу наступного дня і вважають посаду своєю власністю, а підлеглих працівників перетворюють на рабів.

Це наша дійсність, що потребує переформатування форми правління і зміни політичної еліти на проукраїнську.

Шлях України до процвітання лежить через диктатуру права (правову демократію), ліквідацію опозиції до держави і наведення елементарного правового порядку по всій вертикалі влади.

Інший шлях лежить до Росії, яка котиться на космічній швидкості до самоліквідації і здатна затягнути з собою прихильників «русского мира».

Українському народові саме час прокинутись і збагнути про те, що стане спадщиною нашим нащадкам: Україна чи невеликий залишок території.

Маю надію на молодь, якій жити і творити в Україні заради своїх дітей, і на мудрих людей старшого покоління, у яких Україна в серці.

Petro Myronenko

23 липня 2017 р.

И СНОВА О «БРАТСКОМ» НАРОДЕ.

*(На русском языке для тех, кто упорно не желает
учить язык страны проживания).*

Россия – самый большой фантом в мире за всю историю человечества. Так перевернуть историю своей страны и столько уничтожить своих же людей никому не удавалось.

В России не знают, что название страны дал Петр Первый в 1721 году, убрав з названия Prussia первую букву, так же и со знаменем российским, который есть перевернутым флагом Голландии, где Петр учился наукам и ремеслу.

Много столетий россиянам вбивали в голову, что они наследники Киевской Руси, хотя само название «Киевская Русь» появилось у 1737 году с легкой руки фальсификатора истории Татищева. Была Русь со столицей в Киеве и другой Руси не было. Другие «Руси» были лишь в больных головах придворных историков.

Росіяне не обращают внимание на то, что саму Москву и Московское царство создала Орда в качестве своего улуса. В России не задумались над тем, почему «основатель» Москвы Юрий Долгорукий похоронен в Киеве в 1156 году, а первые упоминания о Москве в западных источниках приходятся на 14 век.

Почему битва «во главе» с Александром Невским в 1242 году состоялась в его семилетнем возрасте.

И много чего можно сегодня написать об исторических мифах целого народа российского. Но кроме российской истории есть еще первоисточники других стран и дипломатическая переписка столетий.

Хочется посоветовать соседям, а теперь агрессорам-россиянам: займитесь своей страной, живите своими проблемами и удачами и не мешайте жить другим народам.

Ваша страна от своей же злости скоро завалится от тяжести. Неужели не видно, что весь мир отварачивается от России?

ДО ОСОБЛИВОЇ УВАГИ

ПУТІН ЗМОЖЕ ВОЮВАТИ ЛИШЕ ЗІ СВОЇМИ ПІДДАНИМИ НА РОСІЇ

Читаю новини останніх днів:

Путін готується до війни з Україною;
Путін нападе на Україну;
Путін спонукає Лукашенка до війни з Литвою;
Війська росії готові до захвату України;
Росія опублікувала мапу України без 10 південносхідних областей.

Пояснюю тим, хто не знає росію.

1. Росію сьогодні треба спримати через призму психіатрії, оскільки в Кремлі військовими планами займаються мультиплікатори;

2. З часів Петра першого на Московії традиційно царі гралися олов'яними солдатиками;

3. Росія готується до виборів у Держдуму шляхом підготовки війни з Україною: образ Сталіна вітає над Кремлем;

4. Адекватність путіна викликає сумніви у світових лідерів вже не перший рік і останній саміт Байден-путін остаточно прояснив ситуацію щодо спроможності і путіна, і росії;

5. Росія не здатна вести війну проти України за економічним потенціалом.

6. У випадку розв'язання повномасштабної війни проти України росія фактично увійде у стан Третьої світової війни, що запустить процес розпаду ерефії на мілкі протекторати інших держав.

Поведінка української влади:

1. Влада непрофесійними діями грає на полі путіна;

2. Сценаристи біля Президента Зеленського провокують політичне протистояння зі США – єдиного надійного стратегічного партнера у боротьбі з росією;

3. Відсутність реальних дій щодо подолання політичної і економічної корупції розвертає суспільно-політичні процеси в Україні у минуле без надії до розвитку.

Висновок:

1. Політичне керівництво має зрозуміти свою роль в Україні і прийняти відповідальне рішення щодо термінових змін у ментальності влади, бо у іншому випадку за політичне керівництво це рішення прийме інша сторона громадянського суспільства;

2. У 2005 році Україна мала історичний шанс змінити політичну систему від пострадянської тоталітарної до демократичної, але про-російські сили в Україні і в Кремлі перемогли та повернули державу у свою казарму;

3. Сьогодні є останній шанс: підписати зі США Договір про стратегічне партнерство поза НАТО і прийняти формулу зовнішнього управління з боку США: інший шлях веде до повного знищення української державності, про що я пишу останні 7 років.

4. Повномасштабна війна з боку росії можлива за умови подальшого розхитування суспільнополітичної ситуації на користь росії всіма представниками «руського мира» в Україні, а особливо опозицією до держави і російською церквою в Україні з мовчазної згоди політичного керівництва держави, що вкрай небезпечно.

Спробуйте це зрозуміти і прийняти.

16 травня 2022 року

82-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Війна накрила Україну горем і прозрінням: дві сторони життя – чорне і біле, темрява і світло.

Горе прийшло майже у кожную родину: гинуть наші сини і доньки, повертаються з фронту поранені, біженці шукають притулок по всьому світові. Така сьогодні наша дійсність і з цим нам прийдеться жити.

Збочена росія через неадекватне сприйняття глобального світу і свого місця у ньому вчиняє дії, що цивілізовані країни не можуть сприйняти, а тому встали на захист Українського Героїчного Народу.

Прозріли всі: і цивілізований світ, і Україна.

Прозрів, нарешті, і Китай, який благословив збочену росію на повномасштабну війну проти України.

І якщо зі збоченою росією все і давно зрозуміло, то Китай потрапив у велику політичну і економічну халепу через переоцінку своєї величчї щодо впливу на геополітику і недооцінку росії, яка підсвідомо стала на шлях самознищення.

Китайське економічне «чудо» завело комуністичних ідеологів в той самий глухий кут, у якому опинився радянський союз у 80-х роках 20-го століття.

Тоталітарні режими (імперії) мають однакову логіку розвитку і занепаду. Китай не дослухався порад своїх мудрих філософів давнини і вирішив погратися з долею сучасними методами економіки на старій комуністичній базі, що завело керманичів у той стан, з якого починала існувати КНР, з однією лише різницею: у 1949 році світ був іншим і швидкість переходу з формації минулого до цифрової цивілізації виявився настільки стрімким, що Китай опинився у пастці своєї «величчї», як і всі імперії до нього.

Осліплений маренням перемоги у битві за Тайвань після окупації України збоченою росією, Китай опинився на межі економічного краху і розпаду держави, що утворена штучно, шляхом подавлення інших народів.

Так хворобливе уявлення своєї «величчї» у глобальній політиці довело керманичів Китаю та росії до прискореного занепаду своїх держав, де народонаселення є рабами, а вожді богами.

Китаєм і росіям треба, нарешті, усвідомити, що Україна прозріла остаточно і вже нікому не скорити Український Героїчний Народ, який здатний захистити і себе, і цивілізований світ від політичних збоченців тоталітарних систем.

Посягання на Україну збоченою росією з благословіння Китаю виявилось каталізатором глобальних змін на планеті і приборканням імперій з печерним мисленням, що загрожують людству.

Ліна Костенко:

«А ви думали, що Україна так просто. Україна – це супер. Україна – це ексклюзив. По ній пройшли всі катки історії. На ній відпрацьовані всі види випробувань. Вона загартована найвищим гартom. В умовах сучасного світу їй немає ціни».

Український Героїчний Народ виявився не по зубах тоталітарній системі, що марила пройтись про Хрещатику з прапорами помираючої імперії.

США разом з усім цивілізованим світом мають поклонитись перед Українським Героїчним Народом і вжити невідкладних дієвих заходів щодо відновлення України і закриття проекту «ЕРЕФІЯ» назавжди, а історію цієї збоченої недодержави виписати на артефактах так, щоб людство здригнулось від того жаху, що витворяла збочена москoвія-росія з народами протягом століть.

Смерть і вічне прокляття тим, хто вчинив геноцид Українського Народу і сприяв збоченій росії у повномасштабній війні проти України.

Зло проти України і Українського Народу повернеться бумерангом нащадкам до сьомого покоління народом, які посягнули на нашу землю.

Слава Українського Героїчному Народові, який пробудив цивілізований світ і спрямував людство у бік ПРАВДИ проти зла!

Слава Україні!

17 травня 2022 року

83-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Коментувати події дня можна лише на фоні картини Айвазовської «Дев'ятий вал».

Але краще спрямую Вас до мого слова на Конгресі АПН України в 2017 році.

Сайт АПН України: ars-ua.org – науковий журнал – архів – випуск 8 – стор. 11.

21 травня 2022 року

87-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Після виходу з друку книги «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога» (сайт АПН України: arps-ua.org – науковий журнал – архів) прийняв рішення зайнятись розробкою Концепції політичної конструкції держави.

Тридцять років ми не будували демократичну, правову, соціальну державу, а лише реформували та перебудовували радянську систему, що було стратегічним політичним прорахунком, наслідком чого Український Народ змушений вийти на Майдани, а сьогодні зі зброєю в руках боронити Україну від збоченої росії, яка забажала окупувати всю Україну та знищити Український Народ.

Не можна реформувати і перебудовувати мертву систему. Мертве треба хоронити назавжди.

30 років ми ходили ареною цирку під радянським ментальним куполом і прийшли до війни.

Жодний президент не здатний був присвятити своє життя будівництву заможної вільної України, бо це не співпадало з особистими поглядами щодо виходу з радянського концтабору.

Прикро, але сьогодні маємо чесно визнати факт відсутності в Україні Політичної еліти, яка б повела за собою громадянське суспільство у майбутнє.

Міністерство юстиції реєструє біля 400 політичних партій, які не є політичними партіями, а політичними бізнес-клубами вождистського типу. Реєструє держава, яка має бути зацікавлена у сильному громадянському суспільстві з ідеологічними партіями.

Виходить, що держава противиться формуванню Політичної еліти. Чому? Радянська система управління в Україні ніяк не второпає, що СРСР помер, а його фундамент не здатний витримати нову модель суспільно-державного розвитку.

Арена цирку має діаметр 42 фути (13 метрів). Це світова практика, бо коні вдало ходять саме таким колом з шорами на очах.

Думаю, що треба у сесійній залі Верховної Ради встановити арену в 13 метрів з високими правовими парканами, щоб наші «народні» не виходили за межі конституційного поля діяльності. Досить дозволяти «народним» діяти як заманеться.

19-го і 20-го травня мав честь спілкуватись з науковцями, викладачами і студентами вишів м. Дніпро. Ці люди мають велике бажання жити в Україні, де діє Конституція і верховенство права є пріоритетом життєдіяльності держави та суспільства.

Ми маємо чудову студентську молодь, якій треба відкрити всі шляхи для отримання ґрунтовної освіти, що забезпечить їм майбутнє.

На відкритій лекції поділився своїми мріями про майбутнє України і планами щодо формування Політичної еліти на базі Академії політичних наук України, до якої запросив талановиту молодь, науковців.

Вручив дипломи АПН України нового зразка нашим академікам у м. Дніпро та провів нараду щодо відкриття Південного відділення АПН України.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

22 травня 2022 року

88-й день Третньої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Вчора Сполучені Штати Америки юридично закріпили Програму допомоги Україні на суму 40 млрд. дол. на 2022 фінансовий рік.

«У суботу, 21 травня 2022 року, президент підписав закон H.R. 7691, «Закон про додаткові асигнування для України на 2022 рік», який передбачає додаткові надзвичайні асигнування на 2022-й фінансовий рік федеральним агентствам для реагування на ситуацію в Україні та надання допомоги Україні», – йдеться в повідомленні.

9-го травня 2022 року Президент США Байден підписав Закон про ленд-ліз, формула якого не використовувалась з 1941 року.

Закон про ленд-ліз для України підписано президентом США Джо Байденом 9 травня 2022 року. Тепер механізм, який жодного разу з 1941 року не запускався для жодної з країн у світі та попри всі війни, почне набирати оберти.

Раніше Defense Express вже підібрав п'ять фактів про ленд-ліз, які демонструють безпрецедентну важливість цього акту з боку США. Якщо дуже коротко, то Україна буде отримувати стільки допомоги, скільки потрібно для перемоги, бо наша поразка проти РФ – це загроза всьому цивілізованого світу.

Тепер повернувся до процедури Зовнішнього управління.

Цю тему порушую з 2008 року, коли направляв до РНБО Аналітичну довідку щодо діяльності проросійських неурядових організацій в Україні.

Прикро визнавати те, що протягом багатьох років політична влада України сприяла діяльності проросійських неурядових організацій в Україні, які представляють опозицію до держави.

Через політичну і економічну корупцію, що суцільно накрила Україну, розраховувати на рух в сторону цивілізованих держав, а тим більше на вступ до ЄС і НАТО, не приходилось.

Наші керманичі безвідповідально кидали Україну під 12-бальні хвилі цунамі, наслідком чого ми мали Майдани, з 2014 року гібридну, а тепер повномасштабну війну зі збоченою росією, яка влаштувала свідомий геноцид Українського Народу під пильним оком цивілізованого демократичного світу, що у перші дні закrywся від нас своїми статутами та статтями.

Світ виявився неготовим до повномасштабної війни і отримав воєнно-політичний нокаут, який довів демократичні суспільства до стану психологічного штопору, на що і розраховувала ординська росія, бо була впевнена в ефективності бандитської дипломатії, на яку не може бути адекватного спротиву ліберальної демократії.

Але ординська росія, яка за своїм розвитком знаходиться у кам'яному періоді, на цей раз допустила стратегічну помилку, що коштуватиме росії розпадом на мілкі протекторати.

Якщо зі збоченою ординською росією все сьогодні зрозуміло і кухарці, то до наших керманичів, які протягом 30 років не займалися стратегією розвитку України, є питання, що межують з оцінкою їхньої дієздатності та адекватності сприйняття реального світу.

Схоже, що Україна 30 років ходить колом, як євреї в пустелі 40 років.

Тому і пропонувалось відсторонити наших політиканів, які крім своєї кишені нічого не помічали, та ввести зовнішнє управління з боку США на період одного покоління – 25 років.

Лякатись цього не треба.

Нам допоможуть приборкати політичну та економічну корупцію, вмонтують наше законодавство у цивілізоване правове поле та роз'яснюють керманичам просту річ: «Державні службовці і депутати всіх рівнів обираються Українським Народом з метою здійснення конституційних повноважень задля руху до процвітання держави і

суспільства, а не для особистого збагачення, що є злочином у цивілізованому світі».

До сьогодні ми обирали політичних авантюристів, що приводили Україну до Майданів і війни.

Досить!

Треба вже думати тим місцем, що між вухами, і думати дуже добре, бо можна так і державу втратити.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Минуло шість років, і збочена росія вчиняє геноцид Українського Народу.

Petro Myronenko

22 травня 2016 р.

УКРАЇНЦІ В УКРАЇНІ НЕ ДУЖЕ ПЕРЕЙМАЮТЬСЯ ЗБЕРЕЖЕННЯМ ГЕНЕТИЧНОГО КОДУ НАЦІЇ

Я прожив за межами України 25 років (ходив у москалі) з 1969 по 1994 роки.

Маю визнати, що на росії я зберігав мову, історію і культуру України і так само спонукав українців, що мешкали поруч. А приїхав на Батьківщину і зрозумів, що українці в Україні не переймаються збереженням свого коріння і генетичного коду нації.

Це велика проблема і ми маємо агресивно і швидко виправляти цю ситуацію. Московія вживає всіх заходів до знищення всього українського і української держави, бо з вільною Україною не може бути російської імперії.

22 травня 2022 року

ЗНОВУ ПРО ЗБОЧЕНУ РОСІЮ

Один мій колега запитав вже під час війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення: «Ти прожив з росіянами 25 років і не став, як багато наших земляків, одним із них. Чому?»

Мені в житті дуже поталанило з вчителями, знання і досвід яких я всмоктував як губка. Це у першу чергу мої Дідусь і Бабуся, які вихова-

ли мене від народження. Вчителі школи, які навчили мене писати і читати між рядками. Викладачі вишів, які передали свій досвід сприйняття реального світу. Інститут мозку, де Наталія Петрівна Бехтерева навчила мене управляти собою. Це мої учні, у яких я навчаю бути сучасним. Всім їм низький уклін за науку!

А відповідь колеги була такою: «Я сПримав росіян як об'єкт дослідження і в мене не виникало бажання стати одним із них, як багато українців на росії, на превеликий жаль. Думаю, що знаю росіян і можу об'єктивно оцінити їхній психологічний стан і визначити причину падіння суспільства до стану зомбованих істот без власного Я».

Дії росіян в Україні сьогодні не мають іншої назви, як дії скажених збочених істот. Це саме вірне визначення.

Психіатри світу ще мають визначити природу поведінки народонаселення росії, яке масово має однакове психіатричне захворювання, що не дозволяє їм бути Homo Sapiens.

Самий великий демократ на росії є великодержавним шовіністом. Це треба всім нам зрозуміти і не плекати надії на покращення відносин з росією.

Росія має розділитись на дрібні протекторати і закінчити своє існування під наглядом США і Китаю.

Я добре вивчив росіян, а тому не став одним із них за 25 років, бо на землі пращурів мені прищепили ментальність Українця назавжди.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

23 травня 2022 року

89-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Китайські мудреці, які обслуговують керівництво Комуністичної партії Китаю, почали говорити мовою паталогоанатомів щодо репетиції процедури поховання головного воєнного злочинця путіна.

=====

Із мого щоденника (сайт АПН України – aps-ua.org – науковий журнал – архів – Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. стор. 56):

27 лютого 2022 року. 4-й день війни.

США і Китай вже мають терміново вступити в діалог щодо подальшої долі Четвертого Рейху, який вийшов з під контролю та став небезпечним для цивілізованого світу.

=====

«Війна – це продовження політики іншими засобами» – говорив прусський генерал Карл фон Клаузевіц.

Сьогодні час перефразувати слова генерала таким чином: «Політика – це доступні дипломатичні засоби уникнення війни».

Збочена росія у своєму розвитку залишилась у часі, коли Орда зашнувала Московське князівство, а тому не слід очікувати від цієї варварської держави цивілізованих методів і засобів ведення міждержавного діалогу.

Війська Чингізхана заходили на окуповані землі, де вбивали чоловіків, гвалтували жінок, а з відрізаних голів жертв будували піраміди.

Що змінилось з часів Чингізхана на збоченій росії?!

Наші політики, які видавали себе за Політичну еліту України, не бажали вчити історію збоченої росії і фундаментально займатись стратегією розвитку держави.

=====

6-го лютого 1994 року я з родиною прибув в Україну після 25-річного розлучення з землею своїх пращурів.

Намагався передати досвід державного будівництва, що мав честь отримати через спостереження в Японії, але до майданів і війни громадянське суспільство не сприймало кращий досвід державотворення.

Японці не одноразово звертали мою увагу на помилковий шлях у державотворенні через реформування і перебудову. Не можна будувати державу на гнилому ідеологічному фундаменті.

У 1945 році Японія вийшла із психологічної депресії і економічної кризи шляхом переймання кращого світового досвіду економічного розвитку, пройшовши зовнішнє управління.

=====

Намагання звернути увагу на передовий світовий досвід державотворення натикаються на політичну і економічну корупцію, що накрила Україну по самі вуха.

Противників зовнішньої управління хочу спрямувати до Японії, Німеччини, Південної Кореї, В'єтнаму тощо.

Ми вийшли з радянської тоталітарної системи, де не дозволялось думати і діяти всупереч планам партії.

10 березня 1983 року я вийшов з лав КПРС, а тому мав вільний вибір у будівництві свого майбутнього без оглядки на кремлівські партійні казарми.

Сьогодні, під час війни, спостерігаю за діями деяких бувших, які у 1991 році публічно відрікались від партійного минулого. Деякі з цих колишніх, які займають досить впливові посади в державі, до кінця квітня не виказували свого відношення до війни.

І ці колишні очолюють державні установи і отримують кошти від платників податків, які сьогодні захищають Україну зі зброєю в руках.

Не один рік вже майже криком звертаю увагу на деструктивну діяльність опозиції до держави, що грає на полі агресора.

Держава має захищати свої національні інтереси, а не грати за правилами росії, що привело нас до війни.

Є над чим працювати після Перемоги над збоченою росією. Державне будівництво – це наука, а не забаганки політичних авантюристів.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

24 травня 2022 року

90-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Вчора внаслідок авіаудару по Центру ЗСУ в Десні на Чернігівщині загинуло, за офіційними даними, 87 людей. За моєю інформацією значно більше.

Через 90 днів війни Навчальний Центр ЗСУ ще й досі біля кордону з державою-агресором. Це наслідок злочинних дій воєнного керівництва держави і треба всьому давати адекватну оцінку та терміново виправляти те, що можна виправити.

Нещодавно один «розумник» високого рангу з Офісу Президента України заявив, що не на часі згадувати недоліки перших днів війни. Це слова дилетанта, а не державного діяча, який не навчений цінити життя людини.

87 (?) людей загинуло в Навчальному Центрі Збройних Сил Украї-

ни, які готувались стати молодшими командирами – головною ланкою оборонного відомства за мірками НАТО.

Завтра їх поховають, а винні командири будуть і надалі так само «берегти» наших синів.

У 2018 році на Донеччині загинув солдат, якому було 18 років і два місяця. Я подав запит до Міністерства оборони з проханням надати роз'яснення щодо причин загибелі солдата і терміну підготовки до бойових дій.

Відповідь заступника міністра оборони мене збила з ніг: на другий день після дня народження (18 років) призваний до лав Збройних Сил, отримав підготовку протягом одного місяця під керівництвом сержанта і направлений на фронт.

Ми ще радянські ментально, бо життя солдата, як сьогодні на збоченій росії, нічого не варто.

Війна не вправила мозок командирам і сьогодні: через безголові накази та неузгоджені дії підрозділів на фронті гинуть до 50% солдат.

Головнокомандувач Залужний вірно все говорить, що для нього життя кожної людини важливе, а на ділі все навпаки, бо ще радянські без почуття відповідальності перед рідними загиблих.

Війна мине, а за загиблих наших синів і доньок треба запитати винних та провести повне розслідування суспільством, бо так і залишимося радянськими бездуховними істотами.

Український Народ утримує за свій кошт Збройні Сили та інші військові формування України, що виявились не здатними зустріти ворога у перші дні війни, про яку весь світ криком попереджав наших керманичів.

Ніколи не розумів кадрову політику, де підбір відбувається на рівні кухарок господаря, а й того гірше: як заманеться політичним авантюристам.

Пробігають від курсанта через пісочницю до генерала, а відповідати за життя підлеглих так і не навчились, бо ще з радянською тирсою в голові.

Війна – це тяжка робота для професіоналів, а не для дилетантів, які видають себе за знавців.

Сьогодні Збройні Сили України гідно боронять Україну і захищають Український Народ від збоченої росії, але можна було не допустити такого лиха за умови ретельної підготовки до війни і наведення кадрового ладу та зачистки зрадників.

Не можна миритись з головоцупством, і на війні у першу чергу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

23 травня 2016 р.

ДЕМОКРАТІЯ І АНАРХІЯ

У суспільстві завдяки політичним авантюристам, які грають на проросійському полі, утверджується тотожність демократії і анархії. Прийшов час керманичам держави будувати державу, а не імітувати діяльність.

Треба виписати закони таким чином, щоб у чиновника й думки не було про розкрадання державних коштів. А для початку слід страстити публічно біля сотні політиканів, які своїми діями знищують державу.

Рух до успіху в Україні лежить через диктатуру права при зовнішньому управлінні до правової демократії.

Все інше є політичною демагогією, що стала вже державною політикою.

25 травня 2022 року

91-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

СПОГАДИ І РОЗДУМИ

Якось мене запитали: «Чи не дорого обходиться Українському Народові навчання політиків під час управління державою?»

Відповів так: «Дорого, але нам треба вчитись обирати і наймати на роботу головних менеджерів держави відповідально, а не за гречку. Іншого цивілізованого шляху не існує».

=====

Сьогодні присвятив час аналізу прогнозів західних розвідок щодо війни і росії.

У 2014 році намагався пояснити раднику з політичних питань Посла Німеччини в Україні ментальні особливості російського народонаселення та його походження з метою скорішого розуміння росії та її намірів щодо України.

Пояснював на пальцях про те, що росіяни ментально є ординцями і з часів заснування Московського князівства не змінились як самі, так і форма правління держави, де мешкають нащадки Орди, які нічого спільного зі слов'янами не мають. Вони є лише слов'яномовні.

Через два роки радник Посла визнав, що Європа не знає росію і російське населення.

Це ключове, на чому треба будувати аналіз того, що відбулось сьогодні в Україні під заспаними очима західних демократій, що вважають себе цивілізованими.

Західні демократії не розуміють ментальність російського народонаселення. Московити-ординці в європейських костюмах та краватках психологічно і інформаційно згвалтували весь світ та звичними для своєї варварської ментальності методами і засобами вчинили геноцид Українського Народу.

30 років росія марила підкорити Україну та знищити вільний Український Народ.

30 років росія переконувала цивілізований світ у тому, що Україна не є державою.

24 лютого 2022 року цивілізований світ сприйняв повномасштабне вторгнення росії в Україну за регіональний воєнно-політичний конфлікт та погодився із задумами кремля щодо завершення «спеціальної воєнної операції» протягом тижня поваленням влади України та окупацією всієї території.

Цивілізований світ не знає росію, а ще більше не знає Український Народ, який за свою Землю і свої Родини готовий стояти насмерть і зубами гризти ворога.

Розвідки західних демократій проспали Україну, де Героїчний Народ постав проти збоченої росії та захистив той самий цивілізований світ, де прогнозували окупацію України протягом тижня.

Тільки сьогодні західні демократії зі своїми розвідками зрозуміли, що лише Українському Героїчному Народові виявилась по зубах збочена росія, яка вперто крокує до кінця свого існування.

Днями Британська розвідка оприлюднила прогноз щодо завершення земного життя путіна у 2023 році.

У такому випадку кажуть: «Краще мовчати, ніж говорити дурницю». Земне життя головного воєнного злочинця путіна підходить до завершення вже днями, бо ця скажена істота доїдає саму себе із середини. Йому не допоможе і особистий охоронець, який мав би пустити кулю в лоба шефу.

Скажена істота путін має померти у власному багні. «КРАПКА».

Поїхали далі.

Радянська система породила безліч збоченого народонаселення, але методи формування його психотипу іноді корисно повивчати, чим я і займався у певний період свого життя, після чого у 1983 році відправив головний документ радянської доби до цк кпрс і почав будувати своє вільне майбутнє.

Слідом за збоченою росією шлях до падіння почне комуністичний Китай, де керманичі не зрозуміли глобальні зміни та переоцінили свій вплив на світові процеси, що почалися з України.

Китай благословив воєнного злочинця путіна на війну в Україні і тим самим допустив трагічну стратегічну помилку, що призведе до краху комуністичної ідеології та спричинить важку депресію.

Імперії мають схожі долі через неадекватне сприйняття реально-го світу керманичами. Так було споконвіку, так є і сьогодні.

Розвідкам західних демократій треба вчитись у хакерів, які вміють добувати необхідне, а не підлаштовувати інформацію під політику, що є рухом до деградації.

Інтуїція і розвідка.

Геніальний вчений Альберт Ейнштейн писав: «Інтуїція – це священний дар. Розум – покірний слуга».

Додам своє трактування інтуїції: «Інтуїція – це результат титанічної праці над здатністю управляти підсвідомістю».

Є думка, що мозок людини нам не по мізкам. Це так, але не означає, що не варто працювати над вивченням себе в собі.

Неодноразово наголошував на тому, що саме складне у житті – це навчитись управляти собою. Той, хто навчився управляти собою, тому по силам керувати процесами.

Розвідка потребує надзусиль в управлінні собою, а тому є елітарною професією.

Рух вперед.

На наших очах змінюється світ і зміни почались з України, де Героїчний Український Народ показав західним демократіям, що рух до вершин цивілізації пролягає не під килимами політичних авантюристів, а завдяки героїзму Народу, який забажав вибудувати правову демократію через диктатуру права, де поняття право і закон є однако-ві для кожного громадянина держави, до президента включно.

Маємо зрозуміти просту річ: ми наймаємо на роботу керманичів і повинні вимагати від них гідного виконання конституційних обов'язків щодо управління державою, бо саме народ є носієм влади, а не народні обранці, які звикли до того, що вони є безкарні.

Після війни треба поставити в державі і суспільстві все на свої місця таким чином, щоб у народних обранців не виникало бажання діяти як заманеться.

Досить! Гниди і політичні авантюристи разом з опозицією до держави мають зникнути з політико-правового поля України.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Продовження від 25 травня 2022 року

ВІЙНА ЦЕ ПРОДОВЖЕННЯ ПОЛІТИКИ ІНШИМИ ЗАСОБАМИ

Щодня ми чуємо і читаємо інформацію щодо втрат ворога, а ворог у цей час повідомляє про наші втрати.

Треба відходити від радянщини, де не виносили інформацію за межі будівлі партійної установи без особливого на те дозволу.

Є таємна інформація і це зрозуміло, хоча наші «спікери» при владі часто-густо таке видають, що і кротів не треба.

Інформацію про людські втрати на війні зі збоченою росією треба подавати чесно і щодня тримати державні прапори у стані трауру до закінчення бойні 21-го століття на території України, де російське народонаселення вчиняє геноцид Українського Народу.

Кожного загиблого воїна треба хоронити з державними почестями і пишатись їхнім героїзмом. Так поступають цивілізовані країни, до спільноти яких ми прямуємо.

Не можна тримати Український Народ, який боронить свою Землю і свої Родини від скаженої росії, у темряві інформації наслідків війни.

Воїн на фронті має знати правду і тоді він матиме більшу мотивацію до захисту і відповідно реагувати на помилки або злочини деяких командирів і начальників, для яких людське життя нічого не варте.

Прикро, але й досі деякі наші керманичі на фронті і не лише на фронті ментально є радянськими і діють за правилом маршала Жукова «бабы еще нарожают».

Український Героїчний Народ заслуговує на повагу.

Правда завжди є правдою, хоча і гіркою іноді.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

26 травня 2022 року

92-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

ВІЙНА І ДИКТАТОРИ

Західні демократії прирівняли цинічного холоднокривного воєнного злочинця путіна до Муаммара Кадаффі і Саддама Хусейна. Прийнято рішення щодо фізичного знищення путіна у власному багні.

Диктатори, які втратили зв'язок з реальністю, та своїми діями становлять глобальну небезпеку, підлягають ліквідації.

Шкода, що західні демократії роками грали у піддавки з цими диктаторами ціною життів невинних людей, а потім змушенні вживати невідкладних заходів.

Шкода, що західні демократії ще сПримають війну як продовження політики іншими засобами, хоча наслідки війни – це страшне людське горе, коли люди вбивають людей за наказами збочених політиків.

Цивілізація, що циклічно рухається у зворотньою напрямку, деградує. Людська популяція все більше довіряє своє існування штучному інтелекту, а сама популяція стає на шлях використання природних інстинктів і обмежує свою інтелектуальну діяльність, що є ознакою деградації.

Всякий орган людини має працювати на повну силу. Це стосується і мозку, де постійно відбуваються процеси, що спонукають людину до активних дій.

Лежачи на дивані з ковбасою за 2.20, можна готуватись до завершення фізичного життя.

Постійно наголошую на тому, що треба вчитись управляти собою і планувати своє життя на багато років, бо лише так людина здатна рухатись до прогресу і добиватись успіху.

Чому путін став путіним та очолив тоталітарну систему, що не змінилась з часів Орди?

Відповідь лежить на поверхні: система, що управляє зомбованим народонаселенням заради збагачення керівної верхівки, не може допустити самостійну особистість до влади і тому путін очолив зграю інших путіних, які зв'язані кров'ю та злочинною діяльністю. Вихід з такої системи лише через крематорій.

Всі пам'ятають трансляцію радбезу ерефії від 21-го лютого 2022 року, де путін зв'язав верхівку росії кров'ю, яку пролле через дві доби Український Народ.

Дії тоталітарних систем однакові, як під копірку. За тисячі років нічого не змінилось у поведінці людини, яка наділена необмеженою владою.

Західні демократії прийняли вірне рішення щодо ліквідації воєнного злочинця путіна, але ціна запізнення у прийнятті такого рішення дуже висока і коштує Українському Народові не менше сотні тисяч людських життів і спалених горем сердець.

Після війни Українському Народові треба ретельно переосмислити політичну конструкцію держави і напрацювати правові стримувачі для тих, хто нехтує інтересами народу, який обирає собі головних менеджерів і дозволяє вчиняти позаправні дії.

Рухаємось у напрямку Правової демократії, де право і закон однакові для всіх, включно до президента України.

Але спочатку треба провести глибокий політико-правовий аналіз причин і наслідків війни, яку розв'язала збочена росія проти мирного Українського Народу.

Помилки воєнно-політичного керівництва України під час підготовки до війни підлягають вивченню та правової оцінки.

Толерантність Українського Народу на цій війні має зазнати значних ментальних змін.

Український Народ є народом-воїном і дії наші мають бути відповідними щодо покарання винних за загибель сотень тисяч людей.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

26 травня 2022 року

ПОЛІТИЧНА ПОВІЯ З НАФТАЛІНУ

**ЛЮДИ З РОКАМИ СТАЮТЬ МУДРИМИ,
А Є ЛЮДИ, ДО ЯКИХ МУДРІСТЬ ТАК І НЕ З'ЯВИЛАСЬ**

Колишній держсекретар США, за сумісництвом політична повія, Генрі Кіссінджер у свої 98 років порадив Україні віддати території росії задля збереження стабільності у світі.

Цю заяву сплановано озвучено у Давосі, бо треба спровокувати чергову політичну кризу та пересварити країни західної демократії.

Пацієнти кремлівської Палати № 6 у стані передсметної агонії дістають із шухляди політиків, що просякнуті нафталіном, і видають їх за мудреців.

Колись Кіссинджер сказав Голді Меїр таке: «Перше – я громадянин США, друге – я державний секретар США і лише третє – я єврей». Забув пан Генрі додати четверте: політична повія, для якої людські життя нічого не варті.

І такого політичного багна сьогодні безліч, яким війна є продовженням брудної політики.

16 травня 2016 р.

**ПРЕЗИДЕНТ ПОРОШЕНКО ДОВІРЯЄ ДОНБАСУ
І ВІРИТЬ У ВИБОРИ В ЦЬОМУ РОЦІ**

Довіряти можна другу, а в політиці все треба аналізувати і прогнозувати.

Аналіз і прогноз підказує мені, що у цьому році і ще ближчі десять років вибори на Донбасі провести буде неможливо і небезпечно для державного устрою України.

Ідеологічна інфекція, яку протягом років заносив руській мір на Донбас, зробила свою ганебну справу і відгородила Донбас від України великим духовним парканом. І про це Президент має знати.

27 травня 2022 року

93-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

**ПОРАДИ МОЛОДІ,
ЯКІЙ РОЗБУДОВУВАТИ ВІЛЬНУ УКРАЇНУ**

Перечитую свої нотатки минулих років. Щороку повертаюсь до думки, що наші керманичі не навчені державному будівництву і не мають Українського ментального стрижня.

Кожний президент діяв так, як він особисто розуміє майбутнє України через призму свого виховання та радянської освіти, що вплинуло на рівень його сприйняття незалежності України від росії.

Конституція України ніби і є Основним Законом України, але кожний президент вертить нею, як заманеться, бо політична доцільність сьогодні стоїть над Основним Законом, що не припустимо у демократичній державі.

Протягом 30 років так звана «Політична еліта» імітує будівництво незалежної держави, а на практиці допустила стратегічні політичні прорахунки на користь росії, яка через опозицію до держави, що є суто українським феноменом, руйнувала громадянське суспільство до стану майданів, а тепер і війни.

З 1995 року я маю добрі стосунки з Патріархом Філаретом (Денисенком Михайлом Антоновичем). Неодноразово ми обговорювали проблеми в державі та шляхи їх вирішення, але постійно натикались на те, що в Україні понад третини керівництва всіх рівнів проросійське, яке діє на користь росії.

Декілька років тому я розділив політичну опозицію в Україні на опозицію до влади, що цілком допустимо у демократичних державах, і опозицію до держави, що є справою розгляду судової гілки влади на предмет державної зради.

Під час розв'язання будь-якої задачі стратегічного рівня треба системно виписати понятійний апарат теми, що ставиться для розгляду. При президентах держав західних демократій існує інститут наукових радників, які готують президентові науковообгрунтоване рішення з питань, що стоять у порядку денному. Не можна діяти на стратегічному рівні управління державою, як на кухні, бо за політичними рішеннями долі десятків мільйонів громадян України.

У 1997 році мене вперше запросили на роботу до Адміністрації Президента України з метою налагодження системного обміну інформацією з регіонами з питань внутрішньої політики. Було відпрацьовано алгоритм надання інформації з регіонів, її систематизація та створення Політичного паспорту області, що стало базою для розуміння політичного простору держави і суспільства.

Після парламентських виборів 1998 року дві політичні партії України (НДП – Народнодемократична партія на чолі з В.П. Пустовойтенком і СДПУ(о) на чолі з В.В. Медведчуком) почали розхитувати суспільно-політичну ситуацію в Україні і, на превеликий жаль, це їм вдалося.

Глав адміністрацій районів та областей почали призначати за партійною квотою, що стало початком підготовки до політичної і адміністративної окупації України з боку росії.

Завершився цей процес у 2012 році заміною керівників силового блоку держави громадянами росії, що не припустимо за Конституцією України – Основним Законом України прямої дії.

Чому я так ретельно намагаюсь звернути Вашу увагу на ролі Президента України у розбудові держави? Багато хто вважає, що Президент України відповідає лише за зовнішню політику і оборону держави. Це помилкове розуміння ролі Президента України. Хто уважно читав розділ Конституції України «Президент України», той звернув увагу на те, що Президент України, як я кажу з гумором, не відповідає лише за сантехніків.

Тому під час виборів глави держави ми маємо уважно аналізувати не слова політика – кандидата у Президенти України, а його справи, моральний облік і рівень підготовки до управління державою. Інакше знову стратегічні прорахунки, знову навчання під час управління державою, що коштує Українському Народові дуже дорого.

Українському Героїчному Народові вже час остаточно рухатись в європейському напрямку, де західні демократії будують своє майбутнє за цивілізованими правилами, і подалі від держави-агресора збоченої росії, яка протягом століть знищувала все Українське в Україні.

Висновки:

1. Назавжди ментально розлучаємось зі збоченою росією.
2. Рухаємось у бік цивілізованого демократичного світу.
3. Наймаємо на роботу головними менеджерами держави гідних громадян України, які мають Український ментальний стрижень.
4. Опозиція до держави має бути ліквідована з політико-правового поля України.

Будуймо Україну в собі і навколо себе.

28 травня 2022 року

94-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

1. Про росію та путіна.

Кремлівські «опозиціонери» розповідають про смертельні хвороби цинічного холонокровного воєнного злочинця путіна та прогнозують скору його смерть.

Якщо Ви, шановні Колеги і Друзі, помітили, то я звертав Вашу увагу на те, що «хвороби» путіна вигідні кремлівському оточенню та російським пропагандистам, бо з хворого царя, як це було завжди і до цього, спросу мало.

Багато можна навести прикладів із історії московії-росії-срсп-росії, коли царі (імператори, генеральні і не дуже генеральні секретарі, а сьогодні президенти) видавали із себе хворих дурнів і при цьому робили темні справи щодо знищення народонаселення та перетворення його на рабів без роду і племені.

Якщо взяти до уваги деякі відеокадри, що фіксують фізичний та психологічний стан воєнного злочинця путіна, то можна зробити висновок щодо його тяжкої хвороби, але слід подумати над тим, що ці кадри зняти професійними кремлівськими працівниками ЗМІ, інформація від яких без особливого дозволу оточення путіна не виходить в ефір.

Тому можна зробити висновок, що суспільству на росії і на зовні подається дезінформація щодо хвороби воєнного злочинця путіна з метою виведення його за межі кримінальної відповідальності за воєнні злочини та симуляції смерті, за необхідності.

Отже, у такий спосіб цинічний холоднокровний воєнний злочинець путін свідомо і у повному здоров'ї вчиняє геноцид Українського Народу задля утвердження своєї величі перед світовими лідерами, яких вважає слабкими і не здатними протистояти тоталітарним режимам.

Дотепер мета воєнного злочинця путіна майже була досягнута, але особливості його характеру, накладені на ординську ментальність, та низький рівень фундаментальних знань з державотворення, не дозволяють реально сприйняти глобальні цивілізаційні зміни, що привело самого путіна та його оточення до стану нездатності керувати політичними процесами на користь росії.

Нікому із керманічів росії за століття не вдавалось так вдало розвалити свою державу та довести її до скорого розпаду на мілкі протекторати.

Притомні державні діячі прославляють свої країни, а цинічні холоднокровні воєнні злочинці на царському троні входять в історію адольфами гітлерами, саддамами хусейнами, муаммарами каддафі, владімірами путініми тощо.

Деякі лідери провідних держав світу сьогодні намагаються відділити путіна від російського народонаселення щодо відповідальності

за геноцид Українського Народу та інші військові злочини, що є базовою помилкою в оцінці російського громадянського суспільства, яке винне перед Українським Народом так само, як і військовий злочинець путін.

Висновок до п. 1.

Путін здоровий і помре лише тоді, коли це буде вигідно оточенню, або буде ліквідований за рішенням ззовні. А вигідно вже сьогодні і оточенню, і ззовні.

2. УПЦ МП в Україні.

30 років тому відбувся розкол УПЦ.

В Харкові 27–28 травня 1992 року був закладений фундамент «руського мира» в Україні, який вибухнув війною у 2014 році.

Жодний Президент України не вживав адекватних заходів щодо приборкання діяльності ворожої до України церкви, що привело до розгортання опозиції до держави, де УПЦ МП грає ключову роль та діє виключно в інтересах росії.

Три православні Лаври в Україні, що є власністю держави, знаходяться під покровом УПЦ МП, що є злочином влади у період війни з росією, бо УПЦ МП є структурним підрозділом держави-агресора росії в Україні.

«Атеїстична» позиція секретаря РНБО щодо вироблення рішення про заборону діяльності УПЦ МП не витримує критики. Державний діяч такого рангу не може не розуміти того, що УПЦ МП є ворогом України і дії влади мають бути відповідними, а в період війни – терміновими.

Час поставити крапку в діяльності УПЦ МП, яка розриває Україну під керівництвом росії.

На прикладі відношення влади до УПЦ МП можна зробити висновок, що влада у нас не зовсім українська. А якщо влада з цим не погоджується, то хай доводить, що вона Українська, а не така, що грає ще на полі росії.

Присутність УПЦ МП в Україні – це лакмусовий папірець діяльності влади, яка вважає росію ще не зовсім ворогом.

Мабуть ця влада ще не втратила на війні своїх домочадців, під яких створюють цілі закони для вилучення їх із списку призовників під час мобілізації.

Влада і Український народ й досі живуть у різних світах, що не перетинаються у просторі, на превеликий жаль. Ми ще є радянською країною за ментальністю влади. Рух в сторону західних демократій лише імітується, бо владу обираємо за гречку, а сама влада діє лише в інтересах влади.

Присутність УПЦ МП в Україні тому яскраве підтвердження.

Висновок до п. 2.

УПЦ МП є ворогом України і Українського Народу, діяльність якої має бути заборонена назавжди і не допущено відновлення діяльності у будь-яких інших проявах чи формах.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Наш шлях – до Правової демократії подалі від тоталітарної росії, яка вчиняє геноцид Українського Народу на очах цивілізованого світу.

28 травня 2022 року

УПЦ МП – РПЦ В УКРАЇНІ.

Постанова Собору Української Православної Церкви від 27 травня 2022 року (далі – на сайті УПЦ).

Зовні все виглядає майже пристойно з рішення Собору УПЦ.

Перекладаючи на людську мову, зазначу, що РПЦ під керівництвом патріарха Кіріла, який підпорядкований кремлю, законсервувала на період воєнних дій активну діяльність УПЦ МП з метою виконання ролі щодо розхитування суспільнополітичної ситуації в Україні на користь росії у закритому режимі.

Тому можна впевнено стверджувати, що діяльність УПЦ МП переходить під керівництво ФСБ.

Думаю, що влада України прийме рішення Собору УПЦ МП від 27 травня 2022 року як таке, що відповідає інтересам України, що стане черговою стратегічною політичною помилкою, яка матиме у майбутньому трагічні наслідки.

УПЦ МП не має канонічних прав на прийняття зазначених рішень та засуджувати дії Вселенського Патріархату щодо утворення ПЦУ, бо не є самостійною церквою.

УПЦ МП була, є і залишиться опозицією до Української держави.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

30 травня 2022 року

96-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

95-й день війни присвятив державній формі правління у післявоєнний час та її моделюванню, а тому пропускаю цей день у щоденнику.

Поїхали далі.

В ОФІСІ ПРЕЗИДЕНТА ВКОТРЕ ГОТУЮТЬСЯ ДО ЗУСТРІЧІ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО З ВЛАДІМІРОМ ПУТІНИМ

В розвідці є неписане правило: не прогнозуєш позитивний результат від зустрічі – не ходи.

Маніакальне бажання Офісу Президента організувати зазначену зустріч, що закінчиться провалом для української сторони, дає підстави вважати дії Офісу такими, що не відповідають інтересам України.

Звертаю Вашу увагу з перших днів війни, і це зафіксовано у першій частині мого щоденника, що вийшов із друку, на неприпустимість зустрічі президентів України та росії без посередників США і Китаю через прогнозований негативний результат і небезпеку для подальшого розвитку України.

Росія є терористичною державою, яка не має адекватного зв'язку з реальним світом, що повинно стати предметом підготовки відповідного рішення ООН задля уточнення ролі ООН у збереженні миру на Землі і це є надважливим питанням для людства.

З 24-го лютого 2022 року мною визначено війну як Третя світова і це є de-facto та de-jure правомірно, бо йде війна не між Україною та росією, а між цивілізаціями на території України, де збочена росія вчиняє геноцид Українського народу під пильним оком світу, який вважає себе цивілізованим.

Нагадаю свій запис від 1995 року.

(Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. стор. 9).

Останні два абзаци статті:

Реалізація стратегічного курсу росії, основою якого є націоналізм і зовнішня експансія, призведе до спроби воєнносилової інтеграції України в лоно російської державності.

Це може призвести до формування умов виникнення регіонального воєнно-політичного конфлікту між росією і Україною, або між росією і НАТО, де територія України може опинитись в якості театру бойових дій.

Політичні авантюристи, що приходять до влади шляхом маніпуляцій свідомістю громадян України, намагаються переконати нас, що напад росії на Україну був неочікуваним.

1. Це є свідомою брехнею, бо весь світ майже криком попереджав про повномасштабне вторгнення росії в Україну.

2. Бізнес на війні з 2014 року затьмарив очі політиканам, через що доля Українського Народу постала на друге місце, що є цинічним, а можливо і злочинним наслідком дії всіх керманичів пострадянської України, яка ще не стала, як задекларовано в Конституції України – Основному Законі, демократичною, правовою, соціальною тощо.

3. Український Народ і влада продовжують існувати у різних світах, що не перетинаються у просторі і часі.

4. Війна має виконати роль окуліста, який з допомогою лазера виправляє зір. Українському Народові час прозріти і взяти владу у свої руки назавжди, після чого найняти на роботу керманичів, які здатні зайнятись державотворенням, а не створенням своїх гаманців.

Рухаємось у сторону Правової демократії через диктатуру права з елементами зовнішнього управління на одне покоління задля створення цивілізованого правового поля в Україні, на що сьогодні наші політики і керманичі не здатні через неспроможність відділити інтереси держави від своїх.

Розумні керманичі запрошують прогресивних науковців з метою вироблення Концепції державного будівництва на перспективу, а інші діють в рамках одного дня і то не в інтересах держави.

Війна – це продовження політики іншими засобами.

Тому треба цю політику іншими засобами спрямувати на благо Українського Народу і скорішої перемоги над державою-агресором збоченою росією, яка під пильним оком світу, що вважає себе цивілізованим, вчиняє геноцид Українського Народу.

Всяку справу треба доводити до завершення таким чином, щоб у ворога не було можливості й думати про злочини у майбутньому.

Скиглити можна скільки завгодно та жалітись на те, що деякі держави не достатньо допомагають Україні.

Треба самим боронити Україну, а не озиратись на очі цинічного холоднокривного воєнного злочинця путіна, якого, можливо, вже не існує в реальному світі, а від його імені діє верхівка терористичної

росії, яка з часів Орди не змінилась ні ментально, ні за формою правління.

Збочена росія здатна лише вбивати, гвалтувати і брехати світові, що їхні костюми європейські. А як щодо сірої речовини в голові? Там повний «абзац» у стадії рецесії.

Орда-росія.

Орда-росія діє в Україні однаково з часів першого захоплення Києва у 13-му столітті.

Звертаю Вашу увагу на методику захвату територій: вбивають чоловіків, гвалтують жінок, знищують і вивозять культурні цінності, розрушають храми, спалюють книги тощо.

І це народонаселення ми вважали за братів?!

Україна – не росія.

Ми настільки різні, що навіть не розуміємо їхньої варварської поведінки і логіки планів: на своїй території бедлам по всім видам діяльності, а захоплюють чужі землі задля знищення народу і перетворення території на пустелю.

Прозріваємо і прямуємо у майбутнє для своїх дітей і онуків.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

31 травня 2022 року

97-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Намагаюсь зрозуміти логіку поведінки керманичів збоченої росії на чолі з цинічним холонокровним військовим злочинцем путіним, якщо це ще путін.

Коли прочитав на другий день війни інформацію про те, що в російських танках замість крісел табуретки, зрозумів логіку військового керівництва росії щодо термінового повномасштабного вторгнення в Україну.

Зовнішня розвідка підіграла військовим, бо крали млрд. з військового бюджету разом. Ларчик відкривався просто, без кодового ключа.

Збочена росія наступила на ті самі граблі, що і срср наприкінці 70-х років, коли хворому дорогому Леоніду Брежнєву доповідали міністр оборони і голова кдб про необхідність зміцнення оборони на фоні міфічної загрози від НАТО. У грудні 1979 року срср увійшов в Афганістан і запустив процедуру свого розпаду.

Збочена росія, ментальність народонаселення і форма правління якої не змінилась з часів Орди, вчиняє так само, бо на прогресивні дії не здатна. Така проста логіка дії цієї недодержави.

Президент США Джо Байден у своєму виступі звернувся до громадян росії, де висловив їм повагу і відділив дії керманичів кремля від населення.

Президент Байден не знає росію і її народонаселення, яке ніколи не протистояло владі і за своїм рівнем розвитку є таким, що не здатне реально спримати сучасний цивілізований світ, бо живуть у далекому і темному минулому, із якого виходу до світла вже не існує.

Збочена росія завершує своє існування через неспроможність керманичів кремля діяти адекватно глобальним цивілізаційним змінам. Більшої шкоди збоченій росії, ніж її керівництво, ніхто і ніколи не завдавав.

Така проста логіка розвитку території, де живе варварське народонаселення з цинічними холоднокрівними воєнними злочинцями на чолі.

Повномасштабне вторгнення збоченої росії в Україну відбулося через те, що світ не знав і не бажав пізнати терористичну росію, мета якої проста, як інфузорія.

Мета збоченої росії – утвердження своєї величі на великій території. Така собі велетенська горила похилого віку, яка втратила відчуття реальності.

Своєму однокурснику по ЛВВПУ ППО задав питання: «Ти не замислювався над тим, чому у вас кількість населення як в Японії, а ВВП росії дорівнює ВВП одного маленького штату США і ви вважаєте себе великою державою», на що мій однокурсник відповів: «Ми так не мислимо».

Народонаселення росії ніколи не стане іншим, бо воно ментально не здатне до розвитку і це треба зрозуміти керманичам світу, які ще вірять у демократичні зміни на росії. Керманичі західних демократій постійно наступують на ті самі граблі щодо росії, віками. Допмагають у критичні часи, а потім пожинають свої ж плоди у вигляді агресивної політики кремля. Можливо це такий бізнес на Заході?

Постійно пишу і говорю: «Самий великий демократ на росії є великодержавним російським шовіністом». Хто цього не розуміє – той не знає росію.

Ларчик щодо ментальності російського народонаселення і його кремлівських керманичів відкривався просто, а в ньому ментальна прірва та генетична здатність до збочення на рівні скаженої істоти.

Багато разів чув від своїх колег: «Ну там же є і нормальні люди». Дві помилки у питанні: і нормальних, і людей там немає, бо живуть на території терористичної росії збочені скажені істоти, які здатні лише вбивати, гвалтувати і вчиняти геноцид народів, які бажають жити вільними серед вільних.

Збочена росія – є територію моральної темряви і зла.

Ця територія темряви і зла має зникнути з мапи Землі, бо інакше буде глобальна біда для людської цивілізації.

Саме час це зрозуміти і вжити невідкладних заходів щодо приборкання збоченої росії назавжди.

Перемога буде за нами, бо за нами цивілізований світ і Правда!

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ВСТУП ДО ЄС – ВЕЛИКІ КРАЇНИ НЕ ХОЧУТЬ НАДАВАТИ УКРАЇНІ СТАТУС КАНДИДАТА

31 травня 2022 року, 19:38

Майже всі великі країни-учасниці Європейського Союзу, крім Італії, виступають проти надання Україні статусу кандидата на вступ.

=====

МІЙ КОМЕНТАР.

Після саміту ЄС, де розглянуть надання Україні статусу «кандидата у члени ЄС», послів держав, що голосували проти України, об'явити *Persona non grata*.

Сьогодні держави ЄС мають стояти у черзі щодо прийняття України відразу в члени ЄС за те, що закрили тілами Українського Народу шлях до Європи збоченій росії.

Досить гратися у політиканство, час діяти твердо і виключно в інтересах України і Українського Народу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

1 червня 2022 року

98-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Управляють збоченою росією цинічні холоднокрівні воєнні злочинці на чолі з «колективним путіним», бо реальний путін здатний лише повітря псувати.

США і Китай.

З перших днів війни я наполегливо писав і говорив про те, що лише США і Китай здатні завершити Третю світову війну на території України та приборкати збочену росію до рівня її розпаду на мілкі протекторати.

Сьогодні між США і Китаєм відбувається змушене зближення позиції щодо зазначеного питання. І не тому, що Китай бажає приборкати наміри росії, а через проблеми в економіці і ідеології, бо партійні керманичі відірвались від реального життя.

Всі імперії завершують своє цільне існування однаково з давніх часів. Нічого не змінилось в ментальності правителів тоталітарних режимів протягом тисячоліть.

Є надія на те, що до липня цього року США і Китай підйдуть до угоди щодо подальшої долі збоченої росії, яка загрожує світовому порядку. До цієї угоди можуть бути залучені Велика Британія, Японія, Канада, Польща та інші держави, що гарантуватимуть безпеку Україні в межах кордонів на 9 грудня 1991 року з виведенням всіх військ з території України, включно з російським чорноморським флотом.

В якості репарації за злочинні дії в Україні можна розглянути питання відчуження території збоченої росії, що прилягає до Чорного моря задля стабільності безпеки у чорноморському регіоні.

Також має бути прийнято Резолюції ООН, ЄС і НАТО щодо гарантій безпеки Україні та приборкання збоченої росії до рівня її розпаду на протекторати, бо подальше зволікання з існуванням росії на мапі Землі у майбутньому матиме безпекові проблеми для людської цивілізації.

Збочена росія з часів Орди, яка заснувала московське князівство, не змінилась ні ментально, ні за формою правління.

Ця терористична держава здатна лише знищувати все прогресивне навколо себе. Демократичному світові вже досить дивитись у бездуховні очі керманичам кремля, які ніколи не виконували міжнародні угоди і є воєнними злочинцями та вчиняють геноцид на очах народів, які все ще вірять у можливі демократичні зміни на росії, що є стратегічною помилкою, яка призвела до повномасштабного вторгнення в Україну, та тримання прогресивного світу у постійній напрузі.

Шановні Колеги!

Ці прості істини треба цвяхами забивати в голови керманичам держав світу, бо вони й досі не розуміють збочену росію, яка нічого спільного з цивілізованим світом немає, бо існує у паралельній реальності та не перетинається із сьогоденням.

Це треба повторювати доти, поки у головах правителів держав світу сіра речовина не почне здійснювати певні зв'язки між нейронами, що дозволить розплющити очі на реальний стан збоченої росії, яка є варварською терористичною державою з ординською формою правління.

Хтось зауважить, що я повторююсь. Так, але треба повторювати про реальний стан терористичної росії, бо цивілізований світ ще не до кінця усвідомив безпеку, що постійно йде від збоченої росії. До останнього глухого і сліпого треба донести цю інформацію, бо завтра може бути запізно.

Війна закінчиться і далі нам жити у світі, де є воєнні злочинці при владі. Досить миритись з цим. Час жорстко реагувати на збочені дії керманичів і народів, які вважають себе велікімі.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

2 червня 2022 року

99-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

99-й день на очах «цивілізованого світу» збочена росія на чолі з цинічним холоднокривним «колективним путіним» з ординською ментальністю знищують мирне населення України та руйнують наші міста і села.

99-й день «цивілізований світ» сперечається щодо поставок Україні важкої зброї, здатної знищити ворога та вичистити збочену російську нечисть з нашої землі.

Цей «цивілізований світ» мав би захистити територіальну цілісність України, як обіцяв відповідно до Будапештського Меморандуму від 5 грудня 1994 року, що прийнятий в ООН міжнародним документом у 1995 році.

«Цивілізований світ» виявився не готовим захищати міжнародне право і право Українського Народу жити вільними у своїй державі.

Збочена росія з ментальністю і формою правління Орди діє протягом віків за однією калькою: захоплює території, вбиває чоловіків,

гвалтує жінок і знищує все, що попаде під руку скаженим істотам. Нічого не змінилось з часів нападу Орди на Київ у 13-му столітті.

За віки «цивілізований світ» мав би вивчити збочену росію і діяти адекватно. Але гроші і влада, дві самих великих спокуси, перемагали здоровий глузд і бажання будувати демократичний цивілізований світ, де немає місця війнам.

І сьогодні, коли в Україні безкарно гинуть люди, знаходяться політики високого рангу, які радять поступитися Українською землею заради спокою в регіоні. У цих політиків високого рангу у голові замість мізків тирса, а в грудях замість серця камінь, бо крім грошей їх нічого не цікавить. Таким політикам високого рангу місце на смітнику історії разом з гітлерами та путініми.

=====

Сьогодні мав розмову з молодим поколінням моїх учнів щодо майбутнього України. Війна об'єднала нас і вправила мізки щодо відношення до російського збоченого народонаселення, яке дехто вважав майже одним народом з нами.

Росіяни – не народ, а скажені істоти, які несуть безкарно горе і смерть іншим народам протягом віків.

Молоді мої учні мріють будувати своє майбутнє в Україні і тому працюють сьогодні і воюють за нашу землю. Серед них і мої сини.

Молодих патріотичних людей України треба підтримувати і не дозволити розчаруватись, бо політики часто-густо діють так, що їх вже ненавидять люди.

Обговорювали і опозицію до держави, яка до війни готувала здачу України, а під час війни зі своїми родинами покинула Україну. Серед них є ті, що присягали Українському Народові з трибуни Верховної Ради.

Гречка і пусті обіцянки політичних авантюристів зробили свою справу на виборах, що тепер ми маємо війну, на якій вчиняється геноцид Українського Народу.

=====

Вже сьогодні, до закінчення війни, треба наполегливо працювати над Концепцією політичної конструкції держави, що виведе нас з прорадянської системи державного управління до цивілізованого світу, який Український Народ захищає від збоченої росії.

6-го травня 2022 року з друку вийшов науковий журнал «Суспільно-політичні процеси» № 19, де переважно статті з актуальних питань, у тому числі і хроніки війни (сайт АПН України – aps-ua.org – науковий журнал – архів – № 19).

Деякі мої Друзі і Колеги говорили: «Сьогодні війна, а ти займаєшся випуском журналу. Кому це потрібно?»

Така позиція є стратегічно помилковою. Там, де втрачається увага до науки і освіти, там починається війна та зникає народ і держава.

Тому про науковий журнал та заходи, що проводяться АПН України під час війни, з колегами думаємо у першу чергу, бо це важлива ідеологічна складова держави, де будуть жити наші діти і онуки.

Сильних духом перемогти не можливо. Сильні духом виховуються сильними діями, серед яких власний приклад відданості Україні і Українському Героїчному Народові.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

3 червня 2022 року

100-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Задовго до війни я направляв аналітичні записки своєму товаришу із Пентагону, який певний час був радником Головнокомандувача сил США в Європі, щодо ментальності російського народонаселення і форми правління росії, що є нащадком Орди.

Моє викладення зазначеного матеріалу сПрималось обережно і навіть з нерозумінням, але згодом мій товариш почав дослухатись до моїх оцінок і доносив інформацію до свого керівництва.

Зрозуміло, що цивілізований демократичний захід сПримав збочену росію через призму своїх поглядів на розвиток людства і не міг уявити те, що збочена росія за віки не змінилась ментально і за формою державного правління з часів Орди.

Для західних демократій стало психологічним нокаутом те, що збочена росія у ХХІ-му столітті, у час входження людства у цифрову цивілізацію, вчинила варварський геноцид Українського Народу. Світ увійшов у штопор і не міг отямитись декілька тижнів після повномасштабного вторгнення збоченої росії в Україну.

Розвідки США і Європи потерпіли поразку в оцінці Українського Народу, який виявився здатним героїчно захищати свою землю і Родини ціною життів воїнів, які сьогодні боронять не лише Україну, а й цивілізований західний світ, що й досі не може прийняти стратегічне рішення щодо економічного повалення росії, бо не очікував варварських дій на території України.

Чому світ не зрозумів збочену росію?

Відповідь на це питання не сподобалась і моєму товаришу. Я зазначив, що США і союзники стоять над глобальними політичними процесами та не враховують дії збоченої росії, яка здатна за своєю ментальністю нанести ідеологічний, інформаційний і психологічний нокаут у нестандартний спосіб. США і союзники не були до цього готові, бо займались лише собою перед дзеркалом, а у цей час збочена росія поводи́ла себе як скажена істота.

Вчора представник Пентагону, нарешті, визнав, що «РФ воює, як у Середньовіччі, скоюючи звірства проти цивільних». На дев'ятому році після анексії Криму і частини Донбасу США і союзники відкрили очі на те, про що наші аналітики говорять і пишуть вже понад 10 років.

Незнання росії і ментальності його народонаселення призвело до стратегічних політичних прорахунків, що дозволило збоченій росії нанести нокаут західним демократіям та вступити повномасштабною війною в Україну, де вчиняти геноцид Українського Народу.

Висновки з цієї трагедії ХХІ-го століття треба робити всім: і західним демократіям, і Україні, бо ментальні помилки дорого обходяться Українському Народові, який сьогодні знищують під пильним оком цивілізованого світу.

Вчора мій Колега зауважив, що я часто повторююсь в оцінці психологічного портрету російського народонаселення.

Саме так, але роблю це свідомо і системно, бо нашому суспільству треба цвяхами забивати в голову те, що збочена росія є ворогом для України і Українського Народу на віки і нащадки російського народонаселення мають бути проклятими довічно за вчинений геноцид Українського Народу.

За 25 років (1969-1994) російське народонаселення було для мене об'єктом дослідження під час ходіння у москалі, а тому маю моральне право доносити свою, як на мене, об'єктивну інформацію про збочену росію і скажених істот, що вчиняють геноцид Українського Народу.

Вважати збочене російське народонаселення ментально схожими на нас є трагічною помилкою, а на політичному рівні професійним злочином, що призвело до стратегічних прорахунків під час підготовки держави і Українського Народу до війни.

Після війни треба провести ревізію діяльності політичних партій і обов'язково притягнути до кримінальної відповідальності тих, хто призвів до вільного вторгнення збоченої росії з боку Криму. Це була

зрада на високому воєнно-політичному рівні, наслідком чого стала можлива швидка окупація південних територій України до Маріуполя включно, де вчиняється геноцид народу.

Є прислів'я: «Війна все спише». Не все і не всім спише. Україна – не росія і наш Героїчний Народ не пробачить зраду і кара дістане кожного, хто вчинив воєнний злочин проти Українського Народу.

Хай тремтять ті, хто чекав збочену росію з хлібом-сіллю. Про всіх і все дізнаємось, бо ми народ-воїни.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

3 червня 2021 р.

**ЦІЛКОМ ЗГІДНИЙ З ПАНОМ
ПРОФЕСОРОМ ПЕТРОМ МАСЛЯКОМ.**

*«Людина, яка не здатна засвоїти державну мову
країни, в якій живе, – дебільна і не потрібна!»*

Таку гучну заяву зробив професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка Петро Масляк. Він написав розгромний пост про тих, хто не може засвоїти державну мову країни, в якій живе.

«Чергова ліквідація національної неграмотності від професора Масляка. Чому всі розвинені держави світу для отримання громадянства ввели іспит на знання державної мови? Чому найрозвиненіші з них до нього додали ще й іспити на знання історії і географії своєї країни. Чому? Нічого робити? Вони чогось не розуміють, чи навпаки?», – зазначив він.

І додав: «Та все абсолютно просто. Людина, яка не здатна засвоїти державну мову країни, в якій живе чи збирається жити, є дебільною. А дебіли ніде не потрібні. Крім, звичайно, пострадянських країн. СРСР, в останні роки його існування, навіть газета «Правда» називала «Країною дурнів», дослівно – «Страна дураков». СРСР розпався, але дурнів не стало менше. Більш того, мільйони розумних, освічених і конкурентоспроможних людей виїхали за кордон. Внаслідок цього концентрації дурнів на квадратний кілометр території зросла ще більше. Це неспростовний факт».

Тому всі країни колишнього СРСР, на думку професора, нині про-

грають в соціально-економічному розвитку навіть Монголії і В'єтнаму. Найбільша ж концентрація цього «контингенту» спостерігається в «правопріємниці» СРСР, тобто Московії.

«Тому нині всі більш-менш приємні країни намагаються дистанціюватися від Московії. А московська мова саме і є інструментом дебілізації сусідів. Для цього використовується «п'ята колона» з її гаслом «для дурнів», «а какая різниця». А тим країнам, які успішно розвиваються, наприклад, Казахстан і Азербайджан, ця «різниця» уже зрозуміла настільки, що вони йдуть на великі затрати, щоб терміново замінити навіть алфавіт з московського на латинський. Ну, зрозуміли, нарешті, для чого потрібний нинішній Закон про мови і чому його всілякі там Разумкови намагаються змінити?», – резюмував він.

3 червня 2016 року

І ЗНОВУ ПРО НАУКУ

Моя думка: всі державні академії перевести у статус громадських наукових організацій, відповідно до п. 4 Закону України «Про наукову та науково-технічну діяльність», наукові установи академій передати структурними підрозділами провідних університетів. Науковець має займатися не лише наукою, а й підготовкою кадрів. Ось так науковці і проявлять свою сучасність, необхідність і працездатність. Більшість наукових проектів перевести на систему державних і недержавних грантів. Науки, що рухають розвиток держави і суспільства, об'єднати у одну державну наукову установу від Урядом. Це якщо дуже коротко. І це практика не нова у світі. Головний показник – результат.

4 червня 2022 року

101-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Минув 99-й місяць війни збоченої росії проти України, коли були окуповані Крим і частина Донбасу.

З різних куточків світу поступають заяви: одні тупіше інших. Складається враження, що люди, які пишуть тексти заяв, живуть у паралельній реальності поруч з цинічним холоднокривним воєнним

злочинцем путіним, якого розвідки країн західних демократій вже поховали під мурами кремля поруч з лєніним.

Приклади:

Заява напівживої ООН: «У війні в Україні не буде переможців».

З офісу Національної розвідки США: «Путін смертельно хворий і в кремлі ділять владу».

МИ-6 Великої Британії: «Путін вже помер, а в кремлі це приховують».

Та всякий інший інформаційний непотріб.

Розвідкам західних демократій треба усвідомити, що після путіна прийде інший путін, а збочена росія не зміниться поки існує.

Збочена росія зміниться лише після розпаду на мілкі протекторати, що будуть приборкані зовні на 50 років з метою встановлення правової демократії, після чого можна говорити, що ця терористична держава змінилась, а до того – це казки про сірого бичка.

Розвідкам західних демократій треба добре вчити матеріальну частину і артефакти з історії орди-московії-росії та генетичну спадщину російського народонаселення, який за психотипом є збоченим через відсутність повного набору геному – ДНК.

В розвідках західних демократій мають працювати професіонали, котрим не притаманні політичні уподобання, а тільки робота над достовірною об'єктивною інформацією задля захисту національних інтересів своєї держави.

Розвідки західних демократій проспали збочену росію, бо політичний капітал перемиг ідеологію, на чому має базуватись стратегія розвитку притомної держави цивілізованого світу.

Лобісти нафтогазового світового синдикату завели енергетику у глухий кут, чим вдало скористалась збочена росія під наглядом сліпої розвідки західних демократій.

Сьогодні Європа танцює на розжареній політичній сковорідці і намагається грати при цьому на класичній скрипці. А так не буває: на скрипці можна виконувати високу музику за умови високого розуміння класики.

А класика сьогодні проста, як день після ночі: нафта і газ – це енергетика минулого, що затримались в економіці світу через корупційні схеми світових лідерів.

Сумно за нашу цивілізацію, що рухається за запитом, а не еволюційно. Сумно за лідерів західних демократій, які поділили народи на класи і підкласи. Сумно від того, що лідери західних демократій за-

хворюють імперською величчю так само, як і вожді тоталітарних режимів.

Думаю, що таке тлумачення образливо для лідерів західних демократій. Тоді чому лідери західних демократій допустили геноцид Українського Народу у ХХІ-му столітті, у час цифрової цивілізації?

Західні демократії потребують переформатування в сторону правової демократії або диктатури права (як кому сподобається, але суть одна). Ієрархія має бути жорсткою у політико-правовому устрої держави: політика – право – закон, що дотримується всіма однаково і неухильно.

Після закінчення Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, треба фундаментально зайнятись конструкцією світового правового порядку, де не повинно бути місця тоталітарним режимам.

Так само і в Україні, де й досі форма правління радянська, а ментальність політичного керівництва держави протягом 30 років не відповідає демократичним цінностям, що прописано в Основному Законі – Конституції України. Кругом діють політичні декларації і політична доцільність, що ніякого відношення до Конституції України не мають.

Висновок:

1. Україна має стати повноправним членом західного демократичного світу, бо на війні зі збоченою росією ми захищаємо цей самий демократичний світ тілами Українських героїв, про що не здогадувались перед війною сплячі розвідки західних демократій.

2. Україну мають наввипередки запрошувати до клубу цивілізованих країн, а не ми проситись до когось.

3. Український Народ заслуговує на повагу світового демократичного товариства, бо ми нація воїнів і здатна боронити демократичні цінності.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

4 червня 2022 року

ВЧЕНІ І ВІЙНА

Повномасштабна війна, яку розв'язала 24-го лютого 2022 року збочена росія на території України, трактується як війна між росією і Україною, що є стратегічною воєнно-політичною помилкою та може призвести до викривлення понятійного апарату, як це часто було в історії війн.

На території України йде війна цивілізацій: західної демократії на чолі зі Сполученими Штатами Америки і тоталітаризму на чолі зі збоченою росією.

США і союзники економічно і воєнно-технічно вступили у Третю світову війну на етапі підготовки вторгнення росії в Україну.

Всім нам треба навчитись тлумачити історичні події такими, якими вони є, а не як вигідно політикам.

Тому пропоную Колегам прийняти мою пропозицію щодо тлумачення війни як Третя світова війна, де головним агресором є терористична росія.

Безхребетність українських вчених вже має трагічні наслідки щодо суспільно-державного розвитку. 30 років ми знаходимось у постійному стані реформування і перебудови замість державного будівництва на новому ідеологічному фундаменті.

Поки Україна за формою правління є радянською, а Конституція України є декларацією намірів, що неприпустимо після 30 років декларування демократичного розвитку.

Вчора в США опубліковано «Лист тридцяти» видатних політичних, дипломатичних і воєнних діячів у відставці, які вимагають від Білого Дому вжити надзвичайних заходів щодо сприяння Україні скорієї перемоги у війні і повалення росії.

Тим, хто хитається у питанні нашої перемоги над збоченою росією, пораджу приборкати свої настрої і зайнятись корисними справами: зі зброєю в руках боронити Україну.

Тим, хто сховався за законами та бронею, не відкривати свого рота до закінчення війни, бо можна отримати проблему від тих, хто боронить.

Особливо хочу звернутися до Колег – викладачів суспільних наук, які ще й досі живуть у парадигмі наукового комунізму та вважають російське народонаселення братами. Краще Вам покинути кафедри і зайнятися своїми городами, якщо не вистачає сірої речовини в голові

зрозуміти свою роль у вихованні молодого покоління вільної від збоченої росії України.

Сьогодні ідеологічна безхребетність вчених і викладачів має порівнюватись до державної зради, бо ця категорія громадян за рахунок платників податків має боронити Український Народ на своєму робочому місці, в інформаційній війні проти збоченої росії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

4 червня 2022 року

Я обіцяв не критикувати військове командування до завершення війни, але ж самі генерали не залишають мені вибору своїми заявами.

Весь цивілізований світ знав та попереджав нас про повномасштабне вторгнення, а наші генерали і члени РНБО спали спокійно до повідомлення щодо перетину державного кордону ворогом з півночі.

Таке командування не довчилось в академіях, або не має певних якостей щодо виконання покладених на нього функцій.

Після війни напишу і про інше: як наші воїни гинуть в бою під «пильним» командуванням бригадних та полкових командирів.

Генерали США праві своїми заявами про те, що ротна і батальйонна ланки діють самостійно і результативно до того, як починають вмішуватись «верхнє» військове керівництво у тактичний рівень бою.

Радянська хвороба величі не подолана в Україні і заважає нам боронити ворога так, як ворог того заслуговує. Зверхнє ставлення до рядового солдата потребує ментального корегування психологами силових структур.

5 червня 2022 року

102-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське нащадкування на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Налаштовуюсь на роботу мирного часу, бо війна зі збоченою росією згодом завершиться, а продовжиться битва з нашими політичними і не лише політичними гнидами, які розривають Україну із середини на угоду терористичної росії.

ПІД КУПОЛОМ ЦИРКУ, І НЕ ТІЛЬКИ ЦИРКУ, ВЖЕ НЕ СМІШНО

Кажуть, що на державну службу призначають за конкурсом.

Перед війною проглянув процедуру деяких конкурсів. І знову натикаюсь на «освічених» і «досвідчених» підлітків у підгузниках.

З дипломами «Гарварду», що ніхто не бачив, зустрічав. З фальшивими дипломами високопосадовців бачив. Ректори вишів, де «виписувались» такі «дипломи», були шоковані від кількості фальшивих документів на «верху» державної служби.

Але випускників дитячого садочку на державній службі не довелося зустрічати, бо уникають зустрічі. Правда, на фуршетах вони говорять про свої важливі державні посади і називають порядковий номер посади в державі.

Пам'ятаю часи, коли пишались справами: виданими книгами, написаними концепціями, програмами тощо. А зараз пишаються порядковим номером посади. Цікава «філософія» буття у державних службовців високого рівня.

Треба переговорити з психіатрами: впевнений, що їм буде чим зайнятись серед цієї «освіченої» і «досвідченої» публіки у підгузниках.

Згадав зустріч з ректором Нархозу Анатолієм Федоровичем Павленком на початку 2000-х. Надійшов йому запит з Кабінету Міністрів України щодо підтвердження дипломів високопосадовців.

Зі списку біля половини дипломів фальшиві. Це тільки один виш і один запит. У ректора був стан шоку, а у мене ступор від почутого. Деяких високопосадовців я знав

У 2003 році у «червоній папці» мені надійшла біографія на одного політичного лідера. Зазначено дві вищі освіти: Національний педагогічний університет ім. М. Драгоманова і Національна академія державного управління при Президентові України.

Телефоную ректору Університету Драгоманова Віктору Петровичу Андрущенко та прошу перевірити наявність документів про освіту на цього політичного лідера. Через деякий час отримав відповідь: «Не навчався».

Телефоную ректору НАДУ Володимирі Ілларіоновичу Луговому з тим же питанням. Наступного дня відповідь: «Не навчався».

І таких «червоних папок» була не одна з подібними результатами щодо вищої освіти.

Це я про рибу, що гние з голови.

Такі політичні лідери, такі і політичні партії, що de-facto є політичними бізнес-клубами, де лобіюють особисті інтереси на рівні парламенту.

Міністерство юстиції України є уповноваженим органом влади, якому довірено юридичне супроводження політичних партій України від реєстрації до завершення діяльності.

Сьогодні в Україні біля 400 політичних партій, а по змісту діяльності жодної, бо переважна більшість лише на папері, а інші створені під вождя. І жодної проукраїнської ідеологічної партії. Просто жах і сором за тих, хто має виконувати державні функції та отримує платню за рахунок платників податків.

Висновки:

1. Мінюст виконує роль статиста щодо діяльності політичних партій, що не припустимо.

2. Держава потребує термінової зміни політичної конструкції по всій вертикалі, бо 30 років продовжуємо реформувати радянську форму правління, але до будівництва демократичної правової держави так і не приступили через неадекватне політичне керівництво, що діяло у російському фарватері.

Попереду багато роботи з державного будівництва і не тільки державного.

ЗОВНІШНЄ УПРАВЛІННЯ

Повертаюсь до теми, обговорення якої розпочав років двадцять тому.

Мій досвід спільної роботи з японцями понад десяти років та робота майже на всіх щаблях органів влади, від міста до Адміністрації Президента України, дає підстави стверджувати: через економічну і політичну корупцію, що набули системного характеру, нам самим з прірви до рівня демократичної правової розвинутої держави не вибратися.

Ті, хто завзято критикує мою позицію, задіяні в корупційних схемах державного рівня і не бажають жити чесно задля розвитку України.

Що робити?

Після війни провести глибинну політичну дискусію у суспільстві та вийти на виборчий процес депутатів всіх рівнів.

Гречку та інші мотиви викинути у смітник і оцінювати кандидатів за їхніми справами, а не за обіцянками.

Поновити систему допуску до державної таємниці, як це повинно бути за законом, а не за телефонним правом, що має сьогодні жахливі наслідки у кадровій політиці.

Будувати правову державу, а не постійно реформувати мертву радянську систему влади.

Влада має повністю залежати від Українського Народу, а не народ від влади.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ФРАНЦІЯ «ПОПЕРЕДУ» ПЛАНЕТИ ВСІЄЇ

5 червня 2022 року

Президент Франції Еммануель Макрон заявив, що дуже важливо не принижувати росію, щоб, коли бойові дії в Україні припиняться, можна було знайти дипломатичне рішення – хоча й зазначив, що вважає рішення путіна почати війну фундаментальною історичною помилкою. Він сказав також, що вбачає роль Франції у тому, щоб бути посередником.

Мій мудрий Дідусь казав про таких політиків: «Нелякані гниди».

Відповідь на всі питання щодо політичних лідерів країн світу лежать у їхніх біографіях, що оберігається на рівні державної таємниці.

З Еммануелем Жан-Мишель Фредерик Макроном, 1977 року народження в родині професорів-лікарів, нічого особливого: неляканий і не носив військового одягу, бо паркетний професорський синок.

З таких синків виростають підкаблучники як в родині, так і в політиці: не самостійна особа, яка не здатна прийняти стратегічне політичне рішення.

Один мій добрий знайомий говорив: «Якщо у політика немає дітей, то йому довіряти не можна, зрадить». З роками я це зрозумів.

Якби не позиція США, до якої неляканий Макрон прислухається, ми мали б справу з ватником московського пошиву.

Тому враховувати позицію Макрона, а тим більше допускати його до статусу гаранта безпеки України, треба дуже обережно.

І таких лідерів чимало.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

6 червня 2022 року

103-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

Днями від імені бункерного вождя збоченої росії заявлено, що Україну будуть бомбити за отримання зброї від США і союзників по цілям, по яким ще не влучали, і знищуватимуть центри прийняття рішень.

На перший погляд нічого нового з боку росії не заявлено, але між строк відчувається панічний настрій керманичів кремля зокрема і воєнно-політичного керівництва збоченої росії в цілому.

До 24-го лютого 2022 року я намагався зрозуміти поведінку вищого командного складу росії у випадку рішення кремля щодо повномасштабного вторгнення в Україну.

Була крихка надія на те, що військові з академічною освітою мають зрозуміти наслідки повномасштабної війни для росії в цілому і для генералів зокрема.

Не справдилась крихка надія. Виходить, що на росії всі однаково збочені і заражені великодержавним шовінізмом, про що пишу вже багато років. Тому маю повторити стару свою тезу: на росії самий великий демократ є великодержавним російським шовіністом і ворогом України.

Після 24-го лютого 2022 року кожний притомний громадянин України зрозумів ціну збоченій росії і російському народонаселенню, яке з часів Орди не змінилось ментально: вбивають, гвалтують, брешуть і крадуть все навколо.

Після цієї жахливої війни нам всім треба усвідомити назавжди те, що збочена росія є довічним ворогом України і всього Українського, а наша толерантність до збоченої росії має носити суто дзеркальний характер, бо інакше знову війна і горе.

Нещодавно був у місті Дніпро з метою відкриття Південного відділення АПН України. Крім основного питання відрядження мав нагоду відвідати лікарні, де знаходяться наші воїни-захисники України після поранення.

Наші воїни мають незламний дух навіть після поранення різних спупенів тяжкості, у тому числі і важких. Лікарі докладають надзусиль для порятунку життя і здоров'я воїнів. Низький уклін їм за це, бо я теж батько воїнів: чоловіча частина моєї родини (кожний на своєму місці) боронить Україну від збоченої росії.

Ми твердо віримо в перемогу Українського Народу у цій жахливій безпричинній війні, яку розв'язало збочене російське народонаселення на чолі з цинічним холоднокрівним воєнним злочинцем путіним, навколо якого зібралась зграя скажених істот, що вчиняють геноцид Українського Народу.

Мені, старшому в родині, випала доля з 24-го лютого 2022 року описувати свої щоденні відчуття, що лягли в основу Нотаток із щоденника політолога «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни» та вийшли з друку 6 травня 2022 року.

Після 24-го червня передам до друку Нотатки наступних 60-ти днів. У підсумку двома книгами вийдуть Нотатки 120 днів війни. Думаю, що після 24 червня приступлю до опису заключної фази війни, де збочена росія почне ділитись на мілкі протекторати спочатку ментально, а потім і фізично, бо від кремлівських вождів навіть раби зморились.

Досвід Римської імперії для росії не зрозумілий, а тому ця терористична держава має пройти свій шлях до повного знищення з мапи Землі. Шкода, що цей процес затягнувся з 1917 року завдяки США і союзникам, що допомогли росії стати ядерною державою, яку сьогодні треба закривати як суб'єкт міжнародного права.

Висновки треба робити всім цивілізованим державам щодо подальшого ставлення до збоченої росії. Без повного закриття проекту «росія» не можна очікувати спокою у світі, бо міжнародний тероризм з боку росії буде ініціюватись постійно.

Готуємось до мирного життя в іншому психологічному стані і з іншими відчуттями щодо життєвих цінностей, бо війна примусила сіру речовину в голові мислити іншими категоріями щодо життя і смерті.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ПОЛІТИКА РІВНИХ ШАНСІВ

6 червня 2022 року

Час подумати над політичною конструкцією післявоєнної України, де кожному громадянину буде гарантовано рівні шанси для свого розвитку.

З 1991 року і до сьогодні в Україні відбувається неперервний процес реформування і перебудови радянської форми державного правління, а це не дозволяє дійти висновку, що державотворення рухається

ся у напрямку будівництва суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави, як декларується в Основному Законі – Конституції України.

У 2009 році на науковій конференції в Інституті держави і права ім. Корецького НАН України я висловив думку, що в Україні положення Конституції України замінено політичною доцільністю при переважній більшості не діючих статей.

Це сумно, але політична корупція, що системно накрила всі види діяльності органів державної влади до основ, не сприяє руху України в сторону цивілізованих держав світу, що стало основною причиною двох Майданів і війни зі збоченою росією, у фарватері якої ми знаходимось 30 років «незалежності».

Якщо після війни ми не визнаємо свої помилки у державотворенні з 1991 року, то руху вперед не станеться.

Раніше я наводив приклад розбудови Японії після 1945 року, де було прийнято рішення будувати державу із найкращого, що було у світі на той час. Сьогодні Японія є сучасною і квітучою країною, що є незаперечним аргументом на користь вибраної стратегії у 1945 році.

Україну протягом 30 років політики кидали у 12-ти бальні шторми з одного берега цивілізації до іншого, що не дозволило причалити до самих себе і збудувати Україну і в собі, і навколо себе.

Можна зауважити, що всі розумні сьогодні, а у 1991 році політики були розгублені і не знали як будувати державу. Все це казки і ніякого відношення до вироблення стратегії державного будівництва немає. Розкратати країну з перших днів незалежності у політиків вистачило тями, а зібрати науковців для вироблення Концепції руху держави не змогли, або не хотіли, бо розкратати і будувати одночасно не виходило.

Не маю бажання ставити політичний діагноз нашим президентам, а лише зауважу, що всі вони працювали в інтересах збоченої росії, наслідком чого ми маємо сьогодні війну і десятки тисяч загиблих громадян України. Політики 30 років гралися у незалежність, а воїни тепер гинуть на фронті.

Ціна бездіяльності політичних діячів і керманичів держави дуже дорого обходиться Українському Народові, який заслуговує жити вільним серед вільних народів світу.

Вже декілька років пишу про Правову демократію, як моделі суспільно-державного устрою, де право і закон діють однаково для всіх і кожного громадянина держави, до Президента України включно.

Правова демократія (грец. – νομική δημοκρατία, англ. – legal democracy) – модель державно-суспільного устрою, згідно з якою:

1) Засади функціонування державності ґрунтуються на стійкій соціально-політичній згоді соціуму і влади, що передбачає правління більшості при забезпеченні прав меншості;

2) Право системно забезпечує регулювання взаємодії суб'єктів політики та рівність усіх членів суспільства перед законом (верховенство права).

Правова демократія, як форма співіснування соціуму і влади, мінімізує головну суперечність демократії між ідеєю повновладдя народу і неможливістю її всеосяжного втілення.

Для прихильників політичної корупції при владі вигідно жити без конкретного визначення руху держави, але громадянському суспільству, яке після війни має стати іншим з іншими вимогами до політичного керівництва держави, що має стати слугами, яких народ наймає на роботу, а не володарями без обов'язків.

Ми маємо, нарешті, зрозуміти, що без Правової демократії (диктатури права) нам вперед руху немає. Час навести елементарний правовий порядок у всіх сферах життєдіяльності держави і суспільства, бо знову прийдеться йти на Майдани, а потім на війну, де будуть гинути наші кращі сини і доньки через політичні прорахунки керманичів, яких Український Народ найняв на роботу.

Ось така гірка правда, яку треба чесно визнати і рухатись в сторону західних демократій, які сьогодні стоять поруч з нами у боротьбі зі збоченою росією.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

**ОСОБИСТА ЗАЯВА
ДОКТОРА ПЕТРА МИРОНЕНКА,
АКАДЕМІКА-ЗАСНОВНИКА АПН УКРАЇНИ**

6 червня 2022 року

Патріарх Філарет закликає УПЦ МП, ПЦУ та Київський патріархат об'єднатися з метою утворення єдиної помісної православної церкви з патріархом на чолі.

Із Заяви Філарета:

«Як найстарший за хіротонією та за віком архієрей Православної Церкви, ініціюю скликання Всеукраїнського помісного православного

собору, в роботі якого взяли б участь представники всіх трьох гілок українського Православ'я. На мою думку, цей собор має прийняти рішення про об'єднання в єдину помісну апостольську Українську Православну Церкву з патріаршим управлінням та проголосити повну автокефалію. Перед тим закликаю представників Церкви зустрітися для обговорення регламенту собору та визначення дати його проведення».

На превеликий жаль мій давній старший товариш і земляк Патріарх Філарет (Денисенко Михайло Антонович) не правий і з точки зору канонів, і з точки зору законодавства України, і з точки зору моралі.

З 1992 року шановний Патріарх після Харківського розколу повів УПЦ КП до автокефалії і 6-го січня 2019 року Православна Церква України отримала від Вселенського Патріарха Томос на автокефалію.

Філарет посів гідне місце Почесного Патріарха ПЦУ і постійного члена Синоду, що було і є визнанням його заслуг. На цьому треба було поставити крапку в цій історії, але через короткий термін Почесний Патріарх Філарет добровільно вийшов із ПЦУ і об'явив про відновлення УПЦ КП, що було не чесно з моральної точки зору.

Щодо об'єднання православних церков в Україні сьогодні, про що заявив Почесний Патріарх Філарет, а саме дотепер він має цей статус в документах ПЦУ, то треба звернути увагу на позицію Вселенського Патріархату, який заявив про єдину помісну православну церкву в Україні – ПЦУ.

Інших канонічних православних автокефальних церков в Україні не існує, а тому заява авторитетного ієрарха Філарета є канонічно хибкою і не доречною на фоні війни, яку розв'язала збочена росія на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Україна є канонічною територією Православної Церкви України і на цьому етапі розвитку православ'я в Україні треба зміцнювати ПЦУ, а не розхитувати, що фактично пропонує Почесний Патріарх Філарет.

УПЦ Московського Патріархату за Постановою Верховної Ради України вже не повинно існувати як церкви ворожої держави. УПЦ МП фактично діє в Україні з дозволу влади і в інтересах держави-агресора, про що «не відомо» лише політичному керівництву України.

Мені прикро, що Почесний Патріарх Філарет, який присвятив своє життя служінню Українському Народові, а зараз, коли Україну роздирає скажена росія, не зміг впоратись зі своїми емоціями і відірвався від реального життя і суспільства, і церкви, яку він привів до автокефалії.

Будувати Україну треба з відкритим серцем і з холодною головою, а не з емоціями і образами.

Бажаю Почесному Патріарху покірно повернутися в лоно Православної Церкви України, де його чекають як старійшого ієрарха і вчителя, а не розкольника.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

7 червня 2022 року

104-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Вчора відбулась розмова з колегою, який запитав мене: «Чому ти не відмазав синів від армії?»

Мої сини майже від народження зростали на росії, де я ходив у москалі 25 років. Зростали в родині, де пращури козацького давнього роду, які завжди стояли на захисті своєї землі і своєї родини. Вдома у нас завжди лунала Українська Мова і синам прищеплювалась любов до України.

У 1991 році у нас не було вагань щодо переїзду в Україну, де могили наших пращурів і де мають народжуватись мої онуки.

У 1993 році переїхав до Києва старший син Віталій, а у 1994 році я з дружиною і молодшим сином Сергієм приєднались до Віталія, який здобував вищу освіту.

Так почався Київський період нашої біографії.

В Києві народились троє онуків. Старший закінчив університет та поступив до аспірантури, молодші вживають заходів щодо вступу до вишів.

А відповідь колезі щодо «відмазування» синів була такою: «Синів можна відмазати, а що робити з Україною, яка сьогодні в біді?»

Мій Дідусь, який виховував мене від народження, жив у крайній хаті в селі Петрівка Слов'янського району на Донеччині, розповідав про обов'язок того, хто жив у крайній хаті. «Моя хата з краю – я першим ворога стрічаю». Біля нашої хати традиційно висів колокол.

Тому у нашій родині генетично немає іншого вибору, як зустрічати збочену росію в строю. Сьогодні ми у своєму строю: я пишу щоденники, молодший боронить зі зброєю, старший сприяє забезпеченню команди молодшого.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №391/2022

В И Т Я Г

**Про відзначення
державними нагородами України**

За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі постановляю:

Нагородити орденом «За мужність» III ступеня

МИРОНЕНКА Сергія Петровича – лейтенанта

Президент України

В.ЗЕЛЕНСЬКИЙ

4 червня 2022 року

8 червня 2022 року

105-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

ІЗ МОГО ЩОДЕННИКА

Отримав велику кількість привітань з нагоди нагородження молодшого сина Сергія «Орденом за мужність III ступеня». Дякую щиро-сердно всім Друзям і Колегам за теплі слова!

У 2014-2017 роках наша родина щодня чекала сина з фронту. Сергій і його побратими боронили Україну в районі Краматорська, де він народився. Сьогодні син з побратимами захищає нас з Вами від скажених істот зі збочної росії, що прийшли на нашу землю задля знищення всього Українського.

З першого дня повномасштабної війни, з 24 лютого 2022 року, бажаю наших воїнам боронити Україну з холодною головою без помсти, бо від помсти втрачається пильність під час бою з ворогом.

Можна описати майже все на відстані, а переживати щодня за синів, які боронять нас від ворога, дуже складно, а буває і нестерпно.

Після поранення в районі Бахмута я намагався дати поради синові, на що він сказав мені: «Тато! Ти не знаєш мене в іпостасі воїна. Все буде добре!» На що я відповів: «Для мене ти завжди в одній іпостасі – син».

Майже мільйон батьків щодня чекають своїх синів з фронту Третьої світової війни, яку безпричинно розв'язала збочена росія на чолі з цинічним холоднокрівним воєнним злочинцем путіним.

Смерть і прокляття на віки нашим ворогам!

Слава Українського Воїну!

9 червня 2022 року

106-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання жити вільними серед вільних.

ІЗ ЩОДЕННИКІВ

Моя Бабуся, яка народилась 9-го червня 1893 року, взяла мене на виховання 19-го липня 1951 року, на 9-й день від мого народження після смерті мами. Тому слово Бабуся для мене вище слова Матуся, бо взяти дитину на виховання у такому віці і присвятити своє життя онукові – це героїзм, який я ціную дотепер.

Можна було б не виставляти на публіку особисті спогади, але попередні покоління повинні передати свої погляди, думки і переконання наступним поколінням, бо інакше переривається зв'язок, чого добивалась радянська система, що виховувала народонаселення без роду і пам'яті – «советський народ».

Радянська система, що й досі існує на росії, загнала народ в казарми, де головною ідеологією був і є великодержавний шовінізм, направлений на приниження та знищення свого народу, який і досі є генетично надломленим і знадобиться не одне покоління для виправлення хребта до рівня прямоходячих і самостійно мислячих «Homo Sapiens».

Після війни, яка завершиться Перемогою Українського Героїчного Народу, громадянському суспільству треба вжити надзвичайних заходів щодо повної ліквідації всього радянського в Україні, що на жаль присутнє в усіх сферах життєдіяльності і держави, і суспільства.

Неодноразово протягом років наполягаю на політико-правовій ліквідації опозиції до держави, яка привела Україну до Майданів та

війни. Це треба зрозуміти всім нам, бо через невеликий проміжок часу все повернеться до Майданів і війни.

Толерантність Українського Народу дійшла стану байдужості до діяльності внутрішніх гнид, які розхитують державу і суспільство на угоду збоченої росії до громадянського протистояння, а то і повномасштабної війни, як це сталося зараз.

Причини і наслідки війни нам ще належить вивчити і надати політико-правову оцінку, що не буде на користь політичній владі, що протягом 30 років умовної незалежності не одноразово була одночасно і опозицією до держави.

Опозиція до держави – це суто український феномен, який вийшов із радянської системи і не подоланий досьогдні, що має трагічні наслідки для Українського Народу і державотворення.

Повторюсь, але це треба робити задля майбутнього.

Всі наші президенти, без виключення, не займались будівництвом держави, а лише латали радянську систему: реформували та перебудовували, що нічого спільного з державотворенням не мало.

Всі наші президенти, без виключення, грали і піддавки з росією, яка протягом 30 років марила окупувати Україну, що і стало можливим у 2012 році, коли керівники силових структур були замінені на громадян росії, а система допуску до державної таємниці фактично зруйнована до такого стану, що й досі цю функцію виконує телефон, що вкрай небезпечно.

Треба чесно сьогодні визнати, що без допомоги США і союзників Україна була б окупована збоченою росією. Низький уклін Американському народові і союзникам, які стали поруч з нами у тяжкі часи війни.

Сьогодні весь цивілізований світ визнав героїзм Українського Народу, який постав проти терористичної держави-агресора і захистив демократичний світ від намірів росії, якою керують ординські варвари з ментальністю азіатсько-деспотичного типу.

Світ, нарешті, визнав те, що було відомо: росія не є цивілізованою державою, а її народ є збоченими рабами своїх керманичів, методи керівництва яких не змінились з часів Орди, яка заснувала цю варварську державу.

Збочена росія має зникнути з мапи Землі, бо інакше все піде колом на цирковій арені в 13 метрів, де дресировані коні та інші брати наші менші, які значно розумніші і гуманніші за російське збочене народонаселення, під керівництвом дресировщиків показують світові свої здібності.

Циркова арена у 13 метрів може стати постійним місцем діяльності більшості народів світу, якщо сьогодні остаточно не приборкати збочену росію, а за нею і інші тоталітарні держави, що чекають завершення війни, яку розв'язало російське збочене народонаселення на чолі з цинічним холоднокрівним воєнним злочинцем путіним та його оточенням, яке вже готове тікати з кремля, але розуміє, що втеча може статися лише через крематорій, бо державна влада на росії збудована за принципом концтабору.

Толерантний Український Народ і воєнно-політичне керівництво Української держави мають терміново вжити надзвичайних заходів щодо повалення прорадянської системи влади та приступити до будівництва Української Держави на нових ідеологічних принципах.

Правова демократія, де всі рівні перед законом і закон однаковий для всіх, без винятку, має стати фундаментом для майбутньої моделі суспільно-державного устрою.

Вченим і викладачам, які ще живуть у парадигмі наукового комунізму з «братнім» російським народом, час відійти в сторону і зайнятися самоосвітою, а не заважати державотворенню на стороні опозиції до держави.

Тих, хто добровільно не складе ідеологічну зброю проти України, треба ліквідувати у політико-правовий спосіб, бо державне будівництво – це не гра у пісочниці.

9-го червня 1893 року народилась моя Бабуся, яка навчила мене бути мужнім і вільним. Завжди говорили з Дідусем: «Ти залишися один і вчись управляти собою, що це є самим складним заняттям у житті, бо обставини можуть зламати не лише душу, а й хребет».

З вдячності і глибокою повагою згадую свою Бабусю, яка була і є прикладом для мене. Я й досі подумки раджусь з нею у складні періоди свого життя. Саме зараз є такий період не лише мого життя, а й всього Українського Народу, який захищає цивілізований світ від збоченої росії.

Бути вільним є надзвичайно важко, бо обставини і люди, які ці обставини створюють, часто-густо намагаються нагнути хребет вільного до землі. Більшість людей є слабкими і винити їх за це не треба, бо вони не мали школи, де виховують вільних і сильних духом.

Шановні Колеги, Друзі, Учні!

Вчиться керувати собою кожної секунди, бо від цього залежить Ваша стійкість перед долею, що підносить важкі, а часом і трагічні уроки життя.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

9 червня 2022 року

Багато інформаційного часу приділяється варіантам і змісту зустрічі Президента України Володимира Зеленського з главою кремля путіним.

Під тиском суспільства Володимир Зеленський зрозумів, що в очах воєнного злочинця путіна крім пустоти нічого він не побачить. Це вже добре.

Наступна фаза прозріння: з путіним домовлятися без посередників не можна ні про що.

Кінцева фаза цієї ідеї фікс: готувати онлайн-зустріч з тілом путіна на його похованні, бо всі інші варіанти не будуть мати жодних правових наслідків, бо росія обдурить, як це було з Будапештським Меморандумом від 5-го грудня 1994 року.

Прозріваємо швидше, бо за вікном війна.

10 червня 2022 року

107-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Переглянув останні світові Новини.

З 24-го лютого 2022 року Україна стала Центром глобальної політики, де Український Героїчний Народ захищає демократичні цінності цивілізованого світу від варварської збоченої росії, яка видає із себе велику державу, а насправді є гнилою територією, де живуть ординці з мутованою генетикою і зайвою хромосомою, як стверджував їхній міністр культури.

Міністри оборони цивілізованих держав радяться щодо військової допомоги Україні до стану здатності перемогти росію вже у цьому році.

Президент Джо Байден вилетів до Європи для участі в самітах щодо України, де вироблятимуть спільні стратегічні рішення щодо економічного повалення збоченої росії та перемоги України у війні за демократичні цінності.

Третя світова війна увійшла у завершальну стадію.

Треба планувати мирне життя вже зараз, бо після перемоги над варварською росією не можна допустити політичного і психо-

логічного вакуума, що часто-густо призводить до втрати темпу розвитку.

Політична конструкція держави має бути готовою для громадського обговорення та прийняття на Національному референдумі. Влада в Україні належить Українському Народові і народіві вирішувати подальшу долю держави, яку протягом 30 років наші керманічі кидали у 12-ти бальні шторми глобальної політики від росії до Європи, та приводили до Майданів і війни.

Час відійти від прорадянської політичної системи та фундаментально зайнятись будівництвом України, а не знаходитись у постійному стані реформування та перебудови, що відбувалось 30 років поспіль.

Мое бачення політичної конструкції України:

Форма правління – Республіка.

Модель державно-суспільного устрою – Правова демократія.

Державна ідеологія – Класичний лібералізм.

Загальна ідея – Обмежена держава і особиста свобода.

На цьому фундаменті можна виписати Концепцію державного будівництва в Україні.

Готуємось до мирного часу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

10 червня 2022 року

ПРОЗРІННЯ ЗАХОДУ

США і союзники вже більш адекватно почали розуміти ментальність народонаселення збоченої росії, але ще знаходяться у рожевих окулярах щодо здатності воєнних злочинців на чолі з цинічним холоднокривним канібалом путіним порушувати гуманітарне право, яке на росії ніколи не виконувалось, бо варвари з азійсько-деспотичним психотипом можуть лише вбивати, гвалтувати і знищувати все навколо себе заради забави.

Минуло п'ять років.

**НАШІ ПОЛІТИКИ ГОДЯТЬСЯ ЛИШЕ
ДЛЯ БІГУ НА 100 МЕТРІВ**

10 червня 2017 року

100-метровщики мають навчитись бігати на довгі відстані.

Наші політики видихаються вже на 400-метровій відстані.

Без стратегічного планування на 20 років з детальним покроковим планом розвитку держави нічого не вийде.

ПОЛІТИКОЮ ТРЕБА ЖИТИ, А НЕ ГРАТИСЯ НЕЮ

10 червня 2015 року

Статус регіонів України.

Треба закінчувати гратися зі статусом регіонів України.

Кравчук догрався з АР Крим, Янукович намагався надати Донбасу теж автономію.

Для України всі відхилення від унітарної держави будуть мати трагічні наслідки.

Треба політикам ходити по своїй рідній землі, а не гратися у демократію через призму московії-орди.

11 червня 2022 року

108-й день Третьої світової війни, що розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільним серед вільних.

Переключився на мирний лад задля підготовки Концепції політичної конструкції Української держави.

Після війни ми маємо терміново переформатувати суспільно-державний устрій з прорадянського тоталітарного на демократичний, бо до цивілізованого світу нам треба входити в іншому суспільному форматі.

Протягом 30 років політичне прорадянське керівництво України не вживало заходів щодо будівництва демократичної, правової, соціальної держави, як це задекларовано в Конституції України.

Два Майдани і війну ми маємо через нездатність керманичів відстоювати національні інтереси держави і Українського Народу.

Саме час визнати помилки у державотворенні і рухатись далі: від збоченої росії до західних демократій.

Але є одна велика проблема: всі керманичі перед приходом до влади і складання Присяги на вірність Українському Народові клянуться у намірах будувати демократію, а після Присяги всі, без винятку, стають на шлях узурпації влади і забувають про демократію і право, що швидко замінюють політичною доцільністю.

Прикро, але це правда, яку треба знати кожному громадянину України, який делегує частину своїх повноважень владі, бо саме Український Народ є джерелом влади в Україні.

Конструкцію держави треба збудувати таким чином, щоб у політичних керманічів, урядовців і депутатів всіх рівнів не виникало бажання влаштовувати своє життя за рахунок платників податків і при цьому не нести відповідальності за скоєне, що призводить до трагічних наслідків для Українського Народу через війну, де гинуть наші сини і доньки.

Система противаг і стримувань, що давно діє в державах західних демократій, ніяк не приживається в Україні, бо кожний президент гвалтує Конституцію як заманеться: то ми президентська республіка, то президентсько-парламентська, то знову президентська, то парламентсько-президентська, а *de-facto* всі президенти будували президентську республіку з елементами монархії, де всі гілки влади підпорядковувались президентові, який не є гілкою тієї самої влади, що є неприпустимо у демократичній республіці.

Тому з цією правовою анархією треба закінчувати, бо можна втратити і державу, і звести нанівець Український Народ, який сьогодні захищає демократичний світ від збоченої росії.

Російське народонаселення здатне лише вбивати, гвалтувати та знищувати все навколо себе заради забави, бо є гідним нащадком Орди з азійсько-деспотичним типом ментальності, яка мутувала за віки до рівня поведінки скажених істот, що проявилось повною мірою у цій жахливій війні.

Збочена росія пішла війною на слабшого. А слабшими ми стали завдяки нашим політичним керманічам, які постійно ділили владу замість того, щоб будувати сильну демократичну Україну.

У 2008 році у нас був історичний шанс отримати статус кандидата у члени НАТО і Томас на автокефалію Української Православної Церкви Київського Патріархату. Але збочена росія вжила всіх заходів задля недопущення такого розвитку подій в Україні, яку планувала окупувати.

З 1994 року я мав честь брати участь у перших кроках державотворення: із республіки *срср* треба було переходити у стан незалежної держави.

Якщо хтось вважає, що після 24 серпня 1991 року ми стали незалежною державою, то це велика помилка. Державу будують десятиками років, а у нашому випадку ми ще не приступили до такого будівництва, бо й досі не маємо стратегії розвитку незалежної, демократичної, правової держави через брак державників, які мають стати постановщиками стратегічних завдань на перспективу.

У 1945 році Японія приступила до будівництва держави з урахуванням всього найкращого і нового, що було у світі на той час. При цьому Японія зберегла свій національний фундамент: ментальність, традиції, культуру. Кожний новий проект з будь-якої галузі Примався за умови моделювання етапів впровадження і результату.

Мій добрий товариш Отару Ідеміцу, батько якого, Акіра Ідеміцу, брав участь у відбудові держави з 1945 року в команді Прем'єр-міністра того часу, з гордістю розповідав мені, що Концепція розвитку Японії, що прийнята у 1945 році за участі його батька, дії дотепер.

В Україні за одну ніч можна змінити форму правління і згвалтувати Конституцію на угоду політичній силі чи ворожій росії, що через опозицію до держави розхитувала суспільний лад до стану Майданів, а з 2012 року, після заміни керівників силових структур влади на громадян росії, до окупації всієї України.

Все це засвідчує те, що владу ми мали не проукраїнську, а прорадянську, яка слугувала не Українському Народові, на превеликий жаль.

Тому в Україні і Українського Народу вже немає іншого історичного вибору, як негайно приступити, нарешті, до будівництва держави та перервати постійнодіючий процес реформування та перебудови, що нічого спільного з державотворенням немає.

Лише знання правди і чесні наміри щодо України і Українського Народу приведуть нас до цивілізованого світу з темряви тоталітарної системи ординського типу.

Закиди державам західних демократій з приводу небажання деяких їх них підтримати Україну в намірах щодо вступу до ЄС і НАТО не мають під собою політико-правового підґрунтя готовності України до вступу, бо рівень політичної і економічної корупції не витримує жодної критики.

Сьогодні, під час війни, політичні керманичі маніпулюють доброю волею західних демократій і намагаються продавати рішення щодо прийому до ЄС і НАТО.

Вступати треба, про що я пишу протягом багатьох років, але й виконувати вимоги держав західної демократії теж треба.

Керманичам час зрозуміти, що за квиток у транспорті західних держав треба платити, бо за халяву буде суворий штраф. Нам треба зріти і у першу чергу нашим політичним керівникам, які часто вважають себе безгрішними і вчиняють таке, що простому громадянину стає гидко від того, що обрав собі таку владу.

Рухаємось вперед, бо позаду збочена росія.

Звертаюсь до Колег з великим проханням долучитись до розробки пропозицій до Концепції політичної конструкції Української держави, бо саме нам треба це зробити і саме зараз, бо, як сказав мій старший син Віталій: «Гниди знову, як після Майданів, захоплюють владу після повернення із-за кордону, куди втекли під час війни».

Конституція України не повинна бути декларацією намірів, а стати, нарешті, Основним Законом прямої дії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

11 червня 2022 року

Громадянам збоченої росії надають громадянство України поза законом, чи закон в Україні не для всіх.

Це що? За вікном війна, а на Банковій штампують громадянство збоченим росіянам.

З пісочниці на державну службу треба пройти щаблі дорослішання, бо інакше не можна. Інакше знову Майдани і війна.

3 березня 2022 року

РОСІЯНИ – НЕ ЛЮДИ

Сьогодні послухав лідерів, політиків, політологів, журналістів, які намагались пояснити Українському народові, що це не населення росії воює, а російська влада.

Наші лідери кажуть, що знають росію і ментальність росіян.

Не маю бажання ображати лідерів, політиків, політологів і журналістів, які «знають» росію і росіян, але зазначу таке:

1. Нічого вони не знають ні про росію, ні про росіян, бо це окрема популяція людиноподібних істот, які здатні вбивати жінок, стариків, дітей просто заради забави.

2. Путін надав наказ змінити владу в Україні. А хто сьогодні вбиває Український народ? Вбивають військові, які вчора були простими громадянами, а сьогодні заради забави за гроші звіряче вбивають Український народ.

3. Росіяни всі однаково психічно хворі і це треба добре розуміти. Вони одягли костюми і краватки на гниле тіло і хвору душу.

4. Росію і росіян можуть знати ті, хто десятки років жив поруч з ними і розуміє їхню психологію, їхню ментальність, яка не змінилась з часів заснування Ордою московського князівства.

5. Український народ має зрозуміти, нарешті, що росіянин на нашій землі повинен бути або мертвим, або вигнаним на росію.

6. Український народ має зрозуміти, нарешті, що в Україні є опозиція до нашої держави і ця опозиція має бути ліквідована. Вичистити всю проросійську гидоту, бо наша толерантність вже довела державу до краю, за яким лише прірва.

7. Під крилом політичної влади діють проросійські партії і російська церква, які мають бути заборонені. Наша слабкість породила війну проти нас.

8. Нас не навчили Майдани 2004 і 2014 років. Нам обов'язково треба було дочекатись війни, щоб прокинутись і зрозуміти те, що вже давно відомо: росія – наш вічний ворог і ніколи не була нашим другом, а тим більше одним народом.

9. Наш Український народ генетично сильний, але за 300 років поневолення забув про це.

10. Сьогодні ми прокинулись остаточно і добре б не заснути знову після війни, яку ми обов'язково подолаємо. Подолаємо зі значними жертвами.

11. Вже сьогодні треба думати про майбутній державний устрій і політичний режим, бо й досі живемо за радянськими кальками і з радянською, ментально, владою.

12. Український Народ гідний жити разом з цивілізованим світом, але для цього треба назавжди скинути радянські кайдани з ніг, з рук і з мізків.

Перемога буде на нами!

Слава Україні!

Героям Слава!

3-го березня 2022 року.
20.20 за Київським часом.

12 червня 2022 року

109-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Звертаю Вашу увагу на думку експерта Андрія Жданова, який знає військову справу на стратегічному рівні.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: «ФАКТОР РАПТОВОСТІ».

Весь світ криком попереджав, а у нас виник фактор раптовості.

Дві бригади ЗСУ не впорались з вузьким перешийком з Криму? У це може повірити лише кухарка лєніна, яка збиралась керувати державою.

Таке могло трапитись через пряму вказівку не чинити опір. Іншими словами: державна зрада на самому високому політичному рівні.

Тому цю справу має розслідувати не парламентська спеціальна комісія, а Міжнародний Суд в Гаазі.

Опозицію до держави треба негайно ліквідувати у політико-правовий спосіб, бо інакше все піде колом до Майданів і війни.

Треба уважно вивчити дії бригадного генерала СБУ Андрія Наумова, який втік з України за декілька годин до війни і мав високу ступінь допуску до державної таємниці. І не лише до державної таємниці, а й до фінансів....

Система оформлення допуску до державної таємниці в Україні доведена до такого безладу, що треба відправляти у відставку з одночасним притягненням до кримінальної відповідальності за державну зраду у період війни керівників високого рівня.

Держава – це не пісочниця у дворі.

Після війни належить вжити надзвичайних заходів щодо приведення до правового порядку всю систему влади, без виключення.

Війна прийшла у наш дім саме через розбалансування державного управління на стратегічному рівні, чим і скористалась збочена росія.

На останок згадаю один доречний вислів: «У нас таємне не те, що таємне, а те, як ми будуюмо державу».

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

=====

Захоплення Херсона: військовий експерт пояснив, чому все сталося так швидко.

Ліквідацію інженерних та мінно-вибухових загороджень на адміністративній межі з окупованим Кримом потрібно розслідувати на рівні парламентської спецкомісії

Військовий експерт Олег Жданов заявив, що на початку повномасштабного російського вторгнення окупанти зуміли швидко захопити Херсон, оскільки на межі з окупованим Кримом були ліквідовані мінні поля, а війська не могли втримати масованого наступу ворога.

За словами експерта, українські війська дали бій окупантам, але швидко були розгромлені.

«Там була у нас артилерійська бригада і механізована бригада. Вони дали бій, але сили противника були набагато більшими. Я думаю, що фактор раптовості і фактор масованості вогневого удару зіграв свою роль. Що стосується інженерних та мінно-вибухових загороджень... гадаю, що тут треба проводити розслідування, причому цілком можливо, що навіть на рівні парламентської комісії», – заявив Жданов.

Військовий експерт переконаний, що необхідно з'ясувати, «чому і найголовніше, хто дав команду на зняття всіх цих інженерних та мінно-вибухових загороджень».

Жданов стверджує, що наявність мінних полів підтверджують його розмови з енергетиками, які обслуговували лінії електропередач на межі із Кримом.

«Я точно знаю, що були мінні поля, бо я розмовляв з енергетиками. Коли вони їздили обслуговувати лінії ЛЕП, які колись підривали в районі Криму, їх не допускали самотійно наблизитися до ліній, їм давали супроводжуючого. Їм пояснювали, що там мінні поля, і можна підірватись», – наголосив він.

Нагадаємо, нещодавно секретар Ради національної безпеки та оборони Олексій Данілов відповів на питання, чому вороги окупували південь.

12 червня 2022 року

Згадав про це тому, що системно подавав такі пропозиції до РНБО, але наші відповідальні особи чекали 500 тис. військ збоченої росії і дочекались.

ПРОПОЗИЦІЯ ДЛЯ РНБО.

12 червня 2017 року

Росія веде проти України жорстоку інформаційну війну з метою ідеологічної окупації.

Україні слід об'явити повний бойкот всій російській інформації. Для України росія має стати білою плямою на мапі Землі.

Лише закриття українського інформаційного простору від росії стане вагомою протидією російській антиукраїнській пропаганді.

Інформаційна війна завжди передую повномасштабній війні і це є класика, якою не можна нехтувати.

13 червня 2022 року

110-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

**МІЙ РІДНИЙ СЛОВ'ЯНСЬКИЙ РАЙОН ДОНЕЧЧИНИ:
ПОПЕРЕДУ ОАЗИС ЧИ ПУСТЕЛЯ?**

У 1991 році я мріяв повернутися на Батьківщину, де могили моїх пращурів, де навчався мудрості у своїх Бабусі і Дідуся, та бігав босими ногами по рідній землі.

Коли я представлявся при знайомстві, то говорив так: «Народився у селі Петрівка на день Петра і Павла і назвали мене Петром».

Село Петрівка, що сьогодні з «легкої» руки недолугого бюрократа називається Майдан, знаходиться на межі Харківської і Донецької областей (на час мого народження – Сталінська область). У старі часи там дружньо проживали німці і українці, а головою громади був німець Еп. Село процвітало і мало хто мріяв поїхати у пошуках кращого життя.

Мій Дідусь, Мироненко Михайло Іванович, 1885 року народження, старинного козацького роду, працював до 84-х років, що засвідчила обласна газета як про старішого працівника області. Вийшов на пенсію і через півроку покинув цей світ. Бабуся пережила Дідуся на 13 років 2 місяці.

Мені поталанило бути від народження поруч з мудрими людьми, від яких я намагався отримати знання поколінь і розуміння життя, що дало незламну міць у непростих перипетіях долі. Постійне спрямування до навчання і уміння управляти собою стало моїм другим «Я», за що щиро дякую моїм рідним, які присвятили мені останні роки свого життя.

У селі Петрівка Слов'янського району на Донеччині було понад 500 дворів, де молодь народжувала дітей і мріяла про світле майбутнє,

яке обіцяли нам більшовицькі керманичі, а насправді загнали весь народ у казарми і темряву, що призвело сьогодні до війни.

Війна почалася не сьогодні, а дуже давно і на рівні придушення Української ідентичності і ментальності вільного народу, який завжди стояв на захисті своєї землі і родини, про що зараз пишуть в країнах західної демократії, де нас зовсім не знали і не очікувати героїчного захисту свого рідного на рідній землі.

В наші голови намагались вмонтувати ідею про спільний слов'янський народ. І де цей «спільний» народ сьогодні? На нашу землю прийшли істоти, яким не знайомі ні гуманітарне право, ні право війни, ні елементарні поняття людських відносин, прийшли варвари без роду і пам'яті. Прийшли раби покоряти вільний народ.

Московити-росіяни, а ментально – ордниці, споконвіку мріяли знищити Україну докорінно, до останнього вільного Українця, бо поруч з нами у збоченої росії розвивався комплекс неповноцінності, що призвело до генетичного збою, після чого виник новий підвид приматів – скажені істоти, які здатні лише вбивати, гвалтувати і знищувати все навколо себе заради забави, бо на інше, прогресивне, не здатний цей підвид приматів.

В селі Петрівка була школа з часів німецького панування, де навчалися мої пращури. Постбільшовики вирішили зруйнувати школу, але це було настільки фізично важко, що знищували міцні стіни декілька місяців, бо будували школу на віки, а не до першого дощу.

Школи, де навчалися мої пращури, не стало, молодь поїхала шукати краще життя і дворів у селі тепер на багато менше, зникають цілі вулиці, а мешканці поступово переселяються до цвинтаря.

До села Петрівка, де я народився у 1951 році, сьогодні сунеться армада скажених росіян з боку Барвінково Харківської області і Ізюма в сторону Слов'янська. Сунуться темрява, за якою залишається пустеля.

У 1969-1971 роках я проходив строкову службу в пустелі Каракуми, де літом увечері при температурі 30 градусів замерзали, бо вдень 50.

Запитував місцевих старців: «Так завжди було на цій землі?» Старці відповідали: «Тисячу років тому тут були оазиси, а після приходу варварів, які все знищували і вбивали людей, поступово насувалася пустеля. Пустеля – це наслідок діяльності диких людей».

Радянські керманичі привчили називати народ Середньої Азії чурками, а ці «чурки» 3000 років тому збудувати Регістан і Бухару, мали свої бібліотеки і дослухались слова мудрих людей на своїй землі, яку варвари з Півночі поступово перетворили у пустелю.

На пам'яті лише мого покоління спостерігається знищення народів і земель, що захопила орда-московія-росія. Від Кушки до північних морів і від Балтійського моря до Далекого Сходу залишається велика казарма у пустелі.

Пустеля може поглинути і Україну, якщо сьогодні не зупинити скажених істот на нашій землі. Пустеля може з'явитись і там, де зростає байдужість.

У селі Петрівка, де я народився, люди були заможні і добрі, завжди були готові боронити свої землі і свої родини, бо більшовицька ідеологія не зайшла міцно у свідомість людей, які жили своїм окремим світом – світом миру і добра.

Сьогодні на мапі України вже немає села Петрівка, але залишилась генетична пам'ять і мрія про вільну заможну Україну.

Школу у сусідньому селі Привілля, де я здобував середню освіту, розбомбили рашисти, корівники і пташники, куди я бігав малим, розбомбили скажені істоти, бо для них це були стратегічні військові об'єкти.

Збочена росія не здатна знищити вільний народ, бо підвид приматів – скажені істоти ніколи не зрозуміють мрії прямоходячих людей. Та і мрія у них примітивна: напиться, згвалтували і стати гарматним м'ясом на війні.

Наша мрія має бути єдина: знищення збоченої росії і розбудова квітучої України, бо інакше – пустеля.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

13 червня 2022 року

ЗРАДНИКИ

Бандура Володимир Володимирович

Дата обрання мером м. Святогорська: 25.10.2020

Громадянин України, народився 15.07.1990 р., освіта вища, член ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА – ЗА ЖИТТЯ», місце проживання: м. Святогірськ, Донецька обл.

Перейшов до ворога.

І таких під час війни виявилось значно більше статистичної похибки.

Опозиція до держави, про яку я пишу і майже кричу понад п'яти років, має бути терміново ліквідована у політико-правовий спосіб.

Треба було дочекатись війну, щоб зрозуміти те, що давно проявилось у своїх діях проти України.

Питання до Контррозвідки СБУ:

1. За рахунок платників податків ви не виконуєте основну функцію державного органа влади – не боронити Україну від внутрішніх ворогів, що працюють на росію.

2. Можливо ви працюєте на іншу державу, коли в Україні під час війни стільки зрадників, через що здаються ворогові цілі міста і села та гинуть наші воїни за наводкою зрадників.

3. Хліб, який вам подають Український Народ, треба відробляти чесно або йти у відставку.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

14 червня 2022 року

111-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського народу за бажання бути вільними серед вільних.

12-го червня Президент США Джо Байден привітав російське народонаселення з днем росії та відокремив воєнні злочини кремлівців від «мирного» народу. Джо Байден у своєму поважному віці з понад 50-річним політичним досвідом має добре знати історію походження росії від Орди та розуміти ментальність народонаселення, яке ніколи не було цивілізованим і марило про захоплення України та інших земель і народів задля «величі», що поселилась у патологічно хворих мізках скажених істот, які сьогодні вбивають і гвалтують мій народ лише через те, що ми вільні.

Джо Байден у своєму поважному віці не зрозумів того, що світ змінився на глобальному рівні і людство увійшло у цифрову цивілізацію, де не залишилось місця дипломатичним реверансам з минулого. Сьогодні політичні реверанси мають негативні відтінки та спримаються ворогом за слабкість, що є правдою.

Настає час Правової диктатури (Правової демократії, як кому подобається), де треба все називати своїми іменами і проголошувати діагноз в очі, бо брехня в політиці дуже дорого коштує і народам, і політичним керманічам.

Глобальний світ став на гостре лезо цивілізації і може зірватися у прірву та перетворити Землю на пустелю через нездатність політич-

них керманичів до сприйняття реальності, у якій опинились прямоходячі Homo Sapiens.

В Інституті мозку, де я мав честь протягом трьох років слухати видатних вчених, зрозумів одну дуже важливу річ: без системного моделювання процесів та здатності управляти собою як на рівні особистості, так і на рівні держав, не може бути еволюції ані людини, ані держави.

Прогресивне людство так захопилось штучним інтелектом, що не помітило цілий пласт, де знаходяться людиноподібні істоти, що здатні знищити тих, хто захопився штучним інтелектом.

Багато вчених з нейропсихології і нейробіології вже б'ють на спалах і попереджають людство про насування ментальної пустелі з боку відсталого частини цивілізації, що може призвести до глобальної катастрофи.

Джо Байден, який обраний президентом самої могутньої держави світу, не може не розуміти реальний стан речей щодо різного рівня розвитку держав і необхідності укріплення демократії, що сьогодні отримала від тоталітарної системи психологічний нокаут, від якого треба швидко отямитись та вжити невідкладних заходів щодо перформатування та укріплення демократії Арістотеля до рівня Правової демократії (диктатури права), бо тоталітарні системи з психологічними збоченнями здатні розхитати цивілізацію до рівня хаосу з наступним зникненням.

У Президента США Джо Байдена є всі наявні інструментарії для приборкання збоченої росії, а цивілізований світ підтримає його, бо за справжнім лідером завжди йдуть однострої розумних і сильних.

Політичні реверанси відійшли у минуле і сьогодні треба негайно визначити напрями вироблення стратегічних рішень і швидко рухатись вперед, в сторону ліквідації тоталітарних систем, бо тоталітарні системи зі своїм скаженим нутром можуть ліквідувати тих, хто не відмовився від політичних реверансів.

Президент США Джо Байден привітав з днем росії російське народонаселення, яке сьогодні вчиняє Геноцид Українського Народу лише за те, що ми вільні і бажаємо жити серед вільних.

Президент США Джо Байден не знає нічого про генетично збочене російське народонаселення, проти якого сьогодні постав Український Героїчний Народ за свою землю і свої родини, що є святом для кожного Українця.

Український Героїчний Народ вдячний Американському Народові і народам союзних держав за прозріння щодо збоченої росії та до-

помогти Україні, але треба скоріше закривати штучний проект «росія», де є лише велика територія, на якій мешкають людиноподібні істоти з далекого печерного минулого.

Лише разом цивілізований світ на чолі зі Сполученими Штатами Америки може навести правовий порядок та вивести людство до наступного етапу розвитку, де немає місця тоталітарним системам.

Часу на роздуми вже немає, бо наступає ментальна пустеля з боку скаженої росії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

15 червня 2022 року

112-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

УКРАЇНА ПІСЛЯ ПЕРЕМОГИ

Сьогодні присвятив час Політичній конструкції Української держави після війни, бо Перемога над збоченою росією принесе нам не лише волю і радість, а й великі проблеми з державного будівництва, оскільки наші керманичі 30 років займались лише реформуванням радянської системи влади, а до будівництва демократичної, правової, соціальної держави, як це задекларовано в Конституції України, так і не дійшли.

Треба запросити на Національну нараду всіх наших пращурів від Трипілля, Русі, Козацької держави, Договорів і Постановлень Прав і вольностей Війська Запорозького (Конституція Пилипа Орлика) і до тепер задля розуміння самих себе, бо інакше знову радянщина у гіршій редакції.

Конституція України має стати Основним Законом України прямої дії, а не декларацією намірів, що de-facto замінена політичною доцільністю під керівництвом правлячої політичної сили.

Система стримувань і противаг має стати запобіжником задля недопущення політичної корупції на рівні гілок державної влади, що сьогодні є нормою з мовчазної згоди носія влади – Українського Народу.

Після війни Український Народ має укласти Суспільний Договір (Конституцію України), де детально прописати права і обов'язки всіх гілок влади таким чином, щоб жодний високопосадовець не мав можливості порушувати законодавство на свою користь.

Майдани і війна повинні остаточно пробити сталевий череп тих, хто вважає Український Народ своїми рабами, а владу – місцем для особистого збагачення.

Якщо ми йдемо в сторону цивілізованого демократичного світу, то треба починати будувати демократичну Україну, а не лише вимагати від демократичного світу прийняти нас у свій клуб такими, якими ми є. Так не буде. Шию і мізки треба добре почистити і бажано з хлором.

З моїх попередніх постів Ви, шановні Колеги, Друзі, Учні, зрозуміли, що я налаштований на зміни в сторону Диктатури права і Зовнішнього управління на термін одного покоління.

Мій особистий досвід показує, що ми самі не впораємось з нашими керманичами, які стали протягом 30 років незалежності гальмом для України у демократичному розвитку, що стає вже великою проблемою.

Цивілізований світ готовий прийняти нас у демократичну родину, але без системної політичної корупції, що роз'їдає і державу, і суспільство.

Саме системна політична корупція довела державу до такого стану, що збочена росія скористалась нашою слабкістю і розв'язала повномасштабну війну.

Вчені світового рівня, які займаються вивченням мозку, впевнені у тому, що мозок Homo Sapiens працює на 100 % і це є правдою. Радянській «науці» було вигідно мати народонаселення з 5% дієздатного мозку, у чому нас переконували всі 70 років, та і дотепер.

Починаємо включати ще 95% мозку задля розуміння самих себе і свого місця у світі. Лише вільна людина здатна творити.

Будуємо обмежену державу з особистою свободою.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

16 червня 2022 року

113-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

ВІЗИТ ТРЬОХ КРОТІВ З ЄВРОПИ.

Прем'єр-міністр Італії Маріо Драгі, канцлер Німеччини Олаф Шольц та президент Франції Еммануель Макрон здійснять візит до України 16 червня.

Офіційна мета візиту: підтримка України у війні зі збоченою росією.

Погляди трьох лідерів старої Європи щодо України відомі своєю проросійською позицією, але вони вимушені сьогодні діяти спільно з США і союзниками по НАТО і ЄС у протистоянні з росією.

Тому візит трьох кротів можна очікувати позитивним на користь України, бо інакше вони отримають велику політичну «клізму» і від народу своїх держав, і від союзників по НАТО і ЄС.

Три кроти, які загнали самі себе у глухий політичний кут, шукають своє місце на території України, бо саме Україна сьогодні є центром цивілізованого світу, звідки почнуться глобальні політичні процеси, що змінять світ на далеку перспективу, де не буде збоченої росії.

Три кроти втрачають політичні позиції у своїх державах, бо відірвалися від реального світу на користь збоченої росії. Всі, хто сьогодні спілкується з кремлем, автоматично попадає у чорний список нерукопожатних персон.

Україні треба твердо відстоювати свою позицію у перемовинах з трьома кротоми, бо їхній політичний стан хибкий. Після візиту до України вони вже матимуть єдину спільну думку з державами НАТО і ЄС.

Все буде добре.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

17 червня 2022 року

114-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу.

ПРИСВЯЧУЄ ЧАС МИРУ ПІСЛЯ ВІЙНИ.
ПОЛІТОЛОГІЧНІ СТУДІЇ.

16-го червня в Європейському університеті за сприяння ректора Університету доктора філософських наук, професора, академіка АПН України Олени Іванівни Тимошенко відбулось представлення моєї книги «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога», що видана Видавництвом Політія 25 квітня 2022 року у польових умовах.

Щира вдячність директору типографії Наталі Валентинівні Бігун, яка шукала папір по всій Україні і керувала друком.

Особлива подяка Щегельському Павлу Григоровичу, який здійснював макетування книги майже з колін. Кожного дня після 15 квітня Павло Григорович в режимі онлайн додавав мої нотатки і передавав до типографії, де 24 квітня був запущений друк книги.

За понад 10 років співпраці з типографією це був перший експериментальний випуск книги за такий короткий термін. У кожного на війні свій фронт і ми впорались із завданням.

Поруч з моєю книгою вийшли з друку:

- Науковий журнал АПН України «Суспільно-політичні процеси» № 19, що готувався до друку доктором політичних наук, професором, віце-президентом АПН України Горбатенком Володимиром Павловичем.

- Книга доктора історичних наук, професора, академіка АПН України Василя Ткаченка «Україна – росія: на рубежі геополітичного розлому», де я мав честь бути науковим консультантом.

Ідеологічний фронт надзвичайно важливий у боротьбі з ворогом, який намагається знищити Україну і Український Народ.

Сьогодні треба доносити правдиву інформацію про вічного нашого ворога – росію і збочене російське народонаселення, яке вбиває, гвалтує і знищує все, до чого торкається, бо ні на що інше не здатне споконвіку.

Саме про це йшлося при обговоренні моєї книги, де описано перші 60 днів війни (24 лютого – 24 квітня).

25 квітня 2022 року я передав книгу до типографії з попередженням своїм поважним читачам про те, що щоденник писався в емоційному стані. Але вже після випуску перечитав і дійшов висновку, що нотатки писались з холодною головою, бо навчався аналітичній справі протягом років у трьох навчальних закладах, серед яких один спеціалізований, а у 1994-1997 роках очолював інформаційно-аналітичну групу у Науковому центрі ГУР МО України, після чого був запрошений на роботу до Адміністрації Президента України.

Пишу про це тому, що молоді треба передати не лише свої знання, а ще і інструментарій для здобування знань через тяжку працю і велике бажання виконувати роботу якісно. Моє покоління не може відійти в сторону без добрих справ, чим будуть пишатися нащадки.

Ми є європейцями і наша задача стати кращими серед кращих, бо інакше немає сенсу жити. Лише велика мета є запорукою гідного результату своєї праці.

Дякую Колегам, Друзям, Учням, які поруч зі мною надихають на нові плани!

25 червня 2022 року передам до друку Другу частину книги «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни», де вже більше роздумів про майбутнє після війни, яка завершиться Перемогою України завдяки підтримці США і союзників по НАТО і ЄС.

Кожний із нас повинен в часи війни робити те, що вміє краще за інших. У кожного із нас має бути свій фронт, що наближає Перемогу над збоченою росією.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ВСТУП УКРАЇНИ ДО ЄС

17 червня 2022 року

Сьогодні Європа Приматиме рішення щодо України.

На війні рішення мають Приматися з космічною швидкістю, бо інакше можна програти і війну, і втратити швидкість.

Всі держави ЄС дозріли та прозріли щодо ролі України у захисті західної демократії. Європа проспала війну у Грузії 2008 року, війну в Україні 2014 року, а тепер має відробляти за свій летаргійний сон.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

17 червня 2017 року. СПОГАДИ

ПУТІН І РОСІЯ

Навколо путіна згодом збудують паркан з колючого дроту без права перетину кордону цивілізованого світу.

Хто вважає, що після смерті путіна почнуться демократичні зміни на росії, той дуже помиляється.

Після путіна прийде інший путін і так до повного розпаду росії на мілкі протекторати, що перейдуть під зовнішнє управління.

Шлях росії – це класичний шлях імперії, моральний стан народонаселення якої збочений до стану скажених істот, що живуть у далекому минулому і не здатні до цивілізаційного адаптування.

Шкода, що у світі не знають росію. Росія – це споконвічне зло для демократичного світу, а для нас велика біда, що насувається і з середини, і зовні.

Будьмо пильними.

18 червня 2022 року

115-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Сьогодні навожу свою статтю від 1996 року, в якій намагався донести турботу про наслідки скорочення воєнної розвідки, де я мав честь працювати.

Це для розуміння ролі росії у знищенні України із середини через проросійських керівників.

Війна готувалась не вчора шляхом формування в Україні опозиції до держави, що не помічали наші проросійські спецслужби.

Сліпота і глухота воєнно-політичного керівництва держави довела Україну до Майданів і війни, чим і скористалась збочена росія.

Якщо сьогодні не виправити політичні помилки минулих років, то попереду буде коло на цирковій арені, де немає руху вперед.

Ми бажаємо увійти у цивілізований світ, але для цього треба стати цивілізованими.

Український Народ героїчно захищає демократичні цінності цивілізованого світу, але при цьому наші еліти живуть своїм паралельним життям, у якому не перетинаються з народом, який довірив цим елітам владу.

Вимоги ЄС треба виконати задля свого ж блага, а не противитись.

**ГРОМАДЯНИ РОСІЇ З 1 ЛИПНЯ НЕ ЗМОЖУТЬ
ПОТРАПИТИ В УКРАЇНУ БЕЗ ВІЗИ –
РІШЕННЯ УРЯДУ.**

**ПРОЗРІННЯ
ЧИ БАЙДУЖІСТЬ ДО ДОЛІ УКРАЇНИ?**

З 2014 року наші аналітики криком наголошували про повне розірвання дипломатичних, економічних та інших відносин, та закриття інформаційного простору України від всього російського і проросійського.

Чекали червоного півня.

Скажений півень прийшов 24 лютого, а сьогодні вже 17-е червня.

Мій Дідусь таких політиків називав яловими, які сплять на ходу.

16 квітня 2021 року. Спогади.

ДРІБНІ РІШЕННЯ ДРІБНИХ ПОЛІТИКІВ

Державні діячі, які дбають про свій народ, Примають стратегічні рішення в інтересах держави, а РНБО України займається дрібною контрабандою замість правоохоронних органів.

Нашим діячам треба уважно подивитись у вікно, де добре видно російсько-українську війну і понад 15 тисяч могил, де покоються тіла наших героїв з війни, яку розв'язала Росія.

Ця війна потребує воєнно-політичних рішень щодо закриття кордонів і переривання дипломатичних відносин з державою-агресором.

Але займатись перерозподілом – це вже патологічна звичка всіх минулих і теперішніх керманичів при владі.

ДЛЯ ПРИКЛАДУ НАШИМ ВОЖДАМ

Президент США Джо Байден оголосив режим надзвичайної ситуації у сфері національної безпеки через підривну діяльність росії в Америці та за кордоном.

Сьогодні, 09:24 18 червня 2022 року. Продовження.

Основною причиною повномасштабного вторгнення збоченої росії в Україну є запобігання розпаду росії.

На росії внутрішньополітичні проблеми завжди лікували війною.

Але про це не знають лише в колах політичної еліти України, що добре спить до першого вибуху російської бомби.

Після війни треба добре почистити і конюшні, і еліти.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

19 червня 2022 року

116-й день Третьої світової війни, яку розв'язало в Україні збочене російське народонаселення на чолі з цинічним холоднокривним воєнним злочинцем путіним, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

ДЕРЖАВА, СУСПІЛЬСТВО І ЕЛІТА

(Роздуми старого бюрократа).

Ще до Помаранчевої Революції 2004 року я написав: «Громадянське суспільство України випередило у своєму розвитку політичну еліту, яка застрягла у науковому комунізмі».

Війна підтвердила правдивість моєї тези. Де сьогодні «політична еліта України»? Відповідь треба знати, бо інакше політичний глухий кут і арена під куполом, звідки немає виходу.

В Україні біля 400 зареєстрованих політичних партій, із яких активно діючих біля десяти. Коментувати цю пропорцію дуже складно. Чому? Міністерство юстиції зайняло пасивну позицію статиста, яке навіть на етапі реєстрації не здатне організувати процедуру перевірки документів. У підсумку – понад 380 політичних партій в Україні не виявляють ознак діяльності протягом років, за що мають бути знятими з реєстрації за порушення Закону «Про політичні партії в Україні».

Відповідно до Закону «Про політичні партії в Україні»:

Стаття 2. Поняття політичної партії

Політична партія – це зареєстроване згідно з законом добровільне об'єднання громадян – прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку, що має своєю метою сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах.

Стаття 3. Правова основа і регламентація діяльності політичних партій

Політичні партії провадять свою діяльність відповідно до Конституції України, цього Закону, а також інших законів України та згідно із партійним статутом, прийнятим у визначеному цим Законом порядку.

Політичні партії в Україні створюються і діють тільки із всеукраїнським статусом.

Навіть за цими двома статтями Закону переважну більшість політичних партій можна визнати такими, реєстрація яких підлягає скасуванню.

Висновки: Міністерство юстиції не виконує свою функцію, чим сприяє розхитуванню суспільно-політичної ситуації в державі в умовах війни. Політичні партії, діяльність яких спрямована на підтримку держави-агресора, мали бути б заборонені ще у 2014 році і можливо не сталося того, що маємо сьогодні – війни.

Держава протягом 30 років сприяла формуванню опозиції до держави, що має бути оцінено як державна зрада органами влади. Це називається дуже просто – догрались у державотворення до самого краю. Сумно, але це треба знати та зробити відповідні висновки і суспільству, і державі.

Влада і суспільство мають діяти з повагою один до одного, але при цьому чітко виконувати Конституцію і закони України, бо інакше хаос і Майдани з війною.

Тому вже декілька років намагаюсь пояснити суспільству очевидне: треба переходити від наукового комунізму, чим пронизана вся система влади, до утворення моделі державно-суспільного устрою – Правова демократія.

Мушу повторити: «Поняття Демократія за задумом Солона і Аристотеля потребує уточнення після понад 2000 років його впровадження у життєдіяльність держави і суспільства, бо ніщо не може бути вічним під Сонцем. Світ змінився і знаходиться на іншій стадії розвитку людства, що потребує переосмислення наукових термінів щодо державотворення».

Ідеальних держав і суспільних відносин не існує, а тому треба зробити таку Політичну конструкцію України, де діють закони однаково для кожного громадянина, без виключення.

Україні на цьому складному етапі державотворення бажано вивчити кращий світовий досвід, як це робили провідні держави у періоди політичних і економічних кризових явищ, та зайнятися, нарешті, будівництвом держави, а не знаходитись у постійному процесі реформування мертвої радянської системи суспільно-державних відносин на основі наукового комунізму, що вільно бродить у наших вишах та наукових закладах, на превеликий жаль.

НАУКА

Позаминулого року я спілкувався з міністром освіти і науки паном Сергієм Шкарлетом. На питання: «Чому Ви не управляєте науковими установами НАНУ?» відповідь мене вразила і збила з ніг: «За Статутом НАНУ МОН не має повноважень щодо втручання в діяльність наукових установ Академії».

НАНУ є головною науковою установою, що заснована на державній власності, а її діяльність фінансується із Державного бюджету України (за рахунок платників податків).

Виходить той самий науковий комунізм, що загнав державу і суспільство на арену під куполом, де немає виходу в сторону розвитку.

У підсумку маємо самоврядну некеровану державою наукову установу, де відсутня наука сучасного світового рівня, із середнім віком академіків у 76 років. Це що? Компанія геронтології пострадянської доби, чи будинок пристарілих? Сумно і далеко не смішно, бо наслідки вже плачевні на рівні державотворення, де відсутнє наукове обґрунтування. А у цей час наші геронтологи від науки співають оди збоченій росії під час війни. А це вже моральна прірва, за якою може бути велика біда щодо перспективи розвитку держави, якщо сьогодні не вжити термінових відповідних заходів.

Це сумні факти, але ми маємо бути оптимістами, бо за нами наші діти і онуки, яким жити в Україні далі, бо це наша з Вами земля, яку сьогодні захищаємо від збоченої росії, що вчиняє геноцид Українського Народу за волю до життя у цивілізованому світі.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

20 червня 2022 року

117-й день Третьої світової війни, яку розв'язало в Україні збочене російське народонаселення на чолі з цинічним холоднокривним воєнним злочинцем путіним та вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

о. Зміїний, 1976 рік.

20 червня 1976 року до військової частини, де я служив заступником командира окремої радіолокаційної роти з політичної роботи, прибув начальник політвідділу 14-ї Радіотехнічної бригади ППО з пропозицією відбутися на о. Зміїний, де сталася надзвичайна подія з людськими жертвами на ґрунті позастатутних відносин між солдатами і офіцерами.

Час для роздумів визначений до ранку.

В молоді роки я був прямоходячим і тому міг задати будь-яке питання командирам і начальникам.

Попросив замінити весь особовий склад радіолокаційного вузла на о. Зміїний. Начальник політвідділу бригади не довго думав і погодився з моєю пропозицією.

Через десять діб баржа з новим колективом прибула на о. Зміїний, де нас чекав весь особовий склад біля пірса для відправки на материк.

Так почалась чергова сторінка моєї служби в нових умовах, де протягом багатьох років відбувались трагічні події через нездатність

офіцерського складу встановити статутний порядок і налагодити моральний клімат в колективі.

Протягом двох років офіцерам, які прибули зі мною, вдалося вибудувати відносини в колективі таким чином, що порушень на ґрунті позастатутних відносин вже не було.

У червні 1978 року в Бригаду надійшов виклик з Воєнно-політичної академії імені Леніна на моє ім'я, як і обіцяв на початку року начальник політвідділу бригади.

20 червня 1978 року я прибув з о. Зміїний в Бригаду для оформлення документів та відрядження до Москви. Але сталося те, що і мало статися з прямоходячим офіцером: моє місце передали другому офіцеру (сину генерала). Але це вже була інша історія, після чого я згодом поставив крапку на службі в Армії.

о. Зміїний, 2001 рік

В Міністерстві оборони України введено цивільну посаду заступника начальника Головного управління виховної роботи з питань взаємодії з органами влади, яку запропоновано мені.

За дорученням Міністра оборони прибув разом з командуванням Одеської дивізії ППО на о. Зміїний з метою вивчення необхідності подальшого перебування військ.

Висновок мій поданий міністру оборони Кузьмуку О.І., де рекомендовано посилити військову складову на о. Зміїний до рівня командатури з установкою ЗРК.

На превеликий жаль у 2004 році на о. Зміїний залишилась лише прикордонна застава з обмеженими можливостями щодо захисту острова.

о. Зміїний, 24 лютого 2022 року

Із мого щоденника:

24 лютого 2022 року. ТРЕТЯ СВІТОВА ВІЙНА

Російське збочене народонаселення під керівництвом цинічного холоднокровного «колективного путіна» розв'язало Третю світову війну на території України проти західних демократій. Темрява пішла війною проти світла.

РОЗПОЧИНАЮ ХРОНІКИ ВІЙНИ

1-й день війни.

1. Ерефія військами пішла на Україну задля встановлення свого режиму в Києві, який за задумом кремлівців має підкорятися Четвертому Рейху – росії.

2. Збройні Сили України мужньо відбивають окупантів.

3. Ерефія втратила сім літаків, два гелікоптера, масу танків і особового складу.

4. Прохід для окупантів з Криму виявився незахищеним.

5. Бійці острова Зміїного наодинці відбивають окупантів.

6. Уроки 2014 року не вивчені.

7. Один колишній экс-голова СБУ у Москві радить, інший экс-голова СБУ радить у Києві.

8. Надія на Збройні Сили України і на союзників.

9. Яловій владі саме час проявити здатність виконати Присягу на вірність Українському Народові.

о. Зміїний, 20 червня 2022 року

Збочена росія окупувала о. Зміїний та встановила ЗРК і РЛС з метою забезпечення своїх військ оперативною інформацією для захоплення Одеської області.

На о. Зміїний залишилась частинка моєї душі, бо там я горів на службі і віддавав всього себе справі, яку мені довірили. На острові разом зі мною були дружина і два мої сини, які з 24 лютого 2022 року пішли на свої фронти.

24-го лютого 2022 року о. Зміїний, як і весь Південний Схід України, був кинутий під ноги агресору – росії, про що після війни треба голосно говорити і вимагати ретельного розслідування та покарання винних у державній зраді.

Шкода, що громадянське суспільство лише зараз, під час страшної війни, зрозуміло наміри збоченої росії щодо України і Українського Народу, який заплановано знищити через геноцид.

Ми дозріваємо як суспільство і як держава, але занадто високою ціною життів наших синів і доньок.

Український Героїчний Народ є носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні, а тому треба нагадувати нашим керманичам

частіше про норми Конституції України, що є Основним Законом прямої дії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

20 червня 2022 року

**ПРЯМОХОДІННЯ – ЦЕ ОСНОВА ХАРАКТЕРУ УКРАЇНЦЯ,
ЯКИЙ НІКОЛИ НЕ ПРОГНЕТЬСЯ ПЕРЕД МОСКАЛЕМ**

Дуже складно бути прямоходячим, але згинатись перед обставинами і людьми – це шлях до морального падіння.

Війна проявила як героїчну мужність Українського Народу, так і підлість зрадників, які чекали збоченню росію з метою здачі ворогу цілих міст і сіл.

Громадянському суспільству вже час дозріти до перетворення Конституції України в Основний Закон прямої дії, бо на сьогодні – це лише декларація намірів, що прийнята 28 червня 1996 року від імені Українського народу.

Конституція України має починатись словами: «Ми, Український Народ, є єдиним джерелом влади в Україні.....», а Приматися на Національному референдумі без права вносити будь-які зміни без погодження Українського Народу.

Треба рухатись в сторону моделі державно-суспільного устрою – Правової демократії, де закон однаковий для кожного громадянина України, без винятку.

Не буде правового порядку в державі – не буде і держави.

Тому кожному із нас треба будувати Україну в собі і навколо себе!

Прямоходячий доктор Мироненко

21 червня 2022 року

118-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Добігають кінця мої нередаговані нотатки із щоденника політолога, що охоплюють період з 25 квітня по 24 червня 2022 року. Це друга частина Хронік війни.

За майже 120 днів війни через мої мізки, серце і душу пройшло багато інформації, де горе і сльози, смерті рідних моїх близьких друзів, учнів, колег, поранення мого сина в бою.

Мої мозок, серце і душа перетворюються на креміль, бо інакше можна втратити розум і перестати бути корисним рідним і Батьківщині у лиху годину.

За цей час організовував евакуацію з Донецької області рідних і знайомих. Сприяв перевезенню поранених бійців з району бойових дій до Дніпра, а потім до Києва.

У Видавництві Політія у перші дні травня видано мої щоденники за 60 днів війни: «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни», журнал «Суспільно-політичні процеси» № 19, книга доктора історичних наук, професора Василя Ткаченка «Україна-росія: на рубежі геополітичного розлому».

Відкрив Південне відділення АПН України у Дніпрі, де зібрався потужний науковий колектив на чолі з доктором політичних наук, професором Тупицею Олегом Леонідовичем.

24-го лютого 2022 року розпочав Хроніки війни і розраховував, що другого і третього тому не прийдеться писати. Виявилось, що є проблеми і в Україні, і на росії, що не дозволяє завершити війну скоріше.

Війна сьогодні – це смерті синів і доньок Українського Народу, але це ще і бізнес на смертях синів і доньок Українського Народу.

Мій син говорив у травні: «Повернуться ті, хто втік у перші дні війни і почнуть знову розхилювати Україну на користь росії». Це біда і біда страшніша за війну, бо внутрішні гниди гірші за ворога відкритого.

Не один рік я пишу і говорю про опозицію до держави, що діє в Україні з мовчазної згоди суспільства і влади на користь росії. Це байдужість до своєї держави, чи щось гірше?

З цими проблемами ми маємо впоратись, бо інакше втратимо державу. Ми, Український Народ, є носієм влади і маємо боронити свою землю від ворога зовнішнього і ворога внутрішнього, що розсівся і в органах влади, і в неурядових організаціях.

Після війни буде тяжка праця з прибирання не лише конюшень, а й владних коридорів.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ЗВЕРНЕННЯ ДО ОФІСУ ПРЕЗИДЕНТА І РНБО

(Направлено адресатам через особисті ел. пошти)

21 червня 2022 року

Шановні мої Колеги, Учні!

Бухгалтерська програма «1 С» – є продуктом росії, що може стати великою проблемою після війни.

Європа давно пропонує нам своє програмне забезпечення фінансового обліку економічного сектору України, але наші внутрішні гниди ніяк не відійдуть від росії, що матиме для національної безпеки непереборні труднощі, бо через «1 С» можна збирати розвідінформацію від усіх підприємств і державних установ України.

Така поведінка Мінфіну, Мінекономіки і НБУ не зрозуміла. Та і до РНБО є питання, бо у її складі керівники всього економічного сектору і розвідки.

Йдемо до Європи, рухаючись в обійми росії.

Факти дуже вперта річ, а все інше є політиканством для піару, чим часто-густо займаються наші керманичі і вважають Український Народ за дурнів. Саме сьогодні все навпаки і війна це підтвердила на всіх фронтах життєдіяльності держави і суспільства.

Час включати мізки на користь цивілізованого світу.

21 червня 2021 року

ШАНОВНІ КОЛЕГИ, ДРУЗИ! ЧАСУ ОБМАЛЬ.

Фахівців у нас багато, але сьогодні країна потребує відповідальних державників, які здатні будувати Україну в умовах російсько-української війни, протистояти Росії.

Хто не здатний, або не бажає протистояти Росії, той має добровільно або примусово скласти свої повноваження в органах державної влади.

Міністерство юстиції і Служба безпеки України повинні ретельно вивчити всі політичні сили задля з'ясування їхньої дійсної мети в Україні.

Політичні партії, що підтримують державу-агресора росію, мають бути зняті з реєстрації, як опозицію до держави, а їхню діяльність припинено.

Це стосується і релігійних та громадських організацій проросійської орієнтації, яких у нас більше сотні.

На території росії кожні три місяці із спецшкіл випускаються підготовлені бойовики для організації терактів в Україні і не лише в Україні. Хочу вірити, що це стане відомо нашим спецслужбам швидше, ніж бойовики почнуть відкрито діяти в Україні за підтримки проросійських політичних сил і релігійних організацій.

Аналогічні попередження я направляв до СБУ і РНБО з 2012 року, але звернули на них увагу лише у 2015 році. Шкода, що в Україні не всі служать Україні і Українському народові, як присягали.

22 червня 2022 року

119-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена терористична росія в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Експерти багатьох країн світу навипередки прогнозують затяжний характер війни на роки.

АНАЛІЗ І ПРОГНОЗ

1. З точки зору формальної логіки, з урахуванням воєнного і економічного потенціалу росії і України із союзниками, що стоять на боці України, можна прогнозувати закінчення війни вже цього року.

2. З точки зору бізнес-інтересів світових корпорацій, що притаманно війнам протягом тисячоліть, то картина виглядає сумною.

3. У демократичних державах на чолі зі Сполученими Штатами Америки, що стоять на боці України, немає фізичного часу для участі у затяжній війні, бо світ увійшов у цифрову цивілізацію, яка стрімко змінює правила міждержавних відносин та економічного розвитку, де немає місця для затяжної війни, що спричинить глобальну кризу.

4. США і союзники вже остаточно прозрілі та прийняли єдине правильне рішення щодо завершення війни у цьому році перемогою України, для чого надається військова, економічна, інформаційна та інша допомога та сприяння.

5. Попереду важкі тижні, бо збочена терористична росія намагається проявити всі свої «здібності» задля примусу України до визнання ОРДЛО в кордонах Донецької і Луганської областей та Криму. Додадуть Херсонську і Запорізьку області для можливого компромісу на переговорах.

6. Збочена терористична росія на чолі з цинічним холоднокрівним військовим злочинцем путіним існують у паралельній реальності давно минулого часу, а тому не здатна до прийняття стратегічних рішень, що призведуть до перемоги у цій війні через переоцінку економічного і військового потенціалу своєї держави.

Висновок:

Третя світова війна, яку розв'язала терористична збочена росія, завершиться перемогою України за підтримки США і союзників у цьому році, бо інакше цивілізований демократичний світ потрапить у кризу, чого не допустять притомні світові лідери.

РОЗДУМИ

Український Героїчний Народ у 1991 році уперше прокинувся від летаргійного сну, у якому знаходився три століття, але продовжував дрімати через ялових керманичів, які не спроможні були до будівництва демократичної, правової України, бо постійно займались реформуванням мертвої радянської системи управління, чим займаються і дотепер.

Український Героїчний Народ остаточно повірив у свої сили, що генетично закладені нашими давніми пращурами, які боронили свою землю і свої родини, лише сьогодні, під час страшної війни.

Терористична збочена росія виявилась великою лише за розмірами території, де протягом століть знищувала народи та насильно приєднувала землі.

Терористична збочена росія з 24 лютого 2022 року виявилась по зубах тільки Українському Героїчному Народові, який став на захист не лише України, а й усього демократичного світу, що прокинувся у березні і почав стрімко підтримувати Україну та ізолювати збочену росію.

Сьогодні в Україні вирішується доля подальшого розвитку людської цивілізації: демократія чи тиранія. Збочена росія приречена на розпад і зникнення з мапи Землі.

СПОГАДИ

15-го листопада 1969 року востаннє говорив зі своїм Дідусем, який разом з Бабусею виховували мене від народження. Я отримав від Дідуся заповіт, якого стараюсь дотримуватись всі роки та передаю мудрі знання синам, онукам, учням.

16 листопада 1969 року мій Дідусь відійшов у інші світи, а я ранком того дня був призваний до лав радянської армії, бо система не передбачати врахування особистих обставин.

У свої 70 років можу визнати, що мій життєвий шлях був прокладений Дідусем і Бабусею, які намагались передати все, що знали і уміли. Шану і повагу до цих мудрих людей я несу з собою все життя і низько кланяюсь їм.

Дідусь завжди говорив, що саме важке у житті навчитись управляти собою та радив бути прямоходячим і не прогинатись під обставинами, бо хребет зламати можна, після чого життя стане нестерпним.

Шановні мої Колеги, Друзі, Учні!

Оприлюднення своїх щоденників є справою ризиковою, але я твердо переконаний у тому, що старше покоління повинно передати не лише теоретичні знання з підручників наукового комунізму, по яким ще й досі навчаються у наших вишах, а й свої роздуми щодо минулого і мрій про майбутнє, бо саме мрії є світлим проявом діяльності розуму людини.

Мрійте про далеке успішне майбутнє і обов'язково Ваші мрії здійсняться. Є, правда, важлива умова: мрійте не на дивані, а у постійній, важкій праці над собою.

Вчитись управляти собою і все у Вас буде добре.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

23 червня 2022 року

120-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Сьогодні завершую нередаговані нотатки із щоденника політолога, які завтра направляю для макетування та друку. До 8-го липня вийде книга «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога. Частина II».

Завершую опис свого ставлення до війни і миру після війни, бо після Перемоги над збоченою росією нам належить побороти опозицію до держави, що розсілася не лише в партійних та релігійних колах, а й в органах влади.

Опозиція до держави, про яку я пишу вже декілька років, є суто українським феноменом і зростає ця ракова пухлина на тілі України з мовчазної згоди суспільства і влади, що часто-густо і очолювала цю саму опозицію до власної держави.

З 1969 року до 1994 року я прожив за межами України і зберігав в собі ментальність Українця, але не міг собі уявити, що в Україні мені доведеться захищати Україну від внутрішнього ворога, який протягом десятиліть діє в інтересах держави-агресора росії.

Мій старший син Віталій народився і виріс на росії, але сьогодні він на своєму фронті боронить родину і свою землю, забезпечує під-розділ молодшого сина на фронті. Отримав декілька відзнак за фінансову і технічну підтримку Збройних Сил України та допомогу біженцям.

Мій молодший син Сергій народився у м. Краматорськ, бо на о. Зміїному, де я тоді служив, не було лікарні. У серпні 2014 року Сергій добровільно пішов захищати малу Батьківщину – місто Краматорськ, де виводив із котлів ранених бійців, яких кинуло на смерть наше воєнно-політичне керівництво через недолуге виконання конституційних обов'язків по захисту України від держави-агресора росії.

9-го травня молодший син отримав поранення, але сьогодні вже в строю і захищає нас на фронті разом зі своїми побратимами, з якими пройшов не один рік війни у самому пеклі у той час, коли мажори відлежуються за межами України і готуються знову очолити опозицію до держави.

Сьогодні закінчую опис своїх думок за чергові 60 днів війни, яку розв'язали скажені російські істоти проти мого Народу.

Намагаюсь бути відвертим перед своїми синами, бо саме їм дозволено бути моїми суддями і саме їм я присвячую ці нотатки, що будуть передані онукам і правнукам разом з Біблією, яку мій Дідусь приніс з фронту Першої світової війни.

Багато пережито і переосмислено за 120 днів війни. Душа і серце поступово переходять у стан, у якому спроможні сприймати горе і біль вже без потрясінь. Серце і душа стають міцними і готовими до тяжкої і тривалої боротьби після війни з нашими внутрішніми ворогами.

Особистий великий досвід і аналіз воєнно-політичної ситуації навколо України підказує мені, що ми на шляху скорої Перемоги, бо за нами весь демократичний світ на чолі зі Сполученими Штатами Америки.

НАШІ ПОЛІТИЧНІ ПРОРАХУНКИ

У 1995 році ГУР МО України попереджало воєнно-політичне керівництво держави щодо підготовки росії до війни проти України, або до війни росії з НАТО, де територія України стане театром воєнних дій.

У 1996 році Науковому Центру ГУР МО України вдалося запобігти скороченню воєнної розвідки, але ненадовго, бо росія згодом вступила в останню фазу підготовки до анексії України, замінивши у 2012 році все керівництво силового блоку України на громадян росії.

У 2003 році Управління суспільно-політичних питань, яке я мав честь очолювати в Адміністрації Президента України, подавало ґрунтовну аналітичну доповідь щодо суспільно-політичної ситуації в Криму і на Донбасі у зв'язку з діяльністю проросійських сил на цих територіях, що може спровокувати міждержавний воєнно-політичний конфлікт з подальшою анексією територій. Сьогодні автори цієї аналітичної доповіді працюють в РНБО і добре розуміють наслідки воєнно-політичних прорахунків керівництва держави протягом 30 років незалежності, коли держава не будувалась, а лише реформувалась, залишаючись прорадянською за формою правління і стилем державного управління.

У 2008 році від імені Інституту міжнародних гуманітарних технологій до РНБО, СБУ і Мінюсту було спрямовано Аналітичну доповідь щодо діяльності понад ста проросійських неурядових організацій в Україні, що мають юридичний статус та зареєстровані Мінюстом і діють в інтересах росії та розхитують суспільно-політичну ситуацію до стану громадянської непокори.

У 2015 році зазначена Аналітична доповідь була оновлена і направлена адресатам повторно, на що звернули увагу в СБУ, але належних висновків так і не було зроблено і опозиція до держави продовжувала готувати політичний ґрунт до окупації України росією.

Перед виборами Президента України 5-го березня 2019 року від АПН України направлено звернення до Петра Порошенка з пропозицією зняти свою кандидатуру з виборів та передати голоси своїх прихильників державнику, який здатний повести Україну без потрясінь. Петро Олексійович, який крім грошей у власній кишені не бачив нічого, у тому числі і Український Народ, який вже гинув на фронті через його недолуге управління державою, знехтував аналізом передвиборчої кампанії і допустив те, що сталося: обрано Президентом

воюючої держави Володимира Зеленського, який є порядною людиною, але до цього не мав політичного досвіду і елементарних знань з воєнних питань, що стало причиною слабкої підготовки держави до прямого вторгнення збоченої росії в Україну. Нехтування паном Порошенком зазначеної пропозиції треба оцінювати як нездатність політичного діяча до стратегічного мислення у час війни, що вкрай небезпечно для держави.

20 серпня 2019 року мав ґрунтовну розмову з керівництвом Зовнішньої розвідки України, якому популярно пояснив про небезпеку обрання проросійського керівництва Верховної Ради України 29 серпня 2019 року, що було проігноровано та згодом мало негативні політичні наслідки для держави.

За декілька тижнів до 24-го лютого 2022 року до РНБО від АПН України надсилались попередження про те, що росія вже готова до повномасштабного вторгнення і не треба чекати 500 тис. військ для наступу, на що публічно лунали запевнення щодо готовності до війни. Весь цивілізований світ криком попереджав про наміри росії, а наші (чи можливо і не наші) керманичі звинувачували світ у нагнітанні паніки.

Сьогодні вище воєнно-політичне керівництво розказує казки про підготовку держави до вторгнення збоченої росії в Україну. Можна розказувати ці казки кухарці, але вже і кухарці сьогодні зрозуміло те, що вхід росії з боку Криму і до Києва протягом лічених часів стало наслідком державної зради на високому політичному рівні, з чим треба розбиратись після війни із залученням міжнародних експертів, бо інакше знову буде війна, на якій гинутимуть наші сини і доньки через злочинне ставлення до підготовки держави у воєнний час.

Чому таке відбувається?

1) Відповідь лежить у площині кадрової політики, де відсутня підготовка державних чиновників стратегічного рівня.

2) Досі не сформовано правову процедуру підбору кадрів стратегічного рівня з ретельною перевіркою на допуск до державної таємниці, що є проблемою для національної безпеки держави. Зрадники у владі почувають себе спокійно, бо покриваються незрілими політиками і політиканами, яким Україна не є ментально рідною Батьківщиною.

3) Війна прийшла до нас не 24-го лютого 2022 року, а значно раніше. Війна прийшла тоді, коли ми отримали державу без наміру будувати Україну в Україні для громадян України. Ми й досі живемо з Вами в прорадянській державі, де населення ще не стало громадян-

ським суспільством, здатне наймати владу на роботу, а не голосувати за гречку та інші обіцянки політичних авантюристів, які після обрання забувають про текст Присяги на вірність Українському Народові, який є єдиним джерелом влади в Україні.

4) Війна, яку розв'язала збочена росія, почалася на 60% через нездатність України збудувати державу, як суб'єкт міжнародного права, і неспроможність дотримуватись єдиної зовнішньо-політичної стратегії щодо руху України в сторону цивілізованого світу подалі від росії, яка прогнозовано готувалась до анексії всієї України з 1991 року, про що «не знали» лише наші керманичі, які діяли у фарватері збоченої росії.

5) Західні демократії вже десятки років готують еліту у спеціальних навчальних і наукових закладах, де викладають кращі спеціалісти з великим практичним досвідом державної служби. В Україні не існує навчального закладу з підготовки державників, бо керівники освіти і науки завжди працювали спільно зі збоченою росією на благо росії в Україні, а не на користь України і Українського Народу, що є питанням національної безпеки держави. В РНБО багато років не бажають чути про гуманітарну складову національної безпеки, що призвело до формування опозиції до держави.

Висновки:

1) Українське громадянське суспільство дочекалось повномасштабної війни зі збоченою росією і, нарешті, лише після багатотисячних людських жертв на фронті почало прозрівати щодо ролі влади України у будівництві демократичної правової держави для Українського Народу.

2) Цього разу, після Майданів і війни, Український Героїчний Народ не допустить політичних авантюристів до керівництва державою.

3) Час сформувати Політичну конструкцію України, що має стати базою для нової Конституції України, яка стане Основним Законом держави прямої дії, а не декларацією намірів, що є дотепер.

4) Політичне керівництво держави має бути позбавлене права змінювати норми Конституції України без Національного референдуму, про що треба записати в Конституції України.

5) Республіка Україна, має стати на шлях будівництва держави за формулою моделі державно-суспільного устрою – Правова демократія, де всі рівні перед законом і закон однаковий для всіх, без винятку.

6) Державною ідеологією має стати Класичний лібералізм, що сьо-

годні починає остаточно формуватись у країнах західної демократії, до яких ми декларуємо свій рух.

7) Україна у майбутньому – це обмежена держава зі свободою громадянина в рамках Правової демократії.

8) Треба прибрати все російське і проросійське із життєдіяльності України і Українського Народу, бо вже далі нікуди, бо далі ментальна прірва.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Дякую всім, хто мав терпіння читати мої нередатовані нотатки із щоденника політолога протягом 120 днів війни, яку розв'язала збочена росія.

**24 червня 2022 року
121-й день Третьої світової війни.**

ПЕРШИЙ ПОЗИТИВ У ВІЙНИ: ЄВРОПА ПРОКИНУЛАСЬ ОСТАТОЧНО

Кожний метр Української Землі залитий кров'ю.

Душі і серця Українського Героїчного Народу перетворюються на кремнієві і здатні на холодну жорстку відповідь ворогу до повної Перемоги.

Україна – держава воїнів і це є доведений факт.

ШЛЯХ ДО ОТРИМАННЯ УКРАЇНОЮ СТАТУСУ КАНДИДАТА У ЧЛЕНИ ЄВРОСОЮЗУ ЗАЛИТИЙ КРОВ'Ю СИНІВ І ДОНЬОК УКРАЇНСЬКОГО ГЕРОЇЧНОГО НАРОДУ, ЯКИЙ СТАВ НА ЗАХИСТ ДЕМОКРАТИЧНОГО СВІТУ У ТРЕТІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ, ЯКУ РОЗВ'ЯЗАЛА ЗБОЧЕНА РОСІЯ.

23 червня 2022 року Україна отримала статус кандидата.

=====

ДО ВІДОМА.

Відносини Україна – ЄС – це двосторонні відносини між Україною та Європейським Союзом у галузі міжнародної політики, економіки, освіти, науки та культури. З 23 червня 2022 року Україна є кандидатом на членство у ЄС.

ЄС є політичним, економічним і культурним об'єднанням з ознаками конфедерації, до якого входять 27 європейських держав із населенням 447 706 209 осіб (станом на 1 липня 2020 року).

Угода про асоціацію була ініційована у 2012 році, але український

уряд припинив підготовку до її підписання 21 листопада 2013 року під час президентства проросійського політика Віктора Януковича. Він, як тодішній глава держави, взяв участь у саміті ЄС у Вільнюсі 28–29 листопада 2013 року, де Угоду про асоціацію планувалося підписати, але цього не було зроблено. Рішення відмовитися від підписання угоди стало приводом для початку Євромайдану і в підсумку призвело до усунення Януковича та уряду Миколи Азарова після Революції Гідності в лютому 2014 року. 21 лютого 2019 року Конституцію України було змінено, норми щодо стратегічного курсу України на набуття членства в Європейському Союзі та в НАТО закріплено у преамбулі Основного Закону, трьох статтях та перехідних положеннях.

Відтоді Україна прагне повної інтеграції та вступ до Європейського Союзу, що прописано в Конституції України з 21 лютого 2019 року.

Політичну частину Угоди про асоціацію підписав 21 березня 2014 року прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. Економічну частину Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом 27 червня 2014 року підписав п'ятий президент Петро Порошенко.

1 січня 2016 року Україна приєдналася до ПВЗВТ із ЄС. Українським громадянам із 11 червня 2017 року було надано безвізовий режим для в'їзду до країн Шенгенської зони на термін до 90 днів протягом будь-якого 180-денного періоду. Угода про асоціацію офіційно набула чинності 1 вересня 2017 року. 12 жовтня 2021 року Україна уклала авіаційний безвіз з ЄС. 16 березня 2022 року Україна приєдналася до синхронної мережі континентальної Європи, а саме ENTSO-E.

Через повномасштабне російське вторгнення в Україну, 28 лютого 2022 Україна подала заявку на вступ у ЄС за пришвидшеною процедурою і підтримка вступу до ЄС зросла до рекордних 91 %. У перші дні широкомасштабної російсько-української війни відбувся ріст з 68 % до 86 %, далі ріст продовжився і станом на кінець березня становить 91 % – абсолютний рекорд за всі роки досліджень.

=====

НАШ ДІМ – ЄВРОПА.
АЛЕ БУДУВАТИ УКРАЇНУ В СОБІ І НАВКОЛО СЕБЕ
НАМ ТРЕБА САМИМ, БО УКРАЇНА – ЦЕ МИ.

Все буде добре!

Слава Україні і Українському Народові!

НОТАТКИ ІЗ ЩОДЕННИКА ПОЛІТОЛОГА

*Частина III**

(25 червня – 24 липня 2022 р.)

* Друкується за виданням: Петро Мироненко / Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога. *Частина III*. Видання Академії політичних наук України. Київ. Видавництво Політія, 2022. 360 с.

2008 рік.

Мироненко Петро Володимирович,
директор Міжнародного інституту
гуманітарних технологій

**МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ
ПОЛІТИЧНОЇ СТРАТЕГІЇ І ТАКТИКИ
ЯК СИСТЕМИ ЗАСОБІВ ПОДОЛАННЯ
ПОЛІТИЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ**

В останні десятиріччя розвиток світової цивілізації позначається надзвичайною динамічністю політичних, соціальних, економічних, соціокультурних відносин, що супроводжується посиленням кризових явищ та суспільно-політичної нестабільності як всередині більшості країн, так і на міжнародній арені. Перед науковцями та політиками за цих умов постає проблема необхідності вироблення, теоретико-методологічного обґрунтування та реалізації комплексу заходів політичної стратегії і тактики з метою подолання нестабільності суспільно-державного розвитку.

Для України проблема розробки політичної стратегії і тактики державної політики також є вельми актуальною: адже наша країна перебуває у перехідному становищі, що посилює дію названих негативних явищ та вимагає адекватного реагування не лише з боку органів державної влади і політичних лідерів, але й зі сторони науковців, які мають запропонувати методологію впровадження політичної стратегії й тактики в ситуаціях суспільно-політичної нестабільності.

Дослідження, присвячені аналізу стратегії і тактики як засобів подолання нестабільності суспільно-політичного розвитку за умов перехідного періоду державності, потребують передусім вивчення теоретичних напрацювань щодо визначення базових науково-методологічних підходів до розуміння сутності політичної стратегії та тактики, а також розгляду специфіки функціонування суспільств перехідного типу з метою їхнього подальшого переосмислення та вдосконалення. Представлена стаття має на меті проаналізувати джерельну базу та провідні концептуальні підходи щодо проблематики теоретико-методологічного обґрунтування стратегії і тактики як системи засобів подолання нестабільності суспільно-державного роз-

витку, зважаючи на світові тенденції демократизації та модернізації сучасних політичних систем.

Досліджувана у представленій статті проблематика, попри свою актуальність та затребуваність, у вітчизняній політологічній літературі дістала недостатнього висвітлення.

Серед найбільш ґрунтовних праць українських вчених, присвячених дослідженню

стратегії і тактики державної політики в цілому або їхніх окремих аспектів можна виділити монографічні роботи Г. Почепцова «Стратегічний аналіз. Стратегічний аналіз для політики, бізнесу і військової справи», Б. Кухти «Політична влада та її рішення», А. Пойченка «Політика: теорія і технології діяльності». Названа проблематика також стала основою для дисертаційних досліджень вітчизняних науковців Н. Сокур та В. Тертички; результати цих праць були використані при підготовці представленої статті. Аналізуючи джерельну базу запропонованої роботи, варто відмітити праці російських вчених С. Зубкова й О. Панова «Політичний розвиток та його рухомі сили у сучасному суспільстві» та Ю. Яковця «Цикли. Кризи. Прогнози».

Для аналізу в суспільних науках часто використовуються теоретичні класифікаційні підходи, схеми та моделі. Методологічні основи сучасної політичної науки пропонують при дослідженні державної політики оперувати такими поняттями, як «політична стратегія» і «політична тактика». Відомий вітчизняний вчений Г. Почепцов є одним з найавторитетніших дослідників проблем політичної стратегії і тактики. Він пропонує наступні відмінності політичної стратегії від тактики:

- стратегія працює у межах багатовимірного простору, управляючи не лише прихильниками, але й противниками, опонентами, а тактика функціонує в одновимірному середовищі, спрямовуючи свої дії виключно на прихильників;

- стратегія працює за принципом багатьох кроків, а тактика передбачає тільки один хід;

- стратегія конструює майбутній і віртуальний простір, а тактика спрямована на сьогодення і реальний простір;

- стратегія передбачає зміну точок зору, а тактика – дотримання однієї точки зору;

- стратегія має спрямовуватися від розширення поля можливостей до розширення поля дій через зміну правил гри¹.

Особливістю політичної стратегії за сучасних умов, надто у кризових ситуаціях, є те, що вона має бути спрямована саме на агресивне

зовнішнє середовище, вміти адекватно реагувати на «виклики» та ризики глобалізації. Наявність розробленої та ефективної політичної стратегії є свідченням політичної сили, могутності держави. Якщо держава прагне адекватно реагувати на всі динамічні зміни, що відбуваються у сучасному світі, вона має розробляти систему потенційної стратегії. Г. Почепцов розглядає наступні принципи потенційної стратегії:

- стратегія збільшує «поле бачення» – розширює часові рамки інтересів і можливостей учасників, дає змогу бачити сьогодення крізь призму майбутнього;
- стратегія звернена до негативного контексту, адже для вирішення певних проблем необхідною є багатоваріантність стратегії;
- наявність стратегії посилює її суб'єкта;
- стратегія не тільки і не стільки планування, але й виконання, тому що реальність важливіша за будь-яку стратегію;
- стратегія як вищий рівень управління може компенсувати недостатність ресурсів, маючи можливості для адаптації;
- стратегія спрямована на визначення пріоритетів, адже ресурсна підтримка можлива лише в обмеженому обсязі².

Політична стратегія, безумовно, є найскладнішим і найважливішим елементом політичної діяльності. Стратегія розробляється зазвичай у вигляді програми або платформи центральних суб'єктів політики (структур державної влади, політичних партій, лідерів), яка відображає специфіку діяльності цих суб'єктів. На думку українського дослідника А. Пойченка, основою розробки політичної стратегії є пошук екстраординарної мети – мети розвитку, найбільш важливої для країни, особливо у кризові періоди, та привабливої для всіх груп населення. Важливою частиною технології політичної діяльності є також політична тактика як сукупність засобів і методів досягнення локальних, тимчасових результатів. Важливість політичної тактики полягає в тому, що саме від вибору тактичних прийомів і заходів, продуманості та системності їхнього застосування багато в чому залежить реалізація всієї стратегічної лінії³.

Значення політичної стратегії і тактики особливо зростає за умов нестабільності суспільно-політичного розвитку, розгортання кризових явищ в окремій країні, у певному регіоні або у світі в цілому. Розвиток більшості країн сучасного світу є надзвичайно інтенсивним як у політичній, так і в соціально-економічній та культурній царинах діяльності суспільства. Вітчизняні й зарубіжні дослідники зазнача-

ють, що в останні десятиріччя загальноцивілізаційні процеси мають перехідний характер, що визначається глибинними закономірностями динаміки розвитку людства в цілому та окремих країн, зокрема. Цей перехідний період цивілізаційного поступу спричиняє поширення і поглиблення суспільно-політичної нестабільності у багатьох державах і регіонах світу з різним рівнем політичного та соціально-економічного розвитку. Тому не дивно, що значна дослідницька увага і вітчизняних, і зарубіжних політологів зосереджується на з'ясуванні сутності, основних параметрів та перспектив розвитку суспільств перехідного типу. Так, російський учений Ю. Яковець визначає наступні риси (параметри) перехідного етапу:

- швидкість змін – це означає, що ті здобутки, які накопичувались протягом тисячоліть і століть, сьогодні можуть змінитися впродовж місяця;

- глибина змін – змін зазнають усі поверхи суспільної піраміди;

- географічні масштаби – нині не існує жодної країни, яка залишилась не включеною у процес змін⁴.

На думку російських дослідників С. Зубкова та О. Панова, структура перехідного процесу, що характеризує нестійкий, змінний чи навіть кризовий стан політичної системи, включає наступні стадії. Перша – це переоцінка існуючих цінностей й ідеалів, яка вказує на кризовий стан політичної системи, на нестабільність суспільно-державного розвитку. Друга – осмислення теперішнього стану політичної системи у контексті минулого й майбутнього. Третя – нове духовно-політичне самовизначення політичної системи, що виявляється через пошук ідейної домінанти (ідеалу) національного розвитку, здатної стати ціннісною базою для інтеграції соціально-політичних сил. Четверта, завершальна – являє собою комплекс ліквідаційних заходів з метою демонтажу застарілої, архаїчної конструкції політичної системи⁵.

Отже, стадії функціонування перехідного періоду в розвитку будь-якої політичної системи передбачають наявність та впровадження в життя цілісного комплексу стратегічних і тактичних заходів державного управління та керівництва. У противному разі не можна вести мову про подолання нестабільності, вирішення кризових ситуацій у перебігу політичних, соціально-економічних та соціокультурних процесів.

Зміна характеру динаміки цивілізаційних процесів вимагає суттєвих зрушень у функціонуванні політичної системи кожної окремої

країни, що має спиратися на ефективне керівництво й управління. Керівництво визначає стратегію, тобто встановлює системні цілі, ідеали та цінності, створює довготермінові програми розвитку, формулює політичну доктрину держави, окреслює основні орієнтири ідеології, визначає час реалізації стратегії та її методи.

Управління ж призначене здійснювати цілеспрямований вплив на все суспільне життя країни, являючи собою свідому діяльність, яка спрямована на реалізацію системних цілей та цінностей, а тому слугує підтримці та формуванню певного політичного й соціально-економічного режиму влади, його захисту. «У цілому можна сказати в загальному плані, що якщо керівництво – це висока політика, то управління – це тактика, це виконання, реалізація планів і завдань, які були сформульовані керівництвом», – вважає вітчизняний політолог Б. Кухта⁶. Він зробив спробу вивести загальні тенденції у керівництві й управлінні політичними системами за умов перехідного характеру людської цивілізації, незалежно від якісної будови та специфіки цих систем. Першою загальною тенденцією, на думку дослідника, є прагнення до рівноваги. Саме існування політичної системи – це «певний перманентний стан дрібних тимчасових рівноваг, які, залишаючись в рамках системних цілей і зберігаючи параметри системи, зазнають в кожний момент постійних змін, тобто порушення мікрорівноваг»⁷.

Таким чином, можна дійти висновку, що стратегічною метою функціонування і розвитку будь-якої політичної системи має бути досягнення стану системної рівноваги. Не менш важливою тенденцією у розвитку будь-якої політичної системи виступає принцип розподілу системних цінностей. Практична реалізація цього принципу залежить передусім від характеру політичного режиму. Так, в авторитарних та тоталітарних країнах центральна влада володіє монополією на право розподілу системних цінностей. Спираючись на таку монополію, авторитарна або тоталітарна влада весь комплекс заходів з політичної стратегії і тактики щодо подолання кризових суспільно-політичних явищ формують на основі співвідношення примусу і переконання під час реалізації політичних рішень, заохочуючи апологетів режиму та караючи його супротивників⁸. Отже, політична стратегія за таких умов базується на єдиній меті – самозбереженні владного режиму, незважаючи на рівень його легітимності, а політична тактика фактично спирається на принцип «пряника й батога».

Варто зазначити, що, розглядаючи основні поняття і категорії, за допомогою яких проводиться аналіз соціальної напруженості, нестабільного суспільно-політичного розвитку суспільства і визначаються найбільш ефективні шляхи здійснення державної політики щодо подолання названих явищ, спираючись на методологію політичної стратегії і тактики можна виокремити такі поняття, як: «соціальна напруженість», «потенціал соціального протесту», «інститут соціального протесту», «потенціал деструктивності настроїв протесту», «форми соціального протесту», «протестні установки», «протестна поведінка» та інші.

Вітчизняна дослідниця Н. Сокур визначає, що «поняття потенціал соціального протесту характеризує ступінь поширеності в соціумі установок людей на участь у різноманітних масових акціях, а поняття соціальна напруженість характеризує ступінь загрози для стабільності суспільства цього протестного потенціалу.

У широкому, загальнотеоретичному аспекті соціальну напруженість можна визначити як стан суспільства, що характеризується наявністю того або іншого потенціалу деструктивності соціальної організації. Вона реалізується у стихійних формах масової участі в соціально-політичному житті, у масових формах впливу на політику органів влади»⁹.

Можна стверджувати, що успішність впровадження у життя системи заходів політичної стратегії та тактики щодо подолання кризових явищ у розвитку політичної системи виявляється передусім саме через здатність (або нездатність) системи державного управління та керівництва максимально знижувати потенціал соціального протесту, мінімізувати рівень соціальної напруженості у соціумі.

Названий напрямок розгортання заходів системи політичної стратегії і тактики є надзвичайно важливим, адже нестабільність кризового суспільства – це саме розрив внутрішньогрупової, міжгрупової, соціетальної взаємодії людей, що становить загрозу для цілісності всієї політичної системи. «Протестна активність у перехідному суспільстві в її теперішніх проявах – новий вид прояву соціальної практики, обумовлений проблемами перехідного періоду», – зазначає Н. Сокур.

Контури та вияви інституту соціального протесту значною мірою залежать від тих суб'єктів, що мають можливості й повноваження конструювати оцінки різноманітних подій, а також поширювати думки їхніх учасників. Ідеться перш за все про публічних політиків,

представників влади, вчених і журналістів. Останні в цій справі мають значну перевагу, тому що втримують у своїх руках серйозний потенціал соціальної категоризації розширення інформації. ЗМІ також тиражують зразки дій і пропонують суспільству критерії оцінок подій і акцій: вдалі або невдалі, моральні або аморальні, організовані або спонтанні. Важливим чинником, що впливає на характер і рівень соціальної напруженості виступає також ступінь легітимності вищих органів державної влади.

Низький рівень легітимності влади стимулює створення і розвиток опозиційних ідеологій, сприяє зростанню соціальної напруженості в суспільстві, розгортанню кризових явищ¹⁰. Таким чином, комплекс заходів політичної стратегії й тактики має формуватися не лише органами державної влади й управління, але через інституції громадянського суспільства, важливе місце у цій системі посідають незалежні ЗМІ.

Вітчизняні та зарубіжні дослідники констатують, що всі суспільства, що трансформуються, є підкреслено конфліктогенними, тому для них особливо актуальною виступає проблема конструювання комплексу заходів політичної стратегії і тактики. За цих умов одним з основних завдань постає необхідність зменшення зростаючої соціальної і політичної поляризації, яка розколює суспільство на бідних і багатих, «демократів» і «комуністів», що безсумнівно заважає суспільній солідарності, поглиблює конфлікти. Різка зміна суспільного порядку, навіть якщо в кінцевому підсумку вона і спроможна підвищити ефективність виробництва, демократизувати соціально-політичну систему, також завжди порушує нормальне функціонування соціуму. Ще одна причина конфліктогенності перехідного суспільства полягає в тому, що відбувається руйнування старої системи ціннісних орієнтацій і психологічно важливих точок опори в суспільстві. Це руйнування не може відбуватися без конфліктів, без радикальних змін політичних і особистісних позицій. До того ж, причиною соціальної напруженості виступає насамперед надзвичайна конфліктогенність самої держави і суспільства, що реформується¹¹. Тому політична стратегія щодо подолання кризових явищ та забезпечення стабільності у таких країнах спрямована не лише на суто політичну царину відносин, але й на відносини у соціальній, економічній, нормативно-правовій, культурній, ідейно-духовній сферах життя суспільствах, тобто вона має системний характер.

Досліджуючи взаємозалежність державної політики й соціально-економічних, нормативно-правових, культурних, міжетнічних та

інших умов суспільного розвитку, відомий український фахівець з проблем державного управління В. Тертичка підкреслює, що саме ці умови створюють зовнішні межі політики і тому перспективним напрямом наукових пошуків є проблема середовища аналізу державної політики, особливо її соціально-політичний аспект. Державна політика, на думку дослідника, наступним чином впливає на базові сфери життя сучасного суспільства з точки зору визначення та впровадження політичної стратегії.

По-перше, сутність державної політики визначається в її соціальному спрямуванні, яке в політичній організації суспільства виокремлюється в самостійний вид політики. У свою чергу, культура, що належить до сфери здійснення та впливу державної політики, спирається на програми, концепції та суспільну систему узгодження духовних інтересів особи, спільноти й суспільства щодо науки й освіти, літератури й мистецтва, соціальних і моральних цінностей, інтелектуального й культурного потенціалу суспільства, а також організаційно-правового забезпечення відносин із приводу виробництва й споживання духовних продуктів, при чому як усередині країни, так і у відносинах з іншими країнами, народами. Державна політика у міжнаціональній сфері є також визначально важливою для аналізу політичної стратегії і тактики: адже ця політика передбачає активну і цілеспрямовану дію, спрямовану на динаміку суспільного розвитку. Окрім того, зовнішня політика й оборона країни також є базовими структурними елементами державної політики, які варто розглядати з точки зору її системоутворюючих характеристик, що становлять проблемне поле аналізу державної політики.

На переконання В. Тертички, формування політичної стратегії державної політики нерозривно пов'язане з проблемами визначення цілей суспільно-політичного розвитку. «Актуалізація процесу цілевизначення обумовлена базуванням його на суспільних цінностях й обов'язковому визначенні державної стратегії країни.

Загалом визначення чітких цілей державної політики та виявлення наявних обмежень є достатньо складним інтелектуально-організаційним процесом, оскільки цілі є кінцевим результатом, що його намагається досягти державна політика. Для аналізу державної політики характерним є розмежування понять цінності, цілі й завдання, а також її фундаментальних цілей, що фіксуються в спеціальних документах – конституціях чи відповідних законах», – зазначає вчений¹². Таким чином, цілі держави є не просто необхідною складовою

комплексу політичної стратегії; вони також обумовлюють відповідні напрями державної політики.

Для визначення доцільних (оптимальних) цілей у контексті формування політичної стратегії слід враховувати, що ціль одночасно є продуктом і виробничим фактором аналізу державної політики, та виявляти і пояснювати відмінності між цілями й альтернативами політики. В. Тертичка пропонує класифікувати цілі державної політики за двома великими групами: головні (самостійні) й інструментальні цілі – умови, які полегшують досягнення головних (самостійних) цілей. Важливими також є стратегічні обрахунки цілі; горизонтальні цілі; вертикальні цілі; діяльність і ефективність програмної мети; зворотний цільовий зв'язок. «Розмежовуючи категорії цілі – заходи – критерії, слід мати на увазі, що взаємозв'язок цілі з результатом загалом дорівнює результативності державної політики і тому доцільним є врахування притаманних цілеутворенню закономірностей», – підкреслює дослідник¹³.

Розглядаючи державну політику в широкому розумінні цей термін можна визначати як вибір державними інституціями між діяльністю та бездіяльністю з розв'язання суспільних проблем.

Дослідження державної політики з точки зору її всебічного аналізу базуються на застосуванні методик ситуативно-аргументованих відповідей на суспільні запити, ризики та обговорення, систематизації, диференціації, критичного підходу і комунікативності інформації. Водночас аналіз державної політики виступає як професійна робота, як послідовно-систематичний аналітичний процес та здатність кваліфіковано його здійснювати згідно з вимогами суспільного розвитку. «Процес розробки й впровадження державної політики є багатограним і різноплановим, тому, досліджуючи його, не можна застосовувати шаблони і кліше, оскільки кожна проблема потребує індивідуального розв'язання», – зазначає В. Тертичка¹⁴.

Таким чином, процес організації та здійснення державної політики, особливо за умов суспільно-політичної нестабільності, потребує розробки та впровадження в життя комплексу заходів політичної стратегії і тактики. Розробка такого комплексу заходів політичної стратегії і тактики повинна базуватися на чітко вибудованій програмі, що має методологічну основу та спирається на певні закономірності при визначенні мети і завдань суспільно-політичного розвитку тієї чи іншої країни. Виходячи з того, що для більшості країн сучасного світу (у тому числі для України) проблема подолання суспільно-по-

літичної нестабільності є надзвичайно актуальною, можна стверджувати, що дослідження, спрямовані на розробку теоретичних та практичних основ політичної стратегії і практики, виступають особливо важливими як в царині політичної науки, так і у сфері науки з державного управління та потребують подальших пошуків.

ЛІТЕРАТУРА

¹ Почепцов Г. Г. Стратегический анализ. Стратегический анализ для политики, бизнеса и военного дела. – К.: «Дзвін», 2004. – 333 с. С. 23, 25, 44, 141.

² Там само. С. 19.

³ Пойченко А. М. Політика: теорія і технології діяльності. – К.: Інститут національних відносин і політології, 1996. – 162 с. С. 49, 54.

⁴ Яковец Ю. В. Циклы. Кризисы. Прогнозы. – М.: «Наука», 1999. – 448 с. С. 374.

⁵ Зубков С. А., Панов А. И. Политическое развитие и его движущие силы в современном обществе: Учебное пособие. – М.: МИИТ, 2000. – 164 с. С. 42–43.

⁶ Кухта Б. Політична влада та її рішення. – Львів: ЦПД, 2006. – 240 с. С. 26.

⁷ Там само. – С. 26.

⁸ Там само. – С. 27.

⁹ Сокур Н. В. Державна політика по зниженню соціальної напруженості у перехідному суспільстві (сфера трудових відносин): Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата політичних наук: 23.00.02 / Одеська національна юридична академія. – Одеса, 2001. – 17 с. С. 4–5.

¹⁰ Там само. – С. 5.

¹¹ Там само. С. 6–7, 14.

¹² Тертичка В. В. Державна політика: аналіз і впровадження в Україні: Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеню доктора наук з державного управління: 25.00.01 / Національна академія державного управління при Президентові України. – К., 2004. – 38 с. С. 12–13.

¹³ Там само. – С. 13.

¹⁴ Там само. – С. 13.

25 червня 2022 року

122-й день Третьої світової війни, яку розв'язало російське збочене народонаселення в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Сьогодні розпочинаю Частину III нотаток із щоденника політолога до книги «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни». Дві попередні частини вже є на сайті АПН України (aps-ua.org – науковий журнал – архів).

РОЗБЕРЕМ РОСІЮ НА МОЛЕКУЛИ І АТОМИ.

З 2007 року, за багато років до окупації Криму і частини Донецької і Луганської областей, я прогнозував розпад російської федерації на мілкі протекторати. Багато моїх колег на це реагували скептично, бо не знали росію так, як знаю її я, проживши на її теренах серед російського народонаселення 25 років (1969–1994).

У кремлі це розуміли і тому істерично шукали можливість відтермінувати розпад, хоч я сам механізм був запущений незадовго до виступу путіна в Мюнхені у лютому 2007 року

=====

Із Новин.

10 лютого 2007 року в Мюнхені президент росії володимир путін звинуватив Захід, передусім США, у втручанні у внутрішні російські справи, перешкоджанні зовнішній політиці росії.

Мотивом такого виступу був патологічний страх політичного керівництва РФ втратити владу, бо в пам'яті путіна і його оточення міцно сиділа теза щодо глобальної катастрофи у 1991 році – розпаду СРСР.

У 2007 році стартував незворотній процес розпаду імперії. Порядком для кремля могла стати війна, що об'єднає народонаселення росії навколо путіна. Так було завжди на росії і війна в Грузії, в Чечні тощо тому підтвердження.

У 2013 році на росії почався ситемний спад економічного розвитку, через що у 2014 році РФ пішла війною на Україну, окупувавши Крим і частину Донбасу, а розраховувала на окупацію всієї південно-східної України.

У 2021 році мав розпочатись розпад росії вже de-facto, але істерична інформаційна, гібридна, а потім і повномасштабна війна, як за-

мислили у кремлі, мала б загальмувати процес розвалу. Та на цей раз керамничі росії допустили стратегічну помилку, розпочавши воєнне вторгнення в Україну, а фактично розв'язали Третю світову війну проти цивілізованого світу із розрахунком на підтримку Китаю.

Неодноразово писав про те, що російського ядерного монстра створили Сполучені Штати Америки із європейськими союзниками, намагаючись направити цю варварську слов'яномовну державу на демократичний шлях розвитку, що стало воєнно-політичною трагедією глобального значення, як сьогодні вже зрозуміло, для всієї людської цивілізації, бо не можна горилу за добу перетворити на людину, та ще й ядерною зброєю.

Не один рік я був причетний до воєнної розвідки. У 1978 році отримав спеціальну підготовку з політичної аналітики у Новосибірську, а у 1994–1997 роках очолював інформаційно-аналітичну групу Наукового Центру ГУР МО України, про що писав у попередніх нотатках.

Класика твердить, що розвідки моделюють майбутнє.

Я не працював в розвідці США та Великої Британії, а тому не розумію їхніх керівників, котрі рекомендували лідерам своїх держав вмонтувати СРСР, а потім і росію у глобальний демократичний процес, для чого було витрачено надзвичайно великі ресурси, а в результаті маємо некерованого монстра з ядерною зброєю.

В США і Європі мріяли направити катастрофу СРСР 1991 року в розумне демократичне русло, що було прорахунком тих, хто моделює майбутнє. Розвідки США і Великої Британії виявились не здатними зрозуміти росію. («Умом россию не понять....» – Федір Тютчев).

Народонаселення, що проживає на території росії, ніякого відношення до зміни державного устрою ніколи не мало і немає, бо все вирішує Палата № 6 Кремля. Про це не знали розвідки США і Великої Британії.

Народонаселення росії є слов'яномовними скаженими істотами із зайвою хромосомою, за твердженням їхнього ж міністра культури (Министр культуры россии Владимир Мединский: у народа россии имеется одна лишняя хромосома. 21 января 2013). Той самий Мединський, який очолює групу від росії на переговорах з Україною в теперішній час.

Геноцид Українського Народу, який вчиняє збочене російське народонаселення, почав промивати сіру речовину в головах розвідок і лідерів США та союзників, що стало поштовхом до термінової економічної та військової допомоги Україні у боротьбі зі скаженою росією.

Через багатотисячні людські жертви на війні наше громадянське суспільство, нарешті, зрозуміло дійсні наміри росії щодо України, але досить велика частка громадян України є прихильниками «руського мира», що проявилось сьогодні на війні: зрада має масовий характер на всій території бойових дій і в органах влади, про що я писав у попередніх нотатках.

Опозиція до держави, а простіше – зрадники України, є суто українським феноменом, що формувалася протягом 30 років незалежності з мовчазної згоди влади і суспільства. Після війни цьому ганебному явищу треба покласти кінець: терміново ліквідувати опозицію до держави у політико-правовий спосіб.

Толерантність до зовнішнього агресора – росії, а також до опозиції до держави в Україні сьогодні є ознакою слабкості, а часто і байдужості. Війна має виправити цю слабкість, бо наші пращури козацького роду генетично не були толерантними до ворога. За три століття нас перетворили на слабких і тихих. Досить! За нами наші нащадки, які мають жити у вільній і заможній Україні і подалі від російського збоченого народонаселення.

На презентації Частини I нотаток із щоденника політолога мені зауважили: «Україна не зможе існувати без взаємодії з росією».

Моя категорична відповідь така: «Зможе і повинна заради майбутнього України: розірвати дипломатичні, економічні та інформаційні стосунки з росією. Нічого російського і про росію в Україні, бо інакше знову «руський мир», інакше втратимо Україну».

Наша толерантність довела нас до війни. Саме час це зрозуміти і зробити остаточні висновки на майбутнє.

Я так наполегливо і системно намагаюсь пояснити сутність російського збоченого народонаселення, яке ми, як виявилось, не знали.

Росія – це світове зло, а російське збочене народонаселення є нашими ворогами навіки, бо прощення за геноцид Українського Народу не буде ніколи.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

26 червня 2022 року

123-й день Третьої світової війни, яку розв'язало російське збочене народонаселення в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Сьогодні про те, що дуже болить, бо частина мого життя була присвячена ГУР МО України.

ВОЄННА РОЗВІДКА БЕЗ ФОРМАЛЬНОЇ ЛОГІКИ І СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ – ЦЕ ПРОСТО СТІНИ

Із Новин.

Висновки Головного управління розвідки: Ракетні удари с території Білорусі – масштабна провокація РФ з метою втягування Білорусі у війну проти України.

Реалії сьогодні:

з території Білорусі з перших днів війни рухаються на територію України військові з технікою і летять ракети на голови Українського Народу.

Висновок:

Білорусь є державою–агресором і розглядати дії росії на території Білорусі як провокацію задля втягування Білорусь у війну – непрофесійно.

Чому такі висновки з боку ГУР можливі? Не знання справи? Ні. Залишається політика, у яку грають дилетанти.

Оскільки таємниці у моїх роздумах немає, то буду писати прямо. У нас війна з росією, а не гра у пісочниці для дітей.

З перших днів війни спостерігаю за виступами начальника Головного управління розвідки МО України пана Кирила Буданова, 1986 року народження. З 5-го серпня 2020 року – начальник ГУР МО України у 34 роки.

Це мабуть перший випадок у світовій практиці, коли керівником воєнної розвідки держави стає людина без спеціальної підготовки у такому віці. Можливо пан Буданов геній воєнної розвідки?

Серед розвідників ходить давній анекдот: генерал розвідки – це той, хто здав п'ять полковників розвідки. У кожному жарті є доля жарту.

Я б сьогодні не зачіпав цю тему і цього діяча, якби він виконував свої обов'язки належним чином, а не займався політиканством під час війни.

Декілька разів я особисто звертав увагу кураторів силового блоку держави щодо недопустимості виходу пана Буданова до журналістів без належної підготовки, а гірше того, з непрофесійними висновками у період війни. Куратори силового блоку держави погоджуються з тим, що у пана Буданова є проблема зі спеціальними знаннями, але поки нічого змінити не можуть.

Питання: кому вигідно тримати на посаді головного військового аналітика людину з обмеженими аналітичними здібностями? Хто призначає – тому і вигідно, але хто пропонував цю кандидатуру у 2020 році, коли світ вже точно розумів наміри збоченої росії щодо України? Ось така виходить картина маслом.

У 1994 році я був причетний до створення Інституту військової розвідки Національної академії оборони України, де кандидатів на навчання направляли кращих із кращих молодих офіцерів, які сьогодні складають військову еліту держави.

Першим начальником Інституту був полковник Гапелик Володимир Миколайович, у співавторстві з яким я мав честь випустити у 1996 році навчальний посібник з аналізу діяльності військових розвідок провідних держав світу.

Створювалась ШКОЛА для незалежної України, яка з 2010 року по trochu перетворювалась в особисту вотчину політичного керівництва, яке вже відкрито грало на боці збоченої росії з відомими сьогодні наслідками.

Ще один анекдот про розвідку: викрити крота у розвідці – це обов'язок, а що з цим потім робити – це вже політика.

Система допуску до державної таємниці перебуває у стані, близькому до катастрофи, що вже має ознаки здачі національних інтересів ворогу. Навмисно це робиться, або через наївне розуміння державного будівництва, вже немає значення: система розбалансована до рівня некерованості процесами, що вкрай небезпечно під час війни.

Пишу про такі речі тому, що вже не можу не писати, бо не чують ті, хто відповідає за безпеку держави під час війни.

Повернувшись до головного військового аналітика пана Буданова. За умови приємного державного керівництва пан Буданов міг бути командиром полку або бригади і сьогодні боронити державу від скажених орків, але не очолювати ГУР МО України, де має бути високопідготовлений і з великим досвідом професіонал стратегічного рівня. У 34 роки мати такі параметри не можливо.

Велике питання до кадрової політики, про що я писав у попередніх нотатках.

Куратори силового блоку України знають про те, що всі мої нотатки надходять до Відділення АПН України у Вашингтоні, де у керівника є прямий зв'язок з Білим Домом. А оскільки США є нашим головним союзником у війні зі збоченою росією, то мій обов'язок сьогодні полягає у тому, щоб інформувати головного союзника про наші реалії, а не лише про те, як піарять себе деякі «генії» військової аналітики.

Хочу вірити у те, що ці мої нотатки із щоденника політолога прочитають завтра, у понеділок, куратори силового блоку, яким щоденно направляю до відома та роздумів, якщо є чим думати у час війни, коли багато тисяч наших синів і доньок вже не повернуться додому, бо загинули на війні зі збоченою росією.

24 червня 2022 року я спрямував до друку Частину II своїх нотаток до книги «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни», а 25 червня 2022 року макет книги вже розміщено на сайті АПН України. Нотатки не редаговані, бо редагувати роздуми під час війни не доречно, треба подавати так, як є, без купюр і без дипломатичних реверансів.

Це до того, що сьогодні війна і треба всім нам виконувати свої обов'язки з великою відповідальністю перед нащадками, яким жити в Україні після Перемоги над збоченою росією, яка розв'язала Третю світову війну в Україні та вчиняє геноцид Українського Народу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

27 червня 2022 року

124-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

СПОГАДИ І РОЗДУМИ ПРО МАЙБУТНЄ

Вчора Президент України Володимир Зеленський звернувся до російського народонаселення російською мовою з надією бути почутим.

З перших днів війни намагався підказати Офісу Президента про недоречність таких звернень з простої причини: на росії ніхто цього не почує, бо інформація з України на території терористичної держави не транслюється, а ютуб з такою інформацією заборонено.

Сценаристи на Банковій плавно перетекли з 95-го Кварталу на державну службу стратегічного рівня без опанування елементарними знаннями з державотворення та міжнародної політики.

У пісочниці для дітей таких знань отримати не можна, бо треба довго та наполегливо вчитись боронити свою державу всіма доступними методами і засобами в рамках Конституції України, Міжнародного права і моралі.

Деякі діячі з кабінетів на Банковій вважають себе великими керівниками, про що заявляють на фуршетах, вказуючи при цьому номер своєї посади в державі. Це просто жах.

Пам'ятаю один випадок: якось пив каву з колегою, який говорив про третю людину за посадою в державі на Банковій.

Про третю посадову особу в державі я знаю, бо це Прем'єр-міністр України, який за посадою у парламентсько-президентській республіці є третім після Президента України і Голови Верховної Ради. Про третю посаду в державі на Банковій не чув.

За багаторічний термін роботи на державній службі мені і в голову не могла прийти думка називати свою посаду за номером, а не за функціями.

Тоді я і звернув увагу на викривлення державної служби стратегічного рівня в Україні, де люди намагаються слугувати особам, собі, але не державі, як це передбачено Присягою, що складають державні службовці перед вступом на посаду.

Сьогодні в Україні війна і це дуже важке випробування і для Українського Народу, і для керманичів держави.

Не можна тиражувати політичні помилки на війні, бо це дуже дороге коштує: то головний військовий розвідник наговорив дурниць, то якісь спікери проговорились про наші війська, які наступного ранку знищив ворог, то кроти сидять над таємною інформацією в органах влади тощо.

У 2020 році в інтерв'ю я говорив: «Президент не може всього знати, але у нього є законні можливості залучити для здійснення своїх конституційних повноважень самих кращих фахівців». Але пан Зеленський у кадровій політиці пішов найгіршим у час війни шляхом: запросив своїх і відданих собі, про що я попереджав ще 20 серпня 2019 року перед затвердженням Уряду і керівництва Верховної Ради України.

Помилятися може кожна людина, але не кожна людина є главою воюючої держави, а тому суспільству треба долучатися до виправлення політичних помилок, що стали причиною прорахунків перед війною і зараз, коли на фронті часто гинуть наші сини і доньки через недолуге керівництво та випадки зради на місцях.

В державі, де Конституція України є декларацією намірів, а не Основним Законом прямої дії, завжди знаходяться політичні авантюристи, які бажають присвоїти частину владних повноважень поза межами Конституції України.

У 1999 році, напередодні виборів Президента України, на Банковій розроблявся проект Закону «Про Адміністрацію Президента Украї-

ни», що мав бути прийнятим Верховною Радою у вересні 1999 року, але не всім на Банковій цей Закон подобався, бо обмежував повноваження Глави АП, який на практиці діяв як керівник головного державного органу виконавчої влади та міг перебрати на себе повноваження деяких гілок влади, що не передбачено Конституцією України.

Закон і досі не прийнято, а є лише розмитий пункт статті 106 Конституції України, де зазначено таке:

28) створює в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень конституційні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби.

Тому і дотепер Глава Офісу Президента України (Глава Секретаріату, Глава Адміністрації – по різному іменувались ці посади) намагається зловживати владою, якою не наділений у законний спосіб, як це має бути у правовій, демократичній державі, про що задекларовано в Конституції України.

Неодноразово звертали увагу Президента України щодо узурпації владних повноважень керівником Офісу Президента. Звертали увагу не лише наші корифеї з державної політики стратегічного рівня, а й високопосадовці провідних країн світу, що є не звичним у міждержавних відносинах.

Керівник Офісу Президента України *de-facto* виконує повноваження віце-президента України, а часто і повноваження Президента України, що прямо заборонено Конституцією України, де визначено таке:

стаття 106.

31) Президент України не може передавати свої повноваження іншим особам або органам.

Згадую один показовий випадок на Банковій, що стався у березні 2005 року, у перший місяць президентства Віктора Ющенка.

Отримую команду від референта Віктора Ющенка терміново занести Президентові доповідь, що готувалась в управлінні суспільно-політичних питань, яке я мав честь очолювати з лютого 2003 року.

Захожу до Примальної на четвертому поверсі, де перед дверима кабінету Президента України стоїть перша помічниця Президента Віра Іванівна Ульяновко.

Кажу: «За дорученням Віктора Андрійовича маю занести проект доповіді», на що Віра Іванівна говорить: «Лише через мій труп». Така груба реакція мене здивувала, але я мовчки віддав їй проект доповіді та пішов до свого робочого місця на третьому поверсі, де написав за-

яву про звільнення у зв'язку із виходом на пенсію достроково (мені тоді було 54 роки).

З тих пір нічого не змінилось. Кожний керівник допоміжного органу Президента України, що у різні часи мав різні назви, намагався і намагається досі узурпувати доступ до Президента, наслідком чого держава має проблеми на стратегічному рівні державотворення та у міждержавних стосунках під час війни, що вкрай небезпечно.

В Конституції України функції Президента України не вмонтовано у гілки державної влади, що періодично стає непереборною проблемою для держави і суспільства. Тоді народ змушений боронити свої права на Майданах.

Тому сьогодні є нагальна потреба у розробці Концепції політичної конструкції України. Не повинно бути державних посад і органів, де можна узурпувати владу особами, діяльність яких не передбачено у законний спосіб.

Україна рухається в сторону цивілізованого світу, до ЄС і НАТО, що задекларовано в Конституції України, але для цього треба виконати всі вимоги ЄС і НАТО, бо там діє Міжнародне право і Статuti, що не є нормою для нашого політичного керівництва.

Демократія – це не політико-правовий хаос, а виконання законів і правил, що встановлені.

У 2020 році я отримав Свідоцтво про авторське право на визначення наукового терміна «Правова демократія», про що вже неодноразово писав і говорив, але нагаю ще раз, бо знання треба доносити у такий спосіб, щоб ці знання залишились та мали користь.

НАУКОВЕ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНА «ПРАВОВА ДЕМОКРАТІЯ»

Автор: **Мироненко Петро Володимирович**,
доктор політичних наук

Правова демократія (грец. – νομική δημοκρατία, англ. – legal democracy) – модель державно-суспільного устрою, згідно з якою:

1) Засади функціонування державності ґрунтуються на стійкій соціально-політичній згоді соціуму і влади, що передбачає правління більшості при забезпеченні прав меншості;

2) Право системно забезпечує регулювання взаємодії суб'єктів політики та рівність усіх членів суспільства перед законом (верховенство права).

Правова демократія, як форма співіснування соціуму і влади, мінімізує головну суперечність демократії між ідеєю повновладдя народу і неможливістю її всеосяжного втілення.

Переклад англійською мовою:

Legal democracy (greek – νομική δημοκρατία, ukrainian – правова демократія) – a model of a state and social system, according to which:

1) Principles of the functioning of statehood are based on the stable socio-political agreement between a society and a government that mean the rule of the majority while ensuring the rights of minorities.

2) Law systematically regulates interaction of political actors and equal responsibility of all members of a society before the law (rule of law).

Legal democracy is a form of coexistence of a society and a government and minimizes the main contradiction of democracy between the idea of sovereignty of the people and impossibility of its comprehensive implementation.

Не можна будувати правову державу поза правовим полем.

Політична корупція має відійти у минуле, бо інакше нам не отримати ні членства в ЄС, ні членства НАТО.

Один відомий політичний персонаж казав: «Яку партію не будемо, а у підсумку отримуємо КПРС».

Поки ми продовжуємо реформувати і перебудовувати радянський союз і не приступили через 30 років незалежності до будівництва демократичної, правової держави в Україні, що дуже прикро.

Наші керманичі ображаються на лідерів держав західної демократії за повільну допомогу Україні під час війни. У цьому питанні є правда, але не вся: наші керманичі у першу чергу мають подолати політичну корупцію в Україні, на що вже багато років наголошують лідери держав західної демократії.

Демократична, правова держава не будується без міцного політичного фундаменту і державної ідеології.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

27 червня 2021 року

ПРАВДА Є КОШТОВНОЮ СПРАВОЮ

Говорити і писати правду є коштовною справою, але гідною того, щоб наші нащадки понесли через віки.

Сьогодні політика на всіх рівнях будується на суцільній брехні, що відвертає народ від влади, яку нібито сам і обрав.

Виходить замкнуте коло: самі обрали і самі ж отримали брехливих політиків.

Що робити?

Уважно дивитись у дзеркало перед виборами: не голосувати, а обирати по совісті задля щастя наступних поколінь.

Пострадянська казарма, якою ще є Україна, має перетворитись у країну з вільним громадянським суспільством, здатним на гідні вчинки.

Декларації і постійний стан реформування, замість державного будівництва, втягують Україну у прірву російського багна, із якого вихід лише у сумнівне минуле.

Прокидайтесь і будуйте правову демократію, де всі рівні перед законом.

Українці генетично завжди були вільними і гідними, але радянській тоталітарній системі майже вдалося вичавити з нас свободу.

Повертаймося до себе додому.

27 червня 2017 року

РНБО дозріло, нарешті, до антитерористичних заходів у зв'язку з загибеллю полковника ГУР МО і кібератаками на сервери органів влади.

Із великим запізненням реакція.

Алгоритм прийняття політичних і воєнно-політичних рішень має бути розроблений ще до введення АТО і діяти протягом всього періоду агресії росії проти України. Це зрозуміло навіть курсанту третього курсу навчання. Шкода, що наша державна машина так незграбно усвідомлює незворотні агресивні дії росії.

Якби у перші дні воєнно-політичного конфлікту було вжито заходів щодо закриття кордону і переривання дипломатичних відносин з

державою-агресором, то ми б мали сьогодні зовсім іншу безпекову ситуацію в країні і адекватну реакцію світу.

По Україні та особливо по будівлям органів влади і безпекового комплексу держави російські агенти бродять як у себе вдома.

Іноді складається враження, що РНБО не розуміє своєї ролі на особливий період.

28 червня 2015 року

ОСОБЛИВИЙ СТАТУС ДЛЯ ДОНБАСУ

З'явилась інформація, що Україна має надати особливий статус для Донбасу до виконання Мінських домовленостей.

А хто заперечує. Донбасу наданий вже особливий статус, статус окупованої території росією. Все інше буде проти України.

Якщо влада піде на поступки москві, то програє не тільки війну з росією, а й втратить Україну.

Про це треба пам'ятати щохвилини.

28 червня 2022 року

ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

125-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на чолі з цинічним холоднокривним військовим злочинцем путіним на території України, де щодня вчиняє геноцид Українського Народу на очах цивілізованого світу, який дозволив росії стати терористичною державою з ядерною зброєю.

ПРОДОВЖУЮ:

ЦВЯХАМИ ВБИВАТИ В ГОЛОВИ ЗНАННЯ ПРАВДИ

США і Велика Британія доклали надмірних зусиль після 1917 року, а потім і після 1945 року щодо спрямування росії на демократичний шлях розвитку, не розуміючи того, що за ментальністю російське слов'яномовне народонаселення є істотами-варварами, які не спроможні до еволюційного розвитку, бо мають генетичні вади.

Розвідки США і Великої Британії виявили непрофесійність в оцінці росії і здатності її скаженого збоченого народонаселення лише до

вбивств, гвалтувань заради забави, бо мозок цих істот не запрограмований на добро.

Максим Горький (Олексій Голіков) писав: «Є категорія людей, яким добре, коли іншим поруч дуже погано». Це про російське народонаселення – нащадків ординців з ментальністю азіатсько-деспотичного типу. Голіков–Горький боявся написати правду про те, що на росії все населення бажає зла тим, хто здатний до розвитку.

Читаю новини щодо знищення мирного Українського Народу збоченою росією. Щодня горе, сльози і випалені душі.

Шановні мої Колеги, Друзі, Учні!

Без аналізу минулого не можна збудувати майбутнє, бо гирі помилок і політичних прорахунків затягнуть нас у прірву.

Війна в Україну прийшла не лише з вини збоченої росії, а й з вини керманичів України, які протягом 30 років не займались державним будівництвом, про що мені вже набридло повторювати, але треба забивати ці знання цвяхами в голови молоді, яким будувати демократичну, правову державу в Україні.

Треба говорити правду, бо брехня приводить нас лише до Майданів і війни, де сьогодні гинуть десятки тисяч наших синів і доньок на фронті з ворогом і з вини зрадників, які є опозицією до держави.

Це лихо нам треба мужньо пережити, але обов'язково після війни провести у суспільстві публічний ретельний аналіз щодо прорахунків у державному будівництві та спрямувати здорові патріотичні сили України на завершення історії радянської України в сучасній Україні і, нарешті, почати будувати свою демократичну, правову державу для Українського Народу, а не для олігархів та політичних авантюристів, яким Український Народ є лише інструментом наживи.

Треба говорити правду і лише правду, бо без правди не буде громадянського суспільства, не буде України. У брехні, за якою стоїть опозиція до держави, одне завдання – знищення України і Українського Народу.

Впевнений, що війна сьогодні відкрила очі більшості населення України, але не всім, бо наша толерантність не готова сприйняти реальність жахливої війни, яку розв'язала збочена росія проти Українського Народу.

Я прожив серед збоченого російського народонаселення 25 років (ходив у москалі) і добре знаю їхні здібності щодо забави на крові невинного народу.

Це народонаселення вважає себе велікім. Велікіє, але лише у питанні збочення і все: далі їхня велич закінчується, бо далі «что изволите, хан из кремля». Якщо цього не знати, то важко зрозуміти і росію, і російське народонаселення, яке є лише слов'яномовним і ніякого відношення до слов'янського народу немає.

Спробуйте прийняти це за основу і далі оцінюйте поведінку цих скажених істот на війні. Навіть я зі своїми знаннями іноді не розумію того, що сталося у Бучі, Гостомелі, Маріуполі і ще у багатьох містах і селах, де тисячі загиблих і згвалтованих наших людей лише за те, що Українці.

Думайте, дуже добре думайте, бо завтра нам з цим жити і будувати державу. Правду треба знати і малим, і старим, бо правда – це світло і шлях у майбутнє.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

29 червня 2022 року

126-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на чолі з цинічним холоднокрівним воєнним злочинцем путіним на території України, де щодня вчиняє геноцид Українського Народу під пильним оком співчуття цивілізованого світу, який сам і породив терористичну росію з ядерною зброєю.

ПОЛІТИЧНА КУЛЬТУРА

Політична культура – сукупність цінностей, знань, ставлень, орієнтації того чи іншого соціального суб'єкту, що фіксує рівень розвитку їх політичної свідомості, політичної діяльності і поведінки.

Політична культура належить до гуманітарного виміру політики. Завдяки їй формуються регулятори політичної поведінки і мотиваційна основа владних відносин. Інтерес до вивчення феномену політичної культури був обумовлений усвідомленням науковцями необхідності виявлення засобів і механізмів досягнення політичної стабільності і суспільно-політичного розвитку за допомогою аналізу глибинних, емоційних і соціально-психологічних зв'язків між людськими спільнотами і формами правління, владою.

Це поняття з теорії, яку викладають в університетах на перших курсах. До останнього курсу ці знання не залишаються, або залиша-

ються лише у тієї частини випускників, які присвячують своє життя науці.

Політики і високопосадовці в органах державної влади, які наївно вважають себе політичною елітою, не товаришують ні з політичною культурою, ні з нормами моралі, бо після складання Присяги на вірність Українському народові забувають її текст назавжди, як правило. Винятком стають одиниці, яких корупційна політична система виштовхує на обочину політичних процесів, а іноді і на обочину життя.

Що ж ми маємо de-facto?

Нещодавно я прочитав вислів: «Будинок збудували, а про фундамент забули». Ця фраза, як ніяка інша, характеризує процес державотворення в Україні.

Фундаментом державотворення в Україні має бути наше багатовікове коріння: історія, традиції, мова, культура і політична культура у першу чергу. Без цього фундаменту у 1991 році почали імітувати будівництво незалежної, демократичної, правової держави, про що у 1996 році зафіксовано у Конституції України, шляхом реформування і перебудови радянської системи влади і суспільних відносин. Імітували будівництво понад тридцять років.

Чи вдалося нам збудувати незалежну, демократичну, правову державу на 31 році?

Чесна відповідь – «Ні».

ЧОМУ?

Сьогодні мав розмову з товаришем і колегою, з яким багато років мріємо про демократичну, правову державу, де будуть вільно жити наші діти і онуки.

Двадцять років Україною керували комуністи, які не знали іншого державного устрою, крім радянського, потім керували проросійські, які фактично стали опозицією до держави, що є суто українським феноменом, бо у будь-якій іншій цивілізованій країні опозиція до держави була б негайно ліквідована у політико-правовий спосіб.

Маємо те, що маємо, як казав Леонід Кравчук. Саме цей політичний і державний діяч не спромігся у перші роки незалежності спрямувати процес державного будівництва у демократичне русло, бо, як він особисто мені говорив, постійно озирався на росію.

Саме за вини цього політичного і державного діяча ми маємо в Україні УПЦ Московського патріархату, яка роз'їдає українське суспільство із середини на користь росії під пильним оком наших керівників.

На моє запитання Леоніду Макаровичу, який був почесним академіком АПН України: «Чому Ви дозволили існування в Україні Московської церкви?» відповів, на мій погляд, відверто: «Якби я заборонив цю церкву, то наступного б дня в Києві приземлився російський десант».

Так само Україна втратила вплив на Крим, виділивши його в Автономну республіку, що не мало бути в унітарній державі. Всі проблеми у нас сьогодні виникли через стратегічні прорахунки у державному будівництві при бездарних керманичах, за яких голосував Український Народ, а сьогодні гине на війні зі збоченою росією.

Політичні і державні діячі протягом 30 років імітували будівництво демократичної, правової України з озиранням на росію, через що тепер ми маємо війну.

Розуміння цієї істини допоможе нам після війни виправити політичні помилки і спрямувати всі сили на будівництво держави, а не хатинки без фундаменту.

Ось так ми будували незалежну Україну, постійно озираючись на росію.

Треба починати будувати свою державу на капітальному Українському фундаменті без російського ідеологічного розчину.

Ще з теорії.

Політична культура запорозьких козаків – модель політичної культури, носіями якої були запорозькі козаки. Впродовж останніх десятиліть 16 ст. – 1-ї пол. 17 ст. запорозька спільнота виробила власну політичну культуру, яка за своїми основними ознаками належала до активістського типу моделей політичних культур. В її основі лежала козацька система цінностей, яка відігравала роль інтегруючого соціального і політичного чинника в житті запорозької громади й істотно впливала на політичні позиції та орієнтації керівників Війська Запорозького. Козаків (і реєстрових козаків, і нереєстрових козаків) вирізняли: усвідомлення ними своєї належності до лицарської верстви (яка спиралася на станові права, свободи й вольності; та своєї руської (української) ідентичності й відданості православ'ю; розуміння Війська Запорозького як самовладної автономної політичної інституції, що посідає особливе місце в політичній системі держави; визнання авторитету влади й активна позиція (з елементами політичного дистанціювання) щодо наявного політичного устрою.

Особливістю активістського характеру політичної культури запорожців був радикалізм. Радикалізм козаків проявлявся і в жорсткій,

наступальній лінії поведінки представників Війська Запорозького у сфері конфесійно-релігійного життя.

Після 300-річного поневолення Український Народ ментально відірвався від свого коріння, своєї культури. Дивним є те, що мова досі жива. Жива завдяки міцному генетичному коду, що формувався тисячі років нашими давніми пращурами, які боронили свою землю і свої родини.

Це те, що відрізняє нас, Український Народ, від народонаселення збоченої росії, яке нічого спільного зі слов'янським народом немає.

Ми інші, але ідеологічно наші керманичі, які вважають себе політичною елітою, просочені ординським духом, саме ординським, бо це особлива популяція істот, що не здатна на творення добра.

І тут в дію вступають ножиці, якими ріжуть наше суспільство навпіл: на бездуховних і байдужих, і тих, хто може протистояти не лише політичним збоченцям, а й системі.

Сильна людина з високим рівнем Політичної культури не дозволить маніпулювати собою і тими, хто поруч, бо моральний стрижень такої людини міцніший за систему.

Це я точно знаю, бо мене вчили з дитинства не прогинатись під обставинами і системою. Це дуже важко, але треба вчитись щодня управляти собою і обставинами навколо себе.

Переважна більшість людей є слабкими, бо не спромоглись протистояти не лише системі, а й обставинам, що зламали волю і хребет, після чого втрачається не лише здатність відстоювати себе в собі, а й гідно жити.

Наших пращурів серед інших народів давнього часу відрізняв радикалізм у відношеннях з владою. Ця якість залишилась дотепер завдяки генетичній пам'яті, що прокинулась разом з бідою, яку принесло на нашу землю російське збочене народонаселення. Ця біла зветься війною, що забрала вже десятки тисяч наших синів і доньок, та скалічила душі людські.

Ми радикальні до влади і так було і буде завжди.

Нас не подолати, бо наша політична культура замішана на честі до своєї родини і України.

Лише Українському Народові випала доля подолати збочену росію за підтримки США і союзників, бо іншим виявилось не по зубах.

Будуймо Україну в собі і навколо себе з високим рівнем Політичної культури!

ДОДАТОК:

Джон Сміт. 26 червня о 11:10

Отже, щоб зафіксувати.

* На 3-й день вторгнення Зеленський вже посилає переговорну делегацію здаватися на територію ворога (Білорусь).

* 25 березня Ердоган зливає в ЗМІ, що влада України на переговорах з РФ в Туреччині здала 4 пункти: 1) відмову від НАТО, 2) рос. мову офіційною в Україні, 3) демілітаризація України, 4) якісь «гарантії безпеки». По Криму і Донбасу – Зеленський «погодився провести референдум». Все це Кулеба тоді це заперечив.

* Але на початку червня виплили докази: відео мера Дніпра Філатова, який в перші дні війни схиляє мерів інших міст «підтримати рішення президента» «в случае, если будет конфигурация – федерализация, отказ от НАТО, отказ от Крыма». (<https://www.facebook.com/johnsmith4enko/posts/2917162441914155>)

* влада починає антинаївську пропаганду. «Зеленський: я давно охолов до питання НАТО», «НАТО як інституція не робить буквально нічого для підтримки України у війні, яку розпочала РФ, – Кулеба», Арестович: «Війна почалася через те, що Порошенко закріпив курс на НАТО в Конституції.»

* представники влади починають схиляти суспільство до «болючого компромісу». Антон Геращенко в телеграмі викладає статтю «моего друга» Романенка з закликом відмовитися від права на зовнішній курс, фактично позбавити Україну суверенітету). Населення схиляють капітулювати «опитуваннями»: «Більшість українців бачить пошук компромісів на переговорах із залученням інших країн (64%) – реальним шляхом завершення війни, – йдеться в опитуванні соціологічної групи «Рейтинг».»

Резюмую.

Відбувалося готування до злочину – здача суверенітету України. Підготовка до злочину велася організованим злочинним угрупованням. Злочин не вдався лише через рішучий спротив населення України.

І ось нарешті підтвердження: злочин владної верхівки відбувся. Всупереч закріпленому в Конституції зовнішньополітичному курсу на НАТО, всупереч волі 76% українців, які виступають за НАТО, на угоду вимогам ворога, зелена влада оголосила відмову від НАТО.

Байден, Блінкен, глава ЦРУ Вільям Бернс засвідчили, що Зеленського «попереджали про напад росії». Але «він не віднісся серйозно». Це звинувачення Зеленського в злочинній бездіяльності, що спричинила масові жертви. Тепер це ще державна зрада.

ШАНОВНІ ДРУЗИ, КОЛЕГИ, УЧНІ! ДО ВАШОЇ УВАГИ

29 червня 2022 року

*(Копія: Центр Байдена у Вашингтоні
і керівнику Відділення АПН України у США).*

Оскільки інформація вийшла за межі владних кабінетів, мушу повторити те, на що неодноразово наголошував.

Україна вистояла у перші дні війни, а тепер вже і 126-й день війни проти збоченої росії лише завдяки Українському Героїчному Народові і його Збройних Сил за підтримки США і союзників.

Поведінка воєнно-політичного керівництва України з жовтня минулого року, коли весь цивілізований світ криком попереджав про повномасштабне вторгнення збоченої росії в Україну, викликає багато незручних запитань, відповідь на які може призвести до кримінальної справи щодо державної зради на стратегічному рівні державного управління.

З першого дня війни, 24 лютого 2022 року, я записав у своєму щоденнику, нотатки із якого видані 25 квітня 2022 року (сайт АПН України: aps-ua.org – науковий журнал – архів – Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога) таке:

24 лютого 2022 року

ТРЕТЯ СВІТОВА ВІЙНА

Російське збочене народонаселення під керівництвом цинічного холоднокривного «колективного путіна» розв'язало Третю світову війну на території України проти західних демократій. Темрява пішла війною проти світла.

РОЗПОЧИНАЮ ХРОНІКИ ВІЙНИ.

1-й день війни.

1. Ерефія військами пішла на Україну задля встановлення свого режиму в Києві, який за задумом кремлівців має підкоритися Четвертому Рейху – росії.

2. Збройні Сили України мужньо відбивають окупантів.

3. Ерефія втратила сім літаків, два гелікоптера, масу танків і особового складу.

4. Прохід для окупантів з Криму виявився незахищеним.

5. Бійці острова Зміїного наодинці відбивають окупантів.

6. Уроки 2014 року не вивчені.

7. Один экс-голова СБУ у Москві радить, інший экс-голова СБУ радить у Києві.

8. Надія на Збройні Сили України і на союзників.

9. Яловій владі саме час проявити здатність виконати Присягу на вірність Українському Народові.

30 років керманичі України бігали між крапельками, озираючись на росію, і добігались до війни.

Багатостраждальний Український Народ змушений боронити Україну не лише від збоченого ворога – росії, а й від власного керівництва. І це вже край, після якого може настати суцільна темрява.

Саме завдяки Українському Народові за підтримки США і союзників ми ще живемо в Україні, а не в колонії збоченої росії.

Генетичний код Українського Народу виявився надзвичайно міцним і сьогодні має проявитись на повну потужність, яку передано нашими давніми пращурами.

Політичну владу Український Народ після війни треба приборкати і поставити у правове стійло, де одягнути шори на очі керманичам, щоб не озирались на збочену росію, місце якої на смітнику історії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

29 червня 2022 року. (Продовження)

Вчора, у День Конституції України, «Посада № 2» звернулася суржилом до Українського Народу з постійним озиранням на екран-суфлер.

В очах помітний патологічний страх за свої діяння протягом 125 днів війни зі збоченою росією.

«Посада № 2» перебрала на себе надмірно повноважень у неконституційний спосіб, що вже не здатна з ними впоратись, бо не вивчав супротив матеріалів.

Надмірне навантаження на психіку іноді дає збій і тоді пацієнт підсвідомо проявляє дійсне своє «я», бо вже не здатний управляти собою.

«Посаді № 2» саме час подати заяву про відставку, бо далі буде гірше і збій психіки помітять не лише в Україні, а й куратори за її межами.

Шкода, що в Україні система допуску до державної таємниці повністю перейшла на рейки з телефонним правом у гіршому радянському варіанті.

Щойно дізнався про те, що в ГУР МО України поступають на роботу тіла, місце яким у морзі. Натомість корифеї військової розвідки у відставці під час війни, що не припустимо. Микола Гоголь і сьогодні живіший за живих.

Посади з номерами в Палаті № 6 поступово копіюються і розмножуються.

«Яку партію не будуй, а у підсумку отримуємо КППС.

Після війни багато роботи з прибирання політичного сміття.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ТАК МИ КРОКУВАЛИ ДО ВІЙНИ

29 червня 2018 року

Прозріння українського суспільства завжди настає через велику кров.

Суспільство має усвідомити, що Україна перебуває у стані війни з росією. Назва цієї війни не має ніякого значення: гібридна, інформаційна чи інша.

На підставі цього визначення слід виробити політико-правові рішення, наслідком яких дії керівників держави і державних інститутів влади мають бути скоординовані з єдиного державного центру стратегічного управління.

А замість того, щоб боронити Український народ і державу від російського агресора, ми спостерігаємо розбрат і втрату державного управління. Саме цього і прагне росія.

Історія України не навчила націю зберігати державність.

30 червня 2022 року

127-й день Третьої світової війни, яку розв'язала в Україні збочена росія на чолі з цинічним холоднокрівним воєнним злочинцем путіним, та щодня вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільним серед вільних.

Цивілізований світ, здається, остаточно прокинувся від летаргійного сну, у якому перебував після Другої світової війни (1939–1945).

Цивілізований світ після війни плекав надію на демократичні зміни в СРСР, а потім і на росії. У підсумку цей цивілізований світ розбудував післявоєнний СРСР та створив своїми ж руками монстра з ядерною зброєю, що сьогодні тероризує світ, розв'язавши Третю світову війну в Україні.

На останніх самітах G7 і НАТО лідери провідних держав світу відкрито визнали росію головною загрозою, а деякі з цих держав на законодавчому рівні вживають заходів щодо визнання росії терористичною державою.

У попередніх нотатках я звертав увагу на те, що найбільшої шкоди росії завдала сама собі росія на чолі з «видатним» керівництвом, яке не здатне сприйняти реальний світ і знайти в ньому своє місце. Не здатне тому, що збочене російське народонаселення у своєму розвитку ментально знаходиться у далекому минулому, із якого не бажає рухатись разом з цивілізованим світом, який для росії і її народонаселення не зрозумілий через генетичні вади.

Ще і сьогодні лідери держав західних демократій висловлюють надію на демократичні перетворення на росії після путіна. Лідери та їхні розвідки проспали уроки історії, де треба було уважно вивчити корені походження російського народонаселення від Орди, яка наділила росію своїми деспотичними якостями, що не змінились і дотепер.

Форма правління на росії, як і модель державно-суспільного устрою, є калькою форми правління і моделі устрою Орди. Різниця полягає лише у тому, що росія після 1701 року (коли відмовилась платити дань Орді) стала слов'яномовною та поступово начевила на гнилі душі європейський одяг, чим завела в оману весь цивілізований світ, який на уроках історії проспав етапи повного ментального падіння російського народонаселення під терором своїх же керманців – ханів улуса Орди у Кремлі.

Я намагаюсь цією інформацією достукатись до Українського Народу і цивілізованого світу заради того, щоб у майбутньому не допусти-

ти того, що сталося у 2014 році і з 24 лютого 2022 року, коли московський олул Орди пішов війною на весь цивілізований світ через Україну, де щодня вчиняє геноцид Українського Народу.

Ці знання треба забити цвяхами в голови молоді задля спасіння їхнього майбутнього, бо без знання ментальності збоченого російського народонаселення ми знову потрапимо у халепу, після чого розведемо руками і скажемо: «Ми не чекали такого від росії».

Не чекали тому, що не бажали знати те, що на поверхні вже багато століть без змін. Російське збочене народонаселення патологічно гіпертрофує з тією ж швидкістю, як прогресивний світ входить у цифрову цивілізацію, де місця для збоченої росії немає, бо ця терористична держава не здатна рухатись в сторону прогресу.

Така сумна історія, яку треба було вчити не за радянськими підручниками, за якими й досі викладають історію у наших навчальних закладах від школи до докторантури і далі шаблями державотворення, що є радянським за змістом.

Багато хто із моїх колег скаже: «Ми і так все знаємо, навіщо постійно про одне і теж». Можливо і так, але на практиці державотворення не помітні такі знання. Знань замало, треба змінитися ментально і почати, нарешті, будувати демократичну правову державу, а не імітувати, як це робиться вже понад тридцять років після здобуття незалежності 24 серпня 1991 року.

У січні, перед повномасштабною війною, почесний Патріарх Філарет, якого я поважаю і маю добрі стосунки понад 25 років, зауважив на мої висловлювання щодо неефективного державного будівництва в Україні: «Ви працювали на Банковій протягом двох каденцій президентства Леоніда Кучми, то чому не змінили підходи у державотворенні?»

Питання пряме і потребувало прямої відповіді. А відповідь була такою: «Я і моя команда, з якою й досі добрі ділові і особисті стосунки, вживали заходів у питаннях внутрішньо-політичних змін в сторону демократизації державно-суспільних відносин, але були сили, яким і сам президент не міг протистояти».

Сьогодні цих силам я визначив термін «Опозиція до держави», що ніяк не приживається на Банковій протягом років. Не приживається через ментальну роздвоєність: чи то проросійські, чи то не зовсім українці. Але точно ще не повністю ментально українці.

Ось так ми і існуємо між двома світами, між яким сьогодні почалася ганебна безпричинна Третя світова війна на нашій землі, де вчи-

няється геноцид мирного Українського Народу, який собою закрив цивілізований свій від збоченої росії.

Забагато років до війни я звертався до політичного керівництва щодо посилення гуманітарної складової національної безпеки держави. Неодноразово це питання розглядалось на Конгресах АПН України, рішення яких надсилались на Банкову і до РНБО.

Звертався, розглядались, надсилались, але ще прорадянське політичне керівництво не здатне було зрозуміти важливість гуманітарної складової національної безпеки держави, від чого ми маємо ще і дотепер проросійське керівництво держави, яке намагається стати проукраїнським через війну і тиск цивілізованого світу, без чого ми сьогодні вже не мали б України.

Тому після війни, що обов'язково завершиться Перемогою України за підтримки США і союзників, треба прийняти нову Концепцію політичної конструкції України, що виведе нас до спільноти демократичного світу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

1 липня 2022 року

128-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене народонаселення росії з генетичними вадами та вчиняє геноцид Українського Народу під керівництвом цинічного холоднокривного воєнного злочинця путіна.

Збочена росія діє під пильним наглядом цивілізованого світу, який щойно покинувся від летаргічного сну і увійшов у стан психологічного штопору від розуміння того, що росію ніхто на Заході не знав, а їхні розвідки проїдали кошти платників податків і втратили професійні навички щодо оцінки глобальних політичних процесів.

Розвідки Заходу добре навчені викривати кротів, а до глибинної аналітики політичних процесів не вистачило тям, бо поганенько вчили світову історію в цілому, а історію Орди-росії зокрема.

Ця проблема існує не лише в розвідках Заходу, а й в інших державах світу, а в Україні особливо, бо наші керманичі, яким розвідки підпорядковані персонально, постійно діяли в інтересах збоченої росії. Чого тільки вартє те, що головами СБУ були, м'яко кажучи, не завжди громадяни України, або ті, хто після 2014 року радив у кремлі, а деякі экс-голови СБУ умудрялись радити на Банковій на користь кремля.

Повторююсь, але мушу доносити інформацію таким чином, щоб дійшла до мізків назавжди, бо саме політичні прорахунки привели Україну до війни, а збочена росія лише скористалась нашою слабкістю.

Жодний Президент України не займався державним будівництвом відповідно до Конституції України, яка дотепер є декларацією намірів через системну політичну корупцію, що роз'їла суспільство і державу до того місця, де мав бути фундамент, на якому будують держави.

Можна навести безліч прикладів того, як держави і мегаполіси будувались за 30 років на пустому місці, де сьогодні процвітають країни, бо будувались, а не реформували мертве, як це робилось в Україні протягом 30 років незалежності.

Чому таке можливо?

Дії влади нагадують анекдот про три пакети:

«У нової влади у сейфі є три пакети, які у разі виникнення проблеми можна відкрити.

Пакет № 1: – у всьому винні попередники.

Пакет № 2: – ти ще молодий і все попереду.

Пакет № 3: – збирай речі.

У кожному жарті, як відомо, є лише доля жарту».

Уважно аналізую майже 30 років суспільно-політичні процеси у Незалежній Україні та дійшов висновку, що кожна наступна влада гірша за попередню і деградує через відсутність спеціальних знань з державного будівництва з урахуванням змін у глобалізованому світі.

Керівники держави не читають розумних книг, не слухають гарної класичної музики, не спілкуються з мудрими людьми, а це є ознакою деградації. Сумно.

Сумно від того, що у минуле уходять постаті, а на їхнє місце приходять самовпевнені хлопчики без елементарних здібностей управляти політичними процесами.

Мене часто критикують за пропагування зовнішнього управління з боку США. Я це переживу, але Україна, схоже, не переживе без зовнішнього управління, бо наші високопосадовці не володіють управлінськими інструментаріями, а думають, що вони все знають. Біда, коли керівник «все знає».

Читайте розумні книги, слухайте гарну класичну музику, спілкуйтесь з мудрими людьми і все буде добре.

Повертаємось до болючого: державотворення.

Бігали між крапельками, озираючись на збочену росію, реформувались і розкрадали все навколо, перебудовували мертву радянщи-

ну, а у підсумку збудували вчорашній день з вчорашніми за інтелектуальним розвитком кадрами стратегічного рівня державного управління.

Була колись в Україні Національна академія державного управління при Президентів України, яку довго добивали і, нарешті, передали на тактичний рівень підготовки до студентів університету.

Згадав одну історію.

У 2005 році на Банкову прийшла нова команда разом з Президентом Віктором Ющенком. В день свого звільнення, 25 квітня 2005 року, я просив заступника Державного секретаря України Івана Васюника не закривати програму «Політичний паспорт області» і зберегти науковий журнал «Актуальні проблеми внутрішньої політики». Через місяць після мого звільнення і Паспорт, і журнал перестали існувати.

Більшість керівників з радянською ментальністю не здатні без команди створювати нове, але здатні на знищення, бо бояться того, чого не знають. А не знають тому, що не готуються до відповідної посади на державній службі.

У провідних державах світу перед призначенням або підвищенням державний службовець проходить спеціальну підготовку за програмою відповідно до посади. Так готуються кадри, так мало бути і в нас. Але підбір кадрів відбувається у найгірший спосіб – за принципом особистої відданості, що призводить до трагічних наслідків, як зараз під час війни.

Висновок.

Ми ще радянські і на 30-му році незалежності не спромоглися збудувати демократичну, правову державу.

Що робити?

Повторюю у кожному дописі:

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

1 червня 2022 року

У далеких 70-х минулого століття мені судилось служити на о. Зміїний два роки заступником командира радіолокаційного вузла з політичної роботи. Військових на острові було біля ста осіб (підрозділ РТВ, штурманський пост попередження і маяк), які чесно виконували свій обов'язок.

У далекі 70-і минулого століття головним ворогом СРСР був Блок НАТО, а військових на о. Зміїний називали смертниками, бо у перші години воєнного конфлікту о. Зміїний підлягав знищенню.

Минуло рівно 45 років і збочена росія розв'язала Третю світову війну на території України, де щодня вчиняє геноцид Українського Народу.

Воєнний конфлікт стався між збоченою росією і цивілізованим світом на території України, де о. Зміїний, як і передбачалось, виконав роль смертників, бо інша роль цьому клаптику нашої землі (400 метрів на 800 метрів) вулканічного походження не передбачалась.

Уважно вдивлявся сьогодні у космічний знімок о. Зміїний після втечі військових збоченої росії. Вже немає того будинку, де жив я з дружиною і двома синами, немає інших будинків, де жили офіцери з родинами тощо.

Минуло 45 років з того часу, коли головним ворогом СРСР був Блок НАТО. Сьогодні Північно-атлантичний оборонний союз захищає Україну від збоченої росії, а колись «братня» росія вчиняє геноцид Українського народу за волю бути вільними серед вільних.

Повільно, але Український Народ через горе і кров дозріває до рівня Громадянського суспільства, яке здатне бути єдиним джерелом влади в Україні, а не слугами влади, як це було понад 300 років.

Ми ще радянські ментально, але вже прокидаємось і стаємо народом, який став на захист свого у себе вдома.

Колись «братня» росія стала головним ворогом не лише для Українського Народу, а і для всього цивілізованого світу.

Це сталося через те, що світ не знав збочену росію з ординськими деспотичними коріннями. Світ напоровся на гнилу скажену росію і зрозумів, що лише її повне повалення врятує цивілізацію.

Гнила скажена росія розуміє лише грубу силу.

Смертники на о. Зміїний виконали свою роль заради того, щоб смертниками не став увесь Український Народ.

Слава Українському воїну!

Слава Україні!

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ІЗ НАШОЇ ІСТОРІЇ

1 липня 1569 року підписано «Люблінську унію», угода про об'єднання Королівства Польського та Великого князівства Литовського в єдину федеративну державу – Річ Посполиту.

Українська шляхта підтримувала об'єднання Литви й Польщі, сподіваючись у такий спосіб здобути для себе більше привілеїв. У житті тогочасної України особливе місце посідав рід Острозьких, Костян-

тин Острозький та його молодший син Василь залишалися символом самобутності Русі-України.

Укладення Люблінської унії спричинило пришвидшену інтеграцію центральних українських земель та місцевої знаті до західноєвропейської політико-соціальної спільноти.

Українські землі у складі Речі Посполитої об'єднувалися у 6 воєводств: Руське (Галичина), Белзьке, Волинське, Київське, Подільське, Брацлавське. З 1618 року приєдналося ще Чернігівське воєводство, що утворилося на землях, відторгнутих від Московського царства. Воєводства поділялися на повіти (землі). Для Волинського, Брацлавського й Київського воєводств збережено дію Литовського статуту й староукраїнської мови в діловодстві.

Воєводства очолювали призначені урядом воєводи, яким належала вся місцева влада. Вони керували шляхетським ополченням, головували на місцевих сеймах і стежили за діяльністю шляхетських земських судів. Воєводства поділялися на повіти (землі). Їх очолювали старости й каштеляни (коменданти фортець).

Зміни в законах, що сталися після Люблінської унії, закріплював Третій литовський статут 1588 року. Цей кодекс діяв як на території Великого князівства Литовського, так і в українських землях. Згідно з ним селяни, які прожили на землі феодала понад 10 років, ставали кріпаками. Феодали одержали право розшуку й повернення селян-утікачів протягом 20 років. Третій Литовський статут остаточно зробив селянство закріпаченим станом.

Особливої гостроти після Люблінської унії набули проблеми віри й мови. Католицька церква прагнула збільшити кількість своїх прихильників. Тому в Україні засновували єзуїтські школи й колегіуми. Вони сприяли поширенню освіти: багато українців отримали змогу, закінчивши їх, навчатися в західноєвропейських університетах. Проте платою за освіченість ставало зречення рідної мови й батьківського обряду. Через те, що в XVI столітті представники нижчих верств мали обмежені можливості для освіти, спольщення шляхти означало втрату Україною сили здатної очолити боротьбу за відновлення державності.

На думку професора Петра Кралюка, унія в деякій мірі не дала у XVI ст. можливості Московії поглинути українські землі, не дала можливості стати поглинутими в «московському морі», як це сталося з землями Великого Новгороду, що в етнічному плані були близькими до України. Щоправда, унія сприяла розчиненню українців, передусім їхньої соціальної верхівки, в «польському морі».

1 липня 2016 року

УПЦ МП – терористична організація.

УПЦ Московського патріархату є підрозділом терористичної держави росії.

Люди добрі!!! Відкрийте очі!!!

Якщо на Донбасі закінчиться війна, то продовжувати знищення України буде УПЦ МП.

1 липня 2015 року

Статус регіонів України.

Треба закінчувати гратися зі статусом регіонів України.

Кравчук догрався з АР Крим, Янукович намагався надати Донбасу теж автономію.

Для України всі відхилення від унітарної держави будуть мати трагічні наслідки, до війни включно.

Треба політикам ходити по своїй рідній землі, а не гратися у демократію через призму московії-орди.

**РАДЯНСЬКА ДОБА, ЩО ВИХОВАЛА ПОКОЛІННЯ
НАРОДОНАСЕЛЕННЯ БЕЗ ГЕНЕТИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ**

2 липня 1983 року

Москва, Стара площа, 4,

Комітет партійного контролю при ЦК КПРС.

Засідання КПК при ЦК КПРС.

Порядок денний:

7. Заява Мироненка П.В. від 10 березня 1983 року щодо відмови від членства в партії.

Доповідає: завідувач відділу КПК при ЦК КПРС Жуков.

Рішення: виключити члена КПРС з травня 1975 року, партійний квиток № 14265764, Мироненка Петра Володимировича, 1951 року народження, із лав КПРС за відмову від членства в партії.

Голова Комітету партійного контролю при ЦК КПРС

М.С. СОЛОМЕНЦЕВ

До цього остаточного рішення протягом майже чотирьох місяців мою справу розглядали в різних партійних інстанціях: від партійної комісії полку до Головного політичного управління Радянської Армії і Военно-Морського Флоту (Главпур).

Генерал Армії Єпішев Олексій Олексійович, який тоді очолював Главпур, у травні 1983 року після офіційного розгляду мого питання сказав: «Ти ще молодий і все життя попереду. Подумай добре до засідання КПК, бо обставини після виключення із партії можуть зламати тебе».

Єпішев О.О. дав мені мудру пораду, не дивлячись на те, що мій вихід із партії міг негативно вплинути на авторитет Главпура. Після його слів я зібрав всі свої внутрішні сили і був готовий протидіяти обставинам, які очікували мене після виходу із партії.

2-го червня 1983 року мене звільнено в запас за станом здоров'я після рішення Військово-медичної комісії.

Наступного дня прийнятий на роботу вчителем історії вечірньої школи міста Оха-на-Сахаліні. Встиг прийняти випускні екзамени в 11-му класі.

Після рішення КПК при ЦК КПРС від 2-го липня 1983 року мене звільнено з роботи за рекомендацією секретаря Охінського МК КПРС Геннадія Івановича Суворова. У трудовій книжці відмовились записати про мою роботу вчителем історії, бо це не відповідало вимогам часу.

(Цікаве співпадіння: у Москві доповідав Жуков, а в Охі-на-Сахаліні рекомендував звільнити Суворов).

У серпні 1983 року директор Сахалінського інституту нафти та газу Володимир Миколайович Астаф'єв прийняв мене на роботу старшим інженером при керівництві – помічником директора Інституту, за що я йому вдячний дотепер. Наші стосунки згодом переросли у дружбу і ми разом літали до Японії на конференції до 1993 року, хоча у 1987 році я перейшов на іншу роботу.

Так починалась нова сторінка моєї біографії поза КПРС, ідеологію якої я прирівняв до ідеології фашизму.

Пишу сьогодні про це тому, що треба говорити з молодим поколінням про радянську систему та про готовність до будь-яких викликів долі. Багато людей у ті часи були морально надломлені і втратили віру в себе, що привело їх до трагічного завершення життя.

Мої Колеги, Друзі, Учні помітили, що я часто говорю про уміння управляти собою. Це дуже важливо знати, бо доля іноді подає неспо-

дівані і жорсткі виклики, на які не кожна людина готова дати адекватну відповідь.

Сьогодні в Україні війна, до чого не можна бути готовим, але навчитись тримати себе, як кажуть, в руках і управляти своїми емоціями можна.

Моя мудра Бабуся казала: «Що сталося – те вже сталося, думай про майбутнє». Ніби прості слова, але за ними велика мудрість і досвід прожитих років.

При спілкуванні з Учнями я використовую багато порад моїх мудрих Бабусі і Дідуся, які виховали мене від народження та передали все, що знали і уміли самі. Це велика Школа життя, яку не пройдеш у вишах.

Нотатки із щоденника політолога, третю частину яких я в ці хвилини пишу, покликані достукатись до моїх Колег, Друзів, Учнів та передати досвід, який, як на мене, треба донести саме сьогодні, під час війни, бо вистояти можуть лише сильні, ті, хто вчиться управляти собою і обставинами навколо себе.

У підручниках можна прочитати багато цікавого, але життєвий досвід – це не підручник, це тяжка праця над собою, результатом чого обов'язково буде позитив і великі досягнення, до чого треба постійно налаштовувати себе і впевнено йти до мети. Без великої мети не можна жити, бо саме життя перетвориться на муку.

Такі вийшли сьогодні спогади.

Біль, який я пережив у далеких 80-х роках, давно пройшла і не залишила по собі негативу. Я був зайнятий утвердженням себе в собі і своєю родиною, яка була і є моїм надійним тилом.

Тепер мій тил, моя родина, досягла цифри 10. Це моя дружина, з якою ми у шлюбі 48,5 років, два сини, якими ми пишаємось, дві чудові невістки, які замінили нам доньок, старший онук з дружиною, і двоє молодших онуків.

Всі ми мріємо жити у вільній і заможній Україні, але для цього нам треба ще збудувати демократичну, правову державу, де всі громадяни будуть почувати себе вільними.

Заради такої мрії я готовий до будь-яких викликів долі, бо навчений життям управляти і собою, і обставинами навколо себе.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ПРО о. ЗМІЇНИЙ І ПОЛІТИЧНИХ АВАНТЮРИСТІВ

**2 липня 2022 року. 129-й день
Третьої світової війни**

«Швидше за все, ми прилетимо туди (на о. Зміїний – вставка автора посту), позначимо прапор який-небудь. І то, я сумніваюся, що це потрібно робити, тому що нам своя Чорнобаївка не потрібна. Навіщо повторювати їх помилки?» – сказав Арестович.

Пану Арестовичу треба навчитись добре думати перед тим, як говорити. Схоже на те, що над головою у цього персонажа вже німб з'явився через надмірну пихатість і зневагу до суспільства.

«Прапор який-небудь» – це про що?!

Такі персонажі зникають з поля зору, як пилюка зі столу.

Кадрова політика держави потребує уважного розгляду після війни, а можливо вже і сьогодні, бо після війни знову повилазять гниди із щілин і почнуть керувати політичними процесами. Так було неодноразово у нашій історії, яку ми швидко забуваємо і наступаємо на ті самі граблі.

Війна – це важке випробування для держави та суспільства і треба навчитись виправляти свої політичні прорахунки і рухатись далі, в сторону цивілізованого світу подалі від збоченої росії.

Арестовичі цього не розуміють, а тому вважають себе дуже розумними. У психіатрів є гарний вислів: «Жоден дурень не вважає себе дурнем».

Готуємось до післявоєнного часу вже сьогодні і вживаємо заходів щодо розбудови України без політичних авантюристів, яких в Україні розвелось значно більше, ніж допускає статистична похибка у соціологічних дослідженнях на замовлення влади.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ШАНОВНІ КОЛЕГИ, ДРУЗІ, УЧНІ!

2 липня 2022 року

Сьогодні один мій Колега зауважив таке: «Ви у дописах повністю вивертаєте себе із середини перед суспільством. Можливо не треба так прямо і про все?»

Думаю, що зауваження доречне і відповідь має бути прямою, бо дворами ніколи не ходив.

У мене сьогодні багато Учнів, якими я пишаюсь і маю велику надію, що мій життєвий досвід знадобиться їм у подальшому, бо життя не завжди відповідає тим сподіванням, про які людина мріє.

Тому говорити і писати треба відверто. Згідним з тим, що я вивертаю себе всього із середини. А інакше не можна навчити молоде покоління на своєму досвіді, якщо не вивертати себе всього.

Щойно переглядав листи моїх перших учнів. Це 1982–1985 роки. Дивна річ. І тоді, і зараз проблема одна: немає відвертості між вчителем і учнем. Приємно було читати слова вдячності за те, що вже у ті роки, коли мені самому було небагато за 30, я зміг направити на вірну дорогу.

Сьогодні тим учням біля або за 60 років. Мені вже за 70. Пишаюсь тим, що завжди був прямим і відвертим зі своїми учнями. Були моменти, що мою відвертість сприймали за тиск і неповагу, але згодом позитивний результат ставив все на свої місця.

Методику тиску на учнів я не полишаю і тепер. У молоді роки людина не знає того, що знають і пережили їхні вчителі. Тому іноді забиваю цвяхи в голови і шлямки відрізаю, бо є бажання ці знання витягти із голів молоді.

Продовжую вивертати себе всього із середини, бо всі інші методи виховання не спрацьовують, бо не є особистим прикладом.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

3 липня 2022 року

130-й день Третьої світової війни, яку розв'язало в Україні збочене російське народонаселення на чолі з воєнним злочинцем путіним та його холопами.

130-й день війни і лише сьогодні прочитав новину про те, що в Офісі Президента не розглядають можливість зустрічі Володимира Зеленського з кремлівським диктатором путіним.

5-го березня 2022 року я написав у щоденнику (Частина I) таке:

5 березня 2022 року. 10-й день війни.

ПЕРЕМОВИНИ ЩОДО РОСІЇ

На погляд людини, яка добре знає росію і росіян, має військову та іншу спеціальну освіту, перемовини щодо припинення війни мають вести США і Китай.

Всі інші пропозиції і варіанти є чистої води політичною демагогією.

Досить марити про бажання подивитися в очі путіну. В очах путіна глибока пустота.

Ні Туреччина, ні ОАЕ, ні інші посередники нічого не змінять.

Лише США і Китай здатні припинити війну.

Хто цього не розуміє, тому треба вчити воєнне мистецтво й історію війн, бо нічого нового під Сонцем не відбувається.

=====

Знадобилось 120 днів війни для розуміння того, що з путіним говорити без гарантів-посередників не має сенсу.

Від моїх російських джерел поступає інформація щодо скорого рішення долі диктатора путіна, який завів збочену росію у глухий політичний і економічний кут, із якого цивілізованого виходу без втрати державності не існує.

Так звану російську еліту турбує не росія і російське народонаселення, а суто свої гроші і особиста доля.

Світові лідери неодноразово виказували думку, що після путіна росія може змінитися в сторону демократизації.

Світові лідери не знають збочену росію, де демократичні зміни можливі лише після її розпаду на мілкі протекторати під зовнішнім управлінням.

Світові лідери понад 77 років гріють біля камінів свої мізки, від чого відбувається деградація розумової діяльності. Мозок краще працює в екстремальних умовах і при низьких температурах.

Сьогодні з'явилися екстремальні умови, бо збочена росія, яку ніхто толком не знав, розв'язала війну в Україні, де добровільно економічно і воєнно-політично втягнуті НАТО і ЄС, що можна трактувати як початком Третьої світової війни від 24-го лютого 2022 року.

На 130-й день війни Світові лідери спромоглися задіяти свої розумові здібності та прийняти необхідні рішення на Самітах НАТО і ЄС щодо всебічної допомоги Україні для перемоги над збоченою росією вже цього року.

Український Героїчний Народ почав звикати до війни. Із евакуації повертаються біженці, бо вдома і стіни захищають.

Сьогодні затримано директорку школи у м. Києві за організацію злочинної групи для сприяння ворогу.

Знову мушу повертатися до кадрового питання, що є великою проблемою в державі, бо системної підготовки керівників не існує.

Думаю, що всім відомо про роль директора школи у виховному і навчальному процесі. Директори шкіл, як і інші керівники в державі, є феодалами по відношенню до підлеглих, про що я говорю і пишу вже багато років.

Уявіть собі колектив школи, де директор є агентом збоченої росії. Таких «директорів» значно більше, ніж затримано. І це є результат кадрової політики, а точніше її відсутності. Сумно.

В часи КПРС була теза: «Кадри вирішують все». Сьогодні це помітно, бо «кадри» від опозиції до держави поздавали ворогу міста і села та сприяли знищенню тисяч мирних людей. Після війни всім миром треба вичистити не лише конюшні, а й владні будівлі від кротів та гнид російського походження, яким Україна не мила.

Примаю рішення не оприлюднювати свої дописи «ХРОНІКИ ВІЙНИ» до виходу з друку Нотаток із щоденника політолога. У вівторок, 5-го липня, з друку виходить Частина II моїх нотаток. Між останнім записом і виходом книги з друку проходить 10 діб. Команда працює справно на Перемогу над збоченою росією.

Кожний із нас має робити сьогодні ту справу, яку може робити краще за інших, бо фронт у кожного свій.

Наближаємо Перемогу над збоченою скаженою росією, яка вчиняє геноцид Українського Народу за бажання бути вільними серед вільних.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ХТО МИ Є В УКРАЇНІ?

3 липня 2022 року

ЦЕ ПОЗИЦІЯ БРАЗИЛЬЦЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ

Я неодноразово звертав увагу моїх Колег, Друзів, Учнів на те, що за межами України протягом 25 років я і моя родина були більшими Українцями, ніж ті, кого ми зустріли у 1994 році, коли повернулися на Батьківщину.

Московія понад 300 років знищувала в Україні Українське і багато у чому досягла мети. І на ці питання нам треба дати фундаментальну відповідь таким чином, щоб наші нащадки не писали з інших країн про своє українське походження.

Будуймо Україну в собі і навколо себе в Україні!

Nicolau Hneda

4 червня 2022 року

Що в генетиці, що в крові, не змінити! Я народився і живу в Бразилії. Ніколи не був в Україні. Не раз я сам себе питав: Що це, що мене так тягне до України? Чому я так переживаю за Україну? Я ж бразилець. Відповідь мого питання в крові: тому, що хоч народжений у Бразилії, я народився в українській родині, в українській громаді, тоді ще так званої «Руської Вулиці», в місті Іваї, де більшість населення українського походження. Мої перші слова вимовив українською мовою, тому вона моя рідна мова. Мені здається, що це було так само, як народитись в Україні. Ось тому я так люблю Україну! Навіть найбільші розчарування, ніщо та ніхто мене не відверне від моєї любові до землі моїх предків, бо що в крові, в генетиці, в серці, не змінити!

3 липня 2022 року

ЩО Є СЬОГОДНІ БІЛОРУСЬ ?

**ДЕРЖАВИ З НАЗВОЮ «БІЛОРУСЬ»,
ЯК І БІЛОРУСЬКОГО НАРОДУ НЕ ІСНУЄ,
ЯКЩО ЦЬОГО ХТОСЬ ЩЕ НЕ ЗНАЄ**

Існує протекторат збоченої скаженої росії з центром у Мінську, та народонаселення навколо Мінська, яке не спроможне запобігти обстрілам України з території, де живе білоруське народонаселення, яке перестало бути народом.

Така сьогодні реальність, яку треба враховувати при оцінці воєнно-політичної ситуації навколо України.

3 липня 2022 року

2-го липня 2022 року Президент США Джо Байден надіслав відповідним комітетам Конгресу Штатів листи зі звітами про готовність Швеції та Фінляндії приєднатися до НАТО.

Наступного листа з питань НАТО президент США має надіслати конгресу щодо готовності України до вступу в НАТО.

Політичні реверанси збоченій росії повинні відійти в історію, де світові лідери не бажали провокувати кремль.

3 липня 2015 року

ПОЛІТИЧНА КУЛЬТУРА ВРЯТУЄ УКРАЇНУ

Державою мають керувати патріоти високого рівня політичної культури з єдиним паспортом громадянина України.

Топ-чиновники з паспортами інших держав мають бути відсторонені від управлінських функцій в державі.

ІЗ ЩОДЕННИКА. 3 липня 2018 року

ЩОДО ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ

Всім розумникам від політики прийшов час зрозуміти, що інформацію, яку призначено для професійних військових і політиків, для пересічної людини доводити не слід, або доводити обережно.

Суспільство знаходиться у дуже важкому морально-психологічному стані і це слід враховувати при будь-яких коментарях воєнно-політичної ситуації.

Показати свою обізнаність можуть багато людей, але треба думати про наслідки тієї чи іншої інформації.

Воєнно-політичне керівництво держави має готуватись до війни дуже наполегливо, бо від росії можна очікувати лише горя.

Росія після розпаду СРСР мріє повернути Україну у своє лоно і це треба враховувати у зовнішній і внутрішній політиці, де частенько присутні думки опозиції до України, яку вже час приструнити, або вже і ліквідувати як ворожий клас.

4 липня 2022 року

131-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене скажене російське народонаселення в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за волю бути вільним народом.

Незадовго до Дня Петра і Павла переглядаю свої архіви, де є папери кінця 60-х років минулого століття, коли я пішов у москалі і повернувся в Україну через 25 років з дорослими синами.

Минуло 54 роки з того часу, коли я закінчив Привольську середню школу Слов'янського району Донецької області, де два роки був комсоргом школи, що стало приводом для направлення на роботу в Ново-Миколаївську школу-інтернат старшим піонервожатим. Саме такий перший запис у моїй трудовій книжці. Останній запис – професор кафедри.

Обов'язки керівника АПН України виконую на громадських засадах, але саме ця робота сьогодні займає весь мій час. Розбудова АПН України, яка утворена 10 травня 2016 року, є тією справою, заради якої можна жити і творити на благо України і молодого покоління.

Привольську середню школу розбомбили рашисти, Ново-Миколаївську школу-інтернат розбомбили рашисти. Впевнений, що скажені рашисти не зруйнують Велику ідею розвитку АПН України.

Збочена скажена росія намагається стерти генетичну пам'ять Українського Народу вже понад 300 років, але сама дійшла до межі свого існування, бо скажені істоти не здатні до розвитку, скажені істоти поїдають самі себе.

Багато часу приділив темі «Збочена росія», але недостатньо для того, щоб донести всю правду про ординську за формою правління державу та народонаселення з ментальністю азіатсько-деспотичного типу, що за століття мутувалось з найгіршими проявами, притаманні для скажених істот, місце яких за високим парканом історії.

Декілька років свого життя присвятив військовій розвідці, бо у свій час отримав спеціальні знання з політичної аналітики. Сьогодні випускник відділення політології може коментувати глобальні політичні процеси, не розуміючи того, що цьому треба вчитись не один десяток років.

Перед війною зі збоченою росією мав велику бібліотеку з тематики військової розвідки світу. Це спогади розвідників і керівників розвідорганів тощо. У перші дні війни, 27 лютого, виніс всі книги на смітник. Туди ж «пішли» і інші книги мовою ворога.

Життя привчило мене прощатися з минулим без жалю. Війна, яку розв'язала збочена росія, повернула мій, і без того право-центристський, світогляд ще правіше від політичного центру.

Мій давній і добрий товариш, ректор Київського вишу, років п'ять тому зауважив, що я правішаю у політичних поглядах. Цікаво почути його думку сьогодні. Думаю, що він разом зі мною правішає, бо інакше зараз вже не можна.

Всі притомні Українці мають стати правіше політичного центру, бо в центрі і зліва знаходиться опозиція до України, яку, на моє глибоке переконання, треба щонайшвидше ліквідувати у політико-правовий спосіб, а там, де вимагають надзвичайні обставини, і фізично, бо Україна понад усе.

Україна і Український Народ з толерантного Народу має стати Народом-воїном, яким був Народ на нашій землі у давні часи. Генетична пам'ять має остаточно прокинутись від болі, яку приніс нам «руський мир».

Скажена збочена росія, народонаселення якої багато поколінь зросло на комуно-фашистській ідеології, здатна лише вбивати, гвалту-

вати і знищувати все навколо себе заради забави, бо вбивати мирних людей для рашистів – це сафарі.

Мені дуже поталанило в житті з дитинства: перші правдиві знання про збочену росію отримав від Дідуса і Бабусі, які застерігали ніколи не мати справу з москалями, бо обдурять і нападуть зі спини вночі. Так і сталося: скажені москалі напали вночі зі спини. Леонтовича, на честь якого названа вулиця в Києві, де я маю робочий кабінет, вбито саме вночі зі спини за його гостинність.

В ніч на 23 січня 1921 року композитор Микола Леонтович перебував у свого батька у селі Марківка Гайсинського повіту, де був убитий агентом ВЧК, який напросився в хату переночувати, назвавшись чекістом, що проводить боротьбу з бандитизмом. Вранці він пограбував будинок і застрелив Миколу Леонтовича. Текст рапорту, що розкриває ім'я вбивці композитора, оприлюднено лише у 1990-х роках.

В Ленінграді, де я отримував першу вищу освіту (воєнно-політичну), у 1973 році познайомився з Українкою, з якою побралися 6-го лютого 1974 року. Шлюб з представницею скаженої росії не розглядався, бо Дідусь заповів не мати в родині москалів.

Наші пращури знали про збочену росію значно більше за моє покоління, яке зростало у радянські часи, коли червоний прапор був головнішим за генетичну пам'ять Українського Народу, який сьогодні знищується московитами заради забави, за те, що ми бажаємо бути вільними серед вільних.

Напередодні Дня Петра і Павла переглядаю свої архівні дописи, від прочитання яких іноді стає моторошно. Моторошно від розуміння того, що міг би не дожити до 24 серпня 1991 року, коли Україна стала Незалежною від збоченої росії. Не дожити через свої погляди та публічне звинувачення КПРС у проведенні комуно-фашистської ідеології.

До березневого Пленуму ЦК КПРС, де було обрано Генеральним Секретарем Михайла Сергійовича Горбачова, залишалось ще рівно два роки, коли я відправив свій партійний квиток та пояснення на Стару площу, 6.

Писати щоденники треба, але перечитувати їх через багато десятиків років буває нестерпно, бо життя прожити – не поле перейти. А в часи радянської доби це поле було заміновано на кожному розвороті долі не за планом партії.

Моїм Учням намагаюсь всі ці знання і життєвий досвід передати без прикрас, бо молодь, як і всі діти, патологічно не сПримають брехню. Брехня роз'їдає стосунки назавжди.

Мої пращури передали декілька гарних тез. Одна із них: «Бездарних учнів не буває, бувають бездарні вчителі». Цю тезу треба добре знати нашим вчителям навчальних закладів всіх рівнів, та і не лише вчителям: кожному, хто має справу з молодим поколінням, якому згодом перейде в управління Україна, яку сьогодні рятуємо на фронтах від збоченої скаженої росії.

В Україні війна і кожному із нас, притомному громадянину, треба визначити свій фронт, де боронити свої родини і свою державу.

Вчора в емоційному стані я виказав думку, що не треба публічно виставляти свої дописи. Не правий. Каюсь. Моє покоління має передати молоді свої знання, бо їм будувати Україну після нас.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

В УКРАЇНУ ВДЕРЛИСЬ МОСКОВИТИ-БІЛЬШОВИКИ ОРДИНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ

4 липня 2022 року

ШАНОВНІ КОЛЕГИ, ДРУЗІ, УЧНІ!

Мій робочий день починається з 05.00.

В селі Петрівка на Донеччині, де я народився на Петра і Павла, люди працювали від Сонця до Сонця, бо були вільними та бажали собі і своїм нащадкам гарного майбутнього, а для цього багато працювали.

В селі Петрівка, де я народився, до революції 1917 року було німецьке поселення і головував там німець Еп.

Німець Еп був мільйонером і село Петрівка, як і села поруч, що відносились до його володіння, були заможними і люди почували себе гідно. Була своя субкультура, бо німці принесли з собою не лише економічні знання, а і певний рівень суспільних відносин, що вплинуло на місцеве населення багатьох поколінь і після 1917 року, коли до влади на росії вдерлись більшовики. Саме так говорив мій Дідусь: «Вдерлись більшовики і перетворили країну у суцільну казарму».

Сьогодні в Україну вдерлись московити-більшовики, а по суті, ординці, бо як цих скажених істот не називай, а залишаються вони ментально збоченими ординцями. За віки ці збоченці так і не стали прямоходячими Ното Sapiens, бо генетично не здатні до розвитку, до співіснування серед людей цивілізованого світу.

Війна від 24 липня 2022 року поділила людську цивілізацію на «ДО» і «ПІСЛЯ».

Як «ДО» на Землі вже не буде, бо відбулося переосмислення всього буття-життя людства.

Війна від 24 лютого 2022 року з космічною швидкістю спрямувала людство на інший щабель цивілізаційного розвитку і запустила глобальні процеси не лише в економіці та політиці, а й в психології людини розумної, яка почала сПримати інакше свою роль на Землі і можливість впливу на процеси в собі і навколо себе.

Але це стосується лише людини розумної, до яких ментально і генетично не відносяться збочені скажені істоти, що захопили територію сучасної росії.

Позавчора мав бесіду з товаришем, якого знаю понад 20 років. Доктор філософських наук, професор, член-кор ..., академік... тощо.

Запитую: «Як тобі мої щоденники?»

Відповідь доктора філософських наук, професора: «Розумієш, є місця в щоденниках, де я не погоджуюсь з оцінкою росіян, бо є серед них і притомні...».

Саме така недальновидна оцінка російського народонаселення ординського походження привела Український Народ до страшної війни, де гинуть десятки тисяч наших синів і доньок за свободу своїх родин і за державу.

Я не здивований, бо розумію коріння такої оцінки: це наслідки 300-річного видавлювання з генетики Українського Народу-Воїна гідності і волі.

Недооцінка збоченої росії і її народонаселення дорого обходиться Українському Народові, але через горе і велику кров ми, нарешті, починаємо прозрівати, але не всі.

Війна висвітлила дуже велику проблему, яку ні Народ, ні політичне керівництво держави, не бажали помічати всі 30 років Незалежності: ми добровільно, з подачі збоченої росії, зростили надзвичайно велику колонію опозиції до України, що сьогодні здає цілі села і міста ворогу не тому, що зраджує, а тому, що ця опозиція не вважає Україну своєю Батьківщиною.

Буча, Ірпінь, Маріуполь, Харків, майже вся Донеччина і Луганщина – це наслідок діяльності опозиції до України, це державна зрада під пильним оком Українського народу і політичного керівництва держави. Це байдуже ставлення до своєї держави.

Наша толерантність привела нас до війни. Мушу це повторювати доти, поки у суспільстві не відбудеться розуміння того, що опозицію

до держави треба негайно знищити у політико-правовий спосіб, а, якщо треба з огляду на національні інтереси держави, то і фізично, бо далі вже прірва, далі – втрата України.

Це не жахи старого бюрократа, який майже все життя займався прикладною політикою, а реальність, з якою ми зустрілись після 30 років байдужості до своєї Батьківщини, де ще не розпочато фундаментальне будівництво демократичної, правової держави для Українського Народу.

В селі Петрівка, де я народився на Петра і Павла, мене привчили до самодисципліни і порядку у всьому, бо мої пращури зростали на німецькій субкультурі, де немає місця вольностям і бездіяльності. Як наслідок, навчився управляти собою.

Сьогодні представник німецької класичної філософії і культури – президент Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр дозволяє собі вольності, за які його німецькі пращури вже побили б лозинами до крові.

Представник німецької класичної філософії і культури Штайнмаєр продовжує вважати себе непогрішним, що більше притаманно більшовицькій марксистсько-ленінській філософії, яку я викладав офіцерам Радянської Армії до 1983 року, після чого пішов своїм демократичним шляхом, бо добре знав з молоду класичну німецьку філософію.

Представник Німеччини Штайнмаєр не вивчив уроки історії своєї держави, що привела до краху весь Німецький народ.

Штайнмаєр намагається помирити Україну зі збоченою росією, що не можливо за визначенням. Штайнмаєр не вивчив німецьку класичну філософію і особливо філософію Гегеля, п'ять томів якого є моїми теоретичними наставниками, де постійно шукаю поради вже понад 45 років свідомого життя.

Є, правда, і розумна думка в словах Штайнмаєра: «Війна росії проти України стала причиною найсильнішої динаміки геополітичних і геоекономічних змін, і світ перебуває «на порозі нової ери».

В цьому реченні Штайнмаєра є і одна фундаментальна помилка: війна не росії проти України, а Третя світова війна, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Помилка в реченні Штайнмаєра носить ідеологічний характер, бо це його погляд, погляд людини, яка не розуміється на глобальних політичних процесах, що відбуваються сьогодні під час переходу людства на інший рівень цивілізаційного розвитку, де місця для скаженої росії не передбачено, бо такої держави не має бути.

Представник Німеччини Штайнмаєр ховається за формулою непередбачуваності наслідків війни. Лукавить, а якщо відверто, то бреше. І не тому, що не знає, а тому, що не є політиком зі стратегічним мисленням. Це його біда, біда цілого покоління німецького народу, який після Другої світової війни став на коліна перед світом і досі знаходиться у стані кривоходячого народу.

Все і всіх треба розбирати на атоми і молекули, бо попереду, після війни, буде ще одна, не менш жахлива, війна з опозицією до України, яку Український Народ зростив і сьогодні має війну через свою толерантність до скаженого збоченого російського народонаселення, яке вчиняє геноцид Українського Народу.

Помилки минулих століть і років треба виправляти, бо отримаємо постійнодіючий процес громадянської війни, що призведе до повного зникнення Українського Народу, замість якого постане народонаселення без генетичної пам'яті, чого і добивались ті, що вдерлись в Україну.

Московити-більшовики – це істоти без моралі і жалю до інших народів, бо самі є збоченцями на генетичному рівні.

Хто цього ще не зрозумів, той не здатний збудувати Україну в собі і навколо себе.

Ми – Народ-Воїн і ми незламні, бо за нами сьогодні весь цивілізований світ. Ми вже не самі, як у 2014 році.

Прокидаймось і будуймо Україну в собі і навколо себе!

4 липня 2022 року

**З'ЯВЛЯЮТЬСЯ ПЕРШІ ОЗНАКИ ТОГО, ЩО СВІТ
ПОЧИНАЄ ВИЗНАВАТИ РОЗВ'ЯЗАНУ ЗБОЧЕНОЮ
РОСІЄЮ ВІЙНУ ЯК ТРЕТЮ СВІТОВУ ВІЙНУ**

**ПРОЗРІВАТИ – ОЗНАЧАЄ ПРИМАТИ АДЕКВАТНІ
СТРАТЕГІЧНІ ВОЄННО-ПОЛІТИЧНІ РІШЕННЯ.**

Із заяви міністра закордонних справ Литви Габріелюс Ландсбергіс.

«Я не бачу росію жодним чином можливим агресором проти Заходу. Я би розглядав росію як кривдника, який може завдати багато проблем. Але разом із тим, знаєте, щоразу, коли західні країни говорять про Третю світову війну, вони самі ж збільшують номінальну

силу росії в своїх головах. Але це ж неправда. Захід має в десятки, в сотні разів більше сили, щоб зупинити росію. І ми зможемо, якщо підемо на це», – сказав він.

Очільник МЗС Литви також висловився і з приводу позиції ЄС щодо небажання визнання, що вони вже також у війні з рф.

Будуймо Україну в собі і навколо себе, а світ підтягнеться до нашої Перемоги над збоченою росією.

4 липня 2022 року

ПОВНЕ ПРОЗРІННЯ ЦИВІЛІЗОВАНОГО СВІТУ ЩОДО РОСІЇ

Росія – ворог, і жодної «російської весни».

Про що нова концепція НАТО.

Росія – основний ворог, і жодної «російської весни» більше не буде. Про це йдеться у новому стратегічному концепті Організації Північноатлантичного Договору (НАТО), ухваленому на саміті в Мадриді наприкінці червня.

Попередню концепцію ухвалювали 2010 року, і за цей час у світі відбулися глобальні зміни, тому документ оновили відповідно до них.

У 2010 році вважалося, що співпраця НАТО з росією має стратегічне значення, оскільки вона сприяє створенню єдиного простору миру, стабільності та безпеки.

А в 2022, після вторгнення в Україну, вже вважається, що «російська федерація є найбільш значною та безпосередньою загрозою для безпеки союзників, а також для миру та стабільності в євроатлантичному регіоні. Вона прагне встановити сфери впливу та прямого контролю за допомогою примусу, підливної діяльності, агресії та анексії.

Використовує звичайні, кібер- та гібридні засоби проти нас та наших партнерів. Агресивна військова позиція, риторика та доведена готовність застосувати силу для досягнення своїх політичних завдань підбивають заснований на правилах міжнародний порядок».

Зараз НАТО декларує, що не прагне конфронтації і не становить

загрози для росії і продовжить «згуртовано та відповідально реагувати на російські загрози та ворожі дії».

Проте у новій концепції союзники прямо декларують, що ігнорування агресивних дій росії залишилося у минулому, і тепер за кожну, навіть неявну, загрозу, доведеться відповідати. У НАТО вивчили досвід Москви щодо організації гібридних атак, які вона застосовувала проти України в 2014 році, коли використовувала проксі-організації для вторгнення в країну або прикордонні кризи, пов'язані з міграцією, та інтернет-втручання у вибори в інших країнах.

«Гібридні операції проти союзників можуть досягти рівня збройного нападу і призвести до того, що Північноатлантична рада застосує статтю 5 Північноатлантичного договору. Ми й надалі будемо підтримувати наших партнерів у протидії гібридним викликам і будемо прагнути максимального синергізму з іншими відповідними суб'єктами», – пояснює концепція передбачуваних дій Альянсу на випадок гібридних загроз.

Нагадаємо, що стаття 5 означає «один за всіх». Тобто така гібридна атака на одну з країн може трактуватися всіма іншими як агресія проти них. Дії союзників будуть відповідними.

Не залишилися поза увагою постійні загрози застосування ядерної зброї з боку росії. Чинovníки Альянсу кажуть, що вони готові до адекватної відповіді:

«Фундаментальною метою ядерного потенціалу НАТО є збереження миру, запобігання примусу та стримування агресії. Ядерна зброя є унікальною. Обставини, за яких НАТО, можливо, доведеться застосувати ядерну зброю, є вкрай малоймовірними. Будь-яке застосування ядерної зброї проти НАТО докорінно змінить характер конфлікту. Альянс має можливість і рішучість покласти на противника витрати, які були б неприйнятними і набагато переважали б вигоди, на які міг би розраховувати будь-який противник».

Наприкінці згадано і Україну. В НАТО вважають, що «агресивна війна російської федерації проти України порушила мир і різко змінила умови нашої безпеки. Жорстоке та незаконне вторгнення РФ, неодноразові порушення міжнародного гуманітарного права та підступні напади і злочини спричинили невимовні страждання та руйнування. Сильна, незалежна Україна є життєво необхідною для стабільності євроатлантичного простору. Поведінка Москви відображає модель агресивних дій росії проти своїх сусідів та ширшого трансатлантичного співтовариства. Ми також стикаємося з постійною за-

грозою тероризму у всіх його формах та проявах. Повсюдна нестабільність, все більша стратегічна конкуренція та посилений авторитаризм кидають виклик інтересам і цінностям Альянсу».

Водночас, в Альянсі залишають застереження для нормалізації ситуації. «Будь-яка зміна у наших відносинах залежить від того, чи припинить російська федерація свою агресивну поведінку і чи вона повністю дотримуватиметься міжнародного права».

По суті, концепція констатує поділ світу на демократії та автократії та все більшої конкуренції між ними. Україну відносять до перших, тоді як росію до других, звертаючи увагу на те, що «поглиблення стратегічного партнерства між Китайською Народною Республікою та російською федерацією та їхні взаємні спроби підірвати заснований на правилах міжнародний порядок суперечать нашим цінностям та інтересам».

Втім, якщо росія для Альянсу – однозначно ворог, то з Китаєм все складніше.

«Ми, як і раніше, відкриті для конструктивної взаємодії з КНР, зокрема для забезпечення взаємної прозорості з метою захисту інтересів безпеки Альянсу. Ми будемо відповідально працювати разом для вирішення системних проблем, що створює КНР для євроатлантичної безпеки, та забезпечення міцної здатності НАТО гарантувати оборону і безпеку союзників. Ми підвищимо нашу спільну обізнаність, підвищимо стійкість і готовність, а також захистимо від тактики примусу КНР і спроб розділити Альянс. Ми відстоюватимемо наші спільні цінності та міжнародний порядок, заснований на правилах».

За підсумками саміту можна сказати, що розподіл світу на табори триває, а Україна стає важливим флангом демократій. Втім, дуже багато країн хоче залишатися осторонь цього протистояння. За їхню симпатію і буде основна боротьба.

Враховуючи, що на саміті було ухвалено рішення про розширення НАТО за рахунок традиційно нейтральних Фінляндії та Швеції, так чи інакше визначатися доведеться багатьом.

За словами генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга, рішення про прийом цих двох країн до Альянсу «демонструє, що двері НАТО відкриті, а президент Путін отримав протилежне до того, що він хотів».

Адже путін напав на Україну з вимогами та під приводом скоротити вплив НАТО в регіоні.

Президент США Джоозеф Байден назвав це «натизацією Фінляндії» замість фінляндизації НАТО, як це бачив путін.

«Він отримав більше НАТО – це історичний саміт з багатьох причин», – зробив висновок за підсумками саміту прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон.

Третя світова війна, яку розв'язала збочена росія, промила сіру речовину в головах лідерів держав західної демократії.

Шкода, що для прозріння цивілізованого світу гинуть десятки тисяч синів і доньок Українського Народу, який постав проти скаженого російського народонаселення, що вчиняє геноцид Українського Народу.

5 липня 2022 року

132-й день Третьої світової війни, яку розв'язала в Україні збочена росія на чолі з воєнним злочинцем путіним.

Я так багато написав про воєнного злочинця путіна, що вже ночами сниться таке: охорона топить цього карлика у власному багні, а воно кричить голосом скаженої істоти із пекла, куди мріяв відправити людство.

Весь цивілізований світ чекає скорої кончини недоростка путіна, який шантажує весь світ. Шантажує злочинними методами, бо виріс у підворотні, де людських відносин не існувало за визначенням.

Старше покоління пам'ятає студентські 70-ті роки, коли спортсмени поступали повз Примальні комісії і так само повз викладачів здавали екзамени та заліки. Були такі спортсмени, яких однокурсники в очі не бачили протягом всього періоду навчання.

А були такі, що їхні залікові книжки по кафедрам носили представники КДБ, які мали робоче місце у кожному вищому навчальному закладі СРСР. Саме до «таких» належав валодя путін. Недоросток із пітерської підворотні виріс стукачем і з молоді мріяв помститися сильнішим і владалішим. Невдоволених собою і оточенням підбирали органи КДБ і виховували збочених служивих радянської системи. Валодя путін так догоджав органам, що ті рухали його «вверх» зі швидкістю поїзда «Красная стрела», що курсував з Пітера до Москви. Так виріс під наглядом органів завзятий стукач, який здав не одну сотню порядних людей органам і на органи.

Валодя путін доповідав про скалічені ним долі, а за це отримував чергове звання і посаду. І це не мої вигадки, це знання системи того часу, коли я навчався у Пітері, а потім спостерігав за подібними кадрами, яким чергове звання і посада були важливіші за долі людей.

Саме такий кадр і був рекомендований родині Бориса Єльцина, який пропив всю свою сіру речовину в голові та дозволив оточенню вирішувати долю країни у спосіб, далекий від демократичних правил і Конституції. Виявилось, що Конституція росії і реальність не перетинались у просторі.

Посада президента росії була продана певному клану, який перетворив державу у бензоколонку зі збоченим народонаселенням ординського походження, що не здатний не те, що вийти на протест, а й мати власну думку при собі.

За все існування росії нікому не вдавалось так методично і наполегливо довести країну до повної руйнації з наступним розпадом на мілкі протекторати під зовнішнім управлінням, як це вдалося валоді путіну і його пітерській команді із підворітні, бо за рівнем інтелекту на більше ці істоти не здатні. На більше треба було отримати фундаментальні знання з державотворення, а не липові дипломи.

Так збочена росія докотилась до історичної прірви, через що кремлівський військовий злочинець валодя путін вирішив врятувати свою владу війною, яку розв'язав в Україні проти демократичного світу, з яким боровся з молоді. Але тут вийшла промашка з фундаментальними знаннями, що не отримані протягом свого життя за стінами КДБ.

Чекісти на росії так довго вибудовували злочинну систему влади, що самі і потрапили у пекельний казан з власною охороною. Кінець росії видно і чути, бо вже смердить.

=====

Читачі можуть зауважити, що в Україні з кадрами не краще. Про наші кадри я написав достатньо і критично, починаючи з відсутності вищу підготовки кадрів для державної служби стратегічного рівня.

Позаминулого року за рекомендацією з Банкової я написав пропозицію щодо будівництва Національної академії наук України на нових принципах, за якими діє світова наука.

Відповідь від МОН отримав у відведений законом термін з негативним ставленням до моїх пропозицій. Саме цікаве було те, що до листа МОН додавались відповіді НАНУ і галузевих академій, де йшлося не про розбудову Академій, а про мою персону і мої проросійські переконання.

Після війни обов'язково опублікую без купюр всі відповіді керівників нашої науки, які за коштів платників податків стали феодалами, яким держава і суспільство не указ. Середній вік академіків держав-

них академій сягнув за 76 років. Такий собі інститут геронтологів з проросійськими поглядами. Мій колега, якому за 60 років, брав участь у засіданні Президії НАНУ, де почував себе піонером підліткового віку серед старців. Сумно.

Після війни нам належить визначитись з напрямом руху держави, бо опозиція до України, що зросла під пильним наглядом суспільства і влади, бачить Україну у складі росії. Пасивна більшість буде голосувати за популістів і гречку.

Є надія, що багато десятків тисяч могил, де покояться душі синів і доньок Українського Народу, які поклали своє життя за Україну у цій жакливій війні, виправлять суспільну думку населення і ми, нарешті, станемо народом і політичною нацією, яка спроможна взяти на себе відповідальність за майбутнє України та обрати із своїх рядів Політичну еліту, якої ще не існує.

Перемога – це лише перший обов'язковий крок до будівництва демократичної, правової держави. Наступний крок і самий важкий – це побороти радянщину в собі та знищити у політико-правовий спосіб опозицію до держави, якій суспільство і влада дозволили діяти проти України протягом 30 років, а в часи війни ця збочена частина наших громадян допомагала ворогу та здавала села і міста. Більшість перемог ворога на нашій землі сталося завдяки зрадникам, що за кількістю вийшла далеко за межі статистичної похибки.

Тому готуємось до Перемоги над збоченою росією, яку ми обов'язково отримаємо з допомогою США і союзників.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

6 липня 2022 року

133-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим слов'яномовним народонаселенням, що вчиняє геноцид Українського Народу заради забави, як на сафарі, бо не люди, а істоти.

Вперто намагаюсь донести Українському суспільству справжню сутність російського народонаселення та їхнього вождя з комплексами неповноцінності через відсутність фундаментальних знань. Якщо це мені вдалося, то вважатиму свою місію на війні виконаною.

Мій фронт – ідеологічний.

Моя база – фундаментальні знання збоченої росії.

Мій фундамент – генетична пам'ять пращурів.

Моє прізвище – хранитель Мירו, бо саме так називали перших Мироненків, які служили при храмах у 16-му столітті.

Тому мушу нести Мир від Мירו, бо так бачу місію і обов'язок перед нащадками, яким маю передати генетичну пам'ять попередніх поколінь.

Не повинно статися генетичного збою у часі через бажання збоченої росії зі скаженими істотами знищити Український Народ. Нас знищити не можливо, бо ми незламні.

Вже отримав з типографії паперовий варіант книги «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога. Частина II». Електронний варіант розміщено на сайті АПН України (ars-ua.org) ще 26-го червня 2022 року.

24 лютого 2022 року почав писати щоденник Воєнного часу під назвою «ХРОНІКИ ВІЙНИ» і не планував видавати публічно, а залишити своїм синам і онукам. Але колеги порадили видати.

Щоденники писав і раніше, але зараз це має інше значення і інший моральний обов'язок перед суспільством, бо під час війни ворога треба добре знати.

Вчора мав приємну зустріч з доктором політичних наук, професором Малкіною Ганною Миколаївною, віце-президентом АПН України, яка поділилась своїми враженнями від прочитання першої частини Нотаток, що для мене було несподівано і приємно.

Ганна Миколаївна зробила цікавий висновок щодо методики викладення матеріалу в Нотатках: «Ознайомлення з кожним днем щоденника залишає враження окремої картини дня або події, а після прочитання Нотаток в цілому виникає цілісна картина, після чого краще розумієш і росію, і причини, через які розв'язана війна. Ми росію не знали, а тому і війну такого масштабу не чекали».

Щиро дякую шановній Колезі за таку оцінку моєї праці, бо це дуже важливо сьогодні, коли нерви, як струна на скрипці, знаходяться у пограничному стані, після чого настає стан випаленої надірваної душі.

Наше Громадянське суспільство, яким ми стаємо під час війни, у важкому психологічному стані, але війна і загартовує характер людини. Шкода тільки, що загартовується тоді, коли поруч біль і велике горе Українського Народу, геноцид якого вчиняє скажене російське народонаселення.

В Нотатках введено ряд нових термінів, які допоможуть читачам краще зрозуміти російське народонаселення і їхнього вождя, якому це народонаселення дозволило стати міжнародним воєнним злочинцем.

Саме генетична байдужість нелюдського типу народонаселення росії за багато віків зробила з них скажених істот, яким не відомі поняття жалю і співчуття, бо вони істоти із пекла.

Якщо кому прийде в голову думка, що я перебільшую, то знайте: на росії знищено свого народонаселення значно більше, ніж за всі світові війни на Землі. Вдумайтесь і зрозумійте це, бо інакше важко спримати те, що сьогодні витворює збочена росія в Україні і тримає весь світ у постійній напрузі саме через якості, про які я пишу вже не один рік, але до війни мало хто чув.

Мало хто чув і не чекав повномасштабної війни, що з 24 лютого 2022 року переросла у Третю світову.

А мали б і чути, і чекати, бо наміри збоченої росії були відомі давно. Скажена росія у скрутні часи завжди лікує своє народонаселення війною. Історію війн треба добре знати, а особливо історію війн за участю росії.

Такий виходить Ребус, розгадати який наше політичне керівництво не спромоглося, бо не навчено державному будівництву, де знання історії грають далеко не останню роль.

У 1990 році відбулася історична подія світового масштабу: 9 листопада 1989 року почався, а 3 жовтня 1990 року завершився політико-правовий процес приєднання Німецької Демократичної Республіки і Західного Берліну до Федеративної Республіки Німеччини.

У перший рік після возз'єднання всіх викладачів суспільних і гуманітарних дисциплін НДР було звільнено, за державний кошт перепрофільовано, але до викладацької роботи не допущено.

Вже багато років поспіль пишу про те, що Україна залишається радянською за формою державного правління і ментальністю населення, із якого після війни має сформуватись Громадянське суспільство з Політичною елітою, що здатна запропонувати нову Концепцію Політичної конструкції держави.

Хто це має зробити, коли у наших вишах, де навчаються майбутні політики, і досі вільно гуляє науковий комунізм поруч з історією ВКП (б)?

На ці та інші важкі питання треба давати відповідь вже сьогодні, бо опозиція до держави, про яку я пишу не один рік, навчалась у наших Університетах, де викладають наші професори за лекціями наукового комунізму й історії ВКП (б).

Картина маслом, де написана сумна історія зростання безхребетного політичного керівництва України протягом 30 років. Всі наші президенти грали на політичній шахівниці збоченої росії за правилами скажених істот із кремля.

Війна прийшла в Україну не сьогодні і не лише за вини збоченої росії, а й за вини і політичних стратегічних прорахунків наших керівників, які постійно кидали Україну під 9-й вал Айвазовського, де шансів обминути війну вже не було.

Маю глибоку надію на те, що розв'язана скаженою росією війна остаточно пробудить Український Народ і направить подальший розвиток України в сторону цивілізованого світу, де місця для збоченої росії не передбачено.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

6 липня 2022 року. Продовження.

Про одне із самих болючих питань під час війни.

ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА УКРАЇНІ.

З 24 лютого 2022 року весь цивілізований світ згуртувався навколо України і Українського Народу та почав збирати кошти і все необхідне для мирного населення, фронту та Примати мільйони біженців з України.

До нас йшли тисячі фур і вагонів з Гуманітарною допомогою воюючій Україні.

У цивілізованій країні для прийому та розподілу такої допомоги визначається профільний орган виконавчої влади і далі за графіком.

Як діє корумпована система? Офіс Президента взяв під особистий контроль прийом гуманітарної допомоги від цивілізованого світу, де платники податків зібрали для воюючого Українського Народу все, що змогли і навіть більше, бо розуміли наслідки війни, яку розв'язала збочена росія.

За доставкою гуманітарної допомоги доручено наглядати спецоргану, що мав би викривати диверсійні ворожі групи і опозицію до держави, які повилазили у перші дні війни за дорученням збоченої росії.

Уявіть собі тисячі фур і вагонів, за рухом яких наглядають спецоргани. Звичайно, що у такій країні диверсанти і опозиція до держави почувають себе як вдома, бо під час війни спецслужбовці супроводжують гуманітарні вантажі.

Телефоную представникам АПН України в інших державах, які зібрати посильну допомогу фронту і цивільному населенню України.

Доповідають:»Довезли до кордону України, передали спецорганам, а далі не відомо...». І таких випадків достатньо для висновків щодо оцінки моралі на війні.

Результат такої конструкції – значна частина допомоги не дійшла адресатам, а з'явилася на прилавках магазинів або в особистому розпорядженні тих, хто наглядав. Корупція у чистому вигляді без сорому і честі під час війни, де гинуть десятки тисяч синів і доньок Українського Народу.

В РНБО перші сигнали щодо розкрадання гуманітарної допомоги спростували, а потім затихли, бо масштаби цього ганебного явища під час війни вийшли за межі червоних ліній, про що почали говорити представники інших держав.

У Офісу Президента під час війни є функції щодо забезпечення виконання конституційних обов'язків Президента – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, якщо може хто не знає, бо орган, що має назву «Офіс Президента України» не є органом влади, як це намагаються видавати керманичі цього органу, функції якого не визначені законом, як це має бути у демократичній державі, де подібні органи формуються за рахунок платників податків.

Сумно і гидко про це писати, а ще більшого суму наводить те, що на фронті не вистачає ліків, обладнання для госпіталів і лікарень, де десятки тисяч поранених наших бійців.

У Дніпрі я був у лікарнях, де після поранення лікуються наші воїни. Після спілкування з лікарями і пораненими воїнами зв'язався з керівниками складів, де знаходиться гуманітарна медична допомога із-за кордону. Кажуть, що треба знайти Благодійний фонд, який може передати медичне обладнання та ліки лікарням. Находжу, з'єдную Фонди і лікарні. Фонди готові прийняти зі складу обладнання, але лікарні відмовляється прийняти на баланс обладнання і ліки, бо спецпроверяючи, яким більше нічим зайнятись під час війни, сідають «на хвіст» і далі за корупційною процедурою.

У мене був такий психологічний ступор, що я не зміг адекватно зреагувати на таке ставлення державних органів влади, що мають стояти на колінах перед воїнами і максимально сприяти забезпеченню необхідним, а не заважати заради наживи.

Кому війна – а кому Ми ще радянські і війна не всюди однаково впливає на мораль і честь людську: хтось має гинути за Україну, а хтось останню сорочку може здерти з людей, а на додаток здати ворогу наші села і міста.

Моя добра знайома за кошти свої і своїх рідних закупила тепловізори для воїнів, повезла на східний фронт, де вручила конкретним воїнам, а через деякий час дізналась, що ці тепловізори вже в особистому складі командного складу. Воїни гинуть без необхідного обладнання, а ця сволота про особистий склад.

Така реальна дійсність і з цим треба добре розібратися, бо далі – моральна прірва.

Органи державної влади утворені за рахунок платників податків. Якщо ці органи цього не розуміють, то треба популярно, з автоматом в руках, добре пояснити хто кому є хто: де Український Народ, а де його слуги. Слуги мають служити Народові, на вірність якому ці слуги складали Присягу, про зміст якої забули наступного дня.

Можна звинуватити мене у надмірній переоцінці цього ганебного явища під час війни, але правопорушення і злочин є правопорушенням і злочином завжди, а під час війни це ще і воєнний злочин. Замовчувати – означає погоджуватись і мотивувати органи без честі і моралі й надалі будувати свої корупційні склади та піраміди і не лише склади та піраміди.

Український Народ, який сьогодні собою закрив цивілізований світ від збоченої росії з оскаженим народонаселенням, має право запитати органи державної влади щодо виконання ними конституційних обов'язків, за що отримують грошове забезпечення під платників податків.

Український Народ, сини і доньки якого сьогодні гинуть на фронті, мають знати, що всі, хто виконує функції від імені держави, отримують не зарплату, а грошове забезпечення, бо не виробляють продукт, не заробляють.

Ми маємо формувати Громадянське суспільство відповідальних громадян за свою державу, де немає місця політичним авантюристам за рахунок платників податків.

Ми маємо збудувати Правову демократію замість пострадянської корумпованої системи влади, що виставляє нас перед світом не добре. Лише війна сприяла прийому України кандидатом у члени ЄС, якщо так більш зрозуміло.

США і союзники, які сьогодні стоять поруч з Україною проти збоченої росії з оскаженим народонаселенням, знають ціну владі в Україні протягом 30 років незалежності і добре розуміють алгоритм своїх дій після війни. Далі можна не пояснювати, далі будуть конкретні дії і висновки щодо конкретних персон. Це я знаю не з особи-

стого аналізу, а зі слів представників АНП України за кордоном, які мають достовірну інформацію від органів влади своїх держав.

Дуже добре аналізуємо і думаємо на користь України, бо за нами нащадки, яким ми маємо передати Правову державу, а не огризок радянської імперії, яку сьогодні намагається знищити збочена росія з оскаженим народонаселенням, який вчиняє геноцид Українського Народу.

Злочин під час війни – це військовий злочин. Знайте про ЦЕ.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ПОЛІТИКА І ПОЛІТИКАНСТВО

6 липня 2022 року

Вчора уважно прослухав виступ Президента України Володимира Зеленського, який прозоро натякнув прем'єр-міністру України Денису Шмигалю щодо поїздки делегації до Лугано (Швейцарія) у кількості 140 осіб під час війни.

Для пересічних громадян, яких дурять і політики, і політикани.

Відповідно до Статті 106. Конституції України Президент України представляє державу у міжнародних відносинах, здійснює керівництво зовнішньополітичною діяльністю держави, веде переговори та укладає міжнародні договори України.

Тепер простими словами.

Без відома Президента України не формується жодна міжнародна делегація і жодний член міжнародної делегації без затвердженої Президентом України стратегії доповіді чи виступу не має права на викладення особистої позиції на переговорах.

Висновок з пояснення простою мовою:

Офіс Президента України затвердив у Президента Зеленського склад міжнародної делегації на чолі з Прем'єр-міністром України Денисом Шмигалем у кількості, що була надана.

Якщо міжнародну делегацію сформовано поза рішенням Президента України, у що я не вірю, бо добре знаю бюрократичні процедури, то це означає лише одне: під Денисом Шмигалем розхитують крісло в Офісі Президента.

Ось така цікава річ під час війни. Пересічний громадянин має знати правду, а не лише мовчки слухати політиків і політиканів.

Будуймо Правову демократію, а не сліпо рухаємось в сторону політичного безладу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

6 липня 2016 року

ДВА РОКИ ВІЙНИ З РОСІЄЮ

У Європі розраховують на прозріння росіян.

Ніякого прозріння у росіян чекати не слід, бо вони не здатні на прозріння. Це така собі народність без роду і племені, без історії і зі скаженим нутром. Одним словом – істоти.

6 липня 2022 року

Матеріал, що наводиться, є частиною інформаційної війни проти України.

Мій коментар читайте після Декларації.

ДЕКЛАРАЦІЯ ПОРОЗУМІННЯ

*(за результатами першої зустрічі
духовенства УПЦ і ПЦУ 05.07.2022 р.)*

МИ, представники духовенства Української Православної Церкви та Православної Церкви України, що зібралися в стінах Святої Софії для діалогу щодо перспектив єдності українського Православ'я,

прагнучи до єдності у Христі, яку Він Сам хотів бачити у своїх учнях і про яку молився Отцю: «щоб єдине були, як єдине і Ми» (Ів. 17:22);

виконуючи апостольську настанову «зберігати єдність духу в союзі миру» (Еф. 4:3);

визнаючи загальне прагнення українського суспільства до єдності Православ'я;

вважаючи єдність українського Православ'я неодмінною умовою єдності народу і запорукою стабільності Держави;

бажаючи сприяти розвитку широкого діалогу між гілками Православ'я в Україні;

вважаючи, що такий діалог сприятиме установленню взаєморозуміння і налагодженню стосунків як між церковними громадами різних конфесій, так і між вірянами;

звертаючи увагу на рішення Собору Української Православної Церкви від 27 травня 2022 року щодо відновлення міжконфесійного діалогу;

посилаючись на Заяву Священного Синоду ПЦУ від 31 травня 2022 року щодо необхідності діалогу між двома православними юрисдикціями в Україні,

ЗАЗНАЧАЄМО,
що у міжконфесійних стосунках
у сучасності вбачаємо єдність поглядів

– у засудженні війни, яку розв'язала путінська росія проти суверенного народу України;

– у засудженні деструктивної позиції Московської патріархії, яка, занедбавши Заповіді Божі, перетворилася на «прислугу» путінського режиму і благословляє російських агресорів на кровопролиття;

– у розумінні необхідності єднання для захисту України;

– у розумінні необхідності єдності українського Православ'я, що стоїть перед зовнішніми і внутрішніми викликами сьогодення;

– у розумінні необхідності відмови від агресії, стереотипів, упереженості й мови ультиматумів та ворожнечі у спілкуванні один з одним та в публічному просторі;

– у розумінні необхідності відмови від неканонічної практики перехрещування;

– у необхідності просвітницької роботи на місцях з метою подолання і недопущення в майбутньому міжцерковних і міжконфесійних конфліктів;

– у необхідності відходу від вузькокорпоративних інтересів у міжправославному діалозі;

– у розумінні існування різних моделей співіснування православних юрисдикцій тощо.

Ми визнаємо також можливі виклики, що стоять перед нами і потребують додаткових зусиль для їх подолання, зокрема, різні підходи в наших спільнотах до практики зміни юрисдикції церковними громадами (при спільному розумінні того, що вони мають відбуватися

шляхом вільного і законного волевиявлення її членів), до можливості спільного служіння, визнання канонічного статусу, таїнств тощо.

Водночас ми усвідомлюємо, що жоден із викликів не є перепорою, яку неможливо подолати шляхом перемовин у душі християнської любові: «Я можу все в Тому, Хто укріплює мене» (Фил. 4:13).

Виходячи з цього, ми заявляємо про доцільність і необхідність конструктивного діалогу між двома гілками українського Православ'я.

Висловлюємо сподівання, що такий діалог, розпочавшись з ініціативи священнослужителів УПЦ і ПЦУ, стане початком процесу єднання, до якого будуть долучатися церковні громади, духовенство і всі, кому не байдуже майбутнє духовності народу України.

Закликаємо наших ієрархів розпочати офіційний діалог між Українською Православною Церквою і Православною Церквою України вже до Дня Хрещення Київської Русі-України, який минулоріч був визначений як День Української Державності. Це стане найкращим подарунком до цього свята як вірним наших церков, так і всьому українському суспільству.

Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни!

Христос посеред нас! І є і буде!

Декларація відкрита до підписання і обговорення духовенством і вірними Української Православної Церкви і Православної Церкви України.

=====

Ця Декларація є лише папером, що нічого спільного з реальним станом справи між православними церквами в Україні немає. УПЦ є частиною РПЦ, а тому участь рядових десяти священників УПЦ у зазначеній нараді не буде мати позитивних наслідків щодо об'єднання церков. Рішення УПЦ МП від 27 травня 2022 року не має канонічної сили, бо ні фактично, ні юридично УПЦ не вийшло зі складу РПЦ. Висновок: представники влади зарано втрутились у процес, що не визрів із середини УПЦ МП. Сьогодні Новінський відрікся від депутатства та перейшов на роботу до УПЦ МП. Ці дві події треба трактувати як намагання розхитати суспільний лад в Україні на користь росії під кураторством ФСБ і ми маємо розшифрувати цей ребус під час війни.

7 липня 2022 року.

НАСНИВСЯ СОН НА ЧЕТВЕР 7 ЛИПНЯ

Королева Великої Британії Єлизавета II (Елізабет Александра Мері Віндзор – панівна королева і голова держави Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії та ще 14-ти країн Співдружності націй – Канади, Австралії, Нової Зеландії, Ямайки, Багамських Островів, Гренади, Папуа Нової Гвінеї, Соломонових Островів, Тувалу, Сент-Люсії, Сент-Вінсенту і Гренадин, Антигуа і Барбуди, Белізу, Сент-Кіттсу і Невісу прийняла відставку прем'єр-міністра Великої Британії з 2019 року Александер Борис де Пфєффел-Джонсон.

Консервативну партію після відставки Бориса Джонсона очолила Єлізабет Мері «Ліз» Трасс.

Під час призначення нового прем'єр-міністра Великої Британії Королева Єлизавета II сказала: «Приємно завершити свою діяльність та передати корону наступнику за Вашої каденції, теско».

Ось такі сни сняться через перенавантаження.

У молоді роки я захоплювався психологією, а особливо проблемою снів. Мабуть між нейронами в мозку відбуваються процеси, що видають такі цікаві сни.

7 липня 2022 року.

134-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням та вчиняє геноцид Українського Народу.

ПРОЗРІННЯ ТРЕТЬОЮ СВІТОВОЮ ВІЙНОЮ.

Цивілізований світ, нарешті, після 105 років експериментів щодо демократизації збоченої росії зі скаженим народонаселенням ординського походження, почав повільно розуміти свої стратегічні прораунки у зовнішній політиці щодо росії.

Вивченням російського народонаселення мали б займатись психіатри і генетики, а не політики, які допустили появу монстра з ядерною зброєю, що сьогодні тримає у заручниках весь світ.

Стратегічні прорахунки треба ретельно вивчити і врахувати у майбутньому після зникнення з мапи Землі російського монстра, якого виховали і випестили держави західної демократії через політичну недалевновидність і самовпевненість.

Уроки світової історії не всі здатні вивчати і враховувати у моделюванні глобальних політичних процесів майбутнього. Видатні аналітики стверджують, що майбутнє моделюють розвідки провідних держав світу.

Для того, щоб моделювати майбутнє, треба добре вивчати минуле і закономірності розвитку та занепаду держав, а особливо імперій, які впливають на розвиток людської цивілізації в цілому з давніх часів.

Розвідки провідних держав світу деградують так швидко, як швидко в наше життя входить штучний інтелект, що завів нас у цифрову цивілізацію без попередньої підготовки психіки людини, яка всілась на диван з смартфоном і мріє про зростання свого інтелекту.

Зв'язки між нейронами у мозку, яких декілька мільярдів, мають працювати з космічною швидкістю, бо інакше штучний інтелект одного разу заявить, що присутність людини не входить у його плани на майбутнє.

Людство виявилось не готовим до входження у цифрову цивілізацію, а тому маємо проблему з аналітичними здібностями людини, яка розраховує не на свій інтелект, а на штучний, що завжди поруч.

Політичні аналітики розвідок провідних держав світу, які претендують за здатність змоделювати майбутнє людства, мають працювати над розвитком свого інтелекту, бо моделювання майбутнього людства ще не можна довірити смартфону, що запрограмований на бізнесрезультат в економіці, а не на розвиток природного інтелекту.

Днями мав ґрунтовну розмову з професором гуманітарної кафедри провідного університету України, де не викладають вищу математику, як, до речі, і в інших університетах на гуманітарних факультетах.

Питання: як можна викладати логіку без попереднього вивчення вищої математики? Якою мовою можна говорити з випускником-політологом про математичне моделювання політичних процесів, що у провідних університетах світу вважається простою таблицею множення.

Мушу нагадати заглавну тезу наукового журналу «Суспільно-політичні процеси» АПН України:

Держава, котра не дбає про розвиток гуманітарної освіти і науки, втрачає шанс сформувати громадянське суспільство та врешті отримує індиферентну масу, якій все одно де жити, на кого працювати, кому служити. У кінцевому підсумку держава втрачає саму себе – припиняє своє існування.

Фундаментом всіх наук є математика і філософія. Виявляється, що про цю істину не знають наші професори, які від аспіранта до професора не виходять у світи з будівель університетів, а МОН не виконує свою головну функцію організатора освіти, бо займається лише перевірками та плануваннями заради планів.

Людям старшого покоління відомо, що до 1964 року Логіка викладалась у старших класах середньої школи. Логіка після математики.

Схоже на те, що розвідників провідних держав світу, які мають моделювати майбутнє людської цивілізації, теж не навчили математиці, філософії і логіці.

А якщо навчили, то чому з 28 лютого 2022 року розвідки провідних держав світу вже не передбачали героїчний супротив Українського Народу збоченій росії зі скаженим народонаселенням, яке пішло у лаптях на нашу землю, де вчинив геноцид Українського Народу?

І саме тут зарита здохла собака.

За 77 років після Другої світової війни провідні держави світу приспали інтелект своїх розвідок і дозволили цим розвідкам проїдати кошти платників податків заради інформації, яка корелюється з уявленнями світового порядку лідерами провідних держав світу.

Приспали, прогавили негативну динаміку розвитку монстра з ядерною зброєю, що самі і надали скаженим істотам збоченої росії.

Лише об'єктивне і науково обгрунтоване знання політичної ситуації у світі на сьогодні зможе дати відповідь на питання, що має поставити час після війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу.

Приспаний смартфоном мозок не здатний до глибокої аналітичної роботи, бо він приспаний.

У 1994 році я був причетний до створення Інституту воєнної розвідки в Україні, де закладались основи підготовки майбутніх розвідників з аналітичними здібностями високого професійного рівня.

Впевнений, що після війни нам буде багато роботи з підготовки кадрів стратегічного рівня, без чого не можливо будувати демократичну, правову державу, про що так добре написано у Конституції України, яка ще не стала Основним Законом прямої дії, а лише декла-

рацією намірів з елементами політичної доцільності, що часто диктується політичними авантюристами, яким Український Народ не є рідним ментально.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

8 липня 2022 року.

135-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням та вчиняє геноцид Українського Народу.

**ВІЙНА ЗАВЕРШИТЬСЯ НАШОЮ ПЕРЕМОГОЮ
І МИРНЕ ЖИТТЯ ТРЕБА ПЛАНУВАТИ ВЖЕ СЬОГОДНІ**

Український Героїчний Народ незламний, бо ми Козацького Роду, який не дозволить панувати збоченій росії зі скаженим народонаселенням на наших землях.

Скажене російське народонаселення пішло повномасштабною війною проти цивілізованого світу у лаптях і не зрозуміло, що у лаптях можна воювати лише три дні і лише у суху погоду.

У першому томі Нотаток із щоденника політолога, що вийшов із друку у травні цього року, я порівнював захоплення чужих територій російським скаженим народонаселенням ординського походження із захопленням чужих територій горилами в Африці.

Задовго до повномасштабної війни міністр культури ерефії Володимир Мединський заявив про те, що росіяни мають одну зайву хромосому. Це той самий Мединський, який нещодавно очолював делегацію ерефії на перемовинах з Україною.

Міністр Мединський визнав факт, що давно відомий цивілізованому світові, але цей цивілізований світ так довго не бажав вірити у те, що росія є збоченою недодержавою зі скаженим людиноподібним населенням, що увійшов у стан психологічного штопору від розуміння очевидного.

Великий англійський науковець Чальз Роберт Дарвін створив теорію еволюції і запропонував разом з Альфредом Расселом Воллесом принцип природного добору. Після досліджень у Південній Америці і на Галапагоських островах (1831-1836) Дарвін опублікував книгу «Походження видів шляхом природного добору», в якій пояснював еволюційний процес принципами природного й статевого добору.

Шкода, що Чальз Дарвін обмежився лише дослідженнями видів у Південній Америці, чим заклав фундаментальну теоретичну похибку, через що лише сьогодні, під час війни збоченої росії проти цивілізованого світу, людство звернуло увагу на те, що російське народонаселення немає нічого спільного з *Homo Sapiens*, бо мутація давніх приматів, від яких пішла гілка майбутніх ординців – пращурів росіян, отримали у спадок зайву хромосому і ще ряд генетичних збочень.

Збочене російське народонаселення із зайвою хромосомою одягло на гнилу душу цивільний одяг, опанувало первинними навичками мови, чим завело в оману весь цивілізований світ.

Із історії Орди, що захоплювала чужі території, як горили в Африці, відомі подробиці діянь ординців: залітали на конях, вбивали чоловіків, відрізали їм голови і будували із них піраміди для доповіді ханові, гвалтували жінок і звозили їх разом з дітьми до своїх родин для продовження роду, бо свої мутовані гени від приматів не спрацьовували під час розмноження.

Поведінка скажених істот зі збоченої росії на війні в Україні нічим не відрізняється від поведінки їхніх пращурів-ординців, що походять від підвиду приматів, припинення розвитку яких не помітив Чарльз Дарвін, що стало причиною хибного уявлення розвитку приматів, які одягли людську одягу і стали видавати себе за *Homo Sapiens*.

Цивілізований світ прокинувся під час війни і збагнув, що Український Героїчний Народ постав проти скаженого російського народонаселення і закрити тілам своїх синів і доньок держави західної демократії, розвідки яких прогнозували падіння України через три дні війни.

Цивілізований світ, під пильним наглядом якого і за сприяння якого зросла збочена росія з ядерною зброєю, дійшов стратегічного висновку щодо прорахунків в оцінці росії як держави і російського народонаселення, як недорозвинутих істот, що здатні лише вбивати, гвалтувати і знищувати все навколо себе заради забави, бо на інше це генетично збочене народонаселення не придатне за визначенням, чого не помітив Чарльз Дарвін.

Я так напористо і детально розписую про походження генетично збоченого російського народонаселення для того, щоб кожний учень школи мав уявлення про тих, хто увірвався з війною на нашу землю, де чиняє геноцид Українського Народу.

Генетика, що була заборонена комуно-фашистами, є наукою, нехтування якою може призвести до викривлень у розумінні походження і розвитку видів, що дозволив собі Чальз Дарвін, дослідивши види

лише на маленькому клаптику Землі, чим спричинив фундаментальну наукову помилку, через що ми сьогодні не розуміємо підвид приматів, що видає себе за людей і тримає весь світ у напрузі.

Далі про своє, про майбутнє, бо майбутнє вже стукає у двері після-воєнної мирної України.

Понад 2000 років тому Великі вчені Греції Солон і Аристотель описали поняття «Демократія», яке за довгі віки згвалтовано так, що сьогодні часто демократію сприймають як всездозволеність.

Особливо всездозволеність у державотворенні притаманне тоталітарним і посттоталітарним режимам, до яких відноситься і Україна, де за 30 років не здійснено жодного ні теоретичного, ні практичного кроку у бік будівництва демократичної, правової держави.

Це наша головна проблема, що у підсумку довела державу і Український Народ до війни. Збочена росія лише скористалась нашою слабкістю на свою користь, бо завжди лікувала свої внутрішні глобальні проблеми війною.

Неодноразово звертав увагу на те, що Україна не має Основного Закону прямої дії. Є декларація намірів з назвою «Конституція України», де прописано все таким чином, що гілки влади й досі не можуть знайти спільну мову по стратегічним питанням розвитку держави і суспільства, а посаду президента України не вмонтовано у гілки влади, що є причиною розбалансування форми державного правління і постійних внутрішньополітичних конфліктів, що приводять до революцій.

Держава, де можна змінити форму правління за одну ніч під пильним оком Конституційного Суду з мовчазної згоди Громадянського суспільства, яке після кожної революції передає владу політичним авантюристам, не може називатись демократичною і правовою, як це записано в Конституції України.

Мушу прямим текстом заявити про те, що повноцінної демократичної правової держави Український Народ не збудував за 30 років. Не збудував тому, що ментально ще залишився радянським і довгий час, до війни, жив під наглядом збоченої росії, яка марила приборкати Україну та знищити Український Народ, чим і зайнялась з 24 лютого 2022 року.

Зараз ми маємо єдиний і останній історичний шанс більше не допустити до влади політичних авантюристів, які можуть продовжити рухатись у бік збоченої росії.

Опозиція до держави, про яку я пишу вже багато років, ще має сили для розхитування суспільно-політичної ситуації в Україні на користь росії.

Україна втратила історичний шанс стати частиною цивілізованого світу у 2005 році, після Помаранчевої Революції, через слабкість політичного керівництва держави, яке продовжувало ходити на поклін до Московського патріархату в Україні і дозволила збоченій росії вчинити політичний заколот у вересні 2005 року, що став стартом підготовки до війни, яка почалася у 2014 році захопленням Криму і частини Донбасу.

Україна втратила шанс стати частиною Європи і у 2014 році, коли після Януковича до влади прийшли знову політичні авантюристи, Український Народ яким був не Народом, а інструментом для власного збагачення.

Маю надію на те, що війна, де гинуть на фронті і в окупації десятки тисяч наших синів і доньок, проміє мозок кожному притомному Українцю, якому жити на цій землі задля майбутнього свого і своїх нащадків.

Маю надію на те, що опозиція до України, завдяки якій збочена росія вільно увійшла з війною на наші землі у перші часи 24-го лютого 2022 року, буде остаточно ліквідована у політико-правовий спосіб, або фізично, якщо це буде потрібно заради безпеки держави.

Толерантність Українського Героїчного Народу повинна мати межі, за якими не дозволено ворогам порушувати наші кордони і захоплювати наші землі.

Солон і Аристотель у Давній Греції добре виписали поняття «Демократія» для свого часу, але сьогодні нам треба будувати оновлену демократію – Правову Демократію, де закон однаковий для кожного члена суспільства в державі, без винятку.

Прокидаймось і будуюмо Україну в собі і навколо себе!

9 липня 2022 року.

136-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням, що вчиняє геноцид Українського Народу.

Попереду Перемога Українського Народу над збоченою росією і мирна розбудова нової України.

Тому сьогодні СПОГАДИ заради майбутнього.

25 років тому, у липні 1997 року, мене запросили на Банкову (так я буду називати Адміністрацію Президента України), де у 46 років розпочався новий етап моєї діяльності.

Прийшов на Банкову з Головного управління розвідки МО України, де мав велику честь формувати інформаційно-аналітичний напрям діяльності та Примати активну участь у створенні Інституту воєнної розвідки, чим дуже пишаюсь, бо відбирали у ті роки кращих із кращих курсантів і офіцерів, які сьогодні мають високі військові звання і є воєнною елітою держави.

На Банковій мене прийняли до Головного управління внутрішньої політики з метою налагодження комунікації з регіонами. Розпорядженням Президента України було введено посаду заступника голови ОДА з політико-правових питань та доручено створення Управління внутрішньої політики регіонів.

Розпочалося формування системи обміну оперативної інформації щодо суспільно-політичної ситуації в регіонах та формування Політичного паспорту кожного регіону України, наслідком чого Президент України мав повне уявлення щодо суспільно-політичної та економічної ситуації в державі.

У грудні 1997 році вже запрацювала система циркулярної передачі інформації «Астра», яка замінила телеграфне сполучення з областями. Це був перший аналог Інтернету на Банковій.

Пам'ятаю перший день запуску «Астри». Навколо мого робочого місця зібрались всі працівники Управління суспільно-політичних питань. Я набрав текст повідомлення, ввів кодові адреси всіх областей, Києва, Севастополя і АРК та одним натиском відправив перше Доручення щодо порядку збору і аналізу інформації.

Наступного дня надійшов шквал критики з регіонів, а особливо з Харкова, з рідного міста Глави Адміністрації Президента України Євгена Кушнарьова. Заступник голови Харківської ОДА скаржився пану Кушнарьову на великий обсяг інформації, що має надсилати область на Банкову.

Мені пояснили у високих кабінетах про «кузькіну матір», але система обміну інформації з регіонами запрацювала справно і згодом вже ніхто не скаржився на мене, бо на систему скаржитись небезпечно.

До 2005 року, коли, як донецького мене вигнали з Банкової, в Управлінні суспільно-політичних питань було напрацьовано багато важливих Концепцій і Програм, видано декілька книг під авторством Президента України Леоніда Кучми.

З однією книгою Леоніда Кучми «Україна – не росія» трапився казус. Друкувалась книга на території росії, яка сьогодні розв'язала Третю світову війну в Україні.

Літаком ІЛ-76 книгу доставлено з Воронежа до Гостомеля, тоді ще без участі російського десанту, що вдерся в Україну у лютому 2022 року та був знищений нашими військами.

Швидко книгу розіслали по регіонам, навчальним закладам, установам і організаціям.

Одного дня отримав листа від філолога, який написав про допущені помилки у книзі «Україна – не росія». Запам'ятав одну неординарну помилку. Російською мовою книгу перекладено на російську без участі наших редакторів. Прізвище академіка Богомолова перекладено як Прочанін. Я подякував філологу за уважне прочитання, але ця помилка залишила слід у моїй пам'яті.

Головне управління внутрішньої політики нагадувало відділення Академії наук, бо майже всі працівники мали вчену ступінь і вчене звання, результатом чого доповіді для Президента України готувались на високому науковому рівні, що не можна було помітити після 2005 року, коли президенти почали говорити від себе, а від себе не завжди вистачало певного рівня підготовки і знань.

У червні 2000 року мене відрядили до Міністерства оборони України за клопотанням Кузьмука Олександра Івановича з метою адаптування першої цивільної посади у Головному управлінні виховної роботи. Поява цивільного на генеральській посаді було сприйнято неоднозначно і навіть вороже.

Один полковник сказав мені в очі: «Я ніколи не буду виконувати Ваші розпорядження». Згодом з цим полковником вже товаришували і підтримуємо зв'язки дотепер. Але то було згодом, а на перших порах мені знадобилось немало зусиль для налагодження ділових стосунків з колективом військових.

До липня 2001 року весь колектив Головного управління виховної роботи МО України вже розумів мої підходи, що сприяло спільній роботі.

До лютого 2003 року поставлені завдання було виконано і я повернувся на Банкову заступником Керівника головного управління внутрішньої політики – керівником управління суспільно-політичних питань, де розпочинав свою діяльність у 1997 році головним консультантом і куратором Збройних Сил та інших військових формувань України з гуманітарних питань.

Кураторство гуманітарних питань у Збройних Силах та інших військових формуваннях України я не полишив і намагався дотримуватись правила: не заважати професіоналам і допомагати за потреби.

Минуло 25 років і я з великою вдячністю згадую кожного працівника Головного управління внутрішньої політики Адміністрації Президента України, з якими не лише виконували поставлені завдання, а й проявляли ініціативу, за що мали проблеми, але це робилось на користь справі.

Сьогодні спостерігаю за діяльністю багатьох служивих на Банковій. Що Вам, шановні Колеги, Друзі, Учні, сказати?

Сумно від того, що у служивих відсутня ініціатива державного рівня, а якщо і з'являється, то лише у напрямку особистої вигоди, що має негативні наслідки в оцінці діяльності Президента України, забезпеченням виконання конституційних обов'язків якого мають займатись служиві на Банковій.

Можливо це гарні люди, але гарна людина – це не фах, а лише особа.

Колись Банкова нагадувала відділення Академії наук, де працювали доктори і кандидати наук з досвідом державотворення.

Маю надію і впевненість того, що на Банкову повернуться доктори і кандидати наук з досвідом державного будівництва і замінять хлопчиків, яким треба пройти Школу підготовки, бо інакше можна перетворити Банкову у пісочницю для малят.

Після війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням, що вчиняє геноцид Українського Народу, Громадянському суспільству треба добре взятись за голову та визначити Політичну конструкцію держави, де прописати все і всім таким чином, що у жодного служивого не могло з'явитись думки щодо використання державної посади задля особистого збагачення, що сьогодні є масовим ганебним явищем.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ДО ОСОБЛИВОЇ УВАГИ

9 липня 2022 року

У перші дні війни публічно звернув увагу суспільства на свої побоювання щодо можливого зникнення доказів воєнних злочинів росії проти України, де російське збочене народонаселення вчиняє геноцид Українського Народу, у стінах наших установ.

Сьогодні прочитав Повідомлення Офісу Генерального прокурора України про зникнення в ДБР важливих таємних документів щодо злочинів високопосадовців і подій 2014 року.

Генеральному прокуророві України знадобиться вжити надзусиль, щоб мої побоювання не підтвердились.

Події перших годин війни 24 лютого 2022 року, коли збочена росія зайшла з Криму до Маріуполя без жодної перешкоди, а з півночі до станції Берестейська в Києві, дають підстави вважати це зрадою на високому політичному рівні.

Тому Генеральному прокуророві треба встановити надійні броньовані сейфи у своєму робочому кабінеті, де зібрати копії всіх справ щодо воєнних злочинів збоченої росії проти України і Українського Народу.

Інакше наші воїни зі зброєю в руках будуть добувати зниклу таємну інформацію з тіл високопосадовців.

Будьмо пильними, бо проросійські щурі діють за планом росії майже у кожній українській установі.

9 липня 2022 року

*«Нам треба розвивати свою систему ППО/ПРО» –
Міністр оборони України.*

Спочатку ми добре виконуємо гімн Інтернаціоналу: «До основання разрушим, а затем ...». А потім пустота і війна.

30 років реформували та перебудовували Збройні Сили та інші військові формування України за планом збоченої росії, яка впевнено готувала Україну до окупації. Робилось це руками нашої опозиції до держави, яка була одночасно і владою. Така сумна правда нашої історії.

Війська ППО постраждали від таких реформувань більше за інші види військ. Фактично ППО держави було знищено шляхом розпродажу та розкрадання.

Тепер ми намагаємось щось збудувати, якщо знову не пролізуть до влади політичні авантюристи, як це вже було не одноразово після Майданів.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

10 липня 2022 року

137-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення та вчиняє геноцид Українського Народу під пильним оком цивілізованого світу, який вже збагнув, що Героїчний Український Народ здатний боронити свою землю і свої родини від скаженої росії.

За підтримки США і Союзників Перемога буде за нами, бо за нами Правда.

ДЕРЖАВНЕ БУДІВНИЦТВО

Декілька років тому я звернувся до Ліни Василівни Костенко з проханням надати дозвіл розмістити її Лекцію перед студентами Києво-Могилянської академії у науковому журналі «Суспільно-політичні процеси» АПН України.

Після паузи Ліна Василівна говорить: «Я Вам дуже вдячна за звернення, бо майже ніхто не запитує дозвіл».

Так я познайомився з Ліною Костенко – Лауреатом Шевченківської премії, почесним професором Києво-Могилянської академії і ще багатьох інших почесних звань.

Журнал «Суспільно-політичні процеси» за 2018 рік, де надрукована Лекція Ліни Костенко, я передав особисто і отримав чергову подяку.

Повний текст Лекції Ліни Василівни Костенко до Вашої уваги наприкінці цієї книги в Додатках.

Сьогодні поговоримо про Державотворення.

Із Лекції Ліни Костенко:

ГУМАНІТАРНА АУРА НАЦІЇ, АБО ДЕФЕКТ ГОЛОВНОГО ДЗЕРКАЛА

Отже, гуманітарна аура нації. Чи не правда, якесь приємне для слуху поєднання слів? Справді, кожна нація повинна мати свою гуманітарну ауру. Тобто потужно емануючий комплекс наук, що охоплюють всі сфери суспільного життя, включно з освітою, літературою,

мистецтвом, – в їхній інтегральній причетності до світової культури і, звичайно ж, у своєму неповторно національному варіанті.

Але спершу уточнимо термінологію, щоб уникнути смислових аберацій.

В наш складний час, в нашій проблематично незалежній державі, де так поляризувалися пріоритети, впадає в очі, наприклад, амбівалентність поняття гуманітарний. Для одних – це комплекс гуманітарних дисциплін, адже *humanitas* – це категорія культури, освіти, духовності. Для інших слово гуманітарний асоціюється перш за все з гуманітарною допомогою. Як на мене, це вельми прикрий термінологічний збіг, що часом призводить до непорозумінь, коли, замість вироблення концепції гуманітарної політики в її кардинальних аспектах, усе зводиться до розмови про черговий гуманітарний вантаж або про екологічно чисті макарони.

Думаю, що у країнах Європи, де є сильна традиція Гуманізму, чіткіше розмежовані ці поняття: гуманітарний і гуманістичний, людський і людяний, у нас же в означенні гуманітарних наук і гуманітарної ж допомоги ця різниця стерлася. Але треба мати на увазі цей нюанс.

=====

Ліна Василівна доречно звертає увагу на понятійний апарат, де має бути все виписано таким чином, щоб не було інших тлумачень наукових термінів.

Саме Ліна Василівна підштовхнула мене до описання наукового терміна «Правова демократія», де треба було пояснити суспільству необхідність уточнення поняття «Демократія», яке описали греки Солон і Аристотель понад 2500 років тому, з урахуванням змін, що відбулися за цей довгий історичний проміжок часу.

Не може наука з державотворення стояти на одному місці понад 2500 років. Змінюються етапи людської цивілізації, а тому наука має працювати на випередження, а не користуватись дуже далеким минулим.

Так з'явився науковий термін «Правова демократія»:

НАУКОВЕ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНА «ПРАВОВА ДЕМОКРАТІЯ»

Автор: **Мироненко Петро Володимирович**,
доктор політичних наук

=====

Правова демократія (грец. – νομική δημοκρατία, англ. – legal democracy) – модель державно-суспільного устрою, згідно з якою:

1) Засади функціонування державності ґрунтуються на стійкій соціально-політичній згоді соціуму і влади, що передбачає правління більшості при забезпеченні прав меншості;

2) Право системно забезпечує регулювання взаємодії суб'єктів політики та рівність усіх членів суспільства перед законом (верховенство права).

Правова демократія, як форма співіснування соціуму і влади, мінімізує головну суперечність демократії між ідеєю повновладдя народу і неможливістю її всеосяжного втілення.

=====

Без наукового визначення моделі державно-суспільного устрою не можна будувати державу.

Неодноразово повторював і ще раз повторю те, що ми за 30 років не будували демократичну правову державу, а лише реформували та перебудовували радянську систему, що нічого спільного з державним будівництвом немає.

28 червня 1996 року Верховна Рада України після довгих дебатів і компромісів між політичними силами того часу від імені Українського Народу прийняла Конституцію України – Основний Закон.

Прошу зауважити: від імені Українського Народу.

Провідні держави світу мають Конституції (або рівний Конституції Основний Закон), що Примались народом, про що так і записували: «Ми – народ ...».

Політики і політикини, але точно не державники, що допустили прийняття у Верховній Раді такої Конституції, де гілки державної влади не розведені функціонально, а президент держави виведений за межі цих самих гілок, спрямували державу і суспільство у постійно-нодіючий процес внутрішньо-політичних конфліктів, що у підсумку завело державу до Майданів і війни зі збоченою росією.

30 років в Україні не будувалась держава. Це не проблема, це велика біда, яку накликала на Україну наша, так звана, Політична еліта, яка всі роки розкрадала державу та доводила Український Народ до зубожіння.

Кожний Президент України розвертав державу, як заманеться: то рухались у Європу, то ми багатовекторні, то спрямовуємо в сторону збоченою ординської росії, а врешті прибули до війни.

Третя світова війна, яку розв'язала збочена росія на чолі з міжнародним воєнним злочинцем путіним в Україні саме через безхребетність Політичної еліти України і ще безхребеніших керманичів, яким, схоже, Україна і Український Народ не є рідними.

Український багатостраждальний Народ, який перетерпів неволю під російською імперією та зберіг свої традиції, культуру і мову, що вже є великим дивом, відчув сьогодні, під час війни, свою незахищеність через те, що влада, яку обрав народ, виявилась яловою і не здатна захищати національні інтереси України.

Постійно наголошую на тому, що час написати Історію України. Наші діти вчать за підручниками радянської доби, де немає ні історії, ні України.

Описи та пам'ятки з часів «Трипільської культури», «Кам'яної Могили», коли на наших землях вже будували храми і двоповерхові будинки, є і треба зібрати артефакти з архівів, бібліотек і музеїв світу. Русь вже була розвинутою європейською державою, яку розірвали на шматки «добрі» сусіди. З Українською державою часів Пилипа Орлика мали стосунки глави Європейських країн.

=====

Прем'єр-міністр Швеції Магдалена Андерссон нещодавно передала президенту України Володимирі Зеленському копію листа короля Карла XII про визнання Української незалежної держави.

Карл XII у 1711 році вимагав, щоб Екстраординарний посланець Швеції у Константинополі під час переговорів з султаном захищав інтереси України як незалежної держави.

Це Екстраординарний посланець і султан мали наполягати на тому, щоб петро I визнав незалежність України. Вимоги надавалися після капітуляції петра I в 1711 році.

В листі Карла XII до Екстраординарного Посланця Швеції у Константинополі Томаса Функа від 14 вересня 1711 року є підтвердження того, що Карл XII допомагав козакам вибороти незалежність.

«Цей лист Ян Міспелаєре знайшов у 13 томі Дипломатичного листування Туреччини в Держархіві Швеції у вересні 2021 року, після мого запиту щодо документів про незалежність України» – сказала Прем'єр-міністр Швеції.

В 5 параграфі надається наступний текст:

5: Sammaledes har han at pådrifwa, det den Artikeln som talar om Ukrains och Samptelige Zaporovernes frijhet må bringas ofördröijeligen til sin fullkomlige wärkställighet, så at hela Ukraine ock den Zaporowiskehären fullkombligen sättas uti des urgamla frijhet ock possession af des land ock förra gränsor under des nu warande fältherre Philipp Orlick: på det sättet at bemålte folck hädan effter skall giöra en independent Stat, ock aldrig mer på något sätt stå under Czarens lijldno eller protection (Транскрипція Яна Міспелаєре).

5: Водночас він має наполягати на тому, щоб ця Стаття, яка затверджує свободу України і всіх Запорожців, негайно ж і повністю стала чинною, щоб таким чином вся Україна і Військо Запорозьке в повному обсязі отримали давні свободи і вольності, а також отримали власність землею у своїх давніх кордонах під керівництвом теперішнього гетьмана Пилипа Орлика; так, щоб народ, який описаний вище, одразу ж отримав статус незалежної Держави, і більше ніколи і жодним чином не був під послухом Царя чи його протекцією (переклад українською Марини Траттнер).

=====

Таких архівних документів щодо України по світові безліч. Задача наших науковців зібрати їх та, врешті, написати справжню Історію України.

Державотворення – це тяжка праця, якій треба присвятити своє життя, якщо треба і якщо ми вважаємо себе Народом, а не народонаселенням.

Сьогодні, в День свого народження маю підтвердити позицію щодо будівництва України в собі і навколо себе, чим я займаюсь теоретично та практично давно і дотепер.

Попереду багато роботи і я готовий присвятити державотворенню в Україні наступні роки свого життя. Все, що напрацьовано провідними країнами світу, треба вивчити і на нашому національному фундаменті збудувати Державу Україну із найкращого, що є сьогодні у світі.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

10 липня 2022 року

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

ШАНОВНІ МОЇ КОЛЕГИ, ДРУЗІ, УЧНІ!

Сьогодні я вхожу у восьмий десяток свого життя, чим пишаюсь і вдячний долі за те, що маю чудову родину, надійних друзів, розумних учнів. Це моє надбання і безмежне щастя.

Сьогодні День народження у мого старшого онука, Євгена, якому виповнюється 25 років. З дитинства на питання: «Ти хто?» відповідав: «Я Твій подарунок». І це свята правда.

8-го липня Вікторія і Євген Мироненки створили нову Українську родину. Отримано понад двох тисяч привітань від моїх Колег, Друзів, Учнів, за що низький уклін і вдячність. Святкувати заручення молоді будуть вже після Перемоги над збоченою росією.

Сьогодні ми маємо бути разом задля вироблення мирного плану будівництва України.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ЗВЕРНЕННЯ

11 липня 2022 року

ШАНОВНІ МОЇ КОЛЕГИ, ДРУЗІ, УЧНІ!

Мав чисельні звернення щодо можливості надати АПН України благодійну допомогу на видавничу діяльність.

Щиро дякую! Видавати сьогодні науковий журнал «Суспільно-політичні процеси», що має вже міжнародну реєстрацію та посів своє місце у науковому середовищі, не просто.

Йде війна, всі працюють на фронт, бо інакше не можна перемогти ворога.

Разом з тим треба думати про майбутнє, бо після війни багато людей опиняться у скрутній морально-психологічній ситуації через втрату рідних, поранення тощо. Вже сьогодні маємо проблему з вірою у майбутнє.

Про це та інше треба писати і доносити людям.

Мої Нотатки із щоденника політолога «Збочена росія та ознаки ж світової війни» були першою спробою описати і свої почуття першого періоду війни, і стану, у якому опинились держава і суспільство.

Одним словом, треба піднімати рівень видань журналів і книг гуманітарного спрямування.

Надаю банківські реквізити АПН України і пояснення щодо переказу коштів на картковий рахунок Громадської Академії: на корпоративну картку можна переказати кошти лише з Приватбанку. Краще це робити на вказаний рахунок: для спрощення вкажіть код ЄДРПОУ 40482070.

Призначення платежу може бути тільки як благодійна допомога або благодійний внесок, інші кошти не зарахуються.

Щиро вдячний і низький уклін всім, хто виказав бажання надати благодійну допомогу АПН України на видавничу діяльність.

Разом ми дійдемо до Перемоги над збоченою росією, яка вчиняє геноцид Українського Народу.

=====

Банківські реквізити АПН УКРАЇНИ:

Поточний рахунок UA633052990000026001026205041,
Приватбанк, ЄДРПОУ 40482070

або картковий рахунок –
5329 5720 0048 1649

=====

З глибокою повагою доктор Мироненко

11 липня 2022 року

138-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням ординського походження, що може лише вбивати і гвалтувати заради забави, бо більше ні на що не здатне.

ДЕРЖАВА І ПРОЦЕДУРИ

Не час і не місце для теоретичних викладок з питань держави та її функціонування, але на деяких питаннях зупинюсь, бо вже треба пояснювати завдання держави щодо процедур, які держава має здійснювати згідно з Конституцією і законів України.

Повторюсь, але вчергове зазначу, що протягом 30 років в Україні не будувалась демократична правова держава, наслідком чого маємо постійно діючий процес внутрішньополітичного конфлікту між гілками державної влади та всередині громадянського суспільства, що доводило політичну ситуацію до Майданів, а сьогодні маємо війну, яку розв'язала збочена росія через нашу слабкість, слабкість інститутів державної влади.

У країнах сталої демократії, де діє Конституція та закони для захисну національних інтересів держави і громадян, діють процедури, порушення яких є злочином, а державні службовці мають стояти на захисті цих процедур.

Є процедура відбору та просування державних службовців, депутатів всіх рівнів, високопосадовців і чиновників, які забезпечують діяльність гілок державної влади та Президента України (Інститут президента в Україні не є гілкою державної влади за Конституцією України).

У країнах сталої демократії, до яких ми декларуємо свій рух і про що записано у Преамбулі Конституції України, діє сувора процедура відбору та просування кар'єрою державних службовців та інших посадовців, які виконують особисто, або забезпечують виконання функціональних обов'язків керівників інститутів держави.

Служба безпеки України (СБУ) функціонально несе повну відповідальність за допуск всіх державних службовців, політиків та інших високопосадовців до державної таємниці всіх рівнів секретності (форми 3, 2, 1).

Так сталося, що всі члени моєї родини (я, дружина і сини) наприкінці 90-х років мали допуск до державної таємниці за формою 1

(вища форма допуску), а я до 2015 року. Тому маю уявлення і не тільки уявлення щодо процедури оформлення документів і порядку допуску.

Кадри державного органу влади, іншої установи, організації тощо перед прийомом на роботу державного службовця, працівника тощо, діяльність яких буде пов'язана з державною таємницею, направляє запит до Служби безпеки України (СБУ), де відповідний структурний підрозділ має ретельно перевірити всі документи, що надані кадровим органом та заповнені персонально особою, яка оформляється на роботу, та надати заключення щодо допуску до державної таємниці.

За формальною ознакою допуск до державної таємниці не може бути наданий особам, що мають родичів першої лінії (батько, мати, рідні брати і сестри, діти, а також цей самий перелік дружини чи чоловіка) за межами України, що були притягнуті до кримінальної відповідальності, що мають прямі або опосередковані зв'язки з громадянами держави-агресора, які займають державні посади, паспорт громадянина іншої держави. І ще ряд обмежень, що можуть вплинути на рішення СБУ з надання допуску до державної таємниці.

Про це треба знати громадянам України, бо ситуація під час війни потребує від кожного із нас розуміння дії органів влади щодо зазначеного питання.

Більшість людських втрат на війні у перші дні і зараз трапляються саме через зраду на різних рівнях державного управління. Зрада – це дія конкретних посадових осіб, оформленням і призначенням яких займались конкретні високопосадовці, які і до сьогодні продовжують діяти не завжди в інтересах України, що логічно потребує відповіді на питання: хто в СБУ підписував дозвіл на допуск до державної таємниці тим чи іншим державним службовцям та високопосадовцям і хто підписував рішення щодо призначення цих осіб.

Дехто із моїх колег зауважує, що це не на часі.

=====

ДО УВАГИ:

Amicus Plato, sed magis amica veritas (лат. Платон мені друг, але істина дорожча) — латинська фраза, яку часто приписують Арістотелю (дав.-гр. ριστοτέλης), як парафраза з «Нікомахової етики»: «Якщо ми обидва є друзями, є правильно надати перевагу істині». Найближчий латинський прототип віднайдено в праці Роджера Бекона (англ. Roger Bacon) *Opus Majus*.

=====

Держава і громадянське суспільство 30 років функціонують у постійному конфлікті між собою саме через кадрові проблеми, що вирі-

шуються не за процедурою, а за телефонним правом, що вже має трагічні наслідки, про що говорять і пишуть не лише в Україні, а й в США та інших державах, які є нашими союзниками і прагнуть Перемоги України над збоченою росією.

Держава і процедури. Держава функціонує завдяки процедурам і не можна допустити розбалансування процедур, що у підсумку може призвести до зникнення самої держави, про що так довго мріють комунофашисти зі збоченої росії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

12 липня 2022 року

139-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням ординського походження на чолі з міжнародним воєнним злочинцем путіним.

=====

До Вашої уваги пропоную вступ до Першої глави монографії Василя Ткаченка «Росія: ідентичність агресора», де я мав честь бути науковим консультантом у 2014-2015 роках.

Це була перша наукова робота в Україні, де описувались дії росії як держави-агресора. Постанови Верховної Ради України щодо визнання росії як держави-агресора ще не було.

У науковому середовищі у 2014 році спостерігався тихий розподіл на українських патріотів і проросійських гнид. Саме це стало поштовхом створення Громадської академії наук, що сьогодні має назву «Академія політичних наук України».

Вже декілька років звертаю увагу на діяльність в Україні опозиції до держави, яка підтримує прямо або опосередковано агресію росії в Україні.

Чисельні наукові публікації з цього питання мали місце в нашій Академії, діяльність якої не фінансується державою, на відміну від державних академій, що діють за кошти платників податків, а їхня діяльність викликає подив під час війни. Одним словом починаємо будувати державу майже з нового фундаменту.

=====

Василь Ткаченко –

доктор історичних наук, професор,
академік АПН України

2014 рік.

Вступ до Глави 1.

«ПУТІНІЗМ»: ШОВІНІЗМ ПОСТРАДЯНСЬКОГО РЕВАНШУ

16 червня 2014 року в Центрі Вільсона (США) відбулася конференція «Взаємна безпека під питанням? Росія, Захід і архітектура європейської безпеки».

У виступі на ній З. Бжезінський охарактеризував українську кризу як «симптом серйознішої проблеми: прояв політики, упакованої всередині більш масштабної філософської концепції» сучасної путінської Росії.

На його думку, «розв'язати цю проблему буде вкрай важко», тому що «багато залежить ще й від того, чи стане Україна симптомом успіху або краху путінського світогляду. Інакше кажучи, ставки високі».

Агресію Росії щодо України З. Бжезінський розглядає як «пробний камінь», на якому буде засвідчений «успіх або крах путінського режиму».

Виступ В. Бжезінського продовжив ширший дискурс, що розгорнувся у світі, насамперед у Росії, навколо проблеми ідентичності сучасного путінського режиму, еволюції цієї ідентичності агресора. Зокрема, Бжезінський апелював до статті І. Зевельова, центральна думка якої полягає в тому, що до весни 2014 року російські дискусії про національну ідентичність, у т. ч. «русский мир», мали більш абстрактний характер, «мало стикалися з порядком денним у галузі зовнішньої політики і безпеки. Революція в Україні перевела ці питання в розряд найважливіших для виживання нації і держави».

Справді, за останні 20 років у Росії напрацьовано широке коло ідей щодо її пострадянської ідентичності. Принципове нововведення поточного моменту полягало у виборі з цього кола необхідних ідей для легітимації путінського режиму, зміцнення сили і впливу російської держави.

Насамперед, на думку І. Зевельова, йдеться про такі дві концепції: «Перша – ідея про те, що Росія має бути потужною, самостійною величною державою, оплотом всіх консервативних сил, що борються

проти революцій, хаосу і ліберальних ідей, насаджуваних США і Європою. Друга – уявлення про існування великого російського світу і російської цивілізації, відмінної від західної, що виходить за державні кордони власне Росії.

Обидві концепції не дуже добре поєднувалися з домінуючими дискурсами на Заході і сПрималися там як своєрідна інтелектуальна архаїка», що не має жодного прямого стосунку до системи сучасних міжнародних відносин і європейської безпеки.

Це призвело до недооцінювання на Заході згаданих теоретичних побудов. Наслідком цього стало те, що анексія Росією Криму в березні 2014 року виявилася повною «несподіванкою для більшості зарубіжних лідерів і аналітиків, не занурених у внутрішній російський дискурс, що розвивався все більш ізольовано від глобальних тенденцій».

За твердженням І. Зевельова, аналітики мають усвідомити, що рішення, ухвалені в Москві в лютому-березні 2014 року, не просто продиктовані прагненням Росії приростити територію за рахунок Криму, а впливали із особливого світогляду і важливих для російського менталітету концепцій. Йдеться насамперед про концепції «поділеного народу», захисту співвітчизників за кордоном, «русского мира» і «великої російської цивілізації».

До цієї думки схиляється і З. Бжезінський: «Те, що ми зараз спостерігаємо в Україні, це, на мій погляд, не просто симптом дуже серйозної проблеми – поступового і стійкого піднесення російського квазі-містичного шовінізму, який триває вже протягом шести або семи років. Головну роль у цьому зіграв Путін, і зміст цієї нової концепції повністю визначає відносини Росії зі світом загалом і з Заходом зокрема». Збройні дії проти України надали дискурсу навколо ідентичності Росії як агресора особливої актуальності.

=====

Після війни нам належить провести ретельну ревізію наших наукових установ, діяльність яких викликає багато запитань.

Безхребетність у державотворенні завжди дає трагічні результати. Будуймо Україну в собі і навколо себе!

12 липня 2015 року.

На превеликий жаль констатую ознаки підготовки повномасштабної війни в Україні як початок Третьої світової, що провокується росією та кремлівськими найманцями і неспроможністю влади подолати політичну корупцію всередині самої влади.

13 липня 2022 року

140-й день Третньої світової війни, яку розв'язала збочена росія та вчиняє геноцид Українського Народу.

ВСЬОМУ Є ПОЧАТОК І ВСЬОМУ Є КІНЕЦЬ

Спробуємо розібрати на молекули і атоми початок війни і її завершення.

У 1942 році Вінстон Черчилль намагався підготувати британський народ до тривалого конфлікту. «Це ще не кінець, – сказав він, маючи на увазі перемогу союзників у Єгипті. – Це навіть не початок кінця. Але, можливо, це кінець початку».

Коли і яку війну збочена росія розв'язала проти України?

Є різні за формою війни:

Інформаційна; Холодна; Психологічна; Гібридна; Громадянська; Обмежена війна; Тотальна війна тощо.

Сьогодні в Україні розв'язана Третя світова тотальна війна – збройне насильство, що доведене до крайніх меж з чисельними жертвами цивільного населення та безпричинними руйнуваннями об'єктів інфраструктури.

Війна – складне суспільно-політичне явище, пов'язане з розв'язанням суперечностей між державами, народами, національними й соціальними групами з переходом до вжитку засобів збройної боротьби, що відбувається у формі бойових дій між їхніми збройними силами.

Це специфічна форма вияву соціальних відносин, в якій панує збройна боротьба як продовження політики, що підпорядковує своїм цілям усі сфери суспільного життя. Зазвичай характеризується крайньою колективною агресією, руйнуваннями та високою смертністю. Головний інструмент у війні – армія.

Військові теоретики визначають війну як збройний конфлікт, в якому конкурентні групи мають досить рівні сили, щоб зробити результат бою невизначеним.

Збройні конфлікти сильних у військовому відношенні країн з розташованими на примітивному рівні розвитку племенами називаються умиротвореннями, військовими експедиціями або освоєнням нових територій; з невеликими державами – інтервенціями чи репресаліями; з внутрішніми групами – повстаннями і заколотами.

Подібні інциденти, якщо опір виявився досить сильним або тривалим у часі, можуть досягти достатнього розмаху, щоб бути класифікованими як «війна».

У той час як деякі вчені бачать війну як універсальний аспект людської природи, що походить від предків, інші стверджують, що це всього лише результат конкретних соціально-культурних або екологічних умов.

Відсутність війни називають миром. Проміжним етапом між миром та війною, коли лише демонструють силу або застосовують її обмежено є мілітаризовані міждержавні конфлікти.

У переносному значенні: стан ворожнечі між будь-ким; суперечка, сварка з кимсь; боротьба.

Термін «війна» також може застосовується і щодо інших форм протистояння. Як приклад: інформаційна війна, торгова війна, холодна війна тощо. При цьому термін «війна» не визначає пряму участь збройних сил у вирішенні питань відповідно інформаційного, торгового або політичного протистояння між державами, але він цілком характеризує методи досягнення цілей цього протистояння як завдання противній стороні неприйнятної для неї шкоди з метою змусити до поступок, подібних до тих, що досягаються звичайною, «гарячою» війною.

Подібні методи істотно відрізняються від методи, що передбачають конкурентну боротьбу, боротьба за ринки збуту тощо, оскільки конкуренція є цілком нормальним, мирним інструментом для покращення становища однієї зі сторін конфлікту, але спеціально не спрямована на умисне завдання шкоди іншій стороні.

Якщо з теорією війни майже все зрозуміло, то на практиці багато запитань. Росія практично розв'язала війну проти України із застосуванням Збройних Сил, але при цьому юридично не оформила війну, замаскувавши повномасштабне вторгнення «Спеціальною воєнною операцією».

Очільник росії путін оголосив про «спеціальну воєнну операцію» на території України, про що заявив на спеціальній прес-конференції о 4-й ранку 22 лютого 2022 року. Він намагався виправдати вторгнення «активністю НАТО».

Нічого нового під Сонцем. Вторгнення за калькою нацистської Німеччини і СРСР у 1939 році. Але сьогодні не 1939 рік.

Цивілізований світ назвав цю війну «безпричинною, неспровокованою». Зовні саме так і виглядає, але причина у колективного путіна була і дуже вагомою: росія увійшла у стадію розпаду держави.

Задля збереження влади (не росії і народонаселення) воєнно-політичне керівництво росії розв'язало жакливу за цинізмом війну проти України, де вчиняє геноцид Українського Народу, скориставшись слабкістю держави, де протягом 30 років так не наважились збудувати демократичну правову державу.

Тому є дві причини: розпад росії і незбудована Україна.

Цивілізований світ не поєднав ці дві причини в одне кримінальне впровадження, а тому допустив стратегічні помилки у перші дні війни, коли прогнозував падіння України.

Про аналізи і прогнози перших днів війни вже багато написав, а тому зазначу лише таке: росія пішла війною, враховуючи характер сплячої Європи та слабкість бюрократичних процедур у США проти терористичної збоченої росії, яку, як виявилось, ніхто у світі не знав.

Все так просто, а у підсумку трагедія цілого Народу у центрі Європи під сплячим оком цивілізованого світу.

Чому так сталося? Час задіяти психологів і психіатрів, які мають пояснити дії бандитського угруповання, яким є владна верхівка росії.

Без наукового визначення термінів, що мають пояснити державам і суспільствам причини конкретної війни, які не є стандартними і зрозумілими для цивілізованого світу, але при цьому є нормою для терористичної держави та її керівництва.

Висновок:

1. 3 позиції воєнно-політичного керівництва терористичної держави, що зветься «росія», війна має об'єктивні причини, бо кремлівці втрачають владу через недолуге управління, що довело країну до економічного і політичного краху, наслідком чого почався процес розпаду держави;

2. Цивілізований світ протягом останніх ста років сподівався на демократичні зміни на росії, до чого сам і приклав руку, не розуміючи ментальності народонаселення росії і ординської форми правління, заблукав між трьох сосен сибіру та не спромігся юридично оформити повну назву росії як «Терористична держава з кримінальним угрупованням на чолі, що заволоділо територією збоченого народонаселення».

Всі проблеми від того, що людство не навчилось пояснювати суспільно-політичні процеси прямо, без дипломатичних реверансів.

Рух ареною цирку з шорами на очах довело людство до ускладнен-

ня міждержавних відносин, чим вдало користуються терористичні держави з кримінальними угрупованнями на чолі політичних систем.

Після війни, яку розв'язала збочена росія, провідним вченим треба переглянути понятійний апарат щодо наукового обґрунтування глобальних політичних трансформацій, що переживає сьогодні людство.

Світ став іншим, бо кремлівські терористи показали свою сутність і обличчя, на якому немає ознак Homo Sapiens, про що цей світ і не здогадувався.

Єднаймося і будуймо Україну в собі і навколо себе, бо інакше терористична росія через опозицію до держави в Україні перетворить нашу країну у пустелю.

Збочена росія дійде до свого логічного кінця, але цивілізованому світові треба допомогти їй з прискоренням руху до пекла.

Часу залишилось обмаль. До кінця цього року треба прибратися у своїй Українській хаті, де не смердітиме скаженими істотами із росії.

13-го липня 2022 року. Продовження.

МІНФІН США ОПУБЛІКУВАЛО СПИСОК КРАЇН, ЩО СПРИЯЮТЬ РОСІЇ ТА БІЛОРУСІ ОБІЙТИ САНКЦІЇ

Агентство боротьби з фінансовими злочинами (FinCEN) та Бюро промисловості та безпеки (BIS) Міністерства фінансів США опублікували список країн, через які триває експорт підсанкційних товарів до Росії та Білорусі. Відповідний документ опубліковано на сайті Мінфіну США.

Йдеться про такі країни, як Вірменія, Бразилія, Грузія, Індія, Ізраїль, Казахстан, Киргизстан, Китай, Мексика, Нікарагуа, Сербія, Сінгапур, Південна Африка, Таджикистан, Туреччина, ОАЕ та Узбекистан.

ДО УВАГИ

Як діє держава під час війни, де Конституція є Основним Законом?

МЗС викликає Посла держави, якому вручає Ноту за сприяння державі-агресору з наступним об'явленням Посла «Persona non-grata» у разі неадекватного сприйняття Ноти.

Як діє держава під час війни, де Конституція є декларацією, а замість Основного Закону діє політична доцільність, тлумачення якої доручено політичним авантюристам?

Відповідь знаходиться у самому питанні. Під час війни має працювати жорстке правило дзеркальної дипломатії, про що пишу вже не один рік.

13-го липня 2022 року. Продовження – II.

Згадав перші дні війни, коли Примав рішення щодо евакуації з Києва.

Зібрав саме необхідне: власні документи, пам'ятні сімейні речі, документи АПН України, деякі особисті речі, що умістилось у п'ять невеликих валіз.

Подивився на п'ять невеликих валіз, оглянув навколо себе повні шафи, куди і пальця важко просунути, а як виявилось, все це не є самим необхідним, що потрібно людині.

Війна змінює нас і змінює ставлення до речей.

В одну мить можна залишитись у тому, у чому вийшов із дому. До цього треба бути готовим, бо інакше психіка може не справитись з навантаженням і дати небажаний збій.

Бережіть себе, свою родину, а без речей можна і обійтись деякий час.

Київ прийняв рішення не покидати, бо треба було організовувати ідеологічний фронт, чому я навчений професійно.

Так у перший день війни почав писати Нотатки із щоденника політолога, третя частина яких вже готується до видання.

У далекому 1995 році писав про можливий військовий конфлікт між росією і НАТО на території України, про що Ви, шановні Колеги, Друзі, Учні, мали можливість прочитати у Частині I книги «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога».

Дії збоченої росії не є неочікуваними, бо нічого нового у поведінці ординського народонаселення немає протягом багатьох віків. Така природа цих скажених істот, що не здатні на цивілізований розвиток, про що до повномасштабної війни не здогадувались у світі.

Тепер всі побачили, почули і відчули сморід збоченців із кремля і всього народонаселення росії, що вчиняє геноцид Українського Народу заради забави.

Війна – це велике горе, але це горе відкрило очі і згуртувало нас навколо України і не лише нас, а й увесь цивілізований світ, який, нарешті, побачив росію такою, якою вона є.

Завершиться війна, але залишаться люди з випаленими душами, які потребують нашої допомоги і турботи.

Ми стали іншими, бо війна змінила нас і це вже назавжди.

Будуймо Україну в собі і навколо себе з любов'ю до ближнього!

14 липня 2022 року

141-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням ординського походження на чолі з міжнародним воєнним злочинцем путіним та вчиняє геноцид Українського Народу заради забави, бо цивілізовані міждержавні стосунки цим істотам не знайомі через генетичну ваду.

ПЕРШЕ

Надаю відповідь тим Колегам, Друзям, Учням, котрі вважають мої оціночні судження щодо росії і російського народонаселення жорсткими.

Оціночні судження мають досить дипломатичний стиль. Мої знання терористичної росії та її скаженого народонаселення дозволяють робити більш радикальні судження. Тому м'якше не виходить.

ДРУГЕ

Намагався прямо не зачіпати тему, що минулого тижня підняла конгресмен США Вікторія Спартц щодо прозорості і контролю за наданням військової та іншої допомоги Україні від Американського Народу.

Вікторію Спартц турбує саме прозорість і можливість контролю за наданням допомоги Україні від США.

Її звернення до Президента США є крайньою мірою після чисельних звернень до Кабінету Міністрів України, Офісу Президента України тощо, де пані Вікторія Спартц отримала негативну відповідь щодо зазначеного питання.

Якщо зі Зверненням члена Палати Представників Конгресу США Вікторії Спартц до Президента США мені все зрозуміло, то до істерії, що розвернулась у ЗМІ під керівництвом Офісу Президента України, багато запитань.

Наші залежні і незалежні ЗМІ отримали команду «стерти Вікторію Спартт з лиця Землі». Не більше, не менше.

Діти із пісочниці, які прийшли на високі державні посади, не мають достатніх знань з дипломатичного етикету, але навчені уважно дивитись в рота керівництву, яке видає неадекватні команди.

Якщо хтось вважає, що пані Вікторія Спартт одноосібно прийняла рішення щодо Звернення до Президента США, то це означає не розуміння системи відносин між Конгресом і Президентом США.

Вікторія Спартт за посадою в Конгресі має високий рівень допуску до розвідувальної інформації, а тому не займається плітками, а апелює виключно наявними фактами.

Пані конгресмен зацікавлена особисто, як перша Українка у Конгресі США, в скорішому завершенні війни, яку розв'язала збочена росія. Ця війна є болем її родини з Чернігівщини та її особисто.

Задовго до Звернення Вікторії Спартт до Президента США розвідки провідних держав світу звертали увагу Президента України на його оточення, що, м'яко кажучи, працює не завжди на Україну.

Не маю наміру розбирати на молекули психологію відносин на Банковій між гарантом та його командою, бо це проблема не лише діючого Президента. Це проблема, а точніше, біда державного рівня, де перетинаються інтереси національної безпеки держави, бо боротьба за допуск до тіла першої особи точилась завжди, а сьогодні, під час війни, точиться ще і між кротоми різного рівня.

Збочена росія з 1991 року не полишала марити захопленням України та знищенням Українського Народу, бо історія росії фабрикувалась саме за рахунок Русі-України. Наша тисячолітня історія є проблемою для збоченої росії. Без України росія є міфом.

Тому протягом 30 років росія намагалась вмонтувати своїх агентів у вищі щаблі влади України, до Президента України включно, що, треба визнати, їй вдалось успішно, через що маємо і Майдани, і війну сьогодні з багатотисячними людськими втратами.

Саме опозиція до держави, що сформована росією, підготувала ґрунт для повномасштабної війни з 24 лютого 2022 року, коли оркестровим кроком пройшли з Криму до Маріуполя і до станції метро Берестейська в Києві.

Якби не адекватні дії Збройних Сил та інших військових формувань України у перші дні війни, то прогнози розвідок провідних держав світу і бажання кремлівських вождів щодо захоплення України протягом трьох діб були здійснені.

З 2008 року я системно надсилав до РНБО, СБУ, на Банкову тощо аналітичні довідки щодо розгортання в Україні російських та проросійських неурядових організацій задля підготовки внутрішньо-політичного конфлікту до стану громадянської війни.

Розвідки провідних держав світу так само звертали увагу наших президентів щодо підготовки росії до окупації України, але розвідки провідних держав світу не знали про те, що не всі наші керівники є прихильниками Української держави, а працюють в інтересах держави-агресора росії.

У 2012 році всі силові структури України очолили громадяни росії. Хто мені наведе приклад таких злочинних призначень в інших державах цивілізованого світу, до яких ми так бажаємо рухатись?

Нічого нового за 30 років на Банковій не відбувається, бо там майже завжди смерділо «руським миром», що привело Україну до війни.

Amicus Plato, sed magis amica veritas (лат. **Платон мені друг, але істина дорожча**).

Державним діячам, а особливо Президентів України, завжди треба керуватись інтересами України, а не власними. Друг Президента може бути на кухні, а на державній службі мають бути кращі із кращих постановщики задач і виконавці, бо інакше можна розбалансувати державу до рівня втрати незалежності.

Сумно мені про це писати, бо сьогодні війна і наші сини та доньки на фронті боронять державу, а у владних кабінетах точаться сварки рівня дитячої пісочниці, де ділять іграшки.

Вікторія Спартц захищає інтереси Американського Народу відповідно до Конституції США.

Вікторія Спартц захищає Україну від збоченої росії, як Українка за народженням.

На цьому поставлю «КРАПКУ», бо все інше є істерією ЗМІ під керівництвом тих, хто турбується про своє викриття перед Українським Народом.

Після війни повернуться воїни і з автоматом в руках суворо спитають у високих кабінетах: «На кого ти працював, коли ми боронили Україну?»

ТРЕТЄ

Корупція в Україні є раковою пухлиною 4 стадії. Без термінового хірургічного втручання вже не обійтись.

Тому треба не нападати на наших союзників, а займатись прибиранням політичного сміття у своїй державі.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

15 липня 2022 року

142-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням ординського походження, що вчиняє геноцид Українського Народу заради забави, бо ні на що інше не здатне через генетичні вади.

Вчора п'яні орки цілились в штаб Командування ВПС ЗСУ у Вінниці, а влучили, як завжди, у мирне населення. Віками збочена росія воює з мирним населенням. Свого люду знищено на росії більше, ніж за всі світові війни разом.

У попередніх нотатках писав, що причина війни проста, як інфузорія-туфелька: почався процес розпаду росії і терміново знадобилась війна, бо скажене народонаселення росії від війни отримує задоволення і підіймає на вершину влади своїх збочених вождів, які це народонаселення і знищує.

Дивна психологія, можна зауважити. Не дивна, бо це є ознакою патології психіки. Багато років тому запропонував психіатрам і психологам розглянути медичний феномен – інфекційне захворювання психіки.

Впевнений, що після цієї війни психіатрам буде над чим працювати, бо одночасно все народонаселення росії захворіло на шизофренію. Це або пандемія, або масова інфекція через генетичний збій.

Не може все населення одночасно стати істотами. Це патологія або проблеми з генетикою.

Якщо з російським скаженим і хворим на шизофренію народонаселенням майже все зрозуміло, то є багато запитань до нашої рідної опозиції до держави, що зріла роками під пильним оком влади і суспільства.

Якось Патріарх Філарет, з яким маю добрі і давні (понад 25 років) стосунки, зауважив, що у владних кабінетах України третина не нашого люду і цей люд працює в інтересах держави-агресора.

Ви тільки вдумайтесь: в державі є велика кількість істот, що Примали Присягу на вірність Українському Народові, а служили і служать іншій (ворожій) державі.

Це говорить лише про одне: інститути влади не працюють на національні інтереси України.

Чому? Ларчик відкривався дуже просто, і ключик знаходився на самому видному місці перед носом у влади.

Московський патріархат в Україні, куди ходили всі президенти України, без винятку, діяв і діє вороже до України, але владу це влаштовує, бо сама влада не дуже українська. Всі Лаври України використовуються Московським патріархатом, а мінкульт у цей час жує соплі.

Що це, як не зрада національних інтересів під час війни? Чи є бажані виправдати такі дії, а точніше злочинну бездіяльність, що привела Україну до війни.

Мені кажуть, що не на часі громити владу.

У нас вже 30 років:

- не на часі протистояти агресивній російській мові і інформаційній війні, що розгорнута проти України з 1991 року;

- не на часі розвивати гуманітарну науку, що має стати ідеологічним фундаментом державного будівництва, чим ми не займаємось протягом 30 років;

- не на часі формувати Концепцію Політичної конструкції держави – Українську політію, де зрозуміло прописати функції органів державної влади та віднести, нарешті, Президента України до якоїсь гілки влади, бо інститут президентства став причиною постійно діючого конфлікту між гілками влади, де вже не залишилось ні гілок, ні влади, бо їх поїла політична корупція, про що вже говорять і пишуть за межами України.

За цей час, коли у нас не на часі будувати демократичну правову державу, народилось і виросло ціле покоління, якому не зрозуміло: чому за цей час, коли нам не на часі, інші держави будували у пустелі розумні міста майбутнього.

У 1994 році я приїхав з родиною в Україну, після 25 років ходіння у москалі, з японським досвідом державного будівництва, що виявилось не на часі, бо вся українська влада жила радянським минулим на принципах наукового комунізму, що не змінилось дотепер.

На часі виявилось лише розкратити державу і сваритись з нашими союзниками на чолі зі Сполученими Штатами Америки. Тут всі кроти і щури повилазили зі своїм багном у головах, бо сірої речовини не вистачає на адекватні дії.

Про зовнішнє управління написано мною до оскомини, але сьогодні, під час війни, це питання постало дуже гостро, бо довіра до держави, як до інституції, втрачається кожного дня, що стає вже сумно.

Україну рятує лише те, що цивілізований світ відділив владу від Українського Героїчного Народу. США і союзники надають допомогу Народові України, який боронить світ від збоченої терористичної росії.

Днями завершую свої Нотатки із щоденника політолога, що увійдуть до Частини III «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни».

Я був максимально відвертим перед читачами, бо брехати не навчений з дитинства. Брехня в політиці – це катастрофа.

Говорити і писати правду є справою коштовною, а тому запрошую до правди на моїх сторінках.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

16 липня 2022 року

143-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням ординського походження, що вчиняє геноцид Українського Народу.

Сьогодні річниця прийняття

**ДЕКЛАРАЦІЇ ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ
від 16 липня 1990 року.**

Поговоримо про БРЕХНЮ І ДЕРЖАВНУ ПОЛІТИКУ, бо саме через брехню в політиці ми не маємо на 31-му році незалежності правової держави.

Вчора написав у щоденнику:

«Брехня в політиці – це катастрофа».

Брехня притаманна слабким людям з комплексами неповноцінності. Сильна і цільна людина не принижує себе брехнею.

В голові цієї людини: мозок тільки і зайнятий тим, що перевіряє свою брехню. На корисні справи у такої людини часу не вистачає.

Тепер щодо алгоритмів прийняття політичних рішень.

Політичні рішення – це завжди стратегічні державні рішення. До їх вироблення причетні різні люди за характером, відповідальністю і здатністю виконувати свої обов'язки.

Серед них можуть бути і такі, що брешуть через брак знань з питань, що розглядаються під час вироблення рішень. Такими людьми керує страх бути викритим за низький рівень підготовки тощо.

На ґрунті такого страху виникають інтриги, що призводять до небажаних наслідків у колективі, а часто і до трагічних, як під час війни, коли розвідувальні органи брешуть Верховному через те, що не

мають надійної інформації про дії ворога, а визнати свою непрофесійність не вистачає волі, бо слабкі. Такі люди небезпечні на стратегічному рівні державного управління.

Я зустрічав брехунів на різних рівнях державного управління і скрізь вони поводять себе за однією схемою, як за калькою: у відповідальний період підготовки того чи іншого рішення несподівано хворіють, не прибувають на наради з питань підготовки рішення, плетуть інтриги про тих, хто сильніший і більш підготовлений.

Як поводять себе керівники, де в колективі є брехуни і інтригани? Так само, як і брехуни і інтригани. Ніякої різниці немає, бо і ті, і інші люди.

Часто ми читаємо в результатах розслідувань катастроф висновок: людський фактор. Людським фактором, як правило, прикривають злочинні дії або бездіяльність посадовців, які за цією фразою ховаються, бо звикли до того, що брехня проходить на всіх рівнях управління.

Так ми підійшли до політичної корупції, бо саме політична корупція є наслідком суцільної брехні під час підготовки рішень на стратегічному рівні державного управління.

Чесна людина, яка не принижує себе брехнею, завжди працює над підвищенням свого професійного рівня і тим самим сприяє росту своєї кар'єри, що цілком закономірно.

Як діє притомний відповідальний керівник органу, установи, де виробляються стратегічні державні рішення? Підбирає професійну досвідчену команду.

Що робить політичний авантюрист на керівній посаді державного органу влади? Заробляє кошти за рахунок хабарів, що отримує від слабких брехливих людей. Такий керівник діє за правилом «не рухайся на посаді в сторони, бо впадеш».

Цей психологічний феномен притаманний тоталітарним режимам, до яких можна віднести і пострадянську Україну, де все ще діє радянська система правління.

Нещодавно ми були свідками Звернення до Президента США конгресмена Вікторії Спартц, яка наполягає на посиленні контролю за наданням військової та іншої допомоги Україні за рахунок податків громадян США.

В США і ЄС, куди ми декларуємо рухатись, контроль за коштами платників податків є святим правом кожного громадянина держави.

В Україні це сприйнято як приниження та замах на авторитет влади. Чому така реакція з боку деяких неадекватних керівників і політиків?

Відповідь проста: страх перед викриттям корупційних схем, що діють під час отримання гуманітарної та іншої допомоги від США і союзників. Страх за виявлення брехунів у владних кабінетах.

Знову брехуни, яких супроводжує страх, бо слабкі і мають комплекси неповноцінності, через що втрачають адекватність до стану патологічного сприйняття всього, що, на їхню думку, може їм зашкодити.

Спочатку брехуни при владі попадають у залежність від високопосадовців, а потім готові служити не державі, як це належить за Конституцією України та Присягою на вірність Українському Народові, а персоні, яка створює і контролює політичні корупційні схеми, що роз'їдають державу, як іржа залізо, а брехня душу.

Заради чого я так детально описую мовою першокласника речі, що руйнують і державу, і суспільство через байдужість громадянського суспільства, яке ще залишається у радянському ментальному полоні?

Сьогодні, коли ми разом з цивілізованим світом постали проти збоченої росії, маємо останній шанс стати на шлях державного будівництва та зійти з дороги постійного процесу реформування та перебудови мертвого радянського минулого.

Постійні реформування та перебудови – це суцільна брехня заради підтримання безконтрольного руху коштів платників податків. Наші високопосадовці не уявляють себе без влади, бо лише там почувають господарями брехливого, ними створеного, світу, де через безкарність перетворюють державу у свою власність.

В США і ЄС таким державам не раді, а тому і з'являються Звернення та інші пропозиції щодо подолання політичної та економічної корупції в Україні.

Брехня слабких духом можновладців заводить їх самих у глухий кут, із чого вихід лише один: з посади у відставку, якщо повезе.

Брехня і державна політика не сумісні у демократичних правових державах, якою не є Україна на 31 році незалежності.

Починаємо все з нуля, з ідеологічного фундаменту, на якому збудуємо квітучу Україну, якщо подолаємо брехунів при владі.

Завершиться війна, але боротьба за будівництво правової держави може виявитись складнішою за подолання збоченої росії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе і починаємо робити це вже сьогодні.

18 липня 2022 року

На Заході з'являються «видатні» комінтернівці з пропозицією корейського сценарію для України. Західні лобісти збоченої росії не знають Україну, а лізуть з порадами.

Порада від українця деяким західним гнидам:

Корейський сценарій.

Бредні західних «аналітиків» щодо корейського варіанту закінчення війни треба викинути із голів притомних політиків і керманічів держав – учасників Третьої світової війни. Сьогодні не 1953 рік І Україна – не Корея. Корейський варіант означатиме програш США і союзників за Україну.

Росію треба закривати, а не гратися з нею.

СВІТ СТАЄ ІНШИМ, А НАМ БОРОНИТИ УКРАЇНУ ВІД АГРЕСОРА РОСІЇ

***(Намагаюсь вбивати в голови політиків цвяхами
у 200 мм, бо меншими вже не сПримається).***

Глобальні політичні процеси, що відбуваються на фоні пандемії корона-вірусу COVID-19, дають підстави прогнозувати значні зміни міжнародних відносин через послаблення впливу одних держав і посилення інших. Після пандемії світ стане іншим як економічно, так і ментально.

А саме: наш ближчий сусід, агресор Російська Федерація, декларує відновлення Радянського Союзу, а фактично через нездатність її керівництва сПримати реальність стала на шлях самоліквідації, наслідком чого на території РФ з 2023 року почнуться незворотні суспільно-політичні процеси.

З метою недопущення впливу подій в РФ на Україну треба терміново підготувати план дій щодо повного припинення дипломатичних, економічних стосунків з Росією та посилення і закриття російсько-українського державного кордону і фактичного кордону з окупованими територіями Донецької і Луганської областей та Автономної Республіки Крим.

З початку 2022 року може виникнути ситуація, що потребуватиме введення надзвичайного стану з метою приведення Збройних Сил та

інших військових формувань України у повну бойову готовність та проведення довгострокових військових навчань за участю держав НАТО на території України. Це надасть гарантії захисту територіальної цілісності України на період некерованих воєнно-політичних подій в Російській Федерації. Політики і радники, які пропонують відновити російсько-українські відносини, не далекоглядні і не розуміють наміри росії, або працюють на РФ.

Для рятування влади кремлівці можуть вдатися до повномасштабного вторгнення на територію України, що означатиме початок Третьої світової війни, до якої треба негайно готуватись, а не жувати соплі, як це роблять наші політики і керманичі.

Опозиція до держави, а фактично – державні зрадники, готові зустріти російського агресора на кордоні з Півдня і зі Сходу з хлібом і квітами, як не прикро. Влада мала б вже ліквідувати опозицію до держави, але не вистачає духу, що трагічно відіб'ється на першому етапі війни.

І на останок: треба зупинити реформування і перебудову в державі. Час будувати, як це роблять передові країни світу. З особистого досвіду роботи протягом 15 років з японським фахівцями державного рівня: в Японії не розуміють слів «реформування» та «перебудова», бо будують на досвіді кращого, що є у світі на час будівництва.

21 липня 2021 року

ЕМОЦІЙНІСТЬ ЧИ СКОНЦЕНТРОВАНІСТЬ

Вчора колега зауважив, що я дуже емоційно реаую на суспільно-політичні процеси.

Емоційно я реагував у віці біля 40 років, коли вважав себе дуже розумним і сміливо Примава важливі рішення.

Сьогодні, з позиції накопичених знань і досвіду, вже маю можливість спокійно та сконцентровано аналізувати і прогнозувати ті чи інші процеси, у тому числі і політичні.

Проблема у віці біля 70 років:

Майже все знаєш і розумієш, дещо передбачаєш і прогнозуєш, а на верхніх щаблях влади сидять ті, кому біля 40 років і вважають себе дуже розумними і без професійної підготовки Примають важливі рішення.

Все рухається по колу.

22 липня 2020 року.

21 липня 2015 року

ЧИ ВИГРАЄ РОСІЯ?

Нам, українцям, має бути більш важливо те, чи не програла Україна. А Україна програла тим, що не змогла за півтора роки після окупації частини території подолати «руський мир» всередині України.

Весь світ вводить санкції проти росії, а в Україні спокійно працюють банки, підприємства, понад 100 неурядових організацій проросійських і чисто російських. Літаки і потяги перевозять велику кількість росіян з невідомою метою.

Це наша поразка, що покаже себе, коли росія піде війною заради спасіння влади кремлівців під час розпаду імперії.

22 липня 2022 року

149-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням, що здатне лише вбивати, гвалтувати та знищувати все навколо себе заради забави, бо ні на що інше не здатне через генетичні вади.

РОБОЧА ПОЇЗДКА ДО ДНІПРА

17-20 липня 2022 року мав честь відкривати у місті Дніпро Південне відділення АПН України, у складі якого вже двадцять сім членів Академії. Академіком-секретарем відділення призначено доктора політичних наук, професора, академіка АПН України Тупицю Олега Леонідовича. За посадою Олег Леонідович є членом Президії АПН України.

В Дніпровському національному університеті 18-го липня презентував свої Нотатки із щоденника політолога, що після видання отримали назву «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни».

Приємно зазначити те, що до АПН України приходять не лише досвідчені вчені, а й молоді науковці. Середній вік членів нашої Академії на сьогодні не перевищує 45 років.

ЗАВЕРШУЮ ЧАСТИНУ III НОТАТОК

Сьогодні завершую Частину III Нотаток із щоденника політолога.

Звертаю Вашу увагу на те, що Нотатки не редагуються і подаються у тому вигляді, що мають на день написання. Була пропозиція від колег щодо деяких редакційних та змістовних правок, але я відмовився,

бо щоденники повинні мати свій стиль і своє завдання щодо донесення думок автора до пересічного читача.

Для наукових конференцій готуються статті, доповіді, тези тощо, а щоденники пишуться для нащадків і читачів, які можуть не мати спеціальної підготовки.

З часу виходу з друку Частини I Нотаток (25 квітня 2022 року було розміщено на сайті АПН України – ars-ua.org) минуло довгих 89 днів війни, що розв'язана росією під проводом міжнародного воєнного злочинця путіна.

Мав багато бесід щодо моїх Нотаток. Переважна більшість співрозмовників позитивно оцінили мій крок щодо оприлюднення щоденників.

Але один мій давній товариш і колега сказав і таке: «Не відомо що буде з Вами після виходу цих книг».

Чому так сказав мій давній товариш і колега? Виною всьому є наше радянське минуле, де, як в казармі, ще живе старше покоління Українського Народу.

Багато написав і сказав про жахливі часи нашої радянської історії, але на сторінках цих Нотаток зазначу таке: сильні особистості не схиляються перед історичною і політичною брехнею, що привела Україну до Майданів і війни.

У 1983 році, коли я відмовився від членства в КПРС, був інший час і інші могли бути наслідки через моє прямоходіння, але я вистояв і загартувався. І не тому, що якийсь унікальний, а просто я хотів бути вільним і чесним перед своїми синами, яким присвячую ці щоденники.

Декілька днів тому я увійшов у восьмий десяток свого життя. Чесно скажу: «Радію своєму життєвому досвіду, радію за своїх синів, які стали гідними громадянами України, радію успіхам своїх учнів, радію за колег, які досягли того, про що мріяли, радію всьому, що сприяє розвитку».

Моя Бабуся, яка виховала мене від народження, завжди говорила: «Все буде добре! Думай про далеке майбутнє».

Далеке майбутнє я завжди планував на двадцять років. Були похибки, але менші за похибки політичної статистики.

Сьогодні планую своє далеке майбутнє на 30 років, бо на менше немає сенсу планувати. На менше хай планують ті, хто живе інфузорею на дивані.

ДО МОЛОДІ

Лише сильні особистості здатні збудувати державу на фундаменті, що заклали наші далекі пращури, які добре знали своїх ворогів і уміли боронити свою землю і свої родини.

Нам ще належить вивчити головного ворога – російське народонаселення, яке, як виявилось, ми зовсім не знаємо, бо радянщина всіх загнала в одну казарму і наказала жити за одними правилами, де місця волі немає.

Радянська казарма – це така територія, де однакові туалети з однаковим кольором стін, однакові ліжка і ковдри. Це не про армію, це про народонаселення, яке жило, а дехто і зараз ще живе, у страхах і нападах масової шизофренії через системний тиск спецорганів на всі органи тіла людини, яка мала стати істотою для виконання певної роботи, а не Homo Sapiens.

Генетика і ментальність людини розумної змінюється на сотні років, а то і тисячі. Комуно-фашистському режиму вдалося за 70 років випрямити до прямої лінії і генетику, і ментальність народонаселення, яке сьогодні, за умови незначного психологічного тиску або нестабільного суспільно-політичного стану, готове підняти руки, опустити голову і впасти на коліна.

Це велика біда цілих поколінь, які не навчені управляти собою і обставинами навколо себе.

ЩО РОБИТИ?

Широко відкрити очі, випрямити плечі і міцно взяти себе у лещата. Це складно і майже не можливо, але заради своїх нащадків треба змінювати і себе, і обставини навколо себе.

Сьогодні мав розмову із молодим чоловіком, який запитав: «Як Вам вдається триматися спокійно і робити багато справ?»

Спокійно – це лише вигляд зовні, бо всередині кипить не лише сіра речовина в голові, а й кров закипає від того, що не можу вплинути на суспільно-політичні процеси, що часто-густо йдуть за планом ворога.

Тримати себе у міцних руках не означає бути спокійним, бо адекватна людина під час війни не може не реагувати на виклики, з якими стикається Український Героїчний Народ.

Шановні молоді мої Друзі, Учні!

Спробуйте почути мене: працюйте над своїм удосконаленням щогодини, бо втрачений час повернути не можна. Спілкуйтесь з розумними людьми, читайте книги видатних авторів, слухайте класичну музику, бо на дивані можна дочекатись лише смерті.

Минає 149-й день війни, яку розв'язало скажене російське народонаселення на чолі з міжнародним воєнним злочинцем путіним, істотою, якою керують комплекси неповноцінності.

Ті, хто чекає змін на росії після смерті путіна, мають розуміти: після путіна прийде путін-2, але росія іншою не стане, бо ця терористична держава живе далеким минулим, а її народонаселення генетично не здатне рухатись у сторону прогресу. Сьогоднішня росія – це міфічний глиняний монстр, що летить у прірву з космічною швидкістю і здатний затягнути з собою слабких і сплячих. Прокидайтесь.

Україна переможе за підтримки США і союзників, але після війни Українському Народові треба зробити належні висновки щодо політичного керівництва, яке протягом 31 року водило Україну пустелею, що призвело до Майданів і війни.

Збочена росія винна на 40 %, а на 60 % винна Україна у тому, що сьогодні гинуть наші сини і доньки на фронтах війни, де російське народонаселення вчиняє геноцид Українського Народу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

НОТАТКИ
ІЗ ЩОДЕННИКА ПОЛІТОЛОГА

Частина IV

(23 липня – 24 серпня 2022 р.)

БУДУЙМО ПРАВОВУ ДЕМОКРАТІЮ.

НАУКОВЕ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНА «ПРАВОВА ДЕМОКРАТІЯ»

Автор – доктор політичних наук
Петро Мироненко

Правова демократія (грец. – νομική δημοκρατία, англ. – legal democracy) – модель державно-суспільного устрою, згідно з якою:

1) засади функціонування державності ґрунтуються на стійкій соціально-політичній згоді соціуму і влади, що передбачає правління більшості при забезпеченні прав меншості;

2) право системно забезпечує регулювання взаємодії суб'єктів політики та рівність усіх членів суспільства перед законом (верховенство права).

Правова демократія, як форма співіснування соціуму і влади, мінімізує головну суперечність демократії між ідеєю повновладдя народу і неможливістю її всеосяжного втілення.

Переклад англійською мовою:

*SCIENTIFIC DEFINITION OF THE TERM
“LEGAL DEMOCRACY”*

Author – Doctor of Political Sciences

Petro Myronenko

Legal democracy (Greek – νομική δημοκρατία, Ukrainian – правова демократія) – a model of a state and social system, according to which:

1) Principles of the functioning of statehood are based on the stable socio-political agreement between a society and a government that mean the rule of the majority while ensuring the rights of minorities.

2) Law systematically regulates interaction of political actors and equal responsibility of all members of a society before the law (rule of law).

Legal democracy is a form of coexistence of a society and a government and minimizes the main contradiction of democracy between the idea of sovereignty of the people and impossibility of its comprehensive implementation.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Доктор Мироненко

23-го липня 2022 року.

23 липня 2022 року

150-й день Третьої світової війни, яку розв'язало на території України збочене російське народонаселення ординського походження, що живуть у віртуальному світі, де немає майбутнього.

Сьогодні розпочинаю Частина IV Нотаток із щоденника політолога, що увійдуть до книги «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни».

У 1995 році я вперше звернув увагу на підготовку росії до окупації України, територія якої може стати театром бойових дій між росією та НАТО. Частина I Нотаток саме з цього і починається. Шкода, що наше політичне керівництво постійно діяло у фарватері політики росії, а у підсумку Україна виявилась неготовою до зустрічі ворога.

Всіх президентів України, окрім Володимира Зеленського, знав особисто (когось більше, а когось менше).

Леонід Кравчук і Леонід Кучма були почесними академіками АПН України протягом чотирьох років, до скасування дипломів почесних академіків. Обидва не розуміли стратегії демократичного розвитку цивілізованого світу в цілому, а України особливо, бо рухались колом від радянщини до пострадянщини.

З Віктором Ющенком зустрічався неодноразово в резиденції Патріарха Філарета, де у січні 2005 року передав йому Структуру Секретаріату Президента України на чолі з Державним секретарем України, що була затверджена після вступу на посаду Президента України. Говорив з Віктором Андрійовичем і після його президентства. Намагався підняти тему прес-конференції Олександра Зінченка у вересні 2005 року, що стала початком підготовки захвату влади в Україні проросійськими силами, але Віктор Андрійович не зрозумів своєї провини щодо підбору команди, яка виявилась слабкою і не державницькою.

З Віктором Януковичем познайомився у 1997 році під час відрядження до Донецької області в якості куратора з політико-правових питань від Адміністрації Президента України. Перше враження було важке, але з роками дійшов висновку, що для Донецької області саме такий керівник і потрібний. Віктор Федорович годився для специфічної області, де керувались не законами, а іншими правилами, але не можна було пропонувати його кандидатуру для стратегічного рівня керівництва. Це була політична помилка, що згодом коштувало Україні втратою частини територій і чисельних людських жертв.

Про Петра Порошенка можу зазначити лише те, що він виявився більше бізнесменом, ніж державним діячем, який фактично піклувався про себе, ніж про державу і Український Народ. 5-го березня 2019 року від імені АПН України я звернувся до Петра Олексійовича з пропозицією відкликати свою кандидатуру з виборів Президента України на користь Ігоря Смешка, але він не вірив у свою поразку і тим самим кинув Україну під ноги росії.

Наступному Президентові України Володимирі Зеленському випала доля вступити одночасно в посаду Президента України і у перший клас державотворення, що не дозволило у короткий термін опанувати необхідними знаннями стратегічного рівня і стало причиною повномасштабного вторгнення збоченого російського народонаселення, яке пройшлося стройовим кроком до Маріуполя і до станції Берестейська у Києві за перший день війни. Далі почався геноцид Українського Народу.

Маю зауважити, що жоден Президент України не будував державу, а лише займався реформуванням та перебудовою радянської системи управління.

Неодноразово розповідав про японський досвід державного будівництва з 1945 року, коли Японія була зруйнована не лише атомними бомбардуваннями, а й психологічно.

Тоді японські вчені запропонували Уряду збудувати державу із найкращого, що є у світі на японському ментальному фундаменті. Сьогодні Японія є однією із провідних країн світу.

Україна після здобуття незалежності пішла іншим шляхом: реформуванням радянської системи державного управління і планової економіки, що зупинило розвиток на декілька десятиліть.

Чому так сталося?

Україна була частиною СРСР та не мала інститутів державної влади і державників, які були б здатними управляти державою і суспільними відносинами. Комуністи взяли на себе управління, а демократи залишились демократами без краваток, бо спромоглися лише на мітинги.

Дехто говорить: «Якби обрали у 1991 році В'ячеслава Чорновола, то Україна мала б шанс стати демократичною та швидко увійти до Європи». Це все казки для кухарки лєніна.

Прорадянська система влади, що на той час панувала в Україні, не могла дозволити прийти до влади демократу Чорноволу.

Тому треба виходити із реального стану громадянського суспільства, що у 1991 році залишалось ментально радянським, а наші кер-

маничі у наступні 30 років не вживали політико-правових заходів щодо демократизації державного будівництва.

Політична еліта не сформована, а політичні партії діють на кшталт політичного бізнес-клубу вождицького типу, що виборюють місця олігархічним кланам у Верховній Раді.

За 31 рік Україна спромоглася вибудувати системну політичну корупцію, що повністю підкорила державну владу і перетворила Конституцію України у декларацію намірів, замінивши її політичною доцільністю на користь політичним кланам неукраїнського походження.

У підсумку ми ще не приступили до будівництва демократичної, правової, соціальної держави, де громадянин має захищені права. Тобто продовжуємо жити у прорадянській посттоталітарній республіці. Мені так прикро від цього, що кров стигне.

Зараз з колегами по АПН України працюю над темою «Політична конструкція держави – Українська політія», де запропонуємо Концепцію розвитку України. Час будувати державу, а не лише розбирати Україну на молекули та атоми.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

24 липня 2015 року

И СНОВА О «БРАТСКОМ» НАРОДЕ

*(На русском языке для тех, кто упорно
не желает учить язык страны проживания).*

Россия – самый большой фантом в мире за всю историю человечества. Так перевернуть историю своей страны и столько уничтожить своих же людей никому не удавалось.

В России не знают, что название страны дал Петр Первый в 1721 году, убрав з названия Prussia первую букву, так же и со знаменем российским, который есть перевернутым флагом Голландии, где Петр учился наукам и ремеслу.

Много столетий россиянам вбивали в голову, что они наследники Киевской Руси, хотя само название «Киевская Русь» появилось у 1737 году с легкой руки фальсификатора истории Татищева. Была Русь со столицей в Киеве и другой Руси не было. Другие «Руси» были лишь в больных головах придворных историков.

Росияне не обращают внимание на то, что саму Москву и Московское царство создала Орда в качестве своего улуса. В России не задумались над тем, почему «основатель» Москвы Юрий Долгорукий похоронен в Киеве в 1156 году, а первые упоминания о Москве в западных источниках приходятся на 14 век.

Почему битва «во главе» с Александром Невским в 1242 году состоялась в его семилетнем возрасте.

И много чего можно сегодня написать об исторических мифах целого народа российского. Но кроме российской истории есть еще первоисточники других стран и дипломатическая переписка столетий.

Хочется посоветовать соседям, а теперь агрессорам-россиянам: займитесь своей страной, живите своими проблемами и удачами и не мешайте жить другим народам.

Ваша страна от своей же злости скоро завалится от тяжести. Неужели не видно, что весь мир отварачивается от России?

23 липня 2017 року

Молодий син Сергій третій рік на війні з росією.

ДО ОСОБЛИВОЇ УВАГИ.

Хто не втратив рідних від куль ординців-московитів, хто не чекав синів з російсько-української війни – той не розуміє трагедію від зрад генералів і політиків, яким все одно кому служити, де жити і на кого працювати.

Бережіть своїх синів, бо їм ще довго боронити землю Українську від навали росіян і своїх зрадників.

Будуймо Україну навколо себе!

Слава Україні! Слава нашим Героям!

24 липня 2022 року. Продовження.

151-й день Третьої світової війни.

Лише сьогодні дізнався про важке поранення молодшого сина Сергія в бою на трасі Лисичанськ-Бахмут 5-го липня 2022 року. Далі був шлях на Дніпро і Київ, операції тощо. Це вже третє поранення від початку повномасштабного вторгнення збоченої росії в Україну.

Малі діти – малі проблеми, дорослі діти – дорослі проблеми. Захист України є святою справою, але переживати батькам такі звістки тяжко. Дружині якось обережно пояснюють відсутність сина, але далі стає все складніше.

Так само було і у 2014-2017 роках, коли Сергій воював на Донбасі, але сьогодні інша ситуація і наші бійці боронять кожного дня Україну у важких боях, де гинуть сини Українського Народу.

Вірю у нашу Перемогу над збоченою росією, яка об'явила війну цивілізованому світові та вчиняє геноцид Українського Народу.

За кожного загиблого нашого воїна російське народонаселення буде покарано та прокляте на віки.

Бережіть своїх синів.

А якщо випала їм доля захищати Україну в бою, то хай готуються до бою відповідально і не думають про легку перемогу.

24 липня 2022 року

151-й день Третньої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням ординського походження, що вчиняє геноцид Українського Народу.

Імперська росія, яка ніколи не виконувала міжнародні домовленості, знову обдурила і Туреччину, і ООН через 20 годин після підписання у Стамбулі Угоди щодо розблокування портів України.

Складається враження, що керманичі держав цивілізованого світу не вчили в школі математику, бо не можуть скласти виконані обіцянки збоченої росії. Орда-росія здатна лише вбивати, гвалтувати та брехати і ні на що інше не спроможна через генетичні вади.

Збочену росію треба розвінчувати 24 години на добу і забивати правдиву інформацію цвяхами в голови тим, хто ще бажає заглянути в очі кремлівцям і мають надію на позитивні зміни на росії. Позитивних змін не буде за умови існування росії. Лише розпад цієї терористичної держави стане початком змін, яких можна очікувати через два покоління після розпаду.

Адекватно сьогодні відреагувала на ракетний обстріл Одеського порту міністр закордонних справ Великої Британії Елізабет Мері «Ліз» Трасс, заявивши: «Агресор має програти». Глава МЗС Великобританії заявила, що після кожного обстрілу росією України Лондон надаватиме Києву більше допомоги.

Ліз Трасс раніше за інших зрозуміла, що кремлівського старця збуджує слабкість противника. Відповідь на агресію росії має бути дзеркальною, про що я пишу вже багато років.

Якби Україна реагувала на агресивну поведінку росії дзеркально, а не діяла у її політичному фарватері, то сьогодні ми вже були б і в НАТО, і в ЄС.

Російська церква в Україні та російська мова від школи до Банкової перетворили Україну в колонію росії. У 2014 році росія лише почала закріплювати те, що натворила державна влада і опозиція до держави в Україні за кошти росії.

Ви тільки вдумайтесь: присягу державні службовці і депутати всіх рівнів складають на вірність Українському Народові, а служити наймаються росії. Війна показала скільки у нас зрадників: значно більше, ніж статистична похибка на виборах. Більшість колаборантів і не вважають себе зрадниками, бо чесно представляють інтереси росії в Україні проти України.

Опозиція до держави – це суто український винахід і феномен, що є наслідком нашої толерантності до «русского мира» в Україні. Український Народ сам винен у тому, що «русский мир» вільно бродить Україною, а мав би бути ліквідований розпеченим залізом у політико-правовий спосіб.

Дехто зауважить, що я повторююсь щодо опозиції до держави. Повторююсь і буду це робити доти, доки в Україні діють істоти на користь росії. У притомній державі зрадники сидять у тюрмах, а в Україні у владних кабінетах.

Все це є наслідком системної політичної корупції, що розїла всі гілки державної влади і добралась вже до коріння державного устрою.

Є крихка надія на те, що війна пробудить громадянське суспільство і на виборах Український Народ буде обирати, а не голосувати за гречку. Обирати не за обіцянки, а по тому, що кандидат зробив за своє життя для України.

Президент України Володимир Зеленський виступив перед багатьма парламентами держав цивілізованого світу, майже щодня виступає перед Українським Народом. Це добре!

У 2019 році я голосував за Володимира Зеленського на виборах Президента України у другому турі (у першому – за Ігоря Сметшка), про що публічно заявив і не шкодую, бо інший кандидат у другому турі був гіршим.

Маю надію, що Президент України Володимир Зеленський говорить Українському Народові правду і чесно виконує свій конституційний обов'язок глави держави.

Є багато запитань до Президента України щодо команди на Банковій, від якої, як мені підказує багаторічний досвід у практичній політиці і професійна інтуїція, він залежний і діє не завжди адекватно воєнно-політичній ситуації. Треба позбавитись зайвих служивих, які не завжди на дійсній службі, бо за вікном війна.

Продовжуємо працювати на Перемогу: кожний на своєму фронті. Будуймо Україну в собі і навколо себе!

19 серпня 1991 року

У Москві ДКНС (ГКЧП) – державний заколот.

20 серпня 1991 року. ТОКІО, ЯПОНІЯ. До готелю, де я проживаю, прибуває офіційний представник і пропонує політичний притулок з подальшим виїздом до Канади.

21 серпня 1991 року. ТОКІО. ЯПОНІЯ. Відповідаю офіційному представнику: «Після повернення до СРСР я поїду будувати Україну, бо там могили моїх рідних». Моя відповідь прийнята з повагою.

22 серпня 1991 року. ТОКІО. ЯПОНІЯ. Японці вітають з перемогою демократії в СРСР. Я відповів: «В СРСР ніколи демократії не буде, бо ця держава знищувала і продовжує знищувати людську гідність і перетворює населення на рабів». Акіра Ідеміцу, мій давній товариш, зазначив: «Я тебе розумію і завжди готовий допомогти».

28 серпня 1991 року. З Ніігата вилетів до Хабаровська і далі на Сахалін до родини. Спланували повернення додому, в Україну, після закінчення контракту у 1994 році.

2 жовтня 1992 року. КИЇВ. УКРАЇНА. Прийняв громадянство України і повернувся на Сахалін.

1 вересня 1993 року. КИЇВ. УКРАЇНА. Старший син Віталій вступив до військового інституту. Мене зараховано на 2-й курс філософського факультету Київського університету імені Тараса Шевченка, на базі вищої освіти.

28 грудня 1993 року. Дружина з молодшим сином Сергієм вилетіли до Києва на постійне місце проживання. Я мав закінчити відповідальний проект з японцями до лютого 1994 року.

6 лютого 1994 року. КИЇВ. УКРАЇНА. Остаточне повернення ДОДОМУ.

23 лютого 1994 року. Склав Присягу на вірність Українському народові і приступив до виконання обов'язків керівника інформаційно-аналітичної групи НДЦ ГУР МО України.

Так завершилась 25-річна мандрівка у москалі (1969-1994) за межами рідної землі і вже 28 років я та моя родина будуємо Україну в собі і навколо себе.

24 липня 2022 року. Сьогодні в Україні війна, яку розв'язала збочена росія, і у кожного із нас має бути свій фронт на шляху до Перемоги за підтримки США і союзників.

Все буде добре і буде Україна!

25 липня 2022 року

152-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення ординського походження з генетичними вадами під проводом цинічного холоднокривного воєнного злочинця путіна.

Нещодавно мав дружню бесіду з ректором поважного університету, який зауважив: «Ви не маєте медичної освіти, але діагноз росіянам виставили професійно. Як це Вам вдалося?»

У далеких 70-х роках минулого століття я мав честь відвідувати двічі на тиждень Інститут мозку в Ленінграді (у ті часи Інститут мав назву «Інститут експериментальної медицини»), яким керувала славетна Наталя Петрівна Бехтерева, онука академіка Бехтерева Володимира Михайловича.

У Першій частині своїх Нотаток я згадував про цей період свого життя. Дещо нагадаю.

У 1972 році за рекомендацією начальника кафедри психології та педагогіки Ленінградського вищого воєнно-політичного училища Протиповітряної оборони доктора психологічних наук полковника Олександрова Олександра Олександровича я прибув з листом до ди-

ректора Інституту експериментальної медицини Н.П.Бехтеревої для отримання дозволу на підготовку реферату з проблем діяльності мозку на базі Інституту.

У Примальній чекав підписання дозволу і дуже хвилювався, бо до мене таких листів раніше кафедра не спрямовувала до Інституту.

Секретар запросила мене до Наталі Петрівни. Зайшов до кабінету і був вражений тим, що все, крім меблів, було пофарбовано у білий колір з відтінком мармуру. Наталя Петрівна суворо поглянула на мене і запросила присісти.

Прочитала листа-рекомендацію від кафедри і з хвилину мовчки дивилась на мене. Думаю: «Щось не так і Наталя Петрівна підбирає слова для відмови». Це був мій психологічний прокол, бо не мав спеціальних знань з психології і життєвого досвіду.

Наталя Петрівна говорить: «Мого батька, якого перед війною розстріляли, звали Петро Володимирович. Я Вас вітаю у нашому Інституті і приступайте до написання реферату. Консультанта я Вам призначу».

Хоча рішення було позитивне, але у мене спітніли не лише руки від страху. Ту зустріч зі славетною жінкою і вченою я запам'ятав у деталях назавжди. Було ще декілька бесід за ініціативою Наталі Петрівни, але у пам'яті залишилась перша.

Після виконаної роботи була остання зустріч, де Наталя Петрівна сказала таке: «Мозок людини ніхто не здатний вивчити на 100%, але зрозуміти його діяльність треба».

Почніть із управління собою, бо це саме складне. Ми ще не знаємо: мозок керує нами, чи ми мозком».

Саме цікаве, що мій Дідусь, який не мав медичної освіти, говорив мені: «Саме складе у житті – навчитися управляти собою, а все інше дрібниці».

Виходить, людина, яка намагається пізнати себе і своє місце у світі, інстинктивно відчуває основні параметри свого розвитку, що вплинуть на інтелект у майбутньому.

Я так детально описую цей період свого життя для того, щоб читач зрозумів дуже просту річ: лише важка праця над собою може принести позитивний результат для людини, яка спрямовує себе на розвиток.

Відповідь ректору поважного Університету була такою: «Я не маю медичної освіти, але все життя намагався зрозуміти поведінку

людини у різних ситуаціях і певною мірою мені це вдалося, бо моїми вчителями були великі, люблячі життя, люди».

19-го березня 2022 року, на 24-й день війни, моя онука Діана написала картину, а на ній слова: «ЛЮДИ МИ ТІЛЬКИ ТОДІ, ЯК ДУЖЕ СИЛЬНО ЛЮБИМО».

З такого розуміння себе формується особистість. На превеликий жаль більшість людей є психологічно слабкими і не здатні управляти собою, а тому треба вже зараз, до Перемоги, добре думати над підготовкою кадрів для будівництва України, де будуть жити наші нащадки, які мають право на сильну любов, бо вони люди.

У молоді роки я хотів стати хірургом, але не склалося, хоча все життя подумки ходив у білому халаті з портупеею, яку й досі зняти не можу, бо боюсь розсипатись. Так і живу: затягнутий міцно ремнем свого характеру і великим бажанням бути сильним. Чесно визнаю, що це дуже складно, а іноді і нестерпно. Буває бажання вийти у чисте поле і голосно довго кричати, бо на людях маю бути сильним і давати надію на краще.

Всі мої спогади і нотатки спрямовані переважно молоді, бо їм жити після нас, їм будувати України після чисельних невдалих спроб реформування радянської системи влади та життєдіяльності держави і суспільства.

Йде 152-й день війни, яку розв'язала збочена росія проти України, де вчиняє геноцид Українського Народу.

17-20 липня у Дніпрі я мав честь спілкуватись з науковцями, які мріють про вільну і заможну Україну. Відкрито Південне відділення АПН України, що зібрало у своїх лавах 27 науковців, серед яких переважно молоді люди, і це надихає на велику працю щодо будівництва держави після війни, яку ми обов'язково подолаємо за підтримки США і союзників.

Щира вдячність академіку-секретареві Південного відділення АПН України доктору політичних наук, професору Тупиці Олегу Леонідовичу за створення потужного відділення у Дніпрі.

Наступним кроком щодо розширення діяльності АПН України стане утворення Західного відділення, про що вже йдуть перемовини. Про українську політичну позицію треба піклуватись наполегливо, бо «русский мир» ще не подоланий і опозиція до держави ще не ліквідована. Тому попереду багато роботи.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

25 липня 2015 року

**БЕЗ ЛЮБОВІ ДО УКРАЇНИ
У НАС НЕМАЄ МАЙБУТНЬОГО**

Найбільша проблема – відсутність любові до Української держави, до Українського народу з боку інститутів державної влади.

Без любові у нас нічого не вийде.

26 липня 2022 року.

153-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія зі скаженим народонаселенням ординського походження на території України, де вчиняє геноцид Українського Народу на очах цивілізованого світу, який ще вірить у демократичні зміни на росії після путіна.

Цивілізований світ після 1945 року розслабився та увійшов у стан летаргічного сну, після чого лише зараз, після п'яти місяців повномасштабної війни, почав розуміти те, що було зрозуміло про росію завжди, з часів Орди, яка заснувала московське князівство та передала свою форму державного правління і генетично хворе народонаселення з вадами психіки.

Психіатри цивілізованого світу мають надати відповідь на запитання: чому люди, які потрапляють на росію, стають ординським народонаселенням з тими ж генетичними вадами, що й російські істоти, що здатні лише вбивати, гвалтувати і знищувати все навколо себе заради забави.

Ця тема мене турбує з того часу, як я покинув росію у 1994 році, після 25 років ходіння у москалі. До повернення в Україну ніколи було думати про стан психіки москвитів, бо вперто намагався не розчинитись серед них. Вдалося, бо вчителі були гарні, про яких вже писав раніше.

Багато було випробувань долі за 25 років, але це була школа виживання, що гартувала мій характер і вимагала бути прямоходячим.

З 71-річного віку вже можна аналізувати спокійно все, що відбувалось у житті, але у молоді роки опирався лише на природну інтуїцію, заповіти Дідуса і Бабусі, поради вчителів, на яких мені поталанило.

Наука життя – це не університетські підручники, а вчителів, які вказують дорогу, якою треба долати і правду, і напівправду, і брехню у стосунках, що без досвіду важко розрізнити.

Казала моя Бабуся: «Хто не був молодим – той не був дурним». Проста фраза, а скільки в ній народної мудрості. Таких мудрих порад я отримав стільки, що на все життя вистачає, та ділюсь з синами, друзями, колегами, учнями, бо носити в собі знання поколінь не можна.

Є категорія людей, яка вважає так: ми ходили зі своїми граблями, то хай і молодь походить тяжкими дорогами. Хибна філософія життя. Старше покоління має передати всі свої знання молодому поколінню, бо інакше не буде розвитку. Я радію успіхам всіх, хто поруч і подаю руку тим, хто бажає рухатись вперед. Добро завжди породжує добро.

Сьогодні презентую свої Нотатки із щоденника політолога, що вийшли з друку під назвою «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни» в Медіацентрі Генеральної дирекції з обслуговування дипломатичних представництв в Україні.

Хвилююсь, але вірю у те, що рішення оприлюднити нередаговані щоденники прийнято своєчасно і правильне, бо в період війни треба передати людям свій досвід виживання у нестерпних умовах. Досвід виживання не можна взяти з підручників.

ВІЙНА І ПРЕТЕНЗІЇ

Йде 153-й день війни, що випалила наші душі, але загартувала волю до життя. Український Народ мав пройти через горе і кров для розуміння самих себе та скинути з себе опозицію до держави, що багато років несла нам «русский мир». Це зло має бути ліквідовано у політико-правовий спосіб без жалю, бо ворог нас не жаліє, а знищує.

Державники в США і в державах-союзниках звертають увагу на те, що Україна не готувалась до війни належним чином, а сьогодні більше зайнята «вибиванням» допомоги від заходу, ніж переорієнтовує економіку на воєнний лад, як це вимагає Закон про воєнний стан.

Воювати з відкритими ресторанами не можна, бо це може віддалити Україну від цивілізованого світу назавжди. Демократичні цінності – це не костюм без краватки, а тяжка робота на шляху до внутрішньої свободи, про що ми ще й не знаємо, бо жили у радянській казармі.

Висновки:

Ментально ми ще не готові зрозуміти претензії до себе, бо не вільні. Критику треба сПримати і виправляти помилки, а не огризатись і породжувати нових ворогів.

Політична корупція роз'їдає державу і суспільство до фундаменту, на якому має базуватись культура і традиції народу.

Наш вибір – свобода. Керманичі змінюються, або їх змінюють.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

26 липня 2015 року

ПРО СУМНІ ДУМКИ

У такий скрутний для держави час приходять сумні думки, що трансформувалися з часів студентської лави, коли я вивчав психологію і мав можливість бути в Інституті мозку імені Бехтерева в Ленінграді, у думки людини, якій минуло 64 роки і настав час осмислити все, що відбувається.

ПРО ЩО Я?

У наших владних кабінетах помічається присутність вірусної інфекції енцефаліту (давньогрецькою – *ἐνκεφαλίτις*, запалення мозку) – токсичне враження головного мозку. Всі, хто приходить на середню і високого рівня державну посаду, одразу отримують інфекцію. Інакше важко пояснити майже однакову поведінку чиновників і прояви психічної хвороби майже у всіх, хто прийшов до влади. Одразу майже всі чиновники плутаються у координації руху і здатності відрізнити державне від власного.

Пам'ятаю часи, коли пологові будинки, у яких виявляли стафілокок, спалювали. Навіть я одного разу підписував таке розпорядження на Сахаліні.

Мабуть у цьому є сенс. Треба негайно утворити народну ТСК (тимчасову слідчу комісію) за участю психіатрів і вірусологів для виявлення інфекції, що смертельно вражає нашу владу, й прийняти рішення щодо знищення певних владних будівель з метою запобігання зараження молодого покоління Українського народу важкою психічною хворобою.

Можливо нам випаде щастя і ця зараза у владних кабінетах зникне разом з їхніми власниками.

Слава Україні!

(Буду щиро вдячний тим, хто поширить мої думки або донесе до розумної частини чиновників, що дивним чином ще існують. Можливо когось врятуємо від смертельної психічної хвороби).

26 липня 2015 року

ПРО ЩАСТЯ

Лише щаслива людина може з любов'ю дати ради дітям і онукам, або надати пораду як любити людей і бути щасливим. Це таке велике щастя, коли навколо тебе щасливі люди і ти можеш та маєш моральне право надати всім, хто бажає, пораду про щастя.

Хай буде щастя у кожній родині і в Україні!

СЬОГОДНІ:

26 липня 2022 року

Відбулась презентація моїх Нотаток із щоденника політолога «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни».

Дякую всім, хто взяв участь в обговоренні!

Тим, хто ще вірить у майбутнє російського народонаселення, нагадаю таке:

РОСІЯНИ – НЕ ЛЮДИ

Сьогодні послухав лідерів, політиків, політологів, журналістів, які намагались пояснити Українському народові, що це не населення росії воює, а російська влада.

Наші лідери кажуть, що знають росію і ментальність росіян.

Не маю бажання ображати лідерів, політиків, політологів і журналістів, які «знають» росію і росіян, але зазначу таке:

1. Нічого вони не знають ні про росію, ні про росіян, бо це окрема популяція людиноподібних істот, які здатні вбивати жінок, стариків, дітей просто заради забави.

2. Путін надав наказ змінити владу в Україні. А хто сьогодні вбиває Український народ? Вбивають військові, які вчора були простими громадянами, а сьогодні заради забави за гроші звіряче вбивають Український народ.

3. Росіяни всі однаково психічно хворі і це треба добре розуміти. Вони одягли костюми і краватки на гниле тіло і хвору душу.

4. Росію і росіян можуть знати ті, хто десятки років жив поруч з ними і розуміє їхню психологію, їхню ментальність, яка не змінилась з часів заснування Ордою московського князівства.

5. Український народ має зрозуміти, нарешті, що росіянин на нашій землі повинен бути або мертвим, або вигнаним на росію.

6. Український народ має зрозуміти, нарешті, що в Україні є опозиція до нашої держави і ця опозиція має бути ліквідована. Вичистити всю проросійську гидоту, бо наша толерантність вже довела державу до краю, за яким лише прірва.

7. Під крилом політичної влади діють проросійські партії і російська церква, які мають бути заборонені. Наша слабкість породила війну проти нас.

8. Нас не навчили Майдани 2004 і 2014 років. Нам обов'язково треба було дочекатись війни, щоб прокинутись і зрозуміти те, що вже давно відомо: росія – наш вічний ворог і ніколи не була нашим другом, а тим більше одним народом.

9. Наш Український народ генетично сильний, але за 300 років поневолення забув про це.

10. Сьогодні ми прокинулись остаточно і добре б не заснути знову після війни, яку ми обов'язково подолаємо. Подолаємо зі значними жертвами.

11. Вже сьогодні треба думати про майбутній державний устрій і політичний режим, бо й досі живемо за радянськими кальками і з радянською, ментально, владою.

12. Український Народ гідний жити разом з цивілізованим світом, але для цього треба назавжди скинути радянські кайдани з ніг, з рук і з мізків.

Перемога буде за нами!

Слава Україні!

Героям Слава!

3-го березня 2022 року.
20.20 за Київським часом.

27 лютого 2022 року

154-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія в Україні, де вчиняє геноцид Українського народу на очах цивілізованого світу під проводом цинічного холонокровного міжнародного воєнного злочинця путіна.

У кожній Частині своїх Нотаток із щоденника політолога я дещо повторюю з метою привернути увагу читача на глобальні політичні процеси, що змінюється під час входження людства у цифрову цивілізацію на плечах Українського Героїчного Народу і за рахунок Українського Героїчного Народу, бо іншому народові виявилось не по зубах протистояти скаженому російському народонаселенню ординського походження з генетичними вадами.

Цивілізований світ створив монстра з ядерною зброєю та помилково розраховував на демократизацію росії, яка за своїми ментальними показниками не здатна на розвиток, бо постійно живе у минулому часі і віртуальному світі, який сама для себе вигадала.

ПРОЗРІННЯ ТРЕТЬОЮ СВІТОВОЮ ВІЙНОЮ

Цивілізований світ, нарешті, після 105 років експериментів щодо демократизації збоченої росії зі скаженим народонаселенням ординського походження, почав повільно розуміти свої стратегічні прорахунки у зовнішній політиці щодо росії.

Вивченням російського народонаселення мали б займатись психіатри і генетики, а не політики, які допустили появу монстра з ядерною зброєю, що сьогодні тримає у заручниках весь світ.

Стратегічні прорахунки треба ретельно вивчити і врахувати у майбутньому після зникнення з мапи Землі російського монстра, якого виховали і випестили держави західної демократії через політичну недалекоглядність і самовпевненість.

Уроки світової історії не всі здатні вивчати і враховувати у моделюванні глобальних політичних процесів майбутнього. Видатні аналітики стверджують, що майбутнє моделюють розвідки провідних держав світу.

Для того, щоб моделювати майбутнє, треба добре вивчати минуле і закономірності розвитку та занепаду держав, а особливо імпе-

рій, які впливають на розвиток людської цивілізації в цілому з давніх часів.

Розвідки провідних держав світу деградують так швидко, як швидко в наше життя входить штучний інтелект, що завів нас у цифрову цивілізацію без попередньої підготовки психіки людини, яка всілась на диван з смартфоном і мріє про зростання свого інтелекту.

Зв'язки між нейронами у мозку, яких декілька мільярдів, мають працювати з космічною швидкістю, бо інакше штучний інтелект одного разу заявить, що присутність людини не входить у його плани на майбутнє.

Людство виявилось не готовим до входження у цифрову цивілізацію, а тому маємо проблему з аналітичними здібностями людини, яка розраховує не на свій інтелект, а на штучний, що завжди поруч.

Політичні аналітики розвідок провідних держав світу, які претендують за здатність змодельовати майбутнє людства, мають працювати над розвитком свого інтелекту, бо моделювання майбутнього людства ще не можна довірити смартфону, що запрограмований на бізнесрезультат в економіці, а не на розвиток природного інтелекту.

Днями мав ґрунтовну розмову з професором гуманітарної кафедри провідного університету України, де не викладають вищу математику, як, до речі, і в інших університетах на гуманітарних факультетах.

Питання: як можна викладати логіку без попереднього вивчення вищої математики? Якою мовою можна говорити з випускником-політологом про математичне моделювання політичних процесів, що у провідних університетах світу вважається простою таблицею множення.

Мушу нагадати заглавну тезу наукового журналу «Суспільно-політичні процеси» АПН України:

«Держава, котра не дбає про розвиток гуманітарної освіти і науки, втрачає шанс сформувати громадянське суспільство та врешті отримує індиферентну масу, якій все одно де жити, на кого працювати, кому служити. У кінцевому підсумку держава втрачає саму себе – припиняє своє існування».

ФУНДАМЕНТОМ ВСІХ НАУК Є МАТЕМАТИКА І ФІЛОСОФІЯ

Виявляється, що про цю істину не знають наші професори, які від аспіранта до професора не виходять у світі з будівель університетів, а МОН не виконує свою головну функцію організатора освіти, бо займається лише перевітками та плануваннями заради планів.

Людям старшого покоління відомо, що до 1964 року Логіка викладалась у старших класах середньої школи. Логіка після математики.

Схоже на те, що розвідників провідних держав світу, які мають моделювати майбутнє людської цивілізації, теж не навчили математиці, філософії і логіці.

А якщо навчили, то чому з 28 лютого 2022 року розвідки провідних держав світу вже не передбачали героїчний супротив Українського Народу збоченій росії зі скаженим народонаселенням, яке пішло у лаптях на нашу землю, де вчинило геноцид Українського Народу?

І САМЕ ТУТ ЗАРИТА ДОХЛА СОБАКА.

За 77 років після Другої світової війни провідні держави світу приспали інтелект своїх розвідок і дозволили цим розвідкам проїдати кошти платників податків заради інформації, яка корелюється з уявленнями світового порядку лідерами провідних держав світу.

Проспали, прогавили негативну динаміку розвитку монстра з ядерною зброєю, що самі і надали скаженим істотам збоченої росії.

Лише об'єктивне і науково обґрунтоване знання політичної ситуації у світі на сьогодні може дати відповідь на запитання, що має поставити час після війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу.

Приспаний смартфон мозок не здатний до глибокої аналітичної роботи, бо він приспаний.

У 1994 році я був причетний до створення Інституту воєнної розвідки в Україні, де закладались основи підготовки майбутніх розвідників з аналітичними здібностями високого професійного рівня.

Впевнений, що після війни нам буде багато роботи з підготовки кадрів стратегічного рівня, без чого не можливо будувати демократичну, правову державу, про що так добре написано у Конституції України, яка ще не стала Основним Законом прямої дії, а лише де-

кларациєю намірів з елементами політичної доцільності, що часто диктується політичними авантюристами, яким Український Народ не є рідним ментально.

Уроки треба добре вчити, бо історія не знає чорновиків.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

27 липня 2022 року

Наші ГОЛОВНІ ПРОБЛЕМИ на шляху до Європи:

1. Системна політична корупція, через що узурпована державна влада та перетворено у декларацію намірів Основний закон – Конституцію України.

2. Під пильним оком політичного керівництва України протягом 30 років формувалась опозиція до держави, що є повноважним представником «руського мира» в Україні.

3. Підготовка кадрів стратегічного рівня виведено на рівень «0», що не може дозволити собі притомне керівництво жодної держави цивілізованого світу.

4. Спеціальні органи державної влади, що відповідають за національну безпеку, перетворені в обслуговуючий персонал, який вже не пам'ятає тексту Присяги на вірність Українському Народові.

5. Повномасштабна війна, яку розв'язала збочена росія в Україні проти цивілізованого світу, має всі ознаки Світової війни, бо в ній задіяні економічні і воєнні потенціали багатьох держав і континентів.

Саме у такій послідовності я визначив наші головні проблеми. За відсутності проблем 1-4 повномасштабної війни могло не бути.

Тому Українському Героїчному Народові, який постав проти російського скаженого народонаселення, після Перемоги треба назавжди закрити питання з проблемами 1-4, бо інакше проблема № 5 буде вриватися до України постійно.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

27 липня 2022 року

У нас був інший шлях без війни, але політики грали на політичній шахівниці проти України.

ПОЛІТИКИ ПОВИННІ БУТИ ДЕРЖАВНИКАМИ

У ФБ періодично пишуть про конфлікт між Порошенком, Тимошенко і Зінченком у 2005 році. Дуже корисно знати історію подій, але при цьому треба добре аналізувати.

Все це я добре пам'ятаю. Олександр Олексійович Зінченко – Державний секретар України на той час, мав всі можливості впливати на політичну ситуацію, користуючись повною довірою Президента Ю.А.Ющенка. Але він прийняв рішення гримнути дверима, при цьому повідати всім про підкилимну політичну кухню.

Так державні діячі не діють. Якби Олександр Зінченко на той час виправив конфліктну ситуацію між собою, Порошенком і Тимошенко з допомогою Ющенка, то сьогодні ми мали б іншу Україну, без війни.

Бумеранг за помилки у політиці б'є завжди боляче.

28 липня 2022 року

155-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на чолі з цинічним холоднокрівним міжнародним воєнним злочинцем путіним.

Американські вчені на першій лекції говорять про те, що будуть говорити на другій лекції, на другій викладають тему, а на третій лекції повторюють другу для закріплення матеріалу.

Цим методом і я користуюсь вже декілька років. Нотатки із щоденника політолога не виключення.

Тому закріплюємо тему про нашого вічного ворога.

ВІЙНА ЗАВЕРШИТЬСЯ НАШОЮ ПЕРЕМОГОЮ І МИРНЕ ЖИТТЯ ТРЕБА ПЛАНУВАТИ ВЖЕ СЬОГОДНІ

Український Героїчний Народ незламний, бо ми Козацького Роду, який не дозволить панувати збоченій росії зі скаженим народонаселенням на наших землях.

Скажене російське народонаселення пішло повномасштабною війною у лаптях проти цивілізованого світу, бо їм не пояснили, що у лаптях можна воювати лише три дні і в суху погоду.

У першому томі Нотаток із щоденника політолога, що вийшов із друку у травні цього року, я порівнював захоплення чужих територій російським скаженим народонаселенням ординського походження із захопленням чужих територій горилами в Африці.

Задовго до повномасштабної війни міністр культури ерефії Володимир Мединський заявив про те, що росіяни мають одну зайву хромосому. Це той самий Мединський, який нещодавно очолював делегацію ерефії на перемовинах з Україною.

Міністр Мединський визнав факт, що давно відомий цивілізованому світові, але цей цивілізований світ так довго не бажав вірити у те, що росія є збоченою недодержавою зі скаженим людиноподібним населенням, що увійшов у стан психологічного штопору від розуміння очевидного.

Великий англійський науковець Чальз Роберт Дарвін створив теорію еволюції і запропонував разом з Альфредом Расселом Воллесом принцип природного добору. Після досліджень у Південній Америці і на Галапагоських островах (1831-1836) Дарвін опублікував книгу «Походження видів шляхом природного добору», в якій пояснював еволюційний процес принципами природного й статевого добору.

Шкода, що Чальз Дарвін обмежився лише дослідженнями видів у Південній Америці, чим заклав фундаментальну теоретичну похибку, через що лише сьогодні, під час війни збоченої росії проти цивілізованого світу, людство звернуло увагу на те, що російське народонаселення немає нічого спільного з Homo Sapiens, бо мутація давніх приматів, від яких пішла гілка майбутніх ординців – пращурів росіян, отримали у спадок зайву хромосому і ще ряд генетичних збочень.

Збочене російське народонаселення із зайвою хромосомою одягло на гнилу душу цивільний одяг, опанувало первинними навичками мови, чим завело в оману весь цивілізований світ.

Із історії Орди, що захоплювала чужі території, як горили в Африці, відомі подробиці діянь ординців: залітали на конях, вбивали чоловіків, відрізали їм голови і будували із них піраміди для доповіді ханові, гвалтували жінок і звозили їх разом з дітьми до своїх родин для продовження роду, бо свої мутовані гени від приматів не спрацювали під час розмноження.

Поведінка скажених істот зі збоченої росії на війні в Україні нічим не відрізняється від поведінки їхніх пращурів-ординців, що по-

ходять від підвиду приматів, припинення розвитку яких не помітив Чарльз Дарвін, що стало причиною хибного уявлення розвитку приматів, які одягли людську одягу і стали видавати себе за Номо Sapiens.

Цивілізований світ прокинувся під час війни і збагнув, що Український Героїчний Народ постав проти скаженого російського народонаселення і закрив тілам своїх синів і доньок держави західної демократії, розвідки яких прогнозували падіння України через три дні війни.

Цивілізований світ, під пильним наглядом якого і за сприяння якого зросла збочена росія з ядерною зброєю, дійшов стратегічного висновку щодо прорахунків в оцінці росії як держави і російського народонаселення, як недорозвинутих істот, що здатні лише вбивати, гвалтувати і знищувати все навколо себе заради забави, бо на інше це генетично збочене народонаселення непригодне за визначенням, чого не помітив Чарльз Дарвін.

Я так напористо і детально розписую про походження генетично збоченого російського народонаселення для того, щоб кожний учень школи мав уявлення про тих, хто увірвався з війною на нашу землю, де вчиняє геноцид Українського Народу.

Генетика, що була заборонена комуно-фашистами, є наукою, нехтування якою може призвести до викривлень у розумінні походження і розвитку видів, що дозволив собі Чарльз Дарвін, дослідивши види лише на маленькому клаптику Землі, чим спричинив фундаментальну наукову помилку, через що ми сьогодні не розуміємо підвид приматів, що видає себе за людей і тримає весь світ у напрузі.

Далі про своє, про майбутнє, бо майбутнє вже стукає у двері післявоєнної мирної України.

Понад 2000 років тому Великі вчені Греції Солон і Аристотель описали поняття «Демократія», яке за довгі віки згвалтовано так, що сьогодні часто демократію сприймають як вседозволеність.

Особливо вседозволеність у державотворенні притаманне тоталітарним і посттоталітарним режимам, до яких відноситься і Україна, де за 30 років не здійснено жодного ні теоретичного, ні практичного кроку у бік будівництва демократичної, правової держави.

Це наша головна проблема, що у підсумку довела державу і Український Народ до війни. Збочена росія лише скористалась нашою слабкістю на свою користь, бо завжди лікувала свої внутрішні глобальні проблеми війною.

Неодноразово звертав увагу на те, що Україна не має Основного Закону прямої дії. Є декларація намірів з назвою «Конституція України», де прописано все таким чином, що гілки влади й досі не можуть знайти спільну мову по стратегічним питанням розвитку держави і суспільства, а посаду президента України не вмонтовано у гілки влади, що є причиною розбалансування форми державного правління і постійних внутрішньополітичних конфліктів, що приводять до революцій.

Держава, де можна змінити форму правління за одну ніч під пильним оком Конституційного Суду з мовчазної згоди Громадянського суспільства, яке після кожної революції передає владу політичним авантюристам, не може називатись демократичною і правовою, як це записано в Конституції України.

Мушу прямим текстом заявити про те, що повноцінної демократичної правової держави Український Народ не збудував за 31 рік. Не збудував тому, що ментально ще залишився радянським і довгий час, до війни, жив під наглядом збоченої росії, яка марила приборкати Україну та знищити Український Народ, чим і зайнялась з 24 лютого 2022 року.

Зараз ми маємо єдиний і останній історичний шанс більше не допустити до влади політичних авантюристів, які можуть продовжити рухатись у бік збоченої росії.

Опозиція до держави, про яку я пишу вже багато років, ще має сили для розхитування суспільно-політичної ситуації в Україні на користь росії.

Україна втратила історичний шанс стати частиною цивілізованого світу у 2005 році, після Помаранчевої Революції, через слабкість політичного керівництва держави, яке продовжувало ходити кланятися до Московського патріархату в Україні і дозволила збоченій росії вчинити політичний заколот у вересні 2005 року, що став стартом підготовки до війни, яка почалася у 2014 році захопленням Криму і частини Донбасу.

Україна втратила шанс стати частиною Європи і у 2014 році, коли після Януковича до влади прийшли знову політичні авантюристи, Український Народ яким був не Народом, а інструментом для власного збагачення.

Маю надію на те, що війна, де гинуть на фронті і в окупації десятки тисяч наших синів і доньок, проміє мозок кожному притомному Українцю, якому жити на цій землі задля майбутнього свого і своїх нащадків.

Маю надію на те, що опозиція до України, завдяки якій збочена росія вільно увійшла з війною на наші землі у перші часи 24-го лютого 2022 року, буде остаточно ліквідована у політико-правовий спосіб, або фізично, якщо це буде потрібно заради безпеки держави.

Толерантність Українського Героїчного Народу повинна мати межі, за якими не дозволено ворогам порушувати наші кордони і захоплювати наші землі.

Солон і Аристотель у Давній Греції добре виписали поняття «Демократія» для свого часу, але сьогодні нам треба будувати оновлену демократію – Правову Демократію, де закон однаковий для кожного члена суспільства в державі, без винятку.

Будуємо Україну в собі і навколо себе!

НОВИНИ: 28 Липня 2022 07:26. З території білорусі окупанти запустили по Україні кілька десятків ракет.

Прихильникам спільної слов'янської культури до уваги:

Білорусь така ж держава-агресор, як і збочена росія, якщо комусь це не зрозуміло. Білоруське народонаселення, яке ховається в кущах у той час, коли в Україні вчиняється геноцид, не гідне нашої поваги і є ворогом для Українського Народу.

Наша толерантність і дипломатичні реверанси довели нас до війни.

Будуймо навколо себе високий ментальний паркан від агресорів, бо інакше буде біда.

29 липня 2022 року

156-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на чолі з цинічним холоднокривним міжнародним воєнним злочинцем путіним.

ВІД СТАРОГО БЮРОКРАТА

З 2009 року неодноразово виступав із зауваженнями до політичного керівництва держави щодо нехтування Основним Законом – Конституцією України та перетворення її у декларацію намірів.

За 31 рік незалежності ми так і не приступили до будівництва демократичної, правової, соціальної держави, бо всі ці роки займались постійнодіючим процесом реформування та перебудови радян-

ської форми правління та системи державного управління, а тому й досі знаходимося у нестабільному стані державотворення.

Політична корупція, що роз'їдає державу і суспільство до основ, не сприяє формуванню Політичної еліти, яка б могла запропонувати Концепцію розвитку держави.

Прикро, що жодний президент України не наважився відхреститись від радянської системи управління та сформулювати модель державно-суспільного устрою.

Це і привело Україну на роздоріжжя між цивілізованим демократичним світом і російською терористичною державою, яка сьогодні вчиняє геноцид Українського Народу.

Вина за війну, яку розв'язала збочена росія, лежить на 60% на Україні, бо виявилась настільки слабкою, що спровокувала росію на повномасштабне вторгнення та анексію територій.

Політичне керівництво цьогодини звертається до цивілізованих країн світу щодо надання допомоги Україні у протистоянні терористичній росії.

А про що думали наші керманічі протягом 31 року, коли розкрадали та продавали військову техніку. Не про Україну і Український Народ, а лише про своє особисте майбутнє, що у кожного склалося не бідно до сьомого покоління нащадків. Гидко і соромно писати про це.

Один мій добрий знайомий розповідав про кімнату-сейф в одного із наших «рідних» президентів, який так піклувався за Український Народ, що переплутав народне зі своїм на користь свого. І цей «рідний» не самотній у таких діях.

У чому причина такого стану з нашими керманічами?

Колись говорили: «Газета Правда написала, то це і є правда». Сьогодні ні газети, ні правди немає, а залишалась суцільна брехня від політиків, які рухаються щаблями влади.

Український Народ генетично звик до свого особистого родинного гнізда, що й досі не розуміє політиків, які мали б виконувати Присягу, складену йому ж, Українському Народові.

Можливо війна вправить нам мізки і розверне Український Народ у сторону розуміння своєї ролі у будівництві СВОЇї держави, де мають жити наші нащадки, а не політичні авантюристи, що збудували для себе системну політичну корупцію, через що вже маємо проблеми у міжнародних відносинах.

Спостерігаю за політичними призначеннями і маю зауважити, що ці хлопчики і дівчатка із неосвіченої пісочниці не здатні рухати Україну в сторону Європи, бо не навчені будувати.

Державне будівництво – це не «велике» будівництво з великими відкатами, а тяжка праця на благо Українського Народу, який сьогодні боронить весь демократичний світ від збоченої росії.

Шкода, що наші керманичі живуть у віртуальному світі, що написаний режисерами, які не вміють нічого, крім малювати телевізійні картинки з метою маніпуляції свідомістю населення України і світу, де намагаються підтримати Україну. Вистава для Шарікова Булгакова.

Нам говорять, що критика влади зараз не на часі.

Не на часі брехати. Український Героїчний Народ прозріває війною і горем, а тому правда має прорізатись дуже швидко, та так швидко, щоб з кабінетів влади повилазили кроти разом з опозицією до держави, що вже мала бути ліквідована у політико-правовий спосіб.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

29 липня 2014 року

«РОСІЙСЬКОМОВНІ УКРАЇНЦІ» – ЦЕ ЩО?

Шановні Друзі!

У цьому питанні слід поставити крапку. Є громадяни України за відповідним документом: паспортом чи свідоцтвом про народження. А є національність: українець, болгарин, румин, єврей тощо.

І до чого тут якісьмовні?

Не існує російськомовних українців.

Це складова «русского мира», який нам наполегливо нав'язує росія.

Громадяни України, які вперто не говорять українською мовою, говорять, що вони теж патріоти України. Хай ці «патріоти» поїдуть на росію і українською мовою поговорять про любов до росії.

30 липня 2022 року

157-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу в Україні, де вчиняє геноцид Українського Героїчного Народу за бажання бути вільними серед вільних.

ЩОДО ТЕРМІНУ «ТРЕТЯ СВІТОВА ВІЙНА»

Хто вважає цю війну російсько-українською, той не розуміє причини її розв'язання та наслідки для глобального світу.

24-го лютого 2022 року почалось відкрите збройне протистояння між демократичними державами і тоталітарною росією на території України, куди увійшли декілька держав і коаліцій (союзів) держав з різних континентів та у різний спосіб участі.

Збочена росія із віртуального світу прийняла рішення щодо переділу світопорядку на користь тоталітарних систем, не розуміючи свого місця і того незаперечного факту, що на росії вже почалися незворотні процеси розпаду держави.

Тому наполягаю на визначенні терміну щодо війни, як Третя світова, про що я написав 24 лютого 2022 року у своїх Нотатках із щоденника політолога, що вийшли із друку 3-го травня 2022 року «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни».

Від адекватного визначення війни буде залежати відповідальність агресора.

УКРАЇНСЬКА ПОЛІТІЯ: ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ ПІСЛЯ ВІЙНИ

Ця тема ніяк не постане перед Українським громадянським суспільством і політичним керівництвом держави, бо немає розуміння напрямку руху через розбрат між політичними бізнес-клубами вождівського типу, що звуться політичними партіями, та керманичами держави, які кидають Україну на свій розсуд, що часто-густо є неадекватним і не відповідає національним інтересам України.

Науковці, які здатні запропонувати Концепцію розвитку України, треба зайняти свою основну місію у критичний для держави час.

Виходячи з того, що Національна академія наук України разом з галузевими національними академіями з 24 лютого 2022 року не подали фундаментальних пропозицій щодо моделі державно-суспільного устрою після війни, можна на цих установах поставити крапку, бо не варто звертати увагу на мертве тіло, що тягне вже 31 рік Україну в сторону занепаду радянського типу.

У 2020 року мною було запропоновано наукове визначення моделі державно-суспільного устрою «Правова демократія», про що отримано Свідоцтво про авторське право.

Політична конструкція України, на моє переконання, може бути такою:

Форма державного правління – Республіка (парламентсько-президентська);

Модель державно-суспільного устрою – Правова демократія;

Державна ідеологія – Класичний лібералізм.

Є чутливе питання у розподілі повноважень між гілками державної влади. За Конституцією України президент України є главою держави, але не представляє жодної гілки влади, через що постійно маємо конфліктну ситуацію, а іноді і революційну, з чим після війни треба остаточно покінчити у політико-правовий спосіб.

Запрошую до дискусії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ЖАХЛИВА ТРАГЕДІЯ В ОЛЕНІВЦІ

29 липня 2020 року

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЯМ!

У 2014 році я виказав припущення, що маю сумнів щодо доведення матеріалів злочину збоченої росії в Україні до Міжнародного Суду в Гаазі.

Коли політики говорять: «Зроблю все», то це означає лише те, що нічого зроблено не буде.

З 2014 року вже треба показати Українському Народові, сини і доньки якого захищають демократичний світ від російсько-ординської агресії, які справи передані до Гааги щодо злочинів російського народонаселення в Україні. Це перше.

Друге. Чому в Україні ще й досі діють російські або проросійські організації, підприємства тощо у той час, коли політичне керівництво держави вимагає від всього цивілізованого світу санкцій проти росії та її компаній?

В Україні війна і діяти треба адекватно по відношенню до держави-агресора, а не гратися у війнушку.

Український Народ наймає на роботу керманичів і вправі жорстко запитати за виконання конституційних обов'язків від тих, кого обрав.

Повідомлення професору Зубову А.Б. (Москва).

30 липня 2022 року

Пане професоре!

Коли російське народонаселення зрозуміє, що в Україні воює не путін, а росіяни, тоді наступить прозріння, у що я особисто не вірю, бо самий великий демократ на росії є великодержавний шовініст.

Росію повернути не можна, її можна довести до розпаду, як СРСР, а потім з випаленими горем людськими душами будувати нову державу і з іншою назвою, бо слово «росія» проклято на віки і всім світом.

Доктор Мироненко

ЧИТАЮ НОВИНИ З РІЗНИХ ДЖЕРЕЛ

30 липня 2022 року

- Китай погрожує США;
- Китай планує вирішити свої проблеми війною;
- Китай стає першою економікою світу;
- Китай таємно підтримує росію тощо.

Китай вступає в стадію економічної та політичної кризи, що може призвести до розпаду держави.

Економіка Китаю залежна від країн демократичного світу на 85 %, а тому першою економікою не може бути за визначенням.

Комуністична партія Китаю не зрозуміла тенденції розвитку цивілізованого світу і вірить лише у свою «непогрішну» ідеологію, що спрямовує Китай у прірву.

Всі імперії ідуть однаковим шляхом до розпаду.

31 липня 2022 року

158-й день Третньої світової війни, яку розв'язала збочена росія на чолі з цинічним холоднокривним воєнним злочинцем путіним.

ОЛЕНІВСЬКА ТРЕГЕДІЯ

В ООН заявили, що готові до розслідування зі згоди сторін. Ця ялова нікчемна організація готова лише на зібрання і ніяким чином не готова до захисту прав народів держав-членів ООН. Питання: для чого ця організація потрібна, якщо вчиняється геноцид народу держави-засновника ООН, а дієвої реакції немає.

Цивілізований світ потребує фундаментальних змін щодо утворення та дії коаліцій (союзів, організацій) держав, які здатні захищати членів організації, а не лише збирати внески.

Повномасштабне вторгнення збоченої росії в Україну виявило нездатність демократичного світу захистити свої цінності.

Український Героїчний Народ у перші дні війни показав світові, що лише Україні по зубах протистояти терористичній росії, а світ у цей час чекав повної капітуляції з боку України.

Збочена російська істота з ядерною зброєю виявилась сильнішою за інший «цивілізований» світ, який біля 80-ти років знаходився у летаргічному сні.

США і союзники прокинулись у березні 2022 року і увійшли у психологічний штопор, як це і має бути після летаргічного сну.

Спали, прокидались, приходили до тями, а у цей час вчинявся геноцид Українського Народу, який став на захист демократичного світу своїми синами і доньками.

Оленівська трагедія, а до цього трагедії багатьох міст та сіл України, де гинули і гинуть мирні люди на очах цивілізованого світу, спримаються іншими державами і народами з хвилюванням, але протистояти повною мірою збоченій росії не наважуються.

Світ недосконалий, а терористи у такому світі почувають себе вільно, бо безкарні їхні дії.

Штучний інтелект увійшов разом з цифровою цивілізацією у голови людей «цивілізованого світу» та замінив мозок людини на мозок бездушної машини.

Пам'ятаю з дитинства правило: ображають товариша або сусіда – йдуть боронити всі навколо. ООН створив правила, коли можна безкарно знищувати цілі народи. Це називається моральною деградацією людства. Приїхали.

АДМІНІСТРАЦІЯ БАЙДЕНА-ГАРРІС І ВІЙНА

Якщо хто із Вас пам'ятає, то перед виборами Президента США, 5-го листопада 2020 року, я написав: «Камалу Деві Гарріс обрав Джо-зеф Робінетт Байден-молодший на посаду віце-президента як сильного політика і досвідченого юриста з метою передати їй владу президента посередині своєї каденції».

Сьогодні проаналізував воєнно-політичну ситуацію у світі, що повністю залежить від позиції США, та дійшов висновку:

Війна, яку розв'язала росія проти цивілізованого світу, увійшла в стадію, коли вже треба Примати стратегічні рішення щодо термінів та методів її завершення.

Спостерігається розбалансування у прийнятті воєнно-політичних рішень щодо війни між Адміністрацією Джо Байдена, Конгресом та урядовцями, що причетні до воєнно-промислового комплексу та розвідок США.

США потребують термінового зміцнення авторитету у світі на фоні наближення економічної та політичної кризи в Китаї, війни росії проти цивілізованого світу тощо.

Це вимагає від Джо Байдена прийняти єдине вірне рішення у цій надскладній воєнно-політичній ситуації у світі – подати у відставку за станом здоров'я та передати владу Камелі Деві Гарріс.

Камела Деві Гарріс жорсткий політик і здатна повести США до лідерських позицій у світі, що прискорить і завершення війни.

УКРАЇНА НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОПИ

Війна виявила прогалини у державному будівництві і ідеологічний вакуум, що заповнений опозицією до держави з мовчазної згоди політичного керівництва України.

Перші дні війни Україна вистояла лише завдяки Українському Народові, який самоорганізувався проти збоченої росії.

Політична влада всі 30 років жувала соплі та розпродувала військове майно і грала у піддавки з росією, що призвело до війни.

Влада одночасно була опозицією до Українського Народу і держави. Це суто український феномен, що сформувався під пильним оком громадянського суспільства, яке голосувало за політичних авантюристів, яким Український Народ і Присяга на вірність Українському Народові нічого не варті.

Ось такі справи, шановні мої Колеги, Друзі, Учні.

Попереду роботи непочатий край, бо 30 років Українську державу не будували, а лише розпродували.

Росія не сильна. Вона напала на лежачу Україну.

Це треба зрозуміти і виробити такі механізми захисту національних інтересів України, щоб жодному президентові не прийшла думка гратися з Українським Народом до стану війни.

Наш шлях до Європи потребує зовнішнього управління, про що я пишу понад 10 років. Самим нам не подолати політичну корупцію, що роз'їла державу і суспільство до фундаменту.

Багато разів у своїх Нотатках із щоденника політолога я повторюю те саме, щоб і десятикласнику було зрозуміло те, що Україна виявилась слабкою через слабкість громадянського суспільства, яке дозволило політичним авантюристам рухати Україну від Європи в сторону збоченої росії у власних інтересах.

Запрошую до дискусії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

1 серпня 2022 року

Мудрі люди читають книги і думки мудрих авторів.

«Упродовж останніх 400 років Росія, як на мене, жодного разу в історії добровільно не виконала жодної домовленості, яку підписала. Крім тих рідкісних випадків, коли Росію примушували за допомогою механізмів міжнародного контролю» – командувач армією США в Європі генерал-лейтенант Бен Ходжес.

31 липня 2015 року

РОСІЮ ВЕДУТЬ НА БОЙНЮ

На РБ ООН Росію загнали у глухий кут. Лондон оприлюднив дані про смерть Литвиненка і причетність Путіна до міжнародного криміналітету. Китай не хоче мати справу з північним сусідом. Тегеран пішов у сторону США і Європи. Навіть ОБСЄ прозріває на Донбасі. Настав час прозорінню і наступному етапу розвитку конфлікту. Росію беруть у капкани з усіх сторін і вона як стадо добровільно йде на смерть. Невже відсутній інстинкт самозбереження? Мабуть все ж таки спрацьовує зайва хромосома.

РОСІЯ НІКОЛИ НЕ СТАНЕ ЛІХАЧОВСЬКОЮ

1999 рік.

Академік Дмитро Сергійович Ліхачов

«Никакой особой миссии у России не было и нет! Не надо искать никакой национальной идеи для России – это мираж. Жизнь с национальной идеей приведёт сначала к ограничениям, а потом возникнет нетерпимость к другой расе, к другому народу и к другой религии. Нетерпимость же обязательно приведёт к террору. Нельзя добиваться возвращения России к какой-либо единой идеологии, потому что единая идеология рано или поздно приведёт Россию к фашизму.»

«Совершенно не случайно хунта, находящаяся у власти в сегодняшней России, тратит столько усилий, чтобы вернуться в мир до 1945 года – когда у человечества не было ещё прививки от националистической чумы. Все эти апелляции к архаике – банальное приглашение сделать вид, что мы не заметили Нюрнбергского процесса. Наша хунта на полном серьёзе думает, что историю можно отмотать назад. Она оперирует ссылками на обстоятельства аннексии Америкой Техаса, как будто с 1845 года в мире ничего не изменилось.

Хунта очень ошибается. Уроки Нюрнбергского процесса ей можно и должно учить. Потому что идеи национальной исключительности в многонациональной империи – это путь на виселицу, и всякий, кто встаёт на такой путь, должен хорошо понимать последствия.»

Раздумья о России. СПб: «Логос», 1999

1 серпня 2022 року

159-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія на чолі з воєнним злочинцем путіним та вчиняє геноцид Українського Народу на очах цивілізованого світу, бо проти терористичної держави, як виявилось, не існує дієвих швидких заходів щодо приборкання агресії.

Є Статути ООН, НАТО тощо, але немає в них статей, що захищають державу-засновницю ООН від агресора.

Цивілізований світ біля 80-ти років закривався від терористичної держави з назвою «росія», яку сам і створив, білим комірцем з чорною краваткою.

Сьогодні США і союзники вже почали вживати невідкладних заходів щодо повалення кремлівського злочинного угруповання та завершення війни з повною капітуляцією збоченої росії перед коаліцією держав на чолі зі Сполученими Штатами Америки.

Повторюю у кожній частині Нотаток із щоденника політолога щодо зовнішнього управління Україною з боку США, але повторю знову, бо лише війна відкрила очі Українському Народові на модель державно-суспільного устрою нашої держави, яка ще залишається радянською, а наші керманичі пальцем не повели понад 30-ти років для будівництва Української Держави.

Згадав розповідь давнього знайомого: «Сідаєш у високе крісло і не рухайся, бо злетити». Більшість високопосадовців не рухаються у високих кріслах. І не тому, що бояться злетіти, а не знають як діяти на посаді, отриману не за власним досвідом, а за принципом особистої відданості.

Це є елементом політичної корупції, яку нам треба після війни розпеченим залізом випалити із суспільного життя, бо інакше знову буде халепа, після чого не то, що до Європи, на поріг цивілізованого світу не потрапимо.

З 2008 року намагаюсь пояснювати плюси зовнішнього управління для України, але громадянське суспільство ще, схоже, не сформовано, а політичні авантюристи при владі, яку ми самі і обираємо, не зацікавлені у прогресі.

Складається враження, що радянське минуле сидить у кожному громадянині України на генетичному рівні і не дозволяє зрозуміти цінності демократичного світу, до якого декларуємо свій рух. Але лише декларуємо, а не будуємо демократичну правову державу.

Народ є єдиним джерелом влади в Україні і ніхто не може узурпувати владу. Тому саме Український Народ має вирішувати напрямок руху України, а не політичні авантюристи, які після кожного Майдану приходили до влади.

Після війни треба вичистити Україну від опозиції до держави і від щурів, які очолюють корупцію на всіх рівнях державної влади.

Іншого виходу вже не існує. Інше – знову у минуле, до тоталітарної радянщини.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

АКАДЕМІЯ ПОЛІТИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

ЗВЕРНЕННЯ

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

У трагічні часи для України науковці, громадські діячі, активна молодь мають стати в однострій задля підготовки ідеологічного фундаменту, на якому збудуємо демократичну правову державу для Українського Народу, бо перемога над збоченою росією скоро прийде у наші домівки, де вже треба прибратись і вичистити державу і суспільство від «руського мира» та інших нечистот, що працювали і працюють на росію.

Запрошую до співпраці в рамках Академії політичних наук України, де збираються патріоти України.

АПН України відкрита для молоді і тих, хто ще має сили присвятити себе державотворенню для нащадків.

16-го вересня 2022 року заплановано Конгрес АПН України, де серед запланованих тем розглянемо можливість прийому нових членів без наукового ступеня і вченого звання – асистентом.

Колегам прошу працювати над цим важливим питанням в діяльності АПН України.

Академік-засновник АПН України
Петро Мироненко

2-го серпня 2022 року

160-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за право бути вільними серед вільних.

Із Новин протягом останніх днів слідує, що тоталітарні режими (Китай і росія) намагаються відкрити ще декілька фронтів, де затягнути США і НАТО.

КИТАЙ – ТАЙВАНЬ, СЕРБІЯ – КОСОВО

Китай не бажає визнати економічну політику Комуністичної партії провальною, а тому залишається єдиний можливий для тоталітарного режиму вихід – у жовтні затягти війнушку проти Тайваню. Нічого нового під Сонцем. Одна біда комуно-фашистських режимів: раби

не вміють воювати, бо завжди нахилені перед паном. Збочена росія показала всю «красу» своєї великої армії із рабів.

Конфлікт між Сербією і Косово, впевнений, буде вирішено без застоювання зовнішніх військових формувань, як на це розраховує росія.

Максизм-ленінізм ще крокує планетою, бо демократичний цивілізований світ не наважився ліквідувати його остаточно після 1945 року. Дипломатичні реверанси у сучасному глобалізованому світі приносять лише лихо і горе від злочинних угруповань, що захопили владу на росії і в Китаї. Ці дві держави – фантоми з комуно-фашистською ідеологією мають відійти у минуле.

Якщо хтось вважає, що в Україні немає комуно-фашистських залишків, то помиляється. У 2020 році я виділив із загального поняття «опозиція» опозицію до держави, яка є ворогом України і має бути ліквідована у політико-правовий спосіб негайно.

Війна, яку розв'язала збочена росія, є наслідком того, що в Україні вільно діяла і ще діє опозиція до держави під керівництвом росії з мовчазної згоди політичного керівництва України: проросійські політичні партії та неурядові організації, московська церква, банки, підприємства тощо.

У 2008 році (у 2015 – повторно) я подав аналітичну довідку всім силовим структурам і РНБО щодо діяльності в Україні понад 100 неурядових проросійських та російських організацій, які працюють під наглядом росії і в інтересах росії з розхитування суспільно-політичної ситуації до стану громадянської війни. Саме так і написав. Висновків з боку влади – «0». В 2014 році ці організації довели нас до війни.

Державне будівництво – це тяжка праця, якою мають займатися професіонали, а не політичні пройдисвіти на високих державних посадах, де складали Присягу на вірність Українському Народові. Складали і розкрадали державу.

Знову повертаюсь до політичної корупції, яку нам не подолати без зовнішнього управління. Під час війни США і союзники обережно говорять на цю тему, але нам треба розуміти, що саме політична корупція є самою великою проблемою України.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

3-го серпня 2022 року

161-й день Третьої світової війни, яку розв'язала терористична держава росія на чолі з воєнним злочинцем путіним та вчиняє геноцид Українського Народу за право жити вільними серед вільних.

КАДРОВА ПОЛІТИКА

Намагаюсь зрозуміти логіку кадрових призначень стратегічного рівня. Дійшов висновку, що кадрова колода рухається колом та не виходить за межі 13 метрів арени, що під куполом., що нагадує цирк.

Керівники, які прийшли до влади з дитячої пісочниці без належного досвіду державного будівництва, швидко втрачають відчуття небезпеки та вчиняють помилки, що призводять до тектонічних рухів у державі і суспільстві.

Призначення Генерального прокурора України з наявними негативними фактами в біографії не те, що підриває авторитет України у світі, а й конституційні основи держави.

Чому таке відбувається?

Відповідь лежить на поверхні: високопосадовці, які лобіювали конкретну кандидатуру на посаду Генерального прокурора України, з позиції дитячого віку і шкільного досвіду розуміють лише одне – свій або не свій, що нічого спільного з державною кадровою політикою немає.

Згодом нам нададуть інформацію щодо інших кадрових призначень у силовому блоці держави, де очікується той самий принцип добору: МО, Розвідка, СБУ, Мінюст тощо.

Неодноразово звертав Вашу увагу на руйнацію системи допуску до державної таємниці, з чим за посадою пов'язані всі керівники стратегічного рівня державного управління. Під час війни важливо звертати увагу на факти із біографії кандидатів, де з 2014 року фігурують зв'язки з посадовцями держави-агресора.

Система допуску працює за принципом телефонного права, що успадкована з радянського союзу, де підготовка кадрів стратегічного рівня відбувалась під особистим контролем зі Старої площі, 6 (ЦК КПРС).

В Україні з 1991 року все ще діє радянська система державного управління: Генеральний секретар іменується Президентом, а Стара площа, 6 перекочувала на Банкову, 11, де методи роботи залишились у тих самих кабінетах, як інфекція, про що я писав вже багато разів.

Сьогодні війна вимагає від керманичів держави кадрових призначень із найкращих кандидатів, а не із своїх. Свої можуть бути на власній кухні, а на державних посадах повинні працювати кращі із кращих, бо Україна того варта.

Не можна допустити ситуації, коли після війни прийдеться людям з автоматами наводити правовий порядок у державі, бо ті, хто

має це робити, мріють лише про хатинки в горах Європи, а не про добробут Українського Народу, який собою захищає демократичний світ від збоченої росії.

Висновки:

Жодний Президент України не мав наміру збудувати демократичну правову державу, про що йдеться в Конституції України;

Після Перемоги над державою-агресором росією з великою долею вірогідності може виникнути небезпека чергового Майдану, але тепер вже зі зміною форми державного правління, що мало відбутися у 1991 році;

Без диктатури права та зовнішнього управління з боку США Україна не спроможна побороти системну політичну корупцію, що спалювала не лише кадрову політику держави, а й саме державне управління.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

3-го серпня 2022 року

ВІЙНА, МОРАЛЬ І ПОЛІТИКА

З 2014 року збочена росія розпочала агресію проти України, наслідком чого анексовано наші території, а з 24-го лютого 2022 року – повномасштабне вторгнення з окупацією південно-східної України.

У цій воєнно-політичній ситуації, коли гинуть десятки тисяч мирних людей, а наші сини і доньки мужньо захищають демократичні цінності на фронті проти ерефії, логічно було б ліквідувати всі російські та проросійські організації, установи, підприємства тощо в Україні. Звичайно, що такі дії потребують мужності від тих, хто захищає бізнес-інтереси персон при владі, яким війна – не війна.

За таких умов вимагати від світу санкцій проти росії є аморально по відношенню до Українського Народу, який захищає цивілізований демократичний світ від збоченої росії, та наших союзників і партнерів, що за рахунок платників податків своїх громадян надсилають нам допомогу, без чого не можливо протистояти росії.

Офіс Президента України, де у воєнний час має бути Ставка Верховного Головнокомандувача, перебрав на себе повноважень, що не прияманні у мирний час, а тем більше у воєнний, що викликає багато запитань не лише у Народу України, а й у наших союзників і партнерів.

Всі коштовні проекти державного і місцевого рівнів куруються виключно з Офісу Президента, так само і вся гуманітарна допомога від всього світу супроводжується СБУ під наглядом Офісу.

Якщо хто ще не в курсі, то СБУ має ловити ворогів та захищати національні інтереси України під час війни. Вільний прохід росіян стрілецьким кроком з Криму до Маріуполя 24-го лютого 2022 року підтвердив гнилість наших спецорганів, що протягом років кришували бізнес в Україні, а у цей час російські спецоргани діяли в Україні, як у себе вдома.

30 років реформували, перебудовували радянську систему влади, а до будівництва Української держави так і не приступили, бо не всім баригам при владі хатинки за Багамах ще не збудувати за рахунок платників податків – Українського Народу.

Ось так і доголосувалися на виборах, що виборами не стали, бо гречка від політичних авантюристів заважала.

Центральний орган виконавчої влади – Кабінет Міністрів України виконує функції діловода з метою забезпечення діяльності Офісу Президента. Чому?

Нещодавно мені зауважив один доктор історичних наук: «Ви говорите про те, що наша Конституція є декларацією намірів, а між тим вона визнана однією із найкращих конституцій світу».

Браво! За цією найкращою Конституцією світу можна за одну ніч змінити форму державного правління. І далі глухий кут, бо відповідь лежить саме у Конституції України, де гілки державної влади не розділені функціонально, а президент, який не є представником жодної гілки, наділений повноваженнями, що періодично збурює суспільство до стану Майданів.

ПЕРСОНИ І ВЛАДА.

В радянському союзі ходив анекдот про відповідь студента на екзамені з історії СРСР:

– Хто такий Леонід Ілліч Брежнєв?

– Це державний діяч часів Алли Пугачової.

Вважаю, що розтлумачувати не треба.

У Частині III Нотаток із щоденника політолога я написав таке:

29-го червня 2022 року. (Продовження)

Вчора, у День Конституції України, «Посада № 2» звернулася суржилом до Українського Народу з постійним озиранням на екран-суфлер.

В очах помітний патологічний страх за свої діяння протягом 125 днів війни зі збоченою росією. «Посада № 2» перебрала на себе надмірно повноважень у неконституційний спосіб, що вже не здатна з ними впоратись, бо не вивчав супротив матеріалів.

Надмірне навантаження на психіку іноді дає збій, і тоді пацієнт підсвідомо проявляє дійсне своє «я», бо вже не здатний управляти собою.

«Посаді № 2» саме час подати заяву про відставку, бо далі буде гірше і збій психіки помітять не лише в Україні, а й куратори за її межами.

Після місяця перебування пана Єрмака на посаді керівника Офісу я спілкувався з поважною людиною і моїм добрим знайомим, який фактично був Другою людиною в державі за рівнем стратегічного мислення і практичного досвіду державного управління.

Зауважили в один голос, що пан Єрмак намагається перебрати на себе повноваження не лише МЗС, що було помітно з перших днів, а й Кабінету Міністрів України.

Нікому за 30 років незалежності України не дозволялось такого перекручення повноважень на стратегічному рівні державного управління, як це дозволено пану Єрмаку. При цьому треба зауважити, що Офіс Президента України не є органом державної влади.

Конституція України дійсно на сьогодні є декларацією намірів, бо більшість її статей замінено політичною доцільністю, що визначаються політиками, яким Український Народ, якому ці політики присягали, не є рідним. Саме в цьому велика наша біда.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

3 серпня 2014 року

«Філія Московського патріархату в Україні», – так має називатись УПЦ.

Про те, що УПЦ (МП) відкрито працює на державу-агресора росію і її спецслужби, не помічають лише в СБУ.

І Мінюсту слід перевірити відповідність Статуту УПЦ з дійсною діяльністю в умовах російської агресії проти України.

Не здивуюсь, якщо представники УПЦ (МП) є капеланами у Збройних Силах та інших військових формуваннях України.

3 серпня 2015 року

У московії-орді пандемія смертельної хвороби (86 % ураження). Інфекція вірусної шизофренії розповсюджується по всій московії-орді і переходить у стадію пандемії. Ліки вже не допоможуть. Треба застосовувати напалм задля нерозповсюдження цього вірусу по своїй планеті.

4-го серпня 2022 року

162-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія під керівництвом воєнного злочинця путіна.

Про Китай і Тайвань писати недоречно, бо істерія вже пройшла через всі ЗМІ. Війна між США і Китаєм прокотилась лише в головах майстрів піару.

ЗНОВУ ПРО КАДРИ

28-го липня 2022 року отримав Список для роздумів.

Оскільки на Списку не було грифа «таємно», то і роздуми мої будуть публічними.

Роман Васильович Машовець (нар. 1976) – український політик і громадський діяч, ветеран воєнної розвідки й спеціального призначення, військово-політичний оглядач. Заступник Керівника Офісу Президента України (з 22 квітня 2020 року).

Олексій Юрійович Резніков (нар. 18 червня 1966, Львів, УРСР) – український державний діяч, правник. Міністр оборони України з 4 листопада 2021 року. Віцепрем'єр-міністр – міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України з 4 березня 2020 до 3 листопада 2021.

Валерій Федорович Залужний (нар. 8 липня 1973, м. Новоград-Волинський, Житомирська область, Українська РСР, СРСР) – український військовослужбовець, генерал (4 березня 2022). Головнокомандувач Збройних Сил України (з 27 липня 2021), член Ради національної безпеки і оборони України (з 28 липня 2021).

Олександр Станіславович Сирський – український військовик, генерал-полковник, командувач Сухопутних військ Збройних сил України (з 2019). Командувач ООС (2019). Герой України. Командувач оборони Києва.

Кирило Олексійович Буданов (нар. 4 січня 1986, м. Київ, Українська РСР, СРСР) – український військовик, начальник Головного управління розвідки Міністерства оборони України (з 5 серпня 2020 року), генерал-майор (3 квітня 2022 року), учасник бойових дій. Повний кавалер ордена «За мужність».

Логіка роздумів: всі персони так чи інакше пов'язані із силовим блоком держави. Надісланий Список може означати підготовку кадрових ротацій по колу, як це прийнято в Україні за радянською системою управління.

У Спецшколі, де слухачі знали іноземну мову краще за носіїв мови, говорили так: «Спробуй поставити себе на місце керівника, який Примає стратегічне рішення з конкретного питання, враховуючи систему управління та характер взаємовідносин».

З цих позицій спробує застосувати логіку.

У воєнний час логічно було б перемістити **Олексія Юрійовича Резнікова** на посаду міністра юстиції, де він зможе керувати представниками України в Гаазі, бо має досвід захисту прав і свобод після Майдану 2004 року, коли захищав Віктора Ющенка.

Бойовий генерал **Валерій Федорович Залужний** готовий зайняти посаду Міністра оборони, що цілком логічно для воєнного часу.

Генерал-полковник **Олександр Станіславович Сирський** за пропозицією деяких лобістів може зайняти посаду Головнокомандувача Збройних Сил України.

Генерал **Кирило Олексійович Буданов** має всі можливості та підтримку зайняти посаду Голови Служби безпеки України.

Роман Васильович Машовець за рівнем підготовки логічно може зайняти посаду Начальника ГУР МО України.

Це результат застосування формальної логіки. Як буде формуватись рішення для Президента України – покаже час.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

4-го серпня 2022 року

КИТАЙ і УКРАЇНА

Вчора мій колега зателефонував із запитанням: «Чому не реагуєш на те, що Китай і США вступають у Третю світову війну?»

«Не реагую тому, що Китай стрімко входить в економічну і політичну кризу, що не дозволяє вступити у відкриту війну зі Сполученими Штатами Америки» – відповів колезі.

Три доби я уважно слухав та читав бредні «політологів» щодо початку війни між США і Китаєм із застосуванням ядерної зброї.

Іноді здається, що піар для деяких виступаючих перед камерою ТБ важливіший за морально-психологічний стан людей, які все це слухають.

Шкода, що політологам не викладають вищу математику перед логікою. Математичне моделювання політичних процесів у провідних державах світу є обов'язковим умінням у центрах прийняття стратегічних рішень при главах держав.

У грудня 1994 року ГУР МО України отримало від РНБО завдання щодо розробки Методики моделювання стратегічних рішень у Ситуаційному центрі при Президентові України.

У 1996 році Науковий центр ГУР МО України, де я мав честь працювати керівником інформаційно-аналітичної групи, завершив наукову роботу «Моделювання стратегічних рішень у Ситуаційному центрі при Президентові України».

Якщо без зайвих емоцій, то можна зазначити таке: тодішній глава Адміністрації Президента України Д.В. Табачник відмовився прийняти роботу з цинічним зауваженням: «А я що тут робитиму?»

Ситуаційний Центр при Президентові України фактично було створено лише у 2014 році, коли півень клюнув.

Так ми «будували» державу без фундаменту, до першого снігу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

4 серпня 2014 року

РОЗУМНІ ЛЮДИ МАЮТЬ ЗАВЕРШИТИ РЕВОЛЮЦІЮ ГІДНОСТІ

Розумна людина знає: жити, працювати і їсти треба із задоволенням; про зерно і полу; про різницю між інформаційною війною і відсутністю українського інформаційного простору; на своєму місці протистояти ворогу, бездіяльності і байдужості.

Але де ж взяти необхідну кількість розумних людей, які б стали критичною масою громадянського суспільства, здатного завершити Революцію Гідності і остаточно вибратись із радянського багна?

Розумні люди мають об'єднатись та змінити, нарешті, форму державного правління і модель державно-суспільного устрою України.

5-го серпня 2022 року

163-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за право бути вільними серед вільних.

Вчора колега із Міноборони поділився своїми спостереженнями щодо намагання нашої влади посваритися зі Сполученими Штатами Америки, зриваючи постачання боєкомплектів на млрд. дол. за кошти платників податків США.

Поки Головнокомандувач зі Збройними Силами та іншими військовими формуваннями України боронять Україну від збоченої росії, високопосадовці міноборони під пильним наглядом з Банкової зривають постачання зброї для військ, вимагаючи від сторони постачання відкати на сотні млн. дол.

Для Українців це вже давно не новина, але американці не розуміють такого підходу під час війни, коли гинуть десятки тисяч воїнів на фронті.

З усіх офіційних ЗМІ голосно говорять про «фейки» та «наклепи» на нашу чесну владу.

У понеділок п'ятнадцять конгресменів США звернуться до Президента США Джо Байдена з вимогою щодо контролю постачання зброї на фронт в Україні за рахунок платників податків США.

Цікаво: що на цей раз пан Єрмак буде говорити про «напади» на Україну під час війни? Можливо саме час написати заяву про відставку, а не ганьбити українсько-американські відносини під час війни. Слово «ЧАС» вже на часі.

Висновок:

Влада в Україні не українська і працює не на Український Народ, і це не перша така влада за 30 років;

Під час війни вимагати відкати за постачання зброї можуть лише мародери, яким у воєнний час є види покарання;

США мають відрізнити нашу владу від Героїчного Українського Народу, який захищає демократії світу від збоченої росії.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

АКАДЕМІЯ ПОЛІТИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

ПОВІДОМЛЕННЯ

4-го серпня 2022 року, на 162-день війни, погодив проект Відзнаки Академії політичних наук України, що буде вручатись членам АПН України. Планую погодити аналогічний нагрудний знак АПН України.

Ми гідні того, щоб вести нашу Академію у світі з великими планами щодо будівництва демократичної правової України.

Доктор Мироненко

Відзнака Академії політичних наук України

ВСЕ БУДЕ ДОБРЕ!

Мрійте про велике і вчасно відпускайте минуле.
Велике: Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Доктор Мироненко

5 серпня 2022 року

У МЗС Китаю ухилилися від відповіді про можливість переговорів Зеленського та Сі Цзіньпіна.

У розвідці є неухильне правило: не прогнозуєш позитивний результат від зустрічі – не ходи.

Схоже, на Банковій не здатні прогнозувати результат своїх пропозицій.

Два роки марили заглянути в очі воєнного злочинця путіна, а тепер черговий прокол, з Китаєм.

Пам'ятаю часи, коли на Банковій була майже філія Академії наук за кількістю докторів і кандидатів наук, а зараз прийшли діти прямо із пісочниці без елементарних знань з державного будівництва.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

6 серпня 2014 року

РАДЯНСЬКА КАЛЬКА

«Ми зробимо все, щоб наші люди жили при комунізмі».

Ця калька мавпується майже у кожному виступі наших політиків і високопосадовців.

Японці навчили мене не наводити приблизні висновки, цифри, вирази тощо. Слова: біля млн., підійду після обіду, зранку поговоримо, рухаємось до повного виконання, перебудова, реформування тощо є словами, що нічого не означають, але заводять у глухий кут.

Державний політик має апелювати фактами, точними цифрами і покроково рухатися по шляху до виконання завдання тощо.

Ми завжди плануємо від сьогодні до дати виконання. Японці планують від дати виконання до початку роботи. Тому японці живуть так сьогодні, а ми все плануємо від сьогодні і ніколи не виконуємо своїх планів і обіцянок.

Треба вчитись на кращих прикладах державотворення, а не пас-ти задніх.

6 серпня 2022 року

164-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія у Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за право бути вільними серед вільних.

Важкий день для усвідомлення рішень на Банковій.

Президент України Володимир Зеленський сформував спеціальну робочу групу щодо стягнення компенсацій з РФ, яку очолив керівник Офісу Президента Андрій Єрмак.

Великий Юрій Нікулін говорив, що коміка грати дуже складно. Це він нашого Єрмака не знав, який здатний грати за всі гілки влади одночасно без репетиції.

7 серпня 2022 року

165-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу під керівництвом цинічного холоднокривного воєнного злочинця путіна.

«НАРОД» ЗБОЧЕНОЇ РОСІЇ ТА ПУТІН

Знову від західних демократій проривається думка про те, що за повномасштабну війну винен тільки путін з оточенням, а населення росії ні до чого, бо сліпе і глухе.

У 2014 році політичному раднику Посольства Німеччини в Україні Міхаелю Шмідмайеру намагався пояснити поведінку російського населення, яке успадкувало ментальність, історію та форму державного правління від Орди, а тому очікувати від цього «народу» демократичних зрушень, на що розраховував колективний Захід з 1917 року, що було стратегічним прорахунком з трагічними наслідками для світу.

Через два роки політичний радник Посольства визнав помилковість оцінки політики кремля і поведінки російського населення. До повномасштабної війни залишалось шість років, але колективний Захід так і не зрозумів збочену росію, яка вже готувала анексію всієї України і не тільки України.

«Історія вчить лише тому, що нічому не вчить». Не пам'ятаю автора цих слів, але повністю з ними погоджуюсь.

Колективному Заходу знадобиться ядерна катастрофа на Запорізькій АЕС для повного пробудження. Чорнобиля виявилось замало.

27-го лютого 2022 року, про що написав у Нотатках із щоденника політолога (Частина I), просив РНБО і Банкову швидко розгадати ребус: Запорізька АЕС – путін у бункері на Уралі. З Банкової порадили цю думку не оприлюднювати. Не оприлюднив: Запорізьку і Чорнобильську АЕС було захоплено, чим збочена росія почала ядерний тероризм проти людства.

Це не зрозуміло було лише тим, хто прогнозував здачу України за три доби. На Україну пішла війною збочена росія через те, що ми протягом 30 років не будували свою державу, а лише реформували та перебудовували радянську систему і тоталітарну казарму.

Ми виявились слабкими через вільну діяльність проросійський та російських сил в Україні під пильним наглядом політичного керівництва держави, які готували прийом путіну з квітами і з великими людськими жертвами, бо Український Народ не мав жити.

Що і хто може зупинити збочену росію на чолі з путіним?

Збочена росія визнає лише грубу силу, а тому і діє на світовій політичній шахівниці бандитськими методами, що започатковані комуно-фашистами у 1917 році в пітері, де в підворотнях у 50-х роках зростав майбутній лідер терористичної держави воєнний злочинець путін.

На росії не міг буди інший лідер, бо сама політична система не допускає приходу до влади притомного політика: самий великий демократ на росії є великодержавним шовіністом. Хто цього не розуміє – той не знає росію і її народонаселення.

Щоб не допустити застосування тактичної ядерної зброї з боку збоченої росії, треба припинити всі види економічних стосунків з терористичною росією негайно, а не видавати санкції дієвими, коли треба вже терориста ліквідувати, а не примушувати до закінчення війни сумнівними формами і методами.

Воєнний злочинець путін має бути негайно ліквідований як такий, що загрожує світові.

Продовжувати політику санкційного тиску на збочену росію і на путіна особисто недалекоглядно і вже небезпечно, бо час тиску минув. Настав час ліквідації злочинця, який утворив терористичну державу з мовчазної згоди демократичного світу.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

ПРО ХІРОСІМУ І НАГАСАКІ ТРЕБА ПАМ'ЯТАТИ, БО ІСТОРІЯ ЛЮДСТВО НІЧОМУ НЕ ВЧИТЬ

6 та 9 серпня виповнюється 77 років відтоді, як скинуто атомні бомби на японські міста Хіросіма та Нагасаки наприкінці Другої світової війни.

Людська цивілізація ходить колом, як коні ареною цирку.

Час зрозуміти просту істину: рухатись треба вгору, а не колом, де вже смердить «русским миром».

7 серпня 2022 року

«Ситуація вимагає не висловлення стурбованості» — голова Запорізької ОВДА Старух б'є на сполох через обстріли ЗАЕС.

Про це треба було думати до 24-го лютого 2022 року, коли прохід з Криму до Маріуполя виявився вільним для проходу росіянами за добу без зупинки перед нашими військами, які були невідомо де.

Сьогодні ми маємо окуповану Південно-східну Україну через нездатність політичного керівництва виконувати конституційний обов'язок із підготовки держави до війни, про що наголошував весь світ за півкроку до війни.

8 серпня 2022 року

166-й день третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за право бути вільними серед вільних.

ПОЛІТИЧНІ ПАРАЛЕЛІ ТА МЕРИДІАНИ

8-го серпня 2008 року росія вчинила окупацію частини Грузії на очах цивілізованого світу, що дозволило збоченій росії й надалі планувати та здійснювати анексію територій інших незалежних держав. Безкарне зло завжди породжує наступне зло.

Багато часу я приділив у Нотатках із щоденника політолога ментальності російського народонаселення, який заради втіхи вбиває, гвалтує та знищує все навколо себе, бо така його природа – природа ординців, які ніколи іншими не були і не стануть, бо мають генетич-

ну ваду, що впливає на психічний стан народонаселення вже протягом віків.

За 25-ти років проживання поруч з росіянами-московитами-ординцями маю переконання у тому, що генетичні вади у російського народонаселення мають інфекційне походження, на що психіатрам вже час звернути увагу, бо всі, хто потрапляють до росіян-московитів-ординців на довгий період проживання, стають росіянами-московитами-ординцями за ментальністю і психічним станом.

Збочена росія – це територія варварів, де все народонаселення від кухарки до президента мають один психотип особистості зі стійкими ознаками агресії щодо інших народів.

Державна ідеологія росії, що має всі ознаки комунізму-фашизму, спрямована на безперечне підкорення народонаселення без права на іншу поведінку і думку, на що вказують результати соціологічних опитувань щодо розв'язання повномасштабної війни в Україні проти цивілізованого світу.

Ідеологічна машина росії вже визнає факт війни проти країн західної демократії, бо не може змиритись з провалами в Україні. Ідеологія на росії понад усе, людина ніщо. Так було завжди, так буде до того часу, поки існує збочена росія.

Що дивує в поведінці кремлівців?

Всі військові операції, що проводить росія на території інших держав, мають одну кальку. Це свідчить про неспроможність військово-політичного керівництва збоченої росії до розвитку, що і стало причиною невдач в Україні, де варварська армія воює з мирним Українським Народом, а не з військовими.

Приклад лише із історії однієї людини:

Школу, де я навчався, розгромили рашисти;

- Школу-інтернат, де я працював після школи, розгромили рашисти;
- Місто Слов'янськ, де я отримав путівку у життя, рашисти рівняють під «0»;

- Місто Краматорськ, де народився мій молодший син, рашисти рівняють під «0».

Нас сорок мільйонів. А тепер, шановні мої Колеги, Друзі, Учні, уявіть масштаби горя, що принесли збочені рашисти на нашу мирну землю лише за те, що ми вільні і бажаємо жити серед вільних.

Але ще й сьогодні, після Бучі, Ірпеня, Гостомеля, Маріуполя, Харкова і ще багато міст та сіл, де збочене російське народонаселення вчинило та вчиняє геноцид мирного Українського Народу, є в Україні ті,

які знаходять на росії порядних людей, з якими можна вести справу і будувати спільне майбутнє.

Наша біда у тому, що ми ще у радянській казармі і ніяк з неї не вийдемо, бо слабкі. За 300 років у нас приспана воля.

Війна вправила сіру речовину в головах більшості населення України, але є ще значна кількість людей, яких можна сміливо віднести до опозиції до держави, що діє в інтересах росії і сьогодні, під час війни. Це наша глобальна проблема, яку після війни треба остаточно закрити у політико-правовий спосіб, ліквідувавши опозицію до держави.

Толерантність Українського Народу має закінчуватись там, де починається «русский мир». Дзеркальна дипломатія має стати основою відносин з росією, якщо ця терористична держава ще проіснує певний час, у чому маю великий сумнів.

Мої Нотатки розраховані на молодь, якій будувати Україну.

Моє покоління накоїло немало стратегічних помилок за 30 років, коли Україна не будувалась, а лише розкрадалась. Час передати Україну молоді, бо саме їй тут жити і зростати своїх нащадків.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

СПОГАДИ ПРО МАЙБУТНЄ

Петро МIRONENKO. Збочена росія та ознаки Третьої світової війни. Нотатки із щоденника політолога. Видання Академії політичних наук України. Київ. Видавництво Політія, 2022. 208 с.

=====

стор. 56.

27 лютого 2022 року. 4-й день війни.

НАСТАВ ЧАС НЕПОВЕРНЕННЯ.

США і Китай вже мають терміново вступити в діалог щодо подальшої долі Четвертого Рейху, який вийшов з під контролю та став небезпечним для цивілізованого світу.

**Ребус: Запорізька АЕС – путін у бункері на Уралі.
Треба швидко розгадати.**

стор. 58.

1 березня 2022 року. 6-й день війни

МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИСТ ПУТІН ПІДЛЯГАЄ ТЕРМІНОВІЙ ЛІКВІДАЦІЇ

За навмисні злочинні дії, що загрожують міжнародній безпеці та поставили весь світ на межу ядерної війни, президент росії владімір путін підлягає терміновій ліквідації.

Західні демократії дуже повільно реагують на ядерну загрозу, що вже нависає над світом від збоченої росії.

Віскі з бургерами притупили дієздатність сірої речовини керманичів провідних держав, які мали б після розвалу СРСР розділити на дрібні частини збочену росію та знищити ядерну зброю на її території.

Але так діють притомні керманичі.

Світ виявився не готовим до протистояння терористичній росії, яка розуміє лише грубу силу, а не якусь там дипломатію та меморандуми на кшталт Будапештського від 1994 року.

Кажуть, що економічні санкції діють на збочену росію. Діють, але не повалили росію, що треба було зробити у перші дні повномасштабної війни, у яку вступив весь цивілізований світ.

24 лютого 2022 року збоченою росією розв'язана Третя світова війна, і це вже час зрозуміти та вжити невідкладних заходів щодо ліквідації головного воєнного злочинця путіна та повалення росії як держави, де мають з'явитися дрібні державні утворення під зовнішнім управлінням.

Дипломатичні реверанси спрямовують світ до ядерної катастрофи. Цифрова цивілізація увійшла лише у голови спеціалістів, а не політичним керівникам держав, на превеликий жаль.

Ліквідувати здатність збоченої росії до управління військами можна за одну добу, а не чекати сотні тисяч людських жертв.

Цивілізований світ у стані пробудження від летаргічного сну, а вже час бігти до Центрів прийняття стратегічних рішень при главах держав, поки не запізно.

Хочу вірити, що США і союзники прокинуться раніше, ніж збочена росія вийде з Палати № 6.

9 серпня 2022 року

167-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за право бути вільними серед вільних.

ДОБРИМИ НАМІРАМИ ВИМОЩЕНА ДОРОГА ДО ПЕКЛА

Аналізую події на глобальній політичній шахівниці, де невелика купка лідерів тоталітарних режимів, ВВП держав яких не варте того, щоб звертати увагу на їхню політику, але їм вдається тримати весь цивілізований світ в напрузі з ядерною зброєю в руках.

Як могло статися, що ядерною зброєю володіють терористи, які шантажують демократичний світ?

Відповідь лежить на поверхні.

Після 1917 року США і європейські союзники намагались перетворити росію на демократичну державу, забезпечивши її передовими технологіями на той час. Те саме відбувалось після 1945 року, коли під пильним оком США радянський союз перетворився на ядерну державу.

Відомий вислів «Добрими намірами вимощена дорога до пекла» влучно характеризує наміри США із союзниками щодо впровадження на просторах постсоціалістичних держав демократичних цінностей зі зміною форми державного правління та ідеології.

США і союзники не врахували «дрібниці», через що маємо сьогодні державу – спонсора тероризму на чолі з цинічним холоднокривним воєнним злочинцем путіним, який готовий поховати людську цивілізацію під ядерним попелом.

Орда-московія-росія не здатна перебудуватися на демократичний лад, бо ментальність народонаселення збоченої росії має генетичні вади, через що реальний світ навколо росії сПримається як ворожий, а тому і дії цього народонаселення є збочено-агресивні.

Іншою орда-московія-росія ніколи не стане і очікувати від неї цивілізованого ставлення до демократичного світу є стратегічною помилкою, що вже має трагічні наслідки для людства.

УКРАЇНА

Неодноразово наполягав прибрати все російське та проросійське зі суспільного життя України.

30 років поспіль ми плекали і зростали опозицію до держави, що привело нас до Майданів і, врешті, до війни.

В різних частинах своїх Нотаток із щоденника політолога постійно повторюю про опозицію до держави та інші терміни і визначення з метою достукатися до читача, бо далі вже не можна терпіти політиканство по відношенню до Українського Народу, який потерпає від «руського мира» в Україні під пильним оком політичного керівництва держави.

Вчергове наполягаю застосувати дзеркальне ставлення до всього російського та проросійського в Україні: скільки українського на росії – стільки ж російського в Україні.

У далекому 1992 році на Сахаліні на сесії міськради я запропонував започаткувати недільну школу для українців, який було декілька тисяч. Наступного дня написав заяву про відставку з посади віце-мера із соціальних питань.

На росії немає жодної школи з українською мовою викладання. Чому в Україні дозволено розповсюдження мови держави-ворога, яка використовує мову як зброю проти Української держави і Українського Народу?

Відповідь: всі наші президенти, без винятку, прихильно ставились до московського патріархату, де й дотепер є ідеологічне ядро «руського мира» в Україні.

Чому? Це називається політичною безхребетністю з ознаками неповаги до Українського Народу, який сьогодні захищає демократичний світ від збоченої росії.

Саме наші керманичі, яких ми з Вами обирали, кидали Україну і Український Народ під 12-ти бальний політичний шторм від одного берега до іншого, а свого шляху так і не знайшли серед демократичної спільності світу.

Виходить, що ми постійно обирали владу, яка вороже ставилась до Українського Народу? На це питання відповідь постане після війни, коли зрозуміємо причини окупації південного сходу України без перешкод.

Сумно, але це наші історичні уроки, які ми маємо пройти та збудувати свою Україну для Українського Народу, де влада належить НАРОДОВІ.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

10 серпня 2022 року

168-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого демократичного світу в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу.

ДИПЛОМАТ І РОЗВІДНИК КУРТ ВОЛКЕР

Прочитав інтерв'ю Курта Волкера, колишнього спецпредставника США в Україні, професійного дипломата і розвідника, де він прогнозує тривалість війни до початку осені 2023 року.

Як і ті розвідники США, що прогнозували окупацію України до 27-го лютого 2022 року, Курт Волкер знаходиться у полоні традиційної парадигми воєнного мистецтва 20-го століття, де перемагає кількість військових і зброя.

Курт Волкер, як і більшість представників країн західної демократії, не розуміє ментальність Українського Народу, як готовий боронити свою землю і родини до останньої краплі крові.

Так само не розуміє російське народонаселення, яке вороже сприймає рух в сторону розвитку цивілізації і ніколи не стане іншим. Так було за часів орди, так буде завжди, поки існує ця терористична країна.

Курт Волкер, як досвідчений розвідник, здатний прогнозувати та розуміти ще й інше: росія може увійти у стан розпаду через внутрішні економічні проблеми та надзвичайні болючі санкції США і союзників, після чого збочена росія не зможе вести будь-які військові дії та змушена буде вийти з України.

Але для цього потрібна політична воля США і союзників, яка мала б з'явитись у 1991 році, після розпаду радянського союзу. Сьогодні цивілізований світ не мав би держави-терориста, що тримає у заручниках демократичні країни, які проспали зростання ядерного терориста під своїм боком.

Ще є час повалити збочену росію, але з кожним днем цього часу залишається все менше, як на годиннику вибухового пристрою.

27-го лютого 2022 року я писав про ядерний тероризм з боку росії, але демократії спали, як спали у 2008 і 2014 роках. Спати корисно для нервової системи, але коли захищені тили від збочених ворогів.

«НАШІ АНАЛІТИКИ»

З'являються «наші аналітики» із опозиції до держави, які прогнозують здачу України збоченій росії заради миру на землі. Така собі блага мета: заради миру на землі.

Ядерний тероризм почав крокувати планетою, як у 19-му столітті комунізм, від імені якого знищувались сотні млн. мирного населення, яке сьогодні не є народом, а біомасою на території росії, якою управляє воєнний злочинець путін.

Цікаво: що будуть говорити прихильники дипломатичного вирішення воєнного конфлікту навколо України через місяць, коли збочена росія проголосить чергові вимоги до США щодо своєї безпеки на майбутнє?

Проти терористів дія може бути лише одна: негайна ліквідація. А прихильникам дипломатичних реверансів перед терористами пораду відправити своїх дітей на фронт, де щодня гинуть наші сини і доньки через те, що цивілізований світ бажає жити мирно зі своєю совістю у той час, коли за них віддає життя Український Народ, який, за прогнозами «наших аналітиків», скоро здадуть збоченій росії заради миру на планеті.

Деяким своїм аспірантам (докторантам), які ліниво виконують наукову роботу, жартома пропоную клізму у п'ять або три літри, на вибір.

До терористичної росії вже час застосувати всі надзвичайні види впливу, у тому числі і медичні, задля зупинення діяльності мозку керівників кремля, поки вони не вийшли за межі червоних ліній. Думаю, що ліквідація головних терористів росії піде на користь і іншим бажаючим поділити світ.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

10 серпня 2022 року

ПОЛІТИЧНИЙ ШАБАШ ЧЕРЕЗ ПАТОЛОГІЧНИЙ СТРАХ

На вирішальному зламі ходу Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу в Україні, розвідка збоченої росії та опозиція до держави в Україні, яка частково є і владою, влаштували політичний шабаш навколо генерала Смешка Ігоря Петровича.

АКАДЕМІК АПН УКРАЇНИ, ПРОФЕСОР ІГОР СМЕШКО

Знайомство з Ігорем Петровичем Смешком відбулося у 1997 році, коли Ігор Петрович заступив на посаду Начальника ГУР МО України і дотепер наші стосунки мають високий рівень довіри.

Тому висловлю свою позицію щодо генерала Смешка.

Вважаю професора Ігоря Смешка державником стратегічного рівня, інтелектуалом, яких в Україні не більше десяти.

Неодноразово ми обговорювали майбутнє України та політичні методи і засоби, завдяки яким можна планувати свою діяльність щодо формування моделі державно-суспільного устрою України на демократичних прозахідних ідеологічних принципах.

Обговорювали не лише удвох, а й залучали Леоніда Даниловича Кучму, Леоніда Макаровича Кравчука, Патріарха Філарета, використовуючи їхній життєвий досвід.

Так складались довірливі відносини на стратегічному державному рівні, де вироблялись певні політичні рішення, які планували впроваджувати через вибори.

У січні 2019 року Ігор Петрович вступив у виборчий процес і став кандидатом у Президенти України. Я був інформований щодо його перемовин на політичному рівні та висловлював ряд побажань щодо недоцільності спілкування з деякими політиками.

5-го березня 2019 року від імені АПН України публічно і з листом я звернувся до Президента України Петра Порошенка з пропозицією зняти свою кандидатуру з виборчого процесу на користь Ігоря Смешка.

Не розуміючи суспільно-політичної ситуації в державі, що склалася на березень 2019 року, та маючи завищений рівень самовпевненості, Петро Олексійович проігнорував звернення АПН України, а згодом з образливим результатом програв вибори Президента України, про що мав би знати задовго до виборів.

В процесі позачергових виборів (2019) до Верховної Ради України Політична партія «Сила і Честь» на чолі з її головою Ігорем Смешком провела З'їзд, де вирішила взяти участь у виборах та затвердила список кандидатів у народні депутати України від партії.

Ігор Петрович пропонував мені місце у списку під № 11, від чого я відмовився зі словами: «Дякую! У мої плани не входить цей вид діяльності, я буду займатись розбудовою АПН України, на що знадобиться багато часу і сил».

На наші добрі стосунки це не вплинуло, але для чистоти переказу подій того часу слід визнати, що я був проти кандидатури Дмитра Гордона на посаду керівника виборчого штабу Партії «Сила і Честь». Ігор Петрович не дослухався, але це його право.

Як і у всякої активної людини, у Ігоря Петровича, є і свої недоліки, на що я особисто звертав його увагу. Це занадто довірливе відношення до деяких політиків та політичних авантюристів, яким не слід і руки подавати. Але він вважає дипломатію головним елементом у відносинах. Думаю, що Ігор Петрович у свої 66 років є ще молодим політиком і не набив собі добряче лоба. Все ще попереду.

І МОЇ РОЗДУМИ

Політичний шабаш, а інакше назвати вкиди в інформаційне поле багна проти генерала Смешка не можна, заслуговує на увагу лише тих, хто не поважає Український Народ, який сьогодні боронить Україну і весь цивілізований світ від збоченої росії, яка і затіяла цю «операцію прикриття високопоставлених агентів в Україні».

Ця «операція прикриття» нагадує мені ще одну «операцію» вересня 2005 року, коли Державний секретар України Олександр Зінченко влаштував політичну кризу на замовлення росії, від якої Україна так не оправилась. Але та «операція» була більш тонкою, у що повірив Президент Віктор Ющенко і не тільки він.

Політика – це сама важка робота, але займаються нею часто-густо політичні авантюристи, яким важливі лише гроші у власній кишені.

Ігор Петрович Смешко не святий, але таких генералів притомні керманичі держави мають підтримувати, а не обливати брудом під час війни.

Тільки автори бруду проти академіка АПН України, професора Ігоря Смешка за своїм рівнем інтелекту не зрозуміли, що все те багно дуже скоро полетить до них бумерангом.

Шкода, що в Україні свої гниди при владі страшніші за російського ворога, з чим після війни маємо покінчити у політико-правовий спосіб остаточно.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

01:38, 11.08.22

Арестович балотуватиметься на виборах президента, але за однієї умови. Якщо Володимир Зеленський з якихось причин вирішить не балотуватися на другий термін, тоді Олексій Арестович подасть свою кандидатуру.

=====

Давно підозрював про наявність інфекції на Банковій, що перетворює певних клієнтів на «лідерів нації».

Пану Арестовичу треба добре попрацювати над своєю біографією, де білих плям більше, ніж тексту.

Таких людей я називаю стометровщиками, які не здатні бігати на довгі відстані: після кожних 100 метрів політичного пробігу вони гримають дверима.

11 серпня 2022 року

169-й день Третьої світової війни, яку розв'язала збочена росія в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу за право бути вільними серед вільних.

КИТАЙ ВИХОДИТЬ ІЗ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПІДПІЛЛЯ ЩОДО УКРАЇНИ

У перші дні повномасштабного вторгнення росії в Україну я наголосив, що лише США і Китай разом здатні зупинити цю неспровоковану цинічну бойню в Україні, до якої вже залучені держави західної демократії.

Здається, що Китай почав рухатись в сторону США у цьому питанні, хоча і дуже обережно. Причиною руху є економічна та політична криза, що незворотно насувається на Китай.

Комуністична партія Китаю вичерпала наявні ідеологічні можливості щодо маніпуляції свідомістю населення, після чого настає період, коли треба визнати політичні помилки у державному будівництві, що перед виборами восени цього року ніяк не входить у плани керманичів Китаю.

Тому Китай вимушено рухається в сторону США, бо економіка залежна від США і європейських країн майже на 85%.

Чекаємо на ґрунтовні заяви від керівництва КПК щодо завершення війни в Україні, що фактично має всі ознаки Третьої світової війни. Якщо Китай піде шляхом конфронтації із заходом, то наслідки будуть передбачувано трагічними, на що сьогодні не готовий.

Наступні кроки Китаю щодо України лежать у площині підтримки санкцій заходу проти росії. А далі за дипломатичним алгоритмом: заява МЗС щодо припинення економічних відносин з державою-агресором росією у разі продовження агресії проти України та повне виведення військ з території України в кордонах 1991 року.

Про Китай сам Китай говорить ще менше. Тому на сьогодні завершую.

**12-го серпня 2022 року. 170-й день
Третьої світової війни,**

ПОЛІТИКА І ПОЛІТИКАНСТВО

Правда і брехня в політиці так перемішались, що часто брехня летить через ЗМІ з космічною швидкістю, а правда перетинається з цією брехнею лише на десятому оберті навколо планети Земля.

Своїм синам у дитинстві після будь-яких конфліктів завжди говорив: «Скажи правду і покарання мине, або буде мінімальне». Це правило діє дотепер, коли синам далеко за 40 років, а вони вже так само говорять своїм дітям.

Згадую літо 2003 року, коли в Україні почали призначати глав адміністрацій областей і районів за партійною ознакою. Політичні партії НДП і СДПУ(о) добивались різними шляхами призначення своїх партійців, що часто призводило до конфліктних ситуацій в регіоні, або між цими партіями.

Керували партіями: НДП – Валерій Павлович Пустовойтенко, СДПУ (о) – Віктор Володимирович Медведчук.

Україну втягували у російський політичний вектор з офіційною назвою «багатовекторність», що було відвертою брехнею і політичною авантюрою на користь росії, яка вже тоді планувала повну анексію України через внутрішньополітичні проросійські рухи.

В одну таку політичну авантюру спробували втягнути і мене. У червні 2003 року я відбув у відрядження на чолі міжвідомчої комісії у Чернівці з метою заміни голови ОДА Теофіла Йозифовича Бауера. За результатами перевірки був складений акт, із якого не витікало необхідності заміни голови ОДА.

У Києві на Банковій, 11 я мав неприємну розмову з керівництвом АП України, після чого готувався до звільнення, але в акті і в моїх діях не знайдено особистої зацікавленості і я залишився на посаді керівника управління суспільно-політичних питань до завершення каденції Л.Д.Кучми.

21 січня 2005 року все керівництво Адміністрації Президента України на чолі з Віктором Медведчуком пішло у відставку, а я залишився один з допуском на підготовку указів Президента України.

Готував та візував перші Укази Віктора Ющенка: про Секретаріат Президента України (за моїм авторством), призначення Державного секретаря України, Прем'єр-міністра України, Секретаря РНБО України, Першого помічника Президента України, Керівника кабінету Президента України тощо.

Після напруженої роботи протягом двох місяців 24 квітня 2005 року я був звільнений за донецьке походження, як сказав мені один із заступників Державного секретаря України.

Я вдячний долі за досвід, який отримав на Банковій, за вчасне звільнення, після чого я спрямував себе у бік наукової діяльності, а згодом, у травні 2016 року, заснував проукраїнське громадське наукове об'єднання «Академія політичних наук України» та науковий журнал «Суспільно-політичні процеси», чим пишаюсь разом з колегами по Академії, яких сьогодні вже понад ста.

У своїх Нотатках із щоденника політолога, що вийшли із друку у трьох частинах під назвою «Збочена росія та ознаки Третьої світової війни», я намагався бути чесним і відвертим перед читачем, перед своїми синами.

Чесна політика має замінити політиканство, бо громадянське суспільство вже зморилося жити у постійній брехні та системній політичній корупції, що роз'їла суспільство і державу до основ.

За півроку до війни з колегами розмірковували про насування війни та прийшли до гіркого висновку: «Війна потрібна Україні для прозріння щодо росії та прискорення руху до ЄС і НАТО, але призведе до багатотисячних людських жертв».

Геноцид Українського Народу, вчинений збоченою росією, привів весь цивілізований світ у стан психологічного шоку. Російське народонаселення виявилось значно агресивнішим за мої прогнози.

Стартувала остання декада до завершення Нотаток із щоденника політолога, після чого із друку вийде одна книга з частинами I – IV з новою назвою.

Вірю у нашу Перемогу, в Український Героїчний Народ, який заслугує бути вільним серед вільних!

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

12 серпня 2022 року

Секретар РНБО України Олексій Данилов знову забажав дізнатись про тих, хто здав Південь України.

Пан Данилов добре поінформований про тих, хто здав Південь України у перший день повномасштабної війни 24-го лютого 2022 року, але дотепер грає у пінг-понг з Українським Народом, який після війни запитає і з пана Данилова, який більше за інших високопосадовців відповідає за безпековий сектор держави разом з Президентом України.

Тому не треба тримати Народ України за дурнів. Влада за рівнем інтелекту все більше нагадує клуб для слаборозвинутих, які намагаються видавати себе за лідерів.

12 серпня 2016 року.

Росія перейшла до наступної фази воєнно-політичного конфлікту з Україною.

Політкоректність з боку України вже відіграла позитивну роль у російсько-українському воєнно-політичному конфлікті. Настав час закрити державний кордон з росією і адмінкордони з Кримом і окупованою територією Донецької і Луганської областей.

Росія приступила до наступної фази конфлікту, а саме: підбив суспільно-політичної ситуації всередині України. І цю загрозу ми маємо зупинити вже сьогодні, бо вона страшніша, ніж збройна агресія.

13-го серпня 2022 року. 171-й день Третьої світової війни.

ВІЙНА І ГРАНИЦЯ МІЦНОСТІ

Багато років поспіль мрію з'єднати кращих фізиків і математиків з політологами і філософами задля вироблення алгоритмів математичного моделювання суспільно-політичних процесів.

Визнаю чесно – нічого не виходить: відштовхуються фізики від ліриків як однополюсні магніти.

У 2003 році запросив на роботу в Управління суспільно-політичних питань Адміністрації Президента України фізика-ядерника. Мало хто може уявити здивування фізика-ядерника від мого запрошення, але згодом таке рішення мало позитивний результат і сьогодні цей фізик-ядерник вже закінчив докторантуру за спеціальністю «політичні науки». Експеримент виявився вдалим, але одиночний.

ІЗ ТЕОРІЇ ІНЖЕНЕРНИХ НАУК

Опір матеріалів – наука про інженерні методи розрахунку на міцність, жорсткість і стійкість елементів конструкцій, машин і споруд. Опір матеріалів відноситься до фундаментальних дисциплін загальноінженерної підготовки фахівців з вищою технічною освітою.

Це перша дисципліна, що встановлює зв'язок між фундаментальними науковими дисциплінами (фізика, вища математика і теоретична механіка) і прикладними задачами та методами їхнього розв'язку, котрі виникають при проектуванні машин і механізмів, цивільних і промислових споруд, мостів, ліній електропередач, літальних апаратів і реактивної техніки. Практично всі спеціальні дисципліни підготовки інженерів за різними спеціальностями містять розділи курсу опору матеріалів, оскільки створення працездатної нової техніки неможливе без аналізу і оцінки її міцності, жорсткості і стійкості.

ВІД ІНЖЕНЕРІЇ ДО ПСИХОЛОГІЇ

Психологічна стійкість – це психічний ресурс, який ми маємо, щоб долати життєві негаразди, будувати плани та втілювати їх в життя, налагоджувати та підтримувати стосунки.

Термін «резилентність» був запозичений з фізики – це здатність твердих тіл відновлювати свою форму після механічного тиску. У «психологічному» ж трактуванні резилентність означає збереження стабільного рівня психологічної та фізичної діяльності в несприятливих ситуаціях, відсутність стійких порушень та адаптацію до несприятливих змін.

За визначенням канадського психолога Гордона Ньюфелда, життя є процесом, впродовж якого людина обов'язково стикається з від-

чуттям того, що не може нічого змінити. Це зветься марністю. Психологічна стійкість полягає в тому, що ми проживаємо цю ситуацію, але продовжуємо оптимально функціонувати.

УПРАВЛІННЯ СОБОЮ

За визначенням мудрих людей, яких я зустрічав на своєму життєвому шляху, вміння управляти собою є самою складною наукою для людини.

Сьогодні, під час війни, важливо вчитися управляти собою, бо слабкі люди не справляються зі стресовими ситуаціями і у підсумку імунна система дає збої з небажаними наслідками для психіки зокрема і для здоров'я в цілому, що стає великою проблемою конкретної людини та її ближнього оточення.

УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВОЮ

В державах західних демократій існують спеціальні навчальні заклади, де готують фахівців з державного управління стратегічного рівня. Випускники таких закладів навчені виробленню алгоритмів прийняття стратегічних державних рішень для перших осіб держави.

У своїх Нотатках із щоденника політолога я вже писав про те, що у 1996 році ГУР МО України за дорученням РНБО України виконав наукову роботу щодо алгоритмів вироблення стратегічних рішень у Ситуаційному центрі Президента України. Роботу спрямовано до архіву через недалекоглядність керманичів держави, бо ручне управління було і є у пріоритеті.

Національна академія державного управління при Президентові України, де мали б готувати фахівців стратегічного рівня державного управління, наказала довго жити, бо на арені під куполами видніше як керувати державою, яку довели до Майданів і до війни.

Фізікам і лірикам треба вчитись домовлятись, бо політики з арени під куполами доведуть управління державою до того, що ні в ЄС, ні в НАТО нас на дух не сприматимуть через суцільну політичну корупцію, що роз'їдає суспільство і державу до основ.

Математичне моделювання суспільно-політичними процесами має стати фундаментом державотворення.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

13-го серпня 2022 року. 08.08 за Київським часом.

Частина II.

Копія:

Відділенню АПН Україні у Вашингтоні
(Центр Байдена).

== S O S ==

МАРІУПОЛЬСЬКА ТРАГЕДІЯ – ДЗЕРКАЛО УКРАЇНИ

На очах цивілізованого світу розвертається чергова трагедія з елементами геноциду Українського Народу з порушенням базових правил ведення війни.

Але у збоченої росії не існують правила, а лише бандитські поняття від кам'яного віку, коли за шматок м'яса могли з'їсти і людину.

Про російське народонаселення я написав достатньо і розгорнуто, бо за 25 років мав можливість вивчити цих істот на рівні клітин мозку.

Добре, що у далекі 70-ті роки отримав користі знання в Інституті експериментальної медицини (тепер – Інститут мозку) у Ленінграді, де навчався у Вищому військово-політичному училищі Протиповітряної оборони.

У Маріупольській трагедії є і інша сторона, більш трагічна за своїм цинізмом:

1. 24-го лютого 2022 року російські війська без перешкод пройшли маршем з Криму півднем України до самого Маріуполя та окупували декілька областей. Впевнений, що це відбулося через «договірняк» наших кротів при владі і кремля, але про це після війни.

2. Героїв-азовців здали росіянам з брехливими заявами щодо гарантій Міжнародного Червоного Хреста і ООН, яких, як виявилось, не було.

3. Розвідки США і Великої Британії знають в деталях про ці фактори ведення війни в Україні за правилами тоталітарних режимів, куди втягнуто політичне керівництво нашої держави, на превеликий жаль.

4. Опозиція до держави, серед якої є і представники нашого вищого керівництва, здійснюють свою ганебну роботу на користь держави-агресора росії з мовчазної згоди військово-політичного керівництва України.

5. За публічний «суд» і можливу страту Героїв-азовців в Маріуполі, що планується на 24-е серпня 2022 року, кримінальну відповідальність в Гаазі мають понести як воєнно-політичне керівництво росії, так і воєнно-політичне керівництво України, бо не запобігло трагедії та завело Український Народ в оману брехливими заявами, чим підірвало авторитет Міжнародних організацій.

6. Брехлива політика на війні – це злочин, за який треба нести відповідальність як політичну, так і кримінальну.

Маріупольська трагедія, як і трагедії в інших містах та селах України, має дві сторони, де з одного боку злочин збоченої росії, а з іншого – злочин воєнно-політичного керівництва України, яке не підготувало державу до війни та свідомо пропустило російські війська з Криму до Маріуполя і через Чернігівщину до метро Берестейська у Києві.

На арені під куполом вже час підрізати люстру у дев'ять тон, бо інша люстрація не виведе Україну з політичної темряви, куди завели наші керманичі протягом 30-ти років Незалежності, коли державу не будували, а лише латали радянські діри.

Маріупольська трагедія – дзеркало України.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

14 серпня 2014 року

ВІД ШУМЕРІВ ДО ШУМЕРІВ

Все розвивається циклічно.

Люди живуть на Землі багато млн. років попри твердження «істориків» про 250 тис. років життя людини розумної.

Зараз настає час знищення людини розумної через масове інфекційне психічне захворювання, яке веде до втрати частини хромосоми Y.

Особливо ця інфекція вражає державних службовців і політиків, які вже не здатні спримати реальний світ, бо живуть у віртуальному.

Висновок: шумери були значно мудріші за нас.

Що робити? Все, що відбувається, терміново занести на глиняні таблички і папіруси та помістити знову у таємну кімнату під Сфінксом.

Все розвивається циклічно.

14 серпня 2015 року

ДОРОГИ З ПЕКЛА НЕМАЄ

Якщо з голови московитів прибрати 99,9% ідеології, то можливо їхні очі побачать дорогу в пекло, якою ведуть кремлівські правителі свій народ на погибель.

Але мабуть запізно.

Зворотньої дороги з пекла вже не має, все спалено.

НА РОСІЇ БУЛИ ТВЕРЕЗІ ДУМКИ У ПРИТОМНИХ ЛЮДЕЙ

14 березня 2014 року.

ПОПЫТКА РАЗБОРА ПО ПРЕДЛОЖЕНИЯМ

Дорогие деятели культуры, «подписанты» письма в поддержку позиции Путина по Украине и Крыму!

Обращаюсь к тем из вас, кто умеет читать.

Почитайте, пожалуйста, внимательно текст, который вы подписали, – и вы сами удивитесь, честное слово.

Ну, давайте медленно, вместе.

«В дни, когда решается судьба Крыма и наших соотечественников, деятели культуры России не могут быть равнодушными наблюдателями с холодным сердцем».

В последнем обороте наблюдается досадная тавтология, но речь не о стиле – о смысле. Ваше горячее сердце – это замечательно, теперь включаем голову.

Кто эти загадочные «наши соотечественники», чья судьба решается в эти дни? Кого вы имели в виду? Жителей Севастополя и Евпатории? Но они граждане другого государства. Они говорят на русском языке? Дай им бог, но это не имеет никакого отношения к термину. Иначе в категорию «соотечественники» надо будет вписать миллионы людей от Сиднея до Лондона – и выкинуть из этой категории миллионы граждан РФ от Якутии до Ингушетии. Кого защищаем?

А еще в Крыму есть крымские татары – потомки тех, кто чудом

выжил после «нашей общей истории»... В какую категорию отнесем их? И кстати, об «общей истории»: у Турции тоже есть крымские воспоминания на этот счет. У Германии есть аналогичные воспоминания о Восточной Пруссии, у Японии – об островах курильской гряды... Если сильно потеребунькать, воспоминания появятся у Монголии, по самый Козельск.

Вы настаиваете на том, что «общая история» – повод для интервенции? Вы так уверены в этом, дорогие деятели культуры? Или вы уверены, что «право сильного» всегда будет на стороне России? Ну-ну.

Теперь насчет общих «фундаментальных ценностей». Отдельное спасибо за корень, отсылающий к фундаментализму (имеющий нервы да вздрогнет), но ценности – если мы говорим не о ювелирке, а об этике – принадлежат отдельному человеку, и только ему. Люди на ощупь, методом персонального подбора, находят себе близких по духу; тут нет и не может быть никакого территориального общего знаменателя, ни для государства, ни для лестничной клетки.

Даже у вас, подписантов этого странного письма, «фундаментальные ценности» очень и очень разные. Вы за одним столом соберетесь – удавитесь от взаимной тоски и ненависти. А как ни в чем не бывало пишете ересь об общих «ценностях» аж со всем жителями Крыма. Глуповато.

Идем дальше – и доходим до «общности наших культур». Это вообще загадка, потому что к этому времени слово «Украина» в вашем письме даже не было упомянуто. Речь идет о какой-то отдельной «крымской» культуре? Или все-таки об общности русской и украинской культур? Тогда спора нет. Только как раз после поддержанной вами интервенции этой общности заметно убавится.

Язык оккупантов не в чести у тех, кто подвергся интервенции, и хотя Украина не Прибалтика, вы в самое ближайшее время убедитесь в этом лишний раз. Русский язык будет теперь ассоциироваться не с Чеховым в Ялте и не с Волошиным в Коктебеле, не с русскими классиками, уроженцами Украины, а с останкинской ложью и мерзостью, с уголовными «титушками», с президентом Путиным и военизированным Шойгу.

Это и есть «прочное будущее» в отношениях наших культур – по крайней мере, их ближайшее будущее, до тех пор пока Россия не прекратит интервенцию и поддержку сепаратизма и не извинится за тех, кто, от ее имени, это делал.

Ну и, наконец, последний абзац вашего чудесного письма, в котором вы «твердо заявляете» «о поддержке позиции Президента Российской Федерации по Украине и Крыму».

К сожалению, на этом интересном месте письмо заканчивается, и нам остается только гадать: в чем, по-вашему, состоит эта позиция? Потому что сам президент Российской Федерации свою позицию обозначил мычанием.

Он наговорил уклончивых двусмысленностей о то ли признании, то ли непризнании Украины как государства, он заявил о праве России осуществлять вторжение на суверенную территорию – и тут же, не моргнув глазом, отрекся от российских военных, которых послал на интервенцию со споротыми шевронами.

Если это «позиция», то я Ульяна Лопаткина.

У меня была надежда, что хотя бы вы, навалившись своим прославленным коллективным мозгом, сформулируете что-нибудь внятное, но увы: вы просто, со всего размаху, со всей твердостью в очередной раз вляпались в то, что вам прислали со Старой площади.

Дело нехитрое и не новое.

Чего только вы не поддерживали, деятели культуры. В результате сложилась и ваша репутация – которую вы сегодня снова поддерживали.

Виктор Шендерович

14 серпня 2022 року

172-й день Третньої світової війни.

Збочена росія пішла у рознос, погрожуючи цивілізованому світові катастрофою на ядерних об'єктах Європи. Це поведінка терористів, а тому треба діяти відповідно.

Перед повномасштабним вторгненням росії в Україну я мав крихку надію на наявність мізків в головах російського військового керівництва, яке за своєю освітою мало б знати про наслідки воєнної авантюри проти цивілізованого світу.

А коли прочитав про наступ танків з табуретками і парадною військовою формою, то все зрозумів: військове керівництво росії війною прикрили шалену корупцію в другій армії світу.

Генеральний штаб російської армії підбуриє кремлівського карлика на війну, розраховуючи на швидку перемогу.

Але США і союзники вивчили уроки 2008 і 2014 років та дійшли висновку: збочену росію треба зупинити в Україні, бо війна може переміститися в країни НАТО, на що не розраховувала кремлівська верхівка.

Впевнений у тому, що США і союзники не допустять ядерної катастрофи в Україні, про що я попереджав 27-го лютого 2022 року, маючи на увазі Запорізьку АЕС.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

15 серпня 2022 року

173-й день Третньої світової війни.

До 31-ї річниці Дня, коли Верховна Рада прийняла Акт проголошення незалежності України від 24-го серпня 1991 року, схваленим 1-го грудня 1991 року всенародним голосуванням, залишається дев'ять діб.

До річниці Незалежності готується Український Героїчний Народ в умовах війни, яку розв'язала збочена росія під керівництвом цинічного холоднокривного воєнного злочинця путіна.

До нашої річниці готується і збочена росія. Готується вчинити чергове вбивство мирного населення, бо ні на що інше ця варварська держава з народонаселенням ординського походження не здатна.

Дев'ять діб до Дня Незалежності. Дев'ять довгих діб, що треба прожити.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

15 серпня 2022 року

Володимир Зеленський після невдалих спроб заглянути в очі воєнному злочинцю путіну марить зверненнями до росіян.

Будь-яке звернення до громадян збоченої росії немає сенсу, бо це звернення чує лише мікрофон, про що я говорив з самого початку війни.

Пан Зеленський не розуміє ментальності російського збоченого народонаселення і не бажає визнати їх варварами ординського походження.

Путін є лише породженням цього народонаселення. Він такий самий, як і все російське народонаселення.

16 серпня 2022 року

Йде 174-й день Третьої світової війни.

Летять винищувачі та ракети з території «братньої» білорусі на Житомирщину. Збочена росія до 31-ї річниці Незалежності України готується вчинити масове вбивство мирного Українського населення, бо така агресивна сутність ординського народонаселення на чолі з воєнним злочинцем путіним.

СПОГАДИ ПРО МАЙБУТНЄ ВЕЛИКІ ЖІНКИ У МОЄМУ ЖИТТІ

Серпень 1971 року.

Сержант МIRONENKO П.В. після строкової служби прибув до Ленінградського вищого військово-політичного училища ППО для вступу. Конкурс – 12 чоловік на одне місце.

Переважно поступали діти військових після школи. Мені на час вступу вже виповнилось 20 років і три роки після закінчення школи, що ускладнювало підготовку до вступних іспитів.

Більше уваги приділив математиці, бо здавати треба було російською мовою.

Іспит з математики Примала завідувач кафедри професор Шульгіна Тамара Максимівна, перед якою і полковники стояли на витяжку.

Зайшов до аудиторії, як кролик до удава. Ноги ледве не підкосились перед Тамарою Максимівною.

З переляку кажу: «Можна мені взяти три білети, але я все відповім письмово?»

Тамара Максимівна суворо поглянула на мене і каже: «Такого ще не було у моїй практиці, але давай спробуємо».

Екзамен з математики здав на «відмінно». З того часу і до самого відходу Тамари Максимівні в інші світи ми спілкувались і вона стала для мене наставником.

Цього року Тамарі Максимівні виповнилось би 99 років (4-го серпня 1923 року народження).

На моє становлення вплинули більше всього Великі Жінки:

1. Бабуся, Мироненко Векла Олексіївна, 9.06.1893.
2. Перша вчителька, Трембач Лідія Іванівна, 19.11.1938.
3. Професор Шульгіна Тамара Максимівна, 4.08.1923.
4. Академік Бехтерева Наталія Петрівна, 7.07.1924.

Низький уклін цим Великим мудрим жінкам, які вказали мені дорогу у житті та навчили управляти собою і обставинами навколо себе.

Були часи, коли я не знаходив виходу із складної ситуації. Подумки звертався до своїх мудрих жінок і завжди відчував їхню підтримку та рухався далі вже впевнено.

У кожної людини поруч мають бути вчителі, які у важку хвилину підкажуть як діяти у тій чи іншій складній ситуації.

Сьогодні маю вже своїх учнів, відносини з якими зберігаю понад 25 років, чим пишаюсь і при нагоді підставляю своє плече.

Зберігайте добрі стосунки зі своїми мудрими вчителями, бо без цього можна заблукати між трьома ялинками на майдані.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

16 серпня 2022 року. Продовження.

«Нас би забрали за три дні»: Володимир Зеленський пояснив, чому не попередив країну про напад.

Попереджати країну про напад і готувати державу до війни відповідно до покладених на Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України обов'язки не одне і теж.

Біда України полягає у тому, що наші керманичі не розуміють свої конституційні повноваження і обов'язки щодо захисту держави.

Замість державного будівництва займаються постійним процесом реформування в умовах системної політичної корупції, що роз'їла державу і суспільство до основ.

Держава станом на 24 лютого 2022 року виявилась не готовою до війни, що стало причиною швидкої окупації південного сходу України.

Бюджетні втрати, про що сьогодні говорить пан Президент України, нічого не варті порівняно з десятками тисяч загиблих та біля десяти млн. біженців за кордон.

Тому треба говорити правду Українському Народові, який делегував владу нашим керманичам, що виявились недієздатними у відповідальний час для держави. Чому? Після війни цим питанням займеться Міжнародний Суд.

17 серпня 2021 року

Серпень 1976 року: лейтенанта Мироненка П.В. відряджено для подальшого проходження військової служби на острів Зміїний (окрема радіолокаційна рота Одеської радіотехнічної бригади ППО) заступником командира роти терміном на два роки.

Серпень 2000 року: заступника Начальника Головного управління виховної роботи Міністерства оборони України Мироненка П.В. відряджено на острів Зміїний (Україна) терміном на п'ять днів з метою вивчення порядку розформування військової частини.

В рапорті на ім'я Міністра оборони О.І. Кузьмука висловлено рекомендацію для Південного командування ЗСУ щодо посилення захисту о. Зміїний та призначення коменданта гарнізону з повноваженнями на особливий період (рапорт, за старою звичкою, зберігаю).

Серпень 2021 року: все частіше виникає бажання відрядити себе на острів Зміїний.

18 серпня 2022 року

Минуло два роки з часу цього звернення.

Сьогодні, під час війни, тема державного і партійного будівництва постала дуже гостро, бо в Україні фактично не існує класичних політичних партій, які б мали формувати політичну еліту держави.

Протягом 31 року ми не будували демократичну правову державу, бо зайняті були постійнодіючим процесом реформування радянської системи, що нічого спільного з державотворенням немає.

Час діяти заради наших нащадків, яким жити в Україні.

**18 серпня 2022 року. 176-й день
Третьої світової війни.**

СПОГАДИ ПРО МАЙБУТНЄ

ПАВЛО ТИЧИНА

Я УТВЕРЖДАЮСЬ

(оригінал, який був у 1943 році правлений цензурою)

Я єсть народ, якого Правди сила!
Ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! –
а сила знову розцвіла.

Щоб жить – ні в кого права не питаюсь.
Щоб жить – я всі кайдани розірву.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь,
бо я живу.

Московіє! Мене ти пожирала,
як вішала моїх дочок, синів
і як залізо, хліб та вугіль крала...
О, як твій дух осатанів!

Ти думала – тобою весь з'їдаюсь? –
та, подавившись, падаєш в траву...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь,
бо я живу.

Я єсть народ, якого Правди сила,
ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! –
а сила знову розцвіла.

Сини мої, незламні українці,
я буду Вас за подвиг прославлять,
– ідіть батькам на допомогу й жінці,
дітей з ярма спішіте визволять!

На слобожанських нивах, на подільських,
на Чорнім морі
я прошу, молю! – вбивайте ворогів,
зłodнюг кремлівських, вбивайте без жалю!

Нехай ще в ранах я – я не стидаюсь,
гляджу їх, мов пшеницю ярову.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь,
бо я живу.

Повстань! І з ран – нове життя заколоситься,
що з нього світ весь буде подивлять,
яка земля! яке зерно! росиця!
Ну як не сіять?
Як відсіч ворогу не дать!

І я сію, крильми розгортаюсь,
своїх орлів скликаю, кличу, зву...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь,
бо я живу.

Ще буде: неба чистої блакиті,
добробут в нас підніметься, як ртуть,
заблискотять косарки в житі,
заводи загудуть...

І я життям багатим розсвітаюсь,
пуцу над сонцем хмарку, як брову...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь,
бо я живу.

Я єсть народ, якого Правди сила
ніким звойована ще не була.

Яка біда мене, яка чума косила! –
а сила знову розцвіла.

Кремлівська гнидь, тремти!
Я розвертаюсь! Тобі ж кладу я дошку гробову!
Я стверджуюсь, я утверждаюсь,
бо я живу.

1 травня 2021 року

ОСОБИСТЕ ЗВЕРНЕННЯ

«ПОЛІТИЧНА ЕЛІТА» ТА ІМІТАЦІЯ ДЕМОКРАТІЇ. ЩО РОБИТИ?

Громадянське суспільство України, яке поступово визріває після подій 2004 і 2014 років та війни з росією, значно випереджає «політичну еліту» у розумінні стратегії розбудови демократичної держави.

Громадянське суспільство бажає будувати вільну, правову, демократичну Україну для прийдешніх поколінь, а «політична еліта» бажає жити у нафталіновому праві для меншості без урахування прав більшості, нехтуючи основним постулатом демократії – верховенство права.

Слово *demokratia* має своє походження у V столітті до н.е. й відтоді було політичним концептом. Тобто демократія означала політичну демократію. Проте нині ми говоримо про соціальну демократію, індустріальну демократію, економічну демократію тощо. І хоча ці значення є цілком легітимними, але саме на них великою мірою припадає відповідальність за таке лихо, як плутане розуміння демократії.

Тому у грудні 2020 року я виписав наукове визначення терміна «Правова демократія» як моделі державно-суспільного устрою, на що отримав авторське право. Світ рухається вперед і наукові поняття та терміни, на моє переконання, треба уточнювати і удосконалювати.

Правова демократія, як форма співіснування соціуму і влади, мінімізує головну суперечність демократії між ідеєю повновладдя народу і неможливістю її всеосяжного втілення.

2500 років тому філософи мріяли про політичну демократію, яка через значний проміжок історичного часу стала розумітися як субполітична, чим вдало користуються політичні діячі сучасності.

В Україні зареєстровано біля 400 політичних партій, серед яких діючих не більше 20. Це що: яловість влади чи байдужість громадянського суспільства до своїх прав і свобод?

Нещодавно я з колегами обговорював ідею утворення нової політичної партії, на що один зауважив: «Почекаємо реєстрації 399 і подамо документи на 400-у». Навіть гумор з цього приводу стає чорним.

Політична еліта, звичайно, не може народитись з тоталітарного минулого за лічені роки, але вже 30 років позаду, а ми все ще у радянській казармі з піонерськими краватками на шиї і партійними квитками біля серця.

Сумно, гірко але треба рухатись вперед, бо за нами наші діти і онуки, яким треба передати Республіку з Правовою демократією.

Тому прошу Вас, шановні Колеги, підтримати ідею утворення політичне об'єднання демократичного спрямування нового типу на засадах Концепції правової демократії.

З повагою і надією на розуміння політичної ситуації в Україні
Мироненко Петро Володимирович

18 серпня 2021 року

«П'ЯТА КОЛОНА» чи «ОПОЗИЦІЯ ДО ДЕРЖАВИ»?

Законодавцям на восьмому році війни з російською федерацією час визначитись з понятійним апаратом щодо оцінки діяльності тих громадян України, які підтримують державу-агресора.

Якщо це «п'ята колона», за якою може бути шоста, сьома, або попередня четверта, то це моральний аспект поведінки людей, які ідентифікують себе з «колонами».

Якщо це опозиція до держави, то оцінку діяльності таких громадян України має дати законодавець на рівні Кримінального кодексу, бо ті, хто виступає проти незалежності України на стороні держави-агресора, є державними зрадниками.

Одного разу Секретар РНБО пан Данілов (за моєю порадою) виказав думку, що в Україні є опозиція до держави, але далі ця теза не знайшла розповсюдження. Думаю, що його виправили ті, хто грає на полі агресора, а видає із себе патріотів України.

18 серпня 2021 року

ГЕРБ УКРАЇНИ

Примати рішення щодо Великого Гербу України є стратегічно помилково, в часі поспішно і не обґрунтовано, за процедурою незаконно.

Малий Герб України вже посів своє гідне місце і може стати єдиним Гербом України (без приставки «малий»). Для цього треба прийняти відповідну статтю Конституції у новій редакції.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

Стаття 20. (У новій редакції) Державними символами України є Державний Прапор України, Державний Герб України і Державний Гімн України.

Державний Прапор України – стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів.

Державний Герб України – Знак Княжої Держави Володимира Великого.

Державний Гімн України – національний гімн на музику М. Вербицького із словами, затвердженими законом, що Примається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Опис державних символів України та порядок їх використання встановлюються законом, що Примається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Столицею України є місто Київ.

19 серпня 2022 року

ОРГАН (СЛУЖБА) ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРОВНОВАЖЕНЬ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Декілька років поспіль пропагую рух України до моделі державно-суспільного устрою «Правова демократія» на ідеологічному фундаменті «Класичний лібералізм».

Всі наші керманичі попри норми Конституції України щодо суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави, штовхають державу і суспільство у бік узурпації влади Президентом України та перетворення Конституції України у декларативний документ.

Основним Законом України (Конституція Україна) не визначено місце Президентів України серед гілок державної влади, що протя-

гом 30 років провокує конфлікти між громадянським суспільством і державною владою, якій делеговано конституційні повноваження Українським Народом – єдиним джерелом влади в Україні.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

Розділ V. ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

Стаття 102. Президент України є главою держави і виступає від її імені.

Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Стаття 106. Президент України:

28) створює у межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби;

За діючою Конституцією України від 28 червня 1996 року Президенти України створювали консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби для забезпечення здійснення своїх повноважень.

Серед цих консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб лише Апарат Ради національної безпеки і оборони України діє в межах статті 8. Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України», який здійснює інформаційно-аналітичне та організаційне забезпечення діяльності Ради національної безпеки і оборони України.

Консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби Президент України створює своїми рішеннями (Указами Президента України) в межах коштів Державного бюджету України.

Створені Президентом України органи і служби не наділені управлінськими функціями та не мають повноважень щодо втручання у діяльність виконавчої, законодавчої та судової гілок державної влади.

Що є на практиці?

De-facto в Україні є орган державної влади під назвою «Офіс Президента України» з надзвичайними повноваженнями, який фактично перебрав на себе функції виконавчої, законодавчої і частково судової гілок державної влади, що є узурпацією державної влади поза межами Конституції України.

Керівник Офісу Президента України, а de-facto віце-президент України, іноді виконує повноваження Президента України, що прямо заборонено Конституцією України (стаття 106, п. 31).

Всі президенти України намагались управляти через Секретаріат – Адміністрацію – Офіс всіма гілками державної влади України, що призводило до Майданів, а сьогодні ми маємо війну через викривлення положень Конституції України щодо підготовки держави до війни.

Присяга державного службовця, міністра, народного депутата та інших високопосадовців не виконується з моменту її складання.

Всі працівники органу (служби) – Офісу Президента України – не є державними службовцями, бо виконують функції забезпечення діяльності Президента України, що є функціями патронатної служби.

Кабінет Міністрів України і Верховна Рада України de-facto є структурними підрозділами Офісу Президента України.

Україна декларує рух до Європейського Союзу (Євросоюз) та Організації Північноатлантичного союзу (НАТО).

Статути Євросоюзу і НАТО прийняті на демократичних принципах, де не передбачено місця державам із системною політичною корупцією та узурпацією влади однією гілкою державної влади або іншим органом чи особою.

24 серпня 1991 року Україна прийняла Акт проголошення незалежності України, схвалений 1 грудня 1991 року всенародним голосуванням.

7 лютого 2019 року прийнято Закон України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору).

31 рік Україна декларує, наголошує та Примає законодавчі акти щодо руху до Євросоюзу і НАТО, а на практиці продовжує рух на місці в системі радянської тоталітарної казарми з викривленими демократичними принципами, з якими Україну не приймуть ні до ЄС, ні до НАТО.

Саме таким викривленням демократичних принципів державного будівництва і займається Офіс Президента України, узурпувавши державну владу у неконституційний спосіб, що має всі ознаки захоплення державної влади в Україні.

Схиляюсь до думки, що такі дії Офісу Президента України є навмисними з метою уповільнення руху у бік Євросоюзу і НАТО, а у під-

сумку вийти на співпрацю з державою-агресором росією та залишити Україну на узбіччі цивілізованого світу.

Тому 24-го лютого 2022 року російські війська без перешкод пройшли з Криму до Маріуполя і до станції метро Берестейська у Києві. Такий виходить аналіз за формальною логікою, яку добре викладали у спеціальному закладі, де вчать розуміти кроки ворога та їхніх агентів.

Чому це сталося?

Намагаюсь знайти відповідь на це питання та з'ясувати причини, через які таке могло статися у трагічні для України часи.

Довгий час спостерігав за діяльністю пана Єрмака Андрія Борисовича. Після уважного аналізу його стосунків з Президентом України дійшов висновку, що Андрій Єрмак і Володимир Зеленський продовжують взаємодіяти за схемою режисер – актор, де режисер керує актором.

Панові Володимире Зеленському не вистачає мужності і життєвого досвіду перервати цю схему стосунків з Андрієм Єрмаком, бо, напевно, пройдено пункт неповернення, а у заручниках опинилась Україна і Український Народ під час війни зі збоченою росією, де Андрій Єрмак, за моїми спостереженнями, грає не на боці України.

Конституція України не стала Основним Законом прямої дії, а закони України Примаються не для всіх громадян України, бо є «рівніші», яким закони не писані.

Такий сумний стан речей.

Тому декілька років поспіль пропагую рух України до моделі державно-суспільного устрою «Правова демократія» на ідеологічному фундаменті «Класичний лібералізм».

В Україні слово «демократія» набуло викривленої форми і значення, що дозволило політичним і державним діячам здійснювати свої повноваження на свій розсуд, а не за Конституцією України та іншими законодавчими актами.

Основним принципом Правової демократії є верховенство права, де всі громадяни України рівні перед законом, без виключення.

Війна прискорила формування Громадянського суспільства і Політичної еліти в Україні, але це не набуло явища, що могло б вплинути на скоре виправлення трагічної ситуації у питанні системної політичної корупції, що роз'їдає суспільство і державу до стану, за яким може зникнути і сама Україна, про що марить збочена росія.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

**20 серпня 2022 року. 178-й день
Третьої світової війни.**

Наростає відчуття тривожних днів попереду, бо збочена росія намагається показати перед світом свою велич, але показати може лише агресивний оскал, після чого цивілізований світ прийме рішення щодо остаточного закриття проекту «росія», який сам і породив цього ядерного монстра без гальм у головах керманичів кремля.

До хрипоти розповідав про збочену росію і її народонаселення, яке генетично збочене, що повною мірою проявилось на війні в Україні, де вчиняється геноцид Українського Народу. Ординці-московити-росіяни здатні лише гвалтувати, вбивати та знищувати все навколо себе заради забави, бо це їхня сутність.

Страждання, горе і спалені душі принесла скажена росія в Україну, що увійде у пам'ять багатьох поколінь наших нащадків, бо багатотисячні людські жертви не можуть не залишити слід.

ПОЛІТИКАНИ ВИХОДЯТЬ НА АВАНСЦЕНУ ВІЙНИ

Львів. 19-го серпня 2022 року.

Президент Туреччини Реджеп Тайїп Ердоган заявив, що запропонував президенту України Зеленському провести його зустріч із главою Кремля володимиром путіним. Місцем таких переговорів він назвав Туреччину.

«Звичайно, головною темою наших розмов була війна. Я ще раз поділився з ним тим, що наша солідарність і підтримка територіальної цілісності та суверенітету України триватимуть. Я також заявив, що ми продовжуватимемо сприяти вирішенню війни шляхом дипломатії та переговорів. Так само, як я сказав пану путіну під час мого візиту в Сочі, я нагадав пану Зеленському, що ми можемо провести їхню зустріч», – сказав Ердоган.

На черзі керманичі Франції і Німеччини, які далі свого носа нічого не вбачають.

З перших днів війни наголошував про тому, що лише США і Китай можуть змусити збочену росію повністю вийти із України. Додав би Велику Британію.

Це було у перші дні війни. Тепер вже йдеться про капітуляцію росії, бо всі інші шляхи завершення війни не влаштують Україну та наших головних союзників.

ВЕДВЕДЯ ТРЕБА ВБИТИ, А НЕ РАНИТИ

Ще за радянські часи говорили, що тоталітарну комуно-фашистську державу на чолі з кремлівськими старцями краще не дратувати, бо поранений ведмідь може багатьох поранити навколо себе.

Помилка цієї позиції у тому, що сказаного ведмедя треба вбивати, а не ранити. Протягом десятків років ведмедя покусували, ранили, але не вбили, що довело цивілізований світ до межі, за якою іншого вибору вже не існує, як закрити проект «росія».

США, Китай, Велика Британія із союзниками мають терміново прийняти стратегічне рішення щодо повалення росії, як держави, заради спасіння людської цивілізації та ліквідувати головних воєнних злочинців на чолі з путіним.

На війні ворога треба знищувати.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

20 серпня 2016 року

НАРОДУ НА РОСІЇ НЕ ІСНУЄ

На росії немає народу, а є біомаса, з якою ніколи влада не рахувалась. Тому наївно думати, що ця біомаса щось може вирішувати. На росії професійно діє система придушення, проти якої ніяка опозиція не впорається. І це все називається росією, яка з часів орди не змінилась ні ментально, ні за формою правління. Змінювались лише фасади влади.

І у таку біомасу путін намагається перетворити Український народ.

Китайська стіна і повна інформаційна ізоляція всього російського в Україні може зупинити сказану російську навалу на Україну.

**21 серпня 2022 року. 179-й день
Третьої світової війни.**

ВИПАЛЕНА БАТЬКІВСЬКА ДУША

Сьогодні завітав молодший син Сергій на милицях після поранення на фронті, госпіталізації, операцій тощо.

Кажу сину: «Можливо, після третього поранення треба повернутися додому?»

Відповідь сина: «Це не обговорюється. А хто буде Україну захищати».

Поки у відпустці через поранення взяв декілька книг з моєї спеціалізованої бібліотеки на тему війни та розвідки.

Важко передати відчуття батька. Це можуть зрозуміти ті, хто чекає своїх синів із війни.

СПОГАДИ ПРО МАЙБУТНЄ

Щодня працюю над політичною конструкцією держави, що після війни може увійти у політичний вакуум.

Стан політичного вакууму дуже складний і небезпечний, бо до мирного життя повернутись не лише наші воїни, а й ті, хто мріяв здати Україну збоченій росії.

Тому українському громадянському суспільству треба бути дуже уважним до політичного курсу держави, яким поведуть наші керманичі.

Опозиція до держави не зникла та чекає на свій час щодо повернення до влади з подальшим розхитуванням суспільного ладу в Україні.

Мрію про майбутнє України без потрясінь, але, на превеликий жаль, історія довела, що ми без зовнішнього управління не спроможні зрушити державне будівництво в сторону демократичної правової держави.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

21 серпня 2022 року. Продовження.

«МИРНА УГОДА» ЗІ ЗБОЧЕНОЮ РОСІЄЮ ЗА ТУРЕЦЬКО-РОСІЙСЬКИМ СЦЕНАРІЄМ

З перших днів війни, яку розв'язала збочена росія під керівництвом воєнного злочинця путіна, я зазначив, що за будь-яких умов з росією не можна підписувати Мирну угоду.

1. Якщо збочена росія бажає йти на перемовини з Україною, то лише на умовах України:

2. Перемовини можливі після виведення військ з території України станом на 1-е березня 2014 року з повним виведенням військ із Севастополя.

3. Мирна угода з росією може бути підписана лише після Міжнародного Суду в Гаазі над російськими воєнними злочинцями за вчинення геноциду Українського Народу та навмисне порушення правил ведення війни, повної виплати всіх репарацій, включно з моральними збитками громадян України та відбудови всього, що знищено російськими військами в Україні за рахунок коштів росії.

Підписання Мирної угоди з росією можливо лише за присутності та підписами глав держав-гарантів: США, Великої Британії і Китаю.

Якщо політичне керівництво України піде на підписання Мирної угоди до виконання зазначених у пп. 1-3 умов, або на інші компроміси, то Український Народ – єдине джерело влади в Україні, має право заблокувати таку «угоду» у конституційний спосіб з одночасною відставкою підписантів з боку України.

Після Майданів і війни Український Народ вже не дозволить гратися у державотворення, чим займались наші керманичі протягом 31 року.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

22 серпня 2022 року. 180-й день Третьої світової війни.

ВОЄННИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ ПУТІН

Неосвічений і психологічно закомплексований диктатор путін заблукав серед трьох берізок та довів народонаселення росії до краю існування через нерозуміння глобальних політичних процесів, де хотів відігравати лідерську роль.

Путіна та його команду чекає кримінальна відповідальність за організацію геноциду Українського Народу. Міжнародний Суд в Гаазі вже готовий прийняти відповідні звинувачувальні матеріали.

Джеффри Найс, головний прокурор у справі колишнього президента Сербії Слободана Мілошевича, вважає, що президент Росії Володимир Путін «діяв свідомо», тому у цьому випадку судовий процес має бути швидким.

У Нотатках із щоденника політолога я достатньо приділив уваги політичній і психологічній характеристиці путіна. Додам лише, що путін заслуговує суворого покарання за вчинені злочини в Україні

та навмисне порушення правил ведення війни воєнно-політичним керівництвом росії під його проводом.

Не вірю, що на росії відбудуться демократичні зміни доки ця держава існує. Лише її розпад може привести до позитивних змін на території сучасної росії, але не раніше як через два покоління.

Настає час завершувати Хроніки війни, які через дві доби спрямую до друку.

Впевнений, що читач зрозуміє мою позицію щодо війни і миру після війни в Україні.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

20 серпня 2015 року

НАПЕРЕДОДНІ ПОЛІТИЧНОЇ ОСЕНІ ЛУНАЮТЬ ЗВИНУВАЧЕННЯ ЩОДО ЗДАЧІ КРИМУ

А чи уявляють ці грамотії механізм передачі влади в.о. президента В.О.Турчинову в умовах відсутності всього воєнно-політичного керівництва держави і зради майже всього вищого офіцерського складу Збройних Сил та інших військових формувань України?

Політиканам здається все просто: наказ віддав і наказ виконаний. Ні, шановні, накази Примати і виконувати в Криму було нікому, бо 85% офіцерів залишились на службі РФ. Офіцери спецслужб Росії приходили на об'єкти спецзв'язку зі своїми картами кодів і таблиць комутації, які отримали від нашого керівництва.

Це зараз всі розумні.

22 серпня 2022 року

ГІДНЕ ЖИТТЯ НАДАЄ ПРАВО НА ГІДНУ СМЕРТЬ

Моя Бабуся, Мироненко Векла Олексіївна, у 90 років зібрала у селі Петрівка Слов'янського району Донецької області (де прожила з Дідусем понад 60 років) своїх дітей, викликала мене з Сахаліну, розпитала всіх про справи, розповіла про себе, побажала гідного життя і зі словами: «Господи! А тепер прийми мене до себе» спокійно при повній свідомості пішла у інші світи.

В той день у мене стався перший інфаркт міокарда серця. Я втратив людину, яку присвятила своє життя моєму вихованню.

Минуло майже 40 років. Часто подумки повертаюсь до того різдвяного (7 січня 1983 року) вечора і щоразу дивуюсь силі волі і гідності Бабусі, яка замінила мені Маму від народження.

Я ніколи не бачив її сліз. Їй досі для мене вона є прикладом у бажанні жити з високо піднятою головою і робити людям добро.

Бабуся завжди казала: «Все буде добре!»

Тепер я кажу: «Все буде добре!»

Вдячний долі за те, що мав честь бути поруч з Великою людиною багато років і отримав уроки життя, які тепер передаю своїм синам, онукам і учням.

22 серпня 2022 року. Продовження

У 180-й день війни починається тиждень осмислення історії Незалежної України. Що ми створили, яке суспільство збудували, де Конституція України, а де в ній Український Героїчний Народ, який сьогодні боронить демократичний світ від збоченої росії? Чому опозиція до держави, а фактично вороги України, відкрито діють в інтересах ворожої росії?

На ці та інші питання вже час дати відверту пряму відповідь, бо ходіння між крапельками історії треба завершувати та приступати до будівництва України, а не займатися постійнодіючим процесом реформування та перебудови, що нічого спільного з державотворенням немає.

Разом з тим:

ШАНОВНІ МОЇ КОЛЕГИ, ДРУЗИ, УЧНІ!

Щиросердно вітаю Вас з 31-ю річницею Незалежності України!

Хай у кожному серці, у кожній оселі і в Україні буде Мир після скорої Перемоги над збоченою росією!

Будуймо Україну в собі і навколо себе, бо ніхто за нас наш Дім-Україну не збудує для прийдешніх поколінь!

Вічна Слава нашим Героям, які поклали життя за Україну!

Смерть і вічне прокляття ворогам – російському народонаселенню, яке під керівництвом воєнного злочинця путіна вчинило геноцид Українського Народу.

Слава Україні!

З повагою до кожного із Вас доктор Мироненко

22 серпня 2022 року

ДАНІЛОВ ВІДВЕРТО БРЕШЕ

Секретар БНБО України Данілов заявив: «Захід не вірив у нас, а тому ми не попереджали Український народ про вторгнення».

Якби воєнно-політичне керівництво держави, до якого належить і пан Данілов, готувало державу до війни належним чином, до збочена росія не зайшла б з Криму до Маріуполя і до станції Шулявська у Києві за добу, а у цей час з головної будівлі Міністерства оборони України весь особовий склад і генералітет евакуювався і не лише з міноборони, і не лише генералітет.

Злочинні дії влади та бездіяльність призвели до швидкої окупації південного сходу України та загибель десятків тисяч мирних людей, а сьогодні на фронтах гинуть сини і доньки Українського Народу у той час, коли народні і не народні депутати та політики відпочивають за кордоном зі своїми отпірсками.

Про це має говорити пан Данілов та ще згадати, як він особисто чекав скупчення 500 тис. російських військ на кордоні з Україною.

Мій мудрий Дідусь казав про таку владу: «З неї нічого взяти, бо вона ялова».

Пану Данілову краще мовчати, бо можна наговорити і на кримінальну відповідальність за злочинну бездіяльність у період підготовки держави до війни.

23 серпня 2022 року

**ПОРАДА ПОЛІТИКАНАМ,
ЩО НА ПЕЧЕРСЬКИХ ПАГОРБАХ**

Є сили вплинути – впливайте на політичні процеси, будуйте навколо себе державу, а ні, то відійдіть в сторону, бо можна за політиканством втратити не лише розум, а й марно прожити відведений час та самознищитись.

Така C'est La Vie.

23 серпня 2022 року

181-й день Третьої світової війни, яку розв'язало збочене російське народонаселення ординського походження проти цивілізованого світу в Україні, де вчиняє геноцид Українського Народу під керівництвом воєнного злочинця путіна.

З першого дня повномасштабного вторгнення збоченої росії в Україну я вірив і продовжую вірити у нашу Перемогу над головним ворогом України за підтримки США і союзників.

Сьогодні в Україні вирішується доля людської цивілізації, на захист якої постав Героїчний Український Народ, бо іншому народові виявилось не по зубах постати проти збоченої росії, яка за віки, з часів Орди, не змінилась ні за формою правління, ні за ментальністю народонаселення, яке генетично не здатне на розвиток.

Ми маємо справу з народонаселенням кам'яного віку у сучасних костюмах, яке живе у минулому часі і постійно вигадує собі ворогів задля утримання самих себе у колонії для рабів, бо воля для цього народонаселення рівнозначна смерті.

На превеликий жаль цивілізований світ цього не знав, або не бажав знати, через що сьогодні маємо глобальну проблему для людства, бо збочена росія своїми бандитськими діями тримає світ у заручниках.

Дипломатичні реверанси протягом років перед воєнним злочинцем путіним зіграли ганебну послугу демократичному світові.

Воєнних злочинців треба знищувати, а не вести з ними дипломатичні перемовини. Добре, що наше політичне керівництво вже зрозуміло помилковість своїх намірів щодо прямих перемовин з путіним та заглянути йому в очі, де крім пустоти нічого немає.

Український Героїчний Народ є єдиним джерелом влади в Україні, а тому після війни повинен добре почистити і владу, і структуру влади.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

23 серпня 2014 року

КАЖУТЬ, ЩО ПУТІН БУВ ОФІЦЕРОМ РОЗВІДКИ

Та який він офіцер розвідки?!

Звичайний стукач, яких і самі офіцери не поважають. Ось воно і зганяє злобу на весь світ через комплекси дитинства і молодості.

Цей стукач через замах на Україну доведе росію до завершальної стадії існування, а цивілізований світ отримав вагому причину закрити проект «Фантом – Росія»

23 серпня 2017 року

ІДЕОЛОГІЯ ЯК СТРАТЕГІЯ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ

Без ідеології не будуються держави і не формуються суспільства. Так має бути у незалежній, правовій державі.

Але в Україні ідеологічна складова національної безпеки держави майже повністю контролюється росією і це є трагічний факт.

Понад 100 неурядових організацій гуманітарного напрямку офіційно зареєстровані у Мінюсті і працюють на росію.

УПЦ Московського патріархату і не приховує своєї ворожої позиції щодо незалежної України і здійснює антиукраїнську діяльність.

РНБО не вважає за потрібне приблизитись до розгляду цього надважливого питання розвитку держави.

Тому на сьогодні складно говорити про самостійну стратегію формування державної політики.

Без ідеології і Національної Ідеї не може бути держави.

24 серпня 2022 року

НАМІРИ І ДЕКЛАРАЦІЇ

МОЛОДІ ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Декларації, як і замки на дверях, виробляють для чесних людей, народів і правителів.

Ми маємо одну із кращих Конституцій світу, яка й досі, здебільшого, є декларацією намірів. А є серветка, де написано слово відповідальної людини, якій довіряють.

Якщо за словом політика немає дії, то це слово пустого, неляканого життям, політикана.

Молоді це треба знати і уважно дотримуватись свого слова, бо без відповідального слова державниками не стають.

На сьогодні це наша основна проблема: є наміри і декларації, а далі пустеля

В День Незалежності бажаю нашій молоді зрозуміти базові неписані закони державотворення:

- вчиться управляти собою;
- вчиться дотримуватись свого слова;
- вчиться будувати Україну в собі і навколо себе для своїх нащадків так, щоб про Вас пам'ятали у майбутньому добрим словом!

24 серпня 2022 року

**ПРАВОВА ДЕМОКРАТІЯ:
ВСІ РІВНІ ПЕРЕД ЗАКОНОМ**

Думки в День Незалежності.

Чи можлива в Україні ПРАВОВА ДЕМОКРАТІЯ?

Можлива, якщо корупцію прирівняти до державної зради.

Інші підходи в Україні не матимуть позитивного результату.

24 серпня 2022 року. 08.50

182-й день Третьої світової війни, яку розв'язало скажене російське народонаселення ординського походження на чолі з воєнним злочинцем путіним.

БУМЕРАНГ

Вчинений збоченими росіянами геноцид Українського Народу обов'язково відіб'ється бумерангом всьому російському народонаселенню до сьомого покоління.

На росії увійшов у систему ефект лінзи: кругом вже горить і вибухає. У вухах російського народонаселення постійно відчувається шум хлопків. До зайвої хромосоми російське народонаселення війною проти цивілізованого світу в Україні отримує генетичний страх перед вогнем і Українцями.

У притомній політиці це називається дзеркальною дипломатією, про що пишу вже багато років: скільки вибухів нанесено росією в Україні і смертей в наслідок геноциду Українського Народу, стільки ж має бути смертей і горя на росії, тільки в десятиро більше, бо інакше вже не можна.

РЕЛІГІЯ І ВІРА

Деякі релігійні керманичі закликаються нас сприйняти війну як кару за гріхи наші. Маю зазначити з цього приводу таке: релігійні керманичі – це тіж політики, які маніпулюють свідомістю мас, але з однією різницею: політики виборюють владу, а релігійні керманичі заходять в душу і серце, що має значно трагічніші наслідки, бо душу можна випалити постійним смиренням, що нав'язано зовні.

Церква і її керманичі нічого спільного з вірою не мають, бо це будівлі і люди. Якщо уявити наявність Ісуса Христа намісником Бога на Землі, то позолота в храмах і на одержавних служителів не корелюється з тим, що написали люди у Бібліях, Коранах, Торах тощо.

Я порівнював добробут людей в країнах, де домінує християнство.

У протестантських країнах самий високий рівень свободи і добробуту, а церкви їхні дуже скромні;

У католицьких – більше догми, але вже є розуміння руху людства в сторону цифрової цивілізації і є певний рівень свободи;

У православних – церкви і священники у золоті, а населення у рабстві і бідності.

Людство створило собі релігію, через що постійно потрапляє у духовну халепу.

Людині треба постійно вчитись управляти собою і процесами навколо себе, а не довіряти свою долю невідомому і сумнівному.

Багато хто звинуватить мене у неповазі до релігії. Маю добрі і давні стосунки з патріархами і митрополитами, але це не заважає мені ходити по Землі і управляти собою на рівні підсвідомості, а не чекати допомоги від невідомого. Це питання рівня культури, а не лише віри. Поважаю почуття інших, але не впускаю нікого у свою душу без дозволу, бо там лише моя територія.

Читайте Гегеля кожного дня перед сном і перед сніданком. Бідна і слабка людина завжди шукає захист у вищій силі, яка має бути недесь, а у самій людині, бо природа налаштувала людину на саморегулювання і самовідновлення, у тому числі і психічного стану. Людина є саморегулюючою біологічною системою і здатна сама собою управляти.

Порятунок кожного знаходиться у самій людині і треба лише дослухатись до себе.

Творіть себе самі повсякденно і наполегливо, бо Вас можуть творити інші без Вашого відома, а тоді Ви вже не Ви, а раб того, хто Вас творив без Вас.

Ось така виходить філософія життя, шановні мої Колеги, Друзі, Учні.

Будуйте і творіть своє майбутнє заради свого життя і не дозволяйте за Вас Примати рішення, бо це лише Ваше життя і воно не має чернеток.

СЬОГОДНІ СВЯТО

З дитинства навчений святкувати тоді, коли навколо добре, а на душі спокійно.

Сьогодні ми маємо підбити підсумки 31-го року нашої Незалежності. А підсумки не на користь того, щоб влаштовувати свято.

Протягом 31 року, про що писав неодноразово, ми не будували державу, а лише перебудовували та реформували мертву радянську систему, що нічого спільного з державотворенням немає.

Керманичі Україні, яких ми самі ж і обирали, водили Український Народ пустелями і лісами та кидали під 12-ти бальні хвили замість того, щоб на прикладах провідних країн світу розвивати державу і суспільство.

Причина війни, яку розв'язала збочена росія проти цивілізованого світу в Україні, криється у самих нас, Українцях, бо ми дозволили керувати нами тим, хто не любить Україну і Український Народ.

За півроку до повномасштабного вторгнення росії в Україну не вжито достатніх заходів щодо підготовки держави і суспільства до війни і це є великим питанням, на яке після війни треба дати пряму політико-правову відповідь.

Тому нам не до свят, нам боронити Україну, кожному на своєму місці.

Будуймо Україну в собі і навколо себе!

Доктор Мироненко
24 серпня 2022 року.

ДОДАТКИ

КОНСТИТУЦІЯ ПИЛИПА ОРЛИКА

**Договори і постанови
прав і свобод військових
між Ясновельможним Його Милості паном
Пилипом Орликом, новообраним гетьманом
Війська Запорізького, і між генеральними особами,
полковниками і тим же Військом Запорізьким
з повною згодою з обох сторін**

**Затверджені
при вільному обранні формальною присягою
від того ж Ясновельможного Гетьмана**

Підтверджені 5 квітня 1710 року від Різдва Христового

В ім'я Отця і Сина і Святого Духа, Бога в Трійці Святій славимого.

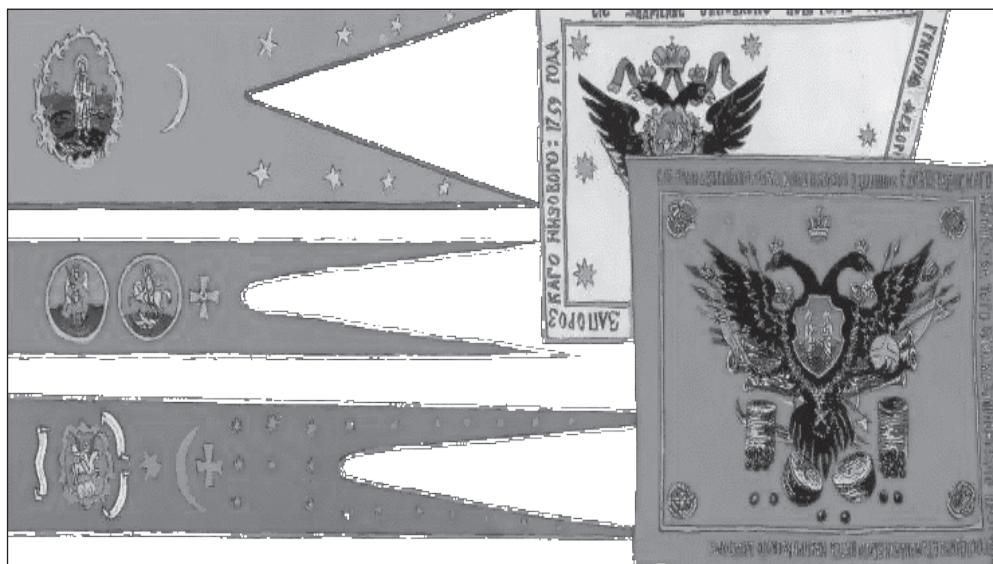
Нехай залишиться на вікопомну славу і пам'ятку Війська Запорізького і всього народу малоросійського.

Дивний і незбагненний у долях своїх Бог, милосердний у довготерпінні, справедливий у покаранні, як завжди від початку світу, на праведному мірилі правосуддя свого – одні держави і народи возвеличує, а інші за гріхи і беззаконня – упокорює, одні поневолює, інші – звільняє, одні підвищує, інші – понижує. Так і стародавній хоробрий козацький народ, що раніше називався козарським, спочатку був піднесений славою безсмертною, розлогими володіннями та лицарськими відвагами, якими наводив страх не тільки на навколишні народи, а й на саму Державу Східну, тому східний володар, прагнучи жити вічно в мирі з ним, одружив свого сина з дочкою князя козарського.

Згодом той самий праведний Суддя – Бог за неправди та беззаконня, що збільшувалися, численними карами покарав той народ козацький, понизив, упокорив і звергнув, а наостанок зброєю держави

*Герб гетьмана Пилипа Орлика
та Українські прапори часів Орлика*

Польської через польських королів Болеслава Хороброго і Стефана Баторія уярмив.

І незабгненний та неосяжний у правосудді своєму Бог, караючи, покарав наших предків незчисленими лихами. Проте, не до кінця прогнівившись, не на віки ворогуючи, а прагнучи, як за колишньої свободи, народ козацький з-під тяжкого на той час панування польського звільнити, висунув захисника святої православної віри, прав Вітчизни та стародавніх вольностей військових – звитяжного і хороброго гетьмана Богдана Хмельницького, який за всесильної і безперешкодної підтримки найяснішого короля Шведського – Карла Десятого та за сприяння Кримської держави і Війська Запорізького, а ще завдяки своїй розсудливості і відвазі визволив з польського підданства Військо Запорізьке і уярмлений та пригноблений народ малоросійський і добровільно піддався з ним під самодержавну руку великих государів-царів та князів російських, сподіваючись, що Московська держава як єдиновірна з нами дотримається своїх обов'язків, виписаних в угодах та підтверджених присягою, і вічно Військо Запорізьке та народ вільний малоросійський при правах та вольностях буде під її обороною. Але після смерті Богдана Хмельницького Московська держава численними винахідливими способами змогла права та вольності військові, нею ж підтверджені, порушити і вщент зруйнувати, а на вільний козацький народ, нею ніколи не завойований, накинати невільниче ярмо. І скільки разів Військо Запорізьке в тому насильство терпіло, стільки ж разів змушене було кров'ю і відвагою боронити цілісність своїх прав, і цій обороні сам Бог, месник, сприяв.

Наостанок, за гетьманства Яснотельможного Івана Мазепи, Московська держава, бажаючи остаточно здійснити свої злі наміри і відповідаючи злом за добро, замість вдячності та пошани за ту вірну службу і збитки на неї, аж до останнього нищення майна, за відвагу та військову криваву службу неодмінно хотіла перетворити козаків на регулярне військо, міста приєднати до своїх губерній, права та вольності військові знищити, Військо Запорізьке Низове викорінити й ім'я це навіки стерти, про що свідчать докази та починання. Тоді Іван Мазепа, непокоячись за цілісність Вітчизни, права та вольності військові, маючи сердечне бажання в дні свого гетьманства бачити, а після смерті своєї для вічної пам'яті імені свого залишити, Вітчизну свою квітучою і в достатку, а Військо Запорізьке Городове і Низове не тільки в непорушних, а й у розширених вольностях, перейшов під незламну оборону Найяснішого короля Шведського – Карла Дванад-

цятого, який з військом своїм вступив в Україну. Гетьман Іван Мазепа був послідовником та наступником свого попередника славної пам'яті звитязного гетьмана Богдана Хмельницького, котрий з Найяснішим королем Шведським, а Його Королівської Величності дідом – Карлом Десятим одностайністю та військовими справами у звільненні своєї Вітчизни від польського на той час тяжкого підданства, узгоджуючись, сподівався на не меншу допомогу у розірванні з силами польськими. Та невідомі долі Божі! Такі відчайдушні наміри Івана Мазепа через мінливу військову фортуна не здійснилися, а сам він помер у Бендерах.

Однак осиротіле після смерті свого попереднього Регіментаря Військо Запорізьке, не втрачаючи надії на бажану свободу і твердо покладаючись на Божу поміч, на протекцію Найяснішого Його Милості короля Шведського та на праведність своєї справи, котра звикла завжди тріумфувати, на підтримку її та покращення військових порядків, постановило на більшій нараді Генеральної Старшини, узгоджуючи свої дії з волею Найяснішого протектора Його Королівської Величності Шведської, вибрати собі нового гетьмана. Для такого обрання призначили термін і зібралися на відповідне такому акту елекційне місце під Бендерами на загальну раду з провідником своїм паном Костянтином Гордієнком, отаманом кошовим. Тоді всі спільно з Генеральною Старшиною та з послами Війська Запорізького Низового, що біля Дніпра залишалося, порадившись, за давніми звичаями й за правом військовим вільними голосами одностайно обрали собі гетьманом Його Милість пана Пилипа Орлика, гідного честі гетьманської і здатного з Божою поміччю і допомогою Найяснішої Королівської Величності Шведської, завдяки своєму розуму і умінню уряд гетьманський у такий тяжкий час утримувати та за інтереси Вітчизни Малоросійської дбати. І оскільки колишні гетьмани Війська Запорізького, залишаючись під самодержцями московськими, зважилися привласнити собі понад міру владу самодержавну, чим завдали значної шкоди давнім порядкам, правам та вольностям військовим, наклавши тягар на весь народ, тому присутня Генеральна Старшина і отаман кошовий з Військом Запорізьким, щоб запобігати такому безправ'ю, у найбільш сприятливий для того час, коли Військо Запорізьке під протекцію Найяснішої Королівської Величності Шведської прийшло і міцно її тримається, тільки для впорядкування та відновлення своїх прав і вольностей військових, домовились з Ясновельможним Його Милості паном Пилипом Орликом – новообраним гетьманом і постановили, аби не тільки його вельможність за щасливого

свого гетьманського володарювання всіх досягнутих постанов і договорів непорушно дотримувалася, але щоб і за інших, майбутніх гетьманів Війська Запорізького вони були збережені і дотримувалися так, як тепер складені.

I

Оскільки серед трьох добродісних богословських віра є найпершою, то і перший пункт про віру святу православну східного сповідання належить розпочати, про віру, якою народ звитяжний козацький, ще за володарювання каганів козарських, від столиці Апостольської Константинопольської, просвічений був, так і нині, непорушно в ній перебуваючи, жодним іновір'ям ніколи не спокушався. Не є таємницею, що славної пам'яті гетьман Богдан Хмельницький з Військом Запорізьким повстав і розпочав праведну війну проти Речі Посполитої Польської за права та вольності військові, але насамперед за віру святу православну, яка різними тягарями влади польської силувана була до унії з костелом римським. А після викорінення іновір'я з Вітчизни нашої з Військом Запорізьким і народом малоросійським добровільно піддався і перейшов під захист Московської держави з єдиною метою – тільки заради єдиновір'я православного. І новообраний гетьман, коли Господь-Бог могутній у битвах допоможе щасливою зброєю королю Його Милості Шведському звільнити Вітчизну нашу – Малу Росію від ярма московського, повинен буде насамперед піклуватися, щоб жодне інше іновір'я у Вітчизні нашій не було впроваджено. Якщо таке таємно або явно з'явиться, тоді владою своєю мусить його викорінювати, а проповідництво й поширення його не допускати. Проживати іновірцям в Україні, а особливо зловір'ю юдейському, не дозволяти, а докладати всіх зусиль, щоб одна віра православна східного сповідання, під послушенством святішого Апостольського трону Константинопольського, навіки стверджена була, і з помноженням хвали Богові, святих церков та квітненням у науці серед звільнених синів малоросійських поширювалась і немов біла лілія в тернії між сусідніми іновірними державами процвітала. А для ще більшої ваги первісного в Малій Росії престолу митрополитського Київського та для зручнішого управління справами духовними ясновельможний гетьман після звільнення Вітчизни від іга московського має здобути у столиці Апостольській Константинопольській священноначальницьку первісну владу, щоб через неї відновились реляції та послух синівський до згадуваного Апостольського Константинопольського трону, від якого проповіддю євангельської віри вселенської святої та влада удостоїлася зміцнення.

II

Оскільки будь-яка держава стверджується непорушною цілісністю кордонів, то й щоб кордони Малої Росії, Вітчизни нашої, утверджені пактами від Речі Посполитої Польської, найяснішої Порти і від держави Московської, особливо ті кордони, які по річку Случ за гетьманства славної пам'яті Богдана Хмельницького від тієї ж Речі Посполитої Польської до земель Гетьманських і Військових на віки віддані і пактами обумовлені, ніколи не були порушені, ясновельможний гетьман при домовленостях з Найяснішим королем Його Милості Шведським має піклуватись і, скільки Бог дасть сили та розуму, боронити, коли буде треба. Особливо ж має скаржитися про те до найяснішого маєстату Його Королівської Величності Шведської як оборонця і протектора нашого, щоб Його Величність не дозволяв нікому не тільки прав і вольностей, а й кордонів військових порушувати і привласнювати. Крім цього Ясновельможний гетьман по закінченні, дай Боже, щасливому, війни повинен буде просити у Королівської Величності Шведської такого трактату, щоб Його Величність та його спадкоємці найясніші королі шведські титулувалися вічними протекторами України, і справи їхні залишалися спрямованими на зміцнення могутності Вітчизни нашої та збереження її цілісності у наданих правах і кордонах.

Також Ясновельможний гетьман повинен буде просити у найяснішого королівського маєстату, аби у договорах Його Величності з державою Московською було викладено, щоб полонених наших, які нині в державі Московській знаходяться, по закінченні війни нам вільних повернули, а всі завдані Україні за теперішньої війни збитки Московю були сплачені і справедливо відшкодовані. А особливо повинен просити у Найяснішої Королівської Величності, щоб усіх полонених наших, які в державі Його Величності залишилися, було звільнено і нам повернено.

III

Оскільки нам завжди необхідна сусідська дружба з Кримською державою, до чієї допомоги Військо Запорізьке для оборони своєї не раз вдавалося, то, на скільки на цей час це можливо буде, Ясновельможний гетьман через послів своїх до Найяснішої Його Милості Хана Кримського має дбати про відновлення давнього з Кримською державою братерства та єднання військового і підтвердження вічної приязні, дивлячись на яку сусідні держави не відважилися б прагнути по-

неволити Україну чи коли-небудь чинити над нею гвалт. Після закінчення війни, коли Бог допоможе, при бажаному й очікуваному нами мирі, новообраний гетьман, осівши у своїй резиденції, має неухильно пильнувати, зобов'язавши до цього і уряд свій, аби ні в чому з державою Кримською дружба і побратимство не порушилися через наших свавільних та легковажних людей, які звикли не тільки сусідську згоду та приязнь, а й союзи мирні руйнувати.

IV

Військо Запорізьке Низове, здобувши собі славу безсмертну багатма лицарськими подвигами на морі та суходолі, не меншими дарами винагороджено було для спільного свого проживання та промислу. Та держава Московська, шукаючи різні способи для утисків та знищення Війська Запорізького Низового, побудувала на власних землях та утіддях Війська то міста самарські, то фортеці по Дніпру, прагнучи чинити перешкоди Війську Запорізькому Низовому у рибних та звіриних промислах, завдавши тим самим нестерпної образи, праволомства та пригноблення. А наостанок гніздо військове – Січ Запорізьку військовим наступом розорила. Тому по закінченні, дай Боже, щасливому, війни (якщо тепер згадане Військо Запорізьке тих земель своїх та Дніпра від насильства московського не очистить і не звільнить) Ясновельможний гетьман при переговорах Найяснішого короля Його Милості Шведського з державою Московською повинен буде про мир дбати, щоб Дніпро від міст та фортець московських, а також і землі від володіння московського були звільнені і до первинної території Війська Запорізького повернуті. І там у майбутньому нікому ані фортець будувати, ані міст закладати, ані слободи осаджувати, ані яким-небудь іншим способом військових утідь спустошувати Ясновельможний гетьман не має дозволяти і зобов'язаний буде надавати Війську Запорізькому Низовому всіляку допомогу у їх обороні.

V

Місто Терехтемирів, яке здавна належало Війську Запорізькому Низовому і називалося його шпиталем, після звільнення, дай Боже, Вітчизни від московського підданства Ясновельможний гетьман має повернути Війську Запорізькому Низовому з усіма утіддями та з перевозом через Дніпро, що там залишається. У цьому місті для старих, зубожілих та ранами скалічених козаків за військовий кошт має бути збудований шпиталь, відтоді вони матимуть харчі та одяг.

Також увесь Дніпро – згори від Переволочної донизу, Переволочанський перевіз, саме місто Переволочну, з містом Керебердою і річкою Ворсклою з млинами, що знаходяться на території полку Полтавського, і фортецю Кодацьку з усіма маєтностями повинен буде Яснотельможний гетьман, а після нього його наступники з гетьманського уряду згідно з давніми правами та привілеями при Війську Запорізькому оберігати і нікому з духовної або світської влади не дозволяти загат на Дніпрі вниз від Переволочної будувати, риболовити. Особливо поля, ріки, річки і всі угіддя аж до самого Очакова навіки мають належати нікому іншому, тільки Війську Запорізькому Низовому.

VI

У самодержавних державах зберігається такий хвалений і суспільно корисний лад, за якого завжди, і під час війни, і в мирний час, приватно та публічно проводяться ради щодо загального добра Вітчизни, на яких самі самодержці, присутні на них, не забороняють свої рішення міністрам та радникам піддавати обговоренню та ухваленню. То чому ж серед вільного народу такий добрий лад не може бути збережений? У Війську Запорізькому при гетьманах відповідно до давніх прав та вольностей він неодмінно зберігався, але деякі гетьмани Війська Запорізького, привласнивши собі несправедливо та протиправно владу самодержавну, самовладно узаконили таке право – як хочу, так і велю. Через таке самодержавство, непригамане гетьманському уряду, у Вітчизні та у Війську Запорізькому значно зросли порушення прав та вольностей, розорення, народний тягар, насильні та підкупні урядами військовими розпорядження, а відтак зростала зневага до генеральної старшини, полковників та значного товариства. Тому ми, Генеральна Старшина, кошовий отаман та все Військо Запорізьке, домовились і постановили з Яснотельможним гетьманом при елекції його вельможності таке право, яке має бути вічно у Війську Запорізькому збережено: у Вітчизні нашої першість серед радників належить Генеральній Старшині – як через респект до їх урядів головних, так і постійній при гетьманах резиденції; після них ідуть городові полковники, які будуть пошановані за громадських радників. Крім того, до загальної ради треба вибрати по одній визначній, розсудливій та заслуженій особі від кожного полку. Генеральні радники обираються за згодою гетьмана. З усіма цими генеральними особами, полковниками та генеральними радниками теперішній Яснотельможний гетьман та його наступники повинні будуть радити-

ся про цілісність Вітчизни, її добробут та про всі справи публічні і нічого без їхньої волі своєю владою не розпочинати, не встановлювати і рішень не Примати.

Для цього тепер, при елекції гетьмана, одностайною ухвалою призначаються три генеральні ради щорічно, які мають відбуватися в гетьманській резиденції: перша – на Різдво Христове, друга – на Воскресіння Христове, третя – на Покрову Пресвятої Богородиці. На них не тільки пани полковники зі старшиною своєю та сотниками, не тільки з усіх полків генеральні радники, а й послы від Війська Запорізького Низового для вислуховування та обговорення, після отримання від гетьмана доручення, мають перебувати, дотримуючись призначеного терміну. Якщо від Ясновельможного гетьмана до загальної ради надійде яка-небудь пропозиція, то всі добропорядно, без своєї чи чужої користі, без душогубних заздрощів та ворогування зобов'язані будуть радити так, щоб ці поради не призвели до шкоди для честі гетьманської, загальних тягарів Вітчизни, розорення та, не дай Боже, згуби.

Якщо ж виникнуть якісь громадські справи, що потребують швидкого управління та виправлення, тоді Ясновельможний гетьман буде повновладний у тому, щоб з радію Генеральної Старшини такі справи вирішувати відповідно до своїх гетьманських повноважень.

Також якщо до Ясновельможного гетьмана будуть надіслані листи від закордонних держав, то Його Вельможність має оголосити про них Генеральній Старшині і відповіді, які відписуватимуться, висвітлити, не приховуючи від них жодної кореспонденції, передусім закордонної та такої, що може шкодити цілісності Вітчизни та добру громадському. А щоб на таємних та публічних радах між Ясновельможним гетьманом і Генеральною Старшиною, полковниками та генеральними радниками була дієва, обопільна довіра, кожен з них повинен буде скласти формальну присягу шляхом публічно здійсненої клятви на вірність Вітчизні, на відданість своєму регіментареві, на дотримання своїх повноважень відповідно до посади, яку вони коли-небудь обійматимуть.

Якщо у діях Ясновельможного гетьмана буде помічено щось несутимісне з правами та вольностями, шкідливе та некорисне для Вітчизни, тоді Генеральна Старшина, полковники і генеральні радники будуть уповноважені вільними голосами чи приватно або, якщо виникне така необхідність, й публічно на раді висловити Його Вель-

можності докір щодо порушення прав та вольностей без осудження та найменшої образи високої регіментарської честі. На ті докори Яснотельможний гетьман не має ображатися та мститися, а навпаки, намагатися виправити неадаптності.

Особливо ж генеральні радники, кожен у своєму полку, в якому буде обраний, владні будуть разом з городовим полковником стежити за порядком, а інші мають загальною радою управляти, заступаючи за кривди людські. Як Генеральна Старшина, полковники та генеральні радники мають поважати Яснотельможного гетьмана, виявляти йому належні почесні та вірний послух, так і Яснотельможний гетьман має взаємно шанувати їх за товариство, а не за слуг та робочих помічників і не змушувати навмисно для приниження їхньої гідності вистоявати перед собою, крім випадків, коли в тому буде потреба.

VII

Якщо б хтось із генеральних осіб, полковників, генеральних радників, значного товариства чи інших військових урядників, особливо з черні, образив гетьманську честь чи в чомусь іншому провинився, то Яснотельможний гетьман не має права сам покарати їх, а повинен буде подати до генерального військового суду кримінальну чи некримінальну справу. І яким би лицемірним чи облудним не здавався вирок, кожен, хто винен, повинен прийняти його.

VIII

Доповідати Яснотельможному гетьману про всі державні, військові справи повинні генеральні особи, які відповідно до служби постійно перебувають при гетьманові, а не слуги хатні, які жодними військовими справами не повинні цікавитися і не втручатися в державні інтереси.

IX

Оскільки раніше у Війську Запорізькому завжди були генеральні підскарбії, які військовим скарбом, млинами, прибутками до військової скарбниці завідували та з відома гетьмана ними розпоряджалися, то й тепер загальним договором встановлюється та неодмінно узаконюється такий порядок, щоб після звільнення, дасть Бог, Вітчизни нашої від ярма московського, за згодою гетьмана та загальним рішенням був обраний генеральний підскарбій – людина значна, заслужена,

маєтна та добросовісна, яка б наглядала за військовим скарбом, млинами та завідувала усілякими прибутками державними і з гетьманського відома направляла їх на потреби громадські та військові, а не на приватні.

Сам же Ясновельможний гетьман не повинен мати жодного відношення до військового скарбу і не витратити ці кошти на власні потреби, а має задовольнятися прибутками й доходами, передбаченими для гетьманської особи і булави. Це – індукти, збори з полку Гадяцького, сотні Шептаківської, маєтків Почепівських й Оболонських та інших, які здавна ухвалені та затверджені на уряд гетьманський. Більше ж державних маєтностей та утінь Ясновельможний гетьман не має права ані самовільно собі привласнювати, ані роздавати іншим людям, менш заслуженим у Війську Запорізькому, а особливо ченцям, попам, бездітним вдовам, дрібним громадським і військовим урядникам, слугам своїм та приватним персонам для якихось потреб.

Не тільки при гетьмані генеральний підскарбій, який пильнуватиме за військовим скарбом, має обиратися і залишатися там, де буде гетьманська резиденція, а й у кожному полку має бути два підскарбія. Це так само люди значні та багаті, які обиратимуться загальною ухвалою полковника, старшини військової та громади. Вони мають бути обізнані про полкові і міські прибутки та громадські податки, наглядатимуть за ними, матимуть у своєму розпорядженні та кожного року звітуватимуть. Полкові підскарбії, підлеглі безпосередньо генеральному підскарбію, повинні будуть у своїх полках про прибутки, що належать до скарбу військового, знати, збирати та у руки генеральному підскарбію здавати. Пани полковники також не повинні цікавитися скарбницями полковими, а задовольнятися своїми прибутками та маєтностями відповідно до їх посад.

Х

Ясновельможний гетьман за своєю посадою має дбати про лад у Вітчизні Запорізькій, а особливо повинен пильнувати, щоб людям військовим і посполитим не чинилися збиткові тягарі, податки, пригнічення та здирства, через які вони залишають своє житло і йдуть шукати прихистку у закордонні держави. Для цього треба, щоб панове полковники, сотники, отамани з усіма військовими та посполитими урядниками не наважувалися виконувати панщин та відробітки на своїх приватних господарствах силами козаків та посполитих, особливо тих, які ані до урядів їх, ані їм безпосередньо не належать: не

примушувати до косіння сіна, збирання з полів урожаю та гатіння гребель, не віднімати та силою не змушувати продавати землю, не відбирати за будь-яку провину рухоме та нерухоме майно, не змушувати ремісників безоплатно виконувати свої домашні справи і козаків до розсилки приватної не залучати. Усе це Ясновельможний гетьман має владою своєю забороняти і сам того, як добрий приклад іншим, остерігатись і не чинити.

Найбільше ж на людей бідних чинять утиски і здирства та пригнічують їх тягарями владолюбні хабарники, які не за заслуги свої, а через ненаситну пожадливість прагнуть потрапити в уряди військові і посполиті для свого збагачення. Вони спокушають серце гетьманське, і завдяки корупції, без повного обрання та всупереч справедливості і закону, чи в уряди полковничі проникають, чи обіймають інші посади. Тому остаточно постановляється, щоб Ясновельможний гетьман жодними, хоч би й найбільшими, подарунками та респектами не спокушався, нікому за хабарі в урядах ні полковничих, ні інших військових чи посполитих посад не давав і насильно в уряд нікого не призначав. Завжди як військові, так і посполиті урядники, особливо полковницькі, мають обиратися вільними голосами, а по обранні – владою гетьманською затверджуватись. Однак елекції таких урядників повинні проводитися не без волі гетьманської. Такого ж закону і полковники повинні будуть дотримуватися та не допускати без вільного обрання цілої сотні сотників та інших посадовців за якісь респекти. А через власні образи не повинні також з урядів звільняти.

XI

Вдови-козачки й осиротілі діти козацькі, двори козацькі й жінки в час відсутності козаків, які перебувають в походах або на якійсь іншій військовій службі, щоб до всяких громадських повинностей не притягалися і сплатою податків не обтяжувалися – так погоджено і ухвалено.

XII

Чималий тягар на міста українські лягає і через те, що багато сіл, які раніше їм належали і надавали допомогу у виконанні громадських робіт, до різних державців духовних та світських у приватне володіння повідходили. Жителі посполиті міст у малолюдстві залишилися, то мають тепер ті ж самі повинності виконувати, що раніше за допомогою відібраних сіл виконувались. Тому, як заспокоїться наша Ві-

тчизна від смуту воєнної і після звільнення її, дай Боже, від підданства московського, спеціально обраними комісарами має бути проведена генеральна ревізія всіх маєтностей, що знаходяться у володінні можновладців, а результати її подані до Генеральної Ради, що при гетьманові. На ній і буде вирішено, хто має право, а хто не має права військовими угіддями та маєтностями користуватися та які повинності і послушення підданські можновладцями мають виконуватися.

Ще на людей бідних лягає додатковий тягар через те, що багато козаків оберігають людей зі статками від належних їм повинностей, Примаючи їх до себе у підсусідки, а купці маєтні, захищаючись то гетьманськими універсалами, то протекцією полковничою і сотничою, ухиляються від виконання спільних повинностей громадських і не хочуть допомагати в цьому людям бідним. Через те ясновельможний гетьман універсалами своїми повинен змусити як козаків, так і купців не занегаювати громадські повинності і заборонити їхній захист.

XIII

Стольне місто Київ та інші українські міста з магістратами своїми і з усіма правами та привілеями, законно їм наданими, повинні бути непорушно збережені. Це ухвалюється спеціальним актом і доручається підтвердити у подальшому гетьманською владою.

XIV

Найбільшим тягарем для простих людей в Україні було утримування проїжджих та надання їм підвод, для козаків – їх супроводження. Це доводило деяких людей просто до зубожіння. Тож тепер надання підвод та супроводження проїжджих мають бути повністю відмінені і ніхто з проїжджих не має права ніде вимагати жодної підводи, харчів, напоїв, хіба що хтось у справах громадських з поїздкою буде, наприклад за подорожньою від Ясновельможного пана гетьмана, але й у такому випадку не давати жодних дарів, а лише підводи, скільки в подорожній буде написано. Особливо ж щоб ні військові чи їхні слуги, ні слуги Ясновельможного гетьмана, переїжджаючи у приватних, а не у військових справах, не вимагали підвод, харчів, напоїв, поклонів та супроводження, бо через це міста розоряються, а бідний народ знищується. Будь-яка особа у приватній справі, а не військовій, без регіментарської подорожньої переїжджаючи, повинна усюди в містах і селах обходитися своїм коштом, а підвод та супроводжуючих не вимагати і силою ніколи не брати.

XV

Оскільки орендна плата для щорічної платні компанійцям та сердюкам, а також для інших військових видатків вважається громадським тягарем всіма обивателями малоросійськими військовими та простолюдинами, то й утримання постоїв сердюків та компанійців є обтяжливим для суспільства. А тому як орендні плати, так і згадані постої повинні бути зовсім відмінені.

На Генеральній Раді має бути вирішено і постановлено, як відновити, бідний для задоволення усіляких публічних та військових витрат, військовий скарб і скільки по закінченні війни Ясновельможний гетьман має тримати на військовій службі платних компанійців та піхотинців.

XVI

Часто люди бідні скаржаться на численні здирства з боку збирачів державних податків та податкових чиновників, а також ярмаркових об'їждчиків. Бідній людині взагалі неможливо на ярмарку продати будь-яку річ для полегшення своєї бідності та купити щось для власних потреб без ярмаркової плати. А не дай Боже, хоч чимось завинити, то будеш обідраним ярмарковими об'їждчиками з ніг до голови.

Тому нехай збирачі податків та податкові чиновники збирають до державної скарбниці тільки те мито і тільки з тих товарів, які будуть виражені у майнових угодах, нічого зайвого від купців не вимагаючи і людям бідним здирства не чинячи. Так само й об'їждчики ярмаркові повинні збирати мито з тих, кому належить його платити, а не з убогих людей, які прибули на ярмарок, щоб щось продати або купити для власних потреб. Справ жодних, не тільки кримінальних, а й поточних не відкривати і звичного здирства людям та містам не чинити. А сприяти цьому буде Ясновельможний гетьман своєю мудрою турботою та владою, котрому належить усі негаразди Вітчизни нашої виправляти, а права та вольності військові непорушно зберігати і охороняти.

Ці договори і постанови підлягають дійсному виконанню, що Його Вельможність зволив підтвердити не тільки підписом власноручним, а й формальною присягою та притисканням печатки державної.

УНІВЕРСАЛ

Української Центральної Ради до українського народу, на Україні й по-за Україною сущого.

Народе Український! Народе селян, робітників, трудящого люду!

Волею своєю ти поставив нас, УКРАЇНСЬКУ, ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, на сторожі прав і вольностей Української Землі.

Найкращі сини твої, виборні люде від сел, від фабрик, від салдацьких казарм, од усих громад і товариств українських вибрали нас УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, і наказали нам стояти й боротися за ті права та вольности.

Твої, народе, виборні люде заявили свою волю так:

Хай буде Україна вільною. Не одділяючись від всієї Росії, не розриваючи з державою російською, хай народ український на своїй землі має право сам порядкувати своїм життям. Хай порядок і лад на Вкраїні дають — вибрані, вселюдним, рівним, прямим і тайним голосуванням — Всенародні Українські Збори (Сойм). Всі закони, що повинні дати той лад тут у нас, на Вкраїні, мають право видавати тільки наші Українські Збори.

Ті ж закони, що мають лад давати по всій російській державі, повинні видаватися у Всеросійським Парламенті.

Ніхто краще нас не може знати, чого нам треба і які закони для нас кращі.

Ніхто краще наших селян не може знати, як порядкувати своєю землею. 1 через те ми хочемо, щоб після того, як буде одібрано по всій Росії поміщицькі, казенні, царські, монастирські та інші землі у власність народів, як буде видано про це закона на Всеросійському Учредительному Зібранні, право порядкування нашими українськими землями, право користування ними належало тільки нам самим, нашим Українським Зборам (Соймові).

Так сказали виборні люде з усієї Землі Української.

Сказавши так, вони вибрали з-поміж себе нас, УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, і наказали нам бута на чолі нашого народу, стояти за його права і творити новий лад вільної АВТОНОМНОЇ УКРАЇНИ.

І ми, УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, вволили волю свого народу, взяли на себе великий тягар будови нового життя і приступили до тієї великої роботи.

Ми гадали, що Центральне Російське Правительство простягне нам руку в сій роботі, що в згоді з ним ми. Українська Центральна Рада, зможемо дати лад нашій землі.

Але Тимчасове Російське Правительство одкинуло всі наші домагання, одіпхнуло простягнену руку українського народу.

Ми вислали до Петрограду своїх делегатів (послів), щоб вони представили Російському Тимчасовому Правительству наші домагання.

А найголовніші домагання ті були такі:

Щоб Російське Правительство прилюдно окремим актом заявило, що воно не стоїть проти національної волі України, проти права нашого народу на АВТОНОМІЮ.

Щоб Центральне Російське Правительство по всіх справах, що торкаються України, мало при собі нашого комісара по українських справах.

Щоб місцева власть на Вкраїні була об'єднана одним представником від Центрального Російського Правительства, се-б то, вибраним нами, комісаром на Вкраїні.

Щоб певна частина грошей, які збираються у Центральну Казну з нашого народу, була віддана нам, представникам сього народу на національно-культурні потреби його.

Всі ці домагання наші Центральне Російське Правительство ОДКИНУЛО.

Воно не схотіло сказати, чи признає за нашим народом право на автономію, на право самому порядкувати своїм життям. Воно ухилилось од відповіді, одіславши нас до майбутнього Всеросійського Учредительного Зібрання.

Центральне Російське Правительство не схотіло мати при собі нашого комісара, НЕ СХОТИЛО РАЗОМ З НАМИ ТВОРИТИ НОВИЙ ЛАД.

Так само НЕ СХОТИЛО ПРИЗНАТИ КОМІСАРА НА УКРАЇНУ, щоб ми могли разом з ним вести наш край до ладу й порядку.

І гроші, що збігаються з нашої землі, одмовилось повернути на потреби нашої школи, освіти й організації.

І тепер, Народе Український, нас приневолено, щоб ми самі творили нашу долю. Ми не можемо допустити край наш на безладдя та занепад. Коли Тимчасове Російське Правительство не може дати лад у нас, коли не хоче стати разом з нами до великої роботи, то ми самі повинні взяти її на себе. Се наш обов'язок перед нашим краєм і перед тими народами, що живуть на нашій землі.

І через те ми, УКРАЇНЬСКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, видаємо сей УНІВЕРСАЛ до всього нашого народу і оповіщаємо: ОДНИНІ САМІ БУДЕМО ТВОРИТИ НАШЕ ЖИТТЯ.

Отже, хай кожен член нашої нації, кожен громадянин села чи города однині знає, що настав час великої роботи.

Од сього часу кожне село, кожна волость, кожна управа городська чн земська, яка стоїть за інтереси Українського Народу, повинна мати НАЙТІСНІШІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗНОСИНИ З ЦЕНТРАЛЬНОЮ РАДОЮ.

Там, де через якісь причини адміністративна влада зосталась в руках людей, ворожих до українства, приписуємо нашим громадянам повести широку дужу організацію та освіднення народу, і тоді ПЕРЕВИБРАТИ АДМІНІСТРАЦІЮ.

В городах і тих місцях, де українська людність живе всуміж з иншими національностями, приписуємо нашим громадянам негайно ПРИЙТИ ДО ЗГОДИ Й ПОРОЗУМІННЯ з демократією тих національностей і разом з ними приступити до підготовки нового правильного життя.

ЦЕНТРАЛЬНА РАДА покладає надію, що народи неукраїнські, що живуть на нашій землі, також дбатимуть про лад та спокій в нашім краю і в сей тяжкий час вседержавного безладдя, дружно одностайно з нами стануть до праці коло організації АВТОНОМІЇ УКРАЇНИ.

І коли ми зробимо сю підготовчу організаційну роботу, ми скличемо представників від усіх народів Землі Української і виробимо закони для неї. Ті закони, той увесь лад, який ми підготуємо, Всеросійське Учредительне Зібрання має затвердити своїм законом.

Народе Український. Перед твоїм вибраним органом — УКРАЇНСЬКОЮ ЦЕНТРАЛЬНОЮ РАДОЮ стоїть велика і висока стіна, яку їй треба повалити, щоб вивести народ свій на вільний шлях.

Треба сил для того. Треба дужих, сміливих рук. Треба великої народньої праці. А для успіху тої праці насамперед потрібні великі кошти (гроши). До сього час український народ всі кошти свої оддавав у Всеросійську Центральну Казну, а сам не мав, та немає й тепер від неї того, що повинен би мати за се.

І через те ми, Українська Центральна Рада, приписуємо всім організованим громадянам сел і городів, всім українським громадським управам і установам з 1-го числа місяця липня (іюля) накласти на людність особливий податок на рідну справу і точно і негайно регулярно пересилати його В СКАРБНИЦЮ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Народе Український! В твоїх руках доля твоя. І сей трудний час всесвітнього безладдя й розпаду докажи своєю одностайністю і державним розумом, що ти народ, народ, хліборобів, можеш гордо і достойно стати поруч з кожним організованим, державним народом, як рівний з рівним.

Ухвалено: У КИЇВІ. Року 1917, місяця червня (іюня) числа 10.

Друкарня Української Центральної Ради.

**УНІВЕРСАЛ
УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ
РАДИ**

Громадяне землі Української.

Представники Временного Правительства повідомили нас про ті певні заходи, яких Временне Правительство має вжити в справі управління на Україні до Учредительного Зібрання. Временне Правительство, стоячи на сторожі завойованої революційним народом волі, визнаючи за кожним народом право на самоозначення і відносячи остаточне встановлення форми його до Учредительного Зібрання, — протягає руку представникам Української демократії — Центральній Раді, і закликає, в згоді з ним творити нове життя України на добро всієї революційної Росії.

Ми, Центральна Рада, яка завжди стояла за те, щоб не одділяти Україну од Росії, щоб вкупі з усіма народами її прямувати до розвитку та добробуту всієї Росії і до єдності демократичних сил її, з задоволенням Примаємо заклик Правительства до єднання і оповіщаємо ВСІХ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ:

Українська Центральна Рада, яка обрана Українським народом через його революційні організації, незабаром поповниться на справедливих основах представниками інших народів, що живуть на Україні, від їх революційних організацій, і тоді стане тим єдиним найвищим органом революційної демократії України, який буде представляти інтереси всієї людності нашого краю.—

Поповнена Центральна Рада виділить наново з свого складу окремий відповідальний перед нею орган — Генеральний Секретаріат, що буде представлений на затвердження Временного Правительства, яко носитель найвищої краєвої влади Временного Превительства на Україні.—

В цім органі будуть об'єднані всі права і засоби, щоб він, як представник демократії всієї України і разом з тим, як найвищий краєвий орган управління, мав змогу виконувати складну роботу організації та впорядкування життя всього краю в згоді з усією революційною Росією.—

В згоді з іншими національностями України і працюючи в справах державного управління, як орган Временного Правительства, Генеральний Секретаріат Центральної Ради твердо йтиме шляхом зміцнення нового ладу, утвореного революцією.—

Прямуючи до автономного ладу на Україні, Центральна Рада, в згоді з національними меншостями України, підготує проекти законів про автономний устрій України для внесення їх на затвердження Учредительного Зібрання.—

Вважаючи, що утворення краєвого органу Временного Правительства на Україні забезпечує бажане наближення управління краєм до потреб місцевої людності в можливих до Учредительного Зібрання межах і визнаючи, що доля всіх народів Росії міцно зв'язана з загальними здобутками революції, ми рішуче ставимось проти замірів самовільного здійснення автономії України до Всеросійського Учредительного Зібрання.—

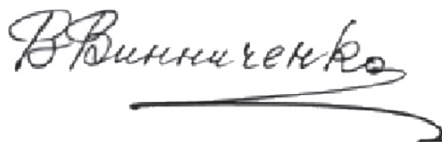
Що торкається комплектування українських військових частей, то для цього Центральна Рада матиме своїх представників при кабінеті Військового Міністра, при Генеральному Штабі і при Верховному Головнокомандуючому, які будуть брати участь в справах комплектування окремих частин виключно українцями, поскільки таке комплектування, по определению Військового Міністра, буде являться з технічного боку можливим без порушення боєспособности армії.—

Оповідчаючи про це громадян України, ми твердо віримо, що українська демократія, яка передала нам свою волю, разом з революційною демократією всієї Росії та її революційним Правительством прикладе всі свої сили, щоб довести всю державу, і, з'окрема Україну, до повного торжества революції.–

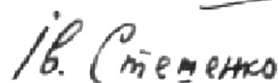
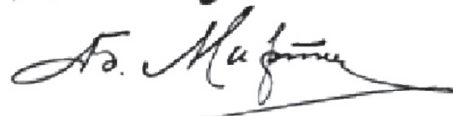
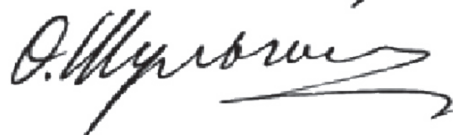
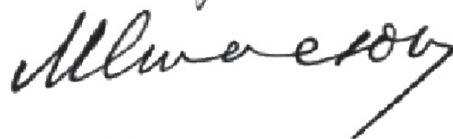
Голова Української Центральної Ради

Генеральний Секретаріат
Української Центральної Ради:
Голова Генерального
Секретаріату

Генеральні Секретарі:

Генеральний Писарь П. Христюк

У Києві. 1917 року липня 3-го дня.

УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ

Народе Український і всі народи України!

Тяжка і трудна година впала на землю республіки Російської. На півночі в столицях іде межиусобна і кривава боротьба. Центрального правительства нема, і по державі шириться безвластя, безлад і руїна.

Наш край так само в небезпеці. Без власти, дужої, єдиної, народньої, Україна теж може впасти в безодню усьобиці, різні, занепаду.

Народе український. Ти, разом з братніми народами України, поставив нас берегти права, здобуті боротьбою, творити лад і будувати все життя на нашій землі. І ми, Українська Центральна Рада, твоєю волею во ім'я творення ладу в нашій країні, во ім'я рятування всієї Росії, оповіщаємо:

Віднині Україна стає Українською Народньою Республікою.

Не відділяючись від республіки Російської і зберігаючи єдність її, ми твердо станемо на нашій землі, щоб силами нашими допомогти всій Росії, щоб вся республіка Російська стала федерацією рівних і вільних народів.

До Установчих зборів України вся власть творити лад на землях наших, давати закони і правити надлежить нам, Українській Центральній Раді, і нашому правительству — Генеральному Секретаріатові України.

Маючи силу і власть на рідній землі, ми тою силою і властю станемо на сторожі прав і революції не тільки нашої землі, але всієї Росії.

Отож, оповіщаємо:

До території народньої Української республіки належать землі, заселені у більшості українцями: Київщина, Поділля, Волинь, Чернігівщина, Полтавщина, Харківщина, Катеринославщина, Херсонщина, Таврія (без Криму). Остаточне визначення границь Української народньої республіки, що до прилучення частин Курщини, Холмщи-

ни, Вороніжчини і сумежних губерній і областей, де більшість населення українська, має бути встановлено по згоді організованої волі народів.

Всіх-же громадян сих земель оповіщаємо:

Віднині на території Української народньої республіки існуюче право власності на землі поміщицькі та інші землі нетрудових хозяйств сільсько-господарського значіння, а також на удільні, монастирські, кабінетські та церковні землі касується. Признаючи, що землі ті є власність всього трудового народу і мають перейти до нього без викупу, Українська Центральна Рада доручає генеральному секретареві по Земельних Справах негайно виробити закон про те, як поряdkувати земельним комітетам, обраним народом, тими землями до Українських Установчих Зборів.

Праця робітництва в Українській Народній Республіці має бути негайно упорядкована. А зараз оповіщаємо:

На території Народньої Республіки України з цього дня установлюється по всіх підприємствах вісім годин праці.

Тяжкий і грізний час, який перебуває вся Росія, а з нею і наша Україна, вимагає доброго упорядкування виробництва, рівномірного розподілення продуктів споживання і кращої організації праці. І через те приписуємо Генеральному Секретарству праці від цього дня разом з представництвом від робітництва встановити державну контролю над продукцією на Україні, пильнуючи інтересів як України, так і цілої Росії.

Четвертий рік на фронтах льється кров і гинуть марно сили всіх народів світу. Волею і іменем Української Республіки ми, Українська Центральна Рада, станемо твердо на тому, щоб мир було встановлено як найшвидче. Для того ми вживемо рішучих заходів, щоб через Центральне Правительство примусити і співників і ворогів негайно розпочати мирні переговори.

Так само будемо дбати, щоб на мирному конгресі права народу українського в Росії і по за Росією не було в замиренню порушено. Але до миру кожен громадянин Республіки України, разом з громадянами всіх народів Російської Республіки, повинен стояти твердо на своїх позиціях як на фронті, так і в тилу.

Останніми часами ясні здобутки революції було затемнено відновленою карою на смерть. Оповідіємо:

Однині на землі республіки Української смертна кара касується.

Всім увязненим і затриманим за політичні виступи, зроблені до цього дня, як уже засудженим, так і незасудженим, а також і тим, хто ще до відповідальності не потягнений, дається повна амністія. Про се негайно буде виданий закон.

Суд на Україні повинен бути справедливий, відповідний духові народу.

З тою метою приписуємо Генеральному Секретарству судових справ зробити всі заходи до упорядкування судівництва і привести до згоди з правними поняттями народу.

Генеральному Секретарству Внутрішніх Справ приписуємо:

Вжити всіх заходів до закріплення і поширення прав місцевого самоврядування, що являються органами вищої адміністративної влади на місцях, і до встановлення найтіснішого з'язку і співробітництва його з органами революційної демократії, що має бути найкрайшою основою вільного демократичного життя.

Так само в Українській народній республіці має бути забезпечено всі свободи, здобуті всеросійською революцією: свободу слова, друку, віри, зібраннів, союзів, страйків, недоторканности особи і мешкання, право і можливість уживання місцевих мов в зносинах з усіма установами.

Український народ, сам довгі роки боровся за свою національну волю і нині її здобувши, буде твердо охороняти волю національного розвитку всіх народностей, на Україні сущих, тому оповідаємо, що народам: великоруському, єврейському, польському та іншим на Україні признаємо національно-персональну автономію для забезпечення ім права і свободи самоврядування в справах їх національного життя, та доручаємо нашому Генеральному Секретарству Національних Справ подати нам в найближчому часі законопроект про національно-персональну автономію.

Справа продовольча є корінь державної сили в цей тяжкій і відповідальний час. Українська народня республіка повинна напружити

всі свої сили і рятувати як себе, так і фронт, і ті частини Російської Республіки, які потребують нашої допомоги.

Громадяне! Іменем Народної Республіки в федеративній Росії ми, Українська Центральна Рада, кличемо всіх до рішучої боротьби з усяким безладдям і руїництвом, та до дружнього великого будівництва нових державних форм, які дадуть великій і знеможеній республіці Росії здоровля сили і нову будучину. Вироблення тих форм має бути переведене на Українських і Всеросійських Установчих Зборах.

Днем виборів до Українських Установчих Зборів призначаємо 27 грудня (декабря) 1917 року, а днем скликання їх — 9 січня (января) 1918 року.

Про порядок скликання Українських Установчих Зборів негайно видано буде закон.

У Києві 7 листопаду (ноября) 1917 року.

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ

Народе України!

Твоєю силою, волею, словом стала на землі Українській Вільна Народня Республіка. Справдилась колишня давня мрія батьків Твоїх, борців за вольности і права трудящих. Але в тяжку годину відродилась воля України. Чотири роки лютої війни знесли наш Край і людність, фабрики товарів не виробляють, заводи спиняються, залізниці розхитані, гроші в ціні падають, хліба зменшилося, наступає голод. По краю розплодились юрби грабіжників і злодіїв, особливо коли посунуло з фронту військо, счинивши криваву різню, заколот і руїну на нашій Землі. Через все це не могли відбутися вибори в Українські Установчі Збори в приписаний нашим **попереднім Універсалом** час і ці Збори, призначені на нинішній день, не могли відбутись, щоб прийняти з наших рук нашу тимчасову найвищу революційну владу над Україною, установити лад в Народній Республіці нашій і організувати нове правительство. А тим часом, Петроградське Правительство Народніх Комісарів, щоб повернути під свою владу Вільну Українську Республіку, оповістило війну Україні, і насилає на наші землі свої війська – красногвардейців, большевиків, — які грабують хліб наших селян і без всякої платні вивозять його в Росію, не жалюючи навіть зерна, наготовленого на засів, вбивають неповинних людей і сіють скрізь безладдя, злодіяцтво, безчинство.

Ми, Українська Центральна Рада, зробили все, щоб не допустити сеї братовбивчої війни двох сусідніх народів, але Петроградське Правительство не пішло нам на зустріч, і веде далі криваву боротьбу з нашим Народом і Республікою; крім того, те саме Петроградське Правительство Народніх Комісарів починає затягати мир і кличе на нову війну, називаючи її до того ще священною. Знов польється кров, знов нещасний трудовий народ повинен класти своє життя.

Ми, Українська Центральна Рада, обрана з'їздами селян, робітників і салдатів України, на те пристати ніяк не можемо, ніяких війн піддержувати не будемо, бо Український Народ хоче миру, і мир демократичний повинний бути як найшвидче. Але для того, щоб ні Руське правительство, ні яке інше не ставали Україні на перешкоді установити той бажаний мир, для того, щоб вести свій Край до ладу, до твор-

чої роботи, до скріплення революції та волі нашої, ми, Українська Центральна Рада, оповіщаємо всіх громадян України: однині Українська Народня Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною Вільною Суверенною Державою Українського Народу. Зо всіма сусідніми державами як то: Росія, Польша, Австрія, Румунія, Туреччина та інші, ми хочемо жити в згоді і приязні, але ні одна з них не може втручатися в життя Самостійної Української Республіки, — власть у ній буде належати тільки Народові України, іменем якого поки зберуться Українські Установчі Збори будем радити ми, Українська Центральна Рада, представниця робочого народу селян, робітників і солдатів та наш виконавчий орган, який однині матиме назву „Ради Народніх Міністрів“.

Насамперед приписуємо Правительству Республіки нашої Раді Народніх Міністрів від сього дня вести розпочаті нею вже переговори про мир з Центральними Державами цілком самостійно і довести їх до кінця, не зважаючи ні на які перешкоди з боку яких-небудь інших частин бувшої Російської Імперії і установити мир, щоб наш Край розпочав своє господарське життя в спокою і згоді.

До так званих большевиків, та інших напасників, що нищать та руйнують наш Край, приписуємо Правительству Української Народньої Республіки твердо і рішуче взятись до боротьби з ними, а всіх громадян нашої Республіки закликаємо не жалуючи життя боронити добробут і свободу. Наша Народня Українська Держава повинна бути вичищена од насланих з Петрограду насильників, які топчуть права Української Республіки.

Незмірно тяжка війна, розпочата буржуазними правительствами, тяжко змучила наш Народ, вже знищила наш Край, розбила господарство. Тепер тому мусить бути кінець, з тим, як армія буде демобілізуватись, приписуємо одпускати де-яких; після підтвердження мирних переговорів розпустити армію зовсім. Потім, замість постійної армії, завести народню міліцію, щоб військо наше служило охороною робочого народу, а не бажанням пануючих верств.

Поруйновані війною й демобілізацією місцевости мають бути відновлені за поміччю і заходом нашого Державного Скарбу. Коли вояки наші повернуться до дому, народні ради, волосні, повітові та городські думи мають бути перевибрані в час, який буде приписано, щоб і вояки наші мали в них голос, а тим часом, аби встановити на місцях таку власть, до якої б мали довіря і яка б опіралась на всі революцій-

но-демократичні верстви народу, Правительство повинно закликати до співробітництва ради селянських, робітничих і салдатських депутатів, вибраних з місцевої людности.

В справі земельній комісія, вибрана на останній сесії нашій, уже виробила закон про передачу землі трудовому народові без викупу, прийнявши за основу скасування власности соціалізацію землі, згідно з нашою постановою на сьомій сесії. Закон сей буде розглянено за кілька день в повній Центральній Раді.

Рада Народніх Міністрів вживе всіх заходів, щоб передача землі в руки трудящих ще до початку весняних робіт через земельні комітети неодмінно відбулась.

Ліси, води і всі багатства підземні як добро Українського трудящого народу, переходить в порядкування Української Народньої Республіки.

Війна також відібрала на себе всі трудові робучі сили нашої країни. Більшість заводів, фабрик, майстерень виробляли тільки те що було потрібно для війни, і народ зостався зовсім без товарів. Тепер війні кінець. Отож приписуємо Раді Народніх Міністрів негайно приступити до переведення всіх заводів і фабрик на мирний стан, на вироблення продуктів, потрібних насамперед трудящим масам.

Та сама війна наплодила сотні тисяч безробітних, а також і інвалідів. В Самостійній Народній Республіці України не повинен терпіти ні один трудящий чоловік. Правительство Республіки має підняти промисловість Держави, має розпочать творчу роботу в усіх галузях, де всі безробітні могли б найти працю і прикласти свою силу і — вжити всіх заходів до забезпечення скалічених та потерпілих від війни.

За старого ладу торговці та різни посередники наживали з бідних пригноблених клясів величезні капітали. Однині Українська Народня Республіка бере в свої руки найважніші галузі торгівлі і весь дохід з неї потратить на користь народу. За товарами, які будуть перевозитись з за кордону і вивозитись за кордон, буде доглядати сама Держава наша, щоб не було такої дорожнечи, яку терплять найбідніші кляси через спекулянтів. Правительству Республіки на виконання сього приписуємо зробити і представити на затвердження закон про це, а також про монополію заліза, шкури, тютюну і інших продуктів і товарів, з яких найбільше бралось прибутків з робочих клясів, на користь нетрудящихся.

Так само приписуємо встановити державно-народний контроль над всіма банками, які кредитами, позиками нетрудовим масам допомагали визискувати кляси трудові. Однині позичкова поміч банків має даватися головним чином на піддержку трудового населення та розвиток народнього господарства Української Народньої Республіки, а не на спекуляцію та різні банкові експльоатації і визиск.

На ґрунті безладдя, неспокою в житті та недостачі продуктів росте невдоволення серед де-якої частини людности. Тим невдоволенням користуються різні темні сили і підбивають несвідомих людей до старих порядків. Сі темні сили хочуть знову повернути всі вільні народи під єдине ярмо Росії. Рада Народніх Міністрів повинна рішуче боротися з усіма контр-революційними силами. А всякого, хто кликатиме до повстання проти Самостійної Української Народньої Республіки, до повороту старого ладу, того карати, як за державну зраду.

Всі демократичні свободи, проголошені третім Універсалом, Українська Народня Республіка підтверджує, і з-окрема проголошує: у Самостійній Народній Українській Республіці всі нації користуються правом національно-персональної автономії, признаним за ними законом 9-го січня.

Всього, чого з вичисленого в сім Універсалі не встигнемо зробити ми, Центральна Рада, в найблизчих тижнях, те повно довершать, справлять і до останнього порядку приведуть Українські Установчі Збори. Ми наказуємо всім громадянам нашим провадити вибори до них як найпильніше, вжити всіх заходів, щоб підрахунок голосів закінчено як найскоріше, щоб за кілька тижнів зібрались сі наші Установчі Збори — найвищий господар і впорядчик Землі нашої — і закріпили свободу, лад і добробут конституції Незалежної Української Народньої Республіки на добро всього трудящого народу — тепер і на будучину.

Сьому Найвищему нашому органу належатиме рішити про федеративний звязок з народніми республіками бувшої Російської держави.

До того часу всіх громадян Самостійної Української Народньої Республіки кличемо непохитно стати на сторожі добутої волі та прав нашого Народу і всіма силами боронити свою долю від всіх ворогів селянско-робітничої Самостійної Республіки Української.

Українська Центральна Рада.

м.Львів
Український уряд
Ч: 1/41

Львів, дня 30 черв[ня] 1941, год. 21-а

РІШЕННЯ ч.1
Національних зборів українців
Акт відновлення Української держави після 23 років неволі

1.Волею українського народу Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголошує відновлення Української Держави, за яку поклали свої голови цілі покоління найкращих синів України.

Організація Українських Націоналістів, яка під проводом її Творця й Вождя Євгена Коновальця вела в останніх десятиліттях кривавого московсько-більшевицького поневолення завзяту боротьбу за свободу, взиває весь український нарід не скласти зброї так довго, доки на всіх українських землях не буде створена Українська Суверенна Держава.

Суверенна Українська Влада запевнить українському народові лад та порядок, всесторонній розвиток усіх його сил та заспокоєння всіх його потреб.

2.На західних землях України твориться Українська Влада, яка підпорядкується Українському Національному Урядові, що створиться у столиці України – Києві з волі українського народу.

3.Відновлена Українська Держава буде тісно співдіяти з Націонал-Соціалістичною Велико-Німеччиною, що під проводом Адольфа Гітлера творить новий лад в Європі й світі та допомагає українському народові визволитися з-під московської окупації.

Українська Національна-Революційна Армія, що творитисьме на українській землі, боротисьме даліше спільно з союзною німецькою армією проти московської окупації за Суверенну Соборну Українську Державу і новий лад у цілому світі.

Хай живе Суверенна Соборна Українська Держава,хай живе Організація Українських Націоналістів, хай живе Провідник Організації Українських Націоналістів Степан Бандера!

Слава Україні! Героям Слава!

[підпис] Ярослав Стецько –
Провідник Національних зборів

ДЕКАЛОГ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

**Я ДУХ ОДВІЧНОЇ СТИХІЇ, ЩО ЗБЕРІГ ТЕБЕ
ВІД ТАТАРСЬКОЇ ПОТОПИ Й ПОСТАВИВ
НА ГРАНІ ДВОХ СВІТІВ ТВОРИТИ НОВЕ ЖИТТЯ:**

1. ЗДОБУДЕШ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ, АБО ЗГИНЕШ У БОРОТЬБІ ЗА НЕЇ. **2.** НЕ ДОЗВОЛИШ НІКОМУ ПЛЯМИТИ СЛАВИ, НІ ЧЕСТІ ТВОЄЇ НАЦІЇ. **3.** ПАМ'ЯТАЙ ПРО ВЕЛИКІ ДНІ НАШИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ. **4.** БУДЬ ГОРДИЙ З ТОГО, ЩО ТИ Є СПАДКОЄМЦЕМ БОРОТЬБИ ЗА СЛАВУ ВОЛОДИМИРОВОГО ТРИЗУБА. **5.** ПІМСТИ СМЕРТЬ ВЕЛИКИХ ЛИЦАРІВ. **6.** ПРО СПРАВУ НЕ ГОВОРІ З ТИМ, З КИМ МОЖНА, А З КИМ ТРЕБА. **7.** НЕ ЗАВАГАЄШ СЯ ВИКОНАТИ НАЙНЕБЕЗПЕЧНІШОГО ЧИНУ, ЯКЩО ЦЬОГО ВИМАГАТИМЕ ДОБРО СПРАВИ. **8.** НЕНАВИСТЮ І БЕЗОГЛЯДНОЮ БОРОТЬБОЮ ПРИЙМАТИМЕШ ВОРОГІВ ТВОЄЇ НАЦІЇ. **9.** НІ ПРОСЬБИ, НІ ГРОЗЬБИ, НІ ТОРТУРИ, АНІ СМЕРТЬ НЕ ПРИНЕВОЛЯТЬ ТЕБЕ ВИЯВИТИ ТАЙНИ. **10.** ЗМАГАТИМЕШ ДО ПОСИЛЕННЯ СИЛИ, СЛАВИ, БАГАТСТВА І ПРОСТОРУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

ЗНАТИ НА ПАМ'ЯТЬ ТА РОЗУМІТИ

**ДЕКЛАРАЦІЯ
ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ
(Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1990, N 31, ст.429)**

Верховна Рада Української РСР,
виражаючи волю народу України,
прагнучи створити демократичне суспільство,
виходячи з потреб всебічного забезпечення прав і свобод людини,
шануючи національні права всіх народів,
дбаючи про повноцінний політичний, економічний, соціальний і
духовний розвиток народу України,
визнаючи необхідність побудови правової держави,
маючи на меті утвердити суверенітет і самоврядування народу
України,

ПРОГОВОРИТЬ

державний суверенітет України як верховенство, самостійність,
повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та не-
залежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

I. САМОВИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Українська РСР як суверенна національна держава розвивається
в існуючих кордонах на основі здійснення українською нацією свого
невід'ємного права на самовизначення.

Українська РСР здійснює захист і охорону національної держав-
ності українського народу.

Будь-які насильницькі дії проти національної державності Украї-
ни з боку політичних партій, громадських організацій, інших угруповань чи окремих осіб переслідуються за законом.

II. НАРОДОВЛАДДЯ

Громадяни Республіки всіх національностей становлять народ
України.

Народ України є єдиним джерелом державної влади в Республіці.

Повновладдя народу України реалізується на основі Конституції
Республіки як безпосередньо, так і через народних депутатів, обра-
них до Верховної і місцевих Рад Української РСР.

Від імені всього народу може виступати виключно Верховна Рада Української РСР. Жодна політична партія, громадська організація, інше угруповання чи окрема особа не можуть виступати від імені всього народу України.

ІІІ. ДЕРЖАВНА ВЛАДА

Українська РСР є самостійною у вирішенні будь-яких питань свого державного життя.

Українська РСР забезпечує верховенство Конституції та законів Республіки на своїй території.

Державна влада в Республіці здійснюється за принципом її розподілу на законодавчу, виконавчу та судову.

Найвищий нагляд за точним і однаковим виконанням законів здійснюється Генеральним прокурором Української РСР, який призначається Верховною Радою Української РСР, відповідальний перед нею і тільки їй підзвітний.

ІV. ГРОМАДЯНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Українська РСР має своє громадянство і гарантує кожному громадянину право на збереження громадянства СРСР.

Підстави набуття і втрати громадянства Української РСР визначаються Законом Української РСР про громадянство.

Всім громадянам Української РСР гарантуються права і свободи, які передбачені Конституцією Української РСР і нормами міжнародного права, визнаними Українською РСР.

Українська РСР забезпечує рівність перед законом усіх громадян Республіки незалежно від походження, соціального і майнового стану, расової та національної приналежності, статі, освіти, мови, політичних поглядів, релігійних переконань, роду і характеру занять, місця проживання та інших обставин.

Українська РСР регулює імміграційні процеси.

Українська РСР виявляє турботу і вживає заходів щодо охорони і захисту інтересів громадян Української РСР, які перебувають за межами Республіки.

V. ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ВЕРХОВЕНСТВО

Українська РСР здійснює верховенство на всій своїй території.

Територія Української РСР в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Українська РСР самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій Республіки та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

VI. ЕКОНОМІЧНА САМОСТІЙНІСТЬ

Українська РСР самостійно визначає свій економічний статус і закріплює його в законах.

Народ України має виключне право на володіння, користування і розпорядження національним багатством України.

Земля, її надра, повітряний простір, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території Української РСР, природні ресурси її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони, весь економічний і науково-технічний потенціал, що створений на території України, є власністю її народу, матеріальною основою суверенітету Республіки і використовуються з метою забезпечення матеріальних і духовних потреб її громадян.

Українська РСР має право на свою частку в загальносоюзному багатстві, зокрема в загальносоюзних алмазному та валютному фондах і золотому запасі, яка створена завдяки зусиллям народу Республіки.

Вирішення питань загальносоюзної власності (спільної власності всіх республік) здійснюється на договірній основі між республіками - суб'єктами цієї власності.

Підприємства, установи, організації та об'єкти інших держав і їхніх громадян, міжнародних організацій можуть розміщуватись на території Української РСР та використовувати природні ресурси України згідно з законами Української РСР.

Українська РСР самостійно створює банкову (включаючи зовнішньоекономічний банк), цінову, фінансову, митну, податкову системи, формує державний бюджет, а при необхідності впроваджує свою грошову одиницю.

Вищою кредитною установою Української РСР є національний Банк України, підзвітний Верховній Раді Української РСР.

Підприємства, установи, організації та виробничі одиниці, розташовані на території Української РСР, вносять плату за використання землі, інших природних і трудових ресурсів, відрахування від валютних надходжень, а також сплачують податки до місцевих бюджетів.

Українська РСР забезпечує захист всіх форм власності.

VII. ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА

Українська РСР самостійно встановлює порядок організації охорони природи на території Республіки та порядок використання природних ресурсів.

Українська РСР має свою національну комісію радіаційного захисту населення.

Українська РСР має право заборонити будівництво та припинити функціонування будь-яких підприємств, установ, організацій та інших об'єктів, які спричиняють загрозу екологічній безпеці.

Українська РСР дбає про екологічну безпеку громадян, про генофонд народу, його молодого покоління.

Українська РСР має право на відшкодування збитків, заподіяних екології України діями союзних органів.

VIII. КУЛЬТУРНИЙ РОЗВИТОК

Українська РСР є самостійною у вирішенні питань науки, освіти, культурного і духовного розвитку української нації, гарантує всім національностям, що проживають на території Республіки, право їх вільного національно-культурного розвитку.

Українська РСР забезпечує національно-культурне відродження українського народу, його історичної свідомості і традицій, національно-етнографічних особливостей, функціонування української мови у всіх сферах суспільного життя.

Українська РСР виявляє піклування про задоволення національно-культурних, духовних і мовних потреб українців, що проживають за межами Республіки.

Національні, культурні та історичні цінності на території Української РСР є виключно власністю народу Республіки.

Українська РСР має право на повернення у власність народу України національних, культурних та історичних цінностей, що знаходяться за межами Української РСР.

IX. ЗОВНІШНЯ І ВНУТРІШНЯ БЕЗПЕКА

Українська РСР має право на власні Збройні Сили.

Українська РСР має власні внутрішні війська та органи державної безпеки, підпорядковані Верховній Раді Української РСР.

Українська РСР визначає порядок проходження військової служби громадянами Республіки.

Громадяни Української РСР проходять дійсну військову службу, як правило, на території Республіки і не можуть використовуватись у військових цілях за її межами без згоди Верховної Ради Української РСР.

Українська РСР урочисто проголошує про свій намір стати в майбутньому постійно нейтральною державою, яка не бере участі у військових блоках і дотримується трьох неядерних принципів: не Примати, не виробляти і не набувати ядерної зброї.

Х. МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

Українська РСР як суб'єкт міжнародного права здійснює безпосередні зносини з іншими державами, укладає з ними договори, обмінюється дипломатичними, консульськими, торговельними представництвами, бере участь у діяльності міжнародних організацій в обсязі, необхідному для ефективного забезпечення національних інтересів Республіки у політичній, економічній, екологічній, інформаційній, науковій, технічній, культурній і спортивній сферах.

Українська РСР виступає рівноправним учасником міжнародного спілкування, активно сприяє зміцненню загального миру і міжнародної безпеки, безпосередньо бере участь у загальноєвропейському процесі та європейських структурах.

Українська РСР визнає перевагу загальнолюдських цінностей над класовими, пріоритет загальновизнаних норм міжнародного права перед нормами внутрішньодержавного права.

* * *

Відносини Української РСР з іншими радянськими республіками будуються на основі договорів, укладених на принципах рівноправності, взаємоповаги і невтручання у внутрішні справи.

Декларація є основою для нової Конституції, законів України і визначає позиції Республіки при укладанні міжнародних угод. Принципи Декларації про суверенітет України використовуються для укладання союзного договору.

**м. Київ,
16 липня 1990 року
№ 55-XII**

**Прийнята Верховною Радою
Української РСР**

А К Т
ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Виходячи із смертельної небезпеки, яка нависла була над Україною в зв'язку з державним переворотом в СРСР 19 серпня 1991 року,

- продовжуючи тисячолітню традицію державотворення в Україні,

- виходячи з права на самовизначення, передбаченого Статутом ООН та іншими міжнародно-правовими документами,

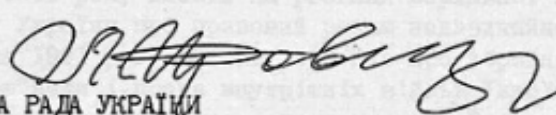
- здійснюючи Декларацію про державний суверенітет України, Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки урочисто

ПРОГОЛОШУЄ
НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ та створення самостійної української держави - УКРАЇНИ.

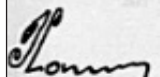
Територія України є неподільною і недроторканною.

Віднині на території України мають чинність виключно Конституція і закони України.

Цей акт набирає чинності з моменту його схвалення.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

24 серпня 1991 року

08.91.

АВТОРСЬКІ СТАТТІ

Держава, котра не дбає про розвиток гуманітарної освіти і науки, втрачає шанс сформувати громадянське суспільство та врешті отримує індиферентну масу, якій все одно де жити, на кого працювати, кому служити. У кінцевому підсумку держава втрачає саму себе – припиняє своє існування.

*Петро МИРОНЕНКО
Доктор політичних наук,
Академік-засновник
Академії політико-правових
наук України*

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА: ВИТОКИ, ПАРАДОКСИ, ПОЛІТИЧНІ НАСЛІДКИ*

Анонс. Російські плани щодо завоювання світу з використанням детонатора «Україна» зруйновано повністю й безповоротно. Стратегічне партнерство України зі США, іншими державами НАТО, демократичними країнами різних регіонів планети стало реальністю.

Об'єднана Європа, допомагаючи Україні вистояти, виявилась надійно прикритою на Сході континенту від російської навали. Попри це відбувається розширення НАТО як однієї з небагатьох наддержавних структур XX століття, потрібність якої не заперечується.

Ключові слова: війна, політика, агресія, диктатура, революція, політикум.

Росія не може не воювати. Сенс існування цієї територіально найбільшої держави світу полягає у підготовці до війн, розпалюванні війн, активній участі в бойових діях та використанні поствоєнної ситуації для підготовки до наступних війн. Росія і демократія, яка за своєю суттю виступає проти війн, були й залишаються взаємовиключними поняттями. Короткочасні демократичні імплантації в авторитарне російське тіло відторгались самою природою московської влади, базовими гаслами якої є нападати, віднімати, знищувати, загрожувати.

Росія століттями формувалася на мілітарній основі, завойовуючи нові землі та нав'язуючи їм відпрацьовану до деталей воєнно-силову модель кремлівського правління. У XVIII ст. московська держава поширила свою владу на більшу частину сучасної України, розпочавши тривалий етап її грабування на власну користь.

Україну сусідня держава одночасно використовувала, ненавиділа і боялась. Використовувала неймовірно багаті природні ресурси українського краю – від вугілля й газу до залізної руди та хліба, від печер-

* Петро Мироненко, доктор політичних наук, президент Академії політико-правових наук України, академік-засновник АППН України.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7067-3214> e-mail: academy.mpv@gmail.com

ських святинь до музичних і літературних шедеврів. Ненавиділа за духовно-культурну іншість, яка у багатьох випадках проявлялась як моральна вищість. Ненавиділа за історичну першість з питань формування централізованої держави та запровадження християнства, за козацьку спадщину, за мову, звичаї, ціннісну непоступливість, демократизм спілкування. Ненавиділа за фразу «я переможу», яку неможливо дослівно перекласти на російську мову. Боялась, бо бачила гордість та волелюбність українців, їх надвисоку мотивацію у збройному захисті своєї землі.

Росія заздрила відвазі й непоступливості українства на полі бою. В її історичних підручниках годі шукати, що вступ СРСР у збройну боротьбу з німецькою навалою у 1941 р. відбувся, коли міністром оборони був маршал-українець (Семен Тимошенко). Свідомо забуто, що акт капітуляції Японії у 1945 р. підписав генерал-українець (Кузьма Дерев'янка). Так само не згадується, що українцями були кращий льотчик-ас (Іван Кожедуб), краща снайперка (Людмила Павліченко). Що половиною танкових армій командували українці (Павло Рибалко, Андрій Кравченко, Дмитро Лелюшенко). Що єдиним національним орденом радянської нагородної системи на тій війні був орден Богдана Хмельницького. Історична брехня про росію, яка начебто могла одноосібно перемогти у Другій світовій, відмітається фактом, що 1-й, 2-й, 3-й та 4-й Українські фронти, укомплектовані мобілізаційним ресурсом насамперед українських областей, переможно ступили на територію Чехословаччини, Угорщини, Румунії, Болгарії, Югославії, Австрії, Північної Греції. Російська версія приватизації перемоги розвалюється від визнання тієї правди, що 1-й Український допоміг взяти Берлін. Що проти західних та східних окупантів (нацистів та більшовиків) більше 20 років воювала підтримувана народом Українська Повстанська Армія. Замовчується, що Україна, а не рф, голосувала за створення ООН. Своєю живучістю, історичною значущістю та цивілізаційною суб'єктністю Україна зводить нанівець зусилля російської пропаганди щодо «вищості» та «права на домінування» того євразійського міксу, що позначається як «росіяни» та поки що керується з Москви.

Економічний розвиток України, нав'язаний та контрольований союзними органами, швидше нагадував російську помсту. Голодомор 1932-1933 років став наслідком силового вилучення хлібних запасів в українських трударів. Дніпро, замуrowаний у каскади шести водосхо-

вищ, перетворився на напівмертву ріку. Перші радянські газопроводи Дашава – Москва та Дашава – Ленінград спустошили карпатські енергетичні родовища. Всесвітньо відома Чорнобильська АЕС за ініціативою радянського керівництва побудована в 110 кілометрах від Києва.

У пострадянський період російська ненависть до України набула нових обрисів. Росію дратували українські революції 1990 р. (Революція на граніті), 2004-2005 рр. (Помаранчева революція) та 2013-2014 рр. (Революція Гідності), які унеможливили узурпацію політичної влади тогочасними правлячими кланами. Не менш гострим моментом неприйняття Росією України стала кардинальна різниця у розбудові політичних систем двох держав. З величезними труднощами, з асиметричними збоями, з елітними зловживаннями в Україні запрацювала демократія. Україна обрала європейську та євроатлантичну інтеграцію в якості своїх стратегічних цілей. Завдяки безвізу український паспорт став упізнаваним в десятках держав. Не маючи енергетичних переваг, українська економіка запрацювала на принципах цивілізованого світу. На противагу цьому, росія не змогла закріпити результати демократичних експериментів 90-х років та реставрувала звичну казарму авторитаризму, яка доволі швидко запропонувала громадянам рф суперпрезидентську модель абсолютної влади в руках штучно вирощеного вождя.

Острахи правлячого російського політикуму (не допустити майданів як на Україні, опозиції як на Україні, медіа як на Україні, підвищення рівня життя як на Україні) трансформувались в новітню версію українофобії, логічним продовженням якої мав стати україноцид. Відповідно до кремлівських прожектів, Україна повинна була зникнути, розчинитись в історичному небутті. Її місце мала заступити Новоросія (пробуджена до життя карикатурна копія Малоросії). Українська мова як «південно-західний діалект великоросійської мови» мала розчинитись в мутному потоці імперського вербального суржика. Більшість українського населення мала заповнити територіальні та демографічні пустоти північної та азійської частини росії. На їх місце мали бути переселені «істинні» росіяни задля підтримання у дієздатному стані українських агропромислового, оборонно-промислового, транспортно-комунікативного, рекреаційно-туристичного та інших комплексів в інтересах воскреслої імперії. Механізмом реалізації цих та інших російських намірів стала чергова війна, прихова-

на під евфемізмами «спеціальна воєнна операція», «денацифікація» та «демілітаризація» України.

У планах російського диктатора напад на Україну був лише початковим етапом «великого задуму», спрямованого на завоювання світового лідерства на основі реставрації російської великодержавності. Планувалось, що після захоплення України новими жертвами стануть балтійські республіки, Молдова, країни Східної Європи. Сподіваючись на ефективність ядерного шантажу, російський керівник розраховував на слабкість Заходу, нездатного адекватно реагувати на російське вторгнення, на проголошення умовного «Союзу – 2.0», на відновлення російського домінування над колишніми соціалістичними васалами (Польщею, Словаччиною, Чехією, Угорщиною, Румунією, Болгарією), врешті-решт – на реабілітацію статусу глобальної політичної сили, яким свого часу хизувалась радянська держава. Мала відбутись помста Москви за програш у Холодній війні. Мала бути виправлена «найбільша геополітична трагедія XX століття», якою чинний глава російської держави позначив розпад СРСР.

Україна зруйнувала російські наступальні плани. Дії збройних захисників України офіційно позначаються як проведення кількох операцій: Першої стратегічної оборонної операції (24.02.2022 р. – квітень 2022 р.); Другої стратегічної оборонної операції (травень – серпень 2022 р.); Стратегічної наступальної операції (вересень – грудень 2022 р.); Третьої стратегічної оборонної операції (січень – лютий 2023 р.); Четвертої стратегічної оборонної операції (березень-червень 2023 р.); Другої стратегічної наступальної операції, що чергується з оборонними діями (з липня 2023 р.).

Деталі цих операцій опишуть історики. Проте можна вказати на деякі парадокси російсько-української війни, які для більшості країн стали несподіванками:

- жодна сучасна армія не була задіяна у війні настільки високої інтенсивності. Війна, яку росія розв'язала проти України, стала найбільш масштабним конфліктом в Європі з часів Другої світової війни. Україна на рівних бореться з ядерною державою та армією, яку російська пропаганда донедавна визначала як «другу у світі»;

- фронтові успіхи України, підтримуваної численними союзниками, призупинили китайські плани вторгнення на Тайвань;

- Збройні Сили України надзвичайно швидко освоїли високотехнологічні озброєння та військову техніку іноземного походження. При цьому Україна активно відроджує власне оборонне виробництво;

- практично не маючи сучасних Військово-морських сил, Україна перемагає Чорноморський флот РФ, трансформуючи його оператив-но-стратегічні можливості в оперативно-тактичні (на рівні флотилії);

- наступальні дії Збройних Сил України спростували один із фундаментальних постулатів воєнної науки про необхідність чисельної (у 3-5 разів) переваги у живій силі та озброєнні під час наступу. Українська армія наступає в умовах переваги противника – як в озброєнні, так і в кількості особового складу;

- українська логістика, елементи якої розміщено за кордоном, забезпечує всі потреби фронту. Її вдало оптимізовано з урахуванням загроз авіаційних та ракетних ударів.

Росія відповіла Україні батальними трафаретами 70-80-річної давнини «від маршала Жукова»: основною ударною силою на полі бою є бронетехніка, насамперед танки; піхота має наступати за щільним вогневим валом, створеним артилерійськими засобами; задля виконання наказу командири всіх рівнів не повинні рахуватися з людськими втратами; російські мобілізаційні ресурси є невичерпними і т. д. Як видно, на українських полях бою зішлись Сучасність (від України), де цінується кожен військовик, доброволець, волонтер, та криваве Минуле (від московії-росії) з його презирливим ставленням до людського життя.

У швидкозмінному вирі воєнно-політичних подій варто виділити окремі політичні наслідки, які вже сьогодні є чітко позначеними та пропонують бачення перспективи хоча б в ескізному варіанті.

Насамперед російські плани щодо завоювання світу з використанням детонатора «Україна» зруйновано повністю й безповоротно. Стратегічне партнерство України зі США, іншими державами НАТО, демократичними країнами різних регіонів планети стало реальністю.

Об'єднана Європа, допомагаючи Україні вистояти, виявилась надійно прикритою на Сході континенту від російської навали. Попри це відбувається розширення НАТО як однієї з небагатьох наддержавних структур ХХ століття, потрібність якої не заперечується.

Відійшов в історичне небуття світовий порядок, що діяв з 1945 р. Міжнародно-політичні рішення, датовані колишніми конференціями, вже нічого не означають. Потреба в оновленні світової політико-комунікативної системи на ціннісній основі стає необхідною. І вилучення росії з Ради Безпеки ООН – лише початок великого очищення міжнародних інституцій від реліктів тегеранських, ялтинських або потсдамських договорів.

На цивілізаційному рівні відбувається перше збройне зіткнення між колом демократичних країн та табором автократичних режимів. Попереднє узагальнення перебігу російсько-української війни дає підстави стверджувати, що світова «вісь зла» (Росія, Іран, Китай, Північна Корея) втрачає впевненість у швидкому переформатуванні світу «під себе». Проте вона далеко не переможена. З високою вірогідністю «вісь» здійснюватиме повторні спроби знищити демократичну частину людства. Тим більше, що її учасниками є ядерні країни та «майже ядерна» Ісламська Республіка Іран.

Простір війни став матеріально-віртуальним. «Гібридизація» бойових дій з одночасним залученням до їх перебігу численних проксі-структур (насамперед приватних армій та релігійно-екстремістських організацій), залучення у сферу збройної боротьби кібер-простору, наскрізна інформатизація оборонного менеджменту стерли грань між війною і миром. Співвідношення між цими суспільними станами лише покоління тому було чітким і зрозумілим. Зараз воно наповнене підтекстами, виключеннями, перехідними ситуаціями, які все важче регулювати не лише на основі міжнародного права, а й здорового глузду. Як наслідок, теорія безпеки (національної, регіональної, міжнародної) має вирватися з кокону напівмертвих теорій та немічних рекомендацій.

Широкомасштабна агресія росії проти України, розпочата 24.02.2022 р., загострює необхідність доповнення НАТО новими безпечовими структурами, спроможними протидіяти новітнім загрозам. Ця ідея підтримується Великою Британією, Польщею, Литвою, іншими державами. Україна, маючи досвід ефективних дій в умовах сучасної війни, претендує на участь у створенні нової архітектури європейської безпеки, інституційний формат якої поки що залишається невизначеним.

Нещодавні спроби частини американського політикуму ізолювати Сполучені Штати від світових процесів не спрацювали. Вашингтон реабілітував внутрішнє відчуття відповідальності за свободу й демократію, які мають стати органічними елементами внутрішньої політики інших держав. Саме це почули Київ та Єрусалим, ще раніше – Тайбей.

Резюме. Стартова канонада (а не стартовий пістолет) прозвучала. Марафонці здолали перші кілометри. Проте до фінішної стрічки далеко.

НАШ СПІЛЬНИЙ БІЛЬ*

*Сторінками історіософського видання
вибраних наукових праць доктора історичних наук,
професора, заслуженого діяча науки і техніки,
члена-кореспондента Національної академії педагогічних
наук України, академіка Академії політичних наук
Ткаченка Василя Миколайовича*

Саме такими словами, винесеними в заголовок, охарактеризував академік НАН України, Герой України, Лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка Іван Михайлович Дзюба фундаментальне багатотомне видання Василя Миколайовича Ткаченка, що вийшло у 2016-2018 рр. під грифом і патронатом Академії політичних наук – громадської наукової організації. Загальний обсяг багатотомника вражає – це 140 умовних друкованих аркушів (понад 2200 сторінок) густого наукового і, разом з тим, достатньо популярного для широкого читача тексту. Кожен із томів має свою назву: перший – «Україна: quo vadis – куди йдемо?» (2017 р.); другий – «Росія: беспутьє агресора» (2016 р.); третій – «Україна: в пошуку ідентичності» (2018 р.); і, врешті-решт, четвертий – «Україна – Росія: на сконі пропащого часу» (2018 р.). В 2016 році окремим томом вийшла монографія Василя Ткаченка «Росія: ідентичність агресора». Усі томи (і це слід окремо зазначити) об'єднує наскрізна проблема: ідентичність України за умов нинішньої російської агресії. І в цьому як актуальність, так і новаторський підхід пропонованого читачу такого собі «багатокнижжя» або вибраних наукових праць [1-4].

Власне проблема нарощування ідентичності України актуалізувалася в громадській думці нашої країни ще до початку російської агресії 2014 р. Наприклад, у 2004 році на запитання редактора газети «День» Лариси Івшиної – чому «Польща вже в Європі, а Україна досі в «сірій зоні»?» – відповідь нашої славетної поетеси й високого мораль-

* **Мироненко П.В.** Наш спільний біль. Передмова до видання: Ткаченко В. М. // Вибрані твори. Київ: ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТІЯ, 2018. 999 с.

ного авторитету Ліни Костенко була такою: «Тому що Польща завжди була і є Польщею, а Україна й досі не є Україною» [11]. Така ситуація, коли «Україна й досі не є Україною» стає неприпустимою за умов російської агресії, яка не віщує нам ні скорого пришествя стійкого миру, ані довгоочікуваної благодаті. Дехто з аналітиків заспокоює, що, мовляв, ось уже й Ізраїль майже півстоліття перебуває у затяжній війні, тож Україна теж має бути готовою до тривалого протистояння повзучій російській агресії. Воно ніби й так, але кожне порівняння, як відомо, кульгає. Принципова різниця полягає в тому, що для Ізраїлю немає проблеми національної ідентичності – він лише вирішує проблему безпеки. В Україні все навпаки – доки не буде вирішена проблема національної ідентичності, доти про успішне вирішення проблеми безпеки годі й думати.

Роки триваючої гібридної війни засвідчили, що наші сподівання на суголосну людському еству «м'яку силу» об'єднаної Європи виявилися на практиці недостатньо ефективними. Намагання Заходу вибудувати такий міжнародний порядок, де б закон домінував над владою, Росія перекреслила своєю цинічною анексією Криму й відвертою агресією на Донбасі. Виклик часу показав, що зупинити агресора може лише сила – як економічна, політична й дипломатична, так і воєнна. Саме на цьому наголошував колишній прем'єр-міністр й міністр закордонних справ Швеції Карл Більд: «М'яка Європа не працює в жорсткому світі» [6].

За цих обставин, зазначає у своєму багатотомному виданні Василь Ткаченко, роль і значення належним чином мобілізованої України в загальноєвропейському контексті постійно зростає. Нині Збройні Сили України мають чи не найбільший на континенті досвід стримування російської агресії. Знову ж таки, до фатальної авантюри Путіна щодо України вважалось немислимим розміщення на постійній основі бойових контингентів у кранах Балтії і в Польщі. Та на разі – це вже реальність.

Так само адміністрація Президента США Дональда Трампа схвалила найбільше з 2014 р. комерційне постачання летальної оборонної зброї в Україну, а також ввела жорсткіші санкції проти російських порушників прав людини й територіальної цілісності України. Тож справа тепер багато в чому залежить від самих українців – нашої здатності відповісти на виклик часу.

За великим рахунком ідентичність несе в собі переважно гуманітарне наповнення. Однак такі фактори «м'якої сили» як утвер-

дження української мови, церкви й національної самосвідомості хоч і є необхідними умовами нашого протистояння російській експансії, але самі по собі вони не є достатніми. Тут було б варто зважати на слушні судження політичного оглядача Павла Казаріна: «Імперія [російська] міряє свої апетити не культурними різницями, а потенційними втратами. Зупинити чужу армію може лише власна. А ось від ідентичності цієї армії залежить те, чи буде вона готова відкривати вогонь. Доведено Кримом» [7].

То ж проблема ідентичності України за умов нинішньої російської агресії, що широко висвітлена і глибоко аргументована у представленому Академією політичних наук вибраних наукових праць Василя Ткаченка, заслуговує, як на наш погляд, на прискіпливий професійний аналіз. Наратив ідентичності України тут подається в широкому контексті сучасної європейської дослідницької лінії, представленої, зокрема, постаттю легендарного соціолога й політичного мислителя лорда Ентоні Гіденса: «У світі майже безкінечних джерел можли вої інформації уявлення про самого себе стає рефлексивним проектом. Усі ми маємо розгорнути повість про себе – сюжетну лінію, котра збирає наше життя воєдино – всупереч поточному світу» [8].

ГРОМАДЯНСЬКА ПОЗИЦІЯ

Будь-яка претензія на науковий аналіз неминуче стикається з проблемою визначення системи координат. Так і при розгляді проблеми ідентичності України в контексті невщухаючої гібридної війни з боку Росії головною точкою відліку є адекватна характеристика стосовно обох сторін воєнного протиборства: хто є агресор, а хто – жертва агресії. Звертаючись до російських дослідників ще в 2014 р., Василь Ткаченко писав у російському журналі «Политическая концептология» (№4): «відтепер ми опинилися – не образно навіть, – а фактично на протилежних сторонах від лінії фронту. І тоді в повен зріст постала проблема: як же нам тепер вести науковий дискурс? Робити вигляд, що нічого не сталося? Але ж трапилось». І якщо ми ухилимося від поставленої проблеми, зазначав український дослідник, «то наскільки наші публікації взагалі будуть соціально затребуваними? Адже існує ряд питань, які активно обходяться політиками й дипломатами. І одне із них звучить у всій своїй наготі таким чином: так чи є факт агресії з боку Росії, чи ні?... Адже момент істини

при аналізі полягає саме в цьому: хто є агресор, а хто жертва агресії? Якщо цієї відправної точки немає, то тоді все стає хистким і розпливчастим» [4, с.188-189].

Хіба не був цей заклик до російських колег актом громадянської мужності? Не лише тому, що був опублікований на сторінках російського журналу (тут слід віддати належне й видавцям), але й тому, що лише через чотири роки (аж 18 лютого 2018 р.!) Верховна Рада України врешті-решт схвалила в цілому законопроект «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях». І лише цей документ в остаточному варіанті став містити в собі принципове положення про те, що «Російська Федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації».

Ось лише з прийняттям цього закону, як мовиться, всі крапки над «і» врешті-решт були розставлені. Зокрема в документі зазначалося, що формування РФ складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони РФ, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим військовим формуванням РФ, їхніх радників, інструкторів, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією. В документі було визначено і статус окупаційної адміністрації Російської Федерації, котру складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України.

Але тоді (ще в 2014 р.), не оглядаючись на відсутність подібного законодавчого акту України, Василь Ткаченко уже однозначно заявляв: «вважаю, що усі розмови про романтиків-ополченців Донбасу, які стали на захист своїх сіл і міст під прапорами ЛНР і ДНР – все це від лукавого. Всі вони являють собою складову частину підрозділів агресора. А тому по відношенню до них тільки й залишається один формат поведінки – звільняти від них окуповані території» [4, с.193-194].

Чи була така громадянська позиція Василя Ткаченка однозначно сприйнята його колегами – російськими дослідниками (про широку громадську думку Росії навіть не йдеться!)? Не відразу, але й згодом – коли й була сприйнята, – то із певними застереженнями. В ці-

лому навіть найближчі за духом зарубіжні колеги закликали його позиціонуватися в ролі безстороннього дослідника «sine ira et studio – без гніву і пристрасті», дистанціюючись від політики й «не уподібнюючись політрукам». На що з боку українського автора було однозначно заявлено: «пояснюю своїм шановним колегам, що справа захисту Вітчизни – священна. Я приречений бути із своїм народом, як і мій батько під час Другої світової війни. Мій народ не воює десь під Белгородом чи Калугою, а відстоює незалежність і суверенітет на своїй землі. Це, з чуток, ваш Захар Прилепін вирішив засвітитися в політруках-окупантах на Донбасі. Так що політрук політруку – велика різниця» [4, с.268-269].

Свою позицію Василь Ткаченко окреслює як закономірну поведінку представника українського громадянського суспільства в рамках своєї компетенції наукового співробітника. Будучи прихильником правової держави, він виходить із того, що захист суверенітету й територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки згідно зі статтею 17 Конституції України є справою всього українського народу. Включно й автора багатотомника. А тому, заявляє він, «я, образно кажучи, покликаний самим життям на передову – посилити в міру своїх скромних сил інформаційну безпеку моєї Батьківщини. А на війні як на війні: є солдати-захисники, є дезертири, а є й колабораціоністи» [4, с.268].

Чи є належне сприйняття такої громадянської позиції з боку російських колег? Скидається на те, що не в переважній більшості, але серед окремих представників ліберальної думки симпатии України не приховують своєї заінтересованості в успішному трансформаційному переході України до європейської моделі розвитку. Саме вони демонструють своє неприйняття наліплюваних українцям ярликів таких собі «патологічних русофобів». Більше того, наприклад, московський професор Ігор Клямкін наголошує на невгаваючому нав'язуванні саме в Росії психології «українофобії»: «поруч з відвертою українофобією ідеологів і пропагандистів альтернативної цивілізації [Росії] усе виразніше проглядає українофобія сором'язлива в розрізнених рядах російських європейців». Вони ніби й не проти європейського вектора України, але висловлюють стурбованість з того приводу, «як погано буде українцям через їхній європейський вибір, які біди на них зваляться» [12].

Отже, принципова позиція Василя Ткаченка полягає не в лицемірному дотриманні нібито «політичної коректності», не в загра-

ванні перед російською аудиторією, не в бажанні сподобатися «старшому братові» й отримати його схвальне поплескування по плечу, а в донесенні принципової позиції України до російської громадськості – не зважаючи на те, чи готова вона сприйняти цю позицію, а чи віддає перевагу казенній зашореності в руслі кремлівської пропаганди.

Думається, що на такій платформі можна й потрібно вести конструктивний діалог з ліберальними силами Росії, які обстоюють демократичні принципи і європейські цінності. Представники цих сил усвідомлюють, що гібридна війна, розв'язана Росією проти України, ламає всі попередні лінії розмежування – між війною і миром, між силовими діями, політикою і дипломатією. Усе змішується й заплутується у якомусь безтямному стані, в якому всі колишні інструменти розв'язання конфліктів не працюють, блокуючи один одного, а інших немає. Тут, судячи з усього, доведеться вибирати одне з двох: або світова спільнота знайде спосіб цей феномен – гібридну війну – усунути, або вона буде вимушена пристосуватися до життя з розмитими кордонами між війною і миром.

МЕТОДОЛОГІЯ

Головний об'єкт дослідження в зазначених працях Василя Ткаченка – Україна. Однак його дослідження не вміщується в руслі традиційної фахової дисципліни – «Історія України». Тут лейтмотивом дослідження є скоріше набуття Україною своєї цивілізаційної ідентичності в сучасному глобалізованому світі: ідентичності економічної, соціально-політичної, мовно-культурної, громадянської тощо. Тобто, йдеться власне про домінуючі тренди всесвітньої історії, серед яких Україна має віднайти свою траєкторію суспільного поступу.

Чи є цей підхід принципово новим в сучасних суспільних науках? І так, і ні. З одного боку, Василь Ткаченко апелює до авторитету Михайла Драгоманова, який ще півтора століття тому застерігав представників української демократичної думки: «Вся практична мудрість людська може бути в тому, щоб побачити напрямок руху світового, його міру, закон і послужитися тим рухом. Інакше той рух піде проти нас, роздавить нас» [10]. Ось це положення й послужило однією віссю в установленні дослідницької системи координат. Другу визначальну вісь української національної ідентичності, як за-

значає наш автор томів, сформулював Михайло Грушевський: «Студіюючи політико-державний устрій, ми, скільки можемо, повинні вияснити собі питання, в якій мірі він був ділом самого народу, чи виріс він на ґрунті народнім, чи звідкілясь був накинений. Вияснити, наскільки відповідав він потребам народним...» [9].

Тож цілком умотивованою є й думка Василя Ткаченка про те, що визначальною точкою перетину цих двох осьових координат – демократичної М. Драгоманова та народницької М. Грушевського – став могутній акорд утвердження держави-нації з прийняттям влітку 1996 року Конституції незалежної України. Ось саме цим актом величезної історичної ваги було зафіксовано факт кардинального зрушення в самоусвідомленні «українського народу – громадян України всіх національностей». Цей культурно-інтелектуальний прорив започаткував перші кроки до подолання трагічної особливості нашої історії – тягlosti її етнічної та перервності державно-політичної традиції. Конституція України провела історичну межу між бездержавним минулим і державотворчим сьогоденням нашого народу, заклала підвалини демократичних перетворень в країні. Настав час дієвого самоствердження України в сучасному глобалізованому світі.

Однак постає ряд питань з точки зору методології історичних досліджень. Одні дослідники можуть закинути: невже ми й до цього часу не вийшли за рамки основоположних ідей М. Драгоманова та М. Грушевського? Але другі можуть поставити запитання в іншій площині: а чи насправді ці рамки є настільки тісними й непорушними? Чи не можуть вони вмістити в себе додатково ще й сучасні уявлення про історичний процес, бути доповненими напрацюваннями наших сучасників – як сьогоденних, так і дещо вже віддалених у часі? Адже постійна модернізація методології досліджень зовсім не означає абсолютну відмову від напрацювань попередників.

Та й взагалі переломні часи в людському поступі часто-густо виливаються у своєрідну «соціальну смуту», породжують як відчай, так і пошуки перспективи – «світла в кінці тунелю». Досить згадати як ще у ХІХ ст. криза пізнання вилилася у «розлучення» науки з філософією – прихильники «емпіричної науки» відмовилися визнавати себе філософами. Відповідно в університетах факультети філософії розділилися на два відділення – факультети «природничих наук» і факультети «гуманітарні». Згодом відбувся ще один розкол – серед істориків у суспільних науках одні дослідники стали схилятися до

позитивістського аналізу узагальнень й історичних закономірностей, а інші – до гуманітарних методів аналізу самотності «люди торичними».

У підсумку це тяжіння до комплексності досліджень приводить Василя Ткаченка до сприйняття нового дослідницького напрямку – єдиної синтезованої суспільної науки – світ-системного аналізу, пов'язаного з іменем американського дослідника Іммануїла Валлерстайна. У цій новій дослідницькій методології базовою одиницею аналізу замість національної держави була названа «світ-система» – яка сама по собі є своєрідним світом, хоча зазвичай і не охоплює увесь світ. Основний висновок, який привертає увагу професора Ткаченка у Валлерстайна і його учнів, звучить таким чином: національні держави не можуть бути самостійною й самоцінною одиницею вивчення, щоб на те приписували – ні національна гордість, ні міністерство науки та освіти. Як в астрономії об'єкт дослідження в принципі, один – Всесвіт, так і в соціальній історичній науці одиницею дослідження має бути вся світ-система. Лише в рамках світ-системи виникають і можуть плідно розвиватися дві основні інституційні опори сучасності – держави і ринки [1, с.104-152].

Світ-системний аналіз – концепція розповідна. Її прибічники дотримуються того погляду, що всі форми дослідницької діяльності мають використовувати оповідь (наратив). Питання в тому, що одні наративи відбивають дійсність краще, інші – гірше. Дотримуючись принципів комплексного відображення історії і метадисциплінарного підходу, прихильники світ-системного аналізу прагнуть зруйнувати жорсткі межі між економічними, політичними й соціально-культурними дослідницькими методиками.

Зрозуміло, що кожен наратив потребує власної головної дійової особи. У позитивістів усе оберталось навколо індивідуума, особистості. Для класиків марксизму головним героєм був пролетарій, а для істориків-державників – політик. Однак для системного світ-аналізу всі ці дійові особи, а також чисельні соціальні структури – лише ланки одного ланцюга. Вони розглядаються не як базові елементарні частинки, а як складні частини системної амальгами (суміші), із котрої вони вийшли й згідно з якою вони діють. Дійові особи вільні у власних кроках, але вони залишаються частиною загального соціуму, оскільки їхню свободу дій сковують конкретні біографічні й існуючі соціальні бар'єри. Ще одна характерна для дослідницької діяльності особливість аналізу Василя Ткаченка – тяжіння

до системного аналізу часу і простору. Власне ЧасоПростір, в якій існує соціальна реальність, не розглядається ним як якась незмінна даність (яка завжди була, є і буде). ЧасоПростір створюється й постійно змінюється кількісними і якісними показниками існуючого у ньому соціуму, того «пульсуючого організму», що в процесі еволюції стискається й розширюється. Це, зрозуміло, парадокс, але не протиріччя. Тому основне завдання історичної науки – навчитися долати цей парадокс.

Багатоваріантність ЧасоПростору кидала виклик і мислителям давніх часів. Приходить на думку відоме положення Блаженного Августина (354-430 рр.): «неточно висловлюються про три часи, коли говорять: минуле, сучасне й майбутнє; а було б точніше, здається, висловлюватися так: сучасне минулого, сучасне майбутнього» [5].

У наші дні проблема осмислення сутності й динаміки часу залишається актуальною. Нині, звертає нашу увагу Василь Ткаченко, досить поширеним є розуміння історичного часу в трактуванні німецького дослідника р. Козеллека [13]. У його трактуванні динаміка історичного часу створюється напруженням, яке виникає між «простором набутого досвіду» і «горизонтом очікувань» конкретного соціуму. Життя переконує, що чим менше досвіду, тим більше непродуктивних очікувань. І навпаки – чим більше досвіду, тим обережнішими і прозорішими стають наші очікування.

Тобто, не існує історії, яка б не творилася «простором досвіду» та «горизонтом очікувань» людей, що діють або страждають у ній. Щонайголовніше – конкретна історія людського поступу народжується не згідноф узагальнених соціологічних концепцій або якихось «історичних рішень» правлячого синкліту, а лише в середовищі набутого національного досвіду й певних людських очікувань. А в підсумку в історії втілюється більше або менше від існуючих потенціальних передумов. В остаточному підсумку напруга, що існує між «простором досвіду» та «горизонтом очікувань» щоразу проковує нові рішення й в такий спосіб проростає історичним часом.

ЕКОНОМІКА

Розпад Радянського Союзу, який більшість істориків не передбачала, поява демократичних сил там, де на них не очікували, і водночас уведення авторитарних режимів там, де не сподівалися демократії, – усе це стало ще одним свідченням варіативності й непередбачуваності історії людства.

Тож при аналізі розбудови незалежної України, зауважує Василь Ткаченко, беззастережно слід зважати як на гіркий «пласт історичного досвіду» народу, так і практичну відсутність чіткої картини «горизонту очікувань» в середовищі правлячого класу олігархів. Свого часу Володимир Винниченко красномовно визначав його зміст: «Історію України неможливо читати без броду». Більш як трьохсотлітнє перебування в політичному організмі Російської імперії – то під скіпетром двоголового орла, то під червоною зіркою із серпом і молотом – негативно відбилися на свідомості українських можновладців, які мало не на генетичному рівні засвідчили свою здатність вірно служити імперії за маєтки й чини.

Російський фактор залишився дамоклевим мечем, що висів над Україною і в роки радянської влади, і після проголошення незалежної України. Як тут не згадати влучний вислів лауреата Нобелівської премії з економіки Джозефа Стігліца: «Росія – це драма, що триває вічно». Нині історики України намагаються підрахувати, яким незчисленим людськими й матеріальними жертвами обернувся нашому народу експеримент встановлення «загірної комуни» заради торжества так би мовити «диктатури пролетаріату». Далі – гірше. Новий «горизонт очікувань» впродовж вже багатьох років незалежності на шляху впровадження олігархами засад ліберального фундаменталізму призвів до несподіваного результату: довелося розпочати рахунок вже сучасним людським і матеріальним жертвам.

А поки що, констатує Василь Ткаченко, ми спостерігаємо своєрідне шокове оціпіння більшості вітчизняних аналітиків, які ніяк не можуть зійти з доріжки, второваної адептами домінуючих на Заході теорій структурно-функціоналістського аналізу: чи то у вигляді моделей «модернізації», чи то «стадій зростання». У цих західних теоріях ішлося про прийняття «третього світу», у тому числі й Україною, образу ідеалізованої моделі Америки. На біду, ліберальну теорію «модернізації» некритично, майже «на ура» сприйняла більшість пострадянських науковців та освітян. Однак, і тут слід віддати належне нашому автору багатотомника, у номері від 4 січня 1992 р. газети «Демократична Україна», він застерігав: «Звичайно, через певні обставини, як це досить часто бувало у світі, політики можуть проголосити «найпередовішу» демократію, але згодом усе-таки життя візьме своє і всі, зрештою, зрозуміють, що така демократія «не по кишені». Таке підґрунтя у вигляді громадянського суспільства влас-

ників ще треба створити. Коли ж соціальні реформи у цьому напрямі і далі будуть половинчасті і непослідовні, то, помножені на втому і масовий вичікувальний фаталізм одних людей і фанатизм інших, ці хисткі кроки викликатимуть неминучу небезпеку маневрування між демократією і диктатурою. Врешті-решт, ситуація приведе до нестійкого режиму, який завдяки уругвайському письменнику Едуардо Галькано вже зажив собі назви «демократура» [1, с.111].

То ж сьогодні залишається хіба що констатувати, що, власне, так і сталося. Цілком логічно постає питання: «Хто винуватий»? Насамперед – усі ми, бо ні наш набутий за радянських часів «простір досвіду», ні «горизонт очікувань» не відповідали новітньому виклику часу. Саме на цьому моменті наголошує згадуваний вище Дж. Стігліц: впровадження приватної власності на засоби виробництва не засвідчило для більшості громадян України зримої переваги ліберальних цінностей. І в цьому є певна вина західних радників – цих «євангелістів нової економічної релігії», які усвідомлювали недолугість запроваджуваних реформ, але, разом з тим, заохочували «ринкових більшовиків» до подальших кроків у цьому напрямі. Такої ж думки дотримується й співробітник британського Королівського інституту міжнародних відносин Джеймс Шерр: за часів Януковича «вперше країною керують люди, які не є ані демократами, ані державниками. Деякі з них навіть відверто не компетентні, і це вже ні для кого не секрет» [1, с.109, 112].

Подальший розвиток подій в Україні, пише Василь Ткаченко, можна охарактеризувати як незворотну деградацію режиму. Результатів не довелося довго чекати: державна система, не вийшовши ще з «дитячого віку», увійшла у фазу старіння; криза державних фінансів поглиблювалася у процесі прямого розкрадання державного бюджету; виробнича та соціальна інфраструктури розсипалися на очах; за відсутності справжньої національної еліти з її безкорисливим служінням батьківщині політичний клас перетворювався на банду вбивць і грабіжників. Все це призвело до втрати моральної орієнтації широких верств населення за цілковитої недовіри до влади, з одного боку, але й за низького рівня здатності до самоорганізації – з другого. Однак у суспільстві вже визрівала критична маса харизматичних особистостей, здатних до рішучих і неординарних кроків у напрямі обмеження влади великих олігархів. Як наслідок – вибух народного гніву знайшов своє втілення у феномені Євромайдану [1, с.112].

Саме ж явище Євромайдану – за всіх його перипетій і суперечностей – засвідчило крайню необхідність вийти з тієї системної кризи, яка виявила себе певною мірою в nereформованості країни, неефективності пострадянської (часто кажуть – трофейної) економіки, тривалому політичному паралічі та неузгодженості зовнішньої політики. Отож нічого дивуватися, що у підсумку кризові явища переросли у владний параліч, виявили себе у нездатності незалежної України гарантувати людям безпеку і бодай якийсь прийнятний рівень соціальної справедливості. Тут не йдеться про «оплакування» ситуації, а про необхідність усвідомлення тих чинників, які довели наше суспільство до фази «напіврозпаду».

Саме тому маємо «зупинитися й оглядітися», аби спокійно усвідомити, що нині перебуваємо в точці біфуркації з пучком різних альтернатив, і лише від нашого нинішнього вибору може значною мірою залежати майбутня парадигма подальшого суспільного розвитку. А до того ще й усвідомити, що не все залежить від нашого свідомого вибору. Йдеться про наше повноцінне входження до Європейського Союзу. До цього ми виявилися поки що не готовими, так само, як і євробюрократи, які часто-густо на практиці гальмують цей процес. Розмови про ті самі хиренні «двері до Європи, які для нас не закриті, але от тепер поки що не відкриті», вже не тішать нашого честолюбства. До того ж провідні країни світу самі загрузли у внутрішніх проблемах (взяти хоча б рішення про вихід Великої Британії з Євросоюзу), і дехто не проти того, щоб розв'язати їх на шкоду світовій периферії. Що багатьом з них до наших клопотів?

Капіталістична світ-економіка, згідно аналізу І. Валлерстайна, має свою архітектуру: ядро, напівпериферію і периферію. Ці три сфери взаємодіють між собою за принципом «залежного розвитку»: внаслідок нееквівалентного обміну ядро виграє (розвинуті капіталістичні країни), периферія програє («третій світ»), а напівпериферія – наприклад, так звані держави БРІКС (Бразилія, Росія, Індія, Китай і Південно-Африканська Республіка) посідають проміжне становище і конкурують між собою за вплив на периферію.

В ядрі капіталістичної світ-економіки перебуває лідер-гегемон: з середини XVII ст. – Голландія, в середині XIX ст. – Великобританія, а з середини XX ст. – Сполучені Штати Америки. Хто може кинути виклик гегемонам? Як правило, претенденти «на папаху» з'являються насамперед в середовищі напівпериферії. Існуюча капіталістична світ-система потужно впливала на формування національних дер-

жав та визнання їхнього соціально-економічного статусу, втягуючи їх у процес капіталістичного виробництва або залишаючи обабіч магістрального напрямку розвитку. Включення тих чи інших географічних зон відбувається поступово, в міру того, як ядро капіталістичної світ-економіки стає потужнішим. Допоки зберігалася можливість екстенсивного зростання капіталістичної світ-економіки, відбувався процес відвертої колонізації. Однак у ХХ ст., коли ці можливості було вичерпано, світ-економіка вступила у нову фазу відносин ядра і периферії шляхом запровадження політики неоколоніалізму.

У світ-системі Валлерстайна країни капіталістичної периферії чекає сумна доля. В регіоні Східної Європи це ще не так однозначно. Але в регіоні кризової «південної дуги» становище щораз то більше погіршується. Після того, як Китай зайняв у товарних ланках місце безлічі країн третього світу, ті виявилися просто зайвими для функціонування наймогутнішого ядра накопичення капіталу – вони не мають перспективи ні як робоча сила, ні як споживачі.

За цих умов, зазначає Василь Ткаченко, логічно постає питання про місце України в ієрархії країн світу. Західні експерти поділяють країни світу на п'ять категорій: «із вільною економікою»; «із переважно вільною економікою»; «із переважно невільною економікою» та «країни із невільною економікою». У 2015 р. саме до п'ятої категорії й було віднесено Україну та ще зо два десятки таких країн, як М'янма, Еквадор, Болівія, Чад та ін.. Усі ці рейтинги мають одну системну причину – неефективність ланок державного апарату. Тож напрошується висновок: державу слід розбудовувати з притаманними їй ієрархією, субординацією, системами управління, обліку та контролю, чітким визначенням функціональних обов'язків, прав, повноважень та відповідальності. Без забезпечення цих умов ставити питання про здатність однієї держави самотужки і в доволі короткий термін подолати економічний розрив «стадій зростання» та наздогнати «велику двадцятку» дуже проблематично.

Тим, хто сьогодні безнастанно твердять про якийсь «національний розвиток України» без втручання Заходу хотілось би заперечити: за умов глобалізації вважати «розвиток» однозначно «національним розвитком» є в кращому разі ілюзією, а в гіршому – цілеспрямованим одурманенням людей. Ніхто не стане заперечувати, що всі ми живемо у соціально несправедливому й висококонкурентному світі. Один і той же етап суспільного розвитку забезпечує одним народам багатство, а іншим – злидні. Те, що для

одних стало злетом, для інших обернулося занепадом. Що важливо усвідомити – одного не буває без другого. Доки існує капіталістична світ-економіка, доти існує і її ядро за рахунок експлуатації периферії. Це ядро не може розширюватися, якщо не розширюється уся світ система. А їй вже нікуди нині розширюватися: бо вона охопила увесь світ.

В разі, коли складається така ситуація, що місця в ядрі вже зайняті, «національний розвиток», як правило, не дає позитивних результатів. Так само як капіталістами можуть бути лише декілька відсотків населення, а решта – переважна більшість – капіталістами ніколи не стануть, так і країн, що входять до ядра («світових капіталістів») завжди буде небагато. Решта ж залишаться «світовим пролетаріатом» або навіть «світовими безробітними» з усіма соціальними наслідками цього становища.

ПОЛІТИКА

Отже, на порядку денному України знову постає питання: що день прийдешній нам готує? Пошуки Василем Ткаченком відповіді підводять до справді філософської проблеми: а чи спроможні ми взагалі змінювати обставини свого життя, щоб ставити перед собою таку амбітну мету, як, наприклад, входження в зону напівпериферії, або до «великої двадцятки»? А чи навпаки – об'єктивні обставини життя врешті-решт візьмуть над нами гору? Чи не станеться так, що, надірвавшись у прагненні реалізувати завідомо недосяжну мету, ми вкотре будемо відкинуті на узбіччя нашої фатально бездержавної минулої історії?

Ось тут і слід з'ясувати: коли і завдяки чому людина робить суспільні структури підвладними собі, і навпаки, коли ці структури підпорядковують собі людину? Відповідь на зазначене питання у найбільш загальному вигляді сучасна наука трактує так: людина здатна кардинально змінити існуючі структури, але лише в короткі моменти біфуркації, коли стара структура увійшла у фазу кризи. Тобто фазу того самого переходу від одного порядку до іншого через хаос, коли ослаблюються і стають рухливими суспільні скріпи. Більше того – на зламах історичного розвитку простір можливого стрімко зростає пропорційно глибині кризи. Тоді навіть слабкі та історично випадкові імпульси можуть спричинитися до історичних змін і тривалих наслідків. Наразі такі висновки вносять в суспільство

певний елемент якщо не оптимізму, то, принаймні, хоча б надії на вихід із застою.

За інших умов, зазначає Ткаченко, (жорсткої стабільності, відсутності принципових транзитивних зрушень) людська діяльність має результат лише тоді, коли її вектор відповідає загальноприйнятому спектру допустимих дій. В разі, коли система не вичерпала себе і демонструє ще певну здатність до самовідтворення, навіть найбільш «героїчні» зусилля дисидентів чи бунтівників будуть погашені «зашкарублими» інерційними структурами.

Не йдеться ні про глорифікацію «революціонерів», ні про огуду «консерваторів». Поважна наукова критика, на відміну від публіцистичних заяв, завжди толерантна до своїх попередників. Адже будь-яка соціальна структура, перш ніж стати об'єктивною реальністю, а в подальшому увійти у стадію кризи, теж була колись і кимось з певних причин побудована. І ось тепер головне дослідницьке завдання полягає в тому, щоб знайти відповідь на запитання: чому і наскільки ефективно ця структура функціонує (або не функціонує)? Наскільки тривалою може виявитися її життєздатність? Наскільки кардинальними й ефективними можуть бути результати реформування капіталістичної світ-системи і, відповідно, України як периферії цієї системи? [1, с.131-133].

Отже, як впливає з аналізу, Василь Ткаченко ставить перед собою завдання здійснити теоретичний аналіз і максимально зрозуміти той світ, у якому живемо і де намагаємося здобути собі гідне місце. І тут в нагоді знову стають напрацювання Іммануїла Валлерстайна. Насамперед йдеться про три основні засновки до аналізу. Перший: історичні системи, як і будьякі інші, мають обмежений термін існування і добігають свого кінця в точках біфуркації.

Другий: незначні дії в таких точках біфуркації можуть викликати значні зміни, але наслідки самих біфуркацій по самій своїй природі непередбачувані. Третій засновок полягає в тому, що сучасна капіталістична світ-система вступила в стадію завершальної системної кризи і навряд чи існуватиме через п'ятдесят років.

То що ж на нас чекає в найближчому майбутньому? Тут висновки Валлерстайна не надихають на оптимізм: оскільки результати кризи не можна визначити наперед, ми не знаємо, чи буде нова система (чи системи), що прийде на зміну, кращою чи гіршою від тієї,

в якій ми живемо. Єдине, в чому можна бути впевненим, що перехідний період буде часом потрясінь, оскільки ціна переходу аж надто висока, а потенціал впливу, здавалося б, незначних змін на кінцевий результат може бути великим.

Як це не дивно, але ліберал І. Валлерстайн поділяє думку К. Маркса про те, що капіталізм призводить не лише до відносного, а й до абсолютного зубожіння більшості – велика ілюзія теорій модернізації полягала в обіцянках зробити всю систему процвітаючим ядром, без убогих периферій. Сьогодні вповні очевидно, що це нездійсненно. Отже за ситуації, коли капіталізм нездатний забезпечити більшості населення Землі прийнятні умови життя, неминучим стає кінець його мирного панування і «вичерпаність» панівної ідеології – лібералізму. Суспільство рано чи пізно неминуче піде шляхом знищення існуючого донині непомірного капіталістичного присвоєння, переходу засобів виробництва в руки безпосередніх виробників. Тож поділ світу на ядро і периферію зникне не внаслідок долучення до ядра нових країн, а через поступове відживання самого капіталізму. Одначе і цей варіант розвитку не гарантований, а може бути завойований лише в наполегливій боротьбі.

Евристичний момент цього аналізу, звертає увагу В. Ткаченко, полягає в тому, що американський дослідник власним шляхом доходить висновків, які свого часу зробив К. Маркс. Іронія історії полягає в тому, що, послуговуючись теорією І. Валлерстайна, ми маємо справу не з варіантом марксизму, а з незалежним підтвердженням правоти окремих положень К. Маркса колишнім адептом ліберальної концепції «модернізації», що мала на меті замінити марксизм [1, с.134-135].

Критичну позицію щодо шляхів капіталістичного накопичення багатств у руках небагатьох займає і відомий британський соціолог і політичний мислитель лорд Ентоні Гіденс – автор відомої концепції «третього шляху», що лягла свого часу в основу політичного курсу уряду Тоні Блера. У своєму інтерв'ю від 31 січня 2018 р. він однозначно підтвердив своє уповання на вихід із кризи «третім шляхом: «Як і раніше ключові позиції я віддав би «третьому шляху», який розуміється як здатність до повної зміни політичної орієнтації – такої, що вийшла б за межі національних держав. Перед нами стоїть серйозне завдання – створити форму відповідального капіталізму, при котрому накопичення багатства узгоджується з соціальними потребами, в тому числі екологічними» [8].

При розгляді перспектив «третього шляху» для України, Василь Ткаченко з гиркотою нарікає, що, з точки зору українського обивателя, усі ці англійські лорди казна чим переймаються – нам би їхні проблеми. А тим часом Е. Гіденс акцентує увагу світової спільноти на проблемі, на яку українським аналітикам доведеться таки зважати: усі ми у цьому світі живемо у суспільстві високих можливостей і таких же високих ризиків, де практично неможливо наперед дізнатися, у що виллється взаємозв'язок між цими двома чинниками. А от на думку Е. Гіденса, саме цей взаємозв'язок – можливостей і ризиків – суть базовий для оцінки стану людства, в тому числі й існуючої ситуації в Україні [8].

В описані головної суперечності, з якою зіткнулася Україна після Революції гідності, Василь Ткаченко посилається на аналітику російського дослідника Ігоря Клямкіна та українського Олександра Пасхавера. Йдеться про ризики, пов'язані з переходом суспільства від державності приватизованої до державності правової. З огляду на ситуацію біфуркації, у якій перебуває нинішнє українське суспільство, ніхто не може дати гарантії, що цей процес переходу неодмінно закінчиться досягненням вихідних цілей у повному обсязі. Однак ніхто не може й заперечити й вірності обраного шляху – рухатися дорогою до права. А тим часом глибоко усвідомити, що «дорожню карту» з маршрутом до правової держави ще належить знайти, а потім з неї не сходити, хоч би яким вибоїстим цей шлях не був [4, с.461-480].

А питання між тим залишиться відкритим аж до тих пір, допоки цю дорогу суспільство не пройде або ж не зверне з неї. Бо наступні події, у яких протистоятиме буття наявне і буття потенційне, будуть представлені інтересами, історичними можливостями і волею різних суб'єктів. І якщо існуючі інтереси ще піддаються нашому сьогоdnішньому розумінню, то можливості й вольові ресурси груп інтересів виявляться лише згодом у міру розгортання самих подій. Тож цикл суспільно-політичних подій все ще не замкнувся, його підсумки невідомі, а рівнодіюча зіткнень різних часто принципово протилежних інтересів проглядається хіба що на найближчу перспективу.

До того ж слід зважати на негативні зовнішні обставини: постійні намагання Росії нав'язати свій проект «альтеративної цивілізації» й зробити усе можливе й неможливе щоб європейський вибір Україні перекрити, створити умови щоб наша держава була повні-

стю поглинена війною і політикою, від неї похідною. А те, що відбувається після Євромайдану з українською державністю було б відтиснене на периферію свідомості й мислення.

Тож проблемою проблем для України залишається те, наскільки Україна зможе просунутися до верховенства права у здійсненні державних реформ. І справа не в тому, вдасться чи не вдасться нашій країні впоратися з втіленням у життя широко описаної в науковій літературі ортодоксальної моделі «модернізації» в стилі горезвісної «вестернізації». А все тому, що в умовах пострадянської України ніякий шаблон не спрацює. Історії відомі трансформації тоталітарних політичних систем у правові. Але в ній не було прецедентів переходу в правовий стан квазідержави посттоталітарного типу, приватизованої групами приватних інтересів. А ці групи тим часом зуміли саме право перетворити в інструмент, що дозволяє це ж право безкарно зневажати.

Здавалося б справа за малим: після підписання Угоди про асоціацію України і Європейського Союзу суспільство має висунути зі свого середовища бажану національну еліту, здатну такі необхідні реформи здійснити. Але успадкований після Революції гідності державний апарат дістався тотально прогнилим. Як результат, в міру посування до мети стала раптом виявлятися непіддатливість проблеми реформування. З'ясувалося, що посткомуністична неправова державність не перетворюється в державність правову. Більш того, ця пострадянська система демонструє стійкість – вона блокує будь-які спроби демократизації політичної системи. І з нею поки ще не в силах впоратися ні вільні вибори, ні існуючі поза державним контролем ЗМІ, ні прийняті антикорупційні й люстраційні закони.

І тут на повну силу дався взнаки найважливіший фактор, що відображає собою сутнісну сторону пострадянської державної системи. Йдеться про корупцію, яка в цій системі вже не аномалія, а норма, органічно властивий цій системі спосіб існування і внутрішньої комунікації. Принцип функціонування корупції («гроші-влада-гроші»), який обслуговує приватні інтереси олігархів і бюрократії, встиг глибоко вкоренитися, а ґрунту для альтернативного йому принципу верховенства права в системі немає, він повинен бути привнесений ззовні, тобто з громадянського суспільства. Але поки що у владної олігархозалежної соціумі громадянське суспільство не має належної сили і волі для утвердження правового порядку.

І все ж, зазначає В. Ткаченко, всупереч всьому маємо виходити з того, що післямайданній Україні випала особлива доля в еволюції пострадянського простору. Країна стала своєрідним політичним «полігоном», на якому випробовується можливість трансформації цієї «держави-торжища» на державу правову без революційної зміни правлячого політичного класу, який називає себе «елітою». І не біда, що цей досвід поки що повчальний не стільки результативними рішеннями, скільки виявленням складних проблем на шляху трансформації. Як то кажуть, суть справи не в тому, де ми нині перебуваємо, а в тому, куди ми рухаємося. Зрештою, важливо навіть осмислення джерел тих труднощів, які привели поки що до незначних успіхів [4, с.461-466].

СОЦІУМ

Василь Ткаченко поділяє думку Олександра Пасхавера, що фундаментальною обставиною, котра визначає суперечливий характер української революції, є соціальні цінності більшості українського народу. Йдеться про стратегію виживання, вироблену століттями проживання в інших державах, найчастіше у ворожому середовищі. І ця стратегія рятувала згодом український народ і в кривавому ХХ столітті, і в новітній історії вже суверенної незалежної держави.

Однак було б некоректно не бачити новітні модифікації, набуті українським суспільством уже за роки незалежності. Той капіталізм, який утворився на пострадянському просторі, являє собою мережу монополій, в яких нувориші-власники, в союзі і під прикриттям бюрократії й політикуму, отримують свою монопольну ренту, ділячись із тими, хто їх «кришує». Сама архітектура піраміди являє собою сотні тисяч дрібніших монопольних утворень. Усе це складає ту соціальну матрицю, що являє собою тканину українського пострадянського життя. У ній вплетене все, включаючи рядових громадян, змушених шляхом корупції реалізовувати й захищати свої права. Ця соціальна матриця виникла і виявилася надзвичайно стійкою значною мірою тому, що цілком поєднується з домінуючою стратегією виживання.

Стійкість цієї олігархічної матриці забезпечується наступним чином. По-перше, вона постійно відтворює негативний відбір еліт. Чесні професіонали, якщо вони потрапляють у бюрократію чи політикум, змінюються на корупційних «своїх». По-друге, підтримуєть-

ся монопольна структура у всіх заняттях, де тільки це можливо. Як наслідок – монополія перешкоджає розвитку і стає причиною нашої бідності. По-третє, все наше формальне законодавство і неформальні норми підлаштовані під інтереси олігархату. Ось усе це в сукупності – і корупційність еліти, і монопольна організація всіх публічних занять, і підступність всіх формальних і неформальних норм – все це створює важко розв'язувані проблеми для реформаторів. З'явився раптом якийсь герой-радикал, який бажав би розрубати цей вузол одним ударом, його б чекала ганебна поразка, або й економічний та соціальний колапс країни [4, с.467-468].

Тож чи є якесь світло в кінці тунелю? Напевно можна сказати лише одне: «еліта» розділилася, що створює необхідні (хоча й недостатні!) передумови для революційних змін. Після Революції гідності влада була передана найбільш далекоглядним представникам старого політикуму. За переконаннями, судячи з усього, вони ліберали, але технології проведення реформ у них не радикально-революційні, скоріше їх можна назвати переговорно-реформаторськими. Іронія історії проявляє себе в тому, що глибоке знання олігархічної матриці і її трактування права допомагає реформаторам у цьому процесі.

Тож прагнучи реформ водночас доводиться враховувати ось цю пострадянську соціальність. А між тим час не жде, бо не лише над Україною чи Європою, але й над цілим світом уже чигає чорна тінь правого радикалізму в образі неприкаяного і «непередбачуваного прекаріату». Цим терміном у суспільних науках стали називати будь-яку ненадійну, нестійку, непостійну трудову зайнятість, а також людей, яким таку форму зайнятості нав'язано. Віднині вже йдеться про новий суперклас, що перебирає на себе роль колишнього індустріального пролетаріату як новітнього «гробаря буржуазії» (висловлюючись термінологією Комуністичного маніфесту). Випустивши цей феномен з поля зору, нам рано чи пізно доведеться переконатися, що в наші дні вже не «привид бродить по Європі – привид комунізму», а дає про себе знати феномен соціального радикалізму, що прокладає шлях до фашизації суспільства [1, с.192-247].

Проводячи паралелі із зародження нацизму в часи Веймарської республіки, Василь Ткаченко нагадує, що як тільки Велика Депресія 1929-1933 рр. потрясла світовий капіталістичний ринок, демократію в Німеччині було з легкістю відкинуто, а Веймарську республіку замінив Третій Рейх. Посилаючись на аналітику американського по-

літолога Олександра Янова, нині можна вже стверджувати, що доля веймарської Німеччини наразі оживає в долі «веймарської» Росії. Цей феномен, на щастя, деякі аналітики різних країн намагаються осягнути, і шукають шляхів, як йому протидіяти.

А для нас, українців, ця проблема уже давно перестала бути предметом академічних розмірковувань. Російська агресія проти України 2014 р. розставила усі крапки над «і». Росія не тільки проголосила себе унікальною цивілізацією, а й намагається нав'язати свою систему цінностей, далеку від засад європейської демократії, демократичних цінностей західного світу. Грузія 2008 р. та Україна 2014 р. – це лише перші кроки на шляху авторитарного імперського експансіонізму. Формуються й угруповання піхотинців «альтернативної Європи» – тих проросійських і антиєвропейських партій, які є в кожній європейській країні.

Закономірно виникає запитання: а яким же є соціальне середовище, що створює ґрунт для появи отих самих піхотинців? Бо настав час дати відповідь на сакраментальні питання: як, завдяки чому і ким стелиться доріжка радикалізації світового політичного пробудження?

Нас не повинно дивувати те, що поява прекаріату пов'язана з поступовим визріванням Четвертої промислової революції, або, як її ще називають, «Індустрії 4.0». Зміст поняття «Індустрія 4.0» означає створення на базі окремих автоматичних роботизованих систем відповідних комплексних структур, що забезпечуватимуть технологічні процеси та контроль за ефективністю роботи на будь-якому підприємстві. Першорядну роль на «розумних підприємствах» відіграватимуть автономні роботи. Четверта промислова революція змінить ланцюжок створення доданої вартості, призведе до зникнення цілих галузей і робітничих професій, призведе до збільшення масового безробіття, а поглиблення соціальної нерівності загрожуватиме зростанням катаклізмів [1, с.192-247].

Глобалізація світової економіки прискорює процес ерозії ринку праці. Неповноцінні, обмежені трудові відносини, котрі можуть бути розірваними роботодавцями будь-коли, сприяють зростанню специфічного соціального прошарку, який ніяк не може вибратися із стану прекаріату і вповні може стати живильним середовищем для соціального напруження в суспільстві. Позбавлені ліфта мобільності, люди зависають між потужною самоексплуатацією і свободою, що викликає постійне почуття тривоги. Страх втратити ро-

боту, залишитися без звичного матеріального забезпечення й опуститися на соціальне дно став у сучасному світі настільки масовим явищем, що час вже вести мову про якусь подобу епідемії страху, знайому представникам усіх соціальних верств.

Тим часом, як стверджує американський соціолог Френсіс Фукуяма, за умов справді тектонічних змін, ніхто на Заході не запропонував будь-якої програми задля пом'якшення соціальної напруги. А тим часом глобалізацію слід контролювати насамперед політично, ринок не варто вважати самоціллю, а інвестиції слід розглядати не лише з позиції накопичення капіталу, а й як внесок у розвиток середнього класу. Натомість поки що гостроту проблеми намагаються зняти популістською критикою еліт, на чому власне й зіграв Дональд Трамп у боротьбі за президентське крісло у США.

Тим часом поки що незначна кількість дослідників взялися попереджати фінансово-промислові кола й фінансову еліту своїх країн, що прекаріат – зростаючий і потенційно небезпечний клас. Адже ті, хто не бачить перед собою безпечного й чіткого в статусному плані майбутнього, рано чи пізно відчують страх і відчай. Як наслідок, ці люди можуть вимістити свій гнів на винуватцях свого нещастя. Відторгнуті від основних каналів економічного достатку, вони стають нетерпимими, часто навіть один до одного. То ж, як прогнозує американський соціолог Гай Стендінг, багатьох із них залучать популістські політики й неофашистські заклики. І цей процес уже набирає силу [1, с.209-215].

Яскравий приклад цього – ситуація, що склалася в Росії. Саме тяжіння прекаріату до популізму й фашистських закликів не може не насторожувати населення сусідніх з Росією країн. У російських наукових колах виникнення прекаріату пов'язують з першими роками після розпаду СРСР. Тоді інженери та наукові працівники ставали промоутерами різноманітних фірм, жителі периферії (з вищою освітою і без неї) – «човниками», студенти та колишні викладачі вузів, писали за гроші курсові й дипломні роботи тощо.

У підсумку, за даними російських дослідників, утворилася група ризику, представлена не лише нижнім прошарком населення (більш ніж половина населення), а й нижня частина середнього прошарку, представлена «білими комірцями». Характеристика цієї об'єднаної групи – невизначеність в трудовій зайнятості, втрата впевненості в майбутньому, хронічна тривожність. Їхня доля – не-

формальна зайнятість, будь-які види трудових відносин, заснованих на усній домовленості. До того ж, на відміну від Заходу, російська держава майже повністю самоусунулася від вирішення соціальних проблем. Прекаріат тут є не так наслідком постіндустріального світу, як «покинутості» державою. Ще одна причина – «здиравання» населення, відсутність у населення необхідних базових знань, зокрема іноземних мов, брак навичок розбудови горизонтальних відносин, без яких немислимим є сам постіндустріальний світ. Майже половина молоді практично не читає художньої літератури, її пріоритетом стає дозвілля, а по суті – байдкування. Значна частина сучасної молоді Росії гадає, що аби чогось добитися в суспільстві, потрібні не трудові зусилля, знання та етичні настанови, а лише вміння підім'яти під себе інших. То ж чи варто дивуватися, що екстремізм у молодіжному середовищі Росії став масовим явищем? [1, с.215221].

Ситуація, аналогічна російській, знайома й громадянам України. Представники українського прекаріату не вмирають з голоду й холоду, але живуть гірше за тих, хто має постійну роботу. То ж їм доводиться в середньому впродовж життя змінювати близько 30 роботодавців. Поки що цей контингент не бере активної участі у масових акціях. Одна з причин тому – зростання соціального напруження в нашій країні на даний момент дещо притлумлене у зв'язку з агресією Росії проти України. Разом з тим насторожує те, що жодна політична партія про прекаріат не дбає. Тобто – прекаріат України перебуває поза діючою політикою, і це несе в собі важкопрогнозовані ризики. Засоби масової інформації його практично ігнорують, зосереджуючись на перипетіях парламентської боротьби. А вітчизняна наука тим часом перебуває в стані напівнепритомності через постійні бюджетні секвестри. Працівники науки і освіти, які б місця вони не посідали в галузевій ієрархії, самі поступово скочуються до статусу прекаріату, формуючи його зубожілий «інтелектуальний сектор». Все це створює сприятливий ґрунт для соціального напруження [1, с.221-228].

На цьому ґрунті, як правило, виростають популісти. Вони використовують страхи прекаріату у своїх цілях, переводять проблему у сферу соціальних утопій. Популісти обіцяють гарантовані соціальні трансферти, матеріальний статок, стабільність і збільшення чисельності робочих місць. А проблеми між тим не вирішуються. Більше того – частка прекаріату в Україні збільшилася у зв'язку з напли-

вом вимушених переселенців, осіб, які втратили роботу в районах бойових дій. Процес трансформації працездатного населення в прекаріат триває, а це загрожує країні негативними наслідками.

ІДЕОЛОГІЯ

В цей час наростання загрози справжнього соціального потрясіння складається, тим не менше, гнітюче враження про відсутність ефективної соціальної стратегії, викладеної в доступній ідеологічній доктрині. І таке ігнорування ролі ідеології в суспільному житті викликає занепокоєння в академічних колах Заходу. І вже в 2012 р. Френсіс Фукуяма застерігав у статті (журнал *Foreign Affairs*, №1), що в світі нависає загроза концептуального вакууму

– практично немає ідеології, яка б пропонувала розв'язання проблем на фоні «здутих» лівих і настільки ж «просілих» неолібералів.

Саме тому Василь Ткаченко у своєму аналізі наголошує, що запит на ідеологію є, а конструктивні пропозиції відсутні. Ніде правди діти – ідеології не вигадуються, вони визначаються суспільними силами й умовами життєдіяльності людей. А тому ідеї нездатні набути сили й поширення, якщо вони не звернені до нагальних потреб велетенської кількості звичайних людей [1, с.205-209].

Насамперед потребує переосмислення домінуюча в сучасному світі модель ліберальної демократії. Тут слід усвідомити, що марксистична не здійснили свою комуністичну утопію саме тому, що зрілий капіталізм створив суспільство, основою якого став середній, а не робітничий клас. Саме тому варто акцентувати увагу на тому, що ж станеться, якщо подальший розвиток технологій і глобалізація підірвуть середній клас і зроблять неможливим досягнення статусу середнього класу для більшості громадян розвинутої країни? А загроза цьому наростає. Так, наприклад, сьогодні будь-який тренд у Кремнієвій долині означає ліквідацію низькокваліфікованих робочих місць в інших сферах економіки. Глобалізація ж призводить до того, що сотні мільйонів працівників у країнах «третього світу» обходяться корпораціям дешевше, ніж у розвинутих країнах.

Поки що жодної життєздатної альтернативи існуючій ідеології лібералізму не висунуто. Ідея «третього шляху» Ентоні Гіденса передбачає скоріше корекцію капіталізму і необхідність контролю за процесами глобалізації. Тут мова ліпше йде про ідеологічний продукт, що являтиме собою синтез ідей як лівих, так і правих, але, ра-

зом із тим, він має бути відмежованим від програм маргіналізованих груп. Водночас домінує думка, що в силу різкої соціальної поляризації в світі нова версія ідеології приречена бути популістською, а її посыл має починатися з критики еліт, які дозволити собі пожертвувати благополуччям багатьох заради процвітання невеличкої групи.

Насамперед йдеться про самоочевидні «гріхопадіння» капіталізму: і про накопичення багатства мізерною групою «еліти»; і про оборудки фінансистів, які використовують своїх лобістів для уникнення прогресивних форм регулювання й оподаткування; і про погіршення умов навчання в загальнодоступних школах, на відміну від шкіл для багатих сімей. І чи не найголовніше – про відсутність рівного доступу громадян до політичного ресурсу з метою захисту своїх інтересів. Без виправлення цієї ситуації жодних змін, очевидно, не відбудеться. Тож альтернативна ідеологія, як очікується, має на Заході ось-ось з'явитися.

А тим часом в Україні свої замороки. Неможливо закривати очі на те, що переважна більшість населення країни існує в режимі виживання. З 1991 року мав місце не лише тривалий спад виробництва, але й поява справжньої прірви у розшаруванні суспільства. За експертними даними, якщо порівняти окремі країни, то співвідношення доходів багатих і найбідніших верств населення в Китаї складає 7:1; у країнах ЄС 5-7:1; у Японії 4,3:1; а в Україні – 30:1 [4, с.74].

До того ж, звісно, не хлібом єдиним живе людина. Проблема виживання тої чи іншої спільноти є не в меншій мірі проблемою збереження нею базових елементів традиційної гуманітарної культури з усталеними в ній нормами істини, добра і справедливості. Якщо соціальна нерівність у суспільстві стає досить великою, то сам інститут приватної власності втрачає свою легітимність в громадській думці. Тим більше це стосується етапу становлення незалежності України, коли власність, яка ще донедавна вважалася «загальнонародною», сьогодні вже стала власністю олігархів. Тут легітимність втрачає вже не лише несправедливо нажите багатство, а й та влада, яка потурає олігархам. В очах своїх громадян вона теж стає нелегітимною.

Так, зазначає Василь Ткаченко, впродовж перших років незалежності ВВП в Україні знизився до 40,8%, а після наступних дев'яти років зростання ВВП ледь сягнув лише 74,1% від рівня 1990 р. Після

кризи 2008 року ВВП упав аж до 64% проти 1990 р. Нині, не в останню чергу внаслідок агресії з боку Росії, Україна так і не досягла рівня ВВП 1990 року. А в цілому впровадження приватної власності на засоби виробництва не засвідчило для більшості громадян зриму перевагу ліберальних цінностей. До того ж, за оцінкою лауреата Нобелівської премії в галузі економіки Дж. Стігліца, далися взнаки два первородні гріхи української суверенної бюрократії: відсутність верховенства права і несправедливо проведена приватизація. Як наслідок нинішні скоробагачки змушені остерігатися за долю своїх мільярдів, а тому намагаються не реінвестувати їх у своїй країні, а швидко перевести за кордон.

Нині наші зарубіжні наставники перших років незалежності – зарубіжні адепти ліберальної демократії – визнають свої помилки щодо «огульного» роздержавлення й масової та неконтрольованої приватизації. Зокрема Мілтон Фрідман говорить: «Я був неправим. Виявляється, верховенство закону має більш фундаментальне значення, аніж приватизація». Так само й Френсіс Фукуяма визнає хибними свої думки щодо всесильної «невидимої руки ринку» й наполягає нині на розбудові сильної й ефективної держави. Одна із фундаментальних передумов демократії, на його думку, полягає в досягненні певного рівня добробуту населення. Бо лише добробут «служує джерелом для виникнення стабільної демократії» [4, с.76-78]. Якщо вже йдеться про те, зауважує Василь Ткаченко, щоб ідеологія лібералізму була беззастережно прийнята українським суспільством у ранзі всеукраїнської ідеї, відносини приватної власності мають набути масового характеру, зокрема у сфері малого та середнього бізнесу. Тоді людина буде здатною захистити себе й реалізувати свій творчий потенціал. Інакше, за умов подальшої люмпенізації суспільства, рано чи пізно спрацює попит на «сильну руку» авторитаризму, яка й навчить нас не лише «жити разом», але й марширувати строєм.

І тут на нас чигає небезпека абсолютизації ідеології українського «інтегрального націоналізму» донцовського штибу, що посилено культивується нині адептами ОУН-УПА. Не варто було б зайвий раз акцентувати на цій проблемі, оскільки вона не є центральною в сучасній історії України – найпевніше політичні аутсайтери гріють на ній руки. Тим не менше, зазначає Василь Ткаченко, якщо ми вже апелюємо до безальтернативності нашої євроінтеграції, то маємо хоча б усвідомити, з яким ідейним багажем на нас там чекають і

яким історичним досвідом ми можемо збагатити європейську цивілізацію. Звісно, ми маємо зважати й на те, що не завжди наше історичне минуле сприймають на Заході адекватно. Не в останню чергу завдяки агресивній російській пропаганді Європу залякують нібито небувалим посиленням в Україні правих рухів та ідеологій, неприйняттям нею культури постмодернізму, а натомість заграванням з націоналізмом, намаганням опертися на традиції націоналістичних консервативних партій міжвоєнної доби, скомпрометованих співпрацею з фашизмом.

Що й казати – важко «старій Європі» досягнути специфіку формування націй у Східній Європі, а надто в новоутворених пострадянських країнах. Перейнявши ідеєю «мультикультуралізму», європейці часто-густо випускають з поля зору те, що громадяни пострадянського простору часто зазнавали в недалекому минулому подвійного приниження своєї ідентичності: і з боку комуністичного тоталітаризму, і з боку панівних титульних націй (досить згадати тост Сталіна «за великий російський народ» – переможця в війні, нібито інші народи й не поклали мільйони життів на олтар Перемоги). Зрозуміло, що нині ці пригнічені раніше нації проходять етап певної психологічної компенсації за минуле приниження.

Те ж саме й щодо ставлення до процесів глобалізації. Західна Європа реагує на них, спираючись на ефективні сформовані віками державно-управлінські структури. В той же час Східна Європа намагається утвердити свою ідентичність перед наступом космополітичної культури постмодернізму й телекомунікаційної цивілізації, спираючись на принципи національного солідаризму з їх психологією змобілізованості й соціальної відповідальності, як це було на Заході в XIX – початку XX століть.

Чи кожні набутки історичної спадщини України годяться для вирішення сьогоденних проблем? Звичайно ж, ні! Треба мати мужність переглянути минуле й провести певну інвентаризацію, бо нація, як на тому акцентував Ернест Ренан – це не лише те, що пригадують, але й те, про що забувають – викреслюють із святощів національного пантеону. Така робота в Україні вже була здійснена робочою групою істориків при Урядовій комісії з вивчення діяльності Організації українських націоналістів та Української повстанської армії. У підготовленому ними підсумковому документі, зокрема, наголошується на тому, що організатори й ідеологи ОУН прагнули запозичити елементи політичних і соціально-економічних про-

грам італійського фашизму. Такий гріх лежить не лише на українцях – у свій час Вінстон Черчилль дуже схвально відгукувався про політичний режим Муссоліні.

Та суть справи, зауважує Василь Ткаченко, полягає не лише в осмисленні історії, а у розв'язанні актуальних проблем сьогодення: чи можемо ми, долаючи спадщину радянського тоталітарного режиму й орієнтуючись на євроінтеграцію, опиратися при тому на духовну спадщину оунівського «інтегрального націоналізму»? І на це питання уже дали відповідь провідні українські історики: «Якщо брати до уваги набір зовнішніх і функціональних ознак у певний період існування ОУН (наприклад, культ вождя, прагнення встановити монопольну диктатуру, побудова чіткої партійної ієрархії із залізною дисципліною, надання ідеології рис релігійного світогляду тощо), то цю організацію можна ототожнювати з радянським тоталітаризмом».

Аналогічну оцінку оунівському «інтегральному націоналізму» дає й представник української діаспори професор Іван Лисяк-Рудницький: «Український націоналізм підходить під поняття тоталітарного руху... Твердження, що націоналістичний рух уже в 1943-1944 рр. перейшов на демократичні позиції, не має достатніх підстав» [14]. Отже, робить висновок Василь Ткаченко, коло замкнулося і ніхто не зможе нас переконати, що «свій», «рідний» український тоталітаризм усе-таки нам ближчий, аніж «чужий» радянський тоталітаризм [3, с.111].

Тим не менше, на жаль, мусимо констатувати: з емігрантського середовища на ґрунт незалежної України була занесена збанкрутіла ідеологія інтегрального націоналізму тоталітарного штибу. Найгірше, що її підхопили молоді й недосвідчені в перипетіях ідеологічного протиборства часів холодної війни адепти, які й гадки не мають, яку тривалу й болісну еволюцію довелося пройти якійсь (на жаль – незначній) частині учасників визвольної боротьби, щоб, урешті-решт, стати на демократичну платформу.

У контексті проблем ОУН-УПА, вважає Василь Ткаченко, позитивною спадщиною можна вважати не стільки ідейні набутки організації, скільки нинішній практичний досвід подолання проблем, які залишилися нам у спадок і від радянського, і від оунівського тоталітаризму. Так, після довгих років замовчування, уже за часів Кучми-Квасневського було набуто досвід політичного порозуміння незалежної України з Польщею щодо Волинської тра-

гедії 1943 р. – війни двох народних стихій, справжнього кривавого протистояння, яке було детерміновано обоюстороннім екстремізмом, що знецінював людське життя, виправдовуючи все патріотичними гаслами. І тут не може бути виправдання жодній стороні.

Було б помилкою стверджувати, що Україна до часу великого примирення з Польщею щодо волинських подій не мала у своєму арсеналі принципів духовного очищення. Варто згадати заклик Тараса Шевченка в «Передмові» до «Гайдамаків» щодо єднання з поляками після кривавих подій Коліївщини: «Серце болить, а розказувать треба: нехай бачать сини і внуки, що батьки їх помилялись, нехай братуються знову з своїми ворогами». Проте з боку Шевченка це був лише заклик, а реального примирення сторони досягли лише півтора століття по тому і, не в останню чергу, завдяки невтомній праці Єжи Гедройця, котрий наполегливо популяризував серед поляків гасло: «Без незалежної України вільна Польща неможлива».

Тим часом проблема ОУН-УПА, напевно, ще довгі роки не буде знята з порядку денного, оскільки вона уособлює тривалий період боротьби значної частини українського народу за свою державу, часто-густо боротьби тими засобами й методами, які практикувалися в Європі часів її фашизації і в Євразії часів більшовицького тоталітаризму. Це зовсім не означає заклику «все забути і простити»: злочинці не мають уникнути кримінальної відповідальності, де, згідно з принципами німецького філософа Карла Ясперса, вищою інстанцією є суд, що з дотриманням усіх необхідних формальностей точно встановлює склад злочину і застосовує відповідні закони. Крім того, зазначає філософ, кожна людина разом з іншими несе відповідальність за те, хто і як ним править – це і є політична відповідальність, де вищою інстанцією є воля і влада переможця. Так само кожен поступок підлягає й моральній оцінці, і вищою інстанцією тут є власна совість. В разі ж коли поряд творилося зло, а свідок нічого не зробив щоб зарадити справі – Ясперсом вводиться поняття метафізичної відповідальності, де вищою інстанцією є лише один Бог. В цілому це є проблемою особистісного вибору, пошуку шляхів внутрішнього очищення – катарсису.

В той же час, зазначав видатний німецький мислитель Теодор Адорно, не слід допустити колективної вини цілої нації. Тим більше тінь минулого не повинна вічно висіти над цілим поколінням, ввергнутим в бездну війни, оскільки конкретні люди завжди підвладні об'єктивним обставинам. І тут не слід забувати про нову небезпеку

– опираючись на фразу, що все залежить лише від людей, на людей часто-густо звалюють усе, що залежить від обставин, внаслідок чого ці обставини залишаються непорушними. Звідси і висновок Т. Адорно: «Минуле буде опрацьовано лише тоді, коли вдасться подолати самі причини подій минулого» (4, с.84).

Отже, лише всесторонньо осмисливши ситуацію можна дійти істини в опрацюванні минулого. І тут з самого початку необхідно проводити чітку грань у питанні про ступінь винуватості. Інакше зі злом не буде покінчено ніколи. Це – ази християнсько-іудейської парадигми європейської цивілізації, яка сама пережила глибину падіння в безодню фашизму, але віднайшла у собі силу й мужність переосмислити минуле й дійти креативних висновків на майбутнє. То ж і ми маємо переосмислити минуле ОУН-УПА й усвідомити – їхня ідейна спадщина не є тим духовним набутком, якого чекає від нас нинішня Україна та й об'єднана Європа. Власне, проблема не в тому, як би сподобатися сучасній Європі. Це насамперед наша внутрішня проблема, яку неможливо вирішити лише в політичній площині, а неминуче так само в моральній, освітній, в поширенні історичної правди, якою б гіркою вона не була (4, с. 80-105).

ГЕОПОЛІТИКА

Ставлення до геополітики в академічних колах складалося до недавніх пір дещо гордовито зневажливе – мовляв, усі ці геополітичні побудови відходять у минуле. Чи ж варто серйозно розглядати ідеї, засновані на суміші географії, біології та мальтузіанської демографії у вік глобалізації, коли ми оперуємо поняттями «інформаційної революції», «світ-системного аналізу», «мережевого суспільства» тощо?

І ось, згідно з концептом «русского мира», на світ Божий впливає політизація географічного фактора щодо захисту Росією таких собі «співвітчизників» – російськомовних громадян сусідніх щодо Росії країн. Здавалося б – де тут межа цинізму, коли фактор етнічного походження превалює над інститутом громадянства? Однак факт залишається фактом: гібридна війна у формі анексії Росією Кримського півострова, а також у машкарі воєнного протистояння на Донбасі повернули всіх до суворой реальності – у сучасному глобалізованому світі, як це не дивно, запанувала геополітика. У своєму багатотомному виданні В.Ткаченко піддає цей феномен глибокому

аналізу. Насамперед це стосується другого тому під назвою «Россия: беспутье агрессора», цілеспрямовано виданого російською мовою у розрахунок на більш широке залучення російськомовної читацької аудиторії [2, с.246-295].

А ще 25 років перед тим – 21 листопада 1990 р. Паризька Хартія для нової Європи сповістила про входження людства в еру демократії, миру та єдності. Якщо не всього, чи не всіх водночас, то принаймні держав Європи і тих країн Євразії, які зобов'язуються дотримуватися європейських цінностей, зафіксованих у документі. Особливо надихав пункт Хартії щодо гарантування безпеки й відкриття нових можливостей для Європи за умови домовленостей щодо спільних зусиль у військовій сфері. Ішлося і про роззброєння та зміцнення довіри та безпеки, і про повну та загальну заборону хімічної зброї, і про завершення переговорів щодо «відкритого неба». А найголовніше – піднімалося питання про співробітництво щодо захисту демократичних інститутів від дій, котрі порушують незалежність, суверенну рівність і територіальну цілісність держав-учасників. Тобто йшлося про незаконні дії, що включають у себе тиск зовні, примушування і підризу діяльність.

І неспроста Василь Ткаченко ставить запитання: то чому ж не спрацьовує європейська безпека? Він висловлює припущення, що всі біди на голову України сталися, не в останню чергу, унаслідок принципової зміни міжнародної обстановки й характеру взаємовідносин між державами у ХХІ ст.. Холодна війна, на превеликий жаль не відійшла в минуле. Вона пережила інкубаційний період і з'явилася в нинішньому «постбіполярному світі» в новій мутаційній формі гібридної війни. Саме про це відверто було зазначено в доповіді Європейської ради з міжнародних справ (ЄРМС), опублікованій в листопаді 2014 р.. У ній йшлося про те, що у березні 2014 р. європейці несподівано проснулися у світі Володимира Путіна, де кордони можна змінювати явочним шляхом, міжнародні інститути безсилі, економічна взаємозалежність стає джерелом небезпеки, а передбачуваність – скоріше обов'язок, ніж перевага. Вторгнення Росії в Україну змусило ЄС визнати, що замість того, щоб поступово, буквально молекулярно розповсюджуватися на увесь континент, а в остаточному підсумку – на всю планету, його ідея європейського порядку обрушилася. Постмодерністський європейський порядок неочікувано виявився у загоні. Криза в Криму ознаменувала закінчення постбіполярного європейського порядку [4, с.248-251].

Отже після обвалу системи європейського порядку стало зрозуміло, що чутки про наглу смерть геополітики виявилися дещо перебільшеними. Ідеологеми «особливого шляху» та «суверенної демократії» в Росії стали не просто способом виправдання непорушності авторитарного режиму цієї країни, але й джерелом нещасть, страждань і смерті – насамперед в Україні. Тобто, ідеологічно розвінчану геополітику російська влада щохвилини насаджує у сфері практичної політики. А тому саме нині й приходить розуміння того, що «концепт геополітики сьогодні вимагає найпильнішої уваги, оскільки за його прагненням до реінкарнації стоять реальні загрози загальноцивілізаційного характеру.

Іншими словами: геополітика – це сувора реальність наших днів, а породжені нею драми мають вивчатися і аналізуватися, але як свого роду політична кримінологія. Підхід до міжнародної політики як до гри «з нульовою нічиєю», в якій виграш одного дорівнює програшу іншого, ідеологічно повністю дискредитований. Але це не знищило його практичну живучість. Це проявилось і в тому, що Європа недооцінила, наскільки далеко В.Путін готовий зайти у захисті того, що він оголошує «ключовими інтересами Росії». Деякі європейські оглядачі прийшли до думки про те, що в результаті вийшла доволі негарна історія зради національних інтересів України. А тим часом всім стало очевидно, що Путін перетворює Росію з колишньої світової держави на геополітичного рекетира.

Що приховується за настирними діями Путіна щодо відродження геополітики? А підспудна правда, вважає Василь Ткаченко, до банальності проста – черговий переділ світу після того, як Росія відновила свій військовий потенціал. Зрозуміла річ – із неминучим закріпленням за нею нібито належної їй «зони відповідальності».

Ідеологи Росії наполягають, що підсумки Другої світової війни мають і до сьогоднішнього дня залишатися інституціональною основою існуючого міжнародного порядку. Тому-то так бучно відзначається в Росії День Перемоги, щоб підкреслити, нібито нині вона вже відновила свій воєнно-політичний потенціал і не допустить жодної переоцінки принципів, які були усталені в результаті Другої світової війни. Росія всіляко демонструє, що не дозволить прирівнювати сутності нацизму в Німеччині і сталінізму в СРСР. Це Росію не влаштовує. Над Росію, виявляється, віднині і навіки має сяяти німб «переможця фашизму», що надає будь-яким її діям на міжнародній

арені ореол святості. Зокрема, мовляв, це дає Росії право навішувати ярлик «фашистської держави» на нашу країну, і тим самим обґрунтовувати власне «право» на застосування будь-яких каральних акцій проти України.

При цьому Росія звинувачує Захід у тому, що нібито США та Європейський Союз нехтують ключовою умовою, на якій покоїться післявоєнний європейський, а у значній мірі і світовий порядок – фіксацією сфер впливу між державами-переможцями. На цьому, мовляв, базувалися Гельсінські домовленості – апофеоз Ялтинсько-Потсдамської системи. Отже, по-перше, Росія переслідує мету зафіксувати сфери впливу великих держав, до яких відносить і себе. По-друге, на думку Кремля, концерт великих держав має протистояти лавині самовизначень, коли ряд молодих країн стає на шлях пошуку своєї цивілізаційної ідентичності. По-третє, Росія хотіла б гуманітарну «третю корзину» про права людини «прив'язати» до воєнно-політичних інтересів держави. Тобто, має восторжествувати принцип «людина для держави», а не навпаки – «держава для людини» [4, с.256].

Василь Ткаченко переконаний, що Путін і розпочав війну проти України щоб змусити Захід «явочним порядком» прийняти ці умови. Звісно, були тому й внутрішні причини: Путін зрозумів, що створений ним державний капіталізм більше не здатен забезпечувати економічне зростання. Держави подібного типу створювалися для війн. От щоб виправдати існування нинішньої системи влади, він був змушений цю війну розпочати.

Кинувши виклик цивілізованому світу, Росія сама опинилася у вкрай складному становищі. Її економічні та стратегічні позиції значно погіршилися, а доступних контрзаходів не так уже й багато, і до того ж вони мають вельми невизначений характер. Так що розвиток подій на лінії фронту є серйозною перевіркою на міцність Москви. Хід воєнних операцій на Донбасі довів, що російським збройним силам не вдалось окупувати якусь доволі помітну територію України, у тому числі й унаслідок незадовільних логістичних перспектив армії. Росія обмежена й щодо використання енергетичної зброї проти України, оскільки це неможливо без завдання збитків європейським країнам. Таким чином, судячи з усього, найбільш вірогідними діями на шляху продовження Росією гібридної війни проти нашої країни будуть дедалі частіші спроби у організації контрреволюції в Україні.

Звісно, Україна розраховує на належну допомогу з боку Заходу, насамперед США, а тому має рахуватися із національними інтересами своїх партнерів. В цілому ситуація стала складатися таким чином, що Захід нині посідає завідомо виграшну позицію: він прекрасно розуміє, що єдина сфера, де у В. Путіна є щось схоже на паритет чи баланс сил, – військова. У всіх інших він передбачувано й безнадійно програє. Чи то ефективність економіки, чи соціальні програми, освіта, медицина та навіть інформаційний вплив. Лише на своїй – військовій – «території» він здатен вигравати. За цих умов важко уявити собі, що Захід утягнеться у збройне протистояння з Росією. Скоріш за все йому більш вигідна ситуація «замороженого конфлікту», та переходу до мирного співіснування. Схоже на те, Захід виходить із розуміння, що Донбас – це «чорна діра», свого роду гиря на ший В.Путіна. Чи зможе Москва утримувати на плаву економіку та зберегти свою територіальну цілісність у поточних економічних умовах і за несприятливого співвідношення сил? Якщо ні – сама федерація перебуває під загрозою.

А тим часом геополітика набирає обертів. Росія показала себе експансіоністською державою. Вона втягнулася у процес створення навколо себе «буферних зон», а значить США будуть протидіяти Росії. Досягнення порозуміння в цій площині малоімовірне. Таким чином, напруга триватиме і в якійсь мірі навіть посилюватиметься. Не виключено, що ці процеси можуть розтягнутися на довгі роки, якщо не на десятиліття.

Утім, вважає Василь Ткаченко, наше майбутнє доволі таки непередбачуване й багате на різноманітні перипетії. Хто, приміром, міг передбачити, що В.Путін, якого ще 2013 р. проголосили «людиною року», лише за рік по тому стане ізгоєм у міжнародному співтоваристві демократичних держав? А що вже буде з самою Росією – час покаже.

РЕЗОНАНС

Немає гіршої долі для людини як бути непочутою. Звісно, краще якщо тебе розуміють, сприймають або навіть і співчують. Але бути непочутим – це вже справжнє лихо, безнадія і розпука. Це стосується і пересічної людини й геніальної. Візьмемо спершу для прикладу найвищу моральну мірку – душевне сум'яття Тараса Шевченка:

Либонь уже десяте літо,
Як людям дав я «Кобзаря»,
А їм неначе рот зашито,
Ніхто й не гавкне, не лайне,
Неначе й не було мене.

....

Мені, було, аж серце мліло,
Мій Боже милий! Як хотілось,
Щоб хто-небудь мені сказав
Хоч слово мудре; щоб я знав,
Для кого я пишу? Для чого?
За що я Україну люблю?
Чи варт вона огня святого?

...

Отак-то я тепер терплю
Та смерть із степу виглядаю,
А за що, ей-богу, не знаю!
А все-таки її люблю,
Мою Україну широку...

Що це, як не глас кричущого в пустелі? Хіба це не на рівні заклик біблейського пророка до розбудови шляху до Господа на місці убитого бездоріжжя? Згадаймо, як це у пророка Ісаї (40: 3-5): «На пустині вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому! Хай підніметься всяка долина, і хай знизиться всяка гора та підгірок, і хай стане круте за рівнину, а пасма гірські за долину! І з'явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло, бо уста Господні оце прорекли!».

Що з того, що усі ці заклики пророка люди пропускали мимо вух, адже в атмосфері відчаю мало хто відважився братися за такий тяжкий труд – стелити путь до Господа. Саме тому, з одного боку, оцей фразеологізм – «глас кричущого в пустелі» – набув такого песимістичного змісту. А втім, з другого боку, велич шевченкового слова у плінному житті й подальшій долі України надихає нас на віру в остаточну перемогу – хай здобуту не першим поколінням незалежної України, а принаймні другим, в усякому разі – третім. Адже по-

бутує в народі житейська віра в те, що «джентльменом стають лише в третьому поколінні». Може «закон третього покоління» врешті-решт спрацює?

Звісно, важко дозволити собі міряти багатотомну наукову працю Василя Ткаченка шевченковою міркою. Але тоді виникає питання – «А якою ж?». Слід би уже долати наш комплекс меншовартості й ставити перед собою максималістські завдання «вимагати неможливого». Бо ж автор і сам заявляє: «Анексія Криму та розв'язання Російською Федерацією війни на Донбасі поставили питання ідентичності в принципово іншу площину. Настав час усвідомити, що Росія – це постійний виклик Україні, на який слід безперервно знаходити адекватну відповідь, формуючи українську національну ідентичність як рівнозначну фактору національної безпеки. Маємо жити і творити з урахуванням того, що є «час війни і час миру», бо, відповідно до Святого Письма, «для всього свій час, і година своя кожній справі» [1, с.8-9]. От, здається, прийшов і його час... Бо ж на наукову продукцію Василя Ткаченка таки «гавкнули й лайнули» – судячи з усього на замовлення антиукраїнських сил. Одну «джинсу» підготував такий собі експерт – кандидат геолого-мінералогічних наук, спеціаліст по юрському періоду Костянтин Дикань. Другу «джинсу» опублікував більш знаний український літературний критик та журналіст за спеціальністю «російська мова і література» Костянтин Родик. Ну, прямо тобі новітні балалаєчники-шарикови: «Эх, говори Москва, разговаривай Россия!». Обидва чомусь самозванно позиціонували себе експертами з питань суспільно-політичної літератури. Аналізувати їхні наскоки немає потреби – належну відсіч вони отримали від Василя Ткаченка в газеті «Україна Молода» від 11 квітня 2017 р., за що хочеться висловити вдячність редактору газети Михайлу Дорошенку, який, дотримуючись журналістської етики, розмістив цей матеріал-відповідь.

Особливо глибоку вдячність з боку Академії політичних наук хотілося б висловити головному редактору газети «День» Ларисі Івшиній за її постійну увагу до продукції Василя Ткаченка. Саме на сторінках цього видання знаний критик суспільно-політичної літератури Ігор Сяндюков опублікував три рецензії: «Небезпека виходить із Кремля» (День, 11-12 березня 2016 р.); «Книга для критичного думання» (День, 26-27 січня 2018 р.); «Доба особливих ризиків» (День, 20 липня 2018 р.). Якщо в нашому огляді обійтися без деталіза-

ції і виділити головне, що побачив І. Сюдюков у працях В.Ткаченка, то: «Перед нами – не просто збірка публіцистичних есеїв, а серйозне історіософське дослідження... Аби не діяти наосліп у сучасному жорстокому, непередбачуваному світі, і політикам, і «пересічним» читачам корисно буде ознайомитися з книгою Василя Ткаченка. Тим більше, що написана вона не «сухою» мовою, а, навпаки, цікаво і доступно».

В газеті «Нація і держава» від лютого 2016 р. відгукнулася на продукцію Василя Ткаченка й Марія Базелюк, зазначаючи, що автор книг «сам бере безпосередню участь у долі України», вдаючись, зокрема, до інтелектуального волонтерства – «видання книг власним коштом» (Базелюк М. Психологія орди як чинник агресії).

Як це годиться для солідної інституції, з плином часу книги Василя Ткаченка привернули увагу й такого поважаного часопису як «Український історичний журнал». Доктор наук з управління Олена Суший, даючи оцінку книзі «Россия: беспутье агрессора», вважає, що монографія є своєрідним зразком наративу – «реконструкції історії сьогодення як способу конструювання майбутнього... За жанром вона більше тяжіє до наукової публіцистики, що, однак, жодним чином не впливає на глибину аналізу та логіку викладу матеріалу» (Український історичний журнал. – №4. – 2017 р. – с.221.).

Доктор історичних наук Сергій Падалка в рецензії на книгу «Україна: quo vadis – куди йдемо?» дає високу оцінку, вважаючи, що «Наукова новизна одержаних результатів обумовлена передусім темою роботи – першою у вітчизняній політології спробою комплексного дослідження ідентичності України» (Український історичний журнал. – №1. – 2018 р. – с.219.).

Високо оцінив інтелектуальний доробок Василя Ткаченка й широко знаний серед науковців заслужений діяч науки і техніки України, доктор філософських наук Зореслав Самчук. Зазвичай скупий на похвалу і похvatний на гостру критику, на цей раз З. Самчук розщедрився такою характеристикою: «Автор належить до плеяди мислителів класичного сократівського штибу, які бачать і відтворюють дійсність максимально виразно. Якщо переважна більшість колег Василя Ткаченка зосереджують значні зусилля на наданні своїм думкам якомога більш «академічного» забарвлення, то автор книги «Россия: беспутье агрессора» переймається діаметрально протилежною проблемою – як редукувати сократівську мудрість до того «горизонту можливостей і очікувань», який у змозі підкорити читач.

Принагідно зазначу, що таке спрощення не позначається негативним чином на аргументаційному, ілюстративному та інтелектуально-естетичному рівні опублікованої праці» (Суспільно-політичні процеси. – №2-3 (6-7), – 2017. – с.300).

Що ж стосується рецензій на продукцію Василя Ткаченка з боку лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, доктора історичних наук, академіка НАПН України Володимира Мельниченка, то це мало б бути предметом окремого наукового дослідження, настільки думки і судження обох переплітаються й синтезуються в глибоких умовиводах і блискучих, справді мистецьких характеристиках. Сьогодні ж ми обмежимося лише констатацією з боку В. Мельниченка того, що «інтелектуально густий текст викликає ремінісценції, асоціації, примушує замислитися». Тож, закликає рецензент, «обов'язково читаймо, а то й вивчаймо книгу Василя Ткаченка. Подібні праці можуть бути не менш корисними, ніж зброя. Сильною стороною дослідження вченого є широке залучення думок і констатацій, аналізів і висновків, як західних, так і російських політологів, а також соціологічних досліджень, які вкупі допомагають об'ємно розглянути параметри «гібридної війни» Росії проти України, глибше зрозуміти історичний смисл соціального феномену, відомого як Євромайдан 2013/2014 рр.» (Суспільно-політичні процеси. – №1 (5), – 2017. – с.361).

Володимир Мельниченко переймається проблемами інформаційно-інтелектуального простору в Україні, оскільки, на його думку, щодня з ранку до вечора по телеекрану віщують-торочать сучасні незліченні політологи, політтехнологи, експерти, аналітики, консультанти, коментатори, радники, котрі, звісно, позиціонують себе інтелектуалами та часто-густо не є ними. Воістину багато говорять ті, кому нічого сказати, і чимало пересічних людей заплутуються в потоці бездумно-зайвих слів. І в той же час, коли йдеться про наукову продукцію Василя Ткаченка, то: «автор із тих, які вміють робити конкретну справу, і, якби ті, котрі цього не вміють, але вчать інших, зачерпнули з його книги децицію наукових знань й інтелекту, тобто здатності думати, мислити, то це таки пішло б на користь і їм, і людям, до яких звертаються. Не кажу вже про купу депутатів, інших можновладців – їм би таки корисно було познайомитися з книгою «Україна: quo vadis – куди йдемо?». Може тоді, говорячи словами Шевченка, «розпадеться луда на очах ваших неситих...». Утім навряд...» (Суспільно-політичні процеси. – № 1 (8). – 2018. – с.269).

Ось на цій, хоч і не надто оптимістичній ноті, хотілось би поки що зупинитися. Будемо сподіватися, що наукова громадськість України ще не раз відгукнеться на появу нової продукції Василя Ткаченка, якому, наразі, виповнюється 75 ювілейних літ.

ЛІТЕРАТУРА

Ткаченко В. Україна: quo vadis – куди йдемо? – К.: Видавництво ЛОГОС УКРАЇНА, 2017. – 424 с.

Ткаченко В. Россия: беспутье агрессора. – К.: Издательство ЛОГОС УКРАИНА, 2016. – 432 с.

Ткаченко В. Україна: в пошуку ідентичності (Нариси політичної освіти). – К.: ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТІЯ, 2018. – 560 с.

Ткаченко В. Україна – Росія: на сконі «пропащого часу». – К.: ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТІЯ, 2018. – 482 с.

Августин А. Исповедь XI, 14 // Антология мировой философии, т.1, ч.2. М., 1969. – с.588.

Бильд К. В мире началась новая эра [Эл. ресурс]. – Режим доступа: <http://inismi.ru/politic/20180110/241154174.html>

В Украине назвали единственный способ остановить армию Путина [Эл. ресурс]. – Режим доступа: <https://fakty.ua/277448v-ukrainenazvaliedinstvennyisposob-ostanovitarmiyputina>

Гидденс Э. «Мы страдаем от космополитической перегрузки», и перед нами стоит серьезная задача – создать ответственный капитализм» [Эл. ресурс]. – Режим доступа: <http://gefeter.ru/archive/23882>

Грушевський М. Історія України-Руси. – Т.3 [Ел. ресурс]. – Режим доступу: <http://litopys.org.ua/hrushrus/iur3.htm>

Драгоманов М. Чудацькі думки про українську національну справу. Вибране. К., 1991 [Ел. ресурс]. – Режим доступу: <http://litopys.org.ua/drag/drag19.htm>)

Івшина Л. Ліна Костенко – геній в умовах розблокованої антикультури! // «День», 2016, 1819 березня. – С.31

Клямкин И.М. 2014й год Украины. – М., 2015. – с.63 Козеллек Р. Минуле майбутнє. Про семантику історичного часу. – К., ДУХ І ЛІТЕРА, 2005. – с.350375

Лисяк-Рудницький І. Історичні ессе: В 2 т. – К.: Основи, 1994. – Т.2. – с.250, 256

ФОРМА ДЕРЖАВНОГО ПРАВЛІННЯ ЯК КОНЦЕПТУАЛЬНА І ПРАКТИЧНА ПРОБЛЕМА: ДОСВІД УКРАЇНИ*

У статті визначені особливі політологічні підходи до розуміння поняття «форма державного правління», у порівнянні з формальними юридичними підходами. Наведено приклад політологічної класифікації республіканських форм правління. Висвітлені проблеми кореляції понять «форма правління» та «політичний режим» а також невідповідності реальної форми правління та номінальної. Проаналізовано три шляхи мутації республіканських форм під впливом традиційних політичних культур нових держав, зокрема, на прикладі України.

Ключові слова: форма правління, предидентціалізація, монархизм, біцефальна виконавча влада, гібридизація форми правління, корупція.

In this article there were defined special approaches of political science to understanding the concept of «form of government», compared with the formal legal approaches. We gave the examples of political science classification of republican forms of government. There was shown the problem of correspondence between terms «form of government» and «political regime» as well as the contradiction of real and nominal form of government. We analyzed three ways of transmutation the republican model under the influence of traditional political culture by new states, particularly the example of Ukraine.

Key words: form of government, presidentialization, monarchy, bicefal executive power, hybridization of form of government, corruption.

Тривалий історичний розвиток інституту держави і глибокі трансформації державного врядування залишили багатий матеріал для концептуального осмислення раннім представникам політичної думки та сучасним теоретикам політичної науки. Метою даної статті

* **Мироненко П.В.** Форма державного правління як концептуальна і практична проблема: досвід України / П.В. Мироненко // Політологічний вісник. Зб-к наук. праць. – К.: «ІНТАС», 2011. – Вип. 52. – С. 219-228.

є висвітлення проблем політологічного аналізу форм державного правління, зокрема, українського досвіду їх впровадження і трансформації.

На різних історичних етапах поняття форми правління мало різний сенс. Принаймні з часів Платона і Аристотеля можна говорити про дослідження певного континууму між монархією/тиранією і демократією/охлократією – правлінням одного та багатьох. На цьому континуумі фіксувалися актуальні форми політичного правління – їх розміщення між крайніми точками визначалося тим, хто здійснює реальну владу, скільки осіб бере участь у прийнятті рішень і в який спосіб ці особи отримують такий статус [1]. Античні підходи та класифікації переглядалися і доповнювалися із ускладненням державної організації, зміною основ легітимності, розвитком права. Більш «молода» політична наука в процесі свого становлення багато запозичила з юридичної теорії держави і права, наприклад, усталену класифікацію форм державного правління – поділ на монархію і республіку з подальшою їх специфікацією. Відмінною рисою політології, у порівнянні з юриспруденцією, що прагне до конструювання універсальної і довготривалої (на скільки це можливо) нормативної бази, є більш розкутий теоретичний дискурс і потреба повсякчасної верифікації концептуальних здобутків на предмет їх відповідності справедливим чи ні – але об'єктивним реаліям.

Останнім часом у політологічній літературі набуває поширення інший підхід до класифікації форм правління, базований не на формально-юридичному вираженні джерела влади (народ, монарх), способі формування вищих органів державної влади (вибори, призначення, наслідування) тощо, а на оцінці реальних повноважень державних органів та інститутів, визначенні суб'єктів, які де-факто мають пріоритет у здійсненні державної влади. Наново поставлені такі питання: хто здійснює реальну владу, скільки осіб бере участь у прийнятті рішень і в який спосіб ці особи отримують такий статус – дають змогу сформулювати сучасне політологічне бачення форм державного правління [2].

Один із прихильників ревізії усталеної концепції форм правління, Сергій Рябов, наводив, на нашу думку, цілком слушні аргументи щодо недоцільності постійних запозичень юридичних підходів політичною наукою. Його критика полягала, зокрема, у непродуктивнос-

ті відстоювання традиційного поділу на монархію та республіку за сучасного стану справ у світі. Колишній антагонізм між монархією, як вираженням монархізму, та республікою, що уособлювала демократичні колегіальні засади правління, зійшов нанівець. На сьогодні більшість конституційних монархій тяжіють до парламентських республік, а деякі республіки пострадянського простору і третього світу більше нагадують колишні абсолютні монархії. Таким чином, багато монархій і республік змінили саму свою сутність, відображену в етимології даних понять: монархія – від грецької «єдиновладдя», а республіка – з латини «народна справа». Цю ситуацію добре характеризує риторичне запитання С.Рябова: «чи багато практично-політичного значення міститься у традиційно усталеному віднесенні Канади, Австралії чи навіть і Великобританії до держав із монархічною формою правління?» [3].

Визначальною й відповідною параметрам політичної науки ознакою розрізнення форм державного правління український вчений пропонував вважати, перш за все, «спосіб формування установ виконавчої влади, джерело формування та керування урядом, від чого залежить характер репрезентації інтересів корпоративних та загальнонаціональних, співвідношення владних повноважень, якими наділені суб'єкти державного врядування»[4]. В умовах домінування різноманітних республіканських форм, суттєвим для ідентифікації та класифікації форм правління є спосіб підпорядкування виконавчої влади; саме він визначає конструкцію цілої політичної системи та зміст функціонування її інституцій. З огляду на це, існуючі способи організації і здійснення державної влади Сергій Рябов поділяв на одноосібні або монархічні та колегіально-представницькі. За колегіально-представницької форми державного правління (конституційна монархія, парламентська республіка) уряд формує партія, що перемогла на виборах, або коаліція; виконавча влада є відповідальною перед представницько-законодавчим органом, залежною від його волі. Це стосується особового складу уряду, його політики, рішень і дій. Уряд є підзвітним парламентові і може бути відправлений ним у відставку шляхом висловлення недовіри. Суттєвою ознакою монархічної форми державного правління (абсолютна монархія, президентська республіка) є визначальна роль глави держави у здійсненні врядування. Виконавча влада підпорядкована главі держави, він самотійно, позапарламентським шляхом визначає особовий

склад уряду, керує його діяльністю, робить це значною мірою незалежно від партійної розстановки сил у законодавчо-представницькому органі. Таким чином, президентську та парламентську форми державного правління слід розглядати не як споріднені різновиди республіканського типу, а як принципово відмінні одна від одної [5].

У процесі уточнення визначення і класифікації форм правління, відповідно до підходів політичної науки, часто постає теоретична проблема кореляції даного поняття з поняттям політичного режиму. Деякі західні політологічні школи схильні до їх ототожнення, водночас інші наголошують на важливості їх розрізнення [6]. Прихильники збереження окремих понять розглядають політичний режим радше як соціологічну характеристику держави, що характеризує більшою мірою відносини щодо відчуження і переходу влади в державі, а форма правління описує, як формуються органи державної влади (з точки зору процесуальних моментів), і як ці органи взаємодіють один з одним. Все ж треба визнати що спосіб організації вищих державних органів та соціальні наслідки їх функціонування принаймні досить тісно між собою пов'язані, що особливо проявляється у різних варіантах «гібридизації» республіканських форм правління для їх пристосування під політичні режими, що схильні до нормативного обмеження демократії та свобод громадян.

Форма державного правління у тому чи іншому суспільстві повинна відповідати особливостям його політичного розвитку, традиціям, культурі, загальному стану справ у ньому. Західна за походженням модель республіканізму передбачає існування в державі демократичного політичного ладу, який би уможлиблював здійснення електоральних процедур для формування і ротації в органах влади. При тому, що демократичні політичні традиції є досить різними, специфічними і взагалі не домінуючими на просторі політичної географії, абсолютна більшість сучасних держав використовують формальні республіканські атрибути, такі як парламентаризм, багатопартійність, президентство, міністерства і т. д. Усвідомлена суперечність між домінуючою політичною культурою (досить часто патріархальною, авторитарною, або ж анархістською), а з іншого боку – республіканською моделлю, яка впроваджується в нових державах за підтримки західних урядів та неурядових організацій, як правило вирішується за допомогою позитивістської ліберальної ло-

гіки. Її основою є переконання, що запозичені західні інституції та правові норми здатні перетворювати традиційні або ж посттоталітарні суспільства на відкриті, демократичні і вільні, що є ознакою модернізації і прогресу. Крім безпосереднього зовнішнього впливу з боку демократичних країн, проводирями інституційної вестернізації виступають також місцеві еліти, які в окремих випадках поділяють позитивістські надії своїх західних колег, а в інших – прагматично планують скористатися підтримкою і допомогою з-закордону. Так само як раніше у країнах третього світу, на початок 1990-их років посткомуністичним суспільствам здавалося, що республіканські форми правління, представницькі демократичні режими остаточно довели свої переваги у порівнянні з усіма іншими можливими різновидами. Політична стабільність та економічний добробут, повага до прав кожного та загальний високий рівень розвитку суспільства, які вдалося забезпечити принципам політичної демократії та ринкової економіки на Заході, начебто переконливо доводили їх ефективність і легітимізували їх впровадження у нових державах [7].

У протилежність таким припущенням, запроваджені новими державами формальні республіканські інститути відразу почали «плавитися» під впливом сукупності соціальних, етнічних та історичних передумов, набувати власної «національної специфіки». Низка соціально-історичних чинників, таких як: соціальна структура населення, тривалий політичний досвід, економічна система, традиційні переконання і ментальність населення й еліти – сформували стійкі світоглядні та поведінкові риси, сукупність яких становить політико-правову культуру народу. Під тиском домінуючої правової та політичної культури, замість очікуваних лібералізації, демократизації та зміцнення громадянського суспільства, республіки третього світу і пострадянського простору набули особливих «гібридних» рис, або інституційно занепали. Ліберальні концепції демократичного транзиту розглядають дану проблему як тимчасове ускладнення на шляху до суспільної модернізації, натомість, консервативні та постмодерністські студії зображують це тріумфом культурного плюралізму над ліберальним монізмом.

В інституційно-нормативному розрізі, який дає нам уявлення про сутність форм державного правління, вплив специфічної політичної культури у різних випадках призводив до: 1) «гібридизації» (офіційних інституційних перетворень); 2) «імітації» (створення паралель-

них дієвих інституцій та норм зі збереженням «фасаду» формальних інституцій та правового поля); 3) корупції (прихованого порушення чинних правового та інституційного поля).

Гібридизація республіканських форм правління є найбільш очевидним проявом вирішення проблеми пристосування західних інституційних надбань до місцевих умов. Наприклад, у пострадянських державах досі тривають, а часто й змінюють одна одну адміністративні й конституційні реформи (2000 р. – Молдова, 2003 р. – Туркменістан, 2004 р. – Грузія, 2006 та 2010 рр. – Україна і т.д.). Для багатьох нових держав спільними є тенденції до авторитаризму, примату виконавчої гілки влади, вихолощення інституту багатопартійності та квоності громадянського суспільства. Навіть аналіз юридичних аспектів сам по собі дає змогу визначити ті моменти та норми, які дозволяють викривляти сутність демократичних республіканських інститутів: з формально-юридичної сторони є помітними трансформації форми правління, якими порушується баланс гілок влади, принцип розділення влад, проводиться надання деяким органам невласливих їм владних функцій тощо. Поширеним явищем є «підгонка» норм, що визначають форму правління, та створення посад під конкретних людей; засади політичної системи, аж до конституційних основ, часто змінюються, виходячи з швидкоплинних тактичних розрахунків владної команди і т.д.

За одною з поширених класифікацій, посилення президентських повноважень, так звана «президентцілізація», веде до перетворення напівпрезидентської системи на суперпрезидентську. Більш серйозні мутації республіканської форми правління відбувалися у суспільствах, організованих на принципах ідеології. Наприклад, республіками визнають себе монопартійні комуністичні держави, а також Ісламська Республіка Іран. В обох випадках атрибути республіканізму були законодавчо сильно видозмінені, що призвело до порушення таких базових засад, як поділ і врівноваженість гілок влади, виборність вищих державних органів тощо. Як зауважує А.В.Атанесян, «радянська концепція демократичного централізму – своєрідна «особлива модель демократії» – у республіках СНД знову ж таки змінюються «особливою моделлю» демократії для кожної з них» [8]. Від себе додамо, що сучасні Радянському Союзу держави Східної Європи проголошували себе республіками «народної демократії», а сучасний політичний ре-

жим у Російській Федерації його правляча еліта визначає як «суверенну демократію».

Менш очевидним, але так само цілеспрямованим шляхом зміни форми політичного правління є збереження фіктивного демократичного правового устрою з одночасним посиленням ролі неформальних інституцій і правил. Так, нерідко спостерігається дисонанс між конституцією і її реалізацією в політичному житті. Фактичні правила, які визначають реальну форму правління, можуть суттєво розбігатися з номінальним політико-правовим ладом [9]. Експерти відзначають, що в політиці всіх країн СНД неформальна складова виявляється більш значущою і вагомою, в порівнянні з писаними законами та інституційними функціями. Таку можливість описує також Дж.Сарторі: у ряді випадків «матеріальна» конституція набуває переваги над формальною конституцією [10]. Цю ситуацію можна назвати «імітацією» тої чи іншої республіканської форми правління. Авторитарні режими часто залишають демократичні республіканські атрибути, які майже не відіграють ніякої ролі політичному житті. Наприклад, президенти-диктатори відмовляються залишити посаду після закінчення терміну повноважень, але при цьому не скасовують регулярних виборів. Постійні перевибори на новий термін носять у таких випадках швидше ритуальний ніж реальний характер, і ротація глави держави відбувається, зазвичай, лише в результаті його смерті, насильницького усунення, або зречення під тиском виходу ситуації з-під контролю. Приклад Радянського Союзу демонструє, як багато прописаних законодавчо політичних прав і функцій органів влади залишалися фікцією, і навпаки, – реальна керівна і спрямовуюча роль комуністичної партії була формально визнана лише в останній радянській конституції.

На відміну від гібридизації та імітації, корупція не санкціонується політичним режимом, як функція адаптації невластивих політичній культурі республіканських інституційно-правових форм. Тим не менше, вона часто відіграє саме таку роль. Вплив корупції на реальну систему владних відносин важко точно діагностувати через її нелегальний статус. Попри те, що корупція завдає шкоди «нормальному» функціонуванню державних органів, вона є проявом домінування усталених суспільних практик над накинутими стандартами правової поведінки, особливо в умовах різкого розходження політико-правової системи з базовими потребами суспільства. Саме у невідповід-

ності політико-правової системи реальному суспільному запиту полягає феномен незнищенності і звичаєвості корупції.

Всі три шляхи пристосування республіканської форми правління до особливостей політичного життя незахідних суспільств притаманні, зокрема, українській державі.

Україна вирізняється навіть серед інших пострадянських держав перманентною трансформацією форми правління і всієї політичної системи. Наша держава досить пізно прийняла Основний закон – аж на п'ятому році своєї незалежності. Цьому передував етап хитких конституційних домовленостей щодо розподілу повноважень між вищими органами влади. Після прийняття Конституції за декілька років почалося жваве обговорення потреби політичної реформи, яка врешті була реалізована після 2006 року, але скасована у 2010 році. На сьогодні не можна виключати подальші редакції Основного закону, тим більше, що нова владна команда розгорнула активну діяльність з реформування системи влади в Україні. Також варто згадати, що президентська виборча кампанія 2010 року відзначилася тим, що більшість кандидатів на найвищу державну посаду разом із програмами пропонували власні проекти конституційних змін, в яких запропонували розмаїття форм державного правління – починаючи з президентської республіки, завершуючи парламентською.

За період своєї незалежності, Україна трансформувалася з де-факто президентської республіки (за наслідками конституційної угоди 1994 року Президент визнавався головою виконавчої влади) через етап президентсько-парламентської республіки у 1996-2006 роках до парламентсько-президентської у 2006-2010 роках. Скасування конституційної реформи у 2010 році повернуло Україну до президентсько-парламентської форми правління, хоча в умовах фактичної маргіналізації парламенту та уряду відбувається наростаючий процес «президентізації» влади. Протягом усього періоду, починаючи з 1991 року, виконавча влада в Україні була біцефальною (поділеною між урядом і президентом), але баланс впливу в її середині весь час коливався, що негативно позначалося на її відповідальності за впроваджувану політику. Крім політичних детермінант становища уряду, його положення часто міняло-

ся у правовому полі через корекцію закону про кабінет міністрів. Останні законотворчі ініціативи свідчать про намір законодавчо максимально зміцнити позиції президента за рахунок виконавчої гілки влади. В такому разі центральні органи виконавчої влади разом з урядовими органами та іншими виконавчими органами центрального рівня чекає деієрархізація, ослаблення механізмів горизонтальної взаємодії та пряме підпорядкування главі держави [11]. Перманентної трансформації зазнавала також законодавча влада – через зміну виборчої системи (двічі: з мажоритарної на змішану, та зі змішаної на пропорційну).

Як вже було зазначено, немає підстав очікувати, що процес суперечливої трансформації вищих державних органів та їх статусів скоро завершиться: усі попередні моделі демонстрували свою неефективність, а кожна нова модель запроваджується без стратегічного аналізу своєї придатності на тривалу перспективу. При цьому варто окремо наголосити, що всі застосовані форми правління не були суттєво гіршими за міжнародні аналоги – просто вони не спрацювали в специфічних українських умовах. Можна сказати, що архітектори конституційного ладу в Україні досі не знайшли прийнятного *modus vivendi* форми правління з політико-культурними реаліями, а отже якоїсь остаточної «гібридизації» республіканського ладу у відповідності з місцевими умовами поки не відбулося.

Трансформації форми правління в Україні відбуваються також через впровадження неформальних практик врядування. Наприклад, проблеми взаємодії уряду та президента в середині виконавчої гілки влади призводили до неформального підвищення статусу таких органів як Адміністрація Президента (Секретаріат Президента) або Рада національної безпеки та оборони України. Дані структури використовувалися президентами для впливу і контролю над Кабінетом міністрів, що було можливим через прогалини в законодавстві, яке регулює взаємодію органів виконавчої влади. Багато критиків звертають також увагу на неформальну роль Конституційного суду, який замість фахового вирішення законодавчих казусів, став органом легітимації волюнтаристських перетворень інституційно-правового поля. Неформальні практики (формування

списків, відносини у фракціях, голосування чужими картками) спричинили також вихолощення інституту парламентаризму в Україні, фактично розірвавши зв'язок депутатів зі своїми виборцями. Таким чином, навіть мінливий конституційний лад не дає змогу вичерпно зрозуміти реальні фактори політичної системи в Україні.

Корупція є хронічною проблемою функціонування державного апарату в Україні. Слід визнати, що вона зумовлена не лише патологічною схильністю до порушення законів, але й об'єктивною недосконалістю законодавства. Погана нормативна врегульованість повноважень і відповідальності багатьох органів, що мають контролюючі і дозвільні компетенції, на фоні інших законодавчих хиб сприяють з одного боку надуживанням, а з іншого прагненню обійти ті приписи, слідування яким не залишає шансів на самозбереження і персональний успіх. Боротьба з проявами корупції дуже часто ведеться там, де натомість варто змінити саму нормативно-інституційну систему. Ігнорування цього вищими державними посадовцями, мабуть, є головним проявом корупції у найширшому значенні даного терміну (руйнування принципів цивілізованих суспільних відносин) [12].

Таким чином, політична наука повинна розглядати форми державного правління, виходячи із власного предметного поля і методології. Це означає, що аналізу підлягає не лише номінальна структура вищих державних органів, а й реальні відносини влади, які між ними склалися, з урахуванням неформальних практик та стану корумпованості системи. Даний підхід особливо актуальний для кваліфікації форм правління нових держав, які примірили на себе західні зразки організації органів влади. Досвід показує, що форми правління в специфічних національних умовах незахідних держав зазнають певних мутацій, які ведуть до гібридизації, імітації або позначеної корупцією системної кризи республіканської конструкції. Вчені розходяться в оцінках перспективи інституційної вестернізації. Одні вважають її необхідним етапом на шляху модернізації суспільств, навіть попри очевидні труднощі на цьому шляху. Інші переконані, що традиційна культура візьме гору, і попри всі запозичення, форми правління завжди будуть мати власні національні специфіки, діапазон яких буде ширший, за межі визначення республіки західною наукою. Яка з цих позицій є ближча до істини покаже час, у тому числі, підсумки тривалих і суперечливих процесів політичної трансформації в Україні.

Література:

1. Політологічний енциклопедичний словник / Упорядник В.П.Горбатенко; За ред. Ю.С.Шемшученка, В.Д.Бабкіна, В.П.Горбатенка. – К.: Генеза, 2004. –С.696.
2. Там само.
3. Рябов С. До питання про класифікацію форм державного правління відповідно до параметрів політичної науки – [Електронний ресурс] / Сергій Рябов – Режим доступу до матеріалу: [http://www.kennan.kiev.ua/kkp/content/publications/conf_books/Lviv_text.pdf].
4. Там само .
5. Там само.
6. Политология: учеб. / А.Ю.Мельвиль [и др.]. – М.: Изд-во Проспект, 2004. – С. 252.
7. Алексеенко І.Г. Форми правління в пострадянських державах середньої Азії: основні тенденції та напрямки трансформації – [Електронний ресурс] / І.Г.Алексеенко – Режим доступу до матеріалу: [http://194.44.242.244/Portal/Soc_Gum/Grani/2010_3/P-7.pdf].
8. Там само.
9. Проблемы общей теории права и государства / под ред. В. С. Нерсисянца. – М.: Норма, 2000. – С.559.
- 10.Сарторі Дж. Порівняльна конституційна інженерія: Дослідження структур, мотивів і результатів / Джлванні Сарторі – К.: АртЕк, 2001. – С.122.
11. Тимошук В., Коліушко І. Адміністративна реформа, або назад в СРСР – [Електронний ресурс] / Тимошук В., Коліушко І. – Режим доступу до матеріалу: [www.dt.ua/newspaper/articles/75351].
12. Короткий оксфордський політичний словник / [За ред. І. Макліна та А. Макмілана]. – К.: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2005. – С.347.

ПУБЛІЦИСТИЧНЕ ВИДАННЯ

Петро МИРОНЕНКО

ПРОЗРІННЯ ВІЙНОЮ

Нотатки із щоденника політолога

Том I

(24.02.2022 – 24.08.2022)

Мова видання – українська

В авторській редакції

Макетування
Щегельський Павло Григорович

Підписано до друку 2 листопада 2025 року
Формат 70х100/16. Ум. друк. арк.34,25

ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТІЯ
АКАДЕМІЇ «УКРАЇНСЬКА ПОЛІТІЯ»

Адреса: 01054, м. Київ, вул. Леонтовича, 5.
e-mail: academy.mpv@gmail.com тел. +38-044-227-82-03 (04)

Свідоцтво про внесення суб'єкта господарювання
до державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів
видавничої продукції Серії ДК № 8185 від 04.10.2024 р.